ព្រះ
វិន័យបិដក
និង
សេចក្តីប្រៀបធៀបភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
មហាវិភង្គ តតិយភាគ
៣

និស្សគ្គិយកណ្ឌ និង បាចិត្តិយកណ្ឌ

ពោះពុទ្ធឆ្នាំ ២
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ
ព.ស ២៥៤៨

វិនយបិដក មហាវិភង្គ

តតិយភាគ

៣

ឧទ្ទេសភិក្ខុនិទ្ទេស ឧទ្ទេសភិក្ខុនីនិទ្ទេស

ឥតិយោ ភគវា

ឯមេ ឥតិ្ថ ភគវតោ អាហរោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ចតុត្ថបារាជិកំ

ឥមេ ទោ បនាយស្មន្តោ តឹស ចតុត្ថបារាជិកា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

បឋមវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា វេសាលិយំ

វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ តេន ខោ បន សមយេន

ភគវតោ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ ។ ឥតិបិ

កិត្តិ ភគវតោ តិវិធកាយ អព្ភុគ្គតោ អរហំ

តាទិ បវិសន្តិ អញ្ញោបិ តិវិធកាយ អាគមេ អច្ឆន្តិ

ភាគទី ៣

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ ។

និស្សគ្គិយកណ្ឌ

បឋមព្រះអាចារ្យដ៏មានតេជៈបានតម្កល់និស្សគ្គិយបាចិត្តិយ

ទាំង ៣០ នេះឯង មកកាន់ឧទ្ទេស

(នឹងព្រះបាឡិទាក្រៅពីវេលាសង្ឃប្រកាសបាតិមោក្ខដូចនេះ) ។

បឋមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(១) *សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង* *នៅក្នុងវេឡុវគាមកនិយ ទៀបក្រុងវេសាលី ។ លុះនោះឯង រឿង* *ចំពោះវត្តព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បានតម្កល់ឆន្ទៈដ៏ក្លាតថ្លៃទុក* *ស្រេចហើយ ។ ពួកទេវតាថ្នាក់ក្តៅ (ភុម្មដ្ឋកទេវតា ខ) បានដឹងថា* *រឿងចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តម្កល់ឆន្ទៈដ៏ក្លាតថ្លៃហើយ (ក៏ប្រែប្រួលសំដីរហូស* *ពុំឮខ្ទរខ្ទារ តឹះប្រឹប្រែសំដីរហ៊ាមៗ) ចូលទៅកាន់ស្រែក (ស្រែកជណ្តើរ) ចំពោះមួយរឿង ទៅកន្លែងភាគម (ស្រែកជណ្តើរ) ចំពោះមួយរឿង*

អញ្ញោ‌ទេវ តំ‌ចីវរំ ឧប្បាទំ ទុតិយំ ។ យេ តេ កំក្ខា អប្បិញ្ញា សន្ទិដ្ឋា លទ្ធិនោ តុក្កាគ្គាហា សិក្ខាកាមា តេ ទុដ្ឋាយំ ទុតិយំ វិកាលេ តិយំ ហិ នាម ឧព្ភក្ខិយា កំក្ខំ អតិរេកចីវរំ នាវេស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ កំក្ខំ កតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ កតវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ កំក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ឧព្ភក្ខិយេ កំក្ខំ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តម្ហេ កំក្ខំ អតិរេកចីវរំ នាវេថាតិ ។ សច្ចំ កតវតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ កតវា អនេកបរិយាយេន ទុព្ភរតាយ អនេកបរិយាយេន វិគរិត្វា ទុព្ភរស្ស បាបិច្ឆស្ស អសន្តុដ្ឋស្ស សន្តុដ្ឋិយា អបេក្ខវស្ស បេសលស្ស ឱវាទកស្ស វិញ្ញាបនាយ ឧបសង្ហរណាយ ឧបសង្ហរិត្វា កិត្តិយោ‌កាសិយ

ចុកាន់អតិរេកចីវរំ ទុតិយំ (រៀបរាប់ដដែល) ចីវរមួយវៀត ។ កំក្ខំ ណា វៃលជាអ្នកច្រើនបាត្រ ជាអ្នកសន្តោស ជាអ្នកមានសេចក្តីស្ងៀមស្ងាត់ ជាអ្នករាប្តែក្រហាយនឹងបាប ជាអ្នកតេជ្ជាចិត្តមានឥតការសៀនសូត្រ កំក្ខំ‌ទាំងនោះ កំរោលំរោលៈ តិះដៀល បន្ទុះបន្ទោសថា ពួកឧព្ភក្ខិយកំក្ខំ មិនសមរបើចីវរដែលប្រើច្រាស់អតិរេកចីវរ (ចីវរលើស) លើសកំណត់ ។ លំដាប់នោះ តំក្ខំ‌ទាំងអម្បាលនោះ កំគ្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ គ្រានោះឯង ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រជុំកំក្ខំសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរឧព្ភក្ខិយកំក្ខំ ក្នុងពេលនោះថា ម្នាលកំក្ខំ‌ទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយបានប្រើច្រាស់អតិរេកចីវរ មែនឬ ។ ពួកឧព្ភក្ខិយកំក្ខំក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពុំត្រូវមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ អំពើដែលអ្នកឯងកំពុងធ្វើនេះ មិនគំនង មិនសមរបៀប មិនសមគួរ មិនមែនជារបស់សមណៈ ជាការមិនត្រូវ មិនតម្រង់ទិសនោះ ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ តួរចេដែរ អ្នកឯងកំពុងធ្វើនូវការប្រើច្រាស់អតិរេកចីវរ(ហួសកំណត់នេះ) ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ អំពើដែលអ្នកឯងកំពុងធ្វើនេះ ទំនងជាមានទុស្សដែលមិនទាន់ដែរថ្វាយខ្លួនដែរ ឬមានទុស្សដែលបានដែរថ្វាយហើយ ខ្សែរំលឹកតែដែរថ្វាយ

។ ๔๔ ។ ฝ่ายว่า ชน กำหนด ๔ ท่าน สงฆ์จตุวรรค ยังกรรมให้สำเร็จ ด้วยญัตติจตุตถกรรม ชื่อว่า ติสสฺตฺถิยา ภิกษุพวกติสสะ ๆ ปาฐะว่า กตฺถา กำหนด สงฆ์จตุวรรค ปญฺญตฺตา ท่านบัญญัติ ไว้ ๆ

(๒) เตน โข ปน สมเยน อายสฺมโต อานนฺทสฺส อตฺถารกานิ จีวรานิ ทุปฺปฏานิ โหนฺติ ๆ อายสฺมา จ อานนฺโท ตานิ จีวรานิ อายสฺมโต สารีปุตฺตสฺส ฉาตุกามาโย โหนฺติ ๆ อายสฺมา จ สารีปุตฺโต สาเกเตน วิหรติ ๆ อถโข อายสฺมโต อานนฺทสฺส ปจฺจนฺตโชติสงฺฆาฏิ กตฺถา สงฆ์จตุวรรค ปญฺญตฺตา จ อตฺถารกานิ จีวรานิ ฉาเตตฺวา ๔ ฉนฺนา เม อตฺถารกานิ ทุปฺปฏานิ อหาสุนฺติ จีวรานิ อายสฺมโต สารีปุตฺตสฺส ฉาตุกามาโย อายสฺมา จ สารีปุตฺโต สาเกเตน วิหรติ ตานิ จ ปน โข อตฺถารกานิ จีวรานิ ทุคฺคนฺธานิ โหนฺติ ๆ อถโข อายสฺมา อานนฺโท ภิกฺขู อามนฺเตสิ ๆ กึ นุ โข ภนฺเต สารีปุตฺโต อาคจฺฉิสฺสตีติ ๆ นตฺถิ ภนฺเต กิญฺจาปิ ๆ

ខ្ញុំដែរ(តែ)ក៏ដោយ ។ ๔๔ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុណា មួយរូប ចែកចាយ (កិក្ខុនោះ) ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ[1] ។ ឯសិក្ខាបទនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តដល់កិក្ខុទាំងឡាយយ៉ាងនេះហើយ ។

(๒) គ្រានោះ អត់រកចីវរ កើតឡើងដល់ព្រះគាន្ធជីមានអាយុ ។ ព្រះគាន្ធជីមានអាយុបានប្រគេនចីវរនោះទៅព្រះសារីបុត្តជីមានអាយុ ។ រីឯព្រះសារីបុត្តជីមានអាយុ លោកនឹងទៅឯនគរសាកេត (ម៉ិនចាន់និមន្តមកដល់) ។ លុះនោះ ព្រះគាន្ធជីមានអាយុ ក្រែរំតែងថា ព្រះជីមានព្រះភាគបានបញ្ញត្តសិក្ខាបទថា កិក្ខុម៉ិនត្រូវទុកចីវរកាលដែលអត់រកចីវរ ឲ្យលើសអត់រកចីវរ តើនឡើងដល់អញ្ជើហើយ អញមានចំណងដើរដល់ប្រគេនចីវរនោះទៅព្រះសារីបុត្តជីមានអាយុ រីឯព្រះសារីបុត្តជីមានអាយុ លោកនឹងទៅឯនគរសាកេត តើអញត្រូវបែងចែកភ្លាមវិញ ។ គ្រានោះ ព្រះគាន្ធជីមានអាយុបានត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ ចំពោះព្រះជីមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលគាន្ធកុះសារីបុត្តនៅយូរប៉ុន្មានទៀតនឹងមកដល់ ។ ព្រះគាន្ធកាបទូលថា បពិត្រព្រះជីមានព្រះភាគជាម្ចាស់ ប្រហែលជាត្រឹមតែ៣ថ្ងៃទៀតដល់ថ្ងៃ៤ដែរ

[1] ដីតនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ក៏ហៅថាបាចិត្តិយដំណាលដែរ ។

អថវោ កតភ ឯតស្មឹ ឯជាទេ ឯតស្មឹ បតិរាណេ ឧម្មឹ
កាមំ តត្ថ កិច្ចំ អាទរនិច្ចេសិ អនុជានាមិ កិច្ចវេ ឧសោ-
ហារម៉ំ អតិរេកចីវរំ ជាវេតុំ ឋាតុ ច កិច្ចវេ ឥមំ
សិក្ខាបទំ ទុដ្ឋេសេយ្យាទ ឯដ្ឋិតចីវរស្មឹ កិច្ចុនា
ឧព្ភតស្មឹ កឋិនេ ឧសោហារម៉ំ អតិរេកចីវរំ ជាវេតុំ
តំ អតិក្កាមយតោ ឯសុទ្ធិកំ ទាចិត្តិយំ ។

(៣) ឯដ្ឋិតចីវរស្មិន្តិ កិច្ចុនោ ចីវរំ តាតំ វា ហោតិ
ឯដ្ឋំ វា ឯនិដ្ឋំ វា ឧទ្ធំ វា ចីវរាសា វា ឧបច្ឆិន្នា ។
ឧព្ភតស្មឹ កឋិនេតិ អដ្ឋន្នំ មាតិកានំ អញ្ញតរាយ
មាតិកាយ ឧព្ភតំ ហោតិ សង្ឃេន វា អត្ថតេ វា ឧព្ភតំ
ហោតិ ។ ឧសោហារម៉ន្តិ ឧសោហារមតា ជាយ-
តុំ ។ អតិរេកចីវរំ ចាទ អនដ្ឋិតំ អវិកប្បិតំ ។

(ទេហិ លាភកន្តិ ឯតម្ពតមវជ្ជ) ។ ឥទ្រានិ ឯតេ ជាវិរេតេ
ព្រះដីកាទ្រព្រះភាគទ្រទ្រង់ត្រាស់ថា ហើយទ្រាស់ហៅភិក្ខុពាក្យមក
ក្នុងវិលាទោះថា ម្នាលភិក្ខុពាក្យ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យអ្នកលាភ្នា
ទុកអតិរេកចីវរ កំណត់ត្រឹមដប់ថ្ងៃ ម្នាលភិក្ខុពាក្យ ភិក្ខុពាក្យ
ត្រូវលំដែនិទ្ធលំភិក្ខុបទនេះយ៉ាងនេះថា តាលេ បច្ចិវរសមយេ (ក្តី)
អវិនដ្ឋេ ហោតេ (ក្តី) កិច្ចុនេ ត្រូវទុកអតិរេកចីវរ បានតែត្រឹមដប់ថ្ងៃ លើសឲ្យ
កន្លងហួសពីដប់ថ្ងៃទោះពៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(៣) ត្រង់ពាក្យថា ចីវរសមយេ ហើយ អធិប្បាយថា ចីវរដែល
កិច្ចុនបានប្រព្រឹត្តហើយក្តី ចីវរដែលបាត់ដោយចោរដោដើមលួចយកទៅក្តី ចីវរ
វិនាសដោយសត្វកាល្បាដោដើមកាត់ក្តី ចីវរដែលភ្លើងនេះក្តី សេចក្តី
ថ្លែងក្នុងចីវរ (របស់ភិក្ខុនោះ) ដាច់ស្រឡះក្តី ។ ពាក្យថា អវិន
ដោះហើយ គឺកាលដែលដោះដាយុបណ្តាមាតិកា ៨ យ៉ាង មាតិកា
ណាមួយ ឬសង្ឃឲ្យបានថែដុំគ្នាស្តួតដោះកន្លងកាលដាបន្តោះ ។ ពាក្យ
ថា កំណត់ត្រឹមដប់ថ្ងៃ គឺភិក្ខុត្រូវទុក (អតិរេកចីវរ) កំណត់យ៉ាងយូរ
បានត្រឹមតែដប់ថ្ងៃ ។ ចីវរដែលភិក្ខុមិនបានអធិដ្ឋាន មិនបានតែយ

ចីវរំ ឆាទេ ឆន្ទំ ចីវរាទំ អញ្ញាតរំ ចីវរំ វិកប្បន្នបន្ត
បច្ចុទ្ធរំ[1] ។ តំ អតិក្កាមយតោ ឯស្សក្តិយំ ហោតីតិ[2]
បឋមោ នយោ អនុស្សុក្តមនេ ឯស្សក្តិយំ ហោតិ ឯស្សដ្ឋិតត្តំ
សង្ឃស្ស ក តណស្ស ក បុក្តលស្ស ក ។ បរិក្ខារេ
បន កិក្តវេ-ឯស្សដ្ឋិតត្តំ ។

(៤) នេន កិក្តាតា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯតំសំ
ឧត្តរាសង្គំ ឧតរិត្តា វុឌ្ឍានំ កិក្តាតំ វន្ទិតា ឧក្កុដិកំ
ឯិសីទិត្តា អញ្ជលិំ បក្តហេត្តា ឯវមស្ស វចនីយោ ឥតំ
មេ កន្តេ ចីវរំ ឧសាហាតិក្តាតំ ឯស្សក្តិយំ ឥមាហំ
សង្ឃស្ស ឯស្សជ្ជាមីតិ ។ ឯស្សដ្ឋិតត្តា អាបត្តិ ឧទេសេតព្តា ។
ព្យត្តេន កិក្តាតា បដិពលេន អាបត្តិ បដិក្តហេតព្តា
ឯស្សដ្ឋចីវរំ តាតព្តំ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ ឥតំ
ចីវរំ ឥត្ថន្នាមស្ស កិក្តាតោ ឯស្សក្តិយំ សង្ឃស្ស ឯស្សដ្ឋំ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្ប៉ំ សង្ឃោ ឥមំ ចីវរំ ឥត្ថន្នាមស្ស
កិក្តាតោ ឧទេយ្យាតិ ។

---

១ ទ. វិកប្បនុបគបច្ឆិមំ ។ ២ ឯិស្សក្តិយំ ហោតីតិ ឯត្ថ ហោតិសទ្ទោ អតីតរាយេយ្យ ភវិស្សន្តេសុ តាវតតន្តា ។ ឥមាយ ឋានំ ឧបំ ឥតំ ឯិស្សក្តិយំ ហោតិ ភវិស្សតីតិ អត្ថោ ។ ឯិស្សដ្ឋិតត្តំ ហោតិ ភវិស្សតីតិ ភាវេយ្យ ។ ឯិស្សដ្ឋិតត្តំ អាហោតព្តំ ។

ឈ្មោះថាឥតិរេកចីវរំ ។ បណ្ណកចីវរតាំងពី ៦ ចីវរណាមួយដែលកុចប៉ំផុត
តូចស្មើមកំទុំតែប្បាទ ឈ្មោះថាចីវរំ ។ តាតប្បាថា បើពុកឡូកទ្វេដង
ហួសពីជម្រាំថ្ងៃខោះទៅ ត្រែតែឯិស្សក្តិយ អធិប្បាយថា ចីវរ កាលបើអស់រយៈ
ពេលក្នុងរវាងថ្ងៃ ១១ (ដប្រាំមួយ) កំពុត្រែរលះចេញ ឥតែរលះដល់ចំពុំ
សង្ឃ ឬតណៈ ឬបុក្តល ។ ម្នាលកិក្តុទាំងឡាយ កំពុត្រែរលះ (ចីវរ
ដល់ដំពុំសង្ឃ) ដែលយ៉ាងនេះ ។

(៤) កិក្តុនោះឯង ត្រែរ(យកចីវរដែលជាឯិស្សក្តិយនោះ) ចូលទៅកាត
ដំពុំសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ៍(ចីវរ)ធ្វើនស្មាម្ខាងរួចលំនាំរបាទាកិក្តុចាស់
ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងច្រណាមួយអញ្ជលីដូច្នេះ ដោលនឹងសង្ឃ
យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះភន្តេសង្ឃដ៏ចំរើន នេះចីវរដែលខ្ញុំកន្ទុងដល់ថ្ងៃត្រែ
ឯិស្សក្តិយហើយ ឥឡូវខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់ដំពុំសង្ឃ ។ លុះ(កិក្តុនោះ)
លះរួចហើយ ត្រែរសើរដែលអាបត្តិចេញ ។ កិក្តុអ្នកធ្វើសឥតំអាចត្រែរទទួល
អាបត្តិ ត្រែរបែងលះចីវរដែលលះចេញឲ្យដោយតាតប្បាថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ដ្បិតកិក្តុឈ្មោះនេះ[1] បានលះចីវរនេះ
រៃលត្រែរឯិស្សក្តិយដល់ដំពុំសង្ឃហើយ ដើតម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់
សង្ឃហើយ សង្ឃត្រែរបែងលះចីវរនេះ ឲ្យទៅកិក្តុឈ្មោះនេះ[2]វិញចុះ ។

១.២ ត្រែរដំនេរត្រែរដែលកំឈ្មោះចាប្តុសមក តែដើតិកូនោះឈ្មោះអ្វី ត្រែរចេញឈ្មោះនោះ ដូច
ឈ្មោះថា ពុទ្ធរក្ខិត ធម្មរក្ខិត សង្ឃរក្ខិត ជាដើម ។

(៥) តេន កិត្តកា សម្ពហុលេ កិត្តកេ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ កិត្តកានំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ ឥមំ មេ ភន្តេ ចីវរំ ឧស្សាហាតិ្ថត្តាយ និស្សគ្គិយំ ឥមាហំ អាយស្មន្តានំ និស្សជ្ជាមីតិ ។ និស្សជ្ជិត្វា អាបត្តិ ទេសេតព្ពា ។ ឮវុដ្ឋេន កិត្តកា បដិគណ្ហិតព្ពា អាបត្តិ បដិក្ខិបិតព្ពា និស្សដ្ឋចីវរំ ឥាតព្ពំ សុណាតុ មេ អាយស្មន្តា ឥទំ ចីវរំ ឥត្ថន្នាមស្ស កិត្តកោ និស្សគ្គិយំ អាយស្មន្តានំ និស្សដ្ឋំ ។ យទាយស្មន្តានំ បត្តកល្លំ អាយស្មន្តា ឥមំ ចីវរំ ឥត្ថន្នាមស្ស កិត្តកោ ឧទ្ទេយ្យន្តិ ។

(៦) តេន កិត្តកា ឯកំ កិត្តកំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ ឥមំ មេ អាវុសោ ចីវរំ ឧស្សាហាតិ្ថត្តាយ និស្សគ្គិយំ ឥមាហំ អាយស្មតោ

(៧) (បើលះចីវរដល់ឆណៈ) កិត្តកោះត្រូវចូលទៅកាកិត្តកច្រើនអង្គ (តែកិត្តកម្នាក់ ឬពីរបួ) ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឯកំសៈម្ខាងសំពះទៀបជាង កិត្តកាស់ចាស់ជាងគេ រួចអង្គុយច្រហោងច្រមាមួរអញ្ជលីរឡើង ពោលនឹងកិត្តកាំនោះយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះចីវរខ្ញុំ កន្ទុះដប់ថ្ងៃ ត្រូវដំណាត់ចេញហើយ ឥឡូវខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់លោកដ៏មានអាយុចាំនួនឯង ។ កិត្តកោះលះបង់ហើយ ត្រូវសំដែងអាបត្តិឲ្យ ។ កិត្តកាអ្នកទទួលអាបត្តិគប្បីទទួលអាបត្តិ រួចត្រូវឲ្យចីវរដែលកិត្តកោះលះដោយពាក្យថា សូមលោកដ៏មានអាយុចាំនួនឯង ស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ចីវរនេះរបស់កិត្តកឈ្មោះនេះ ដាំដំណាត់ចេញ លោកបានលះបង់ដល់លោកដ៏មានអាយុចាំនួនឯងហើយ ។ បើកម្មវាចាលះបង់សម្តែងដល់លោកដ៏មានអាយុចាំនួនឯងហើយ គប្បីលោកដ៏មានអាយុត្រូវប្រគល់ចីវរនេះឲ្យទៅកិត្តកឈ្មោះនេះវិញចុះ ។

(៨) (បើលះដល់បុគ្គល) កិត្តកោះ ត្រូវចូលទៅកាកិត្តកមួយរូបហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឯកំសៈម្ខាង រួចអង្គុយច្រហោងច្រមាមួរអញ្ជលីរឡើង ហើយពោលនឹងកិត្តកោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលនាវុសោ នេះចីវរខ្ញុំ កន្ទុះដប់ថ្ងៃហើយត្រូវដំណាត់ចេញ ឥឡូវខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់លោក

ដំស្បង្ហាម័ត ។ ដំស្បង្ហំគ្នា អាមត្តំ ឧទេសេតព្វា ។ តេន កិច្ចេន អាមត្តំ បដិច្ចហេតព្វា ដំស្បង្ហដ្ឋចីវរំ ធារេតព្វំ ឥមំ ចីវរំ អាយស្មតោ ឧទ្ទិសតិ ។

(ក) ឧសាហាតិក្កន្តេ អតិក្កន្តសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ ឧសាហាតិក្កន្តេ វេមតិកោ ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ ឧសាហាតិក្កន្តេ អនតិក្កន្តសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ អដ្ឋសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ វេមតិកោ ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ អនដ្ឋសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អវិស្សដ្ឋេ វិស្សដ្ឋសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អវិស្សដ្ឋេ វេមតិកោ ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អវិស្សដ្ឋេ អវិស្សដ្ឋសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អនន្តេ ឧទ្ធស្សសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អនន្តេ វេមតិកោ ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។ អនន្តេ ឧទ្ធស្សសញ្ញី ដំស្បង្កប់ យាចិត្តិយំ ។

ជំមានអាយុ ។ តំកុំនោះ លុះលះបួចហើយត្រែវស់ដែនអាចត្តំចេញ ។ តំកុំនោះត្រែវទទួលអាចត្តំ ហើយត្រែវចែកលំចីវរដែលលះបង់ដោយគាថាក្យ ថា ខ្ញុំឲ្យចីវរនេះដល់លោកដ៏មានអាយុនឹង ។

(ក) (កាលចេតីវរ) កន្ធដ៏ហួសដងាថ្ងៃហើយ តំកុំដឹងច្បាស់ថាកន្ធដ៏ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) កន្ធដ៏ហួសដងាថ្ងៃ ហើយ តំកុំមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) ដែលកន្ធដ៏ហួសដងាថ្ងៃហើយ តំកុំសំគាល់ថាមិនមានកន្ធដ៏ទេ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) ដែលមិនមានបាទអធិដ្ឋានហើយតំកុំសំគាល់ថាបានអធិដ្ឋានហើយ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) ដែលតំកុំមិនមានបានវិកប្ប ហើយតំកុំសំគាល់ថាបានវិកប្ប ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) ដែលតំកុំមិនមានបានលះហើយតំកុំជឹងច្បាស់ថាបានលះ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) មិនបានទេ ហើយតំកុំសំគាល់ថាបាន ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) មិនខូចទេ ហើយតំកុំសំគាល់ថាខូច ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (កាលចេតីវរ) ក្តៅនឹមិនឆេរេច ហើយតំកុំសំគាល់ថាក្តៅនឹងនេះ

ឯស្សក្តិយំ ទាឯំត្តិយំ ។ អវិសុទ្ធេ វិសុទ្ធសញ្ញី ឯស្សក្តិយំ ទាឯំត្តិយំ ។ ឯស្សក្តិយំ ចីវរំ អឯិស្សត្តិត្វា បរិកុញ្ជតំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧសាហរណតំ្តេ អតំ្តេ-សញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧសាហរណតំ្តេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧសាហរណតំ្តេ អឧតំ្តេសញ្ញី អនាបត្តិ ។

(៨) អនាបត្តិ អញ្ញោឧសាហរំ អឯិដ្ឋេឯិ វិតក្កេត្វា វិស្សជ្ជេតិ ឧស្សតិ វិឧស្សតិ ឧយ្យុតិ អដ្ឋំទ្វិត្វា កណ្ឌោតិ[1] វិស្សាសំ តណ្ឌោតិ[2] ឧម្មត្តកស្ស អាឯិកម្មិកស្សតិ ។

(៩) តេឧ ខោ បឧ សមយេឧ ឆព្ភង្គិយា ភិក្ខូ ឯិស្សដ្ឋចីវរំ ឧ ឧេត្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

១-ឨ ម. ឯ. ឧណ្ណេតិ ។

ត្រៃចីវរក្តិយជាឯំត្តិយ ។ (កាលបើចីវរ) ចោរឥតជាឧប្បន់យកឧ តែភិក្ខុសំគាល់ថាចោរជួន់យក ត្រៃចីវរក្តិយជាឯំត្តិយ ។ ភិក្ខុមិនជាឧលះចីវរដែលត្រៃចីវរក្តិយ ហើយយកមកប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (កាលបើចីវរ) មិនទាន់កន្លងរដូវដប់ថ្ងៃឧ ភិក្ខុសំគាល់ថាកន្លងហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (កាលបើចីវរ) មិនទាន់កន្លងរដូវដប់ថ្ងៃឧ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (កាលបើចីវរ) មិនទាន់កន្លងរដូវដប់ថ្ងៃ ហើយភិក្ខុគំសំគាល់ថាមិនទាន់កន្លងរដូវឧ មិនត្រូវអាបត្តិទេ ។

(៨) ក្នុងវេលាមិនត្រូវអាបត្តិនោះ គឺភិក្ខុបានឧបដ្ឋាកឧ បានភៀសក្នុងភាគក្នុងរដូវដប់ថ្ងៃ ភិក្ខុបានលះ ចីវរបាត់ ចីវរខូច ចីវរភ្លើងឆេះ ចីវរចោរជួន់យក ចីវរវេទនាដែលភិក្ខុយកដោយសេចក្តីសំឡឹងស្ងាល ភិក្ខុឆុត ភិក្ខុជាមរណភាព ។

(៩) ក្នុងសម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនប្រគល់ចីវរដែលលះទៅរកភិក្ខុ (ម្ចាស់ចីវរ) នោះវិញ ។ ភិក្ខុនោះឯងក្តី ដែលថាអ្នកមានសេចក្តីជ្រាថ្នាក់ឆ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏លើកទោស

ទុជ្ឈាយន្តិ ទ័យន្តិ វិតាបេន្តិ ភេជ់ ហិ ឆាទ ឧព្ភក្ខិយា កិក្ខូ ឯស្សន្តីតិ ។ កស្មាតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា ឧព្ភក្ខិយេ កិក្ខូ ឧដិឋុដ្ឋិ សន្តំ កិរ តុម្ហេ កិក្ខវេ ឯស្សន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិតាហិ តុច្ឆោ ភគវា ។បេ។ ឧម្មឹ ភេជ់ ភគ្គា កិក្ខូ អាទេត្តេស៊ ឧ កិក្ខវេ ឯស្សន្តីតិ ឆ ជានតំ យោ ឧ ឧនេយ្យ អាបត្តិ ពុក្កាដស្សាតិ ។

បឋមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

កិរេមិស្សិ បរត្តាសថា ឧរោមិតិ ភគវតោ ភាសិតំ ឧមិនន្តិ ឧរោមិតិ (ទៅតិកុម្ភាសចីវរ)ំ វិញ ។ តិកុតាំនតមត្តាលាភោ កិំ ភាគធលាសេបក្តិនុ ឯវស្ស ព្រៃវជិតានព្រៃលភាគ ។ តិតោនោ ព្រៃបិតានព្រៃកាគធ្រៃតិ ព្រៃស សួរទៅភគ្គតិយតិកុថា ឧាលតិកុតាំនឧព្ភាយ ឧ្ឋថា អ្នកតាំនឧព្ភាយ មិនថុនឧ្យចីវរវៃឯលលេះ (ទៅតិកុម្ភាសចីវរ) វិញ រមែនឬ ។ ភគ្គ ឧព្ភតិយតិកុតិ្រាបឧលថា រមែន ព្រៃអង្គ ។ ព្រៃពុទ្ធជាម្ចាស់ជីតាន ព្រៃភាគធ្រៃតិបង្ខោស ។ បេ ។ ព្រួតធ្រៃតិច្ចើនម្ដងថា តិ្រាស់ហៅ តិកុតាំនឧព្ភាយ ដោយព្រៃពុទ្ធជីកាថា ឧាលតិកុតាំនឧព្ភាយ តិកុ កុំមិនឧ្យចីវរវៃឯលលេះ (ទៅតិកុម្ភាសចីវរ) វិញ តិកុណាមិនឧ្យ តិកុនោះ ត្រូវភាបត្តិទុក្កដ ។

សិក្ខាបទទី ១ ចប់ ។

ទុតិយសិក្ខាបទំ

(១០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិង្ករ កិង្ករំ ហនេត្វ ចីវរំ ឯកិំសិំ សន្តរុត្តរេន ជនបទចារិកំ បក្កាមិត្ថ ។ តានិ ចីវរានិ ឯវំ[1] ឯកិំសិំ ឯកិំសូតិ កណ្ណាកិតានិ ហោន្តិ ។ តានិ ចីវរានិ[2] កិង្ករ ទិស្វាមេន្តិ ។ អន្ធសា ខោ អាយស្មា អានន្ទោ សេនាសនចារិកំ អាហិណ្ឌោ តេ កិង្ករ តានិ ចីវរានិ ទិស្វាមេន្តេ ឯស្មាន យេន តេ កិង្ករ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តេ កិង្ករ ឯតទវោច កស្សិមានិ អាវុសោ ចីវរានិ កណ្ណាកិតានីតិ ។ អថខោ តេ កិង្ករ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ ឯតទវោចុំ ឯតមត្ថំ អាវោចេមុំ ។ អាយស្មា អានន្ទោ ឧជ្ឈាយតិ ខីយតិ វិបាចេតិ កថំ ហិ នាម កិង្ករ កិង្ករំ ហនេត្វ ចីវរំ ឯកិំសិំ ឯកិំសូតិ បក្កាមិស្សន្តីតិ ។ អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អថខោ ភគវា តេ កិង្ករ បដិបុច្ឆិ

---

[1] ចីវរំ សែរ៉ាំចិ ញេយ្យ ។ [2] ឧភោបិយតរច្ចុត្តេតុ ន ហោតិ ។

សិក្ខាបទទី ២

(១០) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ នៅក្នុងព្រះជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុច្រើនរូបបានធ្វើចីវរពុកនៅដែនភិក្ខុតាំងខ្យាយ (រួចស្រឡះផុតល្អប់)តែ ស្បង់និងចីវរចេញទៅកាន់ជនបទចារិកទៅ ។ ឯចីវរដែលភិក្ខុធ្វើពុកនោះ យូរតេតក៏ជាមន្ទុកជាអស់ ។ ភិក្ខុតាំងខ្យាយគិយកចីវរតាំងអម្បាលនោះទៅ ហាលសំដែល ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុបានឥរិយាបថទៅកាន់សេនាសនចារិក ក្រឡេកទៅឃើញភិក្ខុតាំងនោះគិតុនហាលសំដែលចីវរតាំងនោះ ក៏ដើរចូលទៅដិតភិក្ខុតាំងខ្យាយនោះ លុះចូលទៅជិតហើយសួរទៅភិក្ខុតាំងនោះថា ម្នាលនាវុសោតាំងខ្យាយ ចីវរតាំងនេះជាមន្ទុកតាំងអស់ តើជារបស់លោកណា ។ គ្រានោះឯងភិក្ខុតាំងអម្បាលនោះ ក៏បានទូលប់សេចក្តីនុះដល់ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក៏លើកឡេស គិះដៀល បន្ទោសថា ភិក្ខុតាំងខ្យាយមិនគួរបើធ្វើចីវរពុកដាក់ដែនរបស់ភិក្ខុតាំងខ្យាយ ហើយ (ស្រឡះផុតល្អប់) តែស្បង់និងចីវរចេញទៅកាន់ជនបទចារិកសោះ ។ ទើបព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក្រាបទូលសេចក្តីនុះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់សួរនេប*

សង្ឃំ តស្មា កិក្ខវេ កិក្ខុ កិក្ខុនំ ហាតុ ចីវរំ និក្ខិបិតុំ វា
សន្តរុត្តរេន ឧទកសាដិកំ បក្កមិតុន្តិ ។ សង្ឃំ
ភគវាតិ ។ កិស្មាហិ នុនោ ភគវា កាសំ ហិ នាម
តេ កិក្ខវេ មោឃបុរិសា កិក្ខុនំ ហាតុ ចីវរំ និក្ខិបិតុំ វា
សន្តរុត្តរេន ឧទកសាដិកំ បក្កមិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសេយ្យាថ និទ្ទិសតិ ភិក្ខុ ឧត្តរិ ភិយ្យោ
ឯករត្តម្បិ ចេ កិក្ខុ តិចីវរេន វិប្បវសេយ្យ និស្សគ្គិយំ
បាចិត្តិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតោ កិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ
បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(១១) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ កិក្ខុ
កោសម្ពិយំ តិសារទោ ហោតិ ។ ញាតកា តស្ស កិក្ខុនោ
សន្តិកេ ទូតំ បាហេសុំ អាគច្ឆតុ កិរ្ហោ ឥមំ
ឧបដ្ឋហិស្សាមាតិ ។ កិក្ខូបិ ឯវមាហំសុ កច្ចិ អាវុសោ

ទៅពួកកិក្ខុទាំងនោះថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុទាំងឡាយបានដើរចារុទៅកាន់ដែនកិក្ខុទាំងឡាយ រហើយ(ស្លៀកឥណ្ដប់)ក្រៃស្បង់និងចីពរចេញដើរទៅកាន់ជនបទចារិក មែនឬ ។ កិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមព្រះមេត្តាប្រោស រហើយនូវពាក្យនេះមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគព្រះនាមថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកប៉ាវ៉ែរ ទោយបុរសទាំងនោះ ហ៊ានដើរចារុទៅកាន់ដែនកិក្ខុទាំងឡាយ (រហើយស្លៀកឥណ្ដប់) ក្រៃស្បង់និងចីពរចេញដើរទៅកាន់ជនបទចារិក ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើដែលអ្នកទាំងនេះ នឹងបានជាមនុស្សដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យបានជ្រះថ្លាខ្លះនឹង បួមនុស្សដែលបានជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាខ្លាំងនឹង (រនោះ)ក៏ទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភាលុបើចីពរបស់កិក្ខុសង្រួមចប់ហើយ កម៏នៅរោះរហើយ បើកិក្ខុនៅប្រាសចាកដែនចីពរ សូម្បីតែមួយយប់ ក៏ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បានបញ្ញត្តដល់ពួកកិក្ខុយ៉ាងនេះហើយ ។

(១១) ក្រែរនោះឯង កិក្ខុក្រែងកោសម្ពី មានកិក្ខុមួយរូបមានជម្ងឺ ។ ពួកញាតិកាបានចាត់ប្រើឲ្យមកកាន់កិក្ខុនោះថា សូមឲ្យលោកម្ចាស់ទៅមកក្នុងរ ហើយនឹងនិមន្តកាន់ផ្ទះដ៏ជាក្រែ ។ ពាក្យកិក្ខុទាំងឡាយ

ញាតកា តំ ទុយទ្ធចាសរូត្តិតំ ។ សោ ឯវមាហ កតវា
អាវុសោ សង្ឃំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ន តិចីវរេ វិប្ប-
សិតព្វន្តិ អហាតូមិ តិលាភោ ន សន្ថាមិ តិចីវរមាទាយ
បក្កមិតុំ ឆាយំ តមិស្សតីតិ ។ កតវតោ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ អថខោ កតវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ
បការណេ ឆឍ្ឌេ អនុ តត្ថ តំ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ
តំ ភិក្ខវេ តិលាភេសុ តិចីវរេ អវិប្បវាសសម្មតិំ
ឆាតុំ ។ ឯវញ្ច បន តំ ភិក្ខវេ ឆាតព្វា ។ តេន តិលាភេន
តំ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា
វុឍ្ឍានំ ថានេ វិនិច្ឆា ឧក្កុដិតំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ
បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ តិលាភោ ន*
សន្ថាមិ តិចីវរមាទាយ បក្កមិតុំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ
តិចីវរេ អវិប្បវាសសម្មតិំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា
បដិពលេន សង្ឃេន ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ

កិច្ចយតំ យាយាតិ អាវុសោ លោកចូឡំ មុត្តវាទកាវុះ ភិក្ខុ ញាតិសេដ្ឋិំ ជាន
ឧប្បន្នំ ទិស្វា ។ តិក្ខត្តុំ នេមន្តេត្វា ឯវមាហ តិលាភោ ន សន្ថាមិ
តិចីវរមាទាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្ញាតច្បាស់ក្នុងហេតុនោះហើយ
ហើយទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុមិនត្រូវទៅក្រៅសីមាដោយគិតថា តិចីវរេ កង្ខាវិតរណី
មិនអាចនឹងយកនូវសេចក្តីសង្ស័យចេញបានឡើយ ខ្ញុំនឹងទៅមិនកើតទេ ។
ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ជូនសេចក្តីនុ៎ះ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។
ព្រោះហេតុនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ក៏ទ្រង់ត្រាស់ថា
ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យនូវអវិប្បវាសសម្មតិ ដើម្បីឲ្យមានការ
ព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងចីវរដល់ភិក្ខុដែលមានជម្ងឺ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (សង្ឃ)
គប្បីឲ្យសម្មតិយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុដែលមានជម្ងឺនោះគប្បីបួលទៅសាមដ៏ខុសឆ្ងាយ ហើយចូល
ទៅកាន់សង្កត់ផ្ទៀងស្មាម្ខាង ហើយអង្គុយលើកដៃទាំងឡាយ ហើយគប្បី
ពោលវាចាដូចតទៅនេះថា ភន្តេ ខ្ញុំព្រះករុណាមានសង្ឃ* ជាទីគោរព
ជាទីរាប់អាន ខ្ញុំនោះត្រូវការនឹងយកនូវចីវរដោយមិនបានទេ
ភន្តេ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនូវសម្មតិនៃអវិប្បវាសចីវរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។
ភិក្ខុត្រូវសូមដដែលៗជាគម្រប់ពីរដង ។ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាសអាចនឹងញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា ភន្តេ

សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ (ម៉ូនត) តំក្លុនេះឈ្មោះនេះមានជម្ងឺ មិនគាបនឹង យកតៃតិចីវរចេញដើរទៅបានទេ ។ តំក្លុនោះមកសូមសម្មតិដើម្បីទៅច្រាសចាកតៃតិចីវរនឹងនុ៎ះសង្ឃ ។ បើតម្លាននកាលល្មមសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យសម្មតិដើម្បីទៅច្រាសចាកតៃតិចីវរដល់តំក្លុឈ្មោះនេះចុះ ។ ភាពនេះ(ជាពាក្យផ្តើម)ញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ តំក្លុនេះឈ្មោះនេះមានជម្ងឺ មិនគាបនឹងយកតៃតិចីវរចេញដើរទៅបាន ។ តំក្លុនោះសូមសម្មតិដើម្បីទៅច្រាសចាកតៃតិចីវរនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យខ្ញុំសម្មតិដើម្បីទៅច្រាសចាកតៃតិចីវរដល់តំក្លុឈ្មោះនេះ ។ ការឲ្យខ្ញុំសម្មតិដើម្បីទៅច្រាសចាកតៃតិចីវរដល់តំក្លុឈ្មោះនេះ តួវដល់លោកដ៏មានគាយុអង្គណា សូមឲ្យលោកដ៏មានគាយុអង្គនោះស្តែម (បើ) មិនតួវដល់លោកដ៏មានគាយុអង្គណា សូមឲ្យលោកដ៏មានគាយុអង្គនោះនិយាយទៅចុះ ។ ការសម្មតិដើម្បីទៅច្រាសចាកតៃតិចីវរសង្ឃបានឲ្យដល់តំក្លុឈ្មោះនេះហើយ ។ ការឲ្យសម្មតិតួវដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្តែម ។ ខ្ញុំចាំពុទ្ធរហាតុនេះដោយគតិយោស្តែមយ៉ាងនេះ (ពុទ្ធជាការស្រេច) ។ ម្ចាលភិក្ខុចាំងឡាយ អ្នកចាំងឡាយត្រូវលំដែងនឹងខ្ញុំសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កាលបើចីវរបស់តំក្លុសម្រេចហើយ

សង្ឃ៎ អាយ៎ ឥត្ថន្នាមោ តិក្ខុ តិសារោ ច សង្ឃោតំ តិចីវរមាទាយ បក្កមិតុំ ។ សោ សង្ឃំ តិចីវរេន អាបត្តិសសម្មតិំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស តិក្ខុនោ តិចីវរេន អាបត្តិសសម្មតិំ ទទេយ្យ ។ បសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ តិក្ខុ តិសារោ ច សង្ឃោតំ តិចីវរមាទាយ បក្កមិតុំ ។ សោ សង្ឃំ តិចីវរេន អាបត្តិសសម្មតិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស តិក្ខុនោ តិចីវរេន អាបត្តិសសម្មតិំ ទទាតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស តិក្ខុនោ តិចីវរេន អាបត្តិសសម្មតិយា ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ន ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នា សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស តិក្ខុនោ តិចីវរេន អាបត្តិសសម្មតិ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ បារាជ បត តិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ

ទន្ទិសេយ្យកៈ ឯដ្ឋិតវិរាសនំ កិត្តកា ឯត្តកេន តាវបិ ឯតេន
ឯតាវតាបិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យ អញ្ញត្រ
កិត្តកសម្មុតិយា ឯសច្ឆិត្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ។

(១៦) ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ កិត្តកោ ចីវរំ តេន កាលេ ឯ
ហោតិ ឯដ្ឋិ ឯ រិទ្ធិ ឯ ឯឡ្ហិ ឯ ចីវរកាលោ ឯ
ឧបក្ខដោ ។ ឯត្តកេន តាវបិ ឯតេន អន្តរេ តាតិតោ ឯ
អញ្ញតរាយ មាតិកាយ ឯត្តកេ តិណ្ណំ ហោតិ សង្ឃាដិយា ឯ
អន្តរេ ឯត្តកេ ហោតិ ។ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំវរេន
វិប្បវសេយ្យាតិ សង្ឃាដិយោ ឯ ឧត្តរាសង្គស្ស ឯ
អន្តរវាសកស្ស ឯ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ[1] ។
អញ្ញត្រ កិត្តកសម្មុតិយោតិ ឋបេត្វា កិត្តកសម្មុតិំ ។
ឯសច្ឆិត្តិយំ ហោតីតិ សមា អរុណា ឧគ្គមនេន ឯសច្ឆិត្តិយំ
ហោតិ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ សង្ឃេសច្ច ឯ ឧភយេសច្ច ឯ បុគ្គលស្ស
ឯ ។ ឋបេត្វា ឋបេ កិត្តកំ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ ។ តេន កិត្តកា
សង្ឃំ ឧទ្ទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ ឋបេសច្ច វចនីយោ

---

[1] ឯតាវតាបិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យ ឧទាហរិយមានត្តាបាឡិ ។ ឯសច្ឆិត្តិ ។

កម្មវាចាយ ហេយ្យ បេ កិត្តកសម្មុតិយា សង្ឃមជ្ឈេ ឯសច្ឆិត្តិយំ
ចាតិត្តិយន្តិ ឯវមាទិលក្ខណំ កិត្តកំ ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ ។

(១៦) តត្ថ ឯតំ ភាសតិ កាលេ បេ ចីវរេ ឯ ឧប្បន្នេ ឯ
ចីវរេ ឯដ្ឋិតេ ឯ ចីវរកាលេ ឯ ឧបក្ខដេ ឯ ឯតេ កិត្តកំ
តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យាតិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ
សង្ឃាដិយា ឯ ឧត្តរាសង្គស្ស ឯ អន្តរវាសកស្ស ឯ ឯតេ
កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ[1] ។ អញ្ញត្រ កិត្តកសម្មុតិយោតិ
ឋបេត្វា កិត្តកសម្មុតិំ ។ ឯសច្ឆិត្តិយន្តិ សមា អរុណា
ឧគ្គមនេន ឯសច្ឆិត្តិយំ ហោតិ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ សង្ឃេសច្ច ឯ
ឧភយេសច្ច ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឋបេត្វា ឋបេ កិត្តកំ
ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ ។ តេន កិត្តកា សង្ឃំ ឧទ្ទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។
ឋបេសច្ច វចនីយោ កម្មវាចាយ ហេយ្យ បេ កិត្តកសម្មុតិយា
សង្ឃមជ្ឈេ ឯសច្ឆិត្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ឯវមាទិលក្ខណំ កិត្តកំ
ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ ។

(១៦) តត្ថ ឯតំ ភាសតិ កាលេ បេ ចីវរេ ឯ ឧប្បន្នេ ឯ
ចីវរេ ឯដ្ឋិតេ ឯ ចីវរកាលេ ឯ ឧបក្ខដេ ឯ ឯតេ កិត្តកំ
តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យាតិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ
សង្ឃាដិយា ឯ ឧត្តរាសង្គស្ស ឯ អន្តរវាសកស្ស ឯ ឯតេ
កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ[1] ។ អញ្ញត្រ កិត្តកសម្មុតិយោតិ
ឋបេត្វា កិត្តកសម្មុតិំ ។ ឯសច្ឆិត្តិយន្តិ សមា អរុណា
ឧគ្គមនេន ឯសច្ឆិត្តិយំ ហោតិ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ សង្ឃេសច្ច ឯ
ឧភយេសច្ច ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឋបេត្វា ឋបេ កិត្តកំ
ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ ។ តេន កិត្តកា សង្ឃំ ឧទ្ទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។
ឋបេសច្ច វចនីយោ កម្មវាចាយ ហេយ្យ បេ កិត្តកសម្មុតិយា
សង្ឃមជ្ឈេ ឯសច្ឆិត្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ឯវមាទិលក្ខណំ កិត្តកំ
ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ ។

(១៦) តត្ថ ឯតំ ភាសតិ កាលេ បេ ចីវរេ ឯ ឧប្បន្នេ ឯ
ចីវរេ ឯដ្ឋិតេ ឯ ចីវរកាលេ ឯ ឧបក្ខដេ ឯ ឯតេ កិត្តកំ
តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យាតិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ
សង្ឃាដិយា ឯ ឧត្តរាសង្គស្ស ឯ អន្តរវាសកស្ស ឯ ឯតេ
កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ[1] ។ អញ្ញត្រ កិត្តកសម្មុតិយោតិ
ឋបេត្វា កិត្តកសម្មុតិំ ។ ឯសច្ឆិត្តិយន្តិ សមា អរុណា
ឧគ្គមនេន ឯសច្ឆិត្តិយំ ហោតិ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ សង្ឃេសច្ច ឯ
ឧភយេសច្ច ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឋបេត្វា ឋបេ កិត្តកំ
ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ ។ តេន កិត្តកា សង្ឃំ ឧទ្ទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។
ឋបេសច្ច វចនីយោ កម្មវាចាយ ហេយ្យ បេ កិត្តកសម្មុតិយា
សង្ឃមជ្ឈេ ឯសច្ឆិត្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ឯវមាទិលក្ខណំ កិត្តកំ
ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ ។

(១៦) តត្ថ ឯតំ ភាសតិ កាលេ បេ ចីវរេ ឯ ឧប្បន្នេ ឯ
ចីវរេ ឯដ្ឋិតេ ឯ ចីវរកាលេ ឯ ឧបក្ខដេ ឯ ឯតេ កិត្តកំ
តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យាតិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ
សង្ឃាដិយា ឯ ឧត្តរាសង្គស្ស ឯ អន្តរវាសកស្ស ឯ ឯតេ
កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ[1] ។ អញ្ញត្រ កិត្តកសម្មុតិយោតិ
ឋបេត្វា កិត្តកសម្មុតិំ ។ ឯសច្ឆិត្តិយន្តិ សមា អរុណា
ឧគ្គមនេន ឯសច្ឆិត្តិយំ ហោតិ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ សង្ឃេសច្ច ឯ
ឧភយេសច្ច ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឋបេត្វា ឋបេ កិត្តកំ
ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ ។ តេន កិត្តកា សង្ឃំ ឧទ្ទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។
ឋបេសច្ច វចនីយោ កម្មវាចាយ ហេយ្យ បេ កិត្តកសម្មុតិយា
សង្ឃមជ្ឈេ ឯសច្ឆិត្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ឯវមាទិលក្ខណំ កិត្តកំ
ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ ។

(១៦) តត្ថ ឯតំ ភាសតិ កាលេ បេ ចីវរេ ឯ ឧប្បន្នេ ឯ
ចីវរេ ឯដ្ឋិតេ ឯ ចីវរកាលេ ឯ ឧបក្ខដេ ឯ ឯតេ កិត្តកំ
តិណ្ណំវរេន វិប្បវសេយ្យាតិ ឯតេ កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ
សង្ឃាដិយា ឯ ឧត្តរាសង្គស្ស ឯ អន្តរវាសកស្ស ឯ ឯតេ
កិត្តកំ តិណ្ណំ ហោតិ[1] ។ អញ្ញត្រ កិត្តកសម្មុតិយោតិ
ឋបេត្វា កិត្តកសម្មុតិំ ។ ឯសច្ឆិត្តិយន្តិ សមា អរុណា
ឧគ្គមនេន ឯសច្ឆិត្តិយំ ហោតិ ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ សង្ឃេសច្ច ឯ
ឧភយេសច្ច ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឋបេត្វា ឋបេ កិត្តកំ
ឯសច្ឆិត្តិតព្ពំ ។ តេន កិត្តកា សង្ឃំ ឧទ្ទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។
ឋបេសច្ច វចនីយោ កម្មវាចាយ ហេយ្យ បេ កិត្តកសម្មុតិយា
សង្ឃមជ្ឈេ ឯសច្ឆិត្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ឯវមាទិលក្ខណំ កិត្តកំ
ឯដ្ឋិតវិរាសនន្តិ ។

ឥដ្ឋំ មេ ភវេ្ត ចីវរំ(១) បត្តំ។ បត្តំ(២) អញ្ញត្រ កិក្ខុសម្ម-
តិយា ឯសុត្តិយំ ឥមាហំ សព្ទស្ស ឯសុត្តិយំ
។ បេ ។ ឧទេយ្យាតិ ។ បេ ។ ឧទេយ្យុន្តិ ។ បេ ។
អាយស្មតោ ឧទ្ទិដ្ឋំ ។

(១៣) តាសោ ឯកុបចារោ ឯកូបចារោ ឯវែសំ
ឯកុបចារំ ឯកូបចារំ ឧន្តោសំតោ ឯកុបចារោ ឯកូបចា-
រោ អន្តោ ឯកុបចារោ ឯកូបចារោ មាសោ ឯកុបចារោ
ឯកូបចារោ តាសានោ ឯកុបចារោ ឯកូបចារោ
ឯកូបិយំ ឯកុបចារំ ឯកូបចារំ តាវ ឯកុបចារ
ឯកូបចារ សត្តោ ឯកុបចារោ ឯកូបចារោ ខេត្តំ
ឯកុបចារំ ឯកូបចារំ ឧត្តាកាសំ ឯកុបចារំ ឯកូបចារំ
អាកាសោ ឯកុបចារោ ឯកូបចារោ វិហារោ ឯកុបចារោ
ឯកូបចារោ ទុក្កូមូលំ ឯកុបចារំ ឯកូបចារំ
អរញ្ញាកាសោ ឯកុបចារោ ឯកូបចារោ ។

---

១ ម. ក. តិចីវរំ ។ ២ ម. ឥត្តំ វិញ្ញត្តិ ។ ក. ឯតារត្តំ វិញ្ញត្តិ ។

បតិត្តព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ចីវរនេះខ្ញុំនាងប្រាថ្នាសម្លាតមួយកន្រៃហើយ ជា
ខំស្បន្តិយ ព្រោះវត្តមានកំកុសម្មតិរបស់ ខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ
។ បេ ។ (ព្រែនិងបយ្យាលងាន់ដ៏ មានអាដ៏ប្លាយត្រង់ដ៏ស្លាបទទី ១ ក្នុងវគ្គ
ជាមួយគ្នារួចហើយ) ។

(១៣) ស្រែកមានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា ផ្ទះមាន
បុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា ហ្លាំងមានបុថារតែមួយ មានបុថារ
ផ្សេងគ្នា បញ្ចូមានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា រោងមានជ្រែងជួន
មានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា ច្រាសាទមានបុថារតែមួយ
មានបុថារផ្សេងគ្នា ច្រាសាទមានដំបូលត្រែងិល មានបុថារតែមួយ
មានបុថារផ្សេងគ្នា តាវមានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា ក្លួក
ឈ្មោះរនេះមានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា វែស្រែមានបុថារតែ
ដូច មានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា លានស្រែមានបុថារតែមួយ មានបុថារ
ផ្សេងគ្នា សួនច្បារមានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា វិហារមាន
បុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា ទីជិតដើមឈើមានបុថារតែមួយ
មានបុថារផ្សេងគ្នា ទីវាលមានបុថារតែមួយ មានបុថារផ្សេងគ្នា ។

(១៤) ភាសោ ឯកភិក្ខុបញ្ហាវេ ជាម ឯកភិក្ខុសស្ស ភាសោ ហោតិ បរិក្កន្តោ ច អវន្តោភាសេ ចីវរំ ឯកច្ចិបិត្វា អវន្តោភាសេ វត្តព្ពំ ។ អបរិក្កន្តោ ហោតិ យស្មិំ យស ចីវរំ ឯកច្ចិតុំ ហោតិ តស្មិំ យស វត្តព្ពំ ហត្ថបាសំ ច ន វិជហិតព្ពំ ។ ជាតុបញ្ហាវេ ជាម[1] ជាតិភិក្ខុសស្ស ភាសោ ហោតិ បរិក្កន្តោ ច យស្មិំ យស ចីវរំ ឯកច្ចិតុំ ហោតិ តស្មិំ យស វត្តព្ពំ សភាយេ ច ទ្វារមូលេ ច ហត្ថបាសំ ច ន វិជហិតព្ពំ ។ សភាយំ ភញ្ជិត្វា ហត្ថបាសេ ចីវរំ ឯកច្ចិបិត្វា សភាយេ វត្តព្ពំ ទ្វារមូលេ ច ហត្ថបាសំ ច ន វិជហិតព្ពំ ។ សភាយេ ចីវរំ ឯកច្ចិបិត្វា សភាយេ វត្តព្ពំ ទ្វារមូលេ ច ហត្ថបាសំ ច ន វិជហិតព្ពំ ។ អបរិក្កន្តោ ហោតិ យស្មិំ យស ចីវរំ ឯកច្ចិតុំ ហោតិ តស្មិំ យស វត្តព្ពំ ហត្ថបាសំ ច ន វិជហិតព្ពំ ។

(១៥) ឯកភិក្ខុសស្ស ឯវំសតំ ហោតិ បរិក្ខិត្តញ្ច ជាតាគតញ្ច ជាតាឯវំសតា អវន្តោឯវំសតេ ចីវរំ ឯកច្ចិបិត្វា

[1] បាឬបែរជាវន្តោភាសេ តំ ចាប្បហាយ ន ភណិតព្ពំ ។

(១៤) ស្រែកវែលរណ្តៅថាមានទទឹងបីជាតែមួយ (គេរស់រៅយក) ស្រែកបេះតែកូលតែមួយ វែលគេរាំងតិចខ្លួ (បេង) ជុំវិញ កិក្ខុត្រូវចុកចីវរក្នុងកន្លែងក្នុងស្រែក ហើយទៅក្នុងកន្លែងក្នុងស្រែក ។ ស្រែកវែលគេមិនបានរាំងតិចខ្លួជុំវិញ កិក្ខុចុកចីវរក្នុងផ្ទះណា ត្រូវទៅក្នុងផ្ទះនោះ ម្យ៉ាងទៀតមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ ស្រែកវែលរណ្តៅថាមានទទឹងជាវង្វែងគ្នា តែស្រែកបេះតែកូលវង្វែងគ្នា គេបានរាំងតិចខ្លួជុំវិញ កិក្ខុចុកចីវរក្នុងផ្ទះណា ត្រូវទៅក្នុងផ្ទះនោះ ឬរទៅក្នុងរោងជាតិច្រែជុំ ឬខ្វៀបឮ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ កាលបើកិក្ខុទៅក្នុងរោងជាតិច្រែជុំ ត្រូវចុកចីវរក្នុងហត្ថបាស ហើយទៅក្នុងរោងជាតិច្រែជុំ ឬខ្វៀបឮ មិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ បើកិក្ខុចុកចីវរក្នុងរោងជាតិច្រែជុំ ត្រូវឲ្យទៅក្នុងរោងជាតិច្រែជុំ ឬខ្វៀបឮ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ បើស្រែកវែលរណ្តៅមិនបានតំរាំងតិចខ្លួទេ កិក្ខុចុកចីវរក្នុងផ្ទះណា ត្រូវទៅក្នុងផ្ទះនោះ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។

(១៥) បើផ្ទះរបស់ត្រកូលតែមួយ វែលគេបានតំរាំងតិចខ្លួជុំវិញ មានលែ្ងរផ្លូវ ២ ខ្នង មានបង្ហួចផ្លូវ ២ ខ្នង កិក្ខុត្រូវចុកចីវរទៅក្នុងផ្ទះ

ហើយត្រូវនៅខាងក្នុងផ្ទះ ។ ផ្ទះដែលគេមិនបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញទេ (កំពុង) ពុកចីវរក្នុងវល្លិណា ត្រូវនៅក្នុងវល្លិនោះ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតផ្ទះថេរស៊ីតក្បួលផ្សេង ។ គ្នា ដែលគេបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញ មានវល្លិផ្សេង ។ គ្នា មានបន្ទប់ផ្សេង ។ គ្នា (កំពុង) ពុកចីវរក្នុងវល្លិណា ត្រូវនៅក្នុងវល្លិនោះ ឬត្រូវនៅទៀបទ្វារ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ ផ្ទះដែលគេមិនបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញទេ (កំពុង) ពុកចីវរក្នុងវល្លិណា ត្រូវនៅក្នុងវល្លិនោះ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។

(១៦) ឃ្លាំងរថស៊ីតក្បួលតែមួយ ដែលគេបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញ មានវល្លិផ្សេង ។ គ្នា មានបន្ទប់ផ្សេង ។ គ្នា (កំពុង) ត្រូវពុកចីវរខាងក្នុងឃ្លាំង ហើយត្រូវនៅខាងក្នុងឃ្លាំង ។ ឃ្លាំងដែលគេមិនបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញទេ (កំពុង) ពុកចីវរក្នុងវល្លិណា ត្រូវនៅក្នុងវល្លិនោះ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតឃ្លាំងរថស៊ីតក្បួលផ្សេង ។ គ្នា ដែលគេបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញ មានវល្លិផ្សេង ។ គ្នា មានបន្ទប់ផ្សេង ។ គ្នា (កំពុង) ពុកចីវរក្នុងវល្លិណា ត្រូវនៅក្នុងវល្លិនោះ ឬត្រូវនៅទៀបទ្វារ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ ឃ្លាំងដែលគេមិនបានកំណត់ព័ទ្ធជុំវិញទេ តំពុងពុកចីវរក្នុងវល្លិណា ត្រូវនៅក្នុងវល្លិនោះ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។

អង្គនឹងវេសនេ វត្តព្យ ។ អបរិក្ខិត្តំ ហោតិ យស្មិ កញ្ចេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំ ហោតិ តស្មិ កញ្ចេ វត្តព្យ ហត្ថបាសោ ឯ ន វិជហិតព្យ ។ ជាជាកុលស្ស តំវេសនំ ហោតិ បរិក្ខិត្តញ្ច ជាជាកញ្ច ជាជាឧវារកា យស្មិ កញ្ចេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំ ហោតិ តស្មិ កញ្ចេ វត្តព្យ ទ្វារមូលេ ឯ ហត្ថបាសោ ឯ ន វិជហិតព្យ ។ អបរិក្ខិត្តំ ហោតិ យស្មិ កញ្ចេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំ ហោតិ តស្មិ កញ្ចេ វត្តព្យ ហត្ថបាសោ ឯ ន វិជហិតព្យ ។

(១៦) ឃ្លាំងកុលស្ស ទុទ្ធោសិតោ ហោតិ បរិក្ខិត្តោ ច ជាជាកញ្ច ជាជាឧវារកា អង្គោទុទ្ធោសិតេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំបិត្វា អង្គោទុទ្ធោសិតេ វត្តព្យ ។ អបរិក្ខិត្តោ ហោតិ យស្មិ កញ្ចេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំ ហោតិ តស្មិ កញ្ចេ វត្តព្យ ហត្ថបាសោ ឯ ន វិជហិតព្យ ។ ជាជាកុលស្ស ទុទ្ធោសិតោ ហោតិ បរិក្ខិត្តោ ច ជាជាកញ្ច ជាជាឧវារកា យស្មិ កញ្ចេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំ ហោតិ តស្មិ កញ្ចេ វត្តព្យ ទ្វារមូលេ ឯ ហត្ថបាសោ ឯ ន វិជហិតព្យ ។ អបរិក្ខិត្តោ ហោតិ យស្មិ កញ្ចេ ចីវរំ តំក្ខិត្តំ ហោតិ តស្មិ កញ្ចេ វត្តព្យ ហត្ថបាសោ ឯ ន វិជហិតព្យ ។

(៤៧) បឹកកុលស្ស អដ្ឋោ ហោតិ អដ្ឋោអដ្ឋ ចីវរំ ឯកេកំបត្តំ អដ្ឋោ អដ្ឋ វត្តព្ពំ ។ ជាជាកុលស្ស អដ្ឋោ ហោតិ ជាជាតញ្ច ជាជាឯវកា យស្មឹ តត្ថេ ចីវរំ ឯកេកំតត្តំ ហោតិ តស្មឹ តត្ថេ វត្តព្ពំ ទ្វារម្ហលេ ឋ ហត្ថបាសា ឋ ន វិនយហិតត្ថំ ។

(៤៨) បឹកកុលស្ស មាលោ ហោតិ អដ្ឋោមាលេ ចីវរំ ឯកេកំបត្តំ អដ្ឋោមាលេ វត្តព្ពំ ។ ជាជាកុលស្ស ហាលោ ហោតិ ជាជាតញ្ច ជាជាឯវកា យស្មឹ តត្ថេ ចីវរំ ឯកេកំតត្តំ ហោតិ តស្មឹ តត្ថេ វត្តព្ពំ ទ្វារម្ហលេ ឋ ហត្ថបាសា ឋ ន វិនយហិតត្ថំ ។

(៤៩) បឹកកុលស្ស ឋាសោ ហោតិ អដ្ឋោឋាសេ ចីវរំ ឯកេកំបត្តំ អដ្ឋោឋាសេ វត្តព្ពំ ។ ជាជាកុលស្ស ឋាសោ ហោតិ ជាជាតញ្ច ជាជាឯវកា យស្មឹ តត្ថេ ចីវរំ ឯកេកំតត្តំ ហោតិ តស្មឹ តត្ថេ វត្តព្ពំ ទ្វារម្ហលេ ឋ ហត្ថបាសា ឋ ន វិនយហិតត្ថំ ។

(៥០) បឹកកុលស្ស មាឡិយំ ហោតិ អដ្ឋោមាឡិយេ ចីវរំ ឯកេកំបត្តំ អដ្ឋោមាឡិយេ វត្តព្ពំ ។ ជាជាកុលស្ស

(๔๗) ปกกุลสฺส อฑฺโฒ โหติ อฑฺโฒอฑฺเฒ จีวรํ เอกเมกปตฺตกํ อฑฺโฒ อฑฺเฒ วตฺตพฺพํ ฯ ชาชากุลสฺส อฑฺโฒ โหติ ชาชาตญฺจ ชาชาเอวกา ยสฺมึ ตตฺเถว จีวรํ เอกเมกตฺตกํ โหติ ตสฺมึ ตตฺเถว วตฺตพฺพํ ทฺวารพาหาย ซ หตฺถปาสา ซ น วินยหิตตฺถาย ฯ

(๔๘) ปกกุลสฺส มาโล โหติ อฑฺโฒมาเล จีวรํ เอกเมกปตฺตกํ อฑฺโฒมาเล วตฺตพฺพํ ฯ ชาชากุลสฺส มาโล โหติ ชาชาตญฺจ ชาชาเอวกา ยสฺมึ ตตฺเถว จีวรํ เอกเมกตฺตกํ โหติ ตสฺมึ ตตฺเถว วตฺตพฺพํ ทฺวารพาหาย ซ หตฺถปาสา ซ น วินยหิตตฺถาย ฯ

(๔๙) ปกกุลสฺส ฐาสาโร โหติ อฑฺโฒฐาสาเร จีวรํ เอกเมกปตฺตกํ อฑฺโฒฐาสาเร วตฺตพฺพํ ฯ ชาชากุลสฺส ฐาสาโร โหติ ชาชาตญฺจ ชาชาเอวกา ยสฺมึ ตตฺเถว จีวรํ เอกเมกตฺตกํ โหติ ตสฺมึ ตตฺเถว วตฺตพฺพํ ทฺวารพาหาย ซ หตฺถปาสา ซ น วินยหิตตฺถาย ฯ

(๕๐) ปกกุลสฺส มาฬิยา โหติ อฑฺโฒมาฬิยา จีวรํ เอกเมกปตฺตกํ อฑฺโฒมาฬิยา วตฺตพฺพํ ฯ ชาชากุลสฺส

មានបន្ទប់ផ្សេង ១ ខ្នង កំពុងកសាងនៅឯណា ត្រូវទៅកន្លែងនោះ ឬត្រូវទៅទៀបភ្នែក ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសទេ ។

(៦១) ឱកាសរបស់ត្រកូលតែមួយ កំពុងកសាងក្នុងវាល ហើយត្រូវទៅវាលក្នុងវាល ។ ឱកាសរបស់ត្រកូលផ្សេង ១ ខ្នង មានវល្លិ៍ផ្សេង ១ ខ្នង មានបន្ទប់ផ្សេង ១ ខ្នង កំពុងកសាងបន្ទប់ណា ត្រូវទៅកន្លែងបន្ទប់នោះ ឬត្រូវទៅទៀបភ្នែក ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសទេ ។

(៦២) ពួកឈ្មួញរបេះរបស់ត្រកូលតែមួយ កំពុងផ្ទេរកំពុងនឹងពួកឈ្មួញរបេះ (នោះ) ទោះបីដើរ ឱនមុខរបេះក្តី ឱនក្រោយរបេះក្តី មិនត្រូវលះចង្វាក់មួយ ៗ អក្ខរ[1]ទេ ឡើយ (ដើរឲ្យល្មមទៅ) ត្រូវក្រមើលរៀងឱកាស (របេះ) ទើបមិនត្រូវលះចង្វាក់អក្ខរៈ ។ ពួកឈ្មួញរបេះរបស់ត្រកូលផ្សេង ១ ខ្នង កំពុងផ្ទេរកំពុងនឹងពួកឈ្មួញរបេះហើយ មិនត្រូវលះហត្ថបាសទេ ។

(៦៣) វាលរបស់ត្រកូលតែមួយ គេបានបង់ថ្លៃជាប់រួចហើយ កំពុងចាត់ឱកាសក្នុងវាលស្រែ (នោះ) ត្រូវទៅកន្លែងក្នុងវាលស្រែ (នោះ) ។ (បើស្រែ) គេមិនបានបង់ថ្លៃជាប់ទេ កំពុងមិនត្រូវលះហត្ថបាសទេ ។

---

១ អក្ខរៈថា តម្រង់សេចក្តីថា ៦៨ ហត្ថ ហៅថាមួយអក្ខរៈ (ចម្ងាយ ពី អក្ខរៈទៅទៀត ១៧ ហត្ថ) ។

ហម្មិយំ ហោតិ ជាតរូបញ្ច ជាតរូបសម្មតំ យស្មិំ តត្ថេ ចីវរំ ឯកក្ខណេ ហោតិ តស្មិំ តត្ថេ វត្តព្ពំ ឆ្ការម្ពលេ ឯ ហត្ថបាសា ឯ ន វិជហិតព្ពំ ។

(៦០) ឯតេសុ ខុលស្ស ខាឯ ហោតិ អន្តោជាឯយ ចីវរំ ឯកក្ខណេ ហោតិ អន្តោជាឯយ វត្តព្ពំ ។ ជាជាខុលស្ស ខាឯ ហោតិ ជាជាតញ្ច ជាជាទុវតញ្ច យស្មិំ ទុវតេ ចីវរំ ឯកក្ខណេ ហោតិ តស្មិំ ទុវតេ វត្តព្ពំ ឆ្ការម្ពលេ ឯ[1] ហត្ថបាសា ឯ ន វិជហិតព្ពំ ។

(៦៦) ឯតេសុ ខុលស្ស សត្ថេ ហោតិ សត្ថេ ចីវរំ ឯកក្ខណេ ហោតិ បុរតោ ឯ បច្ឆតោ ឯ សត្ថព្ភន្តរេ ន វិជហិតព្ពា បស្សតោ អក្ខន្តរំ ន វិជហិតព្ពំ ។ ជាជាខុលស្ស សត្ថេ ហោតិ សត្ថេ ចីវរំ ឯកក្ខណេ ហោតិ បាត្ថបាសា ន វិជហិតព្ពំ ។

(៦៣) ឯតេសុ ខុលស្ស ខេត្តំ ហោតិ ឧភតោភាគពទ្ធំ អពទ្ធខេត្តំ ចីវរំ ឯកក្ខណេ ហោតិ អពទ្ធខេត្តេ វត្តព្ពំ ។ អឧភតោភាគពទ្ធំ ហោតិ ហត្ថបាសា ន វិជហិតព្ពំ ។

---

១ ម. យោ ឯកស្មិំ ចីវរេ ឯ ហោតិ ។

ជាជាតកុលសប្ប ខេត្តំ ហោតំ បរិក្ខ័ត្តញ្ច អព្ភោខេត្តេ ចីវរំ ឯក្ខំ ឯត្ថា អព្ភោខេត្តេ វត្តព្ពំ ថ្វារម្ភលេ ក ហាត្ត-ហាសា ក ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។ អបរិក្ខ័ត្តំ ហោតំ ហាត្តហាសា ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។

[៦៤] ឯតកុលសប្ប ឧញ្ញាតរណំ ហោតំ បរិក្ខ័ត្តញ្ច អព្ភោឧញ្ញាតរណេ ចីវរំ ឯក្ខំ ឯត្ថា អព្ភោឧញ្ញាតរណេ វត្តព្ពំ ។ អបរិក្ខ័ត្តំ ហោតំ ហាត្តហាសា ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។ ជាជាតកុលសប្ប ឧញ្ញាតរណំ ហោតំ បរិក្ខ័ត្តញ្ច អព្ភោ-ឧញ្ញាតរណេ ចីវរំ ឯក្ខំ ឯត្ថា ថ្វារម្ភលេ ក វត្តព្ពំ ហាត្តហាសា ក ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។ អបរិក្ខ័ត្តំ ហោតំ ហាត្តហាសា ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។

[៦៥] ឯតកុលសប្ប អាភរណេ ហោតំ បរិក្ខ័ត្តេ ច អព្ភោអាភរណេ ចីវរំ ឯក្ខំ ឯត្ថា អព្ភោអាភរណេ វត្តព្ពំ ។ អប-រិក្ខ័ត្តេ ហោតំ ហាត្តហាសា ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។ ជាជាតកុលសប្ប អាភរណេ ហោតំ បរិក្ខ័ត្តេ ច អព្ភោអាភរណេ ចីវរំ ឯក្ខំ ឯត្ថា ថ្វារម្ភលេ ក វត្តព្ពំ ហាត្តហាសា ក ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។ អបរិក្ខ័ត្តេ ហោតំ ហាត្តហាសា ឧ វិនហ៊ាតព្ពំ ។

បើស្រោមឈរស្រួលផ្សេង ។ គ្នា គេបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែ តំកុំទុកចីវរក្នុង ខាងក្នុងនៃស្រែ (ខោះ) ហើយត្រូវនៅក្នុងខាងក្នុងនៃស្រែ (ខោះ) ឬ (ត្រូវនៅ) ទៀបភ្លាវ មិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ (បើស្រែ) គេមិនបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែទេ តំកុំមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។

[៦៦] លានស្រោមឈរស្រួលតែមួយ គេកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែ តំកុំទុកចីវរក្នុងខាងក្នុងនៃលានហើយ ត្រូវនៅក្នុងខាងក្នុងនៃលាន (ខោះ) ។ (បើលានស្រែ) គេមិនបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែទេ តំកុំមិនត្រូវលះហត្ថបាស ឡើយ ។ លានស្រោមឈរស្រួលផ្សេង ។ គ្នា គេបំពាក់ខ្នើរុំញ៉ែ តំកុំទុក ចីវរក្នុងខាងក្នុងនៃលានហើយ ត្រូវនៅទៀបភ្លាវ មិនត្រូវលះហត្ថបាស ឡើយ ។ (បើលានស្រែ) គេមិនបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែទេ តំកុំមិនត្រូវលះ ហត្ថបាសឡើយ ។

[៦៧] សួនច្បារឈរស្រួលតែមួយ គេបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែ តំកុំ ទុកចីវរខាងក្នុងសួនច្បារហើយ ត្រូវនៅខាងក្នុងនៃសួនច្បារ ។ សួនច្បារ គេមិនបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែទេ តំកុំមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ សួនច្បារ ឈរស្រួលផ្សេង ។ គ្នា គេបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែ តំកុំទុកចីវរក្នុងខាង ក្នុងនៃសួនច្បារហើយ ត្រូវនៅទៀបភ្លាវ ហើយមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។ សួនច្បារគេមិនបានកំណត់ខ្នើរុំញ៉ែទេ តំកុំមិនត្រូវលះហត្ថបាសឡើយ ។

(៦៦) បឋមកុលវគ្គ វិហារវេ ហោតិ បរិក្ខារចោឡំ ឧ អញ្ញោវិហារវេ ចីវរំ ឯកស្មិំ បរិក្ខារចោឡេ វដ្ដតិ ។ អឧបរិក្ខារចោឡោ ហោតិ យស្មិំ វិហារវេ ចីវរំ ឯកស្មិំ បរិក្ខារចោឡេ ហោតិ តស្មិំ វិហារវេ វដ្ដតិ ហត្ថបាសោ ឯ ឧ វិនយហិតតិ ។ ឧភយបឋមកុលវគ្គ វិហារវេ ហោតិ បរិក្ខារចោឡោ ឧ យស្មិំ វិហារវេ ចីវរំ ឯកស្មិំ បរិក្ខារចោឡេ ហោតិ តស្មិំ វិហារវេ វដ្ដតិ ឧភយវិហារវេ ហត្ថបាសោ ឯ ឧ វិនយហិតតិ ។ អឧបរិក្ខារចោឡោ ហោតិ យស្មិំ វិហារវេ ចីវរំ ឯកស្មិំ បរិក្ខារចោឡេ ហោតិ តស្មិំ វិហារវេ វដ្ដតិ ហត្ថបាសោ ឯ ឧ វិនយហិតតិ ។

(៦៧) បឋមកុលវគ្គ រុក្ខមូលំ ហោតិ យំ មជ្ឈន្ហិកេ កាលេ សមន្តា ឆាយា ផរតិ អញ្ញោឆាយាយ ចីវរំ ឯកស្មិំ បរិក្ខារចោឡេ ឆាយាយ វដ្ដតិ ។ ឧភយបឋមកុលវគ្គ រុក្ខមូលំ ហោតិ ហត្ថបាសោ ឧ វិនយហិតតិ ។

(៦៨) អញ្ញតិត្ថាសោ ឯកមុបចារោ ឧភយបចារេ ជាមុ[1] អតាមតេ អរញ្ញេ សមន្តា សត្តភព្ភន្តរា ឯកុបចារោ ឯតោ បរំ ឧភយបចារេ ។

ក ១. ម. ហេដ្ឋាលេខ ឆវិ ជាបិទ្ទយំ ឧ ហោតិ ។

(៦៦) *សំនៅរបស់គ្រួសារតែមួយ នេះបានកំណត់ខ្ទប់ជុំវិញ តែក្នុងចំណែកខាងក្នុងនៃសំនៅនោះហើយ គ្រែនៅខាងក្នុងសំនៅ ។ សំនៅដែលគេមិនបានកំណត់ខ្ទប់ជុំវិញទេ តែក្នុងចំណែកនៃសំនៅណា គ្រែនៅក្នុងសំនៅនោះ ហើយមិនគ្រែសរសេរហត្ថបាសាទេ ។ សំនៅរបស់គ្រួសារផ្សេងគ្នា នេះបានកំណត់ខ្ទប់ជុំវិញ តែក្នុងចំណែកនៃសំនៅណា គ្រែនៅក្នុងសំនៅនោះ ក៏គ្រែនៅដែរ ហើយមិនគ្រែសរសេរហត្ថបាសាទេ ។ សំនៅដែលគេមិនបានកំណត់ខ្ទប់ជុំវិញទេ តែក្នុងចំណែកនៃសំនៅណា គ្រែនៅក្នុងសំនៅនោះ ហើយមិនគ្រែសរសេរហត្ថបាសាទេ ។*

(៦៧) *ម្លប់ឈើរបស់គ្រួសារតែមួយ ក្នុងពេលថ្ងៃត្រង់ម្លប់ឈើនោះធ្លាយទៅជុំវិញត្រឹមណា តែក្នុងចំណែកនៃម្លប់ ហើយគ្រែនៅតែមកខាងក្នុងម្លប់ (នោះ) ។ ម្លប់ឈើរបស់គ្រួសារផ្សេងគ្នា តែក្នុងមិនគ្រែសរសេរហត្ថបាសាទេ ។*

(៦៨) *ដែលហៅថា ទីវាល មានឧបចារតែមួយ មានឧបចារផ្សេងគ្នា តែទីក្នុងដែលវាលដែលមានស្មៅ ចំនួនពីរអព្ភន្តរជាយជុំវិញ (ទីវាលនោះ) ហៅថាមានឧបចារតែមួយ លើសប៉ុន្តែអំពីអព្ភន្តរនោះទៅ ហៅថាមានឧបចារផ្សេងគ្នា ។*

(๖๙) วิปฺปยุตฺตา วิปฺปยุตฺตสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ วิปฺปยุตฺตา เยภุยฺเยน อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ วิปฺปยุตฺตา อวิปฺปยุตฺตสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ อวิปฺปยุตฺตา ปจฺจุปฺปนฺนสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ อวิปฺปยุตฺตา อวิปฺปยุตฺตสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ อวิปฺปยุตฺตา อนาคตสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ อวิปฺปยุตฺตา ขณสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ อวิปฺปยุตฺตา ขณสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ อวิปฺปยุตฺตา สนฺตติสงฺขา อตฺถงฺคตา กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ

(๖๙) กิจฺฉาสมฺปตฺติยา อสมงฺคิตาย ปจฺจยา ฯ ตีสุ ภูมีสุ ปญฺจ วิญฺญาณธาตุโย ฉ วิญฺญาณธาตุโย

[๓๐] ฉนฺนญฺจายสฺมา ภณฺฑุกมฺมญฺจ อฉนฺนญฺจาปตฺติ อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย ปมตฺตกาเล อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย อาปชฺชติ ฯ

[๓๑] อาปชฺชติ อาปตฺตึ อาปชฺเชยฺย อาปตฺตึ อาปชฺชิตพฺพา อาปชฺชิตพฺพา ฉนฺนญฺจายสฺมา ภณฺฑุกมฺมญฺจ[๑] ฉนฺนญฺจาปตฺติ[๒] กตฺวา สมฺมตฺตายา อุมฺมตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

ทุติยสงฺฆเภทกกฺขนฺธกวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

๑-๒ ส.ม. ฉนฺนญฺจาปตฺติ ฯ

[๓๐] *ภิกฺขุมฺหิ ฉนฺนญฺจ ภณฺฑุกมฺมญฺจ ฉนฺนญฺจ อาปตฺติ อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย ปมตฺตกาเล อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย สมฺมุขาย ปฏิญฺญาย อาปชฺชติ ฯ*

[๓๑] *อาปชฺชติ อาปตฺตึ อาปชฺเชยฺย อาปตฺตึ อาปชฺชิตพฺพา อาปชฺชิตพฺพา ภิกฺขุมฺหิ ฉนฺนญฺจ ภณฺฑุกมฺมญฺจ ฉนฺนญฺจ อาปตฺติ กตฺวา สมฺมตฺตายา อุมฺมตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ*

ทุติยสงฺฆเภทกกฺขนฺธกวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

ពណ៌យសិក្ខាបទំ

(៣៦) តេន សមយេន តុន្ទោ អភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កុក្កុចោ អភគាលចីវរំ ឧប្បន្នំ ហោតិ តស្ស តំ ចីវរំ ភយិរមានំ ទេយ្យធោតិ ។ អថខោ សោ កុក្កុ តំ ចីវរំ ឧស្សាទេត្វា បុនប្បុនំ វិមជ្ជតិ ។ អទ្ទសា ខោ ភគវា សេចាសនចារិកំ អាហិណ្ឌន្តោ តំ កុក្កុំ តំ ចីវរំ ឧស្សាទេត្វា បុនប្បុនំ វិមជ្ជន្តំ ឯស្ស យេន សោ កុក្កុ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ កុក្កុំ ឯតទវោច កិំ ត្វំ តុំ កុក្កុ តំ ចីវរំ ឧស្សាទេត្វា បុនប្បុនំ វិមជ្ជសីតិ ។ តំ ខោ សេ កុក្កុ អភគាលចីវរំ ឧប្បន្នំ

សិក្ខាបទទី ៣

(៣៦) *សម័យនោះ ព្រះភគ្គុជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅទាក្នុងព្រះវេឡុវគាម ជាអាគមរបស់អនាថបិណ្ឌិកមហាសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ កាលនោះឯង អភគាលចីវរ[1]កើតឡើងដល់ភិក្ខុ១រូបមានឈ្មោះ ចិនក្រុកនេ លុះភិក្ខុនោះរក្សាចីវរនោះទៅមិនល្មមគ្រាន់ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុនោះ ក៏លើកចីវរនោះឡើង ហើយពាក្យនឹងធ្វើឲ្យយឺតសាច់សម្ពត់នោះរឿយ ។ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានយាងទៅកាន់សេនាសនចារិក ទ្រង់ទតទៅឃើញភិក្ខុនោះកំពុងតែលើកចីវរឡើងពាក្យរឿយ ។ លុះទ្រង់ទតឃើញហើយ ទ្រង់យាងចូលទៅជិត ហើយត្រាស់សួរទៅភិក្ខុនោះថា ម្នាលភិក្ខុ ឯងជាអ្នកលើកចីវរឡើងហើយពាក្យរឿយ ។ នេះតើត្រឹមត្រូវឬ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចំរើន នេះជាអភគាលចីវរដែលកើតឡើងដល់ទូន្មើព្រះអង្គ ។ ធ្វើទៅមិនគ្រាន់*

• [1] ចីវរដែលកើតឡើងក្នុងកាល ១០ ថ្ងៃ គឺតាំងពីព្រឹកថ្ងៃ ១ ដល់ទៀបភ្លឺក ទៅដល់ថ្ងៃ ១៨ កើតទៀតឬរុង នេះដាអភគាលចីវរចប់តាំងពីភិក្ខុដែលពិតជាត្រូវការបាន ។ ឯភិក្ខុដែលជាត្រូវការ កាល អភគាលចីវរមានពីរណាត់ ដូចនេះ គឺតាំងតាំងព្រឹកថ្ងៃ ១ ដល់ទៀបភ្លឺកថ្ងៃ ១៥ កើតទៀតឬរុង ។

ការយើរមាន់ ឧបជ្ឈាយោតិ តេជាហំ ឥមំ ចីវរំ ឧស្សាវេត្វា ឧបសម្បន្នំ វិមជ្ឈាមីតិ ។ អត្ថិ បន តេ កិញ្ចិ ចីវរប្បច្ចត្ថារោតិ ។ អត្ថិ ភគវាតិ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ អកាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា ចីវរប្បច្ចត្ថារាយ[1] ឯកភិក្ខុំ ឯកភិក្ខុន្តិ ។

[៣៣] តេន ខោ បន សមយេន ភិក្ខូ ភគវតា អនុញ្ញាតំ អកាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា ចីវរប្បច្ចត្ថារេ[2] ឯកភិក្ខុំ ឯកភិក្ខុន្តិ[3] អកាលចីវរំ[4] បដិគ្គហេត្វា អតិវេលមាសំ ឯកភិក្ខុំ ឯកភិក្ខុន្តិ ។ តានិ ចីវរានិ ចីវរកាលេ កណ្ឋិនកាលេ តិដ្ឋន្តិ ។ អន្ធសា ខោ អាយស្មា អានន្ទោ សេនាសនចារិកំ អាហិណ្ឌោ តានិ ចីវរានិ ចីវរកាលេ កណ្ឋិនកាលេ បិតានិ[5] ទិស្វាន ភិក្ខូ អាមន្តេសិ កស្សមានិ អាវុសោ ចីវរានិ ចីវរកាលេ កណ្ឋិនកាលេ តិដ្ឋន្តីតិ ។ អថ្លាកាំ អាវុសោ ឥមានិ

---

១ ម. ម. ចីវរប្បច្ចាសា ។ ២ ម. ឧ. ចីវរប្បច្ចាសា ។ ៣ ឥទំ ចរិ ម. ឧ. ឯកច្ចេសុ នេសុ ទិស្សតិ ។ ៤ ម ឧ. អកាលចីវរានិ ។ ៥ ម. ឧ. តិដ្ឋន្តេ ។

ព្រោះហេតុនោះ ទ្រង់ជាទុំព្រះអង្គ៌លើកចីវរនេះឲ្យដល់ខ្ញុំព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យយើតសាច់ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកទាន់ចំណាន់ដល់ភេចីវរដែលមកដល់ហើយ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ទាន់ចំណាន់ដែរ ។ ព្រោះដំណាន់នេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ទើបទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក ក្នុងកាលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យអ្នកទាន់ឆ្លងទទួលនូវអកាលចីវរហើយទុកជាក់ចាន ព្រោះមានសង្ឃឹមថាន៌ចូលចីវរដែលមកដល់ ។

[៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយដឹងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចូលអនុញ្ញាតឲ្យទទួលអកាលចីវរទុកជាក់ចាន ព្រោះមានសង្ឃឹមថាន៌ចូលចីវរដែលមកដល់ហើយក៏ទទួលអកាលចីវរទុកជាក់ឲ្យលើសជាង ១ ខែឡើងទៅ ។ ចីវរទាំងនោះក៏ជាប់ខ្នាជួចជាបង្ខិចខាតលើឈើសម្រាំង ។ ព្រះអានន្ទជាអាយុមន្តទៅកាន់សេនាសនចារិក ជួចជាក្រឡេកមើលរាល់យើញចីវរទាំងឡាយនោះជាប់ខ្នាជួចជាបង្ខិចខាតលើឈើសម្រាំង លុះយើញហើយក៏ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ (នោះ) មកសួរថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយទាំងនេះជីវរបស់លោកណាក៏ជាប់ខ្នាជួចជាបង្ខិចខាតលើឈើសម្រាំង(ដូច្នេះ)។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបថា ម្នាលអាវុសោ ទាំងនេះអកាលចីវរបស់យើងខ្ញុំ យើងខ្ញុំក

អតាលចីវរកំ ចីវរប្បច្ចាសាយ(១) ឱក្កមិត្តំ តីតំ ។ តីវរំ ចេ ភិក្ខុ ភណេយ្យ ឥមានិ តីណិ ចីវរានិ អតិរេកានិ ឱក្កមិត្តំ តីតំ ។ អតិរេកចីវរំ បដិគ្គហេត្វា អតិរេកមាសំ ឱក្កមិត្តំ តីតំ ។ អយញ្ហិ អានន្ទោ ឧប្បន្នោ ចីវរប្បច្ចយោ តីយតំ វិតាវេតំ តាវ ហិ ភគវា ភិក្ខូ អតាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា អតិរេកមាសំ ឱក្កមិត្តំ តីតំ ។ អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ តតោវាតោ បភាតាយ រត្តិយា អវោចេសិ ។ អថខោ តតោ បភាតំ ឱភាសេ បភាតេ បច្ចុសមយេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ តិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ អតាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា អតិរេកមាសំ ឱក្កមិត្តំ តីតំ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ តិតរហិ ពាហុ តតោ តតោ តាត តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា អតាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា អតិរេកមាសំ ឱក្កមិត្តំ ខេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ ឯដ្ឋតចីវរស្មិំ ភិក្ខុនា ឧប្បន្នស្មិំ ភគវាតេ ភិក្ខវេ

១. ម. ន. ចីវរប្បច្ចាសា ។

វោយមានបំណងនឹងឲ្យចីវរដែរ ។ ព្រះអានន្ទសួរថា ម្នាលនាវុសោ ចាំនឹងឲ្យ ចុះចីវរចាំនឹងនេះលោកទុកយូរប៉ុន្មានហើយ ។ ភិក្ខុចាំនឹងឲ្យប្រាប់ថា ចីវរចាំនឹងនេះយើងទុកជាង ១ ខែហើយ ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុកំបន្ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា មិនសមគប្បី ពួកភិក្ខុ ហ៊ានទទួលអតាលចីវរយកមកទុកឲ្យរលើសជាង ១ ខែទៅរួចទៅទៀតសោះ ។ ត្រានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ក្រែកនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងកាលនោះ ហើយត្រាស់សួរទៅពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងឲ្យ ឮថា ពួកភិក្ខុបានទទួលអតាលចីវរទុកឲ្យរលើសជាង ១ ខែមែន ។ ភិក្ខុចាំនឹងនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងឲ្យ ម្នួរបើដែរ ពួកមោឃបុរសចាំនឹងនោះហ៊ានទទួលអតាលចីវរហើយទុកឲ្យរលើសជាង ១ ខែ (ដូច្នេះ) ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងឲ្យ ដំណើរដែលអ្នកចាំនឲ្យធ្វើនេះ នឹងបានជាគួរមិនគួរដែលមិនគាប់បានដែរឬ ឬដែរឬទេ ខ្លីនឹង ឬចាំមិនប្រាកដែលដែរហើយ ឬរាំនឹងនៃដែរឬទេ ខ្លីនឹងទៀតក៏ទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងឲ្យ អ្នកចាំនឹងឲ្យចូរសំដែងនូវខ្លីនឹងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កាលបើចីវរដែលភិក្ខុសាមែបហើយ កាន់តែបានហើយ

បរេន អកាលចីវរំ ទុប្បច្ចយ្យ អាភតន្តមានេន កិញ្ចាបិ បដិក្ខេបតុំ បដិក្ខេបេតុំ ទិប្បមេវ ភាវេតុំ តោ ឧស្សជ្ជាបិត្វា មាសបរមន្តេន កិញ្ចាបិ តំ ចីវរំ និក្កឌ្ឍិតុំ និឧស្សជ្ជ ឋាបិត្វាបិ សតិយា បច្ចាសាយ តេនេវ ទិវសេ ទុតិយេ វា តតិយេ វា ចតុត្ថេ វា បញ្ចមេ វា ទិវសេ និក្កឌ្ឍិតុំ និឧស្សជ្ជិតុំ ឋាបេតុំ វដ្ដតិ ។

(៣៤) ឯដ្ឋិតចីវរស្មឹ កិញ្ចាបិតិ កិញ្ចាបោ ចីវរំ ភុម្មំ ឯហោតិ ឯដ្ឋិ ឯ រត្តិន្តិ ឯ ឧឡ្ហា ឯ ចីវរកាលា ឯ ឧបដ្ឋិឡ្ហា ។ ឧព្ភតស្មឹ ភុម្មំ ឯដ្ឋិ ឯ មាតិកាយំ អព្ភុតាយ មាតិកាយ ឧព្ភតំ ហោតិ សង្ឃេន ឯ អន្តរា ឧព្ភតំ ហោតិ ។ អកាលចីវរំ ឯាម អនត្ថតេ ភុម្មំ ឯកា-ឧសមាសេ ទុប្បច្ចំ អត្ថតេ ភុម្មំ ឯសត្តមាសេ ទុប្បច្ចំ ភុម្មំ អាធិស្ស ឯដ្ឋិ ឯតំ អកាលចីវរំ ឯាម ។

បើភិក្ខុ អកាលចីវរេ អតិរេកត្តិចីវរំ អធិដ្ឋាតិ វិកប្បេតិ ឯ តំ ភិក្ខុ សោតកំ តិរត្តំ (អកាលចីវរោ) តិរត្តេ ខេ ខួលេ ចុ លុះ ខេ ខួលេ រួចហើយ តិរត្តំ រវៀសវាងត្តិចីវរ ធ្វើឲ្យធាប់ បើចីវរ ខោះខ្លះ ធ្វើមិនគ្រាន់ទេ តំ ភិក្ខុ ខោះមានបំណងថាទំនងអាចចីវរមកបំពេញឲ្យចីវរដែលខ្វះ (ខោះ) គ្រាន់តែភិក្ខុចីវរខោះបាន យ៉ាងយូរបំផុតត្រឹម ៩ ថ្ងៃ បើភិក្ខុឲ្យលើសពី ៩ ថ្ងៃខោះរហូត បើភិក្ខុជាមានបំណងថាទំនងអាចចីវរមក បំពេញវាតែមិនគិតដោយ តទៀតនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(៣៦) តែងិកាស្យថា កាលបើចីវរបស់តំ ភិក្ខុសម្រេចរួចហើយ អធិប្បាយថា ចីវរដែលតំ ភិក្ខុធ្វើរួចហើយក្តី ចីវរបាត់ក្តី ចីវរខូចក្តី ចីវរភ្លើងឆេះក្តី សេចក្តីចង់បានចីវរជាន់ស្រុះរហើយក្តី ។ ភាស្យថា កម្មវាចារួចហើយ អធិប្បាយថា កម្មវាចារួចហើយ បណ្តាមាតិកា ទាំង ៨ យ៉ាង ដោយមាតិកាណាមួយ ប្តូរតំ ខោះជំនុំសង្ឃបានរួចហើយ ក្នុងចន្លោះ (ទេត្តកម្មវាចា) ។ (បើ) តំ ភិក្ខុមិនបានគ្រាលគ្រងចីវរទេ ចីវរដែលកើតឡើងក្នុងទីកន្លែង ១១ ថ្ងៃ ហៅថា អកាលចីវរ (បើ) តំ ភិក្ខុបានគ្រាលគ្រងកម្មវាចា ចីវរដែលកើតឡើងក្នុងទីកន្លែង ៧ ថ្ងៃ ហៅថាអកាលចីវរ បើភិក្ខុ ខោះលាភាគលើចីវរហើយឲ្យតំ ដោយ តទៀតហៅថាអកាលចីវរដូចគ្នា ។

ឧប្បដ្ឋេយ្យាតិ ឧប្បដ្ឋេយ្យ សទ្ធំ្យតោ ឯ ឥណតោ ឯ ញាតិតោ ឯ ម៉ត្តតោ ឯ បំសុកូលតោ[1] ឯ អត្តតោ ឯ ជនេន ។

(៣៩) អាគាឥរ្ធមានេនាតិ ឥរ្ធមានេន បដិក្ខេបេតព្ពំ ។ បដិក្ខិត្តោតិ បដិក្ខិត្តោ កាយេនាបិ ចិត្តេនាបិ កាយេនាបិ ។

(៣៦) នោ ចស្ស ចារិត្តំ ឥយ្យតិ ឥច្ឆាយ ឥច្ឆាយោតិ ។ មាសបរមន្តេន ឥក្ខុណា តំ ចីវរំ ឥក្ខុំ ឥក្ខុំ ឥក្ខុតព្ពន្តិ មាសបរមតា ឥក្ខុំ ឥក្ខុំ ឥក្ខុតព្ពំ ។ ឧឥស្ស ចារិត្តំ ឥយ្យតិ ឧឥស្ស ចារិត្តំ ឥច្ឆាយ ។ សតិយា បច្ចាសាយាតិ បច្ចាសា ហោតិ សទ្ធំ្យតោ ឯ ឥណតោ ឯ ញាតិតោ ឯ ម៉ត្តតោ ឯ បំសុកូលតោ[2] ឯ អត្តតោ ឯ ជនេន ។

(៣៧) តតោ ចេ ឧត្តរិំ ឥក្ខុំ ឥច្ឆេយ្យ សតិយា ឥ បច្ចាសាយាតិ តតុបរិ ឥច្ឆន្តេ មូលចីវរេ បច្ចាសាចីវរំ ឧប្បដ្ឋតិ

១ ម. ន. ឥសុកូលំ ។ ២ ម. ម. ឥសុកូលំ ។

ពាក្យថា អតិរេកចីវរំ អធិប្បាយថា ឧឥ្យាតិរេកចីវរំ អំពីសង្ឃាដិ អំពីឧត្តរាសង្គៈ អំពីអន្តរវាសកៈ អំពីសុទ្ធិកបាវុរណៈ អំពីឥណ្ឌកៈ អំពីមុដ្ឋិកៈ អំពីឥសុកូលៈ អំពីបរិស្សាវនៈ ។

(៣៩) ពាក្យថា ឆ្នាការ អធិប្បាយថា ការណៈឥ្យាន ឆ្នាកចីវរំ ឥច្ឆេយ្យ ។ ពាក្យថា លុះឧប្បន្នេ ឥ្យាតិ ឆ្នាកចីវរេ ឧប្បន្នេ ឥ្យាតិ ឥ្យាវ ឆ្នាកចីវរំ ឥច្ឆតិ តាវ ឥ្យាតិ អធិប្បាយថា ឆ្នាកចីវរំ ឥច្ឆតិ តាវ ឥ្យាតិ ឆ្នាកចីវរេ ឧប្បន្នេ ឥ្យាតិ

ឧសោហា ភាវេតព្វំ ។ ទ្វីហាប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... តីហាប្បច្ចយា
មូលច្ឆាវេ... ចតូហាប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... បញ្ចាហាប្បច្ចយា
មូលច្ឆាវេ... ឆាហាប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... សត្តាហាប្បច្ចយា
មូលច្ឆាវេ... អដ្ឋាហាប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... នវាហាប្បច្ចយា មូល-
ច្ឆាវេ... ឧសោហាប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... បច្ចាសាច្ឆាវំ ទុប្បដ្ឋ-
តំ ឧសោហា ភាវេតព្វំ ។ បឋមឧសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ...
ទុតិយឧសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... តតិយឧសេ ទុប្បច្ចយា
មូលច្ឆាវេ... ចតុត្ថឧសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... បញ្ចមឧសេ
ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... ឆដ្ឋឧសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ...
សត្តមឧសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... អដ្ឋមឧសេ ទុប្បច្ចយា
មូលច្ឆាវេ... នវមឧសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... ទសមឧសេ
ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ បច្ចាសាច្ឆាវំ ទុប្បដ្ឋតំ ឧសោហា
ភាវេតព្វំ ។ ឯកាទសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ បច្ចាសា-
ច្ឆាវំ ទុប្បដ្ឋតំ ឯកាហា ភាវេតព្វំ ។ ទ្វាទសេ ទុប្បច្ចយា
មូលច្ឆាវេ បច្ចាសាច្ឆាវំ ទុប្បដ្ឋតំ អដ្ឋាហា ភាវេតព្វំ ។
តេរសេ ទុប្បច្ចយា មូលច្ឆាវេ... សត្តាហា ភាវេតព្វំ ។

(ក្នុងថ្ងៃនោះដែរ) អ្នកត្រូវធ្វើឲ្យគាត់ក្នុងរវាង ១០ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលច្ឆាវេ
កើតឡើងបាន ៦ថ្ងៃ... ៣ថ្ងៃ... ៤ថ្ងៃ... ៥ថ្ងៃ... ៦ថ្ងៃ...
៧ថ្ងៃ.. ៨ថ្ងៃ.. ៩ថ្ងៃ... ១០ថ្ងៃ បច្ចាសាច្ឆាវំ
កំពុងកើតឡើងក្នុងថ្ងៃទី ១០ អ្នកគប្បីធ្វើច្ឆាវេឲ្យហើយ ក្នុងរវាង ១០
ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលច្ឆាវេ កើតឡើងបាន ១១ថ្ងៃ... ១៦ថ្ងៃ...
១៣ថ្ងៃ.. ១៤ថ្ងៃ... ១៥ថ្ងៃ... ១៦ថ្ងៃ...
១៧ថ្ងៃ... ១៨ថ្ងៃ... ១៩ថ្ងៃ... ២០ថ្ងៃ បច្ចាសាច្ឆាវំ
កំពុងកើតឡើងក្នុងថ្ងៃទី ២០ អ្នកត្រូវធ្វើឲ្យគាត់ក្នុងរវាង ១០ថ្ងៃ ។
កាលបើមូលច្ឆាវេកើតឡើងបាន ២១ថ្ងៃ បច្ចាសាច្ឆាវេកើតឡើង (ក្នុងថ្ងៃ
នោះដែរ) អ្នកត្រូវធ្វើឲ្យគាត់ក្នុងរវាង៨ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលច្ឆាវេកើតឡើង
បាន ២២ថ្ងៃ បច្ចាសាច្ឆាវេកើតឡើង (ក្នុងថ្ងៃនោះដែរ) អ្នកត្រូវធ្វើឲ្យគាត់
ក្នុងរវាង ៨ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលច្ឆាវេកើតឡើងបាន ២៣ថ្ងៃ បច្ចាសាច្ឆាវេ
កើតឡើង (ក្នុងថ្ងៃនោះដែរ) អ្នកត្រូវធ្វើឲ្យគាត់ក្នុងរវាង ៧ថ្ងៃ ។

ចតុត្ថីសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ... ជាយតេ តាវតេត្ថ ។
បញ្ចមីសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ... បញ្ចហិ តាវតេត្ថ ។
ឆដ្ឋីសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ... ឆហិ តាវតេត្ថ ។
សត្តមីសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ... តីហិ តាវតេត្ថ ។
អដ្ឋមីសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ... ទ្វីហិ តាវតេត្ថ ។
ឯកូនវីសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ បច្ចាសាចិរំ ទុប្បដិដ្ឋិតំ
ឯកាហិ តាវតេត្ថ ។ តិំសេ ទុប្បន្នេ មូលចិត្តេ
បច្ចាសាចិរំ ទុប្បដិដ្ឋិតំ តទហេវ អដ្ឋង្គតេ វិកប្បេតព្ពំ
វិសប្បេតព្ពំ ។ ទោ ទេ អដ្ឋង្គមេយ្យ ក វិកប្បេយ្យ ក
វិសប្បេយ្យ ក ឯកតិំសេ អរុណុគ្គមនេ ឆិន្នវត្ថុយំ
ហោតិ ឆិន្នដ្ឋិតេ សង្ឃស្ស ក កណ្ណស្ស ក បុត្តលស្ស
ក ។ ឯវញ្ច បន តិត្ថេវ ឆិន្នដ្ឋិតេ ។ បេ ។ ឥទំ
ទេ អត្ថេ អកាលចិរំ មាសាធិក្កន្តំ ឆិន្នវត្ថុយំ ឥមាយ

កាលបើមូលចីវរកើតខ្សោយបាន ៦៤ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំរ៉ែកើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃ នោះដែរ) តំកុំត្រែវធ្វើឲ្យទាន់ក្នុងវេន ៦ ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលចីវរកើតខ្សោយ បាន ៦៥ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំរ៉ែកើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃនោះដែរ) តំកុំត្រែវធ្វើឲ្យទាន់ ក្នុងវេន ៥ ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលចីវរកើតខ្សោយបាន ៦៦ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំ កើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃនោះដែរ) តំកុំត្រែវធ្វើឲ្យទាន់ក្នុងវេន ៤ ថ្ងៃ ។ កាលបើ មូលចីវរកើតខ្សោយបាន ៦៧ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំរ៉ែកើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃនោះដែរ) តំកុំត្រែវធ្វើឲ្យទាន់ក្នុងវេន ៣ ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលចីវរកើតខ្សោយបាន ៦៨ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំរ៉ែកើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃនោះដែរ) តំកុំត្រែវធ្វើឲ្យទាន់ក្នុងវេន ២ ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលចីវរកើតខ្សោយបាន ៦៩ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំរ៉ែកើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃនោះដែរ) តំកុំត្រែវធ្វើឲ្យទាន់ក្នុងវេន ១ ថ្ងៃ ។ កាលបើមូលចីវរ កើតខ្សោយបាន ៧០ ថ្ងៃ បច្ចាសាចីវរកំរ៉ែកើតខ្សោយ (ក្នុងវិថ្ងៃនោះដែរ) តំកុំនោះត្រែវអធិដ្ឋាន ត្រែវវិកប្ប ត្រែវលះបង់ក្នុងវិថ្ងៃនោះឯង ។ បើតំកុំ មិនបានអធិដ្ឋានក្តី មិនបានវិកប្បក្តី មិនបានលះបង់ក្តី តែអរុណរះខ្សោយ ក្នុងវិថ្ងៃ ៣១ (ចីវរនោះ) ត្រែវទំលុះចិត្តយ តំកុំត្រែវលះបង់ដល់សង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គល ។ ឱលតំកុំចាំនឹងឱ្យយ តំកុំត្រែវលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ចាបតាត្រែវសង្ឃដំចីវរ ខេះជាអកាលចីវរបេសំ ទុតកម្មនិយម ១ នៃ

สงฺฆสฺส ฉินฺนวสฺสานํ ฯ เป ฯ ฉนฺนเมว ฯ เป ฯ ฉนฺนญฺจ ฯ เป ฯ อายสฺมโต ฉฏฺฐสฺส ฯ

[๓๗] ตีณิมานิ ภนฺเต ทุปฺปฺหานิ ทูลจีวรานิ ทุปฺปหานตฺถาย วฏฺฏนฺตีติ อาทิ ตาทิเสเนว นเยน เวทิตพฺพา ฯ

[๓๘] ยาวตติยกา ภนฺเต อนฺตรฺฆรสมฺภุญฺชนา ปฏิกฺขิตฺตา ตาวตติยกา ภนฺเต ปฏิกฺขิตฺตา ฯ ยาวตติยกา ภนฺเต อนฺตรฺฆรสมฺภุญฺชนา ปฏิกฺขิตฺตา ตาวตติยกา ภนฺเต ปฏิกฺขิตฺตา ฯ อนฺตรฆรเมว อนฺตรฆรสมฺภุญฺชนา อาคนฺตฺวาเนว วิหารมฺปิ อาคนฺตฺวาเนว วิหารสมฺภุญฺชนา อาวาสฏฺฐาเนว วิหารสมฺภุญฺชนา วิหารฏฺฐาเนว อาวาสมฺปิ อาวาสฏฺฐาเนว อาวาสสมฺภุญฺชนา วิหารฏฺฐาเนว วิหารสมฺภุญฺชนา อาวาสฏฺฐาเนว อาวาสมฺปิ วิหารฏฺฐาเนว วิหารสมฺภุญฺชนา อาวาสฏฺฐาเนว อาวาสสมฺภุญฺชนา ปฏิกฺขิตฺตา ตาวตติยกา ภนฺเต ปฏิกฺขิตฺตา ฯ

ត្រែវនិស្សគ្គិយៈហើយ អច្ឆិន្ទិត្វាបូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ (ត្រែងនេះបណ្ដាលទាំងអស់ មានសេចក្ដីផ្ដួចផ្ដើមនិងសំកុមេត ខ័ ១ ក្នុងវគ្គជាមួយគ្នានេះ) ។

[៣៧] តាលបើមូលចីវរដែលមានចំណែកមិនស្មើគ្នា[*]តើតច្បើនហើយ បញ្ចាសាចីវរអំពើតតច្បើនដែរ តែតក្រែសល់នៅត្រឹមត្រួច (បើ) ក៏កុំមិនចនិងថ្លៃទេ ក៏មិនត្រែវាផ្ទៃ (ចីវរនោះឡើយ) ។

[៣៨] ចីវរកន្ធទីៈ៣ខ្នែហើយ តិក្ខត្តុំសាល់ថាកន្ធទីៈ៣មែន ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ចីវរកន្ធទីៈ៣ខ្នែហើយ តិក្ខត្តុមានសេចក្ដីសង្ស័យ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ចីវរកន្ធទីៈ៣ខ្នែហើយ តិក្ខត្តុំសាល់ថាមិនមានកន្ធទីៈទេ ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ចីវរដែលមិនបានអធិដ្ឋាន តិក្ខត្តុំសាល់ថាបានអធិដ្ឋានហើយ (ក្តី) ចីវរដែលមិនបានវិកប្ប តិក្ខត្តុំសាល់ថាបានវិកប្បហើយ (ក្តី) ចីវរដែលមិនបានលះបង់ តិក្ខត្តុំសាល់ថាបានលះបង់ហើយ (ក្តី) ចីវរដែលមិនបាត់ តិក្ខត្តុំសាល់ថាបាត់ (ក្តី) ចីវរដែលមិនខូចទេ តិក្ខត្តុំសាល់ថាខូច (ក្តី) ចីវរភ្លើងមិនឆេះ តិក្ខត្តុំសាល់ថាភ្លើងឆេះ (ក្តី) ចីវរចោរឥតបានយកទេ តិក្ខត្តុំសាល់ថាចោរយក (ក្តី) ត្រែវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ (ផ្ដួចផ្ដើមទាំងអស់) ។

* មូលចីវរប្ដេចបញ្ចាសាចីវរដែលមានសាច់ក្រាស់ស្ដើងមិនស្មើគ្នា កំពុងមិនអាចនឹងដេរជាមួយគ្នាជាន ហៅថា មានចំណែកមិនស្មើគ្នា ។

(๖๐) ปิสฺสกัณฺฑยํ ปกฺกมนฺตสฺส ปาจิตฺตยนฺติ อาคตฏฺฐาเน ทุกฺกฏสฺส ฯ มหาสาลกณฺฑเก อกปฺปิยมํสสฺมึ อาคตฏฺฐาเน ทุกฺกฏสฺส ฯ มหาสาลกณฺฑเก เวฬุทานสฺมึ อาคตฏฺฐาเน ทุกฺกฏสฺส ฯ มหาสาลกณฺฑเก อนปสฺสยสญฺญี อาคตฏฺฐาเน ฯ

(๖๑) อาคตฏฺฐาเน อญฺญตฺร ภาเรน อนาปตฺติ ทิวสภาเคน ทิวสภาคสฺส ปริโยสาเน ทุติยทิวสสฺส อาคมนตฺถาย ฯ

สตฺตมสิกฺขาปทํ นิฏฺฐิตํ ฯ

---

๑ ฉ ม. ปณฺณตฺติ ฯ

(๖๐) ภิกฺขุ ปนาหรนฺตสฺส ปิสฺสกณฺฑยตฺถาย ปกฺกมนฺตสฺส ปาจิตฺตยนฺติ ปาจิตฺตยกฺขณฺเฑ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ มหาสาลกณฺฑเก ปน อกปฺปิยมํสสฺมึ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ภิกฺขุ ปนาหรนฺตสฺส เวฬุทานสฺมึ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ภิกฺขุ ปนาหรนฺตสฺส อนปสฺสยสญฺญี ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ

(๖๑) ภิกฺขุ ปนาหรนฺตสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อิทมฺปิ ภิกฺขุ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ภิกฺขุ ปนาหรนฺตสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยกฺขณฺเฑ ฯ

สตฺตมสิกฺขาปทวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

(៤៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មតោ ឧបាយិស្ស បុរាណទុតិយិកានំ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ ។ សា កិត្តិ(១) អាយស្មតោ ឧបាយិស្ស សទ្ធំ ឥមេ អភិក្កមាំ អាគច្ឆតុ ។ អាយស្មាបិ ឧបាយិ តស្ស កិត្តិយា សទ្ធំ ឥមេ អភិក្កមាំ គច្ឆតុ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបាយិ តស្ស កិត្តិយា សទ្ធំ ឥមេ ភត្តវិស្សគ្គំ ករោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបាយិ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន សា កិត្តិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តស្សា កិត្តិយា បុរតោ អត្តានំ ឱភាសេត្វា អាសនេ និសីទិ ។ សាបិ ខោ កិត្តិ អាយស្មតោ ឧបាយិស្ស បុរតោ អត្តានំ ឱភាសេត្វា អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបាយិ សារត្តា (៤)

(១) ម. ឧ ឱជញ្ញសុ ន វិស្សុតំ ។ ៤ ម. ឧ. សារជ្ជោ ។

(៤៦) សម័យនោះ ព្រះភគវន្តជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅវត្តព្រះជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានស្រីជាបុរាណទុតិយិកាឈ្មោះ ឧបាយិ កិត្តិសព្ទល្បីសុសាយ ចួសក្នុងសំណាក់ជាន់កំពូល ។ ជាន់កំពូលនោះដែលមកគាន់សំណាក់ ឧបាយិកិត្តិសព្ទល្បីសុសាយជារឿយ ។ ។ ចំណែកជាន់ ឧបាយិកិត្តិសព្ទល្បីសុសាយកំណែរជាគាន់សំណាក់ជាន់កំពូលនោះជារឿយ ។ ដែរ ។ រីឯនោះឯង ឧបាយិកិត្តិសព្ទល្បីសុសាយបំរើការគន្ធកុដិសំណាក់ជាន់កំពូលនោះ ។ លំដាប់នោះ ឧបាយិកិត្តិសព្ទល្បីសុសាយ ក៏សម្លឹងឥណ្ណាប់ចួយកជាតែន់ដ៏ចើរ ចួលសំដៅមកកេពីដែលជាន់កំពូលនោះមក ក្នុងវេលាត្រឹមត្រូវហាម លុះចួលមកដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើតាបន៍ជាន់ទាប ជាន់កំពូលនោះ ម៉ើលអង្គុជាតចញ្ជើញ ។ ឯជាន់កំពូលនោះ ក៏អង្គុយលើកេសន៍ជាន់ទាប ឧបាយិដ៏មានគាយុ ម៉ើលអង្គុជាតបញ្ជើញដែរ ។ រីឯនោះ ឧបាយិកិត្តិដ៏មានគាយុមានអរម្រែក

ตสฺสา กิกฺขนฺติยา อตฺถปตฺตา ขุปฺปนฺนปฺปาย ฯ ตสฺสา อตฺถปตฺตาตสฺสา[๑] อสุจิ มุตฺตุ ฯ อยฺยเย อายสฺมา ขุชฺชาย สทฺธึ กิกฺขนฺตึ ปจฺจเวกฺขถ กจฺจ กตฺตพฺพ ขุชฺชกึ อาหาร อตฺตกิลมถกึ เวยาวจฺจกรณ[๒] ฯ อายสฺมาปิ อายสฺมนฺเต ฯ อยฺยเย[๓] สา[๔] กิกฺขนฺติ[๕] ตสฺสา[๖] สทฺธึ อสุจิ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน อตฺถปตฺตา เวยาวจฺจกรณ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ฯ สา ตสฺส กตฺตา กมฺมการิ ฯ กิกฺขนฺติยา ฆานมาทิสุ อยิ กิกฺขนฺติ อตฺถปฺปตฺตาวิติ อยิ กตฺตีติ[๗] ฯ ชานิ อยฺยา อตฺถปฺปตฺตาวิติ ฯ อยฺยเย[๘] สา[๙] กิกฺขนฺติ[๑๐] กิกฺขนฺตึ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ฯ กิกฺขนฺติยา ขุชฺชายนฺติ จิยนฺติ วิตาเยนฺติ กรณ์ ปิ ชาน อยฺยา ขุชาย กิกฺขนฺติยา ปุกฺกณิตพฺพ ตสฺสาปเยสฺสตีติ ฯ อยฺยเย ๓ กิกฺขนฺติยา กิกฺขนฺติ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน อาเวเณสุ ฯ เย เต กิกฺขนฺ อปฺปฏิกา ฯ เย ฯ เต ขุชฺชายนฺติ จิยนฺติ วิตาเยนฺติ กรณ์ ปิ ชาน อยฺยา ขุชาย กิกฺขนฺติยา ปุกฺกณิตพฺพ ตสฺสาปเยสฺสตีติ ฯ

๑ ฉ.สุ ๑ อตฺถาปตฺติ ฯ ๒-๓-๔-๕ ฉ.สุ ๑ จิตฺตปฺปตฺติ ฯ ๖ ม. ๑. ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน อยิ กิกฺขนฺติ ฉตฺติตฺติ ฯ ๗.๘.๙ ฉ.สุ ๑ อตฺถาปตฺติ ฯ

กิกฺขนฺติยา[๑] เวยาวจฺจกรณ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ฯ ตสฺสา อตฺถปตฺตาตสฺสา อสุจิ มุตฺตุ ฯ อยฺยเย อายสฺมา ขุชฺชาย สทฺธึ กิกฺขนฺตึ ปจฺจเวกฺขถ กจฺจ กตฺตพฺพ ขุชฺชกึ อาหาร อตฺตกิลมถกึ เวยาวจฺจกรณ ฯ อายสฺมาปิ อายสฺมนฺเต ฯ อยฺยเย สา กิกฺขนฺติ ตสฺสา สทฺธึ อสุจิ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน อตฺถปตฺตา เวยาวจฺจกรณ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ฯ สา ตสฺส กตฺตา กมฺมการิ ฯ กิกฺขนฺติยา ฆานมาทิสุ อยิ กิกฺขนฺติ อตฺถปฺปตฺตาวิติ อยิ กตฺตีติ ฯ ชานิ อยฺยา อตฺถปฺปตฺตาวิติ ฯ อยฺยเย สา กิกฺขนฺติ กิกฺขนฺตึ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน ฯ กิกฺขนฺติยา ขุชฺชายนฺติ จิยนฺติ วิตาเยนฺติ กรณ์ ปิ ชาน อยฺยา ขุชาย กิกฺขนฺติยา ปุกฺกณิตพฺพ ตสฺสาปเยสฺสตีติ ฯ อยฺยเย ๓ กิกฺขนฺติยา กิกฺขนฺติ ปจฺจเวกฺขณสมุฏฺฐาน อาเวเณสุ ฯ เย เต กิกฺขนฺ อปฺปฏิกา ฯ เย ฯ เต ขุชฺชายนฺติ จิยนฺติ วิตาเยนฺติ กรณ์ ปิ ชาน อยฺยา ขุชาย กิกฺขนฺติยา ปุกฺกณิตพฺพ ตสฺสาปเยสฺสตีติ ฯ

ภวิสฺสติ ตตฺร กิกฺขิ ภควาติ เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ
ภควาติ ภควา ฯ เป ฯ อายสฺมนฺตํ อุทายึ ปฏิปุจฺฉิ
สจฺจํ กิร ตฺวํ อุทายิ กิกฺขุนิยา ปุกฺกณฺเจว ถโน-
ปเทสญฺจ ฯ สจฺจํ ภนฺเตติ ฯ ญาตเมตนฺติ เตน
อุทายิ อญฺญาตเมตนฺติ ฯ อญฺญาตเมตนฺติ ภควนฺตํ ฯ
อญฺญาตเกน เหเตน ปุริส อญฺญาตเกน ฯ ชานตา
ปฏิวิทฺธ ฯ อปฺปฏิวิทฺธ ฯ ทิฏฺฐ ฯ อปฺปฏิ-
ทิฏฺฐ ฯ ตฺวญฺจิ ฯ ตาทิ ตฺวํ เหเตน ปุริส อญฺญาตเกน
กิกฺขุนิยา ปุกฺกณฺเจว ถโนปเทสญฺจ เฉตฺวา เหเต-
ปุริส อปฺปสนฺนาน ฯ ปสาทาย ปสนฺนาน ฯ
กิเยฺยกาเรยฺย ฯ เป ฯ ปิตาปิ ปน กิกฺขเว ๔ ส
สิกฺขาปทญฺจ อุทฺทิเสยฺยาถ เยน ปน กิกฺขุ อญฺญาตเกน
กิกฺขุนิยา ปุกฺกณฺเจว ถโนปเทสญฺจ ฯ ปฏิปาเทยฺย ฯ
อาเสวนาปเทยฺย ฯ สิกฺขาปทญฺจ ฯ ตาทิสฺส ภิกฺขุโน

คำนั้น ภิกษุนั้นนั่นแล ชื่อว่าเป็นผู้ถูกสงฆ์ยกวัตถุ
ขึ้นแล้ว ๆ ก็ยังไม่ระงับ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ท่านพระ
อุทายีนั้น มีอธิบายว่า ท่านพระอุทายี ท่านเป็นผู้มีอายุ
ภิกษุนั้นชื่อว่าอุทายี ด้วยประการฉะนี้ ในคำว่า ท่านพระ
อุทายีนั้น ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ได้ยินว่า ท่านจับต้องนาง
ภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ท่านพระ
อุทายีนั้น ได้ยินว่า ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถันและที่ต้น
แขน ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี ดังนี้ นี้มี
อธิบายว่า ดูก่อนอุทายี ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อน
อุทายี ก็ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้
นี้มีอธิบายว่า ดูก่อนอุทายี ก็ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถัน
และที่ต้นแขน ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี
ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ดูก่อนอุทายี ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำ
ว่า ดูก่อนอุทายี ก็ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถันและที่ต้น
แขน ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ดูก่อนอุทายี ก็ท่านจับต้องนาง
ภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า
ดูก่อนอุทายี ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ดูก่อนอุทายี ดังนี้ ๆ
เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี ก็ท่านจับต้องนางภิกษุณี
ที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ดูก่อนอุทายี ก็
ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้ ๆ เป ฯ
ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ดูก่อนอุทายี
ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี ก็ท่านจับต้อง
นางภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า ดูก่อน
อุทายี ก็ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้
ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี ดังนี้ นี้มีอธิบายว่า
ดูก่อนอุทายี ดังนี้ ๆ เป ฯ ก็ในคำว่า ดูก่อนอุทายี
ก็ท่านจับต้องนางภิกษุณีที่ถันและที่ต้นแขน ดังนี้ นี้มี
อ

(៤៣) ត្រង់ពាក្យថា កំពុងសាមួយ(ត្រង់ចម្ងាយល្មមចាំងពីរ)ខាន អង្គុយត្រង់សិក្ខាបទខ្លះ ១ ក្នុងបាតិមោក្ខសំវរៈហើយ ។ ខាងតំកុនីវិសេសថាជាប់ខាងក្នុងនិងតំណែចំណែកខាងមាត្តិ អំពីចំណែកខាងមិត្តិវិសេសថាជាប់ខាងក្នុងនិងតំណែចំណែកខាងមាត្តិ អំពីចំណែកខាងមិត្តិ ដកបង្ហើយនូវខ្នែងដ៏ធ្ងន់ផងតាជាតំណែ ៧ ហៅថាមិនមែនជាញាតិ ។ វិសេសហៅថា ខាងតំកុនី (ខោះសំរាប់ជាយក) ស្រីវិសេសបានឧបសម្បទាក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរ (តំកុសង្ឃនីងតំកុនីសង្ឃ) ។ សម្តីវិសេសតំកុនីសង្ឃក្តី ឥណ្ណាប់ម្តងក្តី ហៅថា ចីវរចាស់ ។ តំកុនីប្រែខាងតំកុនីថា ខាងជួលខាងចីវរឲ្យអាត្មា (យ៉ាងនេះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរវិសេសខាងតំកុនីលាងរំពាយនោះ ជាទិសុត្តិយ ។ តំកុបន្ទាប់មកខាងតំកុនីថា ខាងជួរផ្ទៃលាក់ចីវរឲ្យអាត្មា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរវិសេសខាងតំកុនីជ្រលក់ហើយនោះជាទិសុត្តិយ ។ តំកុនីប្រែខាងតំកុនីថា ខាងជួរបោកចីវរឲ្យអាត្មា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលបើចីវរវិសេសខាងតំកុនីយកមកបោកខាងយៅដុតក្តី ជាយរំពងក្តី តស់ឯកវែតម្តង ចីវរនោះជាទិសុត្តិយ តំកុត្រូវលះចីវរនោះវិសេសទាំងសង្ឃ ឬតណៈ ឬបុគ្គល ។ ម្នាលតំកុទាំងឡាយ តំកុត្រូវលះចីវរយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ចីវរហៅនេះ

(៤៣) ត្រង់ពាក្យថា តំកុណាមួយ(ត្រង់ចម្ងាយល្មមចាំងពីរ)ខាន អង្គុយត្រង់សិក្ខាបទខ្លះ ១ ក្នុងបាតិមោក្ខសំវរៈហើយ ។ ខាងតំកុនីវិសេសថាជាប់ខាងក្នុងនិងតំណែចំណែកខាងមាត្តិ អំពីចំណែកខាងមិត្តិវិសេសថាជាប់ខាងក្នុងនិងតំណែចំណែកខាងមាត្តិ អំពីចំណែកខាងមិត្តិ ដកបង្ហើយនូវខ្នែងដ៏ធ្ងន់ផងតាជាតំណែ ៧ ហៅថាមិនមែនជាញាតិ ។ វិសេសហៅថា ខាងតំកុនី (ខោះសំរាប់ជាយក) ស្រីវិសេសបានឧបសម្បទាក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរ (តំកុសង្ឃនីងតំកុនីសង្ឃ) ។ សម្តីវិសេសតំកុនីសង្ឃក្តី ឥណ្ណាប់ម្តងក្តី ហៅថា ចីវរចាស់ ។ តំកុនីប្រែខាងតំកុនីថា ខាងជួលខាងចីវរឲ្យអាត្មា (យ៉ាងនេះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរវិសេសខាងតំកុនីលាងរំពាយនោះ ជាទិសុត្តិយ ។ តំកុបន្ទាប់មកខាងតំកុនីថា ខាងជួរផ្ទៃលាក់ចីវរឲ្យអាត្មា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរវិសេសខាងតំកុនីជ្រលក់ហើយនោះជាទិសុត្តិយ ។ តំកុនីប្រែខាងតំកុនីថា ខាងជួរបោកចីវរឲ្យអាត្មា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលបើចីវរវិសេសខាងតំកុនីយកមកបោកខាងយៅដុតក្តី ជាយរំពងក្តី តស់ឯកវែតម្តង ចីវរនោះជាទិសុត្តិយ តំកុត្រូវលះចីវរនោះវិសេសទាំងសង្ឃ ឬតណៈ ឬបុគ្គល ។ ម្នាលតំកុទាំងឡាយ តំកុត្រូវលះចីវរយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ចីវរហៅនេះ

---

១ ក. ចោភវចេយ្យាតំ ចោភវហិតំ អាណាបេតំ ។ ២ ក. ចោភវចិតំ ។ ៣ ក. ចោភវចេយ្យាតំ ចោភវហិតំ អាណាបេតំ ។ ៤ ក.-ឆ្នៃតំ ។ ៥ ក. អាចោភវចេយ្យាតំ អាចោភវហិតំ អាណាបេតំ ។ ៦ ចាណិប្បហោតំ ចាហរ ។ ៧ មុគ្គរប្បហោតមិតំ ចាហរ ។

อญฺญาตเกสาย กิกฺกุเฏยฺยา ฉොเทนฺตสฺส ติสฺสฏฺฐิ ฯ
สงฺฆาฏิยา ติสฺสฏฺฐิ ฯเป๎ฯ ฉนฺเนยฺยาติ ฯเป๎ฯ
ฉนฺเนยฺยุนฺติ ฯเป๎ฯ สพฺพตฺถ ฉนฺเนยฺยาติ ฯ

[๔๔] อญฺญาตเกสาย อญฺญาตเกสญฺเญ ปุคฺคเล ฉොเทนฺตสฺส ติสฺสฏฺฐิ ฯ

ดោកវេទំ ឯសិស្សត្តំយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតំកាយ អញ្ញាតកសញ្ញី បុគ្គលោ ជានាតិ ឥមំ បុគ្គលំ អាគោ ជានាតិ ដោកវេទំ ឯសិស្សត្តំយេន អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ អញ្ញាតំកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បុគ្គលោ ឥមំ បុគ្គលំ អាគោ ជានាតិ ដោកវេទំ ឯសិស្សត្តំយំ ចាតុន្នំយំ ។ អញ្ញាតំកាយ អញ្ញាតំកសញ្ញី បុគ្គលោ ឥមំ អាគោ ជានាតិ ដោកវេទំ ដោកវេទំ ឯសិស្សត្តំយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតំកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បុគ្គលោ ឥមំ អាគោ ជានាតិ ដោកវេទំ ឯសិស្សត្តំយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតំកាយ អញ្ញាតំកសញ្ញី បុគ្គលោ ឥមំ អាគោ ជានាតិ ដោកវេទំ ដោកវេទំ ឯសិស្សត្តំយេន អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ អញ្ញាតំកាយ វេមតិកោ ។ បេ ។ អញ្ញាតិកាយ ញាតិកសញ្ញី ។ បេ ។ អញ្ញស្ស បុគ្គលោ ដោកវេទំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសិដនបច្ចុត្ថារណំ ដោកវេទំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បឹកគោ ចបសម្បជ្ជាយ

ឲ្យលាន ខ្លួចីវរចាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឥដ្ឋិនិស្សគ្គិយ ។ ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងដឹងច្បាស់ថាមិនមែនញាតិ ហើយប្រើ ឲ្យជ្រែលក់ ឲ្យបោក ឲ្យលាន ខ្លួចីវរចាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ឥដ្ឋិនិស្សគ្គិយ ។ ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងដឹងច្បាស់ថា មិនមែនញាតិ ហើយប្រើឲ្យបោក ខ្លួចីវរចាស់ ត្រូវឥដ្ឋិនិស្សគ្គិយ បាចិត្តិយ ។ ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងដឹងច្បាស់ថាមិនមែនញាតិ ហើយប្រើឲ្យបោក ឲ្យលាន ខ្លួចីវរចាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឥដ្ឋិនិស្សគ្គិយ ។ ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងដឹងច្បាស់ ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យបោក ឲ្យជ្រែលក់ ខ្លួចីវរចាស់ ត្រូវ អាបត្តិទុក្កដ ឥដ្ឋិនិស្សគ្គិយ ។ ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងដឹងច្បាស់ថាមិនមែនញាតិ ហើយប្រើឲ្យបោក ឲ្យលាន ឲ្យជ្រែលក់ ខ្លួចីវរចាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ឥដ្ឋិនិស្សគ្គិយ ។ ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ខាង កំពុងមិនមែនជាញាតិ កំពុងដឹងច្បាស់ថាមិនមែនញាតិ ។ បេ ។ ហើយប្រើឲ្យលាន ខ្លួចីវរចាស់របស់កំពុងដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កំពុងប្រើ (ខាងកំពុងមិនមែនជាញាតិ) ឲ្យលានសម្លៀកបំពាក់ទេះគោយន្តកង់ត្រឿង កម្រាល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កំពុងប្រើខាងកំពុងដឹងច្បាស់ឯងអោយបរិសម្បជ្ញា

เหตุปัจจัย อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย อญญาตัง-
ตัสสาย อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย อญญาตัง
ตัสสาย อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย ญาตัง ตัสสาย
อารัมมณปัจจัย ๓

(๖๘) อารัมมณัง ญาตัง ตัสสาย เวทยิตัง อญญาตัง
ตัสสาย ผุฏฐัง อารัมมณัง เวทนา เวทนา สหชาตกิเลสา
ปัจจัยา ขันธา อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย อญญาตัง
ตัสสาย สหชาตกิเลสา ขันธานัง อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง
ตัสสาย ญาตัง ตัสสาย อารัมมณปัจจัย ๓

จตุกกนิทเทส จบ ๆ

ธัมมานัง อารัมมณปัจจัยาทิ ๓ ญาตัง ตัสสาย อญญาตัง
ตัสสาย อารัมมณปัจจัยาทิ ๓ ญาตัง ตัสสาย ญาตัง ตัสสาย
อารัมมณปัจจัยาทิ ๓

(๖๙) อารัมมณัง (อารัมมณสหชาตกิเลสา ขันธานัง
อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย อญญาตัง ตัสสาย สหชาต-
กิเลสา ขันธานัง อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย ญาตัง
ตัสสาย อารัมมณปัจจัย ๓ อารัมมณัง (อารัมมณสหชาต-
กิเลสา ขันธานัง อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง ตัสสาย อญญาตัง
ตัสสาย สหชาตกิเลสา ขันธานัง อารัมมณปัจจัย ๓ ญาตัง
ตัสสาย ญาตัง ตัสสาย อารัมมณปัจจัย ๓

ปัจจยวาร จบ ๆ

បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៤៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា ភគ្គេសុ វិហរតិ សុំសុមារគិរេ ភេសកឡាវនេ មិគទាយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទុព្ពលវណ្ណោ កំពុលំ សាវត្ថិយំ វិហរតិ អត្ថរតេ ។ អថខោ ទុព្ពលវណ្ណោ កំពុលំ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ សាវត្ថិំ បិណ្ឌាយ បាវិសិ សាវត្ថិយំ បិណ្ឌាយ ចរិត្វា បច្ឆាភត្តំ បិណ្ឌបាតប្បដិក្កន្តោ យេន អត្ថរតំ តេនុបសង្កមិ និវាសេហាកាយ មត្ថរតំ អាឡ្ហាតហោត្វា អញ្ញតរស្មិំ រុក្ខមូលេ និវាសេហាវំ និសីទិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទោភ កតតកម្មា ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជិ ។ អទ្ទសា ខោ ទុព្ពលវណ្ណោ ទោភ កតតកម្មា ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជន្តំ ។ ទិស្វាន យេន ទោភ កតតកម្មា តេនុបសង្កមិ ។ ឧបសង្កមិត្វា ទោភ កតតកម្មា ភារំ ឱតារេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ ទុព្ពលវណ្ណោ ទោភ កតតកម្មា ឯតទវោច ។ ឯហិ ទានិ ភន្តេ ទោភ កតតកម្ម ភារំ វហិស្សាមីតិ ។ ឯវំ ភទ្រន្តេតិ ខោ ទោភ កតតកម្មា ទុព្ពលវណ្ណស្ស ភារំ អាទាសិ ។ អថ ខោ ទុព្ពលវណ្ណោ ទោភ កតតកម្មំ ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទោភ កតតកម្មា ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជន្តា ឧច្ចាបិ នីចាបិ សមាបិ វិសមាបិ ឱតរន្តាបិ ឧត្តរន្តាបិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទោភ កតតកម្មា ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជន្តា ឧច្ចាបិ នីចាបិ សមាបិ វិសមាបិ ឱតរន្តាបិ ឧត្តរន្តាបិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទោភ កតតកម្មា ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជន្តា ឧច្ចាបិ នីចាបិ សមាបិ វិសមាបិ ឱតរន្តាបិ ឧត្តរន្តាបិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទោភ កតតកម្មា ភារំ វហិត្វា មគ្គំ បដិបជ្ជន្តា ឧច្ចាបិ នីចាបិ សមាបិ វិសមាបិ ឱតរន្តាបិ ឧត្តរន្តាបិ ។

• ម. ន. ឧច្ចាវចា ។

សិក្ខាបទទី ៥

(៤៦) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅវត្ត វេឡុវនកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ត្រានោះឯង ភាន្តុលភ្ញ-លាវណ្ណភិក្ខុនៅក្នុងអត្ថរតនៈ ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ លុះកាលរាត្រីភាន្តុលភ្ញ-លាវណ្ណភិក្ខុនោះ ក្រោកឡើងតាំងពីព្រលឹម ស្លៀកបាត់ចីវរកាន់បាត្រ ចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងសាវត្ថី លុះដើរទៅបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងសាវត្ថី រួចត្រឡប់មកអំពីបិណ្ឌបាតក្នុងកាលជាខាងក្រោយនៃភត្ត ហើយក៏ចូលទៅរៀបកន្លែងអត្ថរតនៈ (ដែលនឹង) ដើម្បីសម្រាកកាយក្នុងវេលាថ្ងៃ លុះចូលទៅដល់ព្រៃតន្ទវនៈហើយ ក៏តម្កល់ឃ្លាសម្រាកក្នុងវេលាថ្ងៃទៀបតល់ឈើនិមួយ ។ សម័យនោះឯង មានពួកចោរអ្នកធ្វើទូរនាំបារកម្ម ជាន សម្ងាប់មេភាគ យកឃ្លាចំណែនាំយកចូលទៅកាន់ព្រៃតន្ទវនៈ ។ ឯមេចោរជាន់ជាន់ក្រៃឡូតមើលទៅឃើញភាន្តុលភ្ញលាវណ្ណភិក្ខុនៅ តម្កល់អង្គុយសម្រាកក្នុងវេលាថ្ងៃទៀបតល់ឈើនិមួយ ។ លុះឃើញហើយមានសេចក្តីត្រិះរិះថា បើប្រសិនណាភ្លាមៗចោរជាកូនចំណងប្តូនឥឡូវឃើញភាន្តុលភ្ញនេះហើយ ទុកជាខ្លាំងក្រៃលែងតែភិក្ខុនេះមិនខាន (លុះគិតយ៉ាងនេះហើយ) មេចោរក៏ទាំងពួកចោរចាំងនោះដើរទៅតាមផ្លូវដើរចំឡើ*

អថខោ សោ ចោរតាមណិកោ ទីឃេ បុរិសេ បុរក្ខត្តេ វត្តមានេ តមោត្ថរា បណ្ណេន បុដំ[1] ពន្ធិត្វា ខុទ្ទលវណ្ណាយ កិត្តិយា អវិទូរេ រុក្ខេ អាលម្ពេត្វា យោ ឧបរិ សមណោ ឯ ព្រាហ្មណោ ឯ ឥដ្ឋំយេវ មារក្ខតិ តំ បញ្ញាយិ ។ អស្សោសិ ខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា សមាធិម្ហា វុដ្ឋហិត្វា តស្ស ចោរតាមណិកស្ស ឥមំ កិត្តិសទ្ទំ អស្សោសិ ។ អថខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា តំ ទីឃំ ការេត្វា ខុបរិយាយំ អគមាសិ ។ អថខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា តស្ស រត្តិយា អច្ចយេន តំ ទីឃំ សម្បាទេត្វា ខុត្តរាសង្គេន គណ្ឋិកំ ពន្ធិត្វា វេហាសំ អព្ភុគ្គន្ត្វា វេឡុវនេ ឱតរិត្វា អដ្ឋាសិ ។

(៤៧) តេន ខោ បន សមយេន តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋោ ហោតិ ។ អាយស្មា ខុទ្ទាយ ទិវិហារាយ ហោតិ វិហារាភាលោ ។ អថខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា យេនាយស្មា ខុទ្ទាយ តេនុបសង្កមិ ខុបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ខុទ្ទាយ ឯតទវោច តាទិ តាវ ភគវតិ ។ បវិដ្ឋោ តាទិ តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយាតិ ។

[1] ម. ម. បណ្ណបុដំ ។

វេលាយេវ ខោ តេ ចោរា តស្សា រត្តិយា អច្ចយេន តំ ទីឃំ ឱរោបេត្វា សាខាយ ពន្ធិត្វា ខុទ្ទលវណ្ណាយ កិត្តិយា សមាធិម្ហា វុដ្ឋហិត្វា តស្ស ចោរតាមណិកស្ស ឥមំ កិត្តិសទ្ទំ អស្សោសុំ ។ អថខោ តេ ចោរា តស្ស ចោរតាមណិកស្ស ឥមំ កិត្តិសទ្ទំ សុត្វា យេន ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា ខុទ្ទលវណ្ណំ កិត្តិយំ ឯតទវោចុំ តាទិ តាវ ភគវតិ ។ បវិដ្ឋោ តាទិ តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយាតិ ។

(៤៨) តេន ខោ បន សមយេន តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋោ ហោតិ ។ អាយស្មា ខុទ្ទាយ ទិវិហារាយ ហោតិ វិហារាភាលោ ។ អថខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា យេនាយស្មា ខុទ្ទាយ តេនុបសង្កមិ ខុបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ខុទ្ទាយ ឯតទវោច តាទិ តាវ ភគវតិ ។ បវិដ្ឋោ តាទិ តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយាតិ ។

(៤៩) តេន ខោ បន សមយេន តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋោ ហោតិ ។ អាយស្មា ខុទ្ទាយ ទិវិហារាយ ហោតិ វិហារាភាលោ ។ អថខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា យេនាយស្មា ខុទ្ទាយ តេនុបសង្កមិ ខុបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ខុទ្ទាយ ឯតទវោច តាទិ តាវ ភគវតិ ។ បវិដ្ឋោ តាទិ តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយាតិ ។

(៥០) តេន ខោ បន សមយេន តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋោ ហោតិ ។ អាយស្មា ខុទ្ទាយ ទិវិហារាយ ហោតិ វិហារាភាលោ ។ អថខោ ខុទ្ទលវណ្ណា កិត្តិយា យេនាយស្មា ខុទ្ទាយ តេនុបសង្កមិ ខុបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ខុទ្ទាយ ឯតទវោច តាទិ តាវ ភគវតិ ។ បវិដ្ឋោ តាទិ តេតកា តាទិ បិណ្ឌាយាតិ ។

ឥមំ ភគ្គេ មំសំ ភគវតោ ខេមាតិ ។ សន្តប្បិតោ ភគវតោ[1] កច្ឆិំ ភគវា មំសេន សាទេ មេ តុំ អន្តរាសកាំ ឧទេយ្យាសិ ឯវមហម្បិ[2] សន្តប្បិតោ ភវិស្សាំ អន្តរាសកោតាតិ ។ មយំ ខោ ភន្តេ ភាតុគាមា ជាម កិំឧលាភា ឥធញ្ញេ មេ អន្តិមំ បញ្ចមំ ចីវរំ ជាហា ឧស្សាមីតិ ។ សេយ្យថាបិ កតិំ ចុរិសោ ហត្ថំ ឧត្វា តាវទេ វិស្សជ្ជេយ្យ[3] ឯវមេវ ខោ តុំ កច្ឆិំ ភគវតោ មំសំ ឧត្វា ឥមស្មិំ[4] អន្តរាសកាំ វិស្សជ្ជេមីតិ[5] ។ អថខោ ឧប្បលវណ្ណា កច្ឆិំ អាយស្មតា ឧទាយិស្ស មាតា អន្តរាសកាំ ឧត្វា ឧបសង្កមិ អាយស្មា ។ កិត្តាវតិយោ ឧប្បលវណ្ណាយ កិត្តាវតិយោ បតិនិវត្តិយោ វេនេយ្យូបនិស្សយោ ឧប្បលវណ្ណំ កិត្តាវតិំ ឯតទវោច្ចុំ តាយមាវុសោ អយ្យ អន្តរាសកោតិ ។ ឧប្បលវណ្ណា កិត្តាវតិ កិត្តាវតិំ ឯតទវោច្ចុំ អាវេជេសិ ។ កិត្តាវតិយោ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ

---

๑ ម. ម. ពហូ. ភាវត្ថោបន្តភាវ ឋនេ ន ទិស្សតិ ។ ๒ ឯវម្បាបិតិបិ ឈេយ ។ ๓ ម. ម. សង្ខេយ្យ ។ ๔ ម. ម. ឥមិ ។ ๕ ម. ម. ន សង្ខេមីតិ ។

តាតិ ឧប្បលវណ្ណាកិត្តាវតិ ឥមំ ភគវតោ មំសំ ឧត្វា ឥមស្មិំ អន្តរាសកាំ វិស្សជ្ជេតិ ។ ឧប្បលវណ្ណាបិ កិត្តាវតិំ ឯតទវោច្ចុំ ឥមំ ខោ ភន្តេ ភគវតោ មំសំ ឧត្វា ឥមស្មិំ អន្តរាសកាំ វិស្សជ្ជេតិ ។ តាយមាវុសោ ឧប្បលវណ្ណាកិត្តាវតិ ភគវតោ ឧបដ្ឋាយិកា ភគវតោ ឧបដ្ឋាយិកាយ ន ឧបវទិតព្ពំ ន ឧបវទន្តិ ពុទ្ធា ពុទ្ធានំ ន ឧបវទន្តិ សាវកា ពុទ្ធានំ ន ឧបវទន្តិ សាវកានំ ន ឧបវទន្ត

วิตาเรตฺวา ภิกฺขู ปาหิ ฉาเทหิ อาเนหิ อุปนาเมหิ ภิกฺขุนิโย ปาเปตฺวา ภาสฺสเร[๑] ปกฺขิปาเปตฺวา ปฏิกฺขิปาเปตฺวา ปาเปนฺโต อาปตฺติยา กาเรติ ฯ อยเมโก ฯ ภิกฺขุนิโย ปาเปตฺวา ปาเปนฺโต ปาเปนฺโต

ក ឧភតោឡយ បមដ្ឋានំ ក តិយ្យោភាវាយ ។បេ។ ឯវញ្ហ បន តិក្ខត្តុ វត្តំ សិក្ខាបទំ ទុច្ចិនេយ្យាវ យោ បន តិក្ខត្តុ អញ្ញាតិកាយ តិក្ខុនិយា ចាតុមាសោ បដិក្កណ្ណេយ្យ តិស្សន្តិយំ ចាតិត្តិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ អតវតា តិក្ខត្តុំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

[៤៨] តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខុ ភុត្តាវិ-យន្តោ តិក្ខុនិំ ចាវិដ្ឋភាតិវរំ[1] ឧច្ឆដ្ឋិក្តណ្ណាតិ ។ តិក្ខុនិយោ ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ ភាជេន្តិ ហរន្តិ ចាតម ឧយ្យោ អញ្ញាតិ ចាវិដ្ឋភាតិវរំ[2] ឧច្ឆដ្ឋិក្តណ្ណាតិ ។ អនុស្សាសុំ ខោ តិក្ខុ តាសំ តិក្ខុនិំ ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ ។ អថខោ តេ តិក្ខុ ភគវតោ បតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា បតស្មិំ និទានេ បតស្មិំ បភរណេ ភិក្ខុ សង្ឃំ ភិក្ខា តិក្ខុ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ តិក្ខវេ បញ្ចន្តំ ចាវិដ្ឋភាតិ[3] បដិក្កហេតុំ តិក្ខុនិយា តិក្ខុស្ស តិក្ខុនិយា សាមណេរស្ស

១-២ ម. ម. ចាវិដ្ឋភតិវរំ ។ ៣ ម. ម បដិគ្គហេស្សន្តិ ។ ៤. ម្យ្យាតិគ្គហេស្សន្តិ ។ ៤ ម. ម. ចាវិដ្ឋភំ ។ ចាវិដ្ឋភតិវរន្តិ ចាយោ ។

ឲ្យចាទក្រែះថ្លាខ្លីន ថ្លមនុស្សវែលក្រែះថ្លាហើយ ឲ្យកាន់តែក្រែះថ្លាខ្លីន ក៏ខ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រែវស៊ែវែងខ្លីន ខ្លួវសិក្ខាបទនេះ យ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយ ខលួលយកចីវរកំណាត់ដែនាត ភិក្ខុនីវែលមិនមែនជាញាតិ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវទិស្សត្តិយចាចិត្តិយ ។ សិក្ខា-បទនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានបញ្ញត្តហើយ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ យ៉ាងនេះ ។

[៤៨] សម័យនោះឯង នានភិក្ខុភិក្ខុនីទ្បីយ មិនហានខលួលយកចីវរវែលក្រែវការថ្លាស់ប្តូរបេស់នានិភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ នានិភិក្ខុនីទាំងឡាយ ក៏លើកគោស តំរង្វៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ មិនគួរបើនិងមិនខលួលយកចីវរវែលក្រែវការថ្លាស់ប្តូរបេស់យើងនោះ ។ កាលភិក្ខុនានិភិក្ខុនីទាំងនោះ តំណៀលើកគោស តំរង្វៀល បន្ទុះបង្អាប់ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ឮបានឮច្បាស់ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបខ្លួលសេចក្តីនុ៎ះ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ក្រែះនិទានេះ ជំរុញរឿងនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ហើយក្រែស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកកាលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ដើម្បីឲ្យអ្នកទាំងឡាយខលួលយកចីវរវែលក្រែវការថ្លាស់ប្តូរគ្នា របស់សហជម្មិកបុគ្គល ៥ ពួកគឺ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី សិក្ខមានា សាមណេរ

សាបណេវ័យោ អនុជាតោ តំ ភិក្ខុវេ ឥមេសំ បញ្ចន្នំ
ចីវរំ ធារេតុំ(1) បដិក្ខេបោ តុ វោ បន តំ ភិក្ខុវេ ឥមំ
សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន តំ ភិក្ខុ អញ្ញាតិកាយ
តំ ភិក្ខុនិយា ហត្ថតោ ចីវរំ បដិគ្គណ្ហេយ្យ អញ្ញត្រ បារិ-
ច្ចត្តកា(2) និស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៤៩) យោ បជានិ យោ យានិសោ ។ បេ ។ តំ ភិក្ខុនិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ តំ ភិក្ខុនិ ។ អញ្ញាតិកា ជាម ហត្ថតោ ឯ បិតិតោ ឯ យាវ សត្តមេ បិតាមហយុគា អសម្ពន្ធា ។ តំ ភិក្ខុនិ ជាម ទុកតោសេវនេ្ន ទុប្បសម្បន្នា ។ ចីវរំ ជាម ឆន្នំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ កៃប្បទ្វយតំ បច្ចិម(3) ។ អញ្ញត្រ ចារិត្តកាតិ ឋបេត្វា ចារិត្តកំ ។ បដិគ្គណ្ហាតិ បដិយោទេ ទុក្កដំ បដិលាភេន និស្សគ្គិយំ ហោតិ និស្សគ្គិតេ សង្ឃស្ស ឯ គណស្ស ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ បរិ ។ បេ ។ តំ ភិក្ខុវេ និស្សគ្គិតេ ។ បេ ។ ឥទំ មេ កត្តេ

1 ម. ម. ចារិត្តកំ ។ ចារិត្តកចីវរន្តិបិ បាឋោ ។ 2 ម. ម. ចារិត្តកា ។ ឯវំសព្វត្ថ ញាតព្វំ ។
3 ម. រៃកប្បទ្វយតប្បដិច្ច ។

សាបណេវ័ ម្ចាស់តំកុំចាំនឹងខ្លួយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកតំចាំនឹងខ្លួយ
ខ្លួយតចីវរដែលត្រែវការផ្ទាស់ប្តូរគ្នានឹងពួកសហធម្មិកចាំនឹង ៩ នេះ ម្ចាស
តំកុំចាំនឹងខ្លួយ អ្នកចាំនឹងខ្លួយត្រែវសំដែងទៀនឲ្យសំគាល់នេះ យ៉ាងនេះថា
តំកុំណាមួយ ខ្លួយតចីវរអំពីដៃនាងតំកុំនី ដែលមិនមែនជាញាតិ
(តំកុំនោះ)ត្រែវនិស្សគ្គិយចាចិត្តិយ ព្រៀវលែងតែផ្ទាស់ប្តូរគ្នា ។

(៤៩) ត្រង់ពាក្យថា តំកុំណាមួយ (ត្រែងំរមយ្យាលចាំងពីរ មាន
អធិប្បាយក្នុងចម្ងមុជាពីតសិក្ខាបទខ្លួចហើយ) ។ ញាតិតំកុំនីដែលកំតមាន
ជាប់ចនឹងខ្លួនអំពីចំណែកខាងមាតាក្តី ចំណែកខាងចិតាក្តី ជារហូតរហូ
ទៃដប់ខ្លួនជីតាជាតំរប់ ៧ ហៅថាមិនមែនជាញាតិ ។ ស្រែដែលបាន
ឧបសម្បទាអំពីសំណាក់ឧភតោសង្ឃ ហៅថាខាងតំកុំនី ។ បណ្តាចីវរ
ចាំនឹង ចីវរណាមួយ ដែលតួចចំផុតនួរឈ្មុតតំកុំនីនឹងកប្បបាន ហៅថា
ចីវរ ។ ពាក្យថា ព្រៀវលែងតែផ្ទាស់ប្តូរគ្នា រសេចក្តីថា លើកលែង
តែចីវរដែលផ្ទាស់ប្តូរគ្នា ។ តំកុំខ្លួយតចីវរ ត្រែវតាមចង្កិនក្នុងតំកុំនី
ប្រយោគដែលខ្លួយ ចីវរខាង ជានិស្សគ្គិយ អំពីខណៈដែលបានមក
តំកុំត្រែវលះចីវរខាងដល់ដំនុំសង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គល ម្ចាស់តំកុំចាំនឹងខ្លួយ
តំកុំត្រែវលះចីវរយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន

ចីវរំ អញ្ញាតិកាយ តិក្ខុនិយា ហត្ថតោ បដិគ្គហិតំ អញ្ញត្រ ចារិត្តា ឯស្សក្ខំយ ឥមាហ៑ សង្ឃស្ស ឯស្សផ្លាមីតំ ។ បេ ។ ឧនេយ្យាតំ ។ បេ ។ ឧនេយ្យុត្តិ ។ ប ។ អាយស្មតោ ឧត្តិតំ ។

(៥០) អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី ហត្ថតោ[1] ចីវរំ បដិគ្គណ្ហាតិ អញ្ញត្រ ចារិត្តា ឯស្សក្ខំយ ចាចិត្តិយំ ។ អញ្ញាតិកាយ វេមតិកោ ហត្ថតោ[2] ចីវរំ បដិគ្គណ្ហាតិ អញ្ញត្រ ចារិត្តា ឯស្សក្ខំយ ចាចិត្តិយំ ។ អញ្ញាតិកាយ ញាតិកសញ្ញី ហត្ថតោ[3] ចីវរំ បដិគ្គណ្ហាតិ អញ្ញត្រ ចារិត្តា ឯស្សក្ខំយ ចាចិត្តិយំ ។

(៥១) ឯកតោ ឧបសម្បន្នាយ ហត្ថតោ ចីវរំ បដិគ្គណ្ហាតិ អញ្ញត្រ ចារិត្តា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតិកាយ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតិកាយ ញាតិកសញ្ញី អនាបត្តិ ។

១-៦-៣ ម. ម. ចោទ្ទកេសុ ឧ ហោតិ ។

ចីវរនេះដែលខ្ញុំបានទទួលយកអំពីដៃនាងភិក្ខុនី ដែលមិនមែនជាញាតិ ជាទិស្សគ្គិយៈហើយ រៀវលែងនៃតម្លាស់ប្តូរគ្នា ឥឡូវខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់ដំទុំសង្ឃ ។ (ត្រែនិយាយលាន់ឮថា មានអាបត្តិប្រាយត្រែនិសគ្គិយៈទី១ ក្នុងវគ្គជាមួយគ្នានេះរួចហើយ) ។

(៥០) *នាងភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ភិក្ខុដឹងច្បាស់ថាមិនមែនជាញាតិ ទទួលយកចីវរអំពីដៃ ត្រែនិសគ្គិយៈចាចិត្តិយ រៀវលែងនៃតម្លាស់ប្តូរគ្នា ។ នាងភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ ទទួលយកចីវរអំពីដៃ ត្រែនិសគ្គិយៈចាចិត្តិយ រៀវលែងនៃតម្លាស់ប្តូរគ្នា ។ នាងភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ភិក្ខុសំគាល់ថាជាញាតិ ទទួលចីវរអំពីដៃ ត្រែនិសគ្គិយៈចាចិត្តិយ រៀវលែងនៃតម្លាស់ប្តូរគ្នា ។*

(៥១) *ភិក្ខុទទួលយកចីវរអំពីដៃនាងភិក្ខុនីដែលបានឧបសម្បទាអំពីសំណាក់ឯកតោសង្ឃ (នឹងពីចំណែកនាងភិក្ខុនីសង្ឃវែកម្ទាំង) ត្រែអាបត្តិទុក្កដ រៀវលែងនៃតម្លាស់ប្តូរគ្នា ។ នាងភិក្ខុនីជាញាតិ ភិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ត្រែអាបត្តិទុក្កដ ។ នាងភិក្ខុនីជាញាតិ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រែអាបត្តិទុក្កដ ។ នាងភិក្ខុនីជាញាតិ ភិក្ខុសំគាល់ថាជាញាតិ មិនត្រែអាបត្តិទេ ។*

[๘๖] អនាបត្តិ ញាតិកាយ ចារិត្តេ ឧត្តរិ បរិក្ខារេ ឯកទុតិយេ ទុតិយេ ឯ បរិក្ខារេ កិត្តកេ វិស្សាសេ គណ្ហាតិ គារវេគាលិកេ គណ្ហាតិ ជីវរំ បវេទេត្វា អញ្ញំ បរិក្ខារំ គណ្ហាតិ សំឃស្ស មាយាយ សាមណេរិយា ឧម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

បញ្ចមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

(๘๖) អាបត្តិមិនមានដល់ភិក្ខុ ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង គឺ ភិក្ខុទទួលយកចីវរក្រៅពីដៃនាងភិក្ខុនីដែលជាញាតិ ๑ ភិក្ខុទទួលយកចីវរដោយការផ្លាស់ប្តូរគ្នា ๑ ភិក្ខុទទួលយកចីវរមានជាមួយច្រើន ដោយចីវរមានជាមួយតិច ឬភិក្ខុទទួលយកចីវរមានជាមួយតិច ដោយចីវរមានជាមួយច្រើន ๑ ភិក្ខុយកចីវរដោយរសេចក្តីស្និទ្ធស្នាល ឥយ៉ាងដោយតាងីរសេចក្តីទុកចិត្តគ្នា ๑ ភិក្ខុយកចីវរដោយរសេចក្តីខ្លាច ๑ ភិក្ខុទទួលយកត្រឹមតែបរិក្ខារ ๘ ទៀតរបស់សង្ឃមានអាទិ៍ដូចជាសាមណេរ លើកលែងតែចីវរចេញ ๑ ភិក្ខុឆ្កួត ๑ ភិក្ខុដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

សិក្ខាបទទី ๕ ចប់ ។

ឆដ្ឋំសង្គាយនកថា

(៩៣) តេន សមយេន តុង្ហោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ មជ្ឈេ ភោតិ ធម្មំ ភាសតិ ។ អថខោ អញ្ញតរោ សេដ្ឋិបុត្តោ យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ នំ សេដ្ឋិបុត្តំ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថខោ សោ សេដ្ឋិបុត្តោ អាយស្មតា ឧបនន្ទេន សក្យបុត្តេន ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំសិតោ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច កិន្នុ ភន្តេ យេន អត្ថោ បដិគលា មយំ អយ្យស្ស ជាតុំ យតិំ

សង្គាយនទី ៦

(៩៣) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្ត ជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ កំណើរនោះឯង ក្នុងឈ្មោះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្ត ជាអ្នកសម្តែងសាកច្ចនិកាសំដែងនិមន្ត ក្នុងកាលនោះ កូនសេដ្ឋីម្នាក់ មានឱនាមនិងគោត្រមិនច្បាស់ ចូលទៅជិតអ្នកឧបនន្ទក្នុងដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្តលោកគង់នៅ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្ត ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ ឧបនន្ទក្នុងដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្តបានញុំាងសេដ្ឋីបុត្តនោះដែលអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ឲ្យឃើញច្បាស់លាស់ ឲ្យកាន់យកល្អ ឲ្យក្រេអរដោយក្តីចំណង់ច្រើន ឲ្យរីករាយស្រស់ ដោយធម្មីកថា ។ ក្នុងកាលនោះ សេដ្ឋីបុត្តនោះ កាលបើព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្ត ឲ្យឃើញច្បាស់លាស់ ឲ្យកាន់យកល្អ ឲ្យក្លាហានច្រើនព្រម ឲ្យរីករាយស្រស់ ដោយធម្មីកថារួចហើយ ក៏ចូលមកជិតលោកគង់នៅនៃឧបនន្ទក្នុងដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្តថា ចុតិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់ត្រូវការដោយចង្ហាយណា ដែលយើងខ្ញុំគប្រែនេនដល់លោកម្ចាស់បាន

ជីវកម្ពំ ឆ្លាតាគតេនា សាធុកំ លាភំ បច្ចុប្បាទេសុន្តិ វត្តព្ពំ[1] ។ សចេ មេ ត្វំ អាវុសោ ជានុកាមោសិ ឥមេ បព្ពជិតា សាធុកំ នេហីតិ ។ អត្ថាកាមំ ខោ ភន្តេ កុលបុត្តានំ កិញ្ចិទេវ អាគមេន[2] ភន្តេ យាវ យំ តត្ថាមិ យំ ភគោ ឥមេ ភិក្ខូ សាធុកំ បដិសណ្ឋាមិ ឥមេ ភិក្ខូ សុដ្ឋុភន្តេ ។ ទុតិយម្បិ ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ សេដ្ឋិបុត្តំ ឯតទវោច សចេ មេ ត្វំ អាវុសោ ជានុកាមោសិ ឥមេ បព្ពជិតា សាធុកំ នេហីតិ ។ អត្ថាកាមំ ខោ ភន្តេ កុលបុត្តានំ កិញ្ចិទេវ អាគមេន[2] ភន្តេ យាវ យំ តត្ថាមិ យំ ភគោ ឥមេ ភិក្ខូ សាធុកំ បដិសណ្ឋាមិ ឥមេ ភិក្ខូ សុដ្ឋុភន្តេ ។ តតិយម្បិ ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ សេដ្ឋិបុត្តំ ឯតទវោច

---

* ទី. ជីវកម្ពំ . . . បវត្តារេតព្ពំ ។ ២ ទ្វីសុ បុរិមេសុ ឯវមេវ ទិស្សតិ ។ ៣ ទី. ភោតេយ្យាសិ ។

ជីវកម្ពំ ឆ្លាតាគតេនា សាធុកំ លាភំ បច្ចុប្បាទេសុន្តិ វត្តព្ពំ ឯតស្ស ភិក្ខុស្ស ចិត្តំ បសីទតិ ទាតុំ ។ តេនាហ ភគវា ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឯវំ ជានុកាមេន ឥមេ បព្ពជិតា សាធុកំ នេហីតិ ។ អត្ថាកាមំ ខោ ភន្តេ កុលបុត្តានំ កិញ្ចិទេវ អាគមេន ភន្តេ យាវ យំ តត្ថាមិ យំ ភគោ ឥមេ ភិក្ខូ សាធុកំ បដិសណ្ឋាមិ ឥមេ ភិក្ខូ សុដ្ឋុភន្តេ ។ ទុតិយម្បិ តតិយម្បិ វត្តព្ពោ ។ តតោ ចេ ឧត្តរិំ បដិសណ្ឋាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឥទានិ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុន្តិ ។ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ជានុកាមោ

សេខេ ឯវ ចុំ អាវុសោ ជាតុកាមោសិ តំវោ ឯតំ
សាធុកំ នេហិតំ ។ អម្ហាកំ ខោ កច្ចេ កុលបុត្តានំ
កិរិស្មិំ វិយ ឯកសាដកំ កត្តុំ អាគមេថ កច្ចេ យាវ យរំ
កច្ចាមិ យរំ តាតា តំវោ ភ ឯតំ សាធុកំ បហិណិស្សាមិ
.តំវោ ភ សុត្តរតន្តិ ។ កឹ បន តយា អាវុសោ
អជាតុកាមេន បភវិតេន យំ ចុំ បភវេត្វា ន នេសីតិ ។
អថខោ សោ សេដ្ឋិបុត្តោ អាយស្មតា ឧបនន្ទេន
សក្យបុត្តេន ឯប្បដិយាមាហោ ឯតំ សាធុកំ ន ត្វា
អាគមាសិ ។ មនុស្សា តំ សេដ្ឋិបុត្តំ បស្សិត្វា ឯតទវោចុំ
កិំ ស្សុ ចុំ អយ្យ[1] ឯកសាដកោ អាគច្ឆសីតិ .។
អថខោ សោ សេដ្ឋិបុត្តោ ទោសំ មនុស្សានំ ឯតមត្ថំ
អារោចេសិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ
មហិច្ឆា ឥមេ សមណា សក្យបុត្តិយា អសន្តុដ្ឋា

1 ម. ន. អាយ្យ ។

នៃអ្នកមានអាយុ បើអ្នកឯងនឹងប្រគេនគាត់ ចូរអ្នកប្រគេនសាដកមួយ តំពិ
សាដកអស់នេះចុះ ។ សេដ្ឋិបុត្តនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ធំចើន
ពេលដែរដែលកុលបុត្ត ពាន់សាដកតែមួយដើរទៅហាក់ដូចជាមិនសម ពាន
ព្រោះលោកម្ចាស់សូមជន្លឹងតាំងពីខ្ញុំទៅផ្ទះ ខ្ញុំទៅដល់ផ្ទះហើយ នឹង
បញ្ជូនសាដកមួយ តំពីសាដកដែលខ្ញុំកំពុងប្រើអស់នេះ ឬសាដកដែលល្អ
ត្រង់បើដាច់សាដកអស់នេះ មកប្រគេនលោកម្ចាស់ ។ ឧបនន្ទសក្យបុត្តនិយាយ
ថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ កាត្តាមានប្រយោជន៍អ្វី ដោយអ្នកដែលមិនចង់
ប្រគេនសោះហើយចាកណា (ព្រោះ) អ្នកបាកណានូវបច្ច័យណា ហើយ
មិនឲ្យបច្ច័យនោះ ។ សេដ្ឋិបុត្តនោះ កាលដែលឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុ
ជាសក្យបុត្តបង្ខិតបង្ខំ (ញុយ។) កំប្រែគេនសម្តែងសាដកមួយហើយ
ទៅក្នុងកាលនោះឯង ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញសេដ្ឋិបុត្តនោះហើយ
បានឱ្យពាក្យនេះថា អ្នកម្ចាស់ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានសាដក
តែមួយដើរមកវិញ ។ គ្រានោះ សេដ្ឋិបុត្តបានប្រាប់ដំណើរនោះ
ដល់មនុស្សទាំងឡាយនោះ ។ មនុស្សទាំងឡាយតិះដៀលការសៅ
ន័ះជាដរាល . បន្តុះបង្អាប់ថា សមណៈទាំងឡាយដាក់ខ្នាតហើយនៅតែប្រកួត
ជាសក្យបុត្តនេះមានតែប្រាថ្នាតិច ឥតមានសន្តោស សមណៈពួកនេះ

ឧយ្យោគេ[1] សុតភា ជម្ពុដំមត្តជាយ[2] ភាតុំ ភាដំ ហិ ជាម សេដ្ឋិបុត្តេន ជម្ពុដំមត្តជាយ ភយ្យាមាជាយ សាដកំ ភណ្ឌាសុន្តិតំ[3] ។ អស្សោសុំ ខោ កិត្តុ នេសំ មនុស្សាដំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិហាយេន្តានំ ។ យេ នេ កិត្តុ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា ។បេ។ នេ ទុជ្ឈាយន្តំ ខីយន្តំ វិហាយេន្តំ ភាដំ ហិ ជាម អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ សេដ្ឋិបុត្តំ ចីវរំ វិញ្ញាបេស្សតីតិ ។ អថខោ នេ កិត្តុ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ ភគវា ឧបនន្ទោ សេដ្ឋិបុត្តំ ចីវរំ វិញ្ញាបេសីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ ញាតតោ នេ ឧបនន្ទោ អញ្ញាកោតិ ។ អញ្ញាតកោ ភគវាតិ ។ អញ្ញាតកោ មោឃបុរិស អញ្ញាតកស្ស ឧ ជាជានតិ បដិរូបំ ហ អប្បដិរូបំ ហ សច្ចំ ហ អសច្ចំ ហ ឥត្ថ ជាម ភុំ មោឃបុរិស អញ្ញាតកំ សេដ្ឋិបុត្តំ ចីវរំ វិញ្ញាបេស្សសិ ឯតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ ហ បសាទាយ បសន្នានំ ហ ភិយ្យោភាវាយ ។បេ។ ឥវញ្ច បន ភិក្ខវេ

[1] ម. ម. ឧយ្យោធេ ។ [2] ម. ម. ជម្ពុដំមត្តជាយ ។ [3] ម. ម. ភាយេស្សន្តីតិ ។

នេមន្តនាយនំ ជីនមត្តេហាយនមត្តានេ កាលេបិ សេដ្ឋិបុត្តេន ជីមត្តេហាយនមត្តំ ជីនសមេបិ ចេតីនំ ទត្វាលយកសាដកសោះ ។ កិត្តុ តាំនញ្ជាយបានភ្លុភាក្យ មនុស្សតាំនរនេរលើកៈចាស តំនេរជ្រៀល បន្ទុះបន្ទាប់ហើយ ។ ពួកកិត្តុណា ដែលមានច្បាស្ថាតិច ជាអ្នកសន្តោស ។ បេ ។ កិត្តុតាំនរនេរកំរើលតោស តំនេរជ្រៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា ព្រះ។បនន្ទដ៏មានតាយុថាសក្យបុត្តជីនសមេបើ ជីនសុំចីវរពើរសេដ្ឋិបុត្តសោះ ។ ទើបកិត្តុតាំនអម្បាលនោះ កំព្រាបទូល ជំរាលើនទុំនដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ចែនីត្រាស់សួរថា នែ។បនន្ទ ឮថាអ្នកសុំចីវរពើរសេដ្ឋិបុត្ត មែនឬ ។ ព្រះ។បនន្ទទូលថា បតិត្រព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ជំរាលើរនោះតិតមែន ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា នែ។បនន្ទ នេត្រាវ ជាញាតិរបស់អ្នកឬមិនមែនជាញាតិទេ ។ ព្រះ។បនន្ទទូលថា បតិត្រព្រះដ៏ មានព្រះភាគ នេមិនមែនជាញាតិទេ ។ ចែនីត្រាស់ថា នែរមោឃបុរស មនុស្សមិនមែនជាញាតិ មិនដឹងការផ្លូវឬមិនឆ្លួ ល្អិតល្អឺឬមិនល្អិតល្អរបស់ មនុស្សដែលមិនមែនជាញាតិនិន្ទា (នោះ) ទេ នែរមោឃបុរស ចំនន្លូរបើអ្នកឯនិសុំចីវរពើរសេដ្ឋិបុត្តដែលមិនមែនជាញាតិ (ម៉្លេះ) សោះ នែរមោឃបុរស តំរាពីដែលអ្នកឯនិធ្វើនេះមិនមែនតាំនឮជ្រែះថ្លា ដល់មនុស្ស ដែលនៅមិនទាន់ជ្រែះថ្លាទេ មិនមែនតាំនមនុស្សដែលជ្រែះថ្លាហើយ ឲ្យកំនើន នៃជ្រែះថ្លាឡើនទេ ។ បេ ។ ឮលកិត្តុតាំនឯទ្បាយ អ្នកតាំនឯទ្បាយ

สมฺมา สมฺมาปฏิปนฺนา สมฺมาปฏิปนฺนตฺตา ปน ตสฺส ภควโต สาวกา สงฺฆา. ตสฺมา ปหีนาปหีนกิเลเส ปาปปุญฺญานิ จ สพฺพากาเรน ชานนฺโต ปสฺสนฺโต จ ภควา สมฺมาปฏิปนฺนตฺตา สงฺฆสฺส ปฏิปตฺติยา ปาปกิริยาย จ ปฏิปกฺขภูตาย ปหีนาปหีนกิเลสตาย ปาปปุญฺญานิ จ สพฺพากาเรน ชานนฺโต ปสฺสนฺโต จ สงฺฆสฺส ปฏิปตฺติยา ปาปกิริยาย จ ปฏิปกฺขภูตาย ปหีนาปหีนกิเลสตาย ปาปปุญฺญานิ จ สพฺพากาเรน ชานนฺโต ปสฺสนฺโต จ ปฏิปนฺนตฺตา ปฏิปนฺนตฺตา ปน ตสฺส ภควโต สาวกา สงฺฆา. ตสฺมา ปหีนาปหีนกิเลเส ปาปปุญฺญานิ จ สพฺพากาเรน ชานนฺโต ปสฺสนฺโต จ ภควา สมฺมาปฏิปนฺนตฺตา

ព្រះបាលីដ៏មានកាយ លុះបានសន្ទឹងសួរភិក្ខុ (អាគន្តុក) ទាំង
នោះហើយ ក៏ពោលតាក្យនេះនឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ
ទាំងឡាយ អ្នកទាំងនេះជាភិក្ខុហើយ លោកទាំងឡាយបួសនៅក្នុង
ដល់ភិក្ខុ (អាគន្តុក) ទាំងនោះវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាដែល
មានច្រើនថ្ងៃជាង ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏លើកគោស តំរៃ ចន្ទះ
បង្អិបង់ថា ភិក្ខុទាំងឡាយមិនសមគប្បីបើនឹងមានខ្លួនអាគន្តុកជើមកសោះ
គួរតែភិក្ខុទាំងនោះបិទបាំង (កង្គកាយ) ដោយស្មៅ ឬស្មឹកឈើហើយ
សឹមមកវិញវេរះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ត្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ
ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏
មានព្រះភាគតិច្រើនដំណើរដែលដម្កើងថា ហើយច្រើនហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលចោរដេរក្តាប់យកចីវរ
វៀតក្តី ដែលមានចីវរបាត់ក្តី ស៊ុំចីវរចំពោះតថាគត ឬតថាគតនី ដែលសង្ឃ
មិនមែនជាញាតិបាន ភិក្ខុ (ដែលមានចីវរអន្តរាយ) នោះ ចូលដល់តាក់ស
ណាមុន បើចីវរកើតក្នុងភ្លៀតក្តី សម្តែតកន្ទេលដែនក្តី សម្តែតកន្ទេលដែនដីក្តី
ស្រោមពួកក្តី បើសង្ឃមានក្នុងតាក់សានោះ ឲ្យយកសម្តែតនោះ
ស្ទឹកដណ្តប់ដោយតិតថា តញ្ចបានសម្តែតនោះ (ស្ទឹកដណ្តប់សិន)

អជ្ជខោ អាយស្មា ឧបាលិ តេ កិត្តិ អនុយុញ្ជិត្វា
កិត្តិ បឋមបារាជ កិត្តិ ឥមេ អាវុសោ ឆេទ តេសំ[1]
ចីវរកម្មានិ ។ យេ តេ កិត្តិ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ
ទុដ្ឋាយន្តិ ទ័យន្តិ វិហាយេន្តិ តាដំ ហិ ជាម កិត្តិ
ឧត្តា អាគន្តុកស្សន្តិ ឧទុ ជាម តិណោន វ បណ្ណេន វ
បដិច្ឆាទេត្វា អាគន្តព្វន្តិ ។ អជ្ជខោ តេ កិត្តិ តថាគោ
បឋមន្តិ អារោចេសុំ ។ អជ្ជខោ ភគវា បឋស្មិ ឯជាយេ
បឋស្មិ បច្ចយោណ ឆន្ទ្ម តាដំ កត្តា កិត្តិ អាយន្តេសំ
អនុជានាជាមិ កិត្តិវេ អន្តិច្ឆចីវរស្ស វ ឆន្ទចីវរស្ស វ
អញ្ញាតកំ តថាបវតិ វ តថាបវតាដំ វ ចីវរំ កិញ្ចាយេសុំ
យំ អាវាសំ បឋមំ ឧបគច្ឆតិ សយេ តន្តេ ឱោតិ សង្ឃស្ស
វិហារចីវរំ វ ឧត្តរត្តរណំ វ កុដ្ឋន្តរណំ វ កិសិច្ចរំ
វ តំ តថោត្តា ចារុបិតុំ តញ្ច[2] ទោ[3] លកិត្តា

1 ម. ម. ឆេសំ ។ ២-៣ ម. ម. ឱោតេត្តុ ន ឱោតេត្តុ ។

ទិនយ៉ាស្សាមីតិ ឯវោ ខេ ហោតិ សព្ពស្សា វិហារចិត្តា ឯ ទុតិយម្បិ ឯ តតិយម្បិ ឯ ចតុត្ថម្បិ ឯ តិណ្ណំ ឯ យាវ ឯ បដិឡាភេតុំ អាគច្ឆតុ ឯ ត្វេវ ឯវេ អាគច្ឆតុ យោ អាគច្ឆេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឃាតុ ឯ តិណ្ណំ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុច្ចិសេយ្យាទ យោ ឯ តិណ្ណំ អញ្ញាតកំ គហបតិំ ឯ គហបតានិ ឯ ចីវរំ វិញ្ញាបេយ្យ អញ្ញត្រ សមយា ឯសុត្តិយំ ឯាចិតំ ។ ឯត្ថាយំ សមយោ អច្ឆិន្នចីវរោ ឯ ហោតិ តិណ្ណំ ឯច្ឆិចីវរោ ឯ អយំ តត្ថ សមយោតិ ។

[៩៥] យោបជានតិ យោ ឯជានិសោ ។ បេ ។ តិណ្ណំតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ តិណ្ណំតិ ។ អញ្ញាតកោ ឯាម ឯាតិកោ ឯ ឯបតិកោ ឯ យាវ សត្តមា ឯបតិមហាយុតា អសម្ពន្ធោ ។ គហបតិ ឯាម យោ កោចិ អគារំ អជ្ឈាវសតិ ។ គហបតានី ឯាម យា កាចិ អគារំ អជ្ឈាវសតិ ។ ចីវរំ ឯាម ឆឡំ

ហើយនឹងទុកវិញ បើចីវរក្នុងវត្តក្តី សម្តែងសម្រាប់ក្រាលនៃក្តី សម្តែងសម្រាប់ក្រាលផែនដីក្តី រំសែមភួយក្តី ទេរស់សម្បុរមិនមានទេ តំណែងត្រូវបំពេញនឹង (ពន្លាយ) ដោយស្មៅឬស្លឹកឈើហើយសង់មក មិនត្រូវដើរមកចាំនឹងក្រែងខ្លួយ តំណែងណាមក (ចាំនឹងក្រែង) តំណែងនោះ ត្រូវកាបត្តិទុក្កដ ។ ឯាលតំណែងចាំនឹងខ្លួយ អ្នកចាំនឹងខ្លួយ ត្រូវសំដែងនឹងសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា តំណែងមួយ ស៊ុបចីវរំកោះគហបតី ឬគហបតានី ដែលមិនមែនជាញាតិ (តំណែងនោះ) ត្រូវនឹងសន្តិយឲ្យចាំនឹងខ្លួយ លើកលែងនឹងសម័យ ។ ឯសម័យក្នុងសិក្ខាបទនេះ គឺតំណែងចាំនឹងដែលហៅរកណាស់ឲ្យមកវិញ ឬតំណែងចាំនឹងខ្លួច នេះជាសម័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។

(៩៥) ត្រង់ពាក្យថា តំណែងមួយ (ត្រង់បទយ្យាសាចាំនឹងចីវរ មានអធិប្បាយដូចសេចក្តីកន្លងមកដែលបាយតំណែងមួយ) ។ ឯនឹងដែលឥតមានជាប់ខន្ធនឹង អំពីចំណែកខាងមាតាក្តី អំពីចំណែកខាងបិតាក្តី ឥតមានសល់ខ្លួនៃដំណែងទីប្រាំ ហៅថាមិនមែនជាញាតិ ។ បុរសណាមួយនៅត្រែមត្រែងផ្ទះ (បុរសនោះ) ហៅថាគហបតី (ប្រុសរាមផ្ទះ) ។ ស្ត្រីណាមួយនៅត្រែមត្រែងផ្ទះ (ស្ត្រីនោះ) ហៅថាគហបតានី (ស្ត្រីរាមផ្ទះ) ។ ដែលហៅថាចីវរ (នោះ) គឺបណ្តាចីវរទាំង ៦ យ៉ាង

ចីវរកំ អញ្ញតរំ ចីវរំ វិកប្បទ្វយបតិ បច្ចុទ្ធរតិ[1] ។ អញ្ញត្រ សមយា តត្ថេវ សមយំ ។ អច្ឆិន្នចីវរេ ឋាមតិក្កន្តស្ស ចីវរំ អច្ឆិន្ទំ ហោតិ កច្ឆមា ឯ ខោរេហិ ឯ ឆុន្តេហិ ឯ យេហិ តេហិចិ ឯ អច្ឆិន្ទំ ហោតិ ។ ឧដ្ឋិចីវរេ ឋាម តិក្កន្តស្ស ចីវរំ អដ្ឋិឯ ឯ នង្គលំ ហោតិ ទន្តកដ្ឋេ ឯ វុន្ទំ ហោតិ ឆុច្ចមិ ឯ ឧមច្ចិឯាមិ ឯ ឋាយិតំ ហោតិ ឋវិកោឋនិដ្ឋិ ឯ ហោតិ ។ អញ្ញត្រ សមយា វិញ្ញាបេតំ បយោគេ ឆុក្កដំ បដិលាភេន និស្សគ្គិយំ ហោតិ និស្សដ្ឋិតព្ពំ សង្ឃស្ស ឯ គណស្ស ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ និស្សដ្ឋិតព្ពំ ។ បេ ។ ឥទំ បេ ភន្តេ ចីវរំ អញ្ញាតកតោ គហបតិកតោ អញ្ញត្រ សមយា វិញ្ញាបិតំ និស្សគ្គិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។ បេ ។ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។ បេ ។ និស្សដ្ឋំ ។ បេ ។ អាយស្មតោ និយ្យាតេថ ។

• ១. វិកប្បនុបគបច្ឆិមំ ។

តាមតែចីវរណាមួយកំដោយ ដែលខាងខ្លួនបើយ៉ាងនេះចូលណាស់ត្រឹមល្មម វិកប្បបាន ។ ពាក្យថា រៀវៃលនៃតខានសម័យ គឺលើកទៅសម័យខាងមុខ ។ ចីវរបស់តំកុំដែលស្គុតចាំនឹងឃ្លាយរំបែយកទៅក្តី ខោតាំនឹងឃ្លាយដល់ស្តើមយកទៅក្តី ឆ្នាកលតីតាំនឹងឃ្លាយដល់ស្តើមយកទៅក្តី អ្នកណាមួយដល់ស្តើមយកទៅក្តី (តំកុំខោះ) ហៅថា មានចីវរកេដល់ស្តើមយកហើយ ។ ចីវរបស់តំកុំដែលកូនីនេះក្តី ដែលទឹកបន្ទាត់ទៅក្តី ដែលកណ្តុរកាត់ចុកណ្តៀរកាត់ក្តី ដែលចាស់គ្រែរចែកធ្លាស់ក្តី (តំកុំខោះ) ហៅថា មានចីវរខូចហើយ ។ អតខានសម័យខេ តំកុំសុំ (ចីវរ) ត្រែវាមតិក្តីពុក្កដក្នុងថ្ងៃយោគដែលសុំ ចីវរ (ខោះ) ជាទំស្តុង្គយក្នុងទីណៈដែលបានមក តំកុំត្រែវលះចីវរខោះដែលសង្ឃ ថ្នូតណៈ ថ្នូបុគ្គល ។ ម្នាលតំកុំចាំនឹងឃ្លាយ តំកុំត្រែវលះចីវរយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ថា បតិត្រែត្រែវសង្ឃដីចំរើន ចីវរនេះតុំសុំចំខោះតាមតិមិនមែនជាញាតិដោយតតខានសម័យខេ ជាទំស្តុង្គយហើយតុំសូមលាចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ (ត្រែនិយាយឃ្លាលាំនឹងបី មានតទំបាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ ក្នុងវគ្គជាមួយគ្នាខេរួចហើយ) ។

[๘๖] อญฺญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี อญฺญตฺร สมยา อิติ วิญฺญาเปตุ อิสฺสฏฺโฐ ทาตุ อิสฺสฏฺโฐ ฯ อญฺญาตเกน เวมตเกน อญฺญตฺร สมยา อิติ วิญฺญาเปตุ อิสฺสฏฺโฐ ทาตุ อิสฺสฏฺโฐ ฯ อญฺญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี อญฺญตฺร สมยา อิติ วิญฺญาเปตุ อิสฺสฏฺโฐ ทาตุ อิสฺสฏฺโฐ ฯ ญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี อภยตฺถ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญาตเกน เวมตเกน อภยตฺถ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญาตเกน ญาตกสญฺญี อภยตฺถ ฯ

[๘๗] อภยตฺถ สมเย ญาตกาทิ ปวาริตาทิ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ชเนติ ทุพฺภตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

[๘๖] *ญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี* ก็คือ ที่ชื่อว่า *ญาตเกน* เพราะอรรถว่า ไม่ใช่ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการไม่ใช่ญาติ ๆ *อญฺญาตเกน เวมตเกน* ก็คือ ที่ชื่อว่า *อญฺญาตเกน* เพราะอรรถว่า ไม่ใช่ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการไม่ใช่ญาติ ๆ *อญฺญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี* ก็คือ ที่ชื่อว่า *อญฺญาตเกน* เพราะอรรถว่า ไม่ใช่ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการไม่ใช่ญาติ ๆ *ญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี* ก็คือ ที่ชื่อว่า *ญาตเกน* เพราะอรรถว่า ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการสำคัญว่าไม่ใช่ญาติ ๆ *ญาตเกน เวมตเกน* ก็คือ ที่ชื่อว่า *ญาตเกน* เพราะอรรถว่า ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการสำคัญว่าไม่ใช่ญาติ ๆ *ญาตเกน ญาตกสญฺญี* ก็คือ ที่ชื่อว่า *ญาตเกน* เพราะอรรถว่า ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการสำคัญว่าญาติ ๆ

[๘๗] *อภยตฺถ สมเย ญาตกาทิ ปวาริตาทิ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ชเนติ ทุพฺภตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ* ก็คือ ที่ชื่อว่า *อภยตฺถ* เพราะอรรถว่า ไม่ใช่ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการไม่ใช่ญาติ ๆ *อภยตฺถ* ก็คือ ที่ชื่อว่า *อภยตฺถ* เพราะอรรถว่า ไม่ใช่ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการไม่ใช่ญาติ ๆ *อภยตฺถ* ก็คือ ที่ชื่อว่า *อภยตฺถ* เพราะอรรถว่า ไม่ใช่ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการสำคัญว่าไม่ใช่ญาติ ๆ *อภยตฺถ* ก็คือ ที่ชื่อว่า *อภยตฺถ* เพราะอรรถว่า ญาติ ด้วยอำนาจแห่งการสำคัญว่า

សត្តមសិក្ខាបទំ

(៩៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អច្ឆិន្នចីវរកេ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ ភគវតោ អាវុសោ អនុញ្ញាតំ អច្ឆិន្នចីវរស្ស ឆិន្នចីវរស្ស ឆ អញ្ញាតកំ គហបតិំ ឆ ញាតកគហបតានិំ ចីវរំ បដិញ្ញបេតុំ បដិញ្ញបេថ អាវុសោ ចីវរន្តិ ។ អលំ អាវុសោ លច្ឆំ អច្ឆេហិ ចីវរន្តិ ។ ថយំ អាវុសោ អាយស្មន្តានំ អត្ថាយ បដិញ្ញបេថាតិ ។ បដិញ្ញបេថ អាវុសោតិ ។ អថខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អញ្ញាតកេ គហបតិកេ ឧបសង្កមិត្វា បឋមេកំ អច្ឆិន្នចីវរកេ អាវុសោ ភិក្ខូ ភគវតា ទេថ ទេសំ ចីវរន្តិ ពហុំ ចីវរំ បដិញ្ញបេស្សំ ។ តេន ខោ បន សមយេន

សិក្ខាបទទី ៧

(៩៨) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឆព្វគ្គិយភិក្ខុពាល (ភិក្ខុមានពួក៦) ចូលទៅរកពួកភិក្ខុដែលមានចីវរចោរដណ្តើមយកទៅ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលភារ៉ុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតដល់ភិក្ខុមានចីវរ ដែលចោរដណ្តើមយកទៅក្តី ដែលមានចីវរបាត់ឆាប់ក្តី ឲ្យសុំចីវរនឹងគហបតិ ឬគឹហបតានី ដែលមិនមែនជាញាតិបាន ម្នាលភារ៉ុសោ អ្នកចាំនឹងយក ចូរសុំចីវរទៅ ។ ពួកភិក្ខុដែលចោរដណ្តើមយកចីវរនោះទៅយកថា ណ្ហើយភារ៉ុសោ យើងបានចីវរហើយ ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនិយាយថា ម្នាលភារ៉ុសោ យើងនឹងសុំចីវរឲ្យលោកដ៏មានតាឃុចាំនឹងយក ។ ភិក្ខុចាំនឹងនោះទើបយកថា ម្នាលភារ៉ុសោ អ្នកចាំនឹងយក ចូរសុំចុះ ។ គ្រានោះ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុចូលទៅរកពួកគហបតិដែលមិនមែនជាញាតិ ហើយបានពោលពាក្យនេះថា ម្នាលភារ៉ុសោ ភិក្ខុចាំនឹងយកដែលមានចីវរចោរដណ្តើមយកទៅវិញនេះលោកនឹងមកអ្នកចាំនឹងយក ចូរប្រាប់នូវចីវរដល់លោកចាំនឹងនោះផងចុះ ហើយក៏សុំចីវរមានចំនួនច្រើន ។ ភិក្ខុនីសម័យនោះឯង

អញ្ញតរកេ ឃុរសោ សភាយ ឯសនេ្ន អញ្ញតរំ ឃុរសំ
ឯតទវោច អច្ឆិន្នជីវកា អយ្យា អាគតា ទេសំ
មយា ជីវិតំ ឯន្តិត្តំ ។ សោបិ វាមាហ មយាបិ ឯន្តិត្តំ ។ អ-
បរេបិ វាមាហ មយាបិ ឯន្តិត្តំ ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តំ ទីឃន្តំ
វិហារេន្តំ កេដំ ហិ ជាម សមណា សក្យបុត្តិយា
ន មត្តំ ជានិត្វា ពហុំ ជីវិតំ វិញ្ញាបេស្សន្តិ ឧុស្សវេឃំ ឯ
សមណា សក្យបុត្តិយា កេវិស្សន្តិ បត្តាហិកាសាលំ
ឯ[1] មសាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ឯកច្ចេ តេសំ
មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ទីឃន្តានំ វិហារេន្តានំ ។
យេ តេ ឯកច្ចេ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា ។បេ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តំ
ទីឃន្តំ វិហារេន្តំ កេដំ ហិ ជាម ឆព្ភិក្ខិយា ឯច្ចេ
ន មត្តំ ជានិត្វា ពហុំ ជីវិតំ វិញ្ញាបេស្សន្តីតិ ។ អថខោ
តេ ឯច្ចេ ឯកវាចោ ឯតទវោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ
តុម្ហេ ឯច្ចេ ឯ ន មត្តំ ជានិត្វា ពហុំ ជីវិតំ វិញ្ញាបេថាតិ ។
សច្ចំ ឯកវាតិ ។ កិំវាហិ តុម្ហេ ឯកវា កេដំ ហិ

- ១ ឯត្ថន្តរំ ឃោដ្ឋកេ វត្តិសន្តិច្ចេយំ វា អាបណេ បសាធេស្សន្តីតិ ចាយំ ទិស្សតិ ។

មានបុរសម្នាក់អង្គុយក្នុងរោងជិតសត្រាមជ្រុំ បានឮពាក្យនេះនឹងបុរស
ម្នាក់ថា លោកម្ចាស់ចាំនឹងត្បាយដែលមានជីវិតៗដោយដៃលក់មកទៅ តាំង្ហប់
លោកនឹមួយមក ខ្ញុំបានប្រែគេនថាវិលរំលោកម្ចាស់ចាំនឹងនោះហើយ ។ បុរស
នោះឯងក៏ពោលយ៉ាំនឹងនេះថា ខ្ញុំក៏បានប្រែគេនថាវិលដែរ ។ បុរសឯទៀតនិយាយ
យ៉ាំនឹងនេះថា ខ្ញុំក៏បានប្រែគេនដែរ ។ ជនចាំនឹងត្បាយអម្បាលនោះពាល
ពេល តិះដៀល បន្ទុះបន្តឹះថា ភ្លុកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យ-
បុត្ត មិនសមចេះនឹងមិនដឹងនឹងច្បាប់ណាហើយសុំថាវិលមានចំនួនប្រែន (យ៉ាំនឹងនេះ
សោះ) ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យឈ្មោះនឹងដ្ឋើជន្លួញសម្តែងប្លែក
នឹងតាំងកន្លះលក់សម្លក់ (រទនឹង) ។ ភ្លុកភិក្ខុបានឮពាក្យមនុស្ស
ចាំនឹងត្បាយពោលតិះដៀល បន្ទុះបន្តឹះហើយ ។ ភ្លុកភិក្ខុណា
មានច្បាប់តិច ជាអ្នកសន្តោស ។បេ។ ភិក្ខុអម្បាលនោះ តំពោលតិះ
ដៀល បន្ទុះបន្តឹះថា ភ្លុកភិក្ខុឆព្ភិក្ខិយមិនសមចេះនឹងមិនដឹងនឹងច្បាប់
ហើយសុំថាវិលមានចំនួនប្រែន (យ៉ាំនឹងនេះ) សោះ ។ ភិក្ខុចាំនឹង
នោះ ក៏ត្រាមចូលដំណើរទុំរវល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ត្រង់ក្នុងត្រាស់
សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងត្បាយ ឮថាអ្នកចាំនឹងត្បាយមិនដឹងច្បាប់ណាហើយ
សុំថាវិលមានចំនួនប្រែន រឺមែនឬ ។ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ
មេចក្តីនោះ ពិតរឺមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា

ตามฺหิ ฐาเน เยหิ ปน สีหฬทีปวาสีหิ อฏฺฐกถาจริเยหิ (๑) วิตฺถารเทสฺสเน เขเป เยหิ ปน อปฺปสทฺทาทิ ปกาสนาย ปเสฏฺฐาทิ ปกาสนาย จ อิเมสุ ฐาเนสุ อยเมว สงฺเขปตฺโถ ฯ เอวญฺหิ สติ สพฺพตฺถ สพฺพสงฺคาหิกา ภวิสฺสติ ฯ ตตฺถ ตตฺถาติ ตสฺมึ ตสฺมึ ฐาเน ฯ ตตฺถาติ วา ตสฺมึ ตสฺมึ ปาฬิปเทสฺเยว ฯ ตตฺถาติ ปาฬิยา

អកិរហាដ្ឋំ បកតយ្យាតិ យាវតកំ ឥច្ឆស៊ិ តាវតកំ គណ្ហាហីតិ ។ សន្តុត្តរមរមេត្តេ អកុក្កុចា តតោ ចីវរំ សាធិតព្ពន្តិ សរេ ឥណំ ឧដ្ឋាឯ ហោន្តិ ទេ្វ សាធិតព្ពានិ ទេ្វ ឧដ្ឋាឯ ឯកំ សាធិតព្ពំ ឯកំ ឧដ្ឋំ ឧ[1] សាធិតព្ពំ ។ តតោ ទេ ទុន្តីំ សាធិយេយ្យាតិ តទុត្តរិំ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ។ បដិលាភេ ឯ ឥស្សត្តិយំ ខេមតិ ឯ ឥស្សដ្ឋិតព្ពំ សង្ឃស្ស ឯ គណស្ស ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ ឯវញ្ច បន អកុក្កុវេ ឯ ឥស្សដ្ឋិតព្ពំ ។ បេ ។ ឥទំ បេ កត្តព្ពំ ចីវរំ អញ្ញតរំ កឋិនតិ[2] ទន្តុត្តរិំ វិញ្ញាបេតិ ឯ ឥស្សត្តិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស ឯ ឥស្សដ្ឋាមីតិ ។ បេ ។ ឧទេយ្យាតិ ។ បេ ។ អាយស្មតោ ឯម្ចីតិ ។

---

១ ម. ម. ៥ ឯកិញ្ចិ ។ ២ ឯវញ្ច ឥវំ ម. ម. ហោត្តកេសុ ។ ឧទេយ្យាតិ ឯម្ចីតិ ឥលោ ទិស្សតិ ។

តាក្យថា តំមកឋវណា តីណ្ហេតស្សតោលថា លោកម្ហាសង្ឃស្ស ចីវរំ ប៉ុន្តាតច្ចរតួលយតប៉ុណ្ណោះ ។ តាក្យថា អកុក្កុចាតប្បីរត្រែតអនំនីចីវរំ ចំពោះចីវរដែលតតំមកនោះ តំណត់ត្រែតអន្តរាសាតំនីតុត្តរាសង្គ តីថា បើចីវរតាំនបីតាសរៅរហើយ អកុក្កុតប្បីរត្រែតអរត្រែតមកចីវរពីរ (បើ) ចីវរតីរាតាសរៅ អកុក្កុតប្បីរត្រែតអរត្រែតមកចីវរមួយ (បើ) ចីវរតាតាសរៅតែមួយ អកុក្កុតប្បីរត្រែតអរ (ទំនីចីវរឯទៀត) ទេរីយ ។ តាក្យថា បើអកុក្កុតប្បីរត្រែតអរ ឲ្យលើសជាតិកំណត់នោះ តីអកុក្កុសុំចីវរលើសជាតិកំណត់នោះ ត្រែតអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោតដែលសុំ ។ ចីវរដែលបានមកជាឥស្សត្តិយ អកុក្កុត្រែតលះបង់ចីវរនោះដល់សង្ឃ ឬតណៈ បុគ្គល ។ ម្ចាលអកុក្កុតាំនបីរាយ ចីវរនោះ អកុក្កុតប្បីលះបង់ហើនិរនេះ ។ បេ ។ បតិត្រែតព្រះសង្ឃដំចំរែន ចីវរនេះ ខ្ញុំសូមពិនយតអំមិនមែនជាញាតិឲ្យលើសតីកំណត់នោះជាឥស្សត្តិយ ខ្ញុំសូមលះបង់ចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ បេ ។ តប្បីឲ្យ ។ បេ ។ តប្បីឲ្យ ។ បេ ។ ខ្ញុំឲ្យដល់លោកដើមានតាយុ ។

(៦០) អញ្ញាតកោ អញ្ញាតកសញ្ញី តន្តុពាយំ ចីវរំ វិញ្ញាបេតិ ឯស្សក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អញ្ញាតកោ វេមតិកោ តន្តុពាយំ ចីវរំ វិញ្ញាបេតិ ឯស្សក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អញ្ញាតកោ ញាតកសញ្ញី តន្តុពាយំ ចីវរំ វិញ្ញាបេតិ ឯស្សក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ញាតកោ អញ្ញាតកសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតកោ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតកោ ញាតកសញ្ញី អនាបត្តិ ។

(៦១) អនាបត្តិ សេសេសុ អាហរិស្សាមីតិ ចារេត្វា កច្ចតិ សេសេសុ ឆឌ្ឌេត្វា ហោតុតិ ឆឌ្ឌេតិ ឧ អច្ចិន្នការណា ឆឌ្ឌេតិ ឧ ឧច្ឆន្នការណា ឆឌ្ឌេតិ ញាតកានំ បវារិតានំ អត្តនោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិស្សកតស្ស អាឯកម្ម៉ិកតស្សាតិ ។

សត្តមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

(៦០) តតាយបញ្ញត្តិយំ អញ្ញាតកំ តន្តុពាយំ ចីវរំ វិញ្ញាបេតិ ឯស្សក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ តតាយបញ្ញត្តិយំ អញ្ញាតកំ តន្តុពាយំ ចីវរំ វិញ្ញាបេតិ ឯស្សក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ តតាយបញ្ញត្តិយំ អញ្ញាតកំ តន្តុពាយំ ចីវរំ វិញ្ញាបេតិ ឯស្សក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ តតាយបញ្ញត្តិយំ

អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(៦៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សោ បជាបតឹ ឯតទវោច អយ្យេ ឧបនន្ទំ ចីវរេន អត្ថោ តេសញ្ហមីតិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច មហាបុញ្ញោសិ ត្វំ អាវុសោ ឧបនន្ទ អមុកស្មឹ នំ្ការាសេ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សោ បជាបតឹ ឯតទវោច អយ្យេ ឧបនន្ទំ ចីវរេន អត្ថោ តេសញ្ហមីតិ ។ អត្ថាវុសោ មំ សោ ឧបដ្ឋាកោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ យេន សោ ភិក្ខុ សោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុំ ឯតទវោច សចេ ត្វំ អាវុសោ ចីវរេន អត្ថោ តេសញ្ហមីតិ ។

សិក្ខាបទទី ៨

(៦៦) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ នន្ទកវត្ថុព្រះជេត-ពន* របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ កំពុងសម័យនោះ ប៊ុរសម្នាក់ ចាននិយាយពាក្យនេះនឹងប្រពន្ធថា *អញនឹងឲ្យលោកម្ចាស់ ឧបនន្ទស្ងៀតជណ្តាប់ចីវរ* ។ កាលដែលប៊ុរសនោះកំពុងនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះ ភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិបំណ្ងចាក ១ អង្គបានឮ (ពាក្យនោះច្បាស់) ។ លើប ភិក្ខុនោះចូលទៅរកព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុថាសក្យបុត្ត លុះចូលទៅដល់ ហើយ *កំនិយាយពាក្យនេះនឹងព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុថាសក្យបុត្តថា ម្នាល ភាវុសោឧបនន្ទ លោកជាអ្នកមានបុណ្យច្រើន (ព្រោះ)ក្នុងទីកាសងណោះ* ឆាខប៊ុរសម្នាក់ និយាយពាក្យនេះនឹងប្រពន្ធថា *អញនឹងឲ្យលោកម្ចាស់ ឧបនន្ទស្ងៀតជណ្តាប់ចីវរ* ។ ព្រះឧបនន្ទនិយាយថា *ម្នាលអាវុសោ ប៊ុរស* នោះដាឧបដ្ឋាកខ្ញុំ ។ ព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុថាសក្យបុត្ត ចូលទៅរកប៊ុរស នោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងប៊ុរសនោះថា *ម្នាល អ្នកដ៏មានអាយុ ក្នុងថាអ្នកមានប្រាថ្នានឹងឲ្យអាក្បាស្ងៀតជណ្តាប់ចីវរ មែនឬ* ។

ปุพฺพานาเนฺวว ยาจามิ ยถา ตาย ปุพฺพานาเนฺวว ยาจิโต ทสพลสฺส ปาฏิกสฺส ภิกฺขุสงฺฆสฺส ปาฏิกสฺส ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส ปาฏิกสฺส อุปาสกสฺส ปาฏิกสฺส อุปาสิกาย ปาฏิกสฺส เทวสฺส ปาฏิกสฺส มนุสฺสสฺส ปาฏิกสฺส อสุรสฺส ปาฏิกสฺส นาคสฺส ปาฏิกสฺส คนฺธพฺพสฺส ปาฏิกสฺส ยกฺขสฺส ปาฏิกสฺส

ឧបសម្ពន្ធមិត្ថា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជសីតិ ។ សង្ឃំ
ភគវន្តំ ។ ញាតកោ ទេ ឧបនន្ទ អញ្ញាតកោតិ ។
អញ្ញាតកោ ភគវន្តំ ។ អញ្ញាតកោ មោឃបុរិស
អញ្ញាតកស្ស ន ជាតាតិ បដិក្ខិបំ វា អប្បដិក្ខិបំ
វា សន្តំ វា អសន្តំ វា តត្ថ ចាម[1] តុំ មោឃបុរិស
បុព្វេ អប្បវារិតោ អញ្ញាតកំ គហបតិកំ ឧបសម្ពន្ធមិត្ថា
ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជិស្សសិ នេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។
បវារេតុ បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យា-
ឥ តិស្សំ បរោ ឧទ្ទិស្ស អញ្ញាតកស្ស គហបតិស្ស
វា គហបតានិយា វា ចីវរចេតាបន្នំ[2] ឧបក្ខដំ ហោតិ
ឥទំ ចីវរចេតាបន្នេន ចីវរំ ចេតាបេត្វា ឥត្ថន្នាមំ
ភិក្ខុំ ចីវរេន អច្ឆាទេស្សាមីតិ ។ តត្រ ចេ សោ ភិក្ខុ

---

១ តត្ថចិ ហោន្តេ ភវញ្ហិ ឆម ត្វំ មោឃបុរិសាតិ ទិស្សតិ ។ ២ ចីវរំ ចេតាបេត្តំ បរិវិនន្តិ
ឯវេន ចីវរមូលេនាតិ បរិវិនោចាបន្នំ ។ យាតទ៌ត សុត្តេន តាតមោតិ ធន្តិយំ វុត្តំ ។ ឥស្ម
យេភុយ្យេន បរិវិនោបន្នន្តិ ចបន្តិ ។ ឆ បមាលំ ន ហោតិ ទ្វេភាវិស្ស ពាលណោតាវិតោ ។

ហើយកំណត់ចីវរ មែនឬ ។ ព្រះឧបនន្ទក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មាន
ព្រភាគ ការនោះពិតមែន ។ ម្នាលឧបនន្ទ ទ្រង់ស្គាល់នោះជាញាតិ
របស់អ្នក ឬមិនមែនជាញាតិទេ ។ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រភាគ
ទ្រង់ស្គាល់នោះ មិនមែនជាញាតិទេ ។ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរស
ជនមិនមែនជាញាតិរមែងមិនដឹងការសមគួរក្តី មិនសមគួរក្តី ការល្អិតល្អន់ក្តី
មិនល្អិតល្អន់ក្តី បានជាអ្នកមិនមែនជាញាតិទេ ម្នាលមោឃបុរស
អ្នកឯងវិនវែលនេះមិនបានបាវណាមុន ហើយចូលទៅកាន់គហបតិ មិនមែនជា
ញាតិហើយកុំណត់ចីវរដ្ឋបម្តេចបាន ម្នាលមោឃបុរសអំពើនេះ មិនមែន
នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនពាំងឲ្យាយវែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬមិន
មែននាំឲ្យចើរតែកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនពាំងឲ្យាយ វែលជ្រះថ្លា
ហើយរេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឲ្យាយ អ្នកពាំងឲ្យាយ អប្បសិលវែងឲ្យើង
ន្លូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ដរាបណាចីវរវែលគហបតិក្តី គហបតានីក្តី មិន
មែនជាញាតិចំពោះភិក្ខុហើយតាំងទុកជា ទុំនំងិតិញ្ញាចីវរដោយដរាបណាចីវរ
នេះ ហើយនឹងទ្រទ្រង់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ រស្មីកដណ្តប់ចីវរ ។ បើភិក្ខុនោះ

បសង្ក្កមិត្វា ចីវរេ កិត្តយិ អាយស្មន្តេ
ស្មា ឧបាលិ ចីវរេន ឯវមាហ
ចតាយេត្វា អដ្ឋានេនហិតំ តស្សាសា-
ទិសុត្តិយំ ចាចិត្តិយត្តំ ។

បនេវ ទុន្និសុត្តានំ កិត្តុសុត្តន្តាយ
ការិត្វា កិត្តុំ អដ្ឋានេតុតាមោ ។
មាតិតោ ឯ ចិតិតោ ឯ យាវ
ប្បុតា អសម្ពន្ធោ ។ តហាបតិ ជាម
អជ្ជាវសតិ ។ តហាបតានិ ជាម
អជ្ជាវសតិ ។ ចីវរេតាមដំ ជាម
ឯ មណិ ឯ មុត្តា ឯ មសារគល្លំ
បដគោ ឯ សុត្តំ ឯ តាយ្យាសោ
ចីវរេចតាបនេជាតិ បច្ចុបដ្ឋានេ ។
ត្តា[២] ។ អដ្ឋានេសុត្តមិតិ ឧសុត្តមិ ។
តតិ យំ កិត្តុំ ទុន្និសុត្ត ចីវរេចតាបនំ

[២] ឯញ្ចិ ឯ សុវណ្ណំ ឯ ខុត្តា ឯ មណិ ឯ បវាឡោ ឯ រជតោ ឯ ឧណ្ណោ ឯ
ឯ ៦ ន. ឃរាវត្តព្វា ។

វិតសនេមិទ្ធបានបហរណាទុនេ ហេយ្យបច្ចុលភេតុតិនោះ ព្រោះអស្រ័យ
សេចក្តីចនិច្ចានចីវរល្អ ហើយតំណាត់ចីវរដោយពាក្យថា ល្អហើយអ្នក
ជីវាតនាយុ អ្នកចូរទំញចីវរមានបៃបយ៉ាងនេះក្តី ។ ដោយដម្លៃចីវរនេះ
ហើយឲ្យអាត្មាស្លៀកដណ្តប់ចុះ តិកុនោះ ត្រូវទិសុត្តិយចាចិត្តិយ ។

(៦៣) ត្រង់ពាក្យថា ចំនោះតិកុ តំដើម្បីប្រយោជន៍ដល់តិកុ ត្រើ
តិកុឲ្យជាអាម្មណ៍ មានប្រាថ្នាឲ្យតិកុស្លៀកដណ្តប់ចីវរ ។ ជនវដល
មិនជាបរិស័ទ្ធចំណែកខាងមាតាក្តី វំរ៉ាច់ចំណែកខាងបិតាក្តី ដាច់ដល់ត្តូនៃ
ដ៏ដូចដីតាំ ៧ ហៅថា មិនមែនជាញាតិ ។ បុរសណាមួយនៅត្រង់
ត្រង់ផ្លុះ បុរសនោះហៅថា អហបតិ ។ ស្រីណាមួយនៅត្រង់ត្រង់ផ្លុះ
ស្រីនោះហៅថា គហបតានី ។ ត្រួតគំក្តី មាសក្តី តែវមណីក្តី តែវ
មុត្តាក្តី តែវមិកតក្តី តែវវេលិតក្តី សង្ខមុត្តសង្ខាតក្តី អាមញ្ញាក្តី កប្បាសក្តី
ហៅថាដម្លៃចីវរ ។ ពាក្យថា អាយដម្លៃចីវរនេះ តំដោយ
ដម្លៃចីវរដែលតាំទៀងចំនោះ ។ ពាក្យថា ទំញ តំយកនា ។
ពាក្យថា អញ្ញាតិឲ្យស្លៀកដណ្តប់ តំថា អញ្ញាតិឲ្យប្រគេន ។
ពាក្យថា បើតិកុនោះ តំដម្លៃចីវរដែលតាយកដំណល់ទុកចំនោះតិកុណា

ตายกตาทิอตฺถาย จีวรเวมาทิกสฺส กมฺมสฺส กรณโต กมฺมการณา ฯ ตถา ปริกฺขารานญฺจ ปริกฺขารานญฺจ ปริกฺขารโต ปริกฺขารการณา ฯ

ញាតកោ អញ្ញាតកស្សញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតកោ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតកោ ញាតកស្សញ្ញី អនាបត្តិ ។

(๖๙) អនាបត្តិ ញាតកស្ស ញាតកាយ បារិវាសំ អញ្ញស្ស ញាតកាយ អត្តនោ ឧបដ្ឋាយិកាយ មហត្តរិយា ភេតាយ ភេតាយ ធុរគ្គតស្ស អាឯកម្ផិកស្ស ។

គហបតិស្ស ញាតិ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ បរិយាទិន្នចិត្តោ ។ គហបតិស្ស ញាតិ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ អបរិយាទិន្នចិត្តោ ។ គហបតិស្ស ញាតិ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ បរិយាទិន្នចិត្តោ ។ គហបតិស្ស ញាតិ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ អបរិយាទិន្នចិត្តោ ។ គហបតិស្ស ញាតិ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ បរិយាទិន្នចិត្តោ ។ គហបតិស្ស ញាតិ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គតោ ហោតិ អបរិយាទិន្នចិត្តោ ។

(๖๙) អនាបត្តិ ញាតកស្ស ញាតកាយ បារិវាសំ អញ្ញស្ស ញាតកាយ អត្តនោ ឧបដ្ឋាយិកាយ មហត្តរិយា ភេតាយ ភេតាយ ធុរគ្គតស្ស អាឯកម្ផិកស្ស ។

ទសមសំកប្បទំ

(៧០) តេន សមយេន តុន្ទោ កកភ សារទ្វតិយំ រាមាតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស ឧបដ្ឋាកោ មហាមត្តោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស ទុតេន ចីវរេន តាបេសិ ឥមិនា ចីវរេន មេ ឥមំ ចីវរំ តេតាវេត្វា អយ្យំ ឧបនន្ទំ ចីវរេន អច្ឆាទេហីតិ ។ អថខោ សោ ទូតោ យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច ឥទំ ខោ អាយស្មន្តំ ទុច្ចិវ្វស្ស ចីវរេនាបេសិ អាភតំ បដិក្កណ្ហាតុ អាយស្មា ចីវរេនាបេសិ ។ យំ ភន្តេ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ ទូតំ ឯតទវោច ខោ មយំ អាវុសោ ចីវរេនាបេសិ បដិក្កណ្ហាម ចីវរកាលេ ខោ មយំ បដិក្កណ្ហាម កាលេន កប្បិយន្តិ ។ យំ ភន្តេ សោ ទូតោ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ

ស័ក្កបទទី ១០

(៧០) *សម័យនោះ ព្រះភុម្មដ្ឋទេវមានវោរគ ចូលគង់ក្នុងវត្តព្រះវេតវន លុះអនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ចូលបង្កើរសារត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភាមកប្បត់ពាក់ចម្លងរបស់ព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្ត ចាញ្ជូនជាមួយចីវរទៅដោយបម្រើ ដើម្បីព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្តដោយភាក្យថា អ្នកចូរទៅភ្ជាចីវរដោយដាមួយចីវរនេះ ហើយចូរឲ្យព្រះឧបនន្ទជាម្ចាស់ស្លៀកដណ្តប់ចីវរចុះ ។ ឯបម្រើនោះក៏ចូលទៅកាន់ព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយបានពោលភាក្យនេះនឹងព្រះឧបនន្ទដ៏មានអាយុជាសក្យបុត្តថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ចីវរនេះខ្ញុំម៉ាមកចំពោះលោកដ៏មានអាយុ សូមលោកដ៏មានអាយុទទួលយកដាមួយចីវរ (នេះ) ចុះ ។ កាលបើបម្រើនោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុ បានពោលភាក្យនេះនឹងបម្រើនោះថា ម្នាលអាវុសោ យើងទទួលដាមួយចីវរមិនបានទេ យើងទទួលបានតែចីវរដ៏សមគួរដោយកាលគួរ ។ កាលបើព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុ ពោលយ៉ាងនេះរហើយ បម្រើនោះបានពោលភាក្យនេះនឹងព្រះឧបនន្ទ*

ឯតទវោច អត្ថំ ខលាយស្មតោ តោសេថ វេយ្យាវច្ចករោតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ទុព្ភាសកោ អារាមំ អគមាសិ តោសេថំ ទស្សនាយេន ។ អថ ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ ទូតំ ឯតទវោច ឯហាវុសោ ទូតា តោសេថំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ។ អថ ខោ សោ ទូតោ តំ ទុព្ភាសកំ សញ្ញាបេត្វា យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច យំ ខោ ភន្តេ អាយស្មា វេយ្យាវច្ចករំ តំ ទុំ សញ្ញាសោ មយា ឧបសង្កមកុ អាយស្មា តាសេន ចីវរេន តំ អជ្ជាទេស្សតីតិ(១) ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ ទុព្ភាសកំ ន តំ ញ្ញំ អវោចាសិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ សោ ទុព្ភាសកោ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ សន្ធំ តោសេថំ ទូតំ ចាហោសិ

(១) ឥតោ បរំ ទុតិយវគ្គេ តេន ខោ បន សមយេន សោ មហាធនោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស សន្ធំ តោសេថំ ទូតំ ចាហោសិ បរិភុញ្ជតុ អាយ្យោ តំ ចីវរំ តំ ញ្ញំ ទាយំ អាយ្យោ តំ ចីវរំ បរិភុត្តំ ចាលំ ឧប្បាយនិ ។ សព្ពត្ថ ឯវ ន ទិស្សតិ ។

សក្យបុត្តំ ជីវនតាយុថា ម្នាលណាមួយថាវេយ្យាវច្ចករ(១)របស់លោកជីវនកយុ ហនថែវប្ប ។ សម័យនោះ ទុព្ភាសកភិក្ខុបានទៅកាន់អាវាសដោយការងារមួយ ។ គ្រានោះ ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជីវនតាយុបានពោលភាក្យនេះនឹងបម្រែមានៈថា ម្នាលអាវុសោ ទុព្ភាសកនេះឯងជាវេយ្យាវច្ចករបស់តិក្ខុទាំងឡាយ ។ ឯបម្រែមានៈក៏ពន្យល់ទុព្ភាសកនោះ រហើយប្តូលទៅរកព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជីវនតាយុ លុះប្តូលទៅដល់ហើយ បានពោលភាក្យនេះនឹងព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជីវនតាយុថា បពិត្រលោកជីវនកដ៏ចំរើន វេយ្យាវច្ចករដែលលោកជីវនតាយុបញ្ជូលថ្ងៃប៉ុន្មាន ខ្ញុំបានពន្យល់រួចហើយ សូមលោកជីវនតាយុប្តូរទៅរកគេចុះ វេយ្យាវច្ចករនោះនឹងធ្វើលោកអ្នកស្រឡាញ់ជណ្តាប់ចីវរ ដោយការដំណើរ ។ សម័យនោះឯង ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជីវនតាយុ មិនបានពោលភាក្យអ្វីមួយនឹង ទុព្ភាសកឡើយ ។ តាមភាក្យដែលបម្រែមៗពោលសំណាក់ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជីវនតាយុ ដដែលៗដោយវារៈទី៣

(១) ភ្នាក់ងារធ្វើការងារទាំងឡាយក្នុង ។

បរិក្ខារេន អយ្យោ តំ ចីវរំ ឥច្ឆាមិ មយំ អយ្យេន តំ ចីវរំ បរិក្ខារេន បរិក្ខរិតុំ ។ ឧត្តិយម្បិ ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ ឧបាសកំ ឯតទវោច អាវាសំ ។ តតិ-យម្បិ ខោ សោ មហាមត្តោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស សទ្ធំ្ចេវ ភត្តំ ចាហោសិ បរិក្ខារេន អយ្យោ តំ ចីវរំ ឥច្ឆាមិ មយំ អយ្យេន តំ ចីវរំ បរិក្ខរិតុន្តិ(១) ។ តេន ខោ បន សមយេន ឯកមន្តំ សមយោ ហោតិ ។ ឯកមន្តេ ច តតិតា តាតា ហោតិ យោ បជ្ជា អាគច្ឆតិ បញ្ញាសម្ពន្ធោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ យេន សោ ឧបាសកោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ឧបាសកំ ឯតទវោច អត្ថោ មេ អាវុសោ ចីវរេនាតិ ។ អដ្ឋស្មា អាយ-ស្មេហិ អន្តំ ឯកមន្តំ សមយោ ឯកមន្តេ ច តតិតា តាតា ហោតិ យោ បជ្ជា អាគច្ឆតិ បញ្ញាសម្ពន្ធោតិ ។ អត្ថោ មេ អាវុសោ ចីវរំ ទេហីតិ ឯវំវុត្តេ ឯកំសំ បាវុរិ ។ អថខោ សោ ឧបាសកោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស

(១) ពហូសុ ពោត្តព្ពេ អយ្យស្ស សកំ ចីវរំ បរិក្ខរិតុន្តិ វិស្សជ្ជិ ។

សោតព្ពំ ចីវរំ ឥច្ឆាមិ មយំ អយ្យេន តំ ចីវរំ បរិក្ខរិតុន្តិ ។ តតិយម្បិ ខោ សោ មហាមត្តោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស សទ្ធំ្ចេវ ភត្តំ ចាហោសិ បរិក្ខារេន អយ្យោ តំ ចីវរំ ឥច្ឆាមិ មយំ អយ្យេន តំ ចីវរំ បរិក្ខរិតុន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឯកមន្តំ សមយោ ហោតិ ។ ឯកមន្តេ ច តតិតា តាតា ហោតិ យោ បជ្ជា អាគច្ឆតិ បញ្ញាសម្ពន្ធោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ យេន សោ ឧបាសកោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ឧបាសកំ ឯតទវោច អត្ថោ មេ អាវុសោ ចីវរេនាតិ ។ អដ្ឋស្មា អាយស្មេហិ អន្តំ ឯកមន្តំ សមយោ ឯកមន្តេ ច តតិតា តាតា ហោតិ យោ បជ្ជា អាគច្ឆតិ បញ្ញាសម្ពន្ធោតិ ។ អត្ថោ មេ អាវុសោ ចីវរំ ទេហីតិ ឯវំវុត្តេ ឯកំសំ បាវុរិ ។ អថខោ សោ ឧបាសកោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស

សក្យបុត្តេន ឯប្បដិប្បិយមាយោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស
សក្យបុត្តស្ស ចីវរំ ទេតាបេត្វា បព្ពាជេ អតមាសិ ។
មនុស្សា តំ ឧបាសកំ ឯតទវោចុំ កិស្ស ត្វំ អយ្យ[1]
បព្ពាជេ អាគតោ បញ្ចាសំ ឯិទោសិតំ ។ អថខោ សោ
ឧបាសកោ ទេសំ មនុស្សានំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។
មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ ឥមេ
សមណា សក្យបុត្តិយា អសទ្ធម្មា ឧយ្យោមេសំ សុគ្គហំ
វេយ្យាវច្ចំ បំ កាតុំ កាឥ ហិ ជាម អាយស្មា ឧបនន្ទោ
សក្យបុត្តោ ឧបាសកេន អដ្ឋុល្លោ ករេ្ត អាគមេហីតិ
វុត្ថមាលោ ជាតមេស្សតីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខូ
ទេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។
យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ
វិបាចេន្តិ កាឥ ហិ ជាម អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ
ឧបាសកេន អដ្ឋុល្លោ ករេ្ត អាគមេហីតិ វុត្ថមាលោ
ជាតមេស្សតីតិ[2] ។ អថខោ តេ កិក្ខូ ភគវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ ភគវា

* ១ ម. អាយ្ហា ។ ២ ម. ម. ឥធមិស្សតីតិ ។

កំចិញ្ចិវរំ ព្រោនេន ឧបនន្ទសក្យបុត្តជំនាន់តាយុ ហើយបាន៣ថ្ងៃ
(ខែតមានេះ) ជាមានវស្សាយនេ ។ មនុស្សទាំងឡាយ បានពោលតាម
នេះនឹងព្រះសាវ័កនោះថា អ្នកជាម្ចាស់ អ្នកមកក្នុងសាលាមានវស្សាយនេ
ព្រោះហេតុអ្វី យើងឈ្នះអ្នកហាសិបកហាបណៈហើយ ។ លើះព្រះសាវ
កនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មនុស្សទាំងអស់លោះ ។ មនុស្សទាំងឡាយ
ក៏តាលោះទាស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សមណៈទាំងឡាយជាកូនចៅ
ព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តអស្សាលនេះ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច អតមានសន្តោស
មិនដឹងអ្នកណាគួរនឹងធ្វើការទ្រលុកភ្ជាយបានទ្រើ ដល់សមណៈអស្សាលនេះ
ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជំនាន់តាយុ តាលបើព្រះសាវកនោះថា លោកម្ចាស់
សូមលោកម្ចាស់បន្ថយនឹកនូវថ្ងៃនេះមួយថ្ងៃសិន មិនគួរបើមិនព្រមបន្ថយនឹក
លោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮពាក្យមនុស្សទាំងឡាយពោលតិះដៀល
តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ អ្នកភ្ជាំងឡាយណាមានច្រើនប្រាថ្នាតិច ។បេ ។
ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
ព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តជំនាន់តាយុ តាលបើព្រះសាវកនោះថា លោក
ម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់បន្ថយនឹកនូវថ្ងៃនេះមួយថ្ងៃសិន មិនគួរបើមិនព្រមបន្ថយនឹក
ឲ្យលោះ ។ ត្រាលោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្លាល ឧបនន្ទ ឮថា

ឧបាសកេន អន្តរាយោ ភន្តេ អាគមេហីតិ វុច្ចមានោ
ន អាគមេតីតិ ។ សង្ឃំ ភគ្គភគ្គំ ។ វិសមំ តុច្ឆោ ភគ្គភ
គ្គំ ហិ ន ភវតិ ។ មោឃបុរិស ឧបាសកេន អន្តរាយោ
ភន្តេ អាគមេហីតិ វុច្ចមានោ ន អាគមេស្សសិ ឯតំ
មោឃបុរិស អម្ហាសន្ធានំ ភ បសាទាយ បសន្ធានំ
ភ កិរិយ្យាភាវាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ
សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ ភិក្ខុំ បនេវ ឧទ្ទិស្ស ភ
ភ ភវតោត្តោ ភ ព្រាហ្មណោ ភ ភវេបតិគោ ភ
ទូនេន ចីវរេនាបវទំ បវារេសោយ្យ ឥមិនា ចីវរេនាបវទេន
ចីវរំ ទេនាទេត្វា ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ ចីវរេន អក្កោសេហីតិ ។
សោ ចេ ទូតោ តំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេយ្យ
ឥទំ ខោ ភន្តេ អាយស្មន្តំ ឧទ្ទិស្ស ចីវរេនាបវទំ
អាភតំ បដិគ្គណ្ហាតុ អាយស្មា ចីវរេនាបវទន្តិ ។
តេន ភិក្ខុនា សោ ទូតោ ឯវមស្ស វចនីយោ ន
ខោ មយំ អាវុសោ ចីវរេនាបវទំ បដិគ្គណ្ហាម ចីវរញ្ច
ខោ មយំ បដិគ្គណ្ហាម តាវលេន តគ្ឃិយន្តិ ។
សោ ចេ ទូតោ តំ ភិក្ខុំ ឯវំ វទេយ្យ អត្ថិ

អ្នកឯងឲ្យការណ៍ចុះសរកពោលថា លោកម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់បន្ថយចិត្តនឹកនូវ
ថ្ងៃនេះមួយថ្ងៃសិន មិនត្រមបន្ថយចិត្តនឹកនូវ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
ភតិក្រព្រះជាម្ចាស់ព្រះភាគ ការនោះគឺតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់
ត្រាស់ហៅថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងឲ្យការណ៍ដែលចុះសរកពោលថា
លោកម្ចាស់ សូមលោកបន្ថយចិត្តនឹកនូវថ្ងៃនេះមួយថ្ងៃសិន មិនសមរបើមិនបន្ថយចិត្ត
នឹកនូវ ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកធ្វើនេះ មិនមែនដើម្បីទុកជាសេចក្តី
ជ្រះថ្លាដល់ជនពាំនឹងខ្លួនឯង ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬមិនមែនដើម្បីនឹងកែ
តែកើនសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនពាំនឹងខ្លួនឯង ដែលជ្រះថ្លារហើយទេ ។ បេ ។
ម្នាលភិក្ខុពាំនឹងខ្លួនឯង អ្នកភ័ន្តឯងខ្លួនឯងត្រូវសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាង
នេះថា វត្ថុបត្តិ ពាក្យអាទិភូតី ត្រាហ្មណ៍ក្តី គហបតិក្តី បព្វជិត
ជាម្ចាស់ចីវរដោយបម្រើចំពោះភិក្ខុ ១ រូបថា អ្នកឯងចូរទិញចីវរដោយជាម្ចាស់
ចីវរនេះ ហើយចូរឲ្យភិក្ខុឈ្មោះនេះវិញដល់ចីវរចុះ ។ បើបម្រើនោះ
ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ ហើយគេលយ៉ាងនេះថា លោកម្ចាស់ ជាម្ចាស់ចីវរនេះ
ទ្រង់នាំមកចំពោះលោកដ៏មានអាយុ លោកដ៏មានអាយុសូមទទួលយកជាម្ចាស់
ចីវរចុះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវនិយាយតាមយ៉ាងនេះនឹងបម្រើនោះថា ម្នាល
ឥវុសោ យើងនឹងទទួលយកជាម្ចាស់ចីវរមិនបានទេ យើងនឹងទទួលបានតែចីវរ
សមគួរដោយកាលដ៏ល្អ ។ បើបម្រើនោះពោលនឹងភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា

ឧបាយស្ស តោ តោចំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ។ ចីវរំ ទេន្តោ តិក្ខត្តុំ វេយ្យាវច្ចករោ តិក្ខត្តុំ អាគន្ត្វា អាគន្តុកោ ភ ឧបាសកោ ភ ឯសោ ខោ អាវុសោ តិក្ខត្តុំ វេយ្យាវច្ចំ ករោតិ ។ សោ ចេ ទុតោ តំ វេយ្យាវច្ចករំ សញ្ញាបេត្វា តំ តិក្ខត្តុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេយ្យ យំ ខោ ភគ្គេ អាយស្មា វេយ្យាវច្ចករំ ឱទិស្ស សង្ឃោ ទាយោ ឧបសង្កមតុ អាយស្មា តាវលេន ចីវរេន តំ អច្ឆាទេស្សតីតិ ។ ចីវរំ ទេន្តោ តិក្ខត្តុំ អាគន្ត្វា វេយ្យាវច្ចករោ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ[1] ខោ ទេតិ អាវុសោ ចីវរេនាតិ ។ ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ខោ ឧបាយមានោ[2] តំ ចីវរំ អាគន្ត្វា ឱត្ថរតិ តុណ្ហីភូតោ ខោ ទេតិ អាគន្ត្វា ឱត្ថរតិ បញ្ចក្ខត្តុំ ឆក្ខត្តុំ បរមំ[3]

---

* ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ។ ៦ យេភុយ្យេន ខោ ឧបាយមានោ សាវិយមានោ តាវតិ ចីវរេ ។ តំ ន យុត្តំ ។ ន ហិ តាវតេ ចាយំ តន្តាវាយា ។ តេ ចេ កាមវិភាគា សិយុំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ឆទ្វំ អាគន្តុកវត្តេ យុត្តំ ។ ឯវំ សន្តេ ចាយំ ន សិយា ។ ឯវំ សន្តេ ចាយំ ឧបាយមានោ សាវិយមានោ តាវតិ ចីវរេ យុត្តំ ។ តស្មា ចាយំ ហិ តិក្ខត្តុំ តាវតិ ចីវរេ យុត្តំ ។ ឯតេ ចេ កាមវិភាគា សិយុំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ឆទ្វំ អាគន្តុកវត្តេ វុត្តត្តា ។ វិនយេបិ ឯវមេវ ។ ឧបាយមានោ ឧបគច្ឆន្តោ ។ សាវិយមានោ សាវេន្តោ ។ តាវតិ តាវតិកេ ។ ឱត្ថរតិ ឱត្ថរិត្វា ។ តំ ន យុត្តំ ។ ន ហិ តាវតេ ចាយំ តន្តាវាយា ។ តេ ចេ កាមវិភាគា សិយុំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ឆទ្វំ អាគន្តុកវត្តេ វុត្តត្តា ។ តស្មា ចាយំ ហិ តិក្ខត្តុំ តាវតិ ចីវរេ យុត្តំ ។ ឯតេ ចេ កាមវិភាគា សិយុំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ឆទ្វំ អាគន្តុកវត្តេ វុត្តត្តា ។ វិនយេបិ ឯវមេវ ។ ឧបាយមានោ ឧបគច្ឆន្តោ ។ សាវិយមានោ សាវេន្តោ ។ តាវតិ តាវតិកេ ។ ឱត្ថរតិ ឱត្ថរិត្វា ។ ៣ ឯកត្ថុប្បាទន្តិបិ បាឋន្តិ ។

អ្នកណាមួយជាវេយ្យាវច្ចករ លស់លោកដ៏មានអាយុ មានវេលាតូច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តំណែងអ្នកថ្វែរការចីវរ គប្បីបង្ហាញវេយ្យាវច្ចករ តាំងមាត្រ ថ្នូរបាសនថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកនេះឯងជាវេយ្យាវច្ចករ លស់តំណែងទាំងឡាយ ។ បើបាត្រនោះពន្យល់វេយ្យាវច្ចកនោះហើយ តំណែងទៅកាន់តំណែងនោះ ហើយគោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកដ៏មានអាយុបង្ហាញទូវេយ្យាវច្ចករណា វេយ្យាវច្ចកនោះខ្ញុំព្រះករុណាបានពន្យល់ហើយ សូមលោកដ៏មានអាយុចូលទៅកាន់ (វត្ត) ចុះ នេះជាទីប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំព្រះករុណាដែលបានបរិច្ចាគដោយការលះបង់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តំណែងអ្នកថ្វែរការចីវរ គប្បីចូលទៅតាំងនាង ជាសំគ្រើនវេយ្យាវច្ចករដែលបរិច្ចាគថា ម្នាលភគិនី តាងាត្រែវការចីវរ ។ កាលចេតិក្ខុទៅតាំងនាងទៅជាសំគ្រើនអស់តាបរិច្ចាគ តំណែងនាងនោះឲ្យសម្រេចជាការល្អ បើក្បាំងនឹងចីវរនោះឲ្យសម្រេចមិនបានទេ តំណែងគប្បីទៅឈរសម្លឹងចំពោះមុខបួនលើក ប្រាំលើក ប្រាំមួយលើក យ៉ាងច្រើន

ចុណ្ណាភិក្ខុនោ ទុដ្ឋុល្ល ហាគតំ ចតុក្កត្តុំ បញ្ចក្ខត្តុំ ឆក្ខត្តុំ បរមំ តុណ្ហីភូតោ ទុដ្ឋុល្ល តំដ្ឋមាយោ តំ ជីវកំ អភិនិដ្ឋានេយ្យ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ចេ អភិនិដ្ឋានេយ្យ តតោ ចេ ទុត្តរិំ ភយមាគច្ឆេយ្យ តំ ជីវកំ អភិនិដ្ឋានេយ្យ ជំឝុក្តិយំ ចាតិត្តិយំ ចេ ចេ អភិនិដ្ឋានេយ្យ យាតុសុទ្ធ ជីវកចេតាបនំ អាហរតំ ភគ្គ សាមំ វា ភគ្គំ ទ្វាយោ វា ភាហោតុន្នោ យំ ចោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ តំក្កុំ ទុដ្ឋុល្ល ជីវកចេតាបនំ បហិណិត្ថ ឧ តំ តុសុទ្ធ តំក្កុលោ តុញ្ញំ អត្ថំ អនុភោតិ យុញ្ជន្តាយស្មន្តោ សតំ មា ហោ សតំ នៃសគ្គិតំ(១) ។ អយំ តត្ថ សាមីចិ ។

(៨៧) តំក្កុំ បហោ ទុដ្ឋុល្លតិ តំក្កុសុទ្ធាយ តំក្កុំ អារម្មណំ ការំត្វា តំក្កុំ អជ្ឈាឝេនុការោមោ ។ ភជា ជាម យោ ភោចំ វដ្ដំ ភាហតិ ។ ភជភោក្តោ ជាម យោ ភោចំ រញ្ញោ ភត្តវេតជារយោ(២) ។ ព្រាហ្មណោ ជាម ជាតិយា ព្រាហ្មណោ ។ ភមាបតិភោ ជាម មាបេត្វា ភជាចំ ភជភោក្តំ ព្រាហ្មណំ អារាសេសោ ភមាបតិភោ ជាម ។ ជីវកចេតាបនំ ជាម ហិរញ្ញំ វា

* នៃសគ្គិតំបិ បញ្ចត្តំ ។ ២ សព្ពត្ថ ភត្តវេតនារយោតិបាឋំ ទិស្សតិ ។

ភាលបិណ្ឌំ ភាលបិណ្ឌាយ ភាលបិណ្ឌេ ភាលបិណ្ឌតោ ភាលបិណ្ឌេន ភាលបិណ្ឌត្ថាយ ភាលបិណ្ឌតោ ភាលបិណ្ឌស្ស ភាលបិណ្ឌស្មិំ ភាលបិណ្ឌេ ភាលបិណ្ឌេសុ

សុវណ្ណំ វា មណិំ វា មុត្តំ វា មសារគល្លំ ឬ-
លំតោ វា[1] ។ ឥមិនា ចីវរេនាបទេនាតិ បទុទ្ធដ្ឋំ-
តោ ។ ទេតោបេត្វាតិ បរិវត្តេត្វា ។ អញ្ញេនេហីតិ
ឧត្តរេហិ ។ សោ ចេ ទ្វតោ តំ កិត្តុំ ឧបសង្កមិត្វា
ឯវំ វទេយ្យ ឥទំ មោ ភន្តេ អាយស្មន្តំ ឧទ្ទិស្ស
ចីវរចេតាបនំ អាភតំ បដិក្កណ្ហាតុ អាយស្មា ចីវរចេតា-
បនន្តិ ។ តេន កិត្តុនា សោ ទ្វតោ ឯវមស្ស វចនីយោ
ឧ មោ មយំ អាវុសោ ចីវរចេតាបនំ បដិក្កណ្ហាម ចីវរញ្ច
មោ មយំ បដិក្កណ្ហាម តាវលេន ឧបសង្កមន្តូតិ ។ សោ
ចេ ទ្វតោ តំ កិត្តុំ ឯវំ វទេយ្យ អត្ថំ បដាយស្មតោ
តោចនំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ។ ចីវរត្ថំ តោ កិត្តុ វេ កិត្តុនា
វេយ្យាវច្ចករោ និទ្ទិសិតព្ពោ អាវុសោ ឯ ឧទាសតោ
ឯ ឯសោ មោ អាវុសោ កិត្តុនំ វេយ្យាវច្ចករោតិ ។ ឧ
វត្តព្ពោ តាវតា ចេហីតិ ឯ សោ ឯ និក្កឌ្ឍិតព្ពោតិ សោ ឯ
បរិក្កឌ្ឍិតព្ពោតិ[2] សោ ឯ ទេតាបេតព្ពោតិ ។ សោ ចេ ទ្វតោ
តំ វេយ្យាវច្ចករំ សញ្ញាបេត្វា តំ កិត្តុំ ឧបសង្កមិត្វា

---

១ ម. ឧ. ចីវរចេតាបនំ តាទិ ហរិត្តំ ឯ សុវណ្ណំ ឯ មុត្តា វា ឧណំ វា ។ ២ សព្ពត្ថ
បរិក្កឌ្ឍិតព្ពោតិ ទិស្សតិ ។

ហោតិ ឧបាសកំ ។ ត្រែបាត់ក្តី ទាសក្តី កែវមណីក្តី កែវមុត្តាក្តី កែវមគ៌តក្តី
កែវប្រពាឡក្តី ហៅថាវិញ្ញូ ។ ពាក្យថា ដោយដៃមួយនេះ គឺដៃមួយក៏បាន
នៃដៃទាំងពីរក៏បាន ។ ពាក្យថា ចំពោះ គឺជិត ។ ពាក្យថា ឲ្យសម្លឹងមើល
គឺឲ្យ ។ ថាបើបម្រែនោះចូលទៅរកភិក្ខុនោះ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា
លោកម្ចាស់ដៃមួយនេះខ្ញុំចាំមកចំពោះលោកដ៏មានអាយុ ។ លោកដ៏មាន
អាយុចូរទទួលយកដៃមួយចុះ ។ ភិក្ខុនោះគប្បីនិយាយយ៉ាងនេះនឹងបម្រែ
នោះថា ម្នាលអាវុសោ យើងមិនទទួលយកដៃមួយទេ យើងទទួល
បានតែចីវរសមគួរដោយកាលដ៏ល្អ ។ បើបម្រែនោះនិយាយនឹងភិក្ខុនោះ
យ៉ាងនេះថា អ្នកណាមួយដែរ ដែលជាអ្នកបម្រើ របស់លោកដ៏មានអាយុ មាន
ដែរឬ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឲ្យ ភិក្ខុអ្នកត្រូវការចីវរគប្បីចង្អុលបង្ហាញដោយកាយ
ក៏ល្អមែន ឬទុកជាសូត (ត្រែបាត់) ថា ម្នាលអាវុសោ បុគ្គលនេះ
ឯង ជាវេយ្យាវច្ចករបស់ភិក្ខុចាំងឲ្យ ។ មិនគប្បីពោលនឹងបម្រែនោះ
ថា អ្នកចូរទៅដល់បុគ្គលនោះក្តី ថា បុគ្គលនោះនឹងភិក្ខុណាក៏ក្តី ថា
បុគ្គលនោះនឹងផ្ទះក្តី ថា បុគ្គលនោះនឹងចិញ្ចឹមក្តី ។ បើបម្រែនោះនៅស្រាប់
វេយ្យាវច្ចករនោះ ហើយចូលទៅកាន់ភិក្ខុនោះ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា

ឯវំ កំឧយ្យ យំ ទោ កវ្ត្ត អាយស្មា វេយ្យាវច្ចករំ
ដំច្ចំសំ សញ្ញាត្តោ សោ មយា ឧបសង្គមតុ អាយស្មា
ការលេន ចំវរេន តំ អច្ឆាទេស្សតីតំ ។ ចីវរុប្បាទ-
ទោនេ តំកច្ចវេ តំកច្ចវា វេយ្យាវច្ចករោ ឧបសង្គមិតព្វា
ច្ចំត្តំកច្ចត្តំ ទោនេតព្វោ សាបេតព្វោ អត្តោ មេ អាវុសោ
ចីវរេនតិ ។ ន វត្តព្វោ នេហិ មេ ចីវរំ អាហរ មេ
ចីវរំ បរិវត្តេហិ[1] មេ ចីវរំ ទេតោបេហិ មេ ចីវរច្ឆិ ។ ឩតិ-
យម្បិ វត្តព្វោ តតិយម្បិ វត្តព្វោ ។ សចេ អវិទូរេ ឋិតំ
តំច្ចត្តំ តុស្សតិ ទោ ទេ អវិទូរេ ឋិតំ តត្ថ កច្ចំ
តុណ្ហីភូតេន ឧទ្ទិស្ស ឋាតព្វំ ន អាសនេ ឯសិតព្វំ ន
អាមិសំ បដិគ្គហេតព្វំ ន ធម្មោ ភាសិតព្វោ ។ តំតិសារ-
ណោ អាគតោសីតិ បុច្ឆិតព្វោ[2] ជាតាហំ អាវុសោតិ
វត្តព្វោ ។ សចេ អាសនេ ឋិ ឯសិតព្វំ អាមិសំ វិ
បដិគ្គហេតព្វំ ធម្មំ វិ ភាសិតំ ឋាឯំ កច្ឆតិ ។ ឩតិយម្បិ
ឋាតព្វំ តតិយម្បិ ឋាតព្វំ ចតុក្ខត្តុំ ទោនេត្វា ចតុក្ខត្តុំ
ឋាតព្វំ បញ្ចក្ខត្តុំ ទោនេត្វា ឆក្ខត្តុំ ឋាតព្វំ ឆក្ខត្តុំ

---

១. សព្វត្ថ ចីវរំ ហរិត្វា ទិស្សតិ ។ ២ សព្វត្ថ ឧបដ្ឋាយកោតិ ទិស្សតិ ។

ចតុត្ថែលោកធម្មេន លោកធិច្ចនាយកេ ចង្កិញ្ចក្ខូវាយ្យាវច្ចករំលោ
វេយ្យាវច្ចការនោរច្ចំបុគ្គលភាវ្យស់ហើយ សូមលោកធិច្ចនាយកេ ចូរៈទៅកេ
(រេ)ចុះ វេយ្យាវច្ចការនោនេធិនិវ្យលោកស្ស្ងៀកដណ្តប់ចំវរេងាយ
កាលវ្ល ។ ឮលសំកុំពាក់ធិច្ចាយ កំកុំអ្នកត្រែវការចំវរត្រែវចូលៈទៅកេ
វេយ្យាវច្ចករ ហើយជាសំរៀងរំលឹកចំវរលើកថា ឮលអ្នកធិច្ចនាយកេ
តាញ្ញត្រែវការចំវរំ ។ មិនតប្បីនិយាយថា អ្នកចូរឲ្យចំវរដល់តាញ្ញ ចូរនាំ
ចំវរមកឲ្យតាញ្ញ ចូរប្តូរចំវរឲ្យតាញ្ញ ចូរចាត់ចែងចំវរឲ្យតាញ្ញ ។
កំកុំតប្បីនិយាយនិងវេយ្យាវច្ចការនោះ អស់រ៉ះតាំរដនិង តប្បីនិយាយ
អស់រ៉ះចំរដនិង ។ ហើយកំកុំញ្ញាំនិចំវរនោះឲ្យសម្រែចបាន ការនេះជាការ
ល្អ ហើយកំកុំញ្ញាំនិចំវរនោះឲ្យសម្រែចមិនបាន កំកុំតប្បីទៅក្តនិតនោះ
ហើយឈរនៅស្ងៀមក្តនិចំពោះមុខ មិនតប្បីកន្តុយលើតាសនៈ មិន
តប្បីខ្ទួលតាមិស មិនតប្បីនិយាយធម៌ ។ កាលបើវេយ្យាវច្ចការនោះសួរ
ថារលកមកព្រោះហេតុអ្វី កំកុំតប្បីនិយាយថា ឮលអ្នកធិច្ចនាយកេ
អ្នកចូរដឹងចុះ ។ ថារបើកំកុំតប្បីកន្តុយលើតាសនៈក្តី ខ្ទួលតាមិសក្តី
និយាយធម៌ក្តី ឈ្មោះថាគាចំតំរាយឈរ ។ កំកុំតប្បីឈរអស់រ៉ះតាំរដនិង
ដនិង តប្បីឈរអស់រ៉ះចំរដនិង តប្បីតារចួនដនិង ហើយឈរចួនដនិង
(ចើ) តារច្រែរដនិងចើយ តប្បីឈរតាំរដនិង (ចើ) តារច្រែមួយដនិងហើយ

ភោនេត្វា ន ឋាតព្វំ ។ តតោ បេ ទុតិយំ កិរិយមត្តាយ តំ ចីវរំ អភិនិដ្ឋានេតិ បរិយាបេ ឧក្កដ្ឋេ បដិលាភេន ឯស្សគ្គិយំ ហោតិ ឯស្សដ្ឋិតកំ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា បុគ្គលស្ស វា ។ ឯវញ្ហិ បន ភិក្ខវេ ឯស្សដ្ឋិ តព្វំ ។បេ។ តតិយំ បេ ភណ្ឌេ ចីវរំ អភិហរេតិ តិក្ខត្តុំ ភោឧទាយ អភិហរេ តិក្ខត្តុំ ហារេន អភិនិដ្ឋានិតំ ឯស្សគ្គិយំ វិមោហំ សង្ឃស្ស ឯស្សដ្ឋាមីតិ ។បេ។ ឧនេយ្យាតិ ។បេ។ ឧនេយ្យុន្តិ ។បេ។ អាយស្មតោ ឧទ្ទិសតិ ។ ភោ បេ អភិនិដ្ឋានេយ្យ យតស្ស ចីវរ-បេតាបនំ អាភតំ ទត្ថ សាមំ វា កន្តិត្វា ទូតោ វា ហារេតព្ពោ យំ ភោ ទុម្ភេ អាយស្មន្តោ តិក្ខត្តុំ ឧទ្ទិស្ស ចីវរបេតាបនំ បហិណិត្ថ ន តំ តស្ស តិក្ខត្តុំ ភណ្ឌេ អត្ថំ អនុភោតិ យុញ្ជន្តាយស្មន្តោ សតិ មា ភេ សតិ វិនស្សតិ ។ អយំ តត្ថ សាមីចិតិ អយំ តត្ថ អនុធម្មតា ។

(៧៦) អតិហរេតិ តិក្ខត្តុំ ភោឧទាយ អតិហរេ តិក្ខត្តុំ ហារេ(១) អភិនិដ្ឋានេតិ ឯស្សគ្គិយំ

---

១ សព្ពត្ថ ហារេតិ ទិស្សតិ ។

មិនតព្វីយរ (ទៀត)រេ ។ កាលបើភិក្ខុឲ្យយោមឲ្យលើសពីកំណត់នោះ ឲ្យចីវរនោះសម្រេចបាន ត្រូវភេបង្គំទុក្កដក្នុងថ្ងៃប្រយោគដែលឲ្យយោម ចីវរដែលបានមកជានិស្សគ្គិយ ចីវរនោះភិក្ខុត្រូវលះដល់សង្ឃក្តី ដល់គណៈក្តី ដល់បុគ្គលក្តី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចីវរនោះភិក្ខុតបីលះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ចីវរនេះខ្ញុំឲ្យសម្រេចបានដោយថាពីរលើសពី ៣ ដង ដោយឈរលើសពីខំដង ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ ។បេ។ សង្ឃតបីថ្ងៃ ។បេ។ លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយតបីថ្ងៃ ។បេ។ ខ្ញុំឲ្យរំលោកដ៏មានអាយុ ។ បើភិក្ខុឲ្យចីវរនោះសម្រេចមិនបានទេ ត្រូវចីវរដែលគេនាំមក ដើម្បីភិក្ខុនោះតែពីសំណាក់បុគ្គលណា ភិក្ខុគប្បីទៅកាន់សំណាក់បុគ្គលនោះទើបនឹងក្តី ប្រែប្រួមឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយបានផ្ញើនូវចីវរណា ទៅចំពោះភិក្ខុដើម្បីចីវរនោះមិនសម្រេចប្រយោជន៍បន្តិចបន្តួចដល់ភិក្ខុនោះទេ អ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចូរគ្រឿនចាយការចង់ខ្លួនចុះ ខ្ញុំឲ្យបេះអ្នកទាំងឡាយប្លែកពុំឲ្យវិនាស ។ ពាក្យថា ' ការនេះជាសាមីចិកម្មក្នុងសិក្ខាបទនោះ ' ដូច្នេះ ការនេះ ជាសភាគដ៏សមគួរតាមធម៌ក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។

(៧៦) ភិក្ខុឲ្យលើសពីខំដង ឈរលើសពីខំដង មានសេចក្តីសំគាល់ថាលើសមែន (ហើយ) ឲ្យចីវរនោះសម្រេចបាន ត្រូវនិស្សគ្គិយ

ចាតិត្តិយំ ។ អតិបាតេតុកាមស្ស តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច មរតិ អាបត្តិ ចាតិត្តិយស្ស ។ អតិបាតេតុកាមស្ស តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច ន មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស[1] អវសេសានំ ចាតិត្តិយំ ។ ឧបក្កមតិ តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧបក្កមតិ តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច ន មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧបក្កមតិ តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច ន មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៧៣] អាបត្តិំ តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាបត្តិំ តំវត្ថុំ ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច ន មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាបត្តិំ តំវត្ថុំ ន ឱបនេតិ ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាបត្តិំ តំវត្ថុំ ន ឱបនេតិ ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច ន មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាបត្តិំ តំវត្ថុំ ន ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាបត្តិំ តំវត្ថុំ ន ឱបនេតិ ន ឧបក្កមតិ ហោតិ ឧបក្កមេ ទុក្កដំ តេន ច ន មរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

ទសមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

ចីវរវគ្គោ[2] បឋមោ ។

---

១ ឧទានសញ្ញាតំ ចំ ។ ២ ឧត្តរិយំ បរេសោ ពហុវចនវសេន ភណតោ ។ ៣ ម. ច ចីវរវគ្គោ ។

ចាតិត្តិយំ ។ ភិក្ខុតាវសេ្សសតិ្ថកាទយេ ឈាវសេ្សសតិ្ថ ទានេសេចត្តិ សង្ឃិយ ចោយេទ្យេចីវរាទោះសេរមេចបាន ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុតាវសេ្សសតិ្ថកាទយេ ឈាវសេ្សសតិ្ថ ទានេសេចត្តិសំគាសិ្ថាតេទ្យេ ចោយេទ្យេចីវរាទោះសេរមេចបាន ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុតាវេយតិកាទយេ ឈាវេយតិតិ្ថ ទានេសេចត្តិសំគាសិ្ថាតេសិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុតាវេយតិកាទយេ ឈាវេយតិតិ្ថ ទានេសេចត្តិសង្ឃិយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុតាវេយតិកាទយេ ឈាវេយតិតិ្ថ ទានេសេចត្តិសំគាសិ្ថាតេវេយ ជាអនាបត្តិ ។

[៧៣] អាបត្តិមិនទានេសេតិភិក្ខុញ្ញាតិនីចីវរេទ្យេសាមេចនេយតា ([តែម]កាទយេ) ឈា ([តែម]តិតិ្ថ) ដេសេតិភិក្ខុញ្ញាតិនីចីវរេទ្យេសាមេចនេយតា ខាទ្យេតីកាទយេ ឈាខាទ្យេតីតិតិ្ថ ដេសេតិភិក្ខុវេសេមិនបានតីនីតា រេយ្យា-វច្ចការេតេទ្យេ (តិនិ) ដេសេតិភិក្ខុវេសេមិនបានតីនីតា ដេសេតិភិក្ខុតតុ ដេសេតិភិក្ខុវេមិមញ្ញាតិ ។

សិក្ខាបទំ ១០ បំ ។

ចីវរវគ្គំ ១ បំ ។

ឥសប្បុដ្ឋានំ

ឧសេតវាត្តិ អាសោ ច ឧោកាមធំ បដិក្ខេបោ

អញ្ញាតឥត្ថា ឧទ្ធំ ឃប្ប ចតុដ្ឋំ ឯតេន ជាតិ ។

*ខ្លួន[1]នៃចីវរវគ្គនាទៈ ដូចខ្លះគឺ

*សម្តែងអំពីរបៀបដែលភិក្ខុបានមកហើយ មិនបានកែប្រែអធិដ្ឋាន ក្នុងវេលាដែលអស់ឆ័ណាចគាខិសម្រេចវិនិច្ឆៃហើយ ទុកឲ្យក្លាយទៅជាបក្សនៃ ១ ក្នុងវេលាដែលអស់ឆ័ណាចគាខិសម្រេចវិនិច្ឆៃហើយ ភិក្ខុនៅថ្ងៃបាតរៀបចីវរឲ្យក្លាយទៅជាខ្លួនមួយភ្លែត ១ ភិក្ខុចុកអាសាចីវរឲ្យហួសពីមួយយប់ ១ ភិក្ខុប្រើនាថ៍ភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិឲ្យលាងចីវរចាស់ ១ ភិក្ខុខលួចីវរពីដៃនាងភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ១ ភិក្ខុសូមចីវរពីគ្រែហត្ថមិនមែនជាញាតិ ១ ភិក្ខុសូមចីវរហួសពីអន្តរកសក (សង្ឃ) ទីធ្លកសន្ត (ចំណែក) ១ ភិក្ខុទៅទិយាយទំនិគ្រែហត្ថដែលមិនមែនជាញាតិ មិនបានមកវិញ ដែលនេះមកម្តែងទំនិប្រែនេះចីវរឲ្យនេះប្រែនេះចីវរឲ្យណ្ឌ ១ ភិក្ខុទៅទិយាយទំនិគ្រែហត្ថប្រែនេះ មិនមែនជាញាតិមិនមែនដែលបានមកវិញ ឲ្យនេះប្រាប់ថ្លៃជាមួយគ្នា ដើម្បីទិញចីវរឲ្យណ្ឌ ១ ភិក្ខុទៅតំណាងវិញ្ញាណអំពីរយៈពេលអស់ហួសពីមិនដែន ទំនិលាហួសពីថ្ងៃមួយដង ១ ។

---

* ការប្រៀបធៀបនៃការសេចក្តីដែលពោលហើយមិនឲ្យសេចក្តីពោះវៃលង្ហាត់ខ្លាយៈ (ជាគន្ថិលំអក្នុងរឿង) ។

ពោសំយុត្តស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(៧៤) តេន សមយេន តុច្ឆា ភគវា អាឡវិយំ វិហរតិ អគ្គាឡវេ ចេតិយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា កិក្ខូ កោសំយការកេ ឧបស្សុតិំ គ្មា ឯវំ វទន្តិ តហ្ហ អាវុសោ កោសការកេ បដិ អម្ហាកំបិ ឧស្សុ មយំបិ ឥច្ឆាម កោសំយមិស្សាំ សន្តំ កាតុន្តិ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាសេន្តិ កថំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា អច្ឆេ ឧបស្សុតិំ គ្មា ឯវំ វក្ខន្តិ តហ្ហ អាវុសោ កោសការកេ បដិ អម្ហាកំបិ ឧស្សុ អយំបិ ឥច្ឆាម កោសំយមិស្សាំ សន្តំ កាតុន្តិ អម្ហាកំបិ អលាភា អម្ហាកំបិ ទុលទ្ធំ យេ មយំ អាឡវិស្ស ភោតុ បុត្តិយាស្ស កាវណា តហ្ហ ទុន្តកេ ចាណោ សន្ធាតំ អាចា-ឆេមាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខូ តេសំ ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិហាសេន្តានំ ។ យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាសេន្តិ

ពោសំយុត្ត សិក្ខាបទទី ១

(៧៤) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងអគ្គា-ឡវចេតិយ ទៀបក្រុងគាឡវី ។ កាលនោះ ភិក្ខុឆព្វគ្គិយទាំងនោះ ចូលទៅកាន់ភូមិភាគជាទីសូត្រកែ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា អ្នកដ៏មាន អាយុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរស្វែងរកនូវទាំងឡាយទ្រព្យចែន នូវ ទ្រព្យយើងខ្ញុំ យើងក៏ចង់ធ្វើសន្ធិតលាយដោយសូត្រដែរ ។ ជនអ្នកធ្វើសូត្រ ទាំងឡាយនោះតបសួរថា តើរឿង បពិត្រលោកទាំង ឡាយជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត មិនសមបើនឹងចូលទៅកាន់យើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា អ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អ្នកទាំង-ឡាយចូរស្វែងរកនូវទ្រព្យចែន នូវទ្រព្យយើងខ្ញុំ យើងចង់ធ្វើសន្ធិតលាយ ដោយសូត្រដែរ តួរយើងនឹង ណាធ្វើសូត្រមានជាតិតូច ។ ជាច្រើនឲ្យដល់ នូវសេចក្តីវិនាស ត្រែរហូតសេចក្តីចំណីមដីរកនូវនូនទឹកក្នុងច្រកទ្វារ តួរ យើងទាំងនោះ ឈ្មោះថាមិនមានលាភផង ឈ្មោះថាបានខ្ជះខ្ជាយដោយ អកែកអន់ផង ។ កិក្ខុទាំងឡាយបានឮពាក្យជនអង្គាលនោះតបសួរ តិះដៀល បន្ទុះបន្ទោរហើយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយណាមានច្រើនរូប ។ បេ ។ កិក្ខុទាំងឡាយនោះតបសួរ តិះដៀល បន្ទុះបន្ទោរថា*

ភាដំ ហំ ជាម ឧទ្ធច្ចំយា កំក្ខ គោសំយភាវ-
ភាគ ឧបសគ្គមិត្វា ឯវំ វត្តព្ពំ ភវ អាវុសោ
គោសភាវភាគ បច្ចេ អម្ហាភំបំ ឧស្សេ មយំបំ
វិញ្ញាម គោសំយមិស្សភាំ សត្តំ ភាតុព្ពំ ។
អថោ ភេ កំក្ខ ភាភវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
សត្តំ ភាវ តុម្ហេ កំក្ខថ គោសំយភាវភាគ ឧប-
សគ្គមិត្វា ឯវំ វត្តព្ពេ ភវ អាវុសោ គោសភាវភាគ
បច្ចេ អម្ហាភំបំ ឧស្សេ មយំបំ វិញ្ញាម គោសំ-
យមិស្សភាំ សត្តំ ភាតុព្ពំ ។ សត្តំ ភតភាតិ ។
វិតវហំ តុច្ឆោ ភតភា ភាដំ ហំ ជាម តុម្ហេ មោឃបុរិ-
សា គោសំយភាវភាគ ឧបសគ្គមិត្វា ឯវំ វត្តព្ពេ
ភវ អាវុសោ គោសភាវភាគ បច្ចេ អម្ហាភំបំ
ឧស្សេ មយំបំ វិញ្ញាម គោសំយមិស្សភាំ សត្តំ
ភាតុព្ពំ ខេតំ មោឃបុរិសា អប្បសត្តាំ ភ បសាភាយ
បភវញ្ញាំ ភ ភិយ្យោភាភាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ

ពួកភិក្ខុផ្តើយភិក្ខុ មិនសមាបត្តិនឹងចូលទៅកាន់អ្នកថ្វើសូត្រ ហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ អ្នកចាំនឹងយកបាវស្វានៅឲ្យច្រើន
តំនឹងឲ្យយើងខ្លះ យើងចង់ថ្វើសត្តំតាយរដាយសូត្រដែរ ។ ភិក្ខុចាំនឹងយ
នោះក្រែងបានលាភ៌ដ៏ប្រណីតដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរ
ថា ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងយ ឮថាអ្នកចាំនឹងយចូលទៅកាន់ពួកអ្នកថ្វើសូត្រ
ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុចាំនឹងយ អ្នកចាំនឹងយ
បាវស្វានៅឲ្យច្រើន តំនឹងឲ្យយើងខ្លះ យើងចង់ថ្វើសត្តំតាយរដាយ
សូត្រដែរ តិចរមែនឬ ។ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ តំណើរនោះពិត
មែន ។ ព្រះពុទ្ធជិនាន្តរាត្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរសចាំនឹងយ
អ្នកចាំនឹងយ មិនសមាបត្តិនឹងចូលទៅកាន់ពួកអ្នកថ្វើសូត្រ ហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុចាំនឹងយ អ្នកចាំនឹងយបាវស្វានៅ
ឲ្យច្រើន តំនឹងឲ្យយើងខ្លះ យើងចង់ថ្វើសត្តំតាយរដាយសូត្រដែរ ម្នាល
មោឃបុរសចាំនឹងយ អំពើដែលអ្នកធ្វើនេះ មិនមែនដាំឲ្យដុះថ្នាំដល់ជន
ដែលមិនទាន់ដុះថ្នាំហើយផង មិនមែនដាំឲ្យរំងាំតែដុះថ្នាំដល់ជនដែល
ដុះថ្នាំហើយផង ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនឹងយ អ្នកចាំនឹងយ

តប្បំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន កិញ្ចិ កោសិយមិស្សកំ សន្ថតំ ការាបេយ្យ ឯឡកលោមានំ ទុតិយម្បិ ។

(៧៩) យោ បនាតិ យោ យាទិសោ ។បេ។ កិញ្ចីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ កិញ្ចីតិ ។ សន្ថតំ នាម សន្ថរិត្វា ការំ ហោតិ អកប្បិយំ ។ ការាបេយ្យាតិ ឯកេនបិ កោសិយំ សុទ្ធា ឯឡកលោមានំ តីណិ ការាបេតិ ឯ ការាបេតិ ឯ បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន ឯឡកលោមានំ ទុតិយំ ហោតិ ឯឡកលោមានំ សព្ពស្សុ ឯ កណ្ណស្សុ ឯ បុច្ឆលស្សុ ឯ ។ ឯវំ ឯឡកលោមានំ តីណិ ។បេ។ ឥមំ មេ ភន្តេ កោសិយមិស្សកំ សន្ថតំ ការាបិតំ ឯឡកលោមានំ ឥមាហំ សព្ពស្សុ ឯឡកលោមានំ ។បេ។ ឧទ្ទេយ្យាតិ ។បេ។ ឧទ្ទេយ្យន្តិ ។បេ។ អាយស្មាតោ ទទ្ទាមិ តំ ។

*តប្បំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសិត្វា ឥមំ សិក្ខាបទំ ឯវំ ឱវទិតព្ពោ សន្ថតំ តយា សន្ថរិតព្ពំ សន្ថរន្តេន វា សន្ថរាបេន្តេន វា ទសាយ ឯកំ ភាគំ ឯឡកលោមានំ អវិនាភាគំ(1) កាតព្ពំ តតោ ឯកំ ភាគំ ឯឡកលោមានំ ឥតរំ ឯឡកលោមានំ ឥតរំ ឯឡកលោមានំ ឥតរ

[៧៦] *សន្តំ តត្ថ ភិក្ខុំ ភុត្តាវិំ បវារិតំ អនតិរិត្តំ អកាលេ តត្ថ ភិក្ខុ យាវកាលិកេន សហ បវារេតិ ឯវម្បិ តស្ស ភិក្ខុនោ តេ ភិក្ខូ តេន សហ បវារិតា ហោន្តិ ។ សន្តំ តត្ថ ភិក្ខុំ ភុត្តាវិំ បវារិតំ អនតិរិត្តំ កាលេ តត្ថ ភិក្ខុ យាវកាលិកេន សហ បវារេតិ ឯវម្បិ តស្ស ភិក្ខុនោ តេ ភិក្ខូ តេន សហ បវារិតា ហោន្តិ ។ សន្តំ តត្ថ ភិក្ខុំ ភុត្តាវិំ បវារិតំ អនតិរិត្តំ កាលេ តត្ថ ភិក្ខុ យាវកាលិកេន សហ អបវារេតិ ឯវម្បិ តស្ស ភិក្ខុនោ តេ ភិក្ខូ តេន សហ បវារិតា ហោន្តិ ។ សន្តំ តត្ថ ភិក្ខុំ ភុត្តាវិំ បវារិតំ អនតិរិត្តំ កាលេ តត្ថ ភិក្ខុ យាវកាលិកេន សហ ប

ទុតិយសិក្ខាបទំ

(៧៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ តថំ ហិ នាម តេមេ សមណា សក្យបុត្តិយា សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ គិហី កាមភោគិនោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ តថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ ភិក្ខវេ សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេថាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។

សិក្ខាបទទី ២

(៧៨) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ នៅក្នុងក្រុងវេសាលី ក្នុងមហាវន ទៀបកូដាគារសាលា ។ កាលនោះ ភិក្ខុឆព្វគ្គិយៈ ឲ្យគេធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមខ្មៅសុទ្ធ ។ មនុស្សទាំងឡាយ ដើរទៅកាន់ទីកៀកវិហារ ឃើញហើយតោលខោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ថាប់ថា ពួកសមណៈទាំងនេះជាកូនចៅព្រះពុទ្ធឱរសក្យបុត្ត មិនសមហើយនឹងឲ្យគេធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមខ្មៅសុទ្ធ ដូចជាពួកគ្រហស្ថ ជាអ្នកបរិភោគតាមសេចក្តីសុខ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបានឮពាក្យពួកមនុស្សតោលខោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ថាប់ហើយ ។ ពួកភិក្ខុណាមានច្រើនជាង ។ បេ ។ ភិក្ខុតម្រាលនោះតោលខោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ថាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ មិនសមហើយនឹងឲ្យគេធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមខ្មៅសុទ្ធសោះ ។ ភិក្ខុតម្រាលនោះគ្រាបទូលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាអ្នកទាំងឡាយឲ្យគេធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមខ្មៅសុទ្ធពិតមែនឬ ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ*

វិសេសនំ តុង្ហោ កត្តា ភវតំ ឃាតំ ឃាតេ ឃាតេ ឃាតេ

ปฏิคฺคหาเปตพฺพนฺติ สมฺพนฺโธ ๆ เป ๆ ฉนฺเนยฺยาติ ๆ เป ๆ ฉนฺเนยฺยุนฺติ ๆ เป ๆ อายสฺมาโต ฉนฺทนฺติ ๆ

[๘๐] อตฺถตา วิปฺปกตา อตฺถตา ปริโยสาปิตา ติสฺสฺตฺถิยา ฉาทิตฺถิยา ๆ อตฺถตา วิปฺปกตา ปริโยสาปิตา ติสฺสฺตฺถิยา ฉาทิตฺถิยา ๆ อตฺถตา ปริโยสาปิตา ติสฺสฺตฺถิยา ฉาทิตฺถิยา ๆ ปเรหิ วิปฺปกตา ปเรหิ ปริโยสาปิตา ติสฺสฺตฺถิยา ฉาทิตฺถิยา ๆ อญฺญสฺสตฺถาย ฑาเปติ ๆ กาเปติ ๆ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อญฺญาย กตา ปฏิลทฺธา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ

[๘๑] อาปตฺติ วิตฺถาโร ๆ กุมฺมคฺคโรณี ๆ สาลิตาฬาวจรี ๆ ติสฺโสทาโย ๆ ตินฺโตทาโย ๆ ขุมฺมตฺตกสฺส อาธิปตฺยกสฺสาติ ๆ

ชานิสฺสนฺติ ๆ ทุกฺกฏสฺส ๆ ปาจิตฺติยสฺส ๆ ปาฏิเทสนียสฺส

តតិយសិក្ខាបទំ

[៨៦] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ បដិវាតំ បុប្ផគន្ធគ្គាហិកាយ បឋវិគលោមានំ សត្តានំ ឃាតាយ បរេសុ[1] ឱទាតំ អត្តនិ អាធិយិត្វា តេវីវរំ សុទ្ធគ្គាហិកាយ បឋវិគលោមានំ សត្តានំ ឃាតាយ បរេសុ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិហារេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ភគ្គិយា ភិក្ខូ ឱទាតំ អត្តនិ អាធិយិត្វា តេវីវរំ សុទ្ធគ្គាហិកាយ បឋវិគលោមានំ សត្តានំ ឃាតាយ បរេសុ ឱទាតំ បរិភុញ្ជិស្សន្តីតិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ ភិក្ខវេ ឱទាតំ អត្តនិ អាធិយិត្វា តេវីវរំ សុទ្ធគ្គាហិកាយ បឋវិគលោមានំ សត្តានំ ឃាតាយ បរេសុ ឱទាតំ បរិភុញ្ជិស្សន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា

[1] វិភ. បាចិ ២. ខ. ហេដ្ឋាលេសុ ឧត្តរិ ឆប្បញ្ចវាចាសុ ហោតិ ។

សិក្ខាបទំ ៣

(៨៦) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានបុញ្ញសិរី ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងវត្ត ព្រះជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គំនោះឯង ពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុគិតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឃាត់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុប្រើ នេះឲ្យធ្វើសង្គ្រឹតដោយកេមចៀមរោមសុទ្ធ គឺដាំគ្រាប់ឲ្យនេះធ្វើសង្គ្រឹតដោយ កេមចៀមរោមសុទ្ធផង្គួរ្ចោះ តែឈាយកេមរោមចៀមសបន្តិចត្រង់ជាយ ។ ភិក្ខុ ពាន់នាក់ឈាយណា អ្នកមានជ្រុងថ្នាក់ច ។ បេ ។ ភិក្ខុពាន់នាក់ឈាយនោះ រោលរាស តំរង់ស្រុក បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុមិនសមរម្យ ទំនងទៅឲ្យនេះធ្វើសង្គ្រឹតដោយកេមចៀមរោមសុទ្ធផង្គួរ្ចោះ ហើយឈាយកេម ចៀមសល់ឈាយបន្តិចត្រង់ជាយប៉ុណ្ណោះវ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុពាន់នាក់ឈាយ នោះគ្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូលសួរថា ម្នាលភិក្ខុពាន់នាក់ឈាយ ឮថាពួកអ្នកប្រើឲ្យនេះធ្វើ សង្គ្រឹតដោយកេមចៀមរោមសុទ្ធផង្គួរ្ចោះ ហើយឈាយកេមចៀមសបន្តិច ត្រង់ជាយ ពិតមែនឬ ។ ពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុគ្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គីតិនដៀលថា

កាន់ ហិ ជាម តុន្ថ្លេ ខោយបុរិសោ ដោកំយេវ ទិជាតំ អន្តេ អាធិយិត្វា តថេវ សុទ្ធកាឡកាន់ បឋមកលោមាន់ សន្ធិតំ កោកបេស្សដ ឆេតំ ខោយបុរិសោ អប្បសញ្ចាន់ ភ បសាជាយ ឥសញ្ចាន់ ភ តិយ្យាកាភិយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច ឧត តិក្ខត្តុ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ ន ឥទំ បឋមតិក្ខត្តុ សន្ធិតំ កោយមានេន ទ្វេ ភាគា សុទ្ធកាឡកាន់ បឋមកលោមាន់ អាធាតព្វា តតិយំ ទិជាតាន់ ចតុត្ថំ តោចវិយាន់ ។ អធាធា ឆេ តិក្ខត្តុ ទ្វេ តាវតេ សុទ្ធកាឡកាន់ បឋមកលោមាន់ តតិយំ ទិជាតាន់ ចតុត្ថំ តោចវិយាន់ ឥទំ សន្ធិតំ កោភ-បេយ្យ ឯសុក្កិយំ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៨៣) ឥទំ ជាម តោលំ ទុជាជាយ វុច្ចតិ ។ សន្ធិតំ ជាម សន្ធិតំ តា តតំ ហោតំ អភិយិមំ ។ កោយមានេជាតំ តតោឡ្ហោ ភ កោកបេឡ្ហោ ភ ។ ទ្វេ ភាគា សុទ្ធកាឡកាន់ បឋមកលោមាន់ អាធាតព្វាតំ ជាយិតា ទ្វេ តុលា សុទ្ធកាឡកាន់ បឋមកលោមាន់ អាធាតព្វា ។ តតិយំ ទុជាតាន់ តុលំ

ខ្ញាលបុរិសោសោសេដ្ឋស្ស រហោភុដ្ឋបម្ហេ បាទជាតិកអ្នកឲ្យតេធ្វើសន្ធិតដោយ កេមវិមេភ្លៅសុទ្ធដូច្នោះ ហើយលាយកេមវិមសជន្តិចត្រែនជាយដូច្នោះ ខ្ញាលបុរិសោសោសេដ្ឋស្ស អំពើនេះ មិនមែនទាំងឲ្យកើតសេចក្តីជ្រែះថ្លាដល់អ្នកដែលមិនទាន់ជ្រែះថ្លាទេ ឬទាំងអ្នកដែលជ្រែះថ្លារហើយឲ្យកើនឡើងតែជ្រែះថ្លាទៀតទេ ។ បេ ។ ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងទៀងទ្បាំងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុកាលឲ្យតេធ្វើសន្ធិតថ្មី គប្បីកាន់យកកេមវិមភ្លៅសុទ្ធពីរភាគ កេមវិមសភាគទី២ (១ភាគ) កេមវិមត្រហមភាគទី៣ (១ភាគ) ។ បើភិក្ខុឲ្យតេធ្វើសន្ធិតថ្មី មិនកាន់យកកេមវិមភ្លៅសុទ្ធពីរភាគ កេមវិមសភាគទី២ កេមវិមត្រហមភាគទី៣ទេ សន្ធិតនោះជាឯស្សត្ថិយ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(៨៣) សន្ធិតដែលធ្វើជាដំបូង ហៅថា សន្ធិតថ្មី ។ ត្រង់ទីតម្រាស ដែលមិនបានត្បាញ នេះស្មើនឹងសម្រេចតែមួយ ហៅថា សន្ធិត ។ ត្រង់ពាក្យថា ការឲ្យតេធ្វើ គឺឲ្យធ្វើឯងក្តី ប្រើឲ្យតេធ្វើក្តី ។ ពាក្យថា គប្បីកាន់យកកេមវិមភ្លៅសុទ្ធពីរភាគនោះ គឺភិក្ខុត្រូវថ្លឹងកេមវិមភ្លៅសុទ្ធពីរជញ្ជីង ហើយសឹមកាន់យក ។ ពាក្យថា កេមវិមសភាគទី២នោះ

ឯជាតាគំ ។ ឧតុត្តំ គោចរំយាឧត្តំ តុលំ គោចរំយាឧំ ។ អជាតា ឯេ កិត្តុ ឯេ ភាគេ សុទ្ធិកាឧប្បាគំ ឯឧប្បាលោមាឧំ តតំយំ ឯជាតាគំ ឧតុត្តំ គោចរំយាឧត្តំ អជាឧំយ៉ាគ្ន តុលំ ឯជាតាគំ តុលំ គោចរំយាឧំ ឧរំ សត្តំ ភាភេតំ ភ ភាភរមេតំ ភ ឧយោឧេ ឧុក្កំដំ ឧដិលាឧេឧ ឯិស្សគ្គិយំ ហោតំ ឯិស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស ភ ភណ្ឌាស្ស ភ បុគ្គលស្ស ភ ។ ឃវាក្ខ ឧឧ កិត្តុវ ឯិស្សជ្ជិតព្ពំ ។ បេ ។ ឥំ មេ ភន្តេ សត្តំ អជាឧិយ៉ាគ្ន តុលំ ឯជាតាគំ តុលំ គោចរំយាឧំ ភាភរមេតំ ឯិស្សគ្គិយំ ឥមាឧំ សង្ឃស្ស ឯិស្សជ្ជាមីតំ ។ បេ ។ ឧឧេយ្យាតំ ។ បេ ។ ឧឧេយ្យុត្តំ ។ បេ ។ អាយស្មាឧោ ឧម្មឹតំ ។

(៨៦) អត្តជា វិឃ្ឃភាគំ អត្តជា បរិយោសាឧេតំ ឯិស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អត្តជា វិឃ្ឃភាគំ បរេហិ បរិយោសាឧេតំ ឯិស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិយំ ។ បរេហិ វិឃ្ឃភាគំ អត្តជា បរិយោសាឧេតំ ឯិស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិយំ ។ បរេហិ វិឃ្ឃភាគំ

តំភេមេវ្យមសមួយជញ្ជីន ។ ភាភ្យថា ភេមេវ្យមក្រែហមភាគតំបួនឧោះ តំភេមេវ្យមក្រែហមមួយជញ្ជីន ។ ភាភ្យថា ចើភិក្ខុឲ្យឧេធ្វើសត្តំតថ្មី មិនភាន់យកភេមេវ្យមមៀសុទ្ធតំភាគ ភេមេវ្យមសភាគតំចី ភេមេវ្យមក្រែហមភាគតំបួន តំថាភិក្ខុធ្វើឯឯីក្តី ចើឲ្យឧេធ្វើក្តី ឧួរសត្តំតថ្មី មិនលាយភេមេវ្យមសមួយជញ្ជីន ភេមេវ្យមក្រែហមមួយជញ្ជីនទេ ត្រូវភោចក្តីខ្លួកជក្តីប្រយោឧនៃវលាធ្វើ វេលាបានមក សត្តំឧោះជាឯិស្សគ្គិយ ភិក្ខុត្រូវលះជវស់សឡ្ឋ ឬឧុគ្គល ។ ម្ចាលភិក្ខុចាំឯព្រាយ ភិក្ខុឧប្បីលះយ៉ាឯនេះ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជំចើរេឧ សត្តំឧនេះ ខ្ញុំឲ្យឧេធ្វើមិនបានលាយជាយភេមេវ្យមសមួយជញ្ជីន ភេមេវ្យមក្រែហមមួយជញ្ជីន ជាឯិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះសត្តំឧនេះជវស់សង្ឃ ។ បេ ។ សង្ឃឧប្បីឲ្យ ។ បេ ។ លោកដ៏មានភាយុចាំឯព្រាយឧប្បីឲ្យ ។ បេ ។ ខ្ញុំឲ្យជវស់លោកដ៏មានភាយុ ។

(៨៦) ភិក្ខុធ្វើសត្តំឧដោយខ្លួនឯឯីមិនចាន់ស្រេច (ត្រូវត្រាយ) ឲ្យសម្រេចដោយខ្លួនឯឯ សត្តំឧោះជាឯិស្សគ្គិយ ភិក្ខុត្រូវភោចក្តីចាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុធ្វើសត្តំឧដោយខ្លួនឯឯីមិនចាន់ស្រេច ឲ្យអ្នកជាំឯសម្រេចសត្តំឧោះជាឯិស្សគ្គិយ ភិក្ខុត្រូវភោចក្តីចាចិត្តិយ ។ អ្នកជាំឯធ្វើសត្តំឧមិនចាន់ស្រេច ភិក្ខុឲ្យសម្រេចដោយខ្លួនឯឯ សត្តំឧោះជាឯិស្សគ្គិយ ភិក្ខុត្រូវភោចក្តីចាចិត្តិយ ។ អ្នកជាំឯធ្វើសត្តំឧមិនចាន់ស្រេច ភិក្ខុឲ្យអ្នកជាំឯ

ปมาเณ ปริโยสาเนติ อิมสฺมิญฺจ ปมาเณ อิมสฺมิญฺจ ปริโยสาเน ฯ
อญฺญสฺมิญฺญายาติ ตโตเนว ปมาเณน ตโตเนว ปริโยสาเนน ฯ
อญฺญตฺถ ปกติ ปมาณปริโยสานา ฯ

(๘๙) อถาปตฺติ ตุลา นิกาสาน ตุลา โตเจตฺวา อาเนตฺวา ตโตนิกาสาน ตุลา โตเจตฺวา อาเนตฺวา ตโตสุทฺธ นิกาสาน สุทฺธ โตเจตฺวา อาเนตฺวา ตโตวิสาน ปุพฺพณฺณาปรณฺณ ปุราณนวกมฺม ปุราณจีวร ปุราณปตฺต ปุราณวาสิผรสุ ปุราณสตฺถ ปุราณภณฺฑุปกรณ ปุราณมตฺติกาภาชน ปุราณทารุภณฺฑ ปุราณเวฬุภณฺฑ ปุราณโลหภณฺฑ ปุราณตมฺพโลหภณฺฑ ปุราณโปตฺถก ปุราณลิขิตก ปุราณปฏิสงฺขรณ ปุราณปฏิสงฺขรณ ปุราณปฏิสงฺขรณ

បញ្ចត្តិសិក្ខាបទ៏

(៨៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កាឡុ អនុវស្សំ សន្ថតំ ការាបេត្វា ។ តេ យាចនពហុលា វិញ្ញត្តិពហុលា វិហរន្តិ វិឡុការលោមានំ នេវ វិឡុការលោមេហិ អត្ថោតិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ទីឃន្តិ វិហារេន្តិ ភិក្ខំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា អនុវស្សំ សន្ថតំ ការាបេស្សន្តិ យាចនពហុលា វិញ្ញត្តិពហុលា វិហរិស្សន្តិ វិឡុការលោមានំ នេវ វិឡុការលោមេហិ អត្ថោតិ អម្ហាកំ បន សកឹ ការាបនំ សន្ថតានំ បញ្ចមំ ឆដ្ឋំ វស្សានំ ហោន្តំ យេសំ តោ នារាមា ឧបាគន្តុំបិ ឧទ្ធិហន្តុំបិ ទុក្ករោហិ ចដ្ឋន្តិ តេមេ បន សមណា សក្យបុត្តិយា អនុវស្សំ សន្ថតំ ការាបេស្សន្តិ យាចនពហុលា វិញ្ញត្តិពហុលា វិហរិស្សន្តិ វិឡុការលោមានំ នេវ វិឡុការលោមេហិ អត្ថោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កាឡុ តេសំ មនុស្សានំ

សិក្ខាបទទី ៤

(៨៦) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់នគរក្នុងវត្តព្រះជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ កំណែនោះឯង កំពូតាំងឲ្យអ្នកសន្ថតសាល់ផ្ទាំ ។ កំពូតាំងនោះជាអ្នកអន្ទឹរច្រែន ជាអ្នកសួរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាត្រូវការដោយរោមចៀម អ្នកតាំងឲ្យចូរឲ្យរោមចៀមដល់អាត្មា ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត មិនគួរបន្ទន់ឲ្យគេធ្វើសន្ថតសាល់ផ្ទាំយ៉ាងនេះ ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ជាអ្នកអន្ទឹរច្រែន ជាអ្នកសួរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាត្រូវការដោយរោមចៀម អ្នកតាំងឲ្យចូរឲ្យរោមចៀមដល់អាត្មា តំពួកយើងធ្វើសន្ថតម្តងប្រើបាន ៥ ឆ្នាំខ្លះ ៦ ឆ្នាំខ្លះ ក្នុងបែរយើងតាំងឲ្យរាប់ខ្លះ ទោមរាប់ខ្លះ កណ្តាលរាប់ខ្លះ (តែងតែប្រើបានយូរដល់ត្រឹមនោះ) ចំណែកពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តតាំងនេះ ឲ្យគេធ្វើសន្ថតម្តង ៗ ឆ្នាំ សមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តនេះ ជាអ្នកអន្ទឹរច្រែន ជាអ្នកសួរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាត្រូវការដោយរោមចៀម អ្នកតាំងឲ្យចូរឲ្យរោមចៀមដល់អាត្មា ។ តំពូតាំងឲ្យបានឮពាក្យមនុស្សទាំងនោះ

ឧបាសកឧបាសក តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមហើយ ។ កិត្តុតាំងពីឮយ៉ាងណា អ្នកមានជ្រុងថ្នាក់ត ។ បេ ។ កិត្តុតាំងពីឮនោះគោលខោស តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមថា កិត្តុតាំងពីឮយមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ពួកកិត្តុតាំងពីនេះជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មា ។ ត្រានោះ កិត្តុតាំងពីនោះក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ពួកថាកិត្តុតាំងពីឮយឲ្យគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំ កិត្តុតាំងពីឮយជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ តិតមែនឬ ។ កិត្តុតាំងពីឮយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដំណើរនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិរវជ្ជិលថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ឯបុរសោសោះសូម្បីតាំងនោះមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អំពើនេះមិនមែនធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់អ្នកដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ប្តូរតាំងអ្នកដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យកើតរឹតជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អ្នកតាំងពីឮយ

ឧបាសកឧបាសក តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមហើយ ។ កិត្តុតាំងពីឮយ៉ាងណា អ្នកមានជ្រុងថ្នាក់ត ។ បេ ។ កិត្តុតាំងពីឮយនោះគោលខោស តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមថា កិត្តុតាំងពីឮយមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ពួកកិត្តុតាំងពីនេះជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មា ។ ត្រានោះ កិត្តុតាំងពីនោះក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ពួកថាកិត្តុតាំងពីឮយឲ្យគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំ កិត្តុតាំងពីឮយជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ តិតមែនឬ ។ កិត្តុតាំងពីឮយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដំណើរនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិរវជ្ជិលថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ឯបុរសោសោះសូម្បីតាំងនោះមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អំពើនេះមិនមែនធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់អ្នកដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ប្តូរតាំងអ្នកដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹតជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អ្នកតាំងពីឮយ

ឧបាសកឧបាសក តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមហើយ ។ កិត្តុតាំងពីឮយ៉ាងណា អ្នកមានជ្រុងថ្នាក់ត ។ បេ ។ កិត្តុតាំងពីឮយនោះគោលខោស តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមថា កិត្តុតាំងពីឮយមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ពួកកិត្តុតាំងពីនេះជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មា ។ ត្រានោះ កិត្តុតាំងពីនោះក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ពួកថាកិត្តុតាំងពីឮយឲ្យគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំ កិត្តុតាំងពីឮយជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ តិតមែនឬ ។ កិត្តុតាំងពីឮយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដំណើរនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិរវជ្ជិលថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ឯបុរសោសោះសូម្បីតាំងនោះមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អំពើនេះមិនមែនធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់អ្នកដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ប្តូរតាំងអ្នកដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹតជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អ្នកតាំងពីឮយ

ឧបាសកឧបាសក តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមហើយ ។ កិត្តុតាំងពីឮយ៉ាងណា អ្នកមានជ្រុងថ្នាក់ត ។ បេ ។ កិត្តុតាំងពីឮយនោះគោលខោស តិរវជ្ជិល បន្តុះបង្អើមថា កិត្តុតាំងពីឮយមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ពួកកិត្តុតាំងពីនេះជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មា ។ ត្រានោះ កិត្តុតាំងពីនោះក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ពួកថាកិត្តុតាំងពីឮយឲ្យគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំ កិត្តុតាំងពីឮយជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ តិតមែនឬ ។ កិត្តុតាំងពីឮយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដំណើរនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិរវជ្ជិលថា ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ ឯបុរសោសោះសូម្បីតាំងនោះមិនគួរបើតាំងពីឮគេធ្វើសង្ឃកម្មតាល់ឆ្នាំទៀយ ជាអ្នកអត្ថិរច្រែន ជាអ្នកសូមរច្រែនដោយពាក្យថា អាត្មាតែងការដោយរកមរចៀម អ្នកតាំងពីឮយចូរឲ្យរកមរចៀមដល់អាត្មាផ្លូវនេះ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អំពើនេះមិនមែនធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់អ្នកដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ប្តូរតាំងអ្នកដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹតជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិត្តុតាំងពីឮយ អ្នកតាំងពីឮយ

អប្បិសំវរេដវើនខ្លួវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុឲ្យគេធ្វើសង្ឃាទិសេសថ្មី តប្បើប្រើប្រាស់ឲ្យដល់ត្រឹមមួយដង្ហាំ ។ បើប្រើប្រាស់មិនទាន់ដល់ត្រឹមមួយដង្ហាំទេ លះចោលវត្ថុ មិនបានលះចោលវត្ថុខ្លួវសង្ឃាទិសេសនោះ រហ័យឲ្យគេធ្វើសង្ឃាទិសេសថ្មីដ៏ទៃទៀត សង្ឃាទិសេសនោះជាទិសុទ្ធិយ កិក្ខុនោះត្រូវគាបង្គាប់ធ្វើបាចិត្តិយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចញ្ញត្តសិក្ខាបទនេះ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយហើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៨៧) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូបមានដម្ងីលឺ នៅក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ភិក្ខុញាតិបានប្រើបម្រើនៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុនោះ ដោយពាក្យថា សូមលោកដ៏ចំរើនដំមន្តមក យើងខ្ញុំទាំងឡាយនឹងបានទំនុកបម្រុង ។ កិក្ខុទាំងឡាយក៏បានដំយោយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ លោកចូរទៅចុះ ភិក្ខុញាតិនឹងបានវែងទាំងលោក ។ កិក្ខុនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា អាវុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចញ្ញត្តសិក្ខាបទរហ័យថា កិក្ខុឲ្យគេធ្វើសង្ឃាទិសេសថ្មី តប្បើប្រើប្រាស់ឲ្យដល់ ៦ ដង្ហាំ ក៏ខ្លួនខ្ញុំមានដម្ងី មិនអាចនឹងទាំយកសង្ឃាទិសេសចេញបាន ខ្លួនខ្ញុំលះសង្ឃាទិសេសចេញរហ័យមិនសប្បាយទេ (ហេតុនេះ) ខ្ញុំមិនទៅទេ ។ កិក្ខុទាំងឡាយគ្រាបក្លួលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះហេតុនេះ ព្រោះដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីណានោះមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឯវំ បន កិក្ខុនា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ ទេសាបេតព្វា ។ ឧបេន ទេ ចត្តារិ បស្សានិ តិណ្ណំ សង្ឃាទិសេសានំ អាបត្តិយា ឯកំ អាបត្តិយា ឯកំ អញ្ញំ ឯវំ សង្ឃាទិសេសា បដិប្បស្សម្ភន្តិ ចាតិទ្ទសិយំ ចាតិទ្ទសិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ កតវតា កិក្ខុនា សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(៨៧) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ កិក្ខុ កោសម្ពិយំ វិហរតិ ។ ញាតកានម្បិ កិក្ខូនំ សន្តិកេ ទូតំ បាហេសុំ អាគច្ឆតុ កច្ចាយោ ឥមំ ឧបដ្ឋហិស្សតិ ។ កិក្ខូបិ ឯវមាហំសុ កច្ចាវុសោ ញាតកានំ ទំ ឧបដ្ឋហិស្សន្តីតិ ។ សោ ឯវមាហ កតវតា អាវុសោ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ឯវំ បន កិក្ខុនា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ ទេសាបេតព្វា ឯកំ អាបត្តិយា ឯកំ អញ្ញំ កិលាសោ ន សញ្ញាមិ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយា បដិប្បស្សម្ភន្តិ ឯកំ អាបត្តិយា ឯកំ អញ្ញំ កិលាសោ ន ជានាមិ ហោតិ ជាហំ កថំ សិក្ខាបេមិ ។ កតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ កតវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ធម្មិំ កថំ កត្វា កិក្ខូ អាមន្តេសិ

*ตถาคตสพฺพญฺญุตญาณสฺส สนฺติเก สพฺพญฺญุตญาณปฏิเวธาย ปารมิโย ปูเรนฺโต ทานปารมิยา ปูรณตฺถาย ปรมตฺถทานภูตานิ ปญฺจมหาปริจฺจาเค ปริจฺจชนฺโต ปรมตฺถทานภูตา ปญฺจมหาปริจฺจาคา ปริจฺจชิตพฺพาติ ทสฺเสนฺโต ปรมตฺถทานภูตานิ ปญฺจมหาปริจฺจาคานิ ปริจฺจชิตฺวา ปรมตฺถ

សង្ឃស្ស ឥទ្ធាមស្ស កិច្ចំ ករោថ សន្តិ សង្ឃេ ឧបេតំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥទ្ធាមស្ស កិច្ចំ សន្តិ-សង្ឃេ ឆាឧំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ន ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧិន្នំ សង្ឃេន ឥទ្ធាមស្ស កិច្ចំ សន្តិសង្ឃេ ឆាឧំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិតិ ។ យំ ភគ្គវេ សង្ឃេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យុំ ឯតំ ឯត សិក្ខាបទំ ភគ្គវេ សង្ឃេ ឧទ្ទិសេយ្យុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឧទ្ទិសិតព្ពំ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ យាហំ សង្ឃោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យំ ។ ឯវមេ ខេ ឆន្ទំ វិនេយ្យ ឆន្ទំ វិនេត្វា ឯ អវិនេយ្យ ឆន្ទំ អវិនេត្វា ឯ អញ្ញំ ឯតំ សង្ឃំ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យ អញ្ញត្រ ភិក្ខុសម្មតិយា ឧទ្ទិសន្តិយេ ទាបត្តិទុក្កដស្ស ។

[៨៨] ឯតំ ខោ ឥមេ ឧបាលិ ឧទ្ទេសា ឧទ្ទិដ្ឋំ ។ សន្តិ ខោ បន ឧបាលិ ឥមេ ឧទ្ទេសា ឧទ្ទិដ្ឋា ឧទ្ទេសំ ឧទ្ទេសតោ ឯ ឧទ្ទេសតោ ឯ ។ ឧទ្ទេសំ ឧទ្ទេសតោ ឯ ឧទ្ទេសតោ ឯ ឧទ្ទិដ្ឋំ ឧទ្ទិដ្ឋតោ ឯ ឧទ្ទេសតោ ឯ ឧទ្ទិដ្ឋតោ ឯ ។ ឧទ្ទេសតោ ឯ

อญฺเญสํ อตฺถาย ฯ สงฺฆสฺเสว ภณฺฑนาย ฯ สงฺฆสฺส กลหาย ฯ สงฺฆสฺส วิคฺคหาย ฯ สงฺฆสฺส วิวาทาย ฯ อนยาย อพฺยาสาย อผาสุวิหารายาติ ฯ ตตฺถ ยสฺมา ภิกฺขุสงฺฆสฺส ภณฺฑนาทีนิ ปวตฺตมานานิ ปรมฺปราย สาสนสฺส อนภิวุฑฺฒิยา สํวตฺตนฺติ ตสฺมา เอวมาห ฯ ตตฺถ ภณฺฑนาทีนิ ปากฏตฺถานิ ฯ

(๘๗) อิทานิ ยสฺมา ภณฺฑนาทีนิ ปวตฺตมานานิ ปรมฺปราย สาสนสฺส อนภิวุฑฺฒิยา สํวตฺตนฺติ ตสฺมา ตานิ ปฏิกฺขิปนฺโต ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขูนนฺติอาทิมาห ฯ ตตฺถ ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ ภิกฺขูนนฺติ ตาทิสานเมว ภิกฺขูนนฺติ อตฺโถ ฯ ภณฺฑนชาตาติ ภณฺฑนปฺปตฺตา ฯ กลหชาตาติ กลหปฺปตฺตา ฯ วิคฺคหชาตาติ วิคฺคหปฺปตฺตา ฯ วิวาทาปนฺนาติ วิวาทปฺปตฺตา ฯ อญฺญมญฺญนฺติ ปรสฺปรนฺติ อตฺโถ ฯ มุขสตฺตีหีติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ วุจฺจนฺติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ ปรมฺมุขสตฺตีหีติ ฯ วิตุทนฺตาติ วิชฺฌนฺตา ฯ เอวรูปาย กถายาติ เอวรูปาย ปรมฺมุขปหรณสทิสาย ปรมฺมุขกถายาติ ฯ

(๘๘) อิทานิ ยสฺมา ภณฺฑนาทีนิ ปวตฺตมานานิ ปรมฺปราย สาสนสฺส อนภิวุฑฺฒิยา สํวตฺตนฺติ ตสฺมา ตานิ ปฏิกฺขิปนฺโต ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺสาติอาทิมาห ฯ ตตฺถ ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ ภิกฺขุสฺสาติ ตาทิสสฺเสว ภิกฺขุสฺสาติ อตฺโถ ฯ ภณฺฑนชาตสฺสาติ ภณฺฑนปฺปตฺตสฺส ฯ กลหชาตสฺสาติ กลหปฺปตฺตสฺส ฯ วิคฺคหชาตสฺสาติ วิคฺคหปฺปตฺตสฺส ฯ วิวาทาปนฺนสฺสาติ วิวาทปฺปตฺตสฺส ฯ อญฺญมญฺญนฺติ ปรสฺปรนฺติ อตฺโถ ฯ มุขสตฺตีหีติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ วุจฺจนฺติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ ปรมฺมุขสตฺตีหีติ ฯ วิตุทนฺตาติ วิชฺฌนฺตา ฯ เอวรูปาย กถายาติ เอวรูปาย ปรมฺมุขปหรณสทิสาย ปรมฺมุขกถายาติ ฯ

ตตฺถ ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺส ปตฺตนฺติ ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺส ปตฺตนฺติ อตฺโถ ฯ ปตฺโตติ ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสามนฺตาติ ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสฺส สมีปาติ อตฺโถ ฯ ปตฺตสฺส หิ สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ วุจฺจติ ฯ ปตฺตสฺส ปน ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ ฯ ปตฺตสฺส ปน ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ ฯ ปตฺตสฺส ปน ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ ฯ

(๘๙) อิทานิ ยสฺมา ภณฺฑนาทีนิ ปวตฺตมานานิ ปรมฺปราย สาสนสฺส อนภิวุฑฺฒิยา สํวตฺตนฺติ ตสฺมา ตานิ ปฏิกฺขิปนฺโต ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺสาติอาทิมาห ฯ ตตฺถ ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ ภิกฺขุสฺสาติ ตาทิสสฺเสว ภิกฺขุสฺสาติ อตฺโถ ฯ ภณฺฑนชาตสฺสาติ ภณฺฑนปฺปตฺตสฺส ฯ กลหชาตสฺสาติ กลหปฺปตฺตสฺส ฯ วิคฺคหชาตสฺสาติ วิคฺคหปฺปตฺตสฺส ฯ วิวาทาปนฺนสฺสาติ วิวาทปฺปตฺตสฺส ฯ อญฺญมญฺญนฺติ ปรสฺปรนฺติ อตฺโถ ฯ มุขสตฺตีหีติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ วุจฺจนฺติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ ปรมฺมุขสตฺตีหีติ ฯ วิตุทนฺตาติ วิชฺฌนฺตา ฯ เอวรูปาย กถายาติ เอวรูปาย ปรมฺมุขปหรณสทิสาย ปรมฺมุขกถายาติ ฯ

ตตฺถ ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺส ปตฺตนฺติ ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺส ปตฺตนฺติ อตฺโถ ฯ ปตฺโตติ ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสามนฺตาติ ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสฺส สมีปาติ อตฺโถ ฯ ปตฺตสฺส หิ สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ วุจฺจติ ฯ ปตฺตสฺส ปน ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ ฯ ปตฺตสฺส ปน ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ ฯ ปตฺตสฺส ปน ปตฺตสามนฺตา ปตฺตสฺส สมีปา ปตฺตสามนฺตาติ ฯ

(๘๙) อิทานิ ยสฺมา ภณฺฑนาทีนิ ปวตฺตมานานิ ปรมฺปราย สาสนสฺส อนภิวุฑฺฒิยา สํวตฺตนฺติ ตสฺมา ตานิ ปฏิกฺขิปนฺโต ยา ปน ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺสาติอาทิมาห ฯ ตตฺถ ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ ภิกฺขุสฺสาติ ตาทิสสฺเสว ภิกฺขุสฺสาติ อตฺโถ ฯ ภณฺฑนชาตสฺสาติ ภณฺฑนปฺปตฺตสฺส ฯ กลหชาตสฺสาติ กลหปฺปตฺตสฺส ฯ วิคฺคหชาตสฺสาติ วิคฺคหปฺปตฺตสฺส ฯ วิวาทาปนฺนสฺสาติ วิวาทปฺปตฺตสฺส ฯ อญฺญมญฺญนฺติ ปรสฺปรนฺติ อตฺโถ ฯ มุขสตฺตีหีติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ วุจฺจนฺติ ปรมฺมุขานิ ปหรณานิ ปรมฺมุขสตฺตีหีติ ฯ วิตุทนฺตาติ วิชฺฌนฺตา ฯ เอวรูปาย กถายาติ เอวรูปาย ปรมฺมุขปหรณสทิสาย ปรมฺมุขกถายาติ ฯ

(៤០) អជាយត្តំ ជតុស្សាឝំ ភាវេតិ អតិរេក-ជតុស្សាឝំ ភាវេតិ អញ្ញាសិកណ្ឌាយ ភាវេតិ ភ ភាវនេតិ ភ អញ្ញេន ភាគំ បដិលភតិ បរិក្ខារេតិ ភ តិណ្ណំ ភ តុដ្ឋន្តរាណំ ភ សាណិយាភារំ ភ កិលិ ភ តិណ្ណោហរំ ភ ភាវេតិ កិត្តិសទ្ទតិយោ ឧដ្ឋហតិ សាធុភាវេ ជតុស្សាឝំ ។

ចតុត្ថសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

(៤០) ភាបត្តិមិនមានដល់តិក្ខុប្រើប្រាស់សន្ថឹតចាស់ដល់ ៦ ថ្ងៃ ហើយធ្វើសន្ថឹតថ្មីទៀត មិនមានដល់តិក្ខុប្រើប្រាស់សន្ថឹតចាស់លើសពី ៦ ថ្ងៃ ហើយធ្វើសន្ថឹតថ្មី មិនមានដល់តិក្ខុធ្វើដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យអ្នកដទៃធ្វើ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃ មិនមានដល់តិក្ខុបានសន្ថឹតដែលអ្នកដទៃធ្វើយកមកប្រើប្រាស់ មិនមានដល់តិក្ខុយកសន្ថឹនធ្វើជាតិភាគក្តី ជាគ្រឿងក្រែវដែលគេបូកលាបក្តី ជាគ្រឿងជ័រជ័នក្តី ជាភួកក្តី ជារន្ធុយក្តី មិនមានដល់តិក្ខុដែលបានសម្ងាត់ មិនមានដល់តិក្ខុឆត មិនមានដល់តិក្ខុជាខាងដើមបញ្ជាក្តី ។

សិក្ខាបទទី ៤ ចប់ ។

បញ្ហមសំក្ខាបទំ

(៨១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ អថខោ ភគវា កិត្តកំ អាយន្តេសិ ឥច្ចាយស្មា បដិសល្លីយិតុំ ឧម្ហិ តេនេវ ខុបសង្កមិតព្ពោ អញ្ញត្រ ឯកេន បិណ្ឌបាតនីហារកេន ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សោ កិត្តកោ ភគវតោ បដិស្សុណិត្វា ជាសុទេ តេនេវ ភគវន្តំ ខុបសង្កមិ អញ្ញត្រ ឯកេន បិណ្ឌបាតនីហារកេន ។ តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ សង្ឃស្ស ភត្តគ្គេ ភត្តា ហោតិ ឥច្ចតាវុសោ ភគវា តេមាសំ បដិសល្លីយិតុំ ឯ ភគវា តេនេវ ខុបសង្កមិតព្ពោ អញ្ញត្រ ឯកេន បិណ្ឌបាតនីហារកេន យោ ភគវន្តំ ខុបសង្កមតិ[1] បាចិត្តិយំ នេសោមេតន្តោតិ ។

(៨២) អថខោ អាយស្មា ឧបាលោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ខុបសង្កមិត្វា

---

1 ឯត្ថ ឥមំ ខ. ម. បោត្ថកេសុ សោតំ ឯវ វិស្សជ្ជនំ ។

សិក្ខាបទទី ៥

(៨១) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងវត្ត ជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាត្មាអញប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសម្ងំចាន សមគួរដល់ភិក្ខុ ១ រូប ដែលជាអ្នកនាំយកទៅបិណ្ឌបាត ទៅឲ្យ ។ ភិក្ខុទាំងនោះទទួលព្រះពុទ្ធដីកាថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ភិក្ខុ ឥមួយមិនបានបួសមកកាន់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងទីនេះជាច្រើនផង លើកលែងតែភិក្ខុ ១ រូប ដែលជាអ្នកនាំយកបិណ្ឌបាតទៅថ្វាយ ។ ក៏សម័យនោះឯង សង្ឃភត្តនៃក្រុងសាវត្ថីបានប្តេជ្ញាគ្នាថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសម្ងំចានក្នុងទីសមគួរដល់ភិក្ខុ ១ រូប ដែលជាអ្នកនាំយកបិណ្ឌបាតទៅថ្វាយ ។ ភិក្ខុណាមួយកុំនិមន្តឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះអង្គ លើកលែងតែភិក្ខុ ១ រូប ដែលជាអ្នកនាំយកបិណ្ឌបាតទៅថ្វាយនោះ ភិក្ខុណាចូលទៅកាន់ព្រះអង្គ ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើនូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈចុះ ។

(៨២) គ្រានោះ ភិក្ខុឧបាសនន្តិបុត្តដ៏មានអាយុ ក្រមាដោយបាំសុកូល បានចូលទៅកាន់សម្តេចព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបទូលដែល

กตวณฺโณ อหํ ภควตา ปิตา วิย ปุตฺตกานนฺติ ฯ อาจิณฺโณ
เหว ขเลตฺถ ตุณฺหีภาโว กตวณฺณตาย หิ ภควา ตุณฺหีภาวา
สงฺกี ปฏิสมฺโมทติ ฯ อถโข กตกา อายสฺมโต อุปเสนสฺส
วงฺคนฺตปุตฺตสฺส ปิตุ สนฺติกา(๑) ปกฺกมิ เวฬุปเสน
ทหรนฺติ ปกฺกมิ ยาปนนฺติ ปกฺกมิ อปฺปกิลมถนฺติ
อญฺญาสิ อหาสิ ฯ ทหรนฺติ ปกฺกมิ ยาปนนฺติ ปกฺกมิ
ปกตา อปฺปกิลมถนฺติ ฯ ตตฺถ เวฬุปเสนสฺส อายสฺมโต
อุปเสนสฺส วงฺคนฺตปุตฺตสฺส สทฺธวิหาริโก ปกฺกมิ
ปกตา ตตฺถ ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส
ปกตา อิมินา ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส
ปกตา อิมินา ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส
ปกตา อิมินา ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส
ปกตา อิมินา ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส

๑ ฉ. ช. ก. ปิตุสนฺติกา ฯ

ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา
ปกฺกมนฺโต ปกฺกมนฺโต เวฬุปเสนสฺส ปกตา อิมินา

ខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងប្រព្រឹត្តបំសុកូលយ៉ាងនេះដែរ ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់សួរភិក្ខុឧបសេនវង្គន្តបុត្តថា ម្នាលឧបសេន ប៉ុន្មានវស្សារបស់អ្នកនេះប្រកបដោយសេចក្តីផ្តៀងផ្ងាប ម្នាលឧបសេន អ្នកចូរប្រាប់នូវវស្សារបស់ខ្លួនមក ។ ឧបសេនភិក្ខុដំណាលតបថា ម្នាលព្រះអង្គដ៏ចំរើន កុលបុត្រណាមកសួរឧបសម្បទាន់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ រាល់ដងដែលកុលបុត្រនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលភារុសា ខ្ញុំជាអ្នកប្រព្រឹត្តនៅព្រៃ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបំសុកូល បើអ្នកនិមន្តជាអ្នកប្រព្រឹត្តនៅព្រៃ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបំសុកូលដែរ ខ្ញុំនិមន្តឲ្យអ្នកបាន ឧបសម្បទា បើអ្នកណាខ្លួនស្អាបខ្ញុំព្រះអង្គ ។ នឹងឲ្យអ្នកនោះបាន ឧបសម្បទា បើអ្នកណាមិនខ្លួនស្អាបខ្ញុំព្រះអង្គទេ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនឲ្យអ្នកនោះបាន ឧបសម្បទាទេ អ្នកណាសូមនិស្សយនឹងខ្ញុំព្រះអង្គ ។ នឹងឲ្យអ្នកនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលភារុសា ខ្ញុំជាអ្នកប្រព្រឹត្តនៅព្រៃ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបំសុកូល បើអ្នកឯងនឹងជាអ្នកប្រព្រឹត្តនៅព្រៃ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត ជាអ្នកប្រព្រឹត្តបំសុកូលដែរ ខ្ញុំនឹងឲ្យនិស្សយដល់អ្នក បើអ្នកណាខ្លួនស្អាបខ្ញុំព្រះអង្គ ។ នឹងឲ្យនិស្សយដល់អ្នកនោះ បើមិនខ្លួនស្អាបខ្ញុំព្រះអង្គទេ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនឲ្យនិស្សយដល់អ្នកនោះទេ ចំពោះព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ

ឯវំ អហំ ភន្តេ ភគវតា ធម្មទេសិតំ អាជានាមិ យថា ន ខោ ភារុសេ ឧបសម្បាទេតព្ពោ យោ ន ឧបដ្ឋាបេយ្យ ន ឧបដ្ឋាបេយ្យ ន ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ។ អនុជានាមិ ភារុសេ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ឧបដ្ឋាបេយ្យ ឧបដ្ឋាបេយ្យ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគវា ភិក្ខូ ឧបដ្ឋាបេតិ ។ ភិក្ខូ ភគវន្តំ ឧបដ្ឋាបេន្ត

पटिसं हरेय्यन्ति । सामं सामं उपसेन सामं दोत्तं उपसेन पटिसं हरेय्यं उपसेन सामं दोत्तं उपसेन सावत्थियं[1] सब्बसत्त कत्तिकन्ति । इदं वत्थु अपरं कत्तिकन्ति । सावत्थियं दोत्तं उपसेन सब्बसत्त कत्तिकन्ति । सावत्थियं दोत्तं उपसेन सब्बत्थ कत्तिकन्ति । सब्बत्थ

ปฐมาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ปาฏิเทสนียาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ทุกฺกฏาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ทุพฺภาสิตาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ปาจิตฺติยาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ถุลฺลจฺจยาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ปาราชิกาปตฺติอาปชฺชนตฺถาย ฯ ตตฺถ ปฐมาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปฐมาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปฐมาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาฏิเทสนียาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาฏิเทสนียาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ทุกฺกฏาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ทุกฺกฏาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ทุกฺกฏาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ทุพฺภาสิตาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ทุพฺภาสิตาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาจิตฺติยาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาจิตฺติยาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ถุลฺลจฺจยาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาราชิกาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาราชิกาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาราชิกาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ

ปฐมาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปฐมาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปฐมาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาฏิเทสนียาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาฏิเทสนียาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ทุกฺกฏาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ทุกฺกฏาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ทุกฺกฏาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ทุพฺภาสิตาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ทุพฺภาสิตาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาจิตฺติยาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาจิตฺติยาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ถุลฺลจฺจยาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาราชิกาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาราชิกาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาราชิกาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ

ปาฏิเทสนียาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปฐมาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปฐมาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปฐมาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาฏิเทสนียาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาฏิเทสนียาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ทุกฺกฏาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ทุกฺกฏาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ทุกฺกฏาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ทุพฺภาสิตาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ทุพฺภาสิตาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาจิตฺติยาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาจิตฺติยาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ถุลฺลจฺจยาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ ปาราชิกาปตฺติอาปชฺชนตฺถายาติ ปาราชิกาปตฺติยา อาปชฺชนตฺถาย ปาราชิกาปตฺติยา ปฏิลาภตฺถายาติ อตฺโถ ฯ

ปิณฺฑาตาหรณตฺถาย ยาว ทกฺขิณทฺวารโกฏฺ-
ฐกา ตาวเทว อนฺโตนิวตฺถนิวาสเนน ปารุปิตฺวา
สาฏกนฺติยา สาธุกาย ทฬฺหาย กจฺฉาย พนฺธิตฺวา
อนฺตรฆรโต ปฏิกฺกมนาย ปฏิกฺกมนฺตานิ ปาทา-
นิ ปฏิจฺฉาเทตฺวา สงฺฆาฏิยา สีสญฺจ กายญฺจ
ปฏิจฺฉาเทตฺวา สุสญฺวุโต ปาสาทิเกน อภิกฺกน්ต-
ปฏิกฺกนฺเตสุ สมฺปชาโน ปฏิสฺสโต อวิกฺขิตฺต-
จกฺขุ อโธกฺขิตฺตจกฺขุ ยุคมตฺตญฺจ ปุรโต
เปกฺขมาโน อนุปขชฺช นิสีทิตพฺพนฺติ ฯ

(๔๓) อเสฺสาสุ โข ตา อนุญฺญาตา ตถา
กตฺวา ยาว เต ตา อารญฺญกา ปิณฺฑาตา ปฏิ-
กฺกนฺตา ยถา สุตฺวา ตถา อสฺสุ ตถา สญฺญมิสฺสนฺติ ฯ

អ្នកទាំយតបិណ្ឌបាតទៅថ្វាយបុណ្ណោះ កាលណាចូលទៅតាល់ព្រះដំហាន
ព្រះសាន កាលណាត្រូវត្រឡប់ក្នុងខោះរំវែងតាមក្តីបាច់ក្តីយចេញ ខ្ញុំឲ្យសម
ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្ឃក្នុងក្រែងសារាត្តីបានចញ្ចាន្តរាយសេចក្តី
ប្តេជ្ញារបស់ខ្លួន ខ្ញុំព្រះអង្គតាំងឲ្យ នឹងមិនចញ្ចាន្តឲ្យរហូតដែលព្រះ
អង្គមិនទាន់បានចញ្ចាន្ត ម្យ៉ាងទៀត នឹងមិនដកខ្លួនក្នុងប្រញ្ចាំង្គដែលព្រះអង្គ
បានចញ្ចាន្តឲ្យតស្រេចហើយ នឹងប្រែក្តីគួរទាំយកតាមសំពាយដែលព្រះ
អង្គត្រូវនឹងចញ្ចាន្តឲ្យតមកហើយ ម្នាលភិក្ខុសង្ឃ ព្រះដំហានព្រះភាគត្រូវនឹ
អនុញ្ញាតហើយថា ភិក្ខុតាំងឲ្យណា ជាអ្នកប្រែក្តីគួរនៅព្រៃ ជាអ្នក
ប្រែក្តីគួរបិណ្ឌបាត ជាអ្នកប្រែក្តីគួរចីវរក្តី ភិក្ខុតាំងឲ្យខោះឲ្យលមកវិញ
តាមតតាមសព្វាយចុះ ព្រោះនោះ ភិក្ខុតាំងឲ្យខោះឲ្យតាលថា ខេមសេន-
ភិក្ខុ វង្គន្តរប្រែដំហានតាម ជាខោះតាលតាមក្បាតមែន ភិក្ខុមិនត្រូវបញ្ចាក
ឲ្យរបស់ភិក្ខុដែលព្រះអង្គមិនទាន់ចញ្ចាន្ត ម្យ៉ាងទៀត មិនត្រូវដកខ្លួ
របស់ភិក្ខុដែលព្រះអង្គបានចញ្ចាន្តឲ្យតមកហើយ ត្រូវប្រែក្តីគួរទាំយកតាម
របស់ភិក្ខុដែលព្រះអង្គបានចញ្ចាន្តឲ្យតមកហើយ ។

(៤៣) ភិក្ខុតាំងឲ្យបានឮ (ដំណាំង) ថា ព្រះដំហាន
ព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុអ្នកប្រែក្តីគួរនៅព្រៃ អ្នកប្រែក្តីគួរបិណ្ឌបាត
អ្នកប្រែក្តីគួរបំសុកូល ចូលទៅកេរជាតតាមសព្វាយចុះ ។

ភេ ភគវន្តំ ឧស្សាទេយ្យ[1] ពំភោយន្តា[2] សន្តិកាវំ
ទណ្ឌីកា អារញ្ញិកន្តំ ពំលោនាតិកាន្តំ បំសុកូលិកន្តំ
សមាធិយើសុ ។ អថខោ ភគវា សង្គហុលេមំ
កំក្ខហិ សន្ទឹ សេខាសនាវាតិកំ អាយាំស្តេ ឆ្លោ
អន្តស សន្តិកាវំ តាយ៉ំ ឧបាំ[3] ឧបាំ ទណ្ឌីកាវំ
បស្សន្តិកាវ[4] កំក្ខ អាមន្តេសិ តាសប្បមាវំ ពំក្ខុវេ
សន្តិកាវំ តាយ៉ំ តាយ៉ំ ទណ្ឌីកាវំតិ ។ អថខោ
ភេ កំក្ខ ភគវោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អ-
ថខោ ភគវា ឯតស្មិ និទានេ ឯតស្មិ បករណេ
ធម្មិ តាវំ ភគ្គ កំក្ខ អាមន្តេសិ ភេ ឧបាំ
តំក្ខុវេ កំក្ខវំ សិក្ខាបទំ បញ្ញាបេស្សាមិ ឧស
អត្តាបេ បដិច្ច សង្ឃសុដ្ឋុតាយ សង្ឃផាសុតាយ
ទុម្មង្កូនំ បុគ្គលាវំ និក្ខមាយ បេសលាវំ កំក្ខវំ
ផាសុវិហារាយ ទិដ្ឋធម្មិកាវំ អាសវាវំ សំវរាយ
សម្បរាយិកាវំ អាសវាវំ បដិឃាតាយ អម្ប្រសន្នាវំ

[1] ន. ឧស្សាទេ ។ ឯ ម. ខ.ម៉ាហគ្គ ។ ៣ ន. ឧបាំ ឧបាំ ។ ឯ ម. ខ. ឧបាំ ។

អំក្ខវំ តេនោរោសិ ចុម្ហាវំ តិរេ ជីមាទព្រះភាគ ទេមសរេចាសន្តុ
សន្តិកាវំ តាយ៉ំ ហោយ ទេមសមាទានការញ្ញកន្តិកន្តុ ម៉ាណ្ឌុបាតិកន្តិកន្តុ វវ
បំសុកូលិកន្តិកន្តុ ។ លំដាប់នោះ ព្រះជីមានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់
ចាកសេនាសនៈ ព្រមហើយវវំក្ខវំ ទ្រង់ឃើញព្រះទេត្រ
ឃើញន្តុសន្តិកាវំ តាយ៉ំ ដែលតួកវំក្ខុចាសកាត់យកវវំនីនោះ ។ លុះ
ខនរយើញហើយទើបត្រាស់ហៅវំក្ខុវំ តាយ៉ំ មកថា ម្នាលវំក្ខុវំ តាយ
ហេតុអ្វី ភ្លូតអ្នកតំលះចោលសន្តិកាវំ តាយ៉ំនេះក្នុងទីនោះ ។ ទើបវំក្ខុ
វំ តាយ៉ំនោះក្រាបទូលព្រះជីមានព្រះភាគតាមដំណើរនុ៎ះ ។ ព្រោះនិទានេះ
ព្រោះដំណើរនេះ ព្រះជីមានព្រះភាគទើបទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុ
ហៅវំក្ខុវំ តាយ៉ំ តាយ៉ំ ម្នាលវំក្ខុវំ តាយ៉ំ បើដូច្នេះតថាគតនឹងញ្ញត្ត
សិក្ខាបទដល់វំក្ខុវំ តាយ៉ំ ព្រោះតាស្រែយអំណាចប្រយោជន៍ដល់យើង
តិ ដើម្បីសេចក្តីប្រែពៃដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ ១
ដើម្បីនឹងសង្កិតសង្កិនខ្មួលបុគ្គលវំក្ខុវំ តាយ៉ំមានតំនិតអាក្រក់ ១ ដើម្បី
ទៅសប្បាយនៃវំក្ខុវំ តាយ៉ំមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ១ ដើម្បីហាន
ហាមខ្មួលអាសវៈវំក្ខុវំ តាយ៉ំជាបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីហាមខ្មួលអាសវៈវំក្ខុ
វំ តាយ៉ំដែលនឹងមានទៅខាងមុខ ១ ដើម្បីសេចក្តីជ្រះថ្លានៃបុគ្គលវំក្ខុវំ តាយ

ភិក្ខុនីយ បសន្នានំ កំយោភាវាយ សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា
វិនយានុគ្គហាយ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសេយ្យាថ ។ តំ សីលវន្តេ បន ភិក្ខូ តាវ-
ទាយេន បុព្ពណ្ហសមយន្តិ សាមញ្ញា សុតវាទេន
អាបត្តិយា ទុព្ភណ្ហាតាវណាយ ។ អញ្ញាតា ចេ ភិក្ខុ
បុព្ពណ្ហសមយន្តិ សាមញ្ញា សុតវាទេន ឥមំ ឯតិ-
ស្សាយ តាវទេយ្យ ។ តំ សុត្តវិភង្គំ ចាតិ ។

[៨៤] តិសីទេ្យ្យាតិ យទេសំ វុច្ចតិ ។ សទ្ធិំ
ញាតិ សទ្ធិំ សខា ភោគេ អាយាចំ ។ តាវទេ-
ទាតិ តាវភេជ្ជេ វា តាវភេជ្ជេ វា ។ បុព្ពណ្ហ-
សមយន្តិ ញាតិ សាតិ ឯវំ្ហ ឯ សាតិ ចារុតិ ឯ ។
សាមញ្ញា សុតវាទេន អាបត្តិយា ទុព្ភណ្ហាតាវណាយាតិ
តិរោតាយ វដ្ដេ វា ចតុប្បទេ វា ឯ សទ្ធិំតាយ វា ឯ សទ្ធិំតាយ ។ អញ្ញាតា

អ្នកមិនគាន់ថ្លែងថ្លា ១ ដើម្បីញ៉ាំងបុគ្គលអ្នកថ្លែងថ្លាហើយឲ្យកើនរឹតតែថ្លែងថ្លាខ្លាំង ១ ដើម្បីតាំងនៅនៃព្រះសទ្ធម្ម ១ ដើម្បីសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ព្រះវិន័យ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកចាំនឹងឮយ៉ាងម្តងសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កាលឲ្យគេឆ្លងសន្ទឹកសម្រាប់ត្រាប់អង្គុយ តម្រូវយកសន្ទឹកចាស់ ១ ចំណាមព្រះសុគតដោយថ្មីវិញ (មកផ្សំលាយនឹងសន្ទឹកថ្មី) ដើម្បីនឹងធ្វើសន្ទឹកថ្មីនោះឲ្យខូចពណ៌ ។ បើភិក្ខុឲ្យគេធ្វើនិស្ទន្ទសន្ទឹកថ្មីមិនយកសន្ទឹកចាស់ ១ ចំណាមព្រះសុគតដោយថ្មីវិញ (មកផ្សំលាយនឹងសន្ទឹកថ្មីទេ) សន្ទឹកនោះជានិស្សគ្គិយ ភិក្ខុត្រូវគោបក្តីជាចិត្តិយ ។

[៨៤] ដែលហៅថា និសីទេ្យ្យនេះ គឺកន្លែងដែលប្រែបជាយជាយ ។ ដែលហៅថា សន្ទឹកនោះ គឺកន្លែងដែលគេគាន់តែស្មាច់មិនបានត្បាញ ។ ត្រង់ពាក្យថា ឲ្យគេធ្វើ គឺធ្វើឯងក៏ឲ្យគេធ្វើ ។ សន្ទឹកសម្រាប់ស្លៀកម្ពស់ សម្រាប់ដណ្តប់ម្ពស់[1] ហៅថាសន្ទឹកចាស់ ។ ពាក្យថា តម្រូវយកសន្ទឹកចាស់ ១ ចំណាមព្រះសុគតដោយថ្មីវិញ (មកលាយនឹងសន្ទឹកថ្មី) ដើម្បីធ្វើសន្ទឹកថ្មីនោះឲ្យខូចពណ៌ គឺថា ភិក្ខុត្រូវកាត់ (សន្ទឹកចាស់) ជាវែងមួយភ្លឹត ជាបួនជ្រុងមួយភ្លឹត ហើយយកមកលាតត្រាលលាយចុះគ្នានឹងមួយប្លែងនឹងមួយភ្លឹត ដើម្បីធ្វើឲ្យជាសម្ពាបន្តួច ។ ពាក្យថា

[1] កន្លែងថា ពាសម្ពស់ថា តន្តិយម្ពស់ ដោតម្ពស់ ។

ยេ កំណ្តោ ឃុកណាសន្តកស្ស សាមន្តា សុតនវនេកូដំ
អុជាធិយំតា ឃុកណាសន្តកស្ស សាមន្តា សុតនវនេកូដំ
ឧបំ ឯសីឧនសន្តតំ តាវភេតិ ឯ តាវភេតិ ឯ
បយោគេ ឧក្កដ្ឋំ បដិលាភេន ឯិស្សត្តិយំ ហោតិ
ឯិស្សត្តិតត្ថំ សង្ឃស្ស ឯ តណាស្ស ឯ ឃុក្តលស្ស
ឯ ។ បរាញ្ច បន កំណ្តេ ឯិស្សត្តិតត្ថំ ។ បេ ។ ឥទំ
ឯេ តាវភេ ឯិសីឧនសន្តតំ អជាធិយំតា ឃុកណាសន្តកស្ស
សាមន្តា សុតនវនេកូដំ តាវភេតិ ឯិស្សត្តិយំ ឥមាហំ
សង្ឃស្ស ឯិស្សត្តិតត្ថំ ។ បេ ។ ឧទេយ្យាតិ ។ បេ ។
ឧទេយ្យុន្តិ ។ បេ ។ អាយស្មតោ ឧទ្ទិសំ ។

(៤៨) អន្តរា វិប្បកតំ អន្តរា បរិយោសាបេតិ
ឯិស្សត្តិយំ ទាឯិត្តិយំ ។ អន្តរា វិប្បកតំ ឃរេហិ
បរិយោសាបេតិ ឯិស្សត្តិយំ ទាឯិត្តិយំ ។ ឃរេហិ វិប្ប-
កតំ អន្តរា បរិយោសាបេតិ ឯិស្សត្តិយំ ទាឯិត្តិយំ ។
ឃរេហិ វិប្បកតំ ឃរេហិ បរិយោសាបេតិ ឯិស្សត្តិយំ
ទាឯិត្តិយំ ។ អញ្ញស្សត្ថាយ តាវភេតិ ឯ តាវភេតិ
ឯ អាមន្តេ ឧក្កដ្ឋស្ស ។

បើតិកុមិនយាកសន្តតាស ១ ចំតាមព្រែះសុតនវនេយ៉ាយជ្ជុំវិញ (មកណាយនិង
សន្តតាថ្មីទេ) អីយ៉ា កិតុំធ្វើឯនិក្តី ឲ្យតុធ្វើក្តី ន្ធូវសន្តតាសមាប់តែចាំអង្គុយថ្មី
មិនយាកសន្តតាស ១ ចំតាមព្រែះសុតនវនេយ៉ាយជ្ជុំវិញមកណាយ ត្រែវអាបត្តិ
ទុក្កដកន្លែយាតវេលាធ្វើ សន្តតារនាះជានិស្សត្តិយកុនិងណាះវេលាបានមក
កិតុំតប្បីលះវេលាសង្ឃ ឬតណាះ ឬបុគ្គលកំបាន ។ ម្ចាលកិតុំចាំនិងឆ្ងាយ
កិតុំតប្បីលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ចពិត្រែព្រះសង្ឃវិញ៉ាំរ សន្តតាសមាប់
តែចាំអង្គុយនេះ ខ្ញុំឲ្យតុធ្វើមិនបានតាំយកសន្តតាស ១ ចំតាមព្រែះ
សុតនវនេយ៉ាយជ្ជុំវិញមកណាយ ជានិស្សត្តិយ ខ្ញុំសូមលះសន្តតានេះវេលាសង្ឃ
។ បេ ។ សង្ឃតប្បីឲ្យ ។ បេ ។ ណោកនីមានតាយុចាំនិងឆ្ងាយតប្បីឲ្យ
។ បេ ។ ខ្ញុំឲ្យវេលាណោកនីមានតាយុ ។

(៤៨) កិតុំធ្វើសន្តតាដោយខ្លួនឯងនៅមិនចាន់ហើយ (ត្រែវត្រាយ)
ឲ្យគេធ្វើហើយដោយខ្លួនឯងម្តងទៀត ត្រែវនិស្សត្តិយបាចិត្តិយ ។ កិតុំធ្វើខ្លួន
ឯងមិនចាន់ហើយ ឲ្យអ្នកដទៃបង្គើយ កិត្រែវនិស្សត្តិយបាចិត្តិយ ។
អ្នកដទៃធ្វើមិនចាន់ហើយ កិតុំធ្វើឲ្យគេហើយដោយខ្លួនឯង កិត្រែវនិស្សត្តិយ
បាចិត្តិយ ។ អ្នកដទៃធ្វើមិនចាន់ហើយ កិតុំឲ្យអ្នកដទៃធ្វើបង្គើយ
កិត្រែវនិស្សត្តិយបាចិត្តិយ ។ កិតុំធ្វើខ្លួនឯងក្តី ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើក្តី ដើម្បី
ប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ត្រែវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៦) អាបត្តិមិនមានដល់ភិក្ខុធ្វើសង្ឃកម្មដែលត្រូវនឹងធម៌ ១ ដែលត្រូវនឹងវិន័យ ១ ដែលត្រូវនឹងសាស្តា ១ ដែលសង្ឃធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវ ១ ដែលសង្ឃធ្វើឡើងដោយ

ឆដ្ឋសិក្ខាបទំ

(៨៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិត្តិសេនស្ស លេសុ ឧបចរេសុ សាវត្ថី បច្ចន្តស្ស អន្តរាមគ្គេ ឯឡកលោមានំ ឧប្បជ្ជិំសុ ។ អថខោ សោ កិត្តិ តានិ ឯឡកលោមានិ ឧត្តរាសង្គេន បលិវេឋេត្វា អាគមាសិ ។ មនុស្សា តំ កិត្តិំ បស្សិត្វា ឧច្ចលិង្គាសុំ តិត្តកោទេ តេ កច្ឆេ តីណិតានិ តិត្តកោ ឧទរេ ករិស្សតីតិ ។ សោ កិត្តិ តេហិ មនុស្សេហិ ឧច្ចលិង្គិ-យមានោ មត្តំ អាហាសិ ។ អថខោ សោ កិត្តិ សាវត្ថិំ គន្ត្វា តានិ ឯឡកលោមានិ បិតរោ វ អាសុម្ភិ ។ កិត្តិ តំ កិត្តិំ ឯវមាហំសុ[1] តិត្តិ ឯ ត្វំ អាវុសោ ឥមានិ ឯឡកលោមានិ បិតរោ វ អាសុម្ភីតិ ។ តថា ហិ បនាហំ អាវុសោ ឥមេសំ

1 ក. ឧ. ឯវមាហំសុ ។

សិក្ខាបទទី ៦

(៨៨) *សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ព្រះអង្គ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេត-ពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ កាលនោះឯង កាលភិក្ខុ មួយរូបចៀសចាកក្រុងសាវត្ថី ក្នុងកោសលជនបទ ក៏បានកេមចៀមជាច្រើន កន្លងផុតពីស្រុកសាវត្ថីទៅ (ដោយលំដាប់ប្រពៃ) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចង់រៀបកេមចៀមទាំងនោះជាបង្គំចងដោយ ឧត្តរាសង្គៈ (ចីវរ) ហើយទៅ ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញភិក្ខុនោះហើយនាំគ្នាខំយកយកថា ព្រះគុណកេមចៀមព្រះគុណចូរយកមកថ្វាយចុំនួន ខ្ញុំចង់បានចំណែកញ៉ុំនួន ។ កាលមនុស្សទាំងឡាយនោះ ខំយកយកថ្វាយហើយ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ។ លុះភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រុងសាវត្ថី ក៏លះចំណែកកេមចៀមទាំងនោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបានទំនាយនឹងភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកលះចំណែកពាលនូវកេមចៀមទាំងនេះដើម្បីអ្វី ។ ភិក្ខុនោះទំនាយតបថា អាវុសោ ព្រោះហេតុតែកេមចៀមទាំងនេះ ឯងជាមនុស្សទាំងឡាយនាំគ្នាខំយកយកថ្វាយ ហេតុនេះឯង*

(ទេមន្ទំ)ណ្ណំ តេលកំ)ណ្ណំ ចេ ភិក្ខុ ឧបាសកេន ឧបាសិកាយ ឧបាសិកាយ ឧបាសកេន ឧបាសកេន ឧបាសិកាយ ឧបាសិកាយ

ហារេតព្ពាតិ អសន្តេ ហារកេ តតោ ចេ ទុក្កដំ ហារាបេ អសន្តេបិ ហារកេ ឥស្សត្ថិយំ ទាតព្ពន្តិ។

(៤៨) កិញ្ចាបោ បនេត្ថ អច្ឆាទនមត្តម្បដិមុក្ខស្សាតិ បទំ កច្ចន្តស្ស ។ បរិយេសនាតិ ឧប្បដ្ឋិយ្យនំ ឧប្បដ្ឋិយ្យនា សន្ទិដ្ឋោ ច សហដ្ឋោ ច ញាតកោ ច បវារិតោ ច មិត្តោ ច បំសុកូលិកោ ច អត្តនោ ច ជនេន។ អាគន្តុកាវាសេនាតិ ឥច្ចមានេន បដិក្ខិបិតព្ពាតិ ។ បដិក្ខិបោតិ តិយោជនបរមំ សហដ្ឋា ហារេតព្ពាតិ តិយោជនបរមតា សហដ្ឋា ហារេតព្ពាតិ ។ អសន្តេ ហារកេតិ ឧ អញ្ញោ នោតិ ហារកោ ហោតិ វត្តុំ ច បុរិសោ ច តហដ្ឋោ ច បញ្ញត្តោ ច ។ តតោ ចេ ទុក្កដំ ហារេយ្យ អសន្តេបិ ហារកេតិ បមាណំ ទាតុំ តិយោជនំ អតិក្កាមេតុំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ ទាតុំ អតិក្កាមេតិ ឥស្សត្ថិយាយ ទេតិ[1] អន្តោតិយោជនេ បិតោ ពហិ តិយោជនំ ហារេតុំ ឥស្សត្ថិយាយ ទេតិ[2] អញ្ញស្ស យានេ ច ភណ្ឌោ ច

១-២ ឥស្សត្ថិយំ ចាបិត្ថិយន្តិ សព្វត្ថ អត្ថតំ ។

អាយាតិ អត្តនោ យានេ ភណ្ឌំ អារោបេត្វា អត្តនា យានស្ស បេសិតត្តា តស្ស អត្តនោ ភណ្ឌំ ហារេតុំ ឥស្សត្ថិយំ ទាតព្ពន្តិ អត្តនា បេសិតយានេ តស្ស ភណ្ឌំ អារោបេត្វា តេន យានេ អត្តនោ ភណ្ឌំ ហារេតុំ ឥស្សត្ថិយំ ទាតព្ពន្តិ អត្ថោ ។

(៤៩) ឥតិ ឥមស្មិំ សិក្ខាបទេ ឥមេសំ ទ្វិន្នំ ភិក្ខូនំ ឥមេ ទ្វេ អាបត្តិយោ ឥមេ ទ្វេ អនាបត្តិយោ ឥមេ ទ្វេ ទុក្កដានីតិ

អជាឧទ្ទស្ស ឧបាលិបញ្ហា តំយោជនំ អតិក្កាមេតិ
ឯស្សទ្ធិយោតិ យោគ្គំ ឯស្សទ្ធិតទ្ធាតិ សង្ឃស្ស ភ
ណ្ឌស្ស ភ បុគ្គលស្ស ភ ។ បរិក្ខ ឧប តំយោគេ
ឯស្សទ្ធិតទ្ធាតិ ។ ចេ ។ ឥមាតិ ចេ កត្តុ បច្ចក្ខលោមាតិ
តំយោជនំ អតិក្កាមេតិ ឯស្សទ្ធិយោតិ ឥមាយាបិ
សង្ឃស្ស ឯស្សទ្ធាមេតិ ។ ចេ ។ ជនេយ្យាតិ ។ ចេ ។
ជនេយ្យុន្តិ ។ ចេ ។ អយស្មតោ ឧទ្ទិតិ ។

[៤៨] អតិរេកតំយោជនេ អតិរេកសញ្ញី តំយោ-
ជនំ[1] អតិក្កាមេតិ ឯស្សទ្ធិយំ ទាឋិត្តិយំ ។ អតិរេ-
កតំយោជនេ បរមតំកោ តំយោជនំ អតិក្កាមេតិ
ឯស្សទ្ធិយំ ទាឋិត្តិយំ ។ អតិរេកតំយោជនេ ឱនក-
សញ្ញី តំយោជនំ អតិក្កាមេតិ ឯស្សទ្ធិយំ ទាឋិត្តិយំ ។
ឱនកតំយោជនេ អតិរេកសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
ឱនកតំយោជនេ បរមតំកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
ឱនកតំយោជនេ ឱនកសញ្ញី អនាបត្តិ ។

---

๑ ម.ម. បរិក្ខារលេខ តតិយ ឧបាលិ ។ ឯវមេវំ ។

ភេមេនដ្ឋិន ឧត្តរកុរុទ្វីបវាសីនៅ ភេមចៀវមាក់ឯនោះ តំជាឧទ្ទស្ស ភិក្ខុ
តប្បីលេវដល់សង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ
តប្បីលេវយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ចតុត្ថព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ភេមចៀម
ទាំងឡាយនេះ ខ្ញុំបាទនាំមកឲ្យលើសអំពីបរិយោជន៍ទៅហើយជាឯស្សទ្ធិយ
ខ្ញុំសូមលេវឲ្យភេមចៀមទាំងឡាយនេះដល់សង្ឃ ។ បេ ។ សង្ឃតប្បីឲ្យ
។ បេ ។ លោកដ៏មានតាយុទាំងឡាយតប្បីឲ្យ ។ បេ ។ ខ្ញុំឲ្យដល់លោក
ដ៏មានតាយុ ។

[៤៨] ឱលើសអំពីបរិយោជន៍ ភិក្ខុសំគាល់ថាលើសមែន ហើយនាំ
ភេមចៀមឲ្យលើសអំពីបរិយោជន៍ទៅ ភេមចៀមនោះជាឯស្សទ្ធិយ ភិក្ខុ
នោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ឱលើសអំពីបរិយោជន៍ ភិក្ខុសង្ស័យហើយនាំ
ភេមចៀមឲ្យលើសអំពីបរិយោជន៍ ភេមចៀមនោះជាឯស្សទ្ធិយ ភិក្ខុនោះ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ឱលើសអំពីបរិយោជន៍ ភិក្ខុសំគាល់ថាមិនមាន
លើស ហើយនាំភេមចៀមឲ្យលើសអំពីបរិយោជន៍ទៅ ភេមចៀមនោះជា
ឯស្សទ្ធិយ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ឱខ្វះអំពីបរិយោជន៍ ភិក្ខុសំគាល់
ថាលើស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ឱខ្វះអំពីបរិយោជន៍ ភិក្ខុសង្ស័យត្រូវអាបត្តិ
ទុក្កដ ។ ឱខ្វះអំពីបរិយោជន៍ ភិក្ខុសំគាល់ថាខ្វះមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១០០) អថ ខោ ភគវា តិយោជនំ ហរតិ ឆឧតាតិ-យោជនំ ហរតិ តិយោជនំ ហរតិបិ ឧទ្ធាហរតិបិ តិយោជនំ កិសភិដ្ឋាយោ ភណ្ឌា ឥតោ បរំ ហរតិ អច្ចិច្ឆំ ឧដ្ឋលកិត្វា ហរតិ និស្សដ្ឋំ ឧដ្ឋលកិត្វា ហរតិ អញ្ញំ ហារាបេតិ ឆាទេតិ ឆាទាបេតិ ឧច្ឆុត្តឆាស្ស សាធិកាមុំឆាស្សន្តិ ។

ឆដ្ឋសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

(១០០) *ភគវត្តំ មិនភានថលំ តិយោជនំ ហរាបេត្វា មិនភានថលំ តិយោជនំ ហរាបេត្វា មិនភានថលំ តិយោជនំ ហរាបេត្វា តតោ ឧត្តរិ ហរាបេតិ ចេ តតោ ឧត្តរិ ត្រីណិ យោជនានិ មិនភានថលំ ភិក្ខុនិយា ឧទ្ទិស្ស ឧច្ចារេ ឧច្ចារេ ភាគំ ទត្វា ឧច្ចារេ ឧច្ចារេ ភាគំ ទាតព្ពំ ឧច្ចារេ ឧច្ចារេ ភាគំ ទេន្តេន ទ្វីសុ ឧច្ចារេសុ ទាតព្ពំ តតោ ឧត្តរិ ហរាបេតិ ចេ តតោ ឧត្តរិ ចត្តារិ យោជនានិ មិនភានថលំ ភិក្ខុនិយា ឧទ្ទិស្ស បស្សាវេ បស្សាវេ ភាគំ ទត្វា បស្សាវេ បស្សាវេ ភាគំ ទាតព្ពំ បស្សាវេ បស្សាវេ ភាគំ ទេន្តេន តីសុ បស្សាវេសុ ទាតព្ពំ តតោ ឧត្តរិ ហរាបេតិ ចេ តតោ ឧត្តរិ បញ្ច យោជនានិ មិនភានថលំ ភិក្ខុនិយា ឧទ្ទិស្ស ទន្តកដ្ឋេ ទន្តកដ្ឋេ ភាគំ ទត្វា ទន្តកដ្ឋេ ទន្តកដ្ឋេ ភាគំ ទាតព្ពំ ទន្តកដ្ឋេ ទន្តកដ្ឋេ ភាគំ ទេន្តេន ចតូសុ ទន្តកដ្ឋេសុ ទាតព្ពំ តតោ ឧត្តរិ ហរាបេតិ ចេ តតោ ឧត្តរិ ឆ យោជនានិ មិនភានថលំ ភិក្ខុនិយា ឧទ្ទិស្ស មុខោទកេ មុខោទកេ ភាគំ ទត្វា មុខោទកេ មុខោទកេ ភាគំ ទាតព្ពំ មុខោទកេ មុខោទកេ ភាគំ ទេន្តេន បញ្ចសុ មុខោទកេសុ ទាតព្ពំ តតោ ឧត្តរិ ហរាបេតិ ចេ តតោ ឧត្តរិ សត្ត យោជនានិ មិនភានថលំ ភិក្ខុនិយា ឧទ្ទិស្ស ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ភាគំ ទត្វា ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ភាគំ ទាតព្ពំ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ភាគំ ទេន្តេន ឆសុ ភិក្ខាសុ ទាតព្ពំ តតោ ឧត្តរិ ហរាបេតិ ចេ តតោ ឧត្តរិ អដ្ឋ យោជនានិ មិនភានថលំ ភិក្ខុនិយា ឧទ្ទិស្ស ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ភាគំ ទត្វា ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ភាគំ ទាតព្ពំ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ភាគំ ទេន្តេន សត្តសុ ភិក្ខាសុ ទាតព្ពំ*

សិក្ខាបទទី ៦ បឋំ ។

---

១ ភិក្ខុនីជាតរៀងទៅតែក្នុងទីណាទាំងមានជម្ងាយប៉ុន្មាន យោជន៍ ហើយទំនាក់ទំនងតែក្រាលសិក្ខាបទមានទុសនឹងបាចិត្តិយជាដើម ឬដោយសម្តាអោនចេញជាដើមក្នុងទីនោះ ហើយនឹងនាំចាទចៀសចេញនូវទីទៅកាន់ទីដ៏ទៃ ។ តំណាក់ត្រឹមតែបី ។ យោជន៍ ពាំជាន ដោយដល់រយយោជន៍ ពាំជាន ។

សត្តមសិក្ខាបទំ

(១០៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ អញ្ញតរស្មិំ ឥត្ថាគារេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនីហិ បច្ឆាសមណេហិ ភិក្ខូហិ វជ្ជាបេត្តម្បិ វជ្ជាបេត្តម្បិ វិនដ្ឋាបេត្តម្បិ ។ ភិក្ខុនិយោ បច្ឆាសមណេហិ ភិក្ខូហិ វជ្ជាបេត្តម្បិ វជ្ជាបេត្តម្បិ វិនដ្ឋាបេត្តម្បិ វិញ្ញត្តិំ ឧម្មេសំ បរិបុច្ឆំ អនិស្សិតំ អនិច្ចិតំ អនិយ្យាទិំ ។ អថ ខោ ឥមាយ ជាតិយា ឥមាយ នាមាយ ឥមាយ គោត្តាយ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិំ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បឋមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ បឋមន្តំ ឋិតំ ខោ ឥមាយ ជាតិយា ឥមាយ នាមាយ ឥមាយ គោត្តាយ ភគវា ឯតទវោច តុច្ឆំ មោឃបុរិសំ តុច្ឆតាយ មោឃបុរិសំ តុច្ឆតាយ អប្បមត្តកំ អាតាបិំ ឱបាតិំ ។ តត្រ នោ ភវំ ភិក្ខុនីហិ អប្បមាណោ អយ្យា ឆព្ពគ្គិយា[1] ភិក្ខុនីហិ បច្ឆាសមណេហិ ភិក្ខូហិ វជ្ជាបេត្តម្បិ វជ្ជាបេត្តម្បិ វិនដ្ឋាបេត្តម្បិ

---

1 ឆព្ពគ្គា ឥតិ សព្វត្ថ ភិក្ខុនិ យាវ ទីឃតិ ។ សោ តត្ថ តត្ថ ភេទតោ ទដ្ឋព្ពោ ។

សិក្ខាបទទី ៧

(១០១) *សម័យនោះ សាវត្ថីជាទីប្រជុំនៃជនយសៈ ទ្រង់គង់ក្នុងវត្តជេតពន ដែលអនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីសង់ថ្វាយ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុឆព្វគ្គិយៈប្រើនាងភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យលាងខ្លះ ឲ្យជ្រលក់ខ្លះ ឲ្យសិតខ្លះ ប្តូរគ្រងខ្លះ ខ្ចីរោមចៀមទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ កាល (ភ្លើកំពុង) លាង ជ្រលក់ សិត ខ្ចីរោមចៀម (ផ្សេងៗ) ទើបលះចោលខ្ចីរោមចៀមសម្រេចបាល់ អង្គុយជា ទំនីងទាំងសីលសង្កា ទាំងឱកាសសង្កា ទាំងបញ្ហាសង្កា ។ គ្រានោះ នាងមហាបជាបតីគោតមីភិក្ខុនីចូលទៅគាល់សម្តេចព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅហើយថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយបានឋិតក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះមានព្រះភាគមានបន្ទូលនឹងនាងមហាបជាបតីគោតមី ដែលកំពុងឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរយ៉ាងនេះថា នែព្រះនាងីគោតមី នាងភិក្ខុនីទាំងឡាយជាអ្នកមិនប្រមាទ ជាអ្នកមានព្យាយាមដុតកំដៅចាប ជាអ្នកមានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វានដែរឬទេ ។ ព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមីទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកនាងភិក្ខុនីមិនប្រមាទឯណាបាន លោកម្ចាស់ឆព្វគ្គិយទាំងឡាយប្រើពួកនាងភិក្ខុនីឲ្យលាងខ្លះ ឲ្យជ្រលក់ខ្លះ ឲ្យសិតខ្លះ ខ្ចីរោមចៀមទាំងឡាយ.*

តិត្តកំ ឯឡកលោមានិ នោតកំ ឆវំ ឆវាដកំ
បិលោតិកំ តិរីដំ ឧត្តរំ ភង្គំ អន្តមសំ
អន្តរវាសកំ ។ អថ ខោ ភគវា មុហាបជាបតិំ
គោតមិំ ឥមិនា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ
សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថ ខោ
មហាបជាបតិ គោតមី ភគវតា ឥមិនា កថាយ
សន្ទស្សិតា សមាទបិតា សមុត្តេជិតា សម្បហំសិតា
ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។
អថ ខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ
តិត្តកសង្ខេបំ សង្ខិបិត្វា ឧត្តរិយេ តិត្តកេ បដិប្បស្សទ្ធេ
សង្ឃំ តិវា តុម្ហេ តិត្តកេ តិត្តកនិហិ ឯឡកលោមានិ
នោតកបេថមិ ឆវាបេថមិ ឆវាដកបិលោតិកំ ។ សង្ឃំ
ភគវតិ ។ ឈានតិតាយោ តុម្ហាកំ តិត្តកេ អឈានតិ-
តាយោតិ ។ អឈានតិតាយោ ភគវតិ ។ អឈានតិ-
តា នោយេវ ខុរំសោ អឈានតិតាយ ន ឆាទេត្តិ បដិរូបំ ភ

កាលបរិក្ខតិតាយ ឆាទេតិ ឈាន ជ្រលក់ សិត ខ្លាកមាច្រមាត់ឯ
ខ្លាយ (ផ្លូវច្រោះហ៊ាយ) ទើបលះបង់លាភការរៀនសូត្រចុះ អដ្ឋកថា ឥតិ
អធិសីលសិក្ខា អធិចិត្តសិក្ខា អធិបញ្ញាសិក្ខា ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមីឲ្យយើញ ឲ្យកាន់យក
ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជា-
បតីគោតមី កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យយើញ ឲ្យកាន់យក
ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថាហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ហើយធ្វើប្រទក្សិណរួចក្រាបលាចេញទៅ ។ ព្រោះនិទានខេះ ព្រោះដំណើរនេះ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំនូវភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរបញ្ហាភិក្ខុ
ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អ្នកទាំងឡាយរម្លឹកឃើញនូវភិក្ខុ
ឈ្មោះនិះ ឲ្យជ្រលក់ខ្លះ ឲ្យសិតខ្លះ ខ្លាកមាច្រមាត់ឯខ្លាយ ពាក់មែន
ឬទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមព្រះមានព្រះភាគជ្រាស ការនោះ
ពាក់មែន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់សួរថា នែភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុទាំងនោះ ជាញាតិរបស់អ្នកទាំងឡាយ ឬមិនមែន ជាញាតិ
ទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមព្រះមានព្រះភាគជ្រាស ភិក្ខុទាំងនោះ
មិនមែនជាញាតិទេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា នែភិក្ខុទាំងឡាយ
ខ្លាយ ឥឡូវនេះ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមិនមែនជាញាតិ រមែងមិនដឹងនូវភាពដ៏សមគួរ

អប្បដិវិភ្ជំ ឯ ថាសាឧទ្ធំ ឯ អប្បសាឧទ្ធំ ឯ ឧត្តរ-
ភង្គ ឥត្ថេ មោឃបុរិសា អញ្ញាតកោ ភិក្ខុ ឥតិ ឯត្ថ
ឯត្តកោ ញាតកោ ឥតិ ឯត្ថ ឯត្តកេ ញាតកេ ឥតិ
វិនិច្ឆយោ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ ញាតកេ ឥតិ ឯត្ថ ឯត្តកេ
ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ វិនិច្ឆយោ ឯ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ
ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ ឯត្តកេ ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ វិនិ-
ច្ឆយោ ឯ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ ឯត្តកេ
ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ វិនិច្ឆយោ ឯ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ ឯ
ញាតកេ ឥតិ ឯ ឯត្តកេ ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ វិនិច្ឆយោ
ឯ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ ឯត្តកេ ឯ
ញាតកេ ឥតិ ឯ វិនិច្ឆយោ ឯ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ ឯ
ញាតកេ ឥតិ ឯ ឯត្តកេ ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ វិនិ-
ច្ឆយោ ឯ ឥមស្មិំ ឯត្តកេ ឯ ញាតកេ ឥតិ ឯ ឯត្តកេ
ឯ

វជាតិ អាណាបេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស វត្ថុស្មិំ និស្សគ្គិ-
យេ ហោតិ ។ វិនីតវត្ថុស្មិំ អាណាបេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស វិនីតសញ្ញិស្ស និស្សគ្គិយេ ហោតិ និស្សគ្គិ-
តញ្ច និស្សគ្គិយំ ឯកំ ឧណ្ណាស្ស ឯកំ បុច្ឆលិស្ស ឯកំ ។
បរិក្ខារ បឋ តិក្ខត្តុំ និស្សគ្គិតញ្ច និ ។ បេ ។ ឥមានិ
ទេ អាវុសោ ឯឡកលោមានិ អញ្ញាតិកាយ តិក្ខត្តុំ
ធោវនិតានិ និស្សគ្គិយានិ ឥមានិបាហំ សង្ឃស្ស
និស្សជ្ជាមីតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យាតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យុន្តិ
។ បេ ។ អាយស្មតោ ឧន្នីតំ ។

(១០៣) អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី ឯឡក-
លោមានិ ធោវាបេតិ និស្សគ្គិយំ ចាតិទុក្កដំ ។ អញ្ញា-
តិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ
វជាបេតិ និស្សគ្គិយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតិ-
កាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ
វិនីតវជាបេតិ និស្សគ្គិយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតិ-
កាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ

តិក្ខត្តុន្តិ ជានិត្វា ធោវនិតានិ ឯកេនបិ ឧណ្ណាទិនា
វិនីតវត្ថុស្មិំ ជានិត្វា និស្សគ្គិយំ ។ តិក្ខត្តុន្តិ ជានិត្វា ធោវនិ-
តានិ ឯកេនបិ ឧណ្ណាទិនា វិនីតវត្ថុស្មិំ ជានិត្វា និស្សគ្គិយំ
ភេសជ្ជវគ្គេ អាគតានិ ឧណ្ណាទីនិ ឯកេនបិ ឧណ្ណាទិនា
តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ និស្សគ្គិយានិ ឥមានិបាហំ សង្ឃស្ស
និស្សជ្ជាមីតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យាតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យុន្តិ
។ បេ ។ អាយស្មតោ ឧន្នីតំ ។

(១០៤) តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ
ហោន្តិ ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ និស្សគ្គិយំ ចាតិ-
ទុក្កដំ ។ តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ ហោន្តិ
ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ វជាបេតិ និស្សគ្គិយេន អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ ហោន្តិ
ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ វិនីតវជាបេតិ និស្សគ្គិយេន
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខត្តុំ ធោវនិតានិ តិក្ខត្តុំ ធោវនិ-
តានិ ហោន្តិ ឯឡកលោមានិ ធោវាបេតិ

វជាបេតំ វិជជាបេតំ ឯស្សត្ថិយេន អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វជាបេតំ ឯស្សត្ថិយំ ទាឋិត្តិយំ ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វជាបេតំ វិជជាបេតំ ឯស្សត្ថិយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វជាបេតំ ឆោកបេតំ ឯស្សត្ថិយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វជាបេតំ វិជជាបេតំ ឆោកបេតំ ឯស្សត្ថិយេន អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វិជជាបេតំ ឯស្សត្ថិយំ ទាឋិត្តិយំ ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វិជជាបេតំ ឆោកបេតំ ឯស្សត្ថិយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វិជជាបេតំ វជាបេតំ ឯស្សត្ថិយេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អញ្ញាតិកាយ អញ្ញាតិកសញ្ញី បវុត្តលោមានំ វិជជាបេតំ ឆោកបេតំ វជាបេតំ

ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ ត្រែវអាបត្តិទុក្កដតាមទីដំនិស្សត្តិយជាបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យជ្រែលក់ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ កេមចៀមនោះ ជានិស្សត្តិយ តិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យជ្រែលក់ ឲ្យសិត ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ ត្រែវអាបត្តិទុក្កដតាមទីដំនិស្សត្តិយជាបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យជ្រែលក់ ឲ្យសាធ ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ ត្រែវអាបត្តិទុក្កដតាមទីដំនិស្សត្តិយជាបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យជ្រែលក់ ឲ្យសិត ឲ្យសាធ ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ ត្រែវអាបត្តិទុក្កដតាមទីដំនិស្សត្តិយជាបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យសិត ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ កេមចៀមនោះ ជានិស្សត្តិយ តិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យសិត ឲ្យសាធ ខ្លួរកេមចៀមជាដំណាយ ត្រែវអាបត្តិទុក្កដតាមទីដំនិស្សត្តិយជាបាចិត្តិយ ។ តិក្ខុនីមិនមែនញាតិ តិក្ខុសំគាល់ថាមិនមែនជាញាតិ ហើយប្រើឲ្យសិត ឲ្យសាធ ឲ្យជ្រែលក់

ติสฺสฺสาปิ ยาย กาจิ อนิจฺจา ทุกฺขา วิปริณามธมฺมา ๆ เปฯ อญฺญาติตาวินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ญาติตาวินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญาตาวินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๐๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๐๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๐๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๐๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๐๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๐๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๑๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๒๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๓๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๔๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๕๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๖๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๗๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๘๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๑๙๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๐๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๑๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๒) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๓) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๔) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๕) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๖) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๗) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๘) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๒๙) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๓๐) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ฯ

(๒๓๑) อญฺญินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส ปจฺจยตาย ชีวิตินฺทฺริยสฺส

អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(១០៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា ភគ្គេសុ វិហរតិ សុំសុមារគិរេ ភេសកឡាវនេ មិគទាយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ អញ្ញតរស្ស កុលស្ស កុលូបកោ ហោតិ ឥស្សរំ កុលំ ភោគវន្តំ មហាភោគំ ពហុបករណំ ពហុធនធញ្ញំ ពហុវិត្តូបធិំ ពហុទាសិទាសំ ពហុអជេឡកំ ពហុគវេឡុំ ពហុកិច្ចករណីយំ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន តស្ស កុលស្ស កុលូបកោ តេនុបសង្កមិ ។ តេន ខោ បន សមយេន តស្ស កុលស្ស ឥត្ថិយោ ភត្តំ ឧបនេន្តិ ។ អថ ខោ តស្ស កុលស្ស ឥត្ថិយោ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោចុំ ។ ឥធយ្យ ភត្តំ ភុញ្ជិស្សតីតិ ។ តុណ្ហីភាវេន ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តស្ស កុលស្ស ឥត្ថិយោ ភត្តំ ភុញ្ជិ ។ អថ ខោ តស្ស កុលស្ស ឥត្ថិយោ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោចុំ ។ ឥធយ្យ ភត្តំ ភុញ្ជិត្ថា

យេន តំ ភិក្ខុំ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ចង្គេ
អាសនេ និសីទិំ ។ អថខោ តេ ភុំសោ យេនា-
យស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្ក-
មិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អភិវាទេត្វា
ឯកមន្តំ និសីទិំសុ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ តេ
ភុំសោ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច
ម៉ាយ្យោ ខោ ភន្តេ សាយំ ទិវសំ ឧច្ឆុំ ភក្ខោ
អយ្យស្ស បដិកិសោ វតិកោ ឥមំ ភន្តេ ឧបាសកំ
ទន្តិយោ វច្ឆសាសនយំ បច្ចុដ្ឋាយ ភោគេន ទិវសំ ទេ
នេថាតិ អយ្យស្ស បដិកិសោ ឧបាសកស្ស និមន្តេ-
បេសេន ភន្តេ ឥមំ អាយាយំ ឆូតិ ។ បវិដ្ឋោ តេ
អាវុសោ តថាគតេន អនេកបរិយាយេន ។ អាម ភន្តេ បវិដ្ឋោតិ ។
តញ្ចាវុសោ បេ អាវុសោ តថាគតេន អនេកបរិយាយេន
សោ ភុំសោ អាយស្មតោ ឧបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស
តថាគតេន ឧត្តា ឧឝ្ឝាយនតិ ខិយនតិ វិហេឋេនតិ យ-
ថេវ ខយំ វូបសយំ បដិនិស្សគ្គាយ ឯវមេវំ សុទំ ឯកា

ហើយដើរចូលទៅកាន់ត្រកូលនោះ លុះទៅដល់ហើយ បានអង្គុយលើ
អាសនៈដែលគេតាក់តែងជាស្រេចទុក ។ ប៉ុន្តែលោកដើរចូលទៅកាន់ផ្ទះ*ឧបនន្ទ
សក្យបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានសួរឧបនន្ទសក្យបុត្ត
ដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ កាលបុរសនោះអង្គុយក្នុងទី
ដ៏សមគួរហើយ បានទូលឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុយ៉ាងនេះថា
ព្រះគុណា ខ្ញុំព្រះគុណ បានសាច់ក្នុងវេលាល្ងាចម្សិលមិញ ខ្ញុំបានដែល
ចំណែកសាច់នោះទុកប្រគេនលោកម្ចាស់ បពិត្រលោកម្ចាស់ ក្មេងភ្ជួរនេះ
ភ្លក់តែតិចតួចមួយទៀតយ៉ាងថា ឲ្យសាច់មកខ្ញុំ ខ្ញុំព្រះគុណបានយក
សាច់ចំណែកដទៃលោកម្ចាស់ឲ្យគេទៅហើយ ព្រះគុណា លោក
ម្ចាស់ទីឝ្សាខ្ញុំខ្ញុំព្រះអ្នកដោយភាពណានេះ) ។ *ឧបនន្ទដ៏មានអាយុ
សួរថា អាវុសោ អ្នកបរិភោគភុជាបណ្ណដល់គាត្រាឬ ។ បុរសនោះ តបថា
ព្រះគុណាលោកម្ចាស់ ខ្ញុំព្រះគុណបរិភោគដល់លោកម្ចាស់ ។ *ឧបនន្ទនិយាយ
និយាយថា អាវុសោ អ្នកឲ្យប្រែអនុភាពណានោះដល់គាត្រាចុះ ។ បុរស
នោះទើបប្រែអនុភាពណានោះទៅ*ឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុ ហើយពោល
ទោស តិះដៀល បន្ត្មាតបន្ទាបថា យើងទាំងឡាយនឹងឲ្យទានដល់ប្អូយ[1]ជាន

* រ៉ូមែល ជាន់ដល់ អាសន្នផ្ទាល់ ។

ឃាតំណាំ ពួកសមណសក្យបុត្តទាំងនេះ តំទទួលរបស់ដោយជាន់យ៉ាងនេះវិញ ។ តំក្តុតាំងពួកយ ជាតិបុរសនោះគោលទោស តំនះដៀលបន្ទោសបន្ទាបហើយ ។ តំក្តុតាំងពួកយណាដែលជាអ្នកប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ តំក្តុតាំងពួកយនោះ រមែងនិគោលទោស តំនះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេចតំទបន្ទុសក្យបុត្តដ៏មានតេជានុភាពមកទទួលយករបស់ដោយ ។ តំក្តុតាំងនោះ ពាក្យគ្រាបទូលដំណើរនេះ បំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នែនភិក្ខុទាំងឡាយ ម្នែនភិក្ខុ ឮថាអ្នកទទួលរបស់ដោយ តាតមែនបុរេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបទូលថា សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគមេត្តាប្រោស កាលពីមុនតាតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដៀលថា ម្នែនមោឃបុរស អ្នកឯងមិនសមគប្បីនឹងទទួលរបស់ដោយទេ ម្នែនមោឃបុរស ដំណើរដែលអ្នកធ្វើនេះ មិនមែនធ្វើឲ្យជ្រះថ្លាដល់បុគ្គលដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាពីមុនទេ ប្តូរតែធ្វើបុគ្គលដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងវិញ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងធម្មីកថានូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះចុះ តំក្តុណាមួយទទួលទ្វេនឯងក្តី ប្រើគេឲ្យទទួលក្តី នូវមាសប្រាក់ឬមួយគ្រែតអាទូវមាសប្រាក់ដែលគេទុកជាក់ឲ្យ មាសប្រាក់នោះ ជាទិស្សតិយ តំក្តុនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

សក្យបុត្តិយា រូបិយំ បដិក្ខណ្ហន្តិតំ ។ អស្សាសុំ ខោ តំក្តុ តស្ស បុរិសស្ស ទជ្ជាយន្តស្ស ទិយន្តស្ស វិសាទេន្តស្ស ។ យេ តេ តំក្តុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ទជ្ជាយន្តំ ទិយន្តំ វិសាទេន្តំ តាតំ ហិ នាម អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ រូបិយំ បដិក្ខបិស្សតីតិ ។ អថខោ តេ តំក្តុ តតមតំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ តុំ ឧបនន្ទ រូបិយំ បដិក្ខណ្ហាសីតិ(១) ។ សច្ចំ តតភតិ ។ វិគរហិ តុច្ឆោ តតភ តាតំ ហិ នាម តុំ មោឃបុរិស រូបិយំ បដិក្ខបិស្សសិ ខេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា បត តំក្តុវេ តំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បត តំក្តុ ជាតរូបរជតំ(២) ឧគ្គណ្ហេយ្យ វា ឧគ្គណ្ហាបេយ្យ វា ឧបនិក្ខិត្តំ វា សាទិយេយ្យ ឯស្សក្តិយំ បាចិត្តិយន្តិ ។

---

១ សព្ពត្ថ បដិគ្គណ្ហេយ្យាតិ ទិស្សតិ ។ ២ ជាតរូបរជតន្តិបិ បាឋោ ។

(๑๐๖) โย ปนาติ โย โยนิโส ฯเป๎ กิตฺตาวตา ฯเป๎ อยเมตฺถ สงฺเขปตฺโถ ปนสทฺโท ปเนว อวธารเณ ฯ ปนาติ ปทปูรณมตฺเต วา ฯ ภิกฺขูติ ตาเยว ปุพฺพภาคาทิปฏิปตฺติยา ภินฺนกิเลสตาย ภิกฺขนสีลตาย จ ภิกฺขู ฯ ตาสุ ปน ปุถุชฺชนภิกฺขู ตาว ปุถุชฺชนสุลภปจฺจยลาภาภิลาสาทิวเสน ปาปกานิ อิจฺฉาวจรานิ ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ เสขา ปน ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ

๑.๒ ติสฺสฏฺฐิยา ฆาปิตฺถิยา สตฺถุ สาสนนฺติ ฯ

(๑๐๖) ยถา ปนาติ ยถา ยาทิโส ฯเป๎ กิตฺตาวตา ฯเป๎ อยเมตฺถ สงฺเขปตฺโถ ปนสทฺโท ปเนว อวธารเณ ฯ ปนาติ ปทปูรณมตฺเต วา ฯ ภิกฺขูติ ตาเยว ปุพฺพภาคาทิปฏิปตฺติยา ภินฺนกิเลสตาย ภิกฺขนสีลตาย จ ภิกฺขู ฯ ตาสุ ปน ปุถุชฺชนภิกฺขู ตาว ปุถุชฺชนสุลภปจฺจยลาภาภิลาสาทิวเสน ปาปกานิ อิจฺฉาวจรานิ ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ เสขา ปน ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ

(๑๐๖) ยถา ปนาติ ยถา ยาทิโส ฯเป๎ กิตฺตาวตา ฯเป๎ อยเมตฺถ สงฺเขปตฺโถ ปนสทฺโท ปเนว อวธารเณ ฯ ปนาติ ปทปูรณมตฺเต วา ฯ ภิกฺขูติ ตาเยว ปุพฺพภาคาทิปฏิปตฺติยา ภินฺนกิเลสตาย ภิกฺขนสีลตาย จ ภิกฺขู ฯ ตาสุ ปน ปุถุชฺชนภิกฺขู ตาว ปุถุชฺชนสุลภปจฺจยลาภาภิลาสาทิวเสน ปาปกานิ อิจฺฉาวจรานิ ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ เสขา ปน ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ

(๑๐๖) ยถา ปนาติ ยถา ยาทิโส ฯเป๎ กิตฺตาวตา ฯเป๎ อยเมตฺถ สงฺเขปตฺโถ ปนสทฺโท ปเนว อวธารเณ ฯ ปนาติ ปทปูรณมตฺเต วา ฯ ภิกฺขูติ ตาเยว ปุพฺพภาคาทิปฏิปตฺติยา ภินฺนกิเลสตาย ภิกฺขนสีลตาย จ ภิกฺขู ฯ ตาสุ ปน ปุถุชฺชนภิกฺขู ตาว ปุถุชฺชนสุลภปจฺจยลาภาภิลาสาทิวเสน ปาปกานิ อิจฺฉาวจรานิ ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ เสขา ปน ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ ตถา ปาปิจฺฉตาย ปาปิกานญฺจ อิจฺฉานํ วเสน อริยภูมึ อสมฺปตฺตาปิ สมฺปตฺตาติ วทนฺตา ปาราชิกาปตฺตึ อาปชฺชนฺติ ฯ

ទុំសូមលះបង់នូវប្រយោនេះដល់សង្ឃ ។ កឋិនុះហើយតប្បីសំដែងអាបត្តិ
ចេញ ។ តិក្ខុដែលថ្វាសអង់អាចនឹងប្បីទទួលបឋិនូវអាបត្តិ ។ បើញាមវង្គត្តិ
*ថាសាកច្ចុមកកឋិនិ៍នោះ កឋិនុនប្បីពោលនឹងគេថា អាវុសោ អ្នកចូរដឹង
នូវប្រយោនេះចុះ ។ បើគេពោលថា លោកខ្ញុំសូមឲ្យនាំយកនូវវត្ថុអ្វីមកដោយ
ប្រយោនេះ ។ កឋិនុកុំនប្បីពោលថា អ្នកចូរនាំយកនូវវត្ថុនេះប្តូរបស់នេះមក ។
កឋិនុនប្បីប្រាប់តិក្ខុដែលសួរ តី សប្បិ ប្តូរប្រែនឹង ឬទឹកឃ្មុំ ឬស្ករអំពៅ ។
បើញាមវង្គត្តិ ឬ*ថាសាកច្ចុអ្នកចាត់ការនោះ ភ្លាស់ប្តូរដោយវត្ថុ បើយនោះហើយ
នាំយកវត្ថុនឹងគួរមក កឋិនុកំនឹងគួរនឹង តប្បីចាំរកានបានតាំងអស់ លើក
លែងតែកឋិនុអ្នកទទួលប្រយោមួយចេញ បើអ្នកចាត់ការនោះបានវត្ថុដែលគួរ
ហើនឹងនោះមក នេះជាការល្អ បើមិនបាននេ កឋិនុនប្បីពោលនឹងគេថា នែអ្នក
ដ៏មានអាយុ អ្នកចូរពោលប្រយោនេះទៅ ។ បើនេពោលប្រយោនោះទៅ
នេះជាការល្អ បើគេមិនពោលទេ កឋិនុតាំងនឹងឲ្យនប្បីសង្ឃតកឋិនុ (មួយប្លែ)
ប្រែតចាយាយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នកពោលនូវប្រយោ តឹតិក្ខុដែលមិនដល់នូវ
ឧទ្ធានតិ ១ មិនដល់នូវពោសាតតិ ១ មិនដល់នូវមោហានតិ ១ មិនដល់នូវ
កយានតិ ១ ស្គាល់ប្រយោដែលពោលហើយប្តូរទៅមិនតាន់ពាល ១ ។

ឥមាហំ សង្ឃស្ស ឧស្សន្នាម័ធំ ។ ឧស្សន្នំ ភិក្ខា អាបត្តិ
ឧេសេតព្វា ។ ឥត្ថន្នេ កឋិនុ បដិតលេ អាបត្តិ
បដិគ្គហេតព្វា ។ សចេ អន្ត រាតិក្ខន្តំ អរោគំ សោ
ភ ឧទាសនោ ភ សោ វត្តព្វោ អាវុសោ ឥមំ
ជាតាហិតំ ។ សចេ សោ អលាធំ ឥមំជា ឥមំ
អាហារំយតូតិ ។ ឧ វត្តព្វោ ឥមំ ភ ឥមំ ភ អាហារំយ។
តប្បំយំ អាបត្តិនេតំ សប្បិ ភ នេលំ ភ មធុំ ភ
ជាណិតំ ភ ។ សចេ សោ ឆេទ បរិវត្តេតុ តប្បំយំ
អាហារំ រូបិយប្បដិគ្គាហកានំ បាតព្វោ សព្វេហេវ
បរិភុញ្ជិតព្វំ ឯវញ្ចេតំ លភេថ ឯវញ្ចេតំ ភុញ្ជិតព្វំ ភោ
ឆេ លភេថ សោ វត្តព្វោ អាវុសោ ឥមំ ជញ្ជាហិតំ ។
សចេ សោ ជញ្ជានិ ឥញ្ជេតំ ភុញ្ជិតព្វំ ភោ ឆេ ជញ្ជានិ
បញ្ចហាវេត្តិហិ សមត្ថាតគោ តិក្ខុ រូបិយឆឌ្ឌកោ សង្ឃត្ថេ-
ស្សាតព្វោ យោ ឧ ឆឌ្ឌាតកំ តប្បេយ្យ ឧ ភោ-
សាតតំ តប្បេយ្យ ឧ ភេមាតតំ តប្បេយ្យ ឧ
តយាតតំ តប្បេយ្យ ឧទ្ធិតាឧទ្ធិតស្ស ជានេយ្យ ។

ปาฬิ ปน กิญฺหาเย สญฺญฺญิตาโย ฯ ปมโย กิญฺหา ยา-
จิกาโย ฯ ยาจิกา ฆฺยสฺเสว กิญฺหาย ปฏิลาเภ
สาเปฺป ญาเปตาโย สุณาตุ เม ภนฺเต สาเปฺป
ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สาเปฺป ฯเปฯ กิญฺหาย
รูปิยวคฺคสฺส สญฺญตฺติ ฯ ฯเปฯ ตติยมฺปิ ฯเปฯ
เม ภนฺเต สาเปฺป สาเปฺป ฯเปฯ กิญฺหาย
วคฺคสฺส สญฺญตฺติ ฯ ยสฺสายสฺมโต ขมติ ฯเปฯ
มสฺส กิญฺหาย รูปิยวคฺคสฺส สญฺญตฺติ สา ตุณฺหสฺส
ยสฺส นกฺขมติ โส ภาเสยฺย ฯ สญฺญตา
สาเปฺป ฯเปฯ กิญฺหาย รูปิยวคฺคา ฯ ขมติ
สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามหํ ฯ
เทฺว สญฺญตฺติโย กิญฺหา อกปฺปิยา กตฺวา ปาเจตพฺพา ฯ
ตโย ปกิณฺณกา อกปฺปิยา กตฺวา ปาเจตพฺพา ฯ

[๑๐๗] รูปิยเย รูปิยสญฺญี รูปิเย ปฏิคฺคณฺหาติ
ปกฺขิปติ ปาจิตฺติยํ ฯ รูปิเย เวมติโก รูปิยํ

ម្ភាលតិកុំចាំនិឡាយ តិកុំតប្បីសទ្ធតតិកុំជាអ្នកចោលរូបិយយេវិនេះ ។ តិកុំ
អ្នកឆ្វាសត្រែវតិកុំ (អ្នកចោលរូបិយ) ជាមុន ។ តិកុំអ្នកឆ្វាសវនិគចលុះ
អត្ថរួចហើយត្រែវឆ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃចូរស្តាប់ខ្ញុំ
បើសម្មតិតម្មនេះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃតប្បីសទ្ធតិកុំ
ឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកចោលនូវរូបិយ ។ នេះជាវាចាដែលប្រកាសឲ្យសង្ឃ
ជ្រាប ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃចូរស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសទ្ធតិនូវកុំ
ឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកចោលនូវរូបិយ ។ ការសទ្ធតិកុំឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នក
ចោលនូវរូបិយគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា សូមលោកដ៏មានអាយុ
អង្គនោះស្ងៀមទៅ មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន
អាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ តិកុំឈ្មោះនេះសង្ឃបានសទ្ធតិឲ្យជា
អ្នកចោលនូវរូបិយហើយ ។ ការសទ្ធតិគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃ
ស្ងៀមទៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវកម្មនេះដោយការស្ងៀមទៅយ៉ាងនេះ ។
តិកុំដែលសង្ឃសទ្ធតិហើយនោះ មិនត្រែវតែលាក់ទើរហើយទើបចាលរូបិយ
នោះទេ ។ បើតិកុំនោះតែលាក់ទើរហើយទើបទម្លាក់ចោល ត្រែវគាបត្តិទុក្កដ ។

[១០៧] រូបិយ តិកុំសំគាល់ថារូបិយមែន ហើយទទួលនូវរូបិយ
រូបិយនោះជាន់ស្ងួតិយ តិកុំនោះត្រែវគាបត្តិបាចិត្តិយ ។ រូបិយ តិកុំសង្ឃិយ

ហើយខ្លួនផ្ទៀបប្រុស ប្រុសនោះជាឥសូរត្តិយ តំកុនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ប្រុស តំកុសំគាល់ថាមិនមែនប្រុស ហើយខ្លួនផ្ទៀបប្រុស ប្រុសនោះជាឥសូរត្តិយ តំកុនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ បេសម៌មិនមែនប្រុស តំកុសំគាល់ថាជាប្រុស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេសម៌មិនមែនប្រុស តំកុសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេសម៌មិនមែនប្រុស តំកុសំគាល់ថាមិនមែនប្រុស មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១០៨) អាបត្តិមិនមានដល់តំកុដែលប៉ែសយក ដោយខ្លួនឯងឬប្រើគេឲ្យប៉ែសយកខ្លួនប្រុសដែលឆ្ងាយនុះ តួនអាកម្ម៉ឺ តួនលំនៅបេស់ខ្លួនក៏ដោយតែតថា ប្រុសនេះបេស់អ្នកណា អ្នកនោះនឹងនាំយកទៅចុះ ដល់តំកុនុត ដល់តំកុជាទាន់ដើមជញ្ជាំ ។

បដិក្ខិត្តស្លាតំ ឯសូរត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ប្រុសយេ អប្រុសសញ្ញី ប្រុសយំ បដិក្ខិត្តស្លាតំ ឯសូរត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អប្រុសយេ ប្រុសសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អប្រុសយេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អប្រុសយេ អប្រុសសញ្ញី អនាបត្តិ ។

(១០៨) អនាបត្តិ អជ្ឈារាមេ ឯ អជ្ឈាវសថេ ឯ ទុក្កដេត្វា ឯ ទុក្កដាបេត្វា ឯ ជីវិតព្រហ្មចរិយន្តរាយិកេ យសូរ តវិសូរតិ សោ ហរិសូរតីតិ ទុម្មុត្តកស្ស អាទិកម្មិកាសូរាតិ ។

สังฆาทิสิกขาบทที่ ๙

(๑๐๙) สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวัน อารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล ภิกษุณีทั้งหลายถูกภิกษุทั้งหลายด่าบริภาษด้วยคำหยาบช้าว่า พวกเธอเป็นสมณะปลอม ไม่ใช่สมณะแท้ พวกเธอไม่ประพฤติพรหมจรรย์ ไม่ใช่ผู้ประพฤติพรหมจรรย์ พวกเธอไม่มีความละอาย ฯลฯ ภิกษุณีทั้งหลายได้ยินภิกษุทั้งหลายด่าบริภาษด้วยคำหยาบช้าอยู่ ฯลฯ ได้กราบทูลเรื่องนั้นแด่พระผู้มีพระภาค ฯ ครั้งนั้นแล พระผู้มีพระภาคทรงมีพระดำรัสเรียกภิกษุทั้งหลายมาตรัสถามว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย ได้ยินว่าภิกษุทั้งหลายด่าบริภาษภิกษุณีทั้งหลายด้วยคำหยาบช้าจริงหรือ ฯ ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า จริงพระพุทธเจ้าข้า ฯ ภิกษุทั้งหลายเหล่านั้นถูกพระผู้มีพระภาคตรัสติเตียนแล้ว ฯลฯ

ជាឧបាសិកាកាត់ រូបិយសំវោហារំ សមាបជ្ជិស្សន្តិ ឯតេន
មោឃបុរិសោ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ
វា ភិយ្យោភាវាយ ។បេ។ ឯវញ្ហេ បន កិត្តាវតា នុ
ខោ ភិក្ខវេ ឥមំ
សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិដ្ឋំ ទុស្សុតំ ហោតិ យោ បន កិត្តិ ជាឧបាសិ-
កាកាត់ រូបិយសំវោហារំ សមាបជ្ជេយ្យ ឯស្សន្តិយំ
ទាឯិត្តិយន្តិ ។

(១១០) យោ បជានាតិ យោ យាឯិសោ ។បេ។
កិត្តិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ
កិត្តិ ។ ជាឧបាសិកាកាត់ ជាម ភិក្ខុនិយំ អភិក្ខុនិយំ
ភិក្ខាភិក្ខុនិយំ ។ ភិក្ខុ ជាម សិក្ខមានំ សិក្ខាបិតំ
សាមណេរំ សាមណេរិយំ ភិក្ខុំ ភិក្ខុនិយំ ។ អភិក្ខុ ជាម
យេនកាត់ វុត្តន្តិ ។ តិត្ថិយកាតំ ជាម តិត្ថិយយំ ។
រូបិយំ ជាម សន្តំវណ្ណោ តិរោបព្ភេ លោមាមា-
សេសោ ជាវុមាសេសោ ជតុមាសេសោ យេ ភៅហារំ
ភច្ឆន្តិ ។ សមាបជ្ជេយ្យាតិ ភិរោតេ ភិត្តំ ភេឌាមេតិ

ដោយរូបិយមានប្រែការផ្សេង ។ ផ្លូវគ្មានទេ នែមោឃបុរសទាំងឡាយ អំពើ
ដែលអ្នកធ្វើនេះ មិនមែនទាំងឲ្យជ្រែះថ្លាដល់ពួកបុគ្គលដែលមិនទាន់ជ្រែះថ្លា
នោះទេ ឬមួយទាំងពួកអ្នកដែលជ្រែះថ្លាហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រែះថ្លាឡើងមិន
បានទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្នាក់ងារឲ្យទិញលក់ដែលគ្រហស្ថ
សិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយប្រែត្រឡប់ភ្ជួររាស់ដោយរូបិយ មាន
ប្រែការផ្សេង ។ ភិក្ខុដែលទិញមកតាមនូវទិស្សត្តិយ ភិក្ខុនោះត្រូវគាបភ្ជិត
ចាទិត្តិយ ។

(១១០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទនុ៎ះ
ដែលបានដឹកណ្តូរបួនហើយ ។ មាសប្រាក់ដែលធ្វើសំរេចជារូបហើយក្តី មិន
មានធ្វើជារូបក្តី ធ្វើខ្លះមិនបានធ្វើខ្លះក្តី ហៅថា រូបិយ មានប្រែការផ្សេង ។
រូបិយដែលគេប្តូរសម្រាប់ពាក់លើក្បាលក្តី ពាក់ត្រចៀកក្តី ពាក់នឹងដៃក្តី ពាក់
នឹងជើងក្តី ពាក់នឹងចង្កេះក្តី ហៅថា រូបិយធ្វើសំរេចហើយ ។ រូបិយដែល
នៅជាដុំ ហៅថា រូបិយគេមិនទាន់ធ្វើសំរេច ។ រូបិយដែលធ្វើសំរេច
ជារូបនឹងមិនទាន់ធ្វើសំរេចជារូបទាំងពីរយ៉ាងនេះ ហៅថា រូបិយគេបាន
ធ្វើខ្លះមិនបានធ្វើខ្លះ ។ មាសក្តី កហាបណៈក្តី មាសកន្ធើដោយជាតិ
លោហៈក្តី មាសកន្ធើដោយឈើក្តី មាសកន្ធើដោយដីឥដ្ឋនៅជាយ៉ាងណាបាន
ហៅថា រូបិយ ។ ពាក្យថា ប្រែត្រឡប់ គេចក្តីថា ភិក្ខុទិញផ្លូវនូវរូបិយ

និស្សគ្គិយំ ហោតិ(១) ។ តេនេន អភិក្ខុនា ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(២) ។ តេនេន ភិក្ខុនាភិក្ខុនិំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៣) ។ អភិក្ខុនេន ភិក្ខុំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៤) ។ អភិក្ខុនេន អភិក្ខុនិំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៥) ។ អភិក្ខុនេន តិត្តាភិក្ខុនិំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៦) ។ តិត្តាភិក្ខុនេន ភិក្ខុំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៧) ។ តិត្តាភិក្ខុនេន អភិក្ខុនិំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៨) ។ តិត្តាភិក្ខុនេន តិត្តាភិក្ខុនិំ ខេត្តាបេតិ និស្សគ្គិយំ ហោតិ(៩) ។ សង្ឃមជ្ឈេ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។ ឯវញ្ហិ បន តិត្តាវេ

---

១. . . . ៩ និស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិយន្តិ សព្ពត្ថ អដ្ឋកថាសុ ។

វិតេ ភេសជ្ជេ បដិគ្គហិតេ ភេសជ្ជេ ភេសជ្ជមិស្សកេ ភេសជ្ជសម្មិស្សកេ ឧទកេ ឧទកមិស្សកេ ឧទកសម្មិស្សកេ ខីរេ ខីរមិស្សកេ ខីរសម្មិស្សកេ ទធិម្ហិ ទធិមិស្សកេ ទធិសម្មិស្សកេ សប្បិម្ហិ សប្បិមិស្សកេ សប្បិសម្មិស្សកេ នវនីតេ នវនីតមិស្សកេ នវនីតសម្មិស្សកេ តេលេ តេលមិស្សកេ តេលសម្មិស្សកេ មធុម្ហិ មធុមិស្សកេ មធុសម្មិស្សកេ ផាណិតេ ផាណិតមិស្សកេ ផាណិតសម្មិស្សកេ យាគុយា យាគុមិស្សកាយ យាគុសម្មិស្សកាយ ខាទនីយេ ខាទនីយមិស្សកេ ខាទនីយសម្មិស្សកេ ភោជនេ ភោជនមិស្សកេ ភោជនសម្មិស្សកេ ហរីតកេ ហរីតកមិស្សកេ ហរីតកសម្មិស្សកេ អាមលកេ អាមលកមិស្សកេ អាមលកសម្មិស្សកេ ហលិទ្ទេ ហលិទ្ទមិស្សកេ ហលិទ្ទសម្មិស្សកេ សិង្គិវេរេ សិង្គិវេរមិស្សកេ សិង្គិវេរសម្មិស្សកេ មរិចេ មរិចមិស្សកេ មរិចសម្មិស្សកេ បិប្ផលិយា បិប្ផលិមិស្សកាយ បិប្ផលិសម្មិស្សកាយ លោណេ លោណមិស្សកេ លោណសម្មិស្សកេ ឧច្ចយេ ឧច្ចយមិស្សកេ ឧច្ចយសម្មិស្សកេ សោវីរកេ សោវីរកមិស្សកេ សោវីរកសម្មិស្សកេ ឯតេសុ ឯកំ ភេសជ្ជំ ឯកេន ភេសជ្ជេន ឯកេន ភេសជ្ជេន ឯកំ ភេសជ្ជំ ឯកេន ភេសជ្ជេន ឯកេន ភេសជ្ជេន ឯកេន ភេសជ្ជេន

ខំស្បង្ខំតង្ខំ ។ ភោ កិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា
វិតក់ស ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ តិក្ខុត្តុំ ចាតេ វន្ទិត្វា
ឧក្កុដិតំ ខំសិខំត្វា អញ្ជលិ បគ្គហេត្វា វិវរមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្តេ ចាតុទ្ទសកាតំ ទ្វេបិយសំភេហារំ
សមាបជ្ជិំ តំ មេ ខំស្បង្គិយ៍ តមាហំ សង្ឃស្ស
ខំស្បង្ខាមីតិ ។ ខំស្បង្ខិត្វា អាចង្គិ តេសេតព្វា ។
ត្យន្តេន កិក្ខុនា បដិពលេន អាបង្គិ បដិគ្គហេតព្វា ។
សចេ តន្ត អាគច្ឆតិ អាគមេតោ ក ឧថាសតោ
ក សោ វត្តព្វោ អាវុសោ តំ ជានាហីតិ ។ សចេ
សោ តណាតិ តំ មិនា តោ អាហរិយតូតិ ។ ឧ
វត្តព្វោ តំ ក តំ ក អាហរតិ ។ តាបច្ឆិយ
អាខិក្ខិតព្វំ សច្ឆិ ក តេសំ ក មគ្គំ ក ជានាតិ
ក ។ សចេ សោ តេន បរិវត្តេត្វា តាបច្ឆិយ៍ អាហរតិ
ទ្វេបិយភេតាមតាំ បវេត្វា សត្ថេហោ បរិកុញ្ជិតព្វំ ។
វិវរិតព្វំ លេខេ តំ តុច្ឆំ តាសលំ តោ តេ លេ-
ខេតិ សោ វត្តព្វោ អាវុសោ តំ ជន្តេហីតិ ។
សចេ សោ ជន្តេតិ តំ តុច្ឆំ តាសលំ តោ តេ

តិក្ខុតច្ឆិលេយ៉ាងនេះឯង ។ តិក្ខុនោះតប្បីចូលទៅកាសឲ្យរហ័យពាតច័ន
ធ្វើនស្មាតាងថ្វាយបង្គំបាទាតិក្ខុចាស់ជាងខ្លួយ ហើយតង្គុយច្រហាង
ផ្គងអញ្ជលីពោលយ៉ាងនេះ (ខំងសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំជា
អ្នកច្រែកំពុងខំញុជូរដោយរបៀបយាងច្រែការសង្ឃ ។ រួចយកតុបសន្ទុះនេះជា
ខំស្បង្គិយ ខ្ញុំសូមលះនូវរបៀបយាតុនេះដល់សង្ឃ ។ លុះលះស្រែចហើយតប្បី
សំដែងអាបត្តិចេញ ។ តិក្ខុអ្នកឆ្លាសអង់អាចតប្បីតួលសំដែងអាបត្តិ ។
បើឆ្លាមវត្ត ឬចាសតមកក្នុងទីនោះ តិក្ខុចាំងខ្លួយតប្បីពោលនឹងតេថា
អាវុសោ អ្នកចូរដើងនូវរបៀបយាតុនេះចុះ ។ បើតពោលថា ណ្ហកលោកម្ចាស់
ត្រែការឲ្យខ្ញុំតាំយកវត្ថុអ្វីមកដោយរបៀបយាតុនេះ ។ តិក្ខុចាំងខ្លួយមិនតប្បី
ពោលថា អ្នកចូរតាំយកនូវតុនេះរបៀបនេះមកឲ្យ ។ តប្បីប្រាប់តែ
របៀបដែលតួរ តឹងសប្បី ឬប្រែង ឬទឹកឃ្មុំ ឬស្ករអំបៅកំបាន ។ បើតង្វាស់
ប្តូរដោយរបៀបយាតុនោះ ហើយតាំយកបៀបដែលតួរមក តិក្ខុចាំងតប្បី
បរិភោគបាន រឿរលើងតែតិក្ខុអ្នកចំញុជូរដោយរបៀបចេញ ។ បើតិក្ខុបាន
របៀបតួរយ៉ាងនេះ នេះជាការល្អ បើមិនបានទេ តប្បីពោលនឹងតេថា
អាវុសោ អ្នកចូរពោលនូវរបៀបយាតុនេះមក ។ បើតពោលមៅ នេះជាការល្អ

ម៉ោនមិនចោលទេ តំកុំពាំនឹងឲ្យនូវសន្មតតំកុំ (មួយរូប) ដែលប្រែកប
ដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នកចោលនូវប្រចៀវ តែតំកុំមិនដល់នូវឆន្ទាគតិ ១ មិនដល់
នូវទោសាគតិ ១ មិនដល់នូវមោហាគតិ ១ មិនដល់នូវភយាគតិ ១ ដ៏ឆន្ទៈប្រចៀវ
ដែលខ្លួនបានចោលនឹងមិនបានន័យថា ១ ឮសេចក្តីពាំនឹងឲ្យ តំកុំនូវ
សន្មតយ៉ាងនេះ ។ តំកុំអ្នកឲ្យសន្មតដែលអង្គុំតំកុំ (ជាអ្នកចោលនូវប្រចៀវ)
ជាមុន ។ តំកុំអ្នកឲ្យសន្មតដែលអង្គុំតាចលុះអង្គុំរួចហើយ ត្រូវប្រែកាសសង្ឃឲ្យដឹង
ដោយពាក្យថា បតិត្តព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃចូរស្តាប់ខ្ញុំ បើសម្មតិកម្មនេះ
មានកាលដ៏នួរដល់សង្ឃហើយសោត សង្ឃតាំងនូវសន្មតតំកុំឈ្មោះនេះឲ្យជា
អ្នកចោលនូវប្រចៀវ ។ នេះជាវិធីដែលប្រែកាសឲ្យសង្ឃដឹង ។ បតិត្តព្រះ
សង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃចូរស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតនូវតំកុំឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នក
ចោលនូវប្រចៀវ ។ ការសន្មតតំកុំឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកចោលនូវប្រចៀវ ឆ្លង
ផុតសំលេកដ៏មានតាយុអង្គុណា សូមសំលេកដ៏មានតាយុអង្គុនោះស្តាប់មៅ
មិនឆ្លងផុតសំលេកដ៏មានតាយុអង្គុណា សំលេកដ៏មានតាយុអង្គុនោះ តប្បី
សោលទៀត ។ តំកុំឈ្មោះនេះសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នកចោលនូវប្រចៀវ
ហើយ ។ សម្មតិកម្មនេះឆ្លងផុតសង្ឃ ហេតុនោះសង្ឃទើបស្តាប់
មៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំពុកនូវសម្មតិកម្មនេះ ដោយតាកាសស្តាប់មៅយ៉ាងនេះ ។

ឯន្តេតំ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតោ តំកុំ វុច្ចតិ យត្ថ ឆន្ទាគតិ
សម្មន្នំតាព្ពោ ហោតិ ឯ ឆន្ទាគតិំ គច្ឆេយ្យ ឯ ទោសាគតិំ
គច្ឆេយ្យ ឯ មោហាគតិំ គច្ឆេយ្យ ឯ ភយាគតិំ
គច្ឆេយ្យ ឆន្ទិតាបច្ឆិតញ្ច ជានេយ្យ ។ ឯវំឡ្ហ បឯ
តំកុំវេ សម្មន្និតព្ពោ ។ បឋមំ តំកុំ យាចិតព្ពោ ។
យាចិត្វា ញត្តេឯ តំកុំនា បដិពលេឯ សង្ឃោ
ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ យទិ
សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ តំកុំំ ឆន្ទ-
ឆន្ទតាំ សម្មន្នេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឃោ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ តំកុំំ ឆន្ទ-
សម្មន្នតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស
តំកុំនោ ឆន្ទ-ឆន្ទតាសម្ម សម្មតិ សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស ន ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មតោ
សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមោ តំកុំ ឆន្ទ-ឆន្ទតោ ។ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិតិ ។

เตน สมฺมาเตน กิญฺจาปิ อหเมตฺถ นตฺถิ ตถาปิ ตาเทสนาย ๆ
สาเธ ภิกฺขเว ภิกฺขุนา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา ปฏิเทเสตพฺพา ๆ

(๑๑๑) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ปาจิตฺติยา ๆ

(๑๑๒) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ปาฏิเทสนียา ๆ

(๑๑๓) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ทุกฺกฏานิ ๆ

(๑๑๔) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ทุพฺภาสิตานิ ๆ

(๑๑๕) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ปาจิตฺติยา ๆ

(๑๑๖) อาปตฺติ อุทฺธฏาสฺส อาปตฺติ ปฏิกฺขิตฺตาสฺส อาปตฺติ ๆ

เตน สมฺมาเตน กิญฺจาปิ อหเมตฺถ นตฺถิ ตถาปิ ตาเทสนาย ๆ
สาเธ ภิกฺขเว ภิกฺขุนา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา ปฏิเทเสตพฺพา ๆ

(๑๑๑) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ปาจิตฺติยา ๆ

(๑๑๒) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ปาฏิเทสนียา ๆ

(๑๑๓) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ทุกฺกฏานิ ๆ

(๑๑๔) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ทุพฺภาสิตานิ ๆ

(๑๑๕) ยานิ เหฏฺฐา ยานิ สงฺฆาทิเสสา ยานิ ปาจิตฺติยา ยานิ ปาฏิเทสนียา ยานิ ทุกฺกฏานิ ยานิ ทุพฺภาสิตานิ อิมานิ วุจฺจนฺติ ปาจิตฺติยา ๆ

(๑๑๖) อาปตฺติ อุทฺธฏาสฺส อาปตฺติ ปฏิกฺขิตฺตาสฺส อาปตฺติ ๆ

[១១៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ បវុដ្ឋោ ហោតិ ចីវរកាលំ តត្ថេវ ។ សោ បដិបលោតិតោ សង្ឃាដិ ភាតិត្វា សុវត្ថំ សុបារិកម្មកតំ តត្ថ ចារុបំ ។ អថខោ អញ្ញតរោ បរិព្វាជកោ មហាតិត្ថំ បដំ ចារុបិតំ យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច សុន្ទរកោ ខោ ត្វាយំ អាវុសោ សង្ឃាដិ(១) ឧទាហិ មេ បដេនាតិ ។ ជានាបិ អាវុសោតិ ។ អាមាវុសោ ជានាមីតិ ។ ហន្ទាវុសោតិ អទាសិ ។ អថខោ សោ បរិព្វាជកោ តំ សង្ឃាដិ ចារុបិត្វា បរិព្វាជការាមំ អគមាសិ ។ បរិព្វាជកា តំ បរិព្វាជកំ ឯតទវោចុំ សុន្ទរកោ ខោ ត្វាយំ អាវុសោ

១ ម. សង្ឃាដី ។

(១១៣) *សម័យោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានយស ទ្រង់គង់ក្នុងជេតពន វេរស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ព្រះឧបនន្ទដ៏មានកាយុជាបុត្តនៃសក្យ ប្រសប់ក្នុងវិន័យ ។ ឧបនន្ទភិក្ខុនោះយកកំណាត់សម្ពត់ចាស់ ។ ទៅប្លីជាសង្ឃាដិ ធ្វើកិច្ចត្រៃលត់តាក់ចុងហើយយកមកដណ្តប់ ។ គ្រានោះឯង បរិព្វាជកម្នាក់ដណ្តប់សម្ពត់ដ៏មានជាំម្នែនហើយចូលទៅកាន់ឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយបានពោលនឹងឧបនន្ទសក្យបុត្តដ៏មានអាយុយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ សង្ឃាដិរបស់លោកនេះល្អមែន លោកប្លូរប្លែនឹងសម្ពត់របស់យើងចុះ ។ ឧបនន្ទភិក្ខុនិយាយតបថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកចូរដើរចុះ (អ្នកមើលស៊ីន) ។ បរិព្វាជកនិយាយថា អើ អាវុសោ យើងដើរ ។ ឧបនន្ទភិក្ខុបានឲ្យនូវសង្ឃាដិនោះដោយពាក្យថា ចាំ អាវុសោ ។ បរិព្វាជកនោះទើបដណ្តប់នូវសង្ឃាដិនោះ ហើយបានទៅកាន់អាស្រមរបស់បរិព្វាជក ។ បរិព្វាជកាំងឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបរិព្វាជកនោះថា ម្នាលអាវុសោ*

សង្ឃាដិ ភគវោ ឧយ្យា លម្ពាតិ ។ តេន ខោ បន អាវុសោ បដេន បរិវត្តេតាតិ[1] ។ តត្ថ តិហាមិ ភ្ញាយំ អាវុសោ សង្ឃាដិ ភវិស្សតិ សោ យេវ តេ បដោ វរតេតិ ។ អដនោ សោ បរិភ្ញាដនោ សង្ឃំ ខោ បរិភ្ញាដតោ អាហំសុ តត្ថតិហាបិ ភ្ញាយំ សង្ឃាដិ ភវិស្សតិ សោ យេវ តេ បដោ វរតេតិ យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ ឯតទវោច លភន្តេ អាវុសោ សង្ឃាដិ ដេហិ មេ បដត្ថំ ។ ឧទ្ធុ ទ្ធំ អាវុសោ មយា ភុំត្តោ ជានាមិ អាវុសោតិ ឯសាហំ ទស្សាមីតិ ។ អដនោ សោ បរិភ្ញាដនោ ទុដ្ឋាយតិ ទ័យតិ វិនាមេតិ តិហាតិ[2] ឯ តិហិស្សតិ វិស្សដិសាវិស្សដេតិ[3] តាវ ភន បត្តដិនោ បត្តដិតស្ស ច ទស្សតីតិ ។ អស្សាសុំ ខោ តំភិក្ខូ ឧតស្ស បរិភ្ញាដតស្ស ទុដ្ឋាយន្តស្ស ទ័យន្តស្ស វិនាមេន្តស្ស ។ យេ តេ តំភិក្ខូ

---

១ សព្វត្ថ បរិវត្តិតាតិ ទិស្សតិ ។ ២ តិហិបិ ឯ តិហិស្សតិ ឯត្ថ ឧទ្ធំ តាទិសមេ ទិស្សតេ ។ តិហិបិ តាទ តិហិស្សតិ ត្រង្គ ហោតិតិ ពហុស្សុតា ។ ៣ ម ម. ទេត្តិ ។

សង្ឃាដិរបស់អ្នកនេះល្អមែន អ្នកបានមកអំពីណា ។ បរិភ្ញាដកនោះឥត ថា ម្ចាស់អាវុសោ យើងបានប្តូរដោយសម្ពត់របស់យើងមក ។ ពួក បរិភ្ញាដកសួរថា ម្ចាស់អាវុសោ សង្ឃាដិរបស់អ្នកនេះខ្មីពេកដែរ ប៉ុន្មានថ្ងៃ ឯសម្ពត់របស់អ្នកពីមុននោះប្រសើរជាង ។ បរិភ្ញាដកនោះទើប តិតថា បរិភ្ញាដកពីរនាក់ឲ្យបានគោលខ្ពស់ពាក្យនោះ ដ្បិតសង្ឃាដិរបស់អញនេះខ្មីពេកដែរ ប៉ុន្មានថ្ងៃ សម្ពត់របស់អញនោះឯង ប្រសើរ ទើបចូលទៅគេឧបនន្ទសក្យបុត្តជាមានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ហើយក៏និយាយពាក្យនេះនឹងឧបនន្ទដ៏មានអាយុដូចសក្យបុត្តថា ល្អើយចុះ ភ្ញាក់ឲ្យយកសង្ឃាដិរបស់អ្នកទៅវិញចុះ ចូរឲ្យសម្ពត់មកយើងវិញ ។ ឧបនន្ទ ភិក្ខុបាននិយាយថា ម្ចាស់អាវុសោ យើងបានប្តូរដោយអ្នកហើយថា អ្នកចូរ ជាំង (ចូរមើលសិន) ដូច្នេះ មិនមែនទេឬ យើងមិនឲ្យទេ ។ ឯបរិភ្ញាដក នោះក៏ពោលពាក្យ តិះដៀល ឧទ្ធុះបង្អាប់ថា សូមប្តីគ្រែហ៎ស្តើរមែន ឲ្យខ្លួនវង្គុះនោះដល់គ្រែហ៎ស្ត ដែលមានសេចក្តីភ្លាត់ក្រែហាយដែរ ចុះហេតុអ្វី បព្វជិតគ្រប់ឆ័ត៌មិនឲ្យដល់បព្វជិតដូចគ្នា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបានឮបរិភ្ញាដក នោះពោលពាក្យ តិះដៀល ឧទ្ធុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា

មានសេចក្តីថ្កុញថ្កានថា ។ បេ ។ តំកុំពាំនឹងឮយានោះគឺគោលពាសតំរៀល ចន្ទុបមន្តីបាថា ។បេ។ ន្ទុសក្យបុត្តជាមានយស មិនគួរនឹងបែរត្រឡប់ចំញ្ញាដូរបេះមួយអន្ទឹរដោយបរិក្ខារបានទេ ។ តំកុំពាំនឹងនោះក៏នាំគ្នាគ្រាបទូលដំណើរនុ៎ះដល់ព្រះជាមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គក៏ត្រាស់សួរថា ។បេ។ ពួកអ្នកឯងបែរត្រឡប់ចំញ្ញាដូរបេះមួយអន្ទឹរដោយបរិក្ខារបានឬ តាំងមែនឬ ។ ។បេ។ តំកុំក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស តាំរនោះតាំងមែន ។ សម្តេចព្រះសម្ពុទ្ធជាមានព្រះភាគទ្រង់តំរៀលថា នែមោយបុរស អ្នកឯងមិនគួរនឹងបែរត្រឡប់ចំញ្ញាដូរបេះមួយអន្ទឹរដោយបរិក្ខារបានទេ នែមោយបុរស អំពើដែលអ្នកធ្វើនេះ មិនមែនជាទំនៀមប្រព្រឹត្តរបស់ពួកសមណសក្យបុត្តិយទេ ដល់បុគ្គលដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬមួយជាំបុគ្គលដែលជ្រះថ្លារហើយ ឲ្យវិនិបាតដែលជ្រះថ្លារឲ្យវិនិមិនបានទេ ។ បេ ។ ម្នាលតំកុំពាំនឹងឮយ អ្នកជាំនឹងឮយតប្បីសំដែងឲ្យវិនិនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា តំកុំណាមួយបែរត្រឡប់ចំញ្ញាដូរបេះរបស់មានប្រការផ្សេង ។ បេ ។ ដល់នោះជាទុក្កដ្ឋាបត្តិ តំកុំនោះត្រូវគោបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១១៥) ត្រង់ពាក្យថា តំកុំណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្តាប្រជុំហើយ ។ បរិក្ខារនាំនឹងឮយ គឺចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនៈនិងគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារនាំនឹងឮយ ដោយហេតុនៅ

អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ ឆាដំ ហំ ភាម អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ បរិក្ខារចោរេ សន្តំ ភិក្ខុំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិស្សតីតិ ។ អដ្ឋនោ តេ តំកុំ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេស្សុំ ។ សន្តំ ភិក្ខុំ តំ ឧបនន្ទ បរិក្ខារចោរេ សន្តំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិស្សសីតិ ។ សន្តំ ភគវាតំ ។ តែមហំ តុច្ឆោ ភវិស្សាមិ រិត្តោ អហំ ភាម តុំ មោឃបុរិស បរិក្ខារចោរេ សន្តំ ភិក្ខុំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិស្សសិ នេតំ មោឃបុរិស បដិច្ឆរូបំ ។ បេ ។ ឧបសម្បាយ ឧបវទិតព្ពំ ។ កិច្ចយ្យ-តាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន ភិក្ខុ ភាឧបជ្ឈាយកំ តាយ-បត្តិយា សមាទាយ ឯសុត្តិយំ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(១១៤) យោ បនាតិ យេកោ យាតិសោ ។ បេ ។ ភិក្ខូតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ ភិក្ខូតិ ។ ឧបជ្ឈាយកំ ជាម ចិរំវសិត្វា ចិរំវសិត្វាតាត-សេនាសនកិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារនាំនឹងឮយ អត្តនោ

ឧប្បលវណ្ណោ ឧប្បលគន្ធំ ឧបរិ តាសុត្តំ ។ តាយ-
វិក្កាយ សមាបជ្ជយ្យាតិ ឥមិនា វត្ថុ មេថុ
ឥមំ អាហារ ឥមិនា វត្ថុ បរិវត្តេតេ[1] ឥមិនា វត្ថុ
ឥមាយ ឥរិយាបថាយ អជ្ឈាចរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យតោ
ខោ ឥមំ វិក្កាយ[2] អន្តោ កល្យោ បរិវ-
ត្តេតព្ពោ តតោ បដិលទ្ធេ ឧបរិ តាសុត្តំ ។ តាយ
ឯកាទសក្ខត្តុំ តាសុត្តំ ។ តាយ ។ អបិ ភន្តេ
ជាតរូបរជតំ តាយវិក្កាយំ សមាបជ្ជតិ ឥមំ មេ
ឯសុត្តំ វទាហរ សង្ឃស្ស ឯសុត្តញ្ចាតិ ។ តេ ។
ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ
ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ
ឧទ្ទិដ្ឋំ តិ ។

(១១៥) តាយវិក្កាយេ តាយវិក្កាយសញ្ញី ឯសុត្តំ
ជាតំ ឯសុត្តំ ។ តាយវិក្កាយេ វេមតិកោ ឯសុត្តំ

[1] សព្វត្ថ បរិវត្តេហីតិ ទិស្សតិ ។ ២ ៤. ឥ. យតោ កយិរាតព្ពោ ហោតិ ឯត្តាវតាបិ ។

សុមគ្គលិតម្ពំលសិរិតេ[2] សុមគ្គលេយ្យសុខំ សុមគ្គលិអម្ពារវតិវេទិ ឥមាយ
វាចាយ ទេយ្យធម្មបរិយាបន្នំ ។ ។ តាយវិក្កាយ ឯសុត្តំ ជាតរូបរជតន្តិ
តាយវិក្កាយំ ឯសុត្តំ ជាតរូបរជតន្តិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។
តេ ។ អាយស្មតោ ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ
ឧទ្ទិដ្ឋំ តិ ។

(១១៥) ទ្វេភាសុត្តំ ទ្វេភាសុត្តន្តិ សញ្ញី ឯសុត្តំ ជាតំ ឯសុត្តន្តិ ។
ទ្វេភាសុត្តំ ទ្វេភាសុត្តន្តិ វេមតិកោ ឯសុត្តំ ជាតំ ឯសុត្តន្តិ ។ ទ្វេភាសុត្តំ

[1] ឥមាយ ឥរិយាបថាយ ឥមិនា វត្ថុ បរិវត្តេតេ ឥមិនា វត្ថុ មេថុ ឥមំ អាហារ ឥមិនា វត្ថុ ឥមាយ ឥរិយាបថាយ អជ្ឈាចរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យតោ ខោ ឥមំ វិក្កាយ អន្តោ កល្យោ បរិវត្តេតព្ពោ តតោ បដិលទ្ធេ ឧបរិ តាសុត្តំ ។ តាយ ឯកាទសក្ខត្តុំ តាសុត្តំ ។ តាយ ។ អបិ ភន្តេ ជាតរូបរជតំ តាយវិក្កាយំ សមាបជ្ជតិ ឥមំ មេ ឯសុត្តំ វទាហរ សង្ឃស្ស ឯសុត្តញ្ចាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ ឧទ្ទិដ្ឋំ តិ ។ (១១៥) តាយវិក្កាយេ តាយវិក្កាយសញ្ញី ឯសុត្តំ ជាតំ ឯសុត្តំ ។ តាយវិក្កាយេ វេមតិកោ ឯសុត្តំ ជាតំ ឯសុត្តំ ។ ទ្វេភាសុត្តំ

[2] ជាតរូបរជតន្តិ ទេយ្យធម្មបរិយាបន្នំ ។ ជាតរូបរជតន្តិ សុមគ្គលិតម្ពំលសិរិតេ សុមគ្គលេយ្យសុខំ សុមគ្គលិអម្ពារវតិវេទិ ឥមាយ វាចាយ ទេយ្យធម្មបរិយាបន្នំ ។ ។ តាយវិក្កាយ ឯសុត្តំ ជាតរូបរជតន្តិ តាយវិក្កាយំ ឯសុត្តំ ជាតរូបរជតន្តិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ ឧទេយ្យាតិ ។ តេ ។ ឧទេយ្យន្តិ ។ តេ ។ អាយស្មតោ ឧទ្ទិដ្ឋំ តិ ។ ទ្វេភាសុត្តំ ទ្វេភាសុត្តន្តិ សញ្ញី ឯសុត្តំ ជាតំ ឯសុត្តន្តិ ។ ទ្វេភាសុត្តំ ទ្វេភាសុត្តន្តិ វេមតិកោ ឯសុត្តំ ជាតំ ឯសុត្តន្តិ ។ ទ្វេភាសុត្តំ

ตาติ ตุฏฺฐิยา ฯ ตายวิกฺกเยน ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺ-
ตุฏฺฐิยา ตาติ ตุฏฺฐิยา ฯ ตายวิกฺกเยน ตายวิกฺกยสงฺขาตา
อาปตฺติ ตุกฺกฏสฺส ฯ ตายวิกฺกเยน เวมตฺติกา อาปตฺติ
ตุกฺกฏสฺส ฯ ตายวิกฺกเยน ตายวิกฺกยสงฺขาตา
อนาปตฺติ ฯ

(๑๑๖) อาปตฺติ อาปชฺชิ ปุคฺคลโต ภาชนียภาวโต-
อาทิกฺขาโต ฯเปฯ อาปชฺชิตพฺพา ฯเปฯ ๔ยถา ๘
ฯเปฯ ๘ยถา ๘ อนฺตราติ กณาโต ฯเปฯ ตุณฺหีภาว-
ตาติ ฯ

๑สมาธิสิกฺขาปทวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

ภาสิยาวณฺณนา ปุถิยา ฯ

ยาวลทฺธจิตฺตาย ๑ตฺยายเอเตน ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺ-
ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา
เอเตน ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา
ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา
ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา
ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา
ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา
ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา
ตายวิกฺกยสงฺขาตา ติสฺสฺตฺถิยา ๑ ตฺยายวิกฺกยสงฺขาตา

(๑๑๖) อาปตฺติ อาปชฺชิ ปุคฺคลโต ภาชนียภาวโต-
อาทิกฺขาโต ฯเปฯ อาปชฺชิตพฺพา ฯเปฯ ๔ยถา ๘
ฯเปฯ ๘ยถา ๘ อนฺตราติ กณาโต ฯเปฯ ตุณฺหีภาว-
ตาติ ฯ

สิกฺขาปทวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

ภาสิยาวณฺณนา ปุถิยา ฯ

ឧបស្សុតាឥ

គោសិយោ សុត្តន្តេកាតា ជតូសុតាន ឯសីនឥ

ទ្វេ ច លោមានិ ទុក្កដ្ឋេ ទុគោ ជានឧបាគារេតាតិ ។

ចំនួនវត្ថុនៃសិក្ខាបទក្នុងកោសិយវគ្គនោះ គឺ

*កិក្ខុធ្វើសន្ថតរោយកេមចៀមលាយសូត្រ ១ កិក្ខុធ្វើសន្ថត
ដោយកេមចៀមទៀសុទ្ធ ១ កិក្ខុធ្វើសន្ថតត្រូវយកកេមចៀម
ទៅតំកោតមកលាយ ១ កិក្ខុធ្វើសន្ថតថ្មីហើយត្រូវប្រើបួសសិ
ឲ្យបាន ៦ ឆ្នាំ ១ កិក្ខុធ្វើសន្ថតសម្រាប់តែចំរើនទុយត្រូវកាត់
យកសន្ថតចាស់មកលាយ ១ កិក្ខុកាន់យកកេមចៀមដែល
តើតរៀនភាគ់តណ្តាលផ្លូវ បានតែតើមបីយោជន៍ ១ កិក្ខុ
ប្រើខាងកិក្ខុនីឲ្យលាងដែលកំគក់កេមចៀម ១ កិក្ខុទទួល
ប្តូរយ ១ កិក្ខុលក់ទំញើរោយរួចយ ១ កិក្ខុលក់ដំញើថ្លាសំបុរ
ដោយតម្លៃយ៉ាវត្ថុ ១ ។*

បត្តវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(១១៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ពហូ បត្តេ សន្ធេន្តិយំ ករោន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិហេឋេន្តិ ករំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា ពហូ បត្តេ សន្ធេន្តិយំ ករិស្សន្តិ បត្តវលិំ វិ សមណា សក្យបុត្តិយា ករិស្សន្តិ អាមន្តិការបលិ វិ បសារេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខិយ្យន្តានំ វិហេឋេន្តានំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិហេឋេន្តិ ករំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អតិរេកបត្តំ ធារេស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អតិរេកបត្តំ ធារេថាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(១១៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ជាន់ឯយស ក្នុងវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុសន្សំបាត្រច្រើនពេក ។ មនុស្សពាំនយល់ឃើញដើរកាន់វិហារបានរយៈកាល តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាកូនចៅរបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត មិនសមគឺបើនឹងសន្សំបាត្រច្រើនពេក សមណៈពាំនយល់ឃើញជាកូនចៅរបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តនឹងធ្វើនូវដំនួញបាត្រ ឬនឹងតាំងកន្ទុយសត់ការដន្លង់ ។ ភិក្ខុពាំនយល់បានឮពាក្យមនុស្សពាំនយល់នោះ តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ។ ពួកភិក្ខុណាដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុពាំនោះក៏តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនសមគឺនឹងប្រើប្រាស់អតិរេកបាត្រ[1]ឡើយ ។ លុះនោះ ភិក្ខុពាំនោះក៏ក្រាបទូលរឿងនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំនយល់ ឮថាអ្នកពាំនយល់ប្រើប្រាស់អតិរេកបាត្រ ពិតមែនឬ ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទូលឆ្លើយថា សូមព្រះអង្គព្រះមេត្តាប្រោស

[1] បាត្រដែលលើស ពីបាត្រដែលមិនបានតាំងឡើយ មិនបានអធិដ្ឋាន ។

វិសេសហើ តុច្ឆោ អភូតោ តុច្ឆំ ឯវ ភាសតិ តុច្ឆំ មោឃំ-
ប្បុរិសោ អតិរេកចត្តំ ជានេយ្យ ទេតិ តុច្ឆំ មោឃបុរិសោ
អញ្ញសន្ថានំ វា បសាទាយ បសន្ថានំ វា កិរិយា-
អាកាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ហិ បន តំ ភិក្ខុវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន ភិក្ខុ អតិរេកចត្តំ ជានេយ្យ
ឯិស្សត្តិយំ វា ចិត្តិយត្តំ ។ ឯវភ្លិំ ភណតោ ភិក្ខុនំ
សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

[១១៨] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មតោ
អានន្ទស្ស អតិរេកមត្តោ ឧប្បជ្ជោ ហោតិ ។ អាយស្មា
ច អានន្ទោ តំ បត្តំ អាយស្មតោ សារិបុត្តស្ស ទាតុ-
កាមោ ហោតិ ។ អាយស្មា ច សារិបុត្តោ សាកេតេ
វិហរតិ ។ អថខោ អាយស្មតោ អានន្ទស្ស ឯតទហោសិ
ភគវតោ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ច អតិរេកមត្តោ ជានេ-
ន្តេតិ អយញ្ច មេ អតិរេកមត្តោ ឧប្បជ្ជោ អ-
ហញ្ចិមំ បត្តំ អាយស្មតោ សារិបុត្តស្ស ទាតុកាមោ
អាយស្មា ច សារិបុត្តោ សាកេតេ វិហរតិ កថំ
នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ អថខោ អាយស្មា

ភគវតោ ភិក្ខុនំ ។ ព្រះពុទ្ធដីគ្រង់ឥស្សរិយយស ត្រាស់តបវិញ
ថា ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយមិនគួរទំនិរបើច្បាស់
អតិរេកចីវរទេ ម្នាលមោឃបុរស តំណើរនេះមិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់
ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬថាទាំងឲ្យជ្រះថ្លាកាន់តែលើង ដល់ពួកជនដែល
ទាន់ជ្រះថ្លាជ្រះថ្លារួចហើយទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងនូវទង្វើនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយ
ច្រើនដូចអតិរេកចីវរ អតិរេកចីវរនោះជាទិស្សត្តិយ ភិក្ខុនោះត្រូវ
អាបត្តិធុចចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញត្តដល់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយដោយប្រការដូច្នេះ ។

[១១៨] សម័យនោះឯង អតិរេកចីវរកើតដល់ព្រះអានន្ទ
ដ៏មានអាយុ ឯព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុប្រាថ្នានឹងប្រគេនចីវរនោះដល់ព្រះ
សារីបុត្តដ៏មានអាយុ ។ ចំណែកព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុទៅគង់
សាកេត ។ គ្រានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ គំនិតបរិវិតក្កថា ស៊ីគាប
ព្រះដ៏មានព្រភាគទ្រង់បញ្ញត្តរួចហើយថា អតិរេកចីវរត្រូវភិក្ខុមិនគប្បីខ្វះ
ទុកដំ ក៏អតិរេកចីវរនេះកើតដល់អញ ហើយអញក៏ចង់ប្រគេន
ចីវរនេះដល់ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ឯព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុនៅឆ្ងាយ
ក្នុងសាកេត (កន្លងទៅ) ពួនកាលត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ទើបលោ

អានន្ទោ ភគវតោ បឋមតរំ អាភោគេសិ ។ អថ៌ាបិ ខោ ភគវា ជានន្តោ សោ៎ឃុន្តោ អាមន្តេសិ តស្មាតិហ ។ ឯវម៌ បិ ភគវា ឯតស្មិំ នេសម៌ ភគវតិ ។ អដ្ឋខោ ភគវា ឯតស្មិំ ឯនិទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ធម្មិំ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ឧសាហាបនកំ អតិរេកបត្តំ ជារេតុំ បវារេតុ បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ ឧសាហាបនកំ អតិរេកបត្តោ ជារេតព្ពោ តំ អតិក្កាមយតោ ឯសិស្សក្កិយំ ទាឯិត្តិយន្តិ ។

[๑๑๙] ឧសាហាបនកន្តិ ឧសាហាបនកា ជារេតព្ពោ ។ អតិរេកបត្តោ ជាម អឯឯិដ្ឋោ អវិកប្បិតោ ។ បត្តោ ជាម ទ្វេ បត្តា អយោបត្តោ មត្តិកាបត្តោ ។ តយោ បត្តស្ស វណ្ណា ឧក្កដ្ឋោ បត្តោ មជ្ឈិមោ បត្តោ ឯិមកោ បត្តោ ។ ឧក្កដ្ឋោ ណាម បត្តោ អឌ្ឍាឡ្ហកោឧ-ឧណំ តណ្ឌុលានំ ឧទុក្កាត់ ទាឧនីយ(๑) ភោជនីយំ ស្យញ្ជនំ ។

๑ ម. ទាឧំ ។

ភាឧន្តរំ ណាម ភុត្តាវិនោ ភុញ្ជិតុំ ឧដ្ឋានតោ ភាឧន្តរំ ណាម ។ ព្រះអន្តេវាសិកស្ស ថា ម្ភន្តេ ឯកំ ទ្វេ ឯិវសានិ អាគមេហិ មា តាវ បក្កមិ ។ ព្រះអាឧន្តេវាសិកោ ឯវម៌ ថា ឯតស្ស ព្រះឯិមាឧព្រះភាឧន្តរំ ប្រែថាលាថា ៤ ថ្ងៃ ឬ ๑๐ ថ្ងៃទៀត ទើបលោកឯិមន្តមក ។ ព្រោះឯិភាឧនេះ ឯិណើរឧនេះ ព្រះឯិមាឧព្រះភាឧន្តរំ ធ្វើឯិមន្តកថា ស្រាស់ហៅភិក្ខុពាំនឯ្លាយមក ទើប ស្រាស់ថា ម្ភន្តេ ភិក្ខុពាំនឯ្លាយ តថាឧតឧទ្ទេសភត្តំ ខ្ញុំនឯ្លាយ អតិរេកបាត្រឯ្លាយ ឧ ថ្ងៃជាកំណាត់ ម្ភន្តេ ភិក្ខុពាំនឯ្លាយ ឬក្រុភិក្ខុពាំនឯ្លាយ ឧប្បាំដងទៀតទើបសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា អតិរេកបាត្រ ភិក្ខុខ្ញុំ បានត្រឹមកំណាត់ ๑๐ ថ្ងៃ ភន្តេឯិឬសម្តីនោះទៅ អតិរេកបាត្រនោះថា ទឯិស្សត្តិយ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๑๑๙] ត្រង់ពាក្យថា ត្រឹមកំណាត់ ๑๐ ថ្ងៃនោះ តឺភិក្ខុឧប្បាំក្បុ ពុំបានត្រឹម ๑๐ ថ្ងៃជាយ៉ាងច្រើន ។ បានត្រង់ថាភិក្ខុមិនបានវិកប្បនាឧដ្ឋាន មិន បានវិកប្បនាហៅថាអតិរេកបាត្រ ។ ង៉ែលហៅថាបានត្រានោះមានតីរយ៉ាង តឺបានត្រង់ដែក ១ បានត្រដី ១ ។ ម្នាងទៀបានត្រមាន ៣ យ៉ាង តឺបានត្រយ៉ាងក្រាស់ បានត្រយ៉ាងកណ្តាល បានត្រយ៉ាងស្តួច ។ បានត្រចំណុះបាយឯឧដ្ឋកន្តុះ ភាឧ្លាក (តឺ ๖ នាឡីមឧង) ចំណុះមាឧនីយភោជនីយៈ ស្តីចំណែកបាយជាង ๓ ឯិនចំណុះម្ហូបល្មមសមគួរឧនឹងបាយនោះ ហៅថាបានត្រយ៉ាងធំ ។

ทนฺตปุโณ ตาทิเส ปุคฺคเล ตาทิโส ปุคฺคโล ตาทิสกสฺส ปุคฺคลสฺส ตาทิสโก

ติสฺสตฺเถรปาโต ฉาตาโต[1] สุณาหิ เม ภนฺเต สงฺโฆ อยํ ปาโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถโร ฯเปฯ สงฺฆสฺส ติสฺสปาโต ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สงฺโฆ อิมํ ปตฺตํ ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

(๑๖๒) เตน ขกฺขฏา สงฺฆมชฺเฌ ขกฺขฏาย อุปสงฺกมิตฺวา ปิตรา สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหา ตาเย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหา ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ปตฺตกลฺลนฺติ ปตฺตปาโต ติสฺสตฺเถรปาโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ ตญฺเจ ขกฺขฏา ชานาติ ตาย สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหาย ตาย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหาย ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต[2] ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

๑ ติสฺสตฺเถรปาโต ฉาตาโต ฯ ฉ.สี. ๔๔ ภิกฺขุ. ฉาตาโต สุณาหิ เม ภนฺเต สงฺโฆ อยํ ปาโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถโร ฯเปฯ สงฺฆสฺส ติสฺสปาโต ฯ ๒ ปาโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

ปาโตรเปตฺวา ปิณฺฑาย ปวิสิตฺวา ปตฺตกลฺลนฺติ ปตฺตปาโต ติสฺสตฺเถรปาโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ ตญฺเจ ขกฺขฏา ชานาติ ตาย สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหาย ตาย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหาย ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

(๑๖๓) ตสฺมึ ขเณ ขกฺขฏา สงฺฆมชฺเฌ ขกฺขฏาย อุปสงฺกมิตฺวา ปิตรา สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหา ตาเย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหา ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ ตญฺเจ ขกฺขฏา ชานาติ ตาย สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหาย ตาย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหาย ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

(๑๖๔) ตสฺมึ ขเณ ขกฺขฏา สงฺฆมชฺเฌ ขกฺขฏาย อุปสงฺกมิตฺวา ปิตรา สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหา ตาเย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหา ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ ตญฺเจ ขกฺขฏา ชานาติ ตาย สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหาย ตาย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหาย ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

(๑๖๕) ตสฺมึ ขเณ ขกฺขฏา สงฺฆมชฺเฌ ขกฺขฏาย อุปสงฺกมิตฺวา ปิตรา สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหา ตาเย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหา ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ ตญฺเจ ขกฺขฏา ชานาติ ตาย สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหาย ตาย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหาย ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

(๑๖๖) ตสฺมึ ขเณ ขกฺขฏา สงฺฆมชฺเฌ ขกฺขฏาย อุปสงฺกมิตฺวา ปิตรา สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหา ตาเย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหา ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ ตญฺเจ ขกฺขฏา ชานาติ ตาย สทฺธึ อสทฺธึ ลภิตฺวา ปุตฺตสิเนหาย ตาย วิปฺปฏิปชฺชิตฺวา ปุตฺตมาทาย ปกฺกนฺตาย ปิตริ กาลกเต ปุตฺตสิเนหาย ตาย สทฺธึ ปุนาคนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย อยฺเย เม ภนฺเต ปตฺโต ฯเปฯ ติสฺสตฺเถรสฺส ทเทยฺยาติ ฯ

(๑๖๓) ភេទ តិក្ខុណា ឯកេ តិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាសំ វត្តារោ ភវន្តិ អញ្ញេ តេ ភិក្ខូ ឯវមាសំ អញ្ញេ បច្ចនីកវាទា ឯវមេវ ខោ អយំ ភេទោ អាវុសោ បរេន តិក្ខុណា សទ្ធិំ វិវាទាធិករណេ អយំ តិក្ខុ អាយស្មតោ ឧបាលិស្ស សន្តិកេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហ ឯវមាវុសោ ឧបាលិ អយំ តិក្ខុ អាយស្មតោ ឧបាលិស្ស សន្តិកេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហ ឯវមាវុសោ ឧបាលិ ឯវមេតំ ភូតន្តិ ។

(๑๖๔) ឧបសម្បន្នេន អនុបសម្បន្នោ បុច្ឆិតព្ពោ ន បុច្ឆិតព្ពោតិ ។ ឧបសម្បន្នេន អនុបសម្បន្នោ បុច្ឆិតព្ពោ ន បុច្ឆិតព្ពោតិ ។ ឧបសម្បន្នេន អនុបសម្បន្នោ បុច្ឆិតព្ពោ ន បុច្ឆិតព្ពោតិ ។ អនុបដ្ឋិតេ អនុបដ្ឋិតសញ្ញី បុច្ឆិតព្ពោ ន បុច្ឆិតព្ពោតិ ។ អវិកប្បិតេ វិកប្បិតសញ្ញី បុច្ឆិតព្ពោ ន បុច្ឆិតព្ពោតិ ។ អវិសជ្ជិតេ វិសជ្ជិតសញ្ញី

(๑๖๓) តិក្ខុនោះអប្បីចូលទៅកាន់តិក្ខុមួយអន្លើ ហើយឆ្លើយតបនឹងសួរខ្លួន ហើយអង្គុយចុះហាន់ប្រណម្យអញ្ជលី ហើយក្រែងពាក្យយ៉ាងនេះ ទើនតិក្ខុមួយអង្គថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ ចាត្រៃវស្សាំនេះ កន្លងហួស ១០ ថ្ងៃ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបង់ចាត្រៃនេះ ដល់លោកដ៏មានអាយុ ។ លុះតិក្ខុនោះលះបង់ហើយ ក្រែងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ តិក្ខុមួយអង្គនោះក្រែងឲ្យចូលដំណឹងអាបត្តិ (របស់តិក្ខុនោះ) ។ ចាត្រៃដែលតិក្ខុនោះលះបង់ហើយ ក្រែងប្តូរលះនោះឲ្យវិញដោយពោលថា ខ្ញុំឲ្យចាត្រៃនេះដល់លោកដ៏មានអាយុវិញ ។

(๑๖๔) ចាត្រៃដែលកន្លងហួស ១០ ថ្ងៃហើយ តិក្ខុសំគាល់ថាកន្លងហើយមែន ចាត្រៃនោះជានិស្សគ្គិយ តិក្ខុត្រៃវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ចាត្រៃដែលកន្លងហួស ១០ ថ្ងៃ តែតិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ ចាត្រៃនោះជានិស្សគ្គិយ តិក្ខុត្រៃវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ចាត្រៃដែលកន្លងហួស ១០ ថ្ងៃហើយ តែតិក្ខុសំគាល់ថាមិនទាន់កន្លង ចាត្រៃនោះជានិស្សគ្គិយ តិក្ខុត្រៃវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ចាត្រៃដែលមិនទាន់បានអធិដ្ឋាន តិក្ខុសំគាល់ថាបានអធិដ្ឋានហើយ ចាត្រៃនោះជានិស្សគ្គិយ តិក្ខុត្រៃវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ចាត្រៃដែលមិនទាន់បានវិកប្ប តិក្ខុសំគាល់ថាបានវិកប្បហើយ ចាត្រៃនោះជានិស្សគ្គិយ តិក្ខុត្រៃវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ចាត្រៃដែលមិនទាន់បានលះបង់ តិក្ខុសំគាល់ថាបានលះបង់ហើយ

ทิสฺสฏฺฐิยึ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยนฺโต ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยึ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยิสฺสามีติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ วิญฺญุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ

[๑๒๗] ทิสฺสฏฺฐิยึ ปตฺตึ อาทิยนฺตสฺส ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อนาปตฺติ ฯ

[๑๒๘] อาปตฺติ อนฺเตวาสิเก อาทิยติ สทฺธิวิหาริเก อาทิยติ ปตฺตเก อาทิยติ จีวเร อาทิยติ สนฺถเต อาทิยติ อาสนเก อาทิยติ ปจฺจตฺถรเณ อาทิยติ กณฺฑุปฏิจฺฉาทิยา อาทิยติ มุขปุญฺฉนจฺโจฬเก อาทิยติ ปริกฺขารโจฬเก อาทิยติ ปาทปุญฺฉนิยา อาทิยติ ปาทโฆสนิยา อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ฯ

๑-๒ ฉ.ม. ตณฺฑุลาทึ ฯ

ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยนฺโต ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยึ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยิสฺสามีติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ วิญฺญุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ

(๑๒๗) ทิสฺสฏฺฐิยึ ปตฺตึ อาทิยนฺตสฺส ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อนาปตฺติ ฯ

(๑๒๘) อาปตฺติ อนฺเตวาสิเก อาทิยติ สทฺธิวิหาริเก อาทิยติ ปตฺตเก อาทิยติ จีวเร อาทิยติ สนฺถเต อาทิยติ อาสนเก อาทิยติ ปจฺจตฺถรเณ อาทิยติ กณฺฑุปฏิจฺฉาทิยา อาทิยติ มุขปุญฺฉนจฺโจฬเก อาทิยติ ปริกฺขารโจฬเก อาทิยติ ปาทปุญฺฉนิยา อาทิยติ ปาทโฆสนิยา อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ฯ

ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยนฺโต ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยึ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยิสฺสามีติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ วิญฺญุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ

(๑๒๗) ทิสฺสฏฺฐิยึ ปตฺตึ อาทิยนฺตสฺส ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อนาปตฺติ ฯ

(๑๒๘) อาปตฺติ อนฺเตวาสิเก อาทิยติ สทฺธิวิหาริเก อาทิยติ ปตฺตเก อาทิยติ จีวเร อาทิยติ สนฺถเต อาทิยติ อาสนเก อาทิยติ ปจฺจตฺถรเณ อาทิยติ กณฺฑุปฏิจฺฉาทิยา อาทิยติ มุขปุญฺฉนจฺโจฬเก อาทิยติ ปริกฺขารโจฬเก อาทิยติ ปาทปุญฺฉนิยา อาทิยติ ปาทโฆสนิยา อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ฯ

ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยนฺโต ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยึ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ อาทิยิสฺสามีติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ วิญฺญุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ ฯ

(๑๒๗) ทิสฺสฏฺฐิยึ ปตฺตึ อาทิยนฺตสฺส ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยึ อนาปตฺติ ฯ

(๑๒๘) อาปตฺติ อนฺเตวาสิเก อาทิยติ สทฺธิวิหาริเก อาทิยติ ปตฺตเก อาทิยติ จีวเร อาทิยติ สนฺถเต อาทิยติ อาสนเก อาทิยติ ปจฺจตฺถรเณ อาทิยติ กณฺฑุปฏิจฺฉาทิยา อาทิยติ มุขปุญฺฉนจฺโจฬเก อาทิยติ ปริกฺขารโจฬเก อาทิยติ ปาทปุญฺฉนิยา อาทิยติ ปาทโฆสนิยา อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ปาทกถลิกาย อาทิยติ ปาทปีฐเก อาทิยติ ฯ

(๑๖๗) តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ
ភិក្ខូ ឯស្សដ្ឋបេន្តិ ឯ ទេន្តិ ។ ភិក្ខូ កកវិតោ បត្តមត្តំ
អាកេរេន្តិ ។ ឯ ភិក្ខូវ ឯស្សដ្ឋបេន្តោ ឯ ឆាតកេ
យេ ឯ ឧន្ទេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។

ឧបឝម្ភាបទំ និដ្ឋិតំ ។

(๑๖๗) *សម័យនោះឯង ពួកឆព្ភិក្ខុយភិក្ខុ មិនបានឲ្យខ្ទប់ចាត្រែ
វែលភិក្ខុលះបង់ហើយទៅម្ខាស់ចាត្រែវិញ ។ ភិក្ខុពាំនំខ្ទាយបានគ្រាប
ខូលរឿនខ្ទុះចំរោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា
ម្នាលភិក្ខុពាំនំខ្ទាយ ចាត្រែវែលគំលះបង់ហើយ ភិក្ខុមិនឲ្យវិញមិន
គួរទេ ភិក្ខុណាមិនឲ្យវិញ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។*

ស៊ីក្ខាបទទី ๑ ចប់ ។

(១៦៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បរិវិតក្កោ ហោតិ យេសំ អយ្យានំ បត្តេន អត្ថោ អហំ បត្តោតិ។ តេន ខោ បន សមយេន ភិក្ខូ ន បត្តំ ធារេន្តិ ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេន្តិ។ យេសំ ខុទ្ទកោ បត្តោ តេ មហន្តេ បត្តេ វិញ្ញាបេន្តិ។ យេសំ មជ្ឈិមោ បត្តោ តេ ខុទ្ទកេ បត្តេ វិញ្ញាបេន្តិ។ អថខោ តេសំ ភិក្ខូនំ ភិក្ខាចារំ បវិដ្ឋានំ ពហូ បត្តេ តេហេវ សង្ឃាដិយោ ន សណ្ឋាតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបិតំ ភណ្ឌំ តេហិ អន្តរាយំ ន យាបេតិ ឧប្បន្នេហិ បន្តរាយិកេហិ កិលេសេហិ។ បត្តស្ស ឧដ្ឋាយិត្តំ ទិយឌ្ឍំ វិហារេន្តិ តេវាចេន្តិ តេវាចេន្តិ សមណា សាក្យបុត្តិយោ ន បត្តំ ធារេន្តិ ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេស្សន្តិ។ បយំ វរេនេវ ពហូ បត្តេ តេហេវ ន សណ្ឋាតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបិតំ ភណ្ឌំ

(១៦៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏ច្រើនព័យស កាលសំរេចអាយុ-បវត្តនធម៌ត្រាស់ហើយ ដំណើរនោះ ចរដែនសក្តៈ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមានសង្ឃាដិម្នាក់ហាក់ណាអ្នកទាំងឡាយដែលមានអាយុទាំង ឡាយណា មានសេចក្តីត្រូវការដោយបាត្រ ចូរព្រះអ្នកាទាំងប្រែនបាត្រដល់លោកម្ចាស់អង្គនោះ។ លុះនោះឯង អ្នកទាំងឡាយមិនដឹងប្រមាណ សូមបាត្រទាំងឡាយជាច្រើន។ ពួកអ្នកទុំណាមានបាត្រតូច អ្នកទាំងនោះក៏សូមបាត្រធំ។ ពួកអ្នកទុំណាដែលមានបាត្រធំ អ្នកទាំងនោះក៏សូមបាត្រតូច។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះរៀបចំបាត្រជាច្រើនប្រែនពួកអ្នកទុំ ក៏មិនអាចដើម្បីនឹងធ្វើការជន់សម្រាប់ចំណាយឯទៀតបាន សូម្បីនឹងកាន់ភ្នាំមក្នុងក៏មិនបាន ក្នុងនឹងប្រតង្គទាំងឡាយរបស់ភិក្ខុទាំងនោះរសាត់ក្រៃយល់បាត។ មនុស្សទាំងឡាយក៏គោលនោះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ក្រហើយ ពួកសមណៈជាកូនចៅរបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តមិនដឹងប្រមាណហើយសូមបាត្រជាច្រើន ភិក្ខុទាំងនេះរៀបចែកបាត្រជាច្រើនប្រែនភិក្ខុទាំងនេះ ក៏មិនអាចដើម្បីនឹងធ្វើខ្លួនការជន់សម្រាប់ចំណាយឯទៀតបាន សូម្បីនឹងកាន់ភ្នាំមក្នុងក៏មិនបាន

ភាតុំ អត្តជាបិ ឧ យាបេតុំ បុត្តធារាបិ ទាសិ កម្មករំ
បដិគ្គណ្ហាតុំ ។ អាសប្បាសុំ ខោ បនស្ស នេសំ មនុស្សានំ
ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យេ តេ
ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ
វិបាចេន្តិ ឥមំ ហិ នាម ភិក្ខុ ឧ មត្តំ ជានិត្វា
ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេស្សតីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ
ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ
ភិក្ខុ ឧ មត្តំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេតីតិ ។
សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ឥមំ ហិ
នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា ឧ មត្តំ ជានិត្វា
ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។បេ។
វិគរហិត្វា ធម្មិំ ឥតិ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ឧ
ភិក្ខវេ បត្តេ វិញ្ញាបេតព្ពោ យោ វិញ្ញាបេយ្យ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។

ភូមិដ្ឋំ ចីវរំ ទាតព្ពំ យាវតិកា វស្សូបនាយិកា ។ ភិក្ខុ
បុព្វេ ចីវរេ ឧប្បន្នេ ឧភតោសង្ឃេ ចីវរមាសេ ចីវរកាលសមយេ
ចីវរំ បដិគ្គណ្ហាតិ អន្តរាបិ ចាតុមាសិនិយា បវារណាយ
ឧភតោសង្ឃេ ចីវរមាសេ ចីវរកាលសមយេ ចីវរំ បដិគ្គណ្ហាតិ
ឥទំ តស្ស ចីវរកាលសមយោ ។ ភិក្ខុ បុព្វេ ចីវរេ ឧប្បន្នេ

[១២៩] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កុក្កុដោ បរត្តោ កិញ្ចេ ហោតិ ។ អថខោ សោ កុក្កុដកវសា បដិក្កមិត្វា បត្តំ វិញ្ញាបេត្វាន កុក្កុច្ចាយន្តោ វិញ្ញាបេតិ ហាភន្តេសុ ចំណ្ឌាយ ចរតិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ទ្វិយន្តិ វិតាបេន្តិ ភេរិ ចាម សមណា សក្យបុត្តិយា ហាភន្តេសុ ចំណ្ឌាយ ចរិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិត្ថិយាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កុក្កុដកវសា មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ទ្វិយន្តានំ វិតាបេន្តានំ ។ អថខោ តេ កុក្កុដកវសា ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ កុក្កុដកវសា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ធម្មិំ កថំ កត្វា កុក្កុដកវសា អនុជានាមិ កុក្កុដកវសា ឯដ្ឋបត្តស្ស វា កិន្ទបត្តស្ស វា បត្តំ វិញ្ញាបេត្វាន្តិ ។

[១៣០] តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ កុក្កុដកវសា អនុញ្ញាតំ ឯដ្ឋបត្តស្ស វា កិន្ទបត្តស្ស វា បត្តំ វិញ្ញាបេត្វាន្តេ អប្បមត្តកេនបិ កិច្ចេន អប្បមត្តកេនបិ កិច្ចេន អប្បមត្តកេនបិ ខណ្ឌេន

[១២៩] សម័យនោះឯង ភិក្ខុច្រើនមានចីវរត្រឹមបាត្រ ។ ឯភិក្ខុនោះសង្ស័យថា ការសូមចីវរព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ មិនហ៊ានសូមចីវរ តើបែរជាភិក្ខុដ៏ល្អចាកដោយដៃខ្លះ ។ មនុស្សទាំងឡាយកំពុងសោសសោក តិះដៀល បន្ទុះបន្ថែមថា ពួកសមណៈជាកូនលៅរបស់ព្រះបុត្តជាសក្យបុត្ត មិនសមប៊ីចេះនឹងចេះទៅបិណ្ឌបាតដោយដៃខ្លះទេ ដូចជាពួកតិរ្ថិយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបានស្តាប់ពាក្យរបស់មនុស្សទាំងឡាយនោះកំពុងសោសសោក តិះដៀល បន្ទុះបន្ថែម (ដូច្នោះ) ។ លើកភិក្ខុទាំងនោះគ្រាចូលរៀនទុំៈចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រែកនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមក ហើយទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាត្មាអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលមានចីវរច្រើនពេក ឬមានចីវរបែក ត្រូវសូមចីវរបានដូច្នេះ

[១៣០] សម័យនោះឯង ពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុដឹងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលមានចីវរពេក ឬមានចីវរបែក ត្រូវសូមចីវរបានដូច្នេះ សូម្បីមានចីវរបែក ប្តូរ ប្តាច់ ឬស្មាមប្រែ

អប្បមត្តកោនកំ វិលិខិតកោន ន មត្តំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេត្តិ(១) ។ អថខោ សោ ភុត្តវិ ភិក្ខុ តំ ភុត្តំ ឆឌ្ឌេត្វា ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខំ ។ មនុស្សា តថេវ ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិចារេន្តិ តាតំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា ន មត្តំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេស្សន្តិ អយំ ឥមេសំ ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ តំ ភុត្តំ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិចារេន្តានំ ។ យេ តេ តំ ភុត្តំ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិចារេន្តិ តាតំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា តំ ភុត្តំ អប្បមត្តកោនបិ តំ ឆឌ្ឌេន អប្បមត្តកោនបិ ជិវ្ហេន អប្បមត្តកោនបិ ខេឡេន អប្បមត្តកោនបិ វិលិខិតកោន ន មត្តំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ

(១) ម. ពេ. អប្បមត្តកេនបិ តំ ឆឌ្ឌេន អប្បមត្តកេនបិ ជិវ្ហេន អប្បមត្តកេនបិ វិលិខិតកេន ន មត្តំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេត្តិ ។

តែតាទិសមត្តិច្ចមត្តេ តំ ភុត្តេ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខំ ។ ភិក្ខូ តស្ស ភិក្ខុនោ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិចារេន្តិ តាតំ ហិ នាម ភិក្ខុ ជានិត្វា តាទិសមត្តិច្ចមត្តេ តំ ភុត្តេ ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេស្សតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ តេ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិចារេន្តានំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិចារេន្តិ តាតំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា តាទិសមត្តិច្ចមត្តេ តំ ភុត្តេ ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេស្សន្តិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខន្តិ ។ អថ ខោ ភគវា តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិចារេន្តានំ តំ និទានំ តំ បករណំ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ជានិត្វា តាទិសមត្តិច្ចមត្តេ តំ ភុត្តេ ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេស្សតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ ភិក្ខូ តស្ស ភិក្ខុនោ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិចារេន្តិ តាតំ ហិ នាម ភិក្ខុ ជានិត្វា តាទិសមត្តិច្ចមត្តេ តំ ភុត្តេ ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេស្សតិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេតិ គច្ឆតិ ភុត្តាវិស្ស បាដិកង្ខន្តិ ។ ភិក្ខូ តស្ស ភិក្ខុនោ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិចារេន្តានំ តំ និទានំ តំ បករណំ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា តស្ស ភិក្ខុនោ បដិបុច្ឆិ ។ សច្ចំ កិរ ត្វំ ភិក្ខុ ជានិត្វា តាទិសមត្តិច្ចមត្តេ តំ ភុត្តេ ពហូ បត្តេ គហេត្វា ន សន្តប្បេស្សសិ អញ្ញំ វិញ្ញាបេសិ គច្ឆស

វិញ្ញាបេស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ កិត្តិ កតភវោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ កិត្តិវេ អប្ប-មត្តកេនបិ កិច្ចេន អប្បមត្តកេនបិ ជិច្ចេន អប្បមត្ត-កេនបិ ទណ្ឌេន អប្បមត្តកេនបិ វិលិខិតកេន ន មត្ថំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេថាតិ ។ សច្ចំ កតភវតិ ។ កិមហិ តុម្ហេ កតភវ អដ្ឋ ហិ ជាន តុម្ហេ មោឃបុរិសា អប្បមត្តកេនបិ កិច្ចេន អប្បមត្តកេនបិ ជិច្ចេន អប្ប-មត្តកេនបិ ទណ្ឌេន អប្បមត្តកេនបិ វិលិខិតកេន ន មត្ថំ ជានិត្វា ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេស្សថ នេតំ មោ-ឃបុរិសា អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរ្ហិ ពុទ្ធោ ភគវា កិត្តិវេ អនិមិ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន កិត្តិ ឆទបញ្ចពន្ធនេន បត្តេន អញ្ញំ នវំ បត្តំ ចេតាបេយ្យ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ តេន កិត្តិនា សោ បត្តោ កិត្តិបរិសាយ និស្សដ្ឋោ ។ យោ ន តស្ស កិត្តិបរិសាយ បត្តបរិយន្តោ សោ ន

ត្រាមខ្លួលរឿងខ្ទុះចំពោះត្រែះដ៏មានត្រែះភាគ ។ ត្រែះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពុទ្ធជាអ្នកទាំងឡាយមានចិត្តរៃបែក ឬក្តុះ ឬដាច ឬស្តួមរៃត្រង់តែនិងចិត្តបន្តិចបន្តួច តើមិនដឹងនិងប្រមាណ ចេះតែសូមបាត្រនេ ជារច្រើន ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្តុំយភិក្ខុត្រាមខ្លួលថា សូមទ្រង់ត្រែះមហា រច្បាស ការពោះពិតមែន ។ ត្រែះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានត្រែះភាគទ្រង់តិះ ដៀលថា ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាអ្នកទាំងឡាយមាន ចិត្តរៃបែកតែចិត្តបន្តិចបន្តួចខ្លះ ខ្ទុះតែចិត្តិចបន្តិចបន្តួចខ្លះ ដាចតែចិត្តិចបន្តិចបន្តួចខ្លះ ស្តួម រៃប្រែតែចិត្តិចបន្តិចបន្តួចខ្លះ តើមិនដឹងប្រមាណរហើយទាំងឆ្ងាសូមបាត្រជារច្រើន ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ កម្មវិធីសម្រាប់ភ្លើងនេះ មិនមែនទាំងឲ្យដែរថ្វាយដល់ ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ដែរថ្វា ឬទាំងបានទាំងឲ្យរួចហើយតែដែរថ្វាយដល់ជន ទាំងឡាយដែលដែរថ្វារហើយក៏ទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នក ទាំងឡាយគប្បីសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយ មានបាត្រមិនទាន់មានចំណងត្រែះ ៥ អង្គ ឲ្យគេរកបាត្រថ្មីទៀត (បាត្រ នោះ) ជាឥសិឡ្ហិយ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវលះបង់បាត្រ នោះក្នុងភិក្ខុបរិសទ្យ ។ បាត្រណាជាទីបំផុតរបស់ភិក្ខុទាំងសទ្យនោះ

ฉสฺส กิกฺขุเตา ปฏิคฺคณฺหาติ อยญฺจ กิกฺขุ ปาตฺตา ปริหีโน เหฏฺฐาภาเยน ฯ ปฏิคฺคณฺหาติ ฯ

[๑๓๑] โย ปฏิคฺคณฺหติ โย ปฏิคฺคณฺหาปิเตา ฯ เป ฯ กิกฺขุสฺส ฯ เป ฯ อยญฺจ ลพฺภมฺปิ อาเตฺต ปริปุณฺณา กิกฺขุสฺส ฯ ฉนฺนปญฺจนฺนาเตา ปาตฺตา ปาตฺตปริยาปนฺนาเตา ปาตฺตา ปาตฺตสงฺคหิเตา ปาตฺตา ปาตฺตสนฺนิสฺสิเตา ปาตฺตา ฯ อาเตฺต ปริปุณฺณาติ

(១៣៦) តេន កិំ្ចាបិ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា បត្តំ ឧគ្គណ្ហាបេត្វា វុឌ្ឍតរំ កិំ្ចចិ វត្តិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អយំ ភេ ភន្តេ បត្តោ ឩនបញ្ចពន្ធនេន បត្តេន ចេតាបិតោ និស្សគ្គិយោ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។ និស្សជ្ជិត្វា អាបត្តិំ ទេសេតព្ពា ។ ព្យត្តេន កិំ្ចាបិ បដិពលេន អាបត្តិ មុដ្ឋស្សហេតព្ពា ។ បញ្ចហាវង្គេហិ សមន្នាគតោ កិំ្ចាបិ បត្តគ្គាហាបកោ សម្មន្តិតព្ពោ យោ ន ឆន្ទាគតឹ ន គច្ឆេយ្យ ន ទោសាគតឹ ន គច្ឆេយ្យ ន មោហាគតឹ ន គច្ឆេយ្យ ន ភយាគតឹ ន គច្ឆេយ្យ យោ ឯវំ ជានាតិ ឥត្ថន្នាមោ ឆន្ទាគតិំ គច្ឆតិ ទោសាគតិំ គច្ឆតិ មោហាគតិំ គច្ឆតិ ភយាគតិំ គច្ឆតីតិ ។ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតោ កិំ្ចាបិ បត្តគ្គាហាបកោ សម្មន្តិតព្ពោ ។ ឥមមំ កិំ្ចាបិ យាចិតព្ពោ ។ យាចិត្វា ព្យត្តេន កិំ្ចាបិ បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ ភេ ភន្តេ សង្ឃោ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ កិំ្ចាបិ បត្តគ្គាហាបកំ សម្មន្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ ភេ ភន្តេ សង្ឃោ សង្ឃោ

(១៣៦) កិំ្ចាបិ ភេត្រែវចួលទៅរកសង្ឃ ច្នៅចីវរជ្រៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះជាតាកិំ្ចាបិ ហើយអង្គុយច្រហោងប្រណាម្ប អញ្ជលី ហើយពោលនិមន្តយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ជាត្រ (ប្តី) រេសម្រាំនេះ តិរ្ថិយជាត្រ (ពាស់) មិនទាន់ឆាន់ចំណាត្រម៉ង់ភន្តី ខ្ញុំឲ្យគេរកជាត្រគេ ជាត្រនេះជាទីស្ងួតល្អ ខ្ញុំសូមលះបង់ជាត្រនេះដល់សង្ឃ ។ លុះកិំ្ចាបិលះបង់ជាត្រហើយ ត្រូវសំដែងអាបត្តិចេញ ។ កិំ្ចាបិអ្នកឈ្វាសអនឹងត្រែវទួលអាបត្តិ ។ សង្ឃត្រូវសន្មតកិំ្ចាបិជាលប្រែតាងយកដើម ៥ ឲ្យជាអ្នកប្រែតាំងជាត្រ តើកិំ្ចាបិណាមួយដែលមិនបានប្រែតាំងខ្លួនថាឆន្ទាគតិ ១ ទោសាគតិ ១ មោហាគតិ ១ ភយាគតិ ១ ជាដើម្បីជាត្រដែលនេះបានទទួលនឹងមិនទាន់បានទទួល ១ ។ ម្នាលកិំ្ចាបិទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ កិំ្ចាបិឈ្វាសត្រែវមកប្តឹងកិំ្ចាបិ (នោះ) ជាមុន ។ លុះកិំ្ចាបិឈ្វាសប្រែតាំងរួចហើយ តម្រូវប្រែការសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ប៉ើកម្មនេះមានកាលដឹងសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃតម្រូវសន្មតកិំ្ចាបិឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកប្រែតាំងជាត្រ ។ នេះជាប្រែការសសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ព្រះសង្ឃសន្មតកិំ្ចាបិឈ្មោះនេះ

ឥត្ថន្នាមំ កិត្តិំ បត្តក្ខាហាបេតិ សម្មន្នតិ ។ យស្សាយ-
ស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស កិត្តិយោ បត្តក្ខាហាបេតុស្ស
សម្មន្នតិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
សម្មតោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមោ កិត្តិ បត្តក្ខាបិតោ ។
ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិតំ ។
តេន សម្មតេន កិត្តិយា បត្តោ តាហេតព្ពោ ។ ថវកេ
វត្តព្ពោ កណ្ណោត្ថ កាតព្ពោ ថវកេ បន្នត្តិ ។ សចេ ថវកេ
កណ្ណោតិ ជេដ្ឋស្ស បត្តោ ទុតិយស្ស តាហេតព្ពោ ។ ត
តស្ស អនុទ្ធរណាយ ។ តហេតព្ពោ យោ ។ កណ្ណោយ្យ
អាបត្តិ ពុក្កដស្ស ។ អបត្តកស្ស ។ តហេតព្ពោ ។
ឯតេនេវ ឧបាយេន យាវ សង្ឃនវកា តាហេតព្ពោ ។
យោ ។ តស្ស កិត្តិបរិសាយ បត្តបរិយន្តោ សោ ។
តស្ស កិត្តិយោ បធានក្ខោ អយន្តេ កិត្តិ បត្តោ យាវ
ភេទនាយ ធារេតព្ពោតិ ។ តេន កិត្តិយា សោ
ម្យន្តោ ។ អនេនេវ ឧបាយេន អភាវកេន

ឲ្យដាអ្នកប្រែតល់ចាត្រ ។ ការសន្ទនាកិត្តិឈ្មោះនេះ ឲ្យដាអ្នកប្រែតល់
ចាត្រ សមអ្នកដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវស្ងៀម ម៉ឺនសមអ្នកដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
អង្គនោះត្រូវតាលខ្សើង ។ សង្ឃចាន់សន្ទនាកិត្តិឈ្មោះនេះឲ្យដាអ្នក
ប្រែតល់ចាត្រហើយ ។ ការសន្ទនានេះសមអ្នកដល់សង្ឃ ហេតុនោះបាន
ជាត្រេះសង្ឃស្ងៀមទៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវការនេះ ដោយកំរិះ
ស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ កិត្តិដែលសង្ឃសន្ទនាហើយនោះ ត្រូវប្រែ-
តល់ចាត្រ (ឲ្យត្រេះថេរៈ) ។ កិត្តិនោះត្រូវចាត់ត្រេះថេរៈថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន សូមត្រេះថេរៈទទួលយកចាត្រចុះ ។ បើត្រេះថេរៈ
ទទួល (ចាត្រនោះ) កិត្តិនោះត្រូវយកចាត្រដេរតំត្រេះថេរៈប្រគល់ឲ្យកិត្តិ
ពីតា ត្រេះថេរៈមិនត្រូវមានទទួលយកចាត្រនោះទេ ដោយសេចក្តីកាលកិត
កិត្តិនោះ កិត្តិណាមួយមិនទទួល កិត្តិនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិត្តិនោះមិន
ត្រូវប្រគល់ចាត្រដល់កិត្តិដែលគ្មានចាត្រទេ ។ កិត្តិនោះត្រូវប្រគល់ចាត្រ
ដោយនេះយ៉ាងនេះ តាំងតែដល់កិត្តិខ្ចីតង់សង្ឃ ។ ចាត្រណាមួយដែលជា
ទីបំផុតរបស់កិត្តិបរិសទ្យនោះ កិត្តិដែលសង្ឃចាន់សន្ទនានោះត្រូវប្រគល់
ចាត្រឲ្យទៅកិត្តិនោះដោយតាក្យថា នែកិត្តិ ចាត្ររបស់លោកនេះ លោក
ចូរប្រើប្រាស់តាំងតែបែក ។ កិត្តិនោះមិនត្រូវទុកចាត្រនោះតង់ទីមិនឲ្យ

វារំកុញ្ចិតព្យោ ន វំសវដ្ដេតព្យោ តថាយំ បញ្ចោ ន វស្សយ្យ
ភ វំសវស្សយ្យ ភ កវដ្ដេយ្យ ភតំ សវេ អនេសេ ភ
ឯំតុំបតំ អតោភេន ភ បវារំកុញ្ចតំ វំសវដ្ដតំ ភ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ អបំ ឥត្ថ សាមីចិតំ អយំ ឥត្ថ អនុធម្មតា ។

(ពាក្យ) អឥត្ថនេន បឋមេន អឥត្ថនំ បត្តំ ចេតាបេតិ
ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អឥត្ថនេន បឋមេន ឯតាឥត្ថនំ
បត្តំ ចេតាបេតិ ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អឥត្ថនេន
បឋមេន ឯំតាឥត្ថនំ បត្តំ ចេតាបេតិ ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។
អឥត្ថនេន បឋមេន តិឥត្ថនំ បត្តំ ចេតាបេតិ ឯំស្សត្តិយំ
ទាចិត្តិយំ ។ អឥត្ថនេន បឋមេន ចតុឥត្ថនំ បត្តំ
ចេតាបេតិ ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ ឯតាឥត្ថនេន បឋមេន
អឥត្ថនំ បត្តំ ចេតាបេតិ ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។
ឯតាឥត្ថនេន បឋមេន ឯតាឥត្ថនំ បត្តំ ចេតាបេ-
តិ ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ ឯតាឥត្ថនេន បឋមេន
ឯំតាឥត្ថនំ បត្តំ ចេតាបេតិ ឯំស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។

មំនត្តែរកំប្រើថ្មាស់ថ្មាត្រនោះ ដោយការប្រើថ្មាស់មំនសមគួរ មំនត្រែ
ចោលថ្មាត្រនោះចេញ ដោយពាក្យថា ថ្មាត្រនេះអប្រិយណាស់ថ្មាត់ទៅ
ចុះ ទួចទៅចុះ ថ្មាំអោតទៅចុះ បើភិក្ខុកុហឡាភ័ក្តធ៌មំនត្រូវក្តី ប្រើថ្មាស់ដោយ
ការប្រើថ្មាស់មំនសមគួរក្តី លះបង់ចោលទៅក្តី ត្រែកោបត្តិទុក្កដ ។ ពាក្យថា
នេះជាសាមីចិកម្ម (នីការប្រែ) ក្នុងការលះបង់ថ្មាត្រនោះ នីថាពាក្យ
នេះជាពាក្យសមគួរតាមធម៌ក្នុងវិធីលះបង់ថ្មាត្រនោះ ។

(ពាក្យ) ភិក្ខុមានថ្មាត្រមំនមានចំណាន (បើ) ស៊ុំថ្មាត្រភ្ជាន
ចំណាន ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រមំនមានចំណាន (បើ)
ស៊ុំថ្មាត្រមានចំណានតែមួយអន្លើ ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រ
មំនមានចំណាន (បើ) ស៊ុំថ្មាត្រមានចំណានតែពីរអន្លើ ត្រែនំស្សគ្គិយ
ថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រមំនមានចំណាន (បើ) ស៊ុំថ្មាត្រមានចំណាន
បីអន្លើ ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រមំនមានចំណាន (បើ)
ស៊ុំថ្មាត្រមានចំណានបួនអន្លើ ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រមាន
ចំណានតែមួយអន្លើ (បើ) ស៊ុំថ្មាត្រភ្ជាន់ចំណាន ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។
ភិក្ខុមានថ្មាត្រមានចំណានតែមួយអន្លើ (បើ) ស៊ុំថ្មាត្រមានចំណានតែមួយអន្លើ
ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រមានចំណានតែមួយអន្លើ (បើ)
ស៊ុំថ្មាត្រមានចំណានតែពីរអន្លើ ត្រែនំស្សគ្គិយថ្មាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមានថ្មាត្រមាន

ឯកកពន្ធនេន បន្ធេន តិពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ឯកកពន្ធនេន បន្ធេន ចតុពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ទ្វិពន្ធនេន បន្ធេន អពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ទ្វិពន្ធនេន បន្ធេន ឯកកពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ទ្វិពន្ធនេន បន្ធេន ទ្វិពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ទ្វិពន្ធនេន បន្ធេន តិពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ទ្វិពន្ធនេន បន្ធេន ចតុពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ តិពន្ធនេន បន្ធេន អពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ តិពន្ធនេន បន្ធេន ឯកកពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ តិពន្ធនេន បន្ធេន ទ្វិពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ តិពន្ធនេន បន្ធេន តិពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ តិពន្ធនេន បន្ធេន ចតុពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។ ចតុពន្ធនេន បន្ធេន អពន្ធនំ បត្តំ ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

ចំណងវែកមួយអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងបីអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងវែកមួយអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ (បើ) សុំបាត្រគ្មានចំណង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងវែកមួយអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងបីអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងបីអន្លើ (បើ) សុំបាត្រគ្មានចំណង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងបីអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងវែកមួយអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងបីអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងពីរអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងបីអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងបីអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងបីអន្លើ (បើ) សុំបាត្រមានចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ តំក្មុំមានបាត្រមានចំណងបួនអន្លើ (បើ) សុំបាត្រគ្មានចំណង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ฯ

(๑๓๖) ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ

(๑๓๗) ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ

ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ

(๑๓๖) ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ

(๑๓๗) ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ ตตฺถ ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตา ธมฺมา ทุกฺขาย เวทนาย สมฺปยุตฺตานญฺจ ขนฺธานญฺจ ขนฺธปจฺจยา ฯ

ចតុត្ថជ្ឈោកាសំ បត្តំ ទេតាបេតិ ឯស្សក្តិយំ ទាតព្ពំ-យំ ។ តតិយជ្ឈេន បត្តេន អតិរេកជ្ឈោកាសំ បត្តំ...បឋមជ្ឈោកាសំ បត្តំ... ទុតិយជ្ឈោកាសំ បត្តំ... តតិយជ្ឈោកាសំ បត្តំ... ចតុត្ថជ្ឈោកាសំ បត្តំ ទេតាបេតិ ឯស្សក្តិយំ ទាតព្ពិយំ ។ ចតុត្ថជ្ឈេន បត្តេន អតិរេកជ្ឈោកាសំ បត្តំ... បឋមជ្ឈោកាសំ បត្តំ.. ទុតិយជ្ឈោកាសំ បត្តំ... តតិយជ្ឈោកាសំ បត្តំ.. ចតុត្ថជ្ឈោកាសំ បត្តំ ទេតាបេតិ ឯស្សក្តិយំ ទាតព្ពំយំ ។

(១៣៥) អតិរេកជ្ឈោកាសេន បត្តេន អតិរេកំ បត្តំ... បឋមជ្ឈំ បត្តំ.. ទុតិយជ្ឈំ បត្តំ.. តតិយជ្ឈំ បត្តំ . ចតុត្ថជ្ឈំ បត្តំ ទេតាបេតិ ឯស្សក្តិយំ ទាតព្ពិយំ ។ បឋមជ្ឈេន បត្តេន អតិរេកជ្ឈំ បត្តំ... ទុតិយជ្ឈំ បត្តំ.. តតិយជ្ឈំ បត្តំ.. ចតុត្ថជ្ឈំ បត្តំ ទេតាបេតិ ឯស្សក្តិយំ ទាតព្ពិយំ ។ ទុតិយជ្ឈេន បត្តេន

(បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងបីអន្លើ... (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងបួនអន្លើ គ្រែនៃឥស្សរិយជាចិត្តិយ ។ អ្នកមានឲ្យគ្រែមានចំណងបីអន្លើ (បេ) សុំឲ្យគ្រែគ្មានទីតាំងនៃចំណង.. (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងមួយអន្លើ.. (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងពីរអន្លើ... (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងបីអន្លើ .. (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងបួនអន្លើ គ្រែនៃឥស្សរិយជាចិត្តិយ ។ អ្នកមានឲ្យគ្រែមានចំណងបួនអន្លើ (បេ) សុំឲ្យគ្រែគ្មានទីតាំងនៃចំណង... (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងមួយអន្លើ... (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងពីរអន្លើ... (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងបីអន្លើ... (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងបួនអន្លើ គ្រែនៃឥស្សរិយជាចិត្តិយ ។

(១៣៥) អ្នកមានឲ្យគ្រែគ្មានទីតាំងនៃចំណង (បេ) សុំឲ្យគ្រែអនចំណង... ឲ្យគ្រែមានចំណងមួយអន្លើ... ឲ្យគ្រែមានចំណងពីរអន្លើ... ឲ្យគ្រែមានចំណងបីអន្លើ...(បេ)សុំឲ្យគ្រែមានចំណងបួនអន្លើ គ្រែនៃឥស្សរិយជាចិត្តិយ ។ អ្នកមានឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងមួយអន្លើ (បេ) សុំឲ្យគ្រែគ្មានចំណង...ឲ្យគ្រែមានចំណងមួយអន្លើ...ឲ្យគ្រែមានចំណងពីរអន្លើ... ឲ្យគ្រែមានចំណងបីអន្លើ.. (បេ) សុំឲ្យគ្រែមានចំណងបួនអន្លើ គ្រែនៃឥស្សរិយជាចិត្តិយ ។ អ្នកមានឲ្យគ្រែមានទីតាំងនៃចំណងពីរអន្លើ

បន្តោន អពទ្ធនំ បតុំ... ឯកាពទ្ធនំ បតុំ... ទ្វិពទ្ធនំ បតុំ... តិពទ្ធនំ បតុំ . ចតុព្ពទ្ធនំ បតុំ ចេតាបេតិ ឯសប្បុរិយំ ថាឯិតុំយំ ។ តិពទ្ធោកាសេន បតោន អពទ្ធនំ បតុំ... ឯកាពទ្ធនំ បតុំ... ទ្វិពទ្ធនំ បតុំ... តិពទ្ធនំ បតុំ... ចតុព្ពទ្ធនំ បតុំ ចេតាបេតិ ឯសប្បុរិយំ ថាឯិតុំយំ ។ ចតុព្ពទ្ធោកាសេន បតោន អពទ្ធនំ បតុំ... ឯកាពទ្ធនំ បតុំ... ទ្វិពទ្ធនំ បតុំ... តិពទ្ធនំ បតុំ... ចតុព្ពទ្ធនំ បតុំ ចេតាបេតិ ឯសប្បុរិយំ ថាឯិតុំយំ ។

(១៣៦) អពទ្ធោកាសេន បតោន អពទ្ធោកាសំ បតុំ... ឯកាពទ្ធោកាសំ បតុំ... ទ្វិពទ្ធោកាសំ បតុំ... តិពទ្ធោកាសំ បតុំ.. ចតុព្ពទ្ធោកាសំ បតុំ ចេតាបេតិ ឯសប្បុរិយំ ថាឯិតុំយំ ។ ឯកាពទ្ធោកាសេន បតោន អពទ្ធោកាសំ បតុំ.. ឯកាពទ្ធោកាសំ បតុំ... ទ្វិពទ្ធោកាសំ បតុំ... តិពទ្ធោកាសំ បតុំ.. ចតុព្ពទ្ធោកាសំ បតុំ ចេតាបេតិ ឯសប្បុរិយំ ថាឯិតុំយំ ។

(បេ) សុំបុគ្គលឥតចំណង... បុគ្គលមានចំណងតែមួយអន្លើ... បុគ្គលមានចំណងពីរអន្លើ... បុគ្គលមានចំណងបីអន្លើ... (បេ) សុំបុគ្គលមានចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនឹងសប្បុរិយបុគ្គលនិយាយ ។ ឯកុំមានបុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងបីអន្លើ (បេ) សុំបុគ្គលឥតចំណង... បុគ្គលមានចំណងតែមួយអន្លើ... បុគ្គលមានចំណងពីរអន្លើ... បុគ្គលមានចំណងបីអន្លើ... (បេ) សុំបុគ្គលមានចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនឹងសប្បុរិយបុគ្គលនិយាយ ។ ឯកុំមានបុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងបួនអន្លើ (បេ) សុំបុគ្គលឥតចំណង... បុគ្គលមានចំណងតែមួយអន្លើ... បុគ្គលមានចំណងពីរអន្លើ... បុគ្គលមានចំណងបីអន្លើ... (បេ) សុំបុគ្គលមានចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនឹងសប្បុរិយបុគ្គលនិយាយ ។

(១៣៥) ឯកុំមានបុគ្គលឥតទុកាសនៃចំណង (បេ) សុំបុគ្គលឥតទុកាសនៃចំណង... បុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងតែមួយអន្លើ .. បុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងពីរអន្លើ... បុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងបីអន្លើ... (បេ) សុំបុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនឹងសប្បុរិយបុគ្គលនិយាយ ។ ឯកុំមានបុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងតែមួយអន្លើ (បេ) សុំបុគ្គលឥតទុកាសនៃចំណង ... បុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងតែមួយអន្លើ... បុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងពីរអន្លើ... បុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងបីអន្លើ.. (បេ) សុំបុគ្គលមានទុកាសនៃចំណងបួនអន្លើ ត្រូវនឹងសប្បុរិយបុគ្គលនិយាយ ។ ឯកុំមានបុគ្គល

ទ្វិពទ្ធចោរកេសេន បន្តេន អពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ឯកពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ទ្វិពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... តិពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ចតុព្ពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ ខេតបេតំ ដំសប្បត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ តិពទ្ធចោរកាសេន បន្តេន អពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ឯកពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ទ្វិពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... តិពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ចតុព្ពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ ខេតបេតំ ដំសប្បត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ ចតុព្ពទ្ធចោរកាសេន បន្តេន អពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ឯកពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ទ្វិពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... តិពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ... ចតុព្ពទ្ធចោរកាសំ បត្តំ ខេតបេតំ ដំសប្បត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។

(១៣៧) អជាបត្តំ ឯឌ្ឌបត្តស្ស កិច្ឆបត្តស្ស ញាតកាយ បវារិតាយ អញ្ញស្សត្ថាយ អត្តនោ ធនេន ទុម្មត្តកស្ស អាធិកម្មិកស្សាតិ ។

មានទុកាសនៃចំណានីពីរអន្លើ (បើ)សុំជាត្រូវអានទុកាសនៃចំណាន... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានមួយអន្លើ ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីពីរអន្លើ ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបីអន្លើ ... (បើ) សុំជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបួនអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយៈជាចំពោះ ។ កុំមានជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបីអន្លើ(បើ) សុំជាត្រូវអានទុកាសនៃចំណាន ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីតែមួយអន្លើ ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីពីរអន្លើ ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបីអន្លើ ... (បើ) សុំជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបួនអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយៈជាចំពោះ ។ កុំមានជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបួនអន្លើ (បើ) សុំជាត្រូវអានទុកាសនៃចំណាន .. ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីតែមួយអន្លើ ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីពីរអន្លើ... ជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបីអន្លើ... (បើ) សុំជាត្រូវមានទុកាសនៃចំណានីបួនអន្លើ ត្រូវនិស្សគ្គិយៈជាចំពោះ ។

(១៣៧) អាបត្តិមិនត្រូវដល់អ្នកដែលមានជាត្រូវបាត់ ដល់អ្នកមានជាត្រូវបាត ដល់អ្នកសុំជាត្រូវអំពីសំណាក់ពួកញាតិ ដល់អ្នកសុំជាត្រូវអំពីសំណាក់ពួកជនដែលបវារណា ដល់អ្នកសុំជាត្រូវដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃ ដល់អ្នកជាទាសៈដើមចញ្ចាតិ ។

[៧៣៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ បច្ចូសសមយំ បច្ចុដ្ឋាយ សោណ្ឌោ ហោតិ កុណ្ឌោ ។ អថ ខោ ភគវា បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ សាវត្ថិំ បិណ្ឌាយ បាវិសិ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឧទាយិ ភគវន្តំ បុរក្ខត្វា យេន តំ ឆន្នស្ស ឱសធាយ[1] តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឆន្នំ ឯតទវោច ។ ឯហាវុសោ ឆន្ន សាវត្ថិំ បិណ្ឌាយ បវិសិស្សាម ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា ឆន្នោ អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស បដិស្សុត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឆន្នោ តំ រត្តិំ តំ ទិវសំ តស្សា រត្តិយា អច្চយេន សកេ និវេសនេ បណីតំ ខាទនីយំ ភោជនីយំ បដិយាទាបេត្វា អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស កាលំ អារោចាបេសិ ។ បត្តចីវរមាទាយ ខោ អាយស្មា ឧទាយិ យេន អាយស្មតោ ឆន្នស្ស និវេសនំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឆន្នោ អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស បណីតេន ខាទនីយេន ភោជនីយេន សហត្ថា សន្តប្បេសិ សម្បវារេសិ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឧទាយិ អាយស្មតោ ឆន្នស្ស ភុត្តាវិំ ឱនីតបត្តបាណិំ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឧទាយិ អាយស្មតា ឆន្នេន ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំសិតោ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ ឯតទវោច ។ ឯវមាវុសោ ឆន្ន ឯវមាវុសោ ឆន្ន ។ ន ខោ តាវុសោ ឆន្ន ឯវំ ទាយកេសុ កុលេសុ ឯវំ ពហុការេសុ យត្ថ ភិក្ខុ ន លភតិ ឧបដ្ឋានសាលាយម្បិ ន លភតិ ឧបដ្ឋានសាលាយ ន លភតិ មាឡកេ ន លភតិ រុក្ខមូលេ ន លភតិ ឯវំ ទាយកេសុ កុលេសុ ឯវំ ពហុការេសុ យត្ថ ភិក្ខុ ន លភតិ ឧបដ្ឋានសាលាយម្បិ ន លភតិ ឧបដ្ឋានសាលាយ ន លភតិ មាឡកេ ន លភតិ រុក្ខមូលេ ន លភតិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ ឧបដ្ឋានសាលាយ ន លភន្តិ ឧបដ្ឋានសាលាយ ន លភន្តិ មាឡកេ ន លភន្តិ រុក្ខមូលេ ន លភន្តិ តេ ឯវំ ទាយកេសុ កុលេសុ ឯវំ ពហុការេសុ ន លច្ឆន្តិ

អនុញ្ញាតោតិ ។ ទេនហិ កន្តេ កស្សបំ បដិបុច្ឆិត្វា មម អារោចេយ្យាថាតិ ។ ឯវំ មហាកប្បិនាតិ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ អថ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ ឧបាលិំ ឯតទវោច ។ តេន ហិ ត្វំ ឧបាលិ តិស្សោ បត្តិយោ សុណ ។ អថ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ តិស្សោ ភន្តេ បត្តិយោ ភគវតា ឯកាទស សន្ថតានិ ទ្វាទស សន្ថតានិ តេរស សន្ថតានិ ។ តត្ថ ភគវតា ឯកាទស សន្ថតានិ បញ្ញត្ត

តំ ម្ហិ សាវេ យេ ថាយស្មា ឧបាលិ ត្វំ ឯវំ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ឧបាលិំ ឯតទវោចុំ ឯកកម្មន្តំ ឧបាលិ ឯហិ គច្ឆាម

ឧបាសកេ ឧបាសិកាយោ ។ តេនហិ អាណ អយ្យស្ស
ឧបាលិស្ស អភិវាទនំ ទេមិ[1] ។ ឯវំ វុត្តេ អាយស្មា
ឧបាលិ តុណ្ហីភាវេន អធិវាសេសិ ។ អថ ខោ អាយស្មា
ឧបាលិ តាយ រត្តិយា អច្চយេន ឧដ្ឋាយាសនា យេន
ភគវា តេនុបសង្កមិ ។ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា
ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា
ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ ឥធ ភន្តេ អម្ហាកំ
ឧបាសកេ ឧបាសិកាយោ ។ តេនហិ អាណ អយ្យស្ស
ឧបាលិស្ស អភិវាទនំ ទេមិ[2] ។ ឯវំ វុត្តេ អាយស្មា
ឧបាលិ តុណ្ហីភាវេន អធិវាសេសិ ។ អថ ខោ អាយស្មា
ឧបាលិ តាយ រត្តិយា អច្চយេន ឧដ្ឋាយាសនា យេន
ភគវា តេនុបសង្កមិ ។ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា
ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា
ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ ឥធ ភន្តេ អម្ហាកំ

(១៣៧) តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា
ចិលិន្ទវច្ឆោ តស្មិំ តាមតកេ ការុណិកោ ហោតិ ។
អថខោ អាយស្មា ចិលិន្ទវច្ឆោ ឧត្តុញ្ញាសមយំ ឯកា-
សនា បត្តចីវរមាទាយ ចិលិន្ទវច្ឆេន តាមតកេន ប-
យ ចារិំសុ ។ តេន ខោ បន សមយេន តស្មិំ
តាមតកេ ទុស្សភៃ ហោតិ ។ ជនកា អលង្កតា
មាលាកដេន ឆេរិយច្ឆិ ។ អថខោ អាយស្មា ចិលិន្ទវច្ឆោ
ចិលិន្ទវច្ឆេន តាមតកេ សមជានំ ចិលិន្ទវច្ឆេ ជនកា យេន
អញ្ញតរស្ស អភិវាទនស្ស ឯវមាសនំ តេនុបសង្កមិ

---

១ ម. ទេមិតំ ។ ២ ម. ម ឯតស្មិំ ។ ៣ ម. ម. ចិលិន្ទវច្ឆេតិបិ ។

ចតុត្ថកត្តព្រះសម្ពុទ្ធទេព បាន ៥០០ ក្នុងវេលាយ ។ ស្តេចត្រាស់ថា
ម្នាលមហាឧបាសក ចូរប្រគេនអាកប៉ាកជន ៥០០ នាក់ទៅវិញ
ចុះចុះ ។ មហាឧបាសកនោះទទួលព្រះពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូនិយ
កថាថាដូច្នេះថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសយាងចុះចុះ ។ បាន
ប្រគេនអាកប៉ាកជន ៥០០ នាក់ដល់ចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុ ។ ទីនោះបាន
ជាស្រែកមួយផ្សែងដោយវិសេស ។ ជនទាំងឡាយហៅស្រែកនោះថា
ស្រែកប៉ាកត្រាយខ្លះ ហៅថា ចិលិន្ទវច្ឆត្រាយខ្លះ ។

(១៣៨) សម័យនោះឯង ចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុជាទីគួរគោរពក្នុងស្រែក
នោះ ។ ត្រានោះ ចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុស្បែកស្បង់ប្រែជាប់ដោយជាតិ
ធំធំដ៏ប្រសើរទៅចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុ ក្នុងវេលាព្រឹកត្រាតែម ។
សម័យនោះឯង មានស្បែកធំមហាស្រែពក្នុងស្រុកនោះ ។ ពួកក្មេងៗ បាន
ប្រែជាប់គាក់ផ្កាដោយផ្កាកម្រងនិងមហាស្រែព ។ លំដាប់នោះចិ-
លិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុកំពុងត្រែចទៅចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុក្នុងវេលាព្រឹក
ត្រាតែម បានចូលទៅកាន់លំនៅរបស់អាកប៉ាកជនម្នាក់ក្នុងចូលទៅហើយ

ទុបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ តេន ខោ បន សមយេន តស្សា អាគន្តុកានំយេវ ទ្វេ អាសនានិ បញ្ញត្តានិ ហោន្តិ ។ អថ ខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា អាគន្តុកាយ ភិក្ខុនិយា អនាគតេ អាសនេ អនិសីទិត្វា តស្សា ភិក្ខុនិយា ភុត្តាវិនិ បវារិតាយ ឯតទវោច ។ អយ្យេ អាគន្តុកេ ភិក្ខុនិ ឥមំ អាសនំ និសីទាតិ ។ អថ ខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា ភិក្ខុនិយា ភុត្តាវិនិ បវារិតាយ តស្មិំ អាសនេ និសីទិ ។ អថ ខោ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឯតទហោសិ ។ អយំ ខោ ឥមិនា អាសនេន អត្ថិកា ឥមិនា អាសនេន អនត្ថិកា ឥមិនា អាសនេន អត្ថិកា ឥមិនា អាសនេន អនត្ថិកា យំនូនាហំ ឥមិនា អាសនេន អត្ថិកំ ឥមិនា អាសនេន អនត្ថិកំ ន ឥមិនា អាសនេន អត្ថិកំ ន ឥមិនា អាសនេន អនត្ថិកំ

បត់ត្រសម្លនំពេញ កម្រែងខាសក្នុងនុះ រេបស់ភាពមិកដនឯណោះល្អល្អះ
មុខនួតពិតពិលមិលមើលជារបស់នួសែលឡូញ ញ៉ សូម្បីក្នុងត្រែរាជវាំងរបស់
ព្រះអង្គក៏គ្មានកម្រែងខាសប្លែកដែរ មនុស្សទន់ខ្សោយនឹងបាន
កម្រែងខាសមកពីណា ចូរស់ជាកំលូចយកជារបស់គេ ជាឱ្យកដ ។
ត្រាន្ទោះត្រែបាទពិម្ពិសារសេនិយកដជាធំក្នុងវិជ្ជមនះ ទ្រែងឱ្យភាជប់រស
ទៅកោះពួកត្រែកូលភាពមិកដនោះមក ។ រេលត្រែក ត្រែបាម
ចិលខ្លួនប្លែនត្រើមានតាយុ រស់ឱ្យកស្សនឹប្រែជាចាស់ដោយបាត្រែ ន័ន្ទន័រចូលទៅ
ចំណាបាតជាចិលខ្លួនប្លែនត្រើមជាតំរាប់ពីរេន កាលដើរទៅចំណាបាត ក្នុង
ចិលខ្លួនប្លែនត្រើមជាលំដាប់ ។ ទៅ ទើបចូលទៅកាន់លំនាររបស់ភាពមិកដន
នោះលុះចូលទៅដល់ហើយ សួរពួកដនវែលជាតិស្តុទ្ធស្តាលជា ត្រែកូល
ភាពមិកដននេះទៅណាទៅ ។ ពួកដនពិតថា លោកម្ចាស់ស្តុទ្ធឱ្យ
ភាជប់រស មកចាប់ចងយកទៅចោយ ត្រែរហេតុនៃកម្រែងខាសនោះ
ន័ ។ លំដាប់នោះ ចិលខ្លួនប្លែនត្រើមានតាយុកំចូលទៅកាន់ត្រែរាជវាំង-
រេសន៍រេសរ់ព្រះបាទពិម្ពិសារសេនិយកដជាធំក្នុងវិជ្ជមនះ ឡុះទៅដល់
ហើយក៏ឈរលើតាសនះវែលរេតាក់តែងនឹប្រែនេន ។ ត្រាន្ទោះព្រះបាទ
ពិម្ពិសារសេនិយកដជាធំក្នុងវិជ្ជមនះ ទ្រែងឱ្យានចូលទៅរកចិលខ្លួនប្លែនត្រើ

សេនិយស្ស ពិម្ពិសារស្ស អារោចេសុំ អមុកស្ស ខោ
អាកមិកស្ស យរេ សុវណ្ណាទាលា អភិរូបា ទស្សនីយា
បាសាទិកា ឧត្តមេ តានិសា ខោសព្វពំ អន្តេបុរេ
សុវណ្ណាទាលា ភរុយោ ភតស្ស ឧក្កដ្ឋតស្ស ឯសុំសយំ ចោរិ-
តាយ អាភតានិ ។ អថខោ រាជា មាគណោ សេនិយោ
ពិម្ពិសារោ តំ អាភមិកភរុយំ ឥដ្ឋាទេសិ ។ ឧត្តរិយម្បិ
ខោ អាយស្មា ចិលិន្ទវច្ឆោ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា
បត្តចីវរមាទាយ ចិលិន្ទវច្ឆេនាទតាំ ចិណ្ឌាយ បាវិសិ
ចិលិន្ទវច្ឆេនាទតាមេកោ សបទានំ ចិណ្ឌាយ បាវិសិ យេន
ភតស្ស អាភមិកស្ស និវេសនំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា
បដិវិស្សកេ បុច្ឆិ តាហំ វតំ អាភមិកភរុយំ ឥដ្ឋាទេតុ ។
ឯតិស្សា ភរុយា សុវណ្ណាទាលាយ ឆារណា រញ្ញោ
ចិត្តំ ។ អថខោ អាយស្មា ចិលិន្ទវច្ឆោ យេន រញ្ញោ
មាគណស្ស សេនិយស្ស ពិម្ពិសារស្ស និវេសនំ តេនុប-
សង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ
រាជា មាគណោ សេនិយោ ពិម្ពិសារោ យេនាយស្មា

បឋមំ ភគវតោ សេតុម្ហិ បដិសន្ធិគ្គហណំ ទុតិយំ សព្ពញ្ញុតញ្ញាណប្បដិវេធំ តតិយំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ ចតុត្ថំ យមកបាដិហីរិយំ បញ្চមំ តាវតិំសេ មាតុយា ធម្មទេសនត្ថំ គមនំ ឆដ្ឋំ ទេវោរោហនេ តិស្សន្នំ សង្កស្សានំ បដិគ្គហណំ សត្តមំ ទេវតាហិ ទិន្នំ ទិព្ពមធុំ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ អដ្ឋមំ ពោធិមណ្ឌេ តិណានិ មង្គលត្ថាយ អាហរិត្វា ទិន្នានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ នវមំ តិណសន្ថរេ និសីទនំ ទសមំ ឯកាទសមំ ទ្វាទសមំ តិណានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនានិ តេរសមំ ចតុន្នំ មហារាជូនំ បត្តេ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ចុទ្ទសមំ តបុស្សភល្លិកានំ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ បញ្ចទសមំ ភគវតោ ភត្តកិច្ចាវសានេ តបុស្សភល្លិកានំ ធាតុយោ យាចិតានំ បដិគ្គហេត្វា ចេតិយំ បតិដ្ឋាបនំ សោឡសមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ សត្តរសមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ អដ្ឋារសមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឯកូនវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ វីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឯកវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ទ្វាវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ តេវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ចតុវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ បញ្ចវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឆព្ពីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ សត្តវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ អដ្ឋវីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឯកូនតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ តិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឯកតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ទ្វាតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ តេតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ចតុតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ បញ្ចតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឆត្តិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ សត្តតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ អដ្ឋតិំសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ ឯកូនចត្តាលីសតិមំ តបុស្សភល្លិកានំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្ស ទិន្នានិ ទ្វេ ឧបោសថាគារានិ បដិគ្គហេត្វា បរិភុញ្ជនំ

---

១ ម. អយ្យស្ស ។

ជាតនាយុ លុះដល់ហើយក៏ថ្វាយបន្ទិចបន្ទួចត្នោតដែលជាទឹកឃ្មុំហើយនិយាយទៅកាន់ទីសមគួរ ។ លុះព្រះបាទតិម្ពុសារៈសង្ខយកដាំងក្នងដៃមកឆាន់ទែនិងស្លែលប្លុះហើយ ទើបបិលិន្ទវច្ឆត្តេរាជាសួរថាបពិត្រមហាឧបាសក ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គឲ្យពួកបុរសទៅចាប់ត្រកួលភាកមកដល់ទីនេះ ។ ព្រះបាទតិម្ពុសារៈត្រាស់ថា លោកម្ចាស់ តាជួនរបស់ភាកមកដល់នេះ មានកម្រិតមាសប្លុះល្អ ខ្ញុំទន្លួតតាំលម៉ៅលម៉ើលជាយូរមានដាំហ្ន៎ សូម្បីក្នុងភ្នំដែលជាកន្លែងកើតមានកម្រិតមាសជួរប្លុះដែរ ក្នុងទ្បាត់ខ្ញុំនេះ ទឹងបានកម្រិតមាសមកពីណា ព្រោះដាំវាលួចយកទៅលក់ហើយ ។ ចំណែកឯង បិលិន្ទវច្ឆត្តេរាជាមានអាយុក៏អធិដ្ឋានប្រាសាទរបស់ព្រះបាទតិម្ពុសារៈសង្ខយកដាំងក្នងដៃមកឆាន់ ទ្បាត់ហើយជាពាសាក ។ ប្រាសាទតាំនោះកើតហើយទៅជាមាសតាំនឹងស្រេះ ។ បិលិន្ទវច្ឆត្តេរាជាថ្វាយព្រះពរថា បពិត្រមហាឧបាសក មាសនេះច្រើនដល់ម្ល៉ះព្រះអង្គបានមកពីណា ។ ស្តេចតុត្រាស់ថាខ្ញុំមិនដឹងទេ លោកម្ចាស់ របស់តាំនេះប្រហែលជាសារម្រែចដោយអាត្មាទុកភាគ[1] របស់លោកម្ចាស់ទេដឹង ហើយត្រាស់ឲ្យដាំវាលែងត្រកួលភាកមកដូនតាទៀត ។

---

១ ចំសម្តែងដោយឃ្លាថ្មីនៃលម្អែខេះតាមស្តាន ។

[๑๖๐] ภิกฺขุสฺส อยฺยิเก ตสฺมิ ปิณฺฑปาเต สภาคาย ปวาเรยฺย ฯ ตสฺมิ ภิกฺขุสฺมิ ปิณฺฑปาเต ภิกฺขุนิยา ปฏิปาทิเต ภิกฺขุนิยา อาปตฺติยา ภิกฺขุ อาปตฺติยา ปาจิตฺติยสฺส ฯ ภิกฺขุสฺส อยฺยิกา ปวาเรยฺย ภิกฺขุนิยา ปิณฺฑปาตสฺมิ

ទុដ្ឋាយន្តាតំ ទីយន្តាតំ វិភាវេន្តាតំ ។ យេ តេ កិត្តិ
អប្បិច្ចា ។បេ។ តេ ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិភាវេន្តិ កាតំ
ហិ ភាគ កិត្តិ ឯវមាយ ពាហុល្លាយ ចេតេស្សន្តីតិ ។
អថោ តេ កិត្តិ កតវតោ ឯតមត្តំ អាភោគេស្សំ ។
សច្ចំ តំវ កិត្តិ កិត្តិ ឯវមាយ ពាហុល្លាយ
ចេតេន្តីតិ ។ សច្ចំ កតភតិ ។ កិតហិ ពុទ្ធោ កតភ
កាតំ ហិ ភាគ តេ កិត្តិ មោឃបុរិសោ ឯវមាយ
ពាហុល្លាយ ចេតេស្សន្តិ ចេតំ កិត្តិ អប្បសន្នានំ ក
បសាទាយ បសន្នានំ ក កិរយ្យាការាយ ។បេ។ ឯវញ្ច
បន កិត្តិ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសេយ្យាថ យានិ
ខោ បន តានិ តំសាភានំ កិត្តិនំ បដិសាយនីយានិ
កេសញ្ចិ សេយ្យថីទំ សប្បិ នវនីតំ តេលំ មធុ
ផាណិតំ ។ តានិ បដិគ្គហេត្វា សត្តាហបរមំ សន្និធិ-
ការកំ បរិភុញ្ជិតព្វានិ តំ អតិក្កាមយតោ និស្សគ្គិយំ
បាចិត្តិយន្តិ ។

បន្តុបន្តិប់ហើយ ។ ភ្លក្កតិក្ខុណាជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។
ភ្លក្កតិក្ខុទាំងនោះគិតឃើញថា តិរវៀល បន្តុបន្តិប់ថា មិនសម
បើភ្លក្កតិក្ខុមកឆ្ងាយមានដើម្បីសេចក្តីល្មោភច្រើនមានសភាពដូច្នេះទៀត ។
នើបភ្លក្កតិក្ខុទាំងនោះនាំសេចក្តីនុ៎ះទៅក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភ្លក្កតិក្ខុ
ឆ្ងាយមានដើម្បីសេចក្តីល្មោភច្រើនមានសភាពដូច្នេះ ពិតមែនឬ ។ ភ្លក្ក
តិក្ខុក្រាបទូលថា សូមព្រះដ៏ព្រះមេត្តាព្រះអង្គ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ
ដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់តិរវៀលថា ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមប
បើភ្លក្កនោយប្រុសទាំងនោះ មកឆ្ងាយមានដើម្បីសេចក្តីល្មោភច្រើនមានស-
ភាពដូច្នេះទៀត ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ តំណែលអ្នកបានត្រាស់មកនេះមិនមែន
ពាក្យកើតដែលថ្វាយដល់ជនទាំងឡាយណែលមិនទាន់ដែលថ្វាយ ឬណែលសេចក្តីដែ
ថ្វាយដល់ជនទាំងឡាយណែលដែលថ្វាយហើយ ឲ្យរំងើនតែកែដែលថ្វាយទៅ
រេ ។បេ។ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងនូវទង្វើ
សិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កេសជ្ជនណាមួយ ណែលភ្លក្កតិក្ខុមានជម្ងឺគប្បី
ពាន់បាន កេសជ្ជនេះនឹ ទឹកដោះគោ ទឹកដោះគោខាប់ ប្រៃនិ ទឹកដូង ទឹកអំពៅ។
តិក្ខុខ្លះកេសជ្ជទាំងនោះហើយ ក្តីរក្សាពាន់បានយ៉ាងយូរត្រឹម ៧ ថ្ងៃ
បើតិក្ខុលុកឲ្យកន្លងតំណាងនោះទៅ ត្រូវគេចត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១៦០) ចំណែកថា កោសជ្ជៈណាមួយដែលពួកកំពុងទទួលជម្ងឺសប្បាយ ទទួលបាន នឹ សប្បាយ[1] របស់តែក្តី សប្បាយរបស់តែក្តី សប្បាយរបស់ក្រៃចិត្តក្តី ឈ្មោះថាសប្បាយ (ទឹកភ្នែក) ។ សាច់របស់សត្វទាំងឡាយណាដែលសម្លាប់ពុំទាន់ក្តាក សប្បាយរបស់សត្វទាំងឡាយនោះ ក៏សមគួរដែរ ។ ដែលហៅថា ទឹកភ្នែកទាប់ នឹទឹកភ្នែកទាប់របស់សត្វទាំងនោះឯង ។ ប្រែធ្លាប្រែធ្លាស្តួ ប្រែធ្លាស្រែត ប្រែធ្លាល្អនឹងខ្លែ ប្រែរង្គើនឹងភ្នាក់ ឈ្មោះថាប្រែធ្លា ។ ទឹកដែលកើតពីរមង្គាំជាដើម ឈ្មោះថា ទឹកយ៉ូ ។ ទឹកកើតពីដើមរំពាត ឈ្មោះថា ទឹកគំរាត ។ ពាក្យថា កំពុងទទួលកោសជ្ជៈនោះហើយសូម្បីពុំទាន់បានយាងនិយមក្រែតតែ ៧ ថ្ងៃ ទាន តថាគតបញ្ជាយថា កោសជ្ជៈពិនិត្យនសូម្បីពុំទាន់បានយាងនិយមក្រែត ៧ ថ្ងៃ ។ ចើពុំទទួលកន្ទុនកំណាត់នោះរៀត កោសជ្ជៈនោះជាទិដ្ឋធ្លុយ នឹថា ជាទិដ្ឋធ្លុយក្នុងកាលអាណុះខ្សោនក្នុងថ្ងៃទី ៨ កោសជ្ជៈដែលជាទិដ្ឋធ្លុយ កំពុងត្រែតែលេចចេញសម្បូរកំបាន ឧណ្ណៈកំបាន បុប្ផលកំបាន ។ ម្យ៉ាលកំពុងទាំងឡាយ កំពុងត្រែតែលេចចេញយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ចតិត្រព្រះសង្ឃជាចំពោះ កោសជ្ជៈរបស់ខ្ញុំនេះកន្ទុនហួស ៧ ថ្ងៃហើយ ជាទិដ្ឋធ្លុយក្តី ខ្ញុំសូមលះចេញកោសជ្ជៈនេះវេលាសង្ឃ ។ សេចក្តីអំពីនេះ ៗ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃចីវរវគ្គ ។

(*) ចិត្តដើរជាប់ចង់ពោះ ពោះ ពណ៌ដាងដើម ហៅថា សប្បិ ។

(៦៦) យានិ ខោ បន តានិ តិណានិ កិញ្ចាបិ បដិសាយនីយានិ កោសជ្ជានីតិ សប្បិ ជាម កោសប្បិ ក អដ្ឋិកាសប្បិ ក មញ្ជិសសប្បិ ក ។ យេសំ មំសំ កប្បតិ តេសំ សប្បិ ។ តវតីតំ ជាម តេសំយេវ តវតីតំ ។ តេសំ ជាម តិលតេលំ សាសបតេលំ មធុកតេលំ ឯរណ្ឌតេលំ វសាតេលំ ។ មធុ ជាម មក្ខិកាមធុ ។ ផាណិតំ ជាម ឧច្ឆុម្ហា និព្ពត្តំ ។ តានិ បដិក្ខិបាមិ សត្ថាហាបាបមំ សន្ធិនិកាវកំ បរិកុញ្ជ-តញ្ជានីតិ សត្ថាហាបាបមតា បរិកុញ្ជតញ្ជានំ ។ តំ អតិក្កាមយតោ និស្សគ្គិយំ ហោតិ[1] អដ្ឋមេ អរុណុគ្គមនេ និស្សគ្គិយំ ហោតិ និស្សដ្ឋិតព្ពំ សង្ឃស្ស ក គណស្ស ក បុគ្គលស្ស ក ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ និស្សដ្ឋិតព្ពំ ។ បេ ។ តេន ខេ ភិក្ខុនា កោសជ្ជំ សត្ថាហាតិក្កន្តំ និស្សគ្គិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សដ្ឋាមីតិ ។ បេ ។ និទ្ទេយ្យាតិ ។ បេ ។ និទ្ទេយ្យន្តិ ។ បេ ។ អាយស្មតោ និទ្ទ៌តិ ។

(*) ឥតោ បរំ សព្វត្ថ ឥមិនាវ នយេន វិញ្ញាតព្ពំ ។ សោ អត្តនោបកាតិ ឥមិនាវ នយេន ។ តស្ស អត្តនោបកាតិ បាឋសេសេ ឥមិនាវ នយេន វិញ្ញាតព្ពា ។

(១៤៤) សត្តាហាតិក្កន្តេ អតិក្កន្តសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ សត្តាហាតិក្កន្តេ វេមតិកោ ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ សត្តាហាតិក្កន្តេ អនតិក្កន្តសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ អដ្ឋសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អវិនដ្ឋេ វិនដ្ឋសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ នដ្ឋសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អវិនដ្ឋេ វិនដ្ឋសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ ឧដ្ឋសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អវិនដ្ឋេ វិនដ្ឋសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អវិលុត្តេ វិលុត្តសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។

(១៤៣) ឯស្សដ្ឋំ បដិលភិត្វា ឧ ភាយិត្វោ ឧ ឃាតិត្វោ ច រាកុញ្ចិតត្ថំ ឧ អជ្ឈោហរិតត្ថំ ។ បដិភេ ភ

(១៤៤) កាលវេសជ្ជៈកន្ទនីហួស ៧ ថ្ងៃទៅហើយ ភិក្ខុសំគាល់ថា កន្ទនីហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កាលវេសជ្ជៈកន្ទនី ៧ ថ្ងៃ ហួសទៅហើយ ភិក្ខុមានវេមតិកម្មិយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កាលវេសជ្ជៈកន្ទនីហួស ៧ ថ្ងៃទៅហើយ ភិក្ខុសំគាល់ថាមិនទាន់កន្ទនី ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ (វេសជ្ជៈនោះ) ភិក្ខុមិនទាន់បានតាំងចិត្តទុកទេ ភិក្ខុសំគាល់ថាបានតាំងចិត្តទុកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វេសជ្ជៈមិនទាន់បានលះចោះទេ តែភិក្ខុសំគាល់ថាបានលះចោះហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វេសជ្ជៈមិនទាន់បាត់ទៅទេ ភិក្ខុសំគាល់ថាបាត់ទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វេសជ្ជៈមិនទាន់រៃសរទៅទេ តែភិក្ខុសំគាល់ថារៃសរហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វេសជ្ជៈភ្លើងមិនទាន់ឆេះទេ តែភិក្ខុសំគាល់ថាភ្លើងឆេះហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វេសជ្ជៈហាមិនទាន់លួចយកទៅទេ តែភិក្ខុសំគាល់ថាហាលួចយកទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១៤៣) ភិក្ខុត្រឡប់បានវេសជ្ជៈដែលខ្លួនលះបង់ហើយ មិនត្រូវយកមកបរិភោគនូវចីវរដោយការយ មិនត្រូវយកមកទាន់ ។ (វេសជ្ជៈនោះ)

ភាជ្ជាស្លោ ឯ ឧបនេតព្វំ ។ អញ្ញេន តំកម្មំ ការាយ-
តេន បរិការកេន បរិកុញ្ជិតព្វំ ឧ អដ្ឋាហារំតព្វំ ។
សន្តាហានតិក្កន្តេ អតិក្កន្តសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
សន្តាហានតិក្កន្តេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
សន្តាហានតិក្កន្តេ អនតិក្កន្តសញ្ញី អនាបត្តិ ។

(១៤៤) អថាបត្តិ អព្ភោសន្តាហំ អនដ្ឋេតំ វិស-
ដ្ឋេតំ ឧស្សតំ វិនស្សតំ ឧជ្ឈិតំ អច្ឆិន្ទិត្វា តណ្ហាតិ[1]
វិស្សាសំ តណ្ហាតិ[2] អនុបសម្បន្នស្ស ឧត្តរេ វត្ថុត្តរេ
មុត្តរេ អនបេក្ខោ ឆឌ្ឌា បដិលភិត្វា បរិភុញ្ជិតំ ទុម្មុត្ត-
កស្ស អានិកម្មំ កាស្សតិ ។

តតិយសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

១.ម ន. ឧ. ឥណ្ណត្តំ ។

*តំកម្មតប្បរិយាបន្នេនបិ លទ្ធំ លទ្ធំ ឧបនេតព្វំ[*] ។ តំកម្មវិនាសប្បរិ-
យាបន្នេនបិ ការាយ តាយ បច្ចាសីសន្តេន តែមិនត្រូវយកមកបាន់ ។ អាសន្នវិ-
ហារេ ឯ ឆ ឯ ឧ ឯ ឧ ឯ ឧ

បត្តសិក្ខាបទំ

(១៤៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគវតោ កំសុកូលំ វស្សិកសាដិកា អនុញ្ញាតា ហោតិ ។ ឧព្ភដ្ឋិយា កំសុកូលំ ភគវតោ វស្សិកសាដិកា អនុញ្ញាតតិ បដិគ្គហេសុំ វស្សិកសាដិកាយ បរិយេសន្តិ បដិគ្គហេសុំ ភគ្គា ជិណ្ណាយ វស្សិកសាដិកាយ ឧត្តរា កាយំ ឧវសព្ពេ ។ យេ តេ កំសុកូលំ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ តាដ ហិ នាម ឧព្ភដ្ឋិយា កំសុកូលំ បដិគ្គហេសុំ វស្សិកសាដិកាយ បរិយេសិស្សន្តិ បដិគ្គហេសុំ ភគ្គា ជិណ្ណាយ វស្សិកសាដិកាយ ឧត្តរា កាយំ ឧវសព្ពេស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ កំសុកូលំ ភគវតោ បាតមត្តំ អារោចេសុំ ។ សុត្វំ តាវ តុម្ហេ កំសុកូលំ បដិគ្គហេសុំ វស្សិកសាដិកាយ បរិយេសថ

ឧព្ភដ្ឋិយសិក្ខាបទទី៤

(១៤៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏ចំរើនយស កាលចំរើន គង់នៅក្នុងវត្តជេតពនមហាវិហារ ជាទីសំអាតជាងគេក្នុងសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ លុះសម័យនោះឯង ព្រះចំរើនយសជាម្ចាស់ចំរើនអនុញ្ញាតវស្សិកសាដក (សម្លៀកបំពាក់ក្នុងវស្សា) ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយហើយ ។ ពួកភិក្ខុឧព្ភដ្ឋិយបានដំណឹងថា ព្រះចំរើនយសជាម្ចាស់ចំរើនអនុញ្ញាតវស្សិកសាដកហើយ តំណាក់ក្នុងវស្សា សម្រាប់ប្លូកចំណីភក្ត្រីមុនគេ ហើយធ្វើប្រើប្រាស់តំមុនគេផង កាលសម្លៀកបំពាក់ប្លូកចំណីភក្ត្រីនោះ ចាស់ទួចទាតហើយ (ឧព្ភដ្ឋិយភិក្ខុ) តំបូកចំណីភក្ត្រីដោយខ្លួនឯង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា ខានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏តោលៈតោល តំរង្គៀលបន្ទុះបន្ទាប់ថា ពួកភិក្ខុឧព្ភដ្ឋិយៈមិនសមចំរើនទើបបញ្ជាប់វស្សិកចំណីភក្ត្រីមុនគេ ហើយបញ្ជាប់ធ្វើប្រើប្រាស់សោះ កាលសម្លៀកវស្សិកសាដកចាស់ទួចទាតហើយ ក៏តែប្លូកចំណីភក្ត្រីដោយខ្លួនឯងទៅវិញ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំសេចក្តីទុក្ខ៌គ្រោមខ្លួនចំពោះព្រះចំរើនជាគ ។ ព្រះអង្គចំរើនត្រាស់សួរថា នែភិក្ខុទាំងឡាយ ដោយពួកអ្នកឯងបញ្ជាប់វស្សិកចំណីភក្ត្រីមុនគេ

បដិកច្ចេវ កត្វា ឯកាសេន ឯល្លាយ វស្សិកសាដិកាយ ឧត្តា កាយំ ឱវស្សាបេតព្ពានិ ។ សង្ឃំ អនភិនិ ។ វិកប្បនំ តុច្ឆោ អនភិ កាដំ ហោ ឥមំ ចីវរំ មយ្ហំ ទេមាយបុរិសោ បដិកច្ចេវ វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសិស្សតិ បដិកច្ចេវ កត្វា ឯកាសេសស្ស ឯល្លាយ វស្សិកសាដិកាយ ឧត្តា កាយំ ឱវស្សាបេសស្សតិ ឯតំ មោយបុរិសោ អម្ហសន្តកំ ភ បសាធាយ បសន្តកំ ភ កិរិយ្យាកាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិត្តាវតា ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាតិ មាសោ សេសោ តិម្ពោឧត្តំ តិម្ពោជា វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសិតព្ពំ អឌ្ឍមាសោ សេសោ តិម្ពោឧត្តំ កត្វា ឯកាសេតព្ពំ ។ ឯវញ្ច បន មាសោ សេសោ តិម្ពោឧត្តំ វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសេយ្យ ឯវញ្ចបន្នមាសោ សេសោ តិម្ពោឧត្តំ កត្វា ឯកាសេយ្យ ឯវញ្ចភិក្ខវេ ឧទ្ទិសិតព្ពំ ។

ប្រញាប់ផ្ទួរប្រើប្រាស់មុនទេ លុះសម្ពត់វស្សិកសាដិក ចាស់ខូចហើយ គប្បីបង់ឯឱ្យគង់ក្បែរដោយខ្លួនទេវិញ ត៏តមែនប្អូ ។ ឧត្តរិយភិក្ខុ គ្រាបទូលថា សូមម្ចែងព្រះមេត្តាប្រោស ការពារតិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថែនិតរដៀលថា ម្នាលពួកមោឃបុរស ម៉ែនសមចឹងមើ ពួកអ្នកឯង ប្រញាប់ស្មូរកចីវរសម្រាប់ឱ្យគង់ក្បែរមុនទេ ប្រញាប់ផ្ទួរប្រើប្រាស់មុនទេ លុះសម្ពត់ឱ្យគង់ក្បែរចាស់គ្រាន់ តែឱ្យប់ដាន់ឱ្យ ឱ្យគង់ក្បែរដោយខ្លួនទេសោះ ហ្ន៎លោមោឃបុរសទាំងឡាយ អំពើទេមិនទាំងឱ្យកើតសេចក្តីថែរក្សាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬទាំងជនទាំងឡាយដែលជ្រះថ្លាហើយ ឱ្យរំលិចរំលាយតែជាទីក្តៅក្រហាយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀបដើរឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុកំណត់ដើងថាវែមួយដងទាងចុងនៃតិម្ពោជ្ជ[1] គប្បីស្មូរកសាដិកចីវរ សម្រាប់ឱ្យគង់ក្បែរ កិក្ខុកំណត់ដើងថាទៅកន្លះទែងដងទាងចុងនៃតិម្ពោជ្ជវិញ គប្បីធ្វើឱ្យស្រេចហើយប្រើប្រាស់ចុះ ។ ប៉ើមិនទាន់ដល់ទៅមួយដងទាងចុងនៃតិម្ពោជ្ជទេ កិក្ខុស្មូរកសាដិកចីវរសម្រាប់ឱ្យគង់ក្បែរ ទើងមិនទាន់ដល់កន្លះទែងដងទាងចុងតិម្ពោជ្ជទេ កិក្ខុធ្វើឱ្យស្រេចហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវកាបន្ទុទិសុត្តយេបាចិត្តិយ ។

---

[1] តិម្ពោជ្ជ ។ ដាងនៃ ។ ដាងទែងដែលស្មើទៅដល់ដៃរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ហៅថា ទែងមួយដាងចុងតិម្ពោជ្ជ ។ តិម្ពោជ្ជ ។ កើតពីទែងដងឡើងទៅដល់ដៃរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ហៅថា កន្លះទែងដាងចុងតិម្ពោជ្ជ ។

[១៤៦] មាសោ សេសោ តំម្លាឧទ្ទិ កិត្តកេ វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសិតព្ពន្តិ យេ មនុស្សា បុរិមិកំ វស្សិកសាដិកចីវរំ ទេន្តិ តេ ឧបឌ្ឍមាសំ ឯវមស្ស វចនីយោ កាលោ វស្សិកសាដិកាយ សមយោ វស្សិកសាដិកាយ អញ្ញាតិ មនុស្សា វស្សិកសាដិកចីវរំ ទេន្តីតិ ។ ឧ វត្តព្ពា ទេឌ មេ វស្សិកសាដិកចីវរំ អាហរាឌ មេ វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិវត្តេឌ[1] មេ វស្សិកសាដិកចីវរំ ឆេទាបេឌ មេ វស្សិកសាដិកចីវរំ កត្តរិយន្តិ ។ អឌ្ឍមាសេ សេសេ តំម្លាឧទ្ទិ កត្វា ឯកំសេ ឋបេតព្ពន្តិ អឌ្ឍមាសេ សេសេ តំម្លាឧ កត្វា ឯកំសេ ឋបេតព្ពំ ។ ឯវំឧ ឧ មាសេ សេសេ តំម្លាឧទ្ទិ អតិរេកមាសេ សេសេ តំម្លាឧ វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសិតំ ឯសន្តិយំ ហោតិ[2] ។ ឯវំឧឌ្ឍមាសេ សេសេ តំម្លាឧទ្ទិ អតិរេកឌ្ឍមាសេ សេសេ តំម្លាឧ កត្វា ឯកំសេ ឯសន្តិយំ ហោតិ

---

១ សព្វត្ថ បរិវត្តេថាតិ ទិស្សតិ ។ ២ សព្វត្ថ ទិស្សតិយំ ចាតិវត្តិយត្តេ ទិស្សតិ ។

(១៤៦) តែនំ ភាក្យថា កិត្តកំ សាតំ ជីនថ វទមួយជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជ តែក្រៅស្លឹនកសាដកចីវរសេមាបច្ចុតទំកាភ្លឹន មានតាមចំច្បាយ ថា អំតីរជើមមកមនុស្សទាំនឲ្យាយណាត្រាប់ប្រនេនសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹន ពួកតំកុតបញ្ជីចូលទៅកមនុស្សទាំនឲ្យាយានះហើយតោសយ៉ាំនេះថា ពេលនេះជាកាលនៃវស្សិកសាដក ពេលនេះជាសម័យនៃវស្សិកសាដក សូម្បីពួកមនុស្សឯទៀតនេកែនប្រនេនសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹនដែរ ។ ពួកតំកុមិនត្រែវនិយាយថា អ្នកទាំនឲ្យាយចូរឲ្យសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹនដល់គាត្ន ចូរទាំយកសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹនមកឲ្យអាត្ន ចូរផ្ញើរប្តូរសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹនឲ្យគាត្ន ចូរដំណើរសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹនឲ្យគាត្ន ។ ភាក្យថា តិកុតំកុសាត់ជីនថា រៅកន្លះវទាជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជវេត តប្រើធ្វើឲ្យស្រេចហើយរបើប្រាស់ចុះ តិកុតំកុតប្រើធ្វើឲ្យស្រេចហើយរបើប្រាស់ក្នុនកន្លះវទាជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជ ។ ភាក្យថា បើមិនបាន់ដល់វទ ១ ជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជវេត តិរៀបម្ភុនពីមួយវទាជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជ តិកុតំស្លឹនកសាដកចីវរសេមាប់ច្នូតទំកាភ្លឹន ចីវរនោះជាទិស្សត្តិយ ។ ភាក្យថា មិនបាន់ដល់កន្លះវទាជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជវេ តិរៀបម្ភុនពីកន្លះវទាជាមានបុព្វនៃតំម្លាជ្ជ តិកុតំធ្វើស្រេចហើយរបើប្រាស់

ឯសប្ញដ្ឋិតត្ថំ សង្ឃស្ស ឯ ទាសស្ស. ឯ បុគ្គលស្ស ឯ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ឯតេ្ថវ ឯសប្ញដ្ឋិតត្ថំ ។ បេ ។ ឥមំ មេ ភន្តេ វស្សាវាសិកចីវរំ អតិហរតមាសេ សេសេ តិម្ពារេ បវារេមិ អតិហរតមាសេ សេសេ តិម្ពារេ ភុត្វា ឯវត្ថំ[1] ឯសប្ញត្ថាយ ឥមាយ សង្ឃស្ស ឯសប្ញដ្ឋាមីតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យាតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យុន្តិ ។ បេ ។ អាយស្មតោ ឧម្មុតិ ។

[๑๖๗] អតិហរតមាសេ សេសេ តិម្ពារេ អតិហរតមាសញ្ញី វស្សាវាសិកចីវរំ បវារេសតិ ឯសប្ញត្ថាយ ថាចិត្តិយំ ។ អតិហរតមាសេ សេសេ តិម្ពារេ វេមតិកោ វស្សាវាសិកចីវរំ បវារេសតិ ឯសប្ញត្ថាយ ថាចិត្តិយំ ។ អតិហរតមាសេ សេសេ តិម្ពារេ ឧនតាសញ្ញី វស្សាវាសិកចីវរំ បវារេសតិ ឯសប្ញត្ថាយ ថាចិត្តិយំ ។ អតិហរតង្គមាសេ សេសេ តិម្ពារេ អតិហរតាសញ្ញី តាវ តាវ ឯវាសេតិ ឯសប្ញត្ថាយ ថាចិត្តិយំ ។ អតិហរតង្គមាសេ សេសេ តិម្ពារេ វេមតិកោ តាវ តាវ ឯវាសេតិ ឯសប្ញត្ថាយ ថាចិត្តិយំ ។ អតិហរតង្គមាសេ

๑ ម បរិភុត្តំ ។

សម្ពត់នោះជានិស្សគ្គិយ តែកុំត្រូវលះបង់ឲ្យស្រេចដល់សង្ឃក៏បាន តណៈក៏បាន បុគ្គលក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិច្ចនេះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ មតិត្រូវលះបង់ដោយ វស្សាកាលជិតចូលមកដល់ទៀងនេះ ទ្វេរីស្លឹកកាលមុនពីមួយខែជាមានចុងតែម្តងផង ទ្វេរីស្លឹកកាលមុនពីកន្លះខែជាមានចុងតែម្តងផង សម្ពត់នោះជានិស្សគ្គិយ តែកុំលះបង់ឲ្យដល់សង្ឃ ។ បេ ។ ភាក្យតទៅនេះទៀតមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃចីវរវគ្គ ។

[๑๖๗] ភាន់ចុងតែម្តងផ្លាស់ទៅលើសមួយខែ តែកុំសំគាល់ថាលើសមែន ហើយស្មានតែសាជិកចីវរសម្រាប់ផ្លូតចេញក្រៅ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភាន់ចុងតែម្តងផ្លាស់ទៅលើសមួយខែ តែកុំមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយស្មានតែវស្សាកាលជិតចូល ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភាន់ចុងតែម្តងផ្លាស់ទៅលើសមួយខែ តែកុំសំគាល់ថាខ្លះ ហើយស្មានតែវស្សាកាលជិតចូល ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភាន់ចុងតែម្តងផ្លាស់ទៅលើសកន្លះខែទៀត តែកុំសំគាល់ថាលើសមែន ហើយធ្វើឲ្យស្រេចប្រែជាស់ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភាន់ចុងតែម្តងផ្លាស់ទៅលើសកន្លះខែទៀត តែកុំមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយធ្វើឲ្យស្រេចប្រែជាស់ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភាន់ចុងតែម្តងផ្លាស់ទៅលើសកន្លះខែទៀត

สเสเ ตมฺหาเน อุเทกสญฺี เคจฺฉติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อุเทกมาเส สเสเ ตมฺหาเน อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุเทกมาเส สเสเ ตมฺหาเน วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุเทกมาเส สเสเ ตมฺหาเน อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ อุเทกปลฺลมาเส สเสเ ตมฺหาเน อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุเทกปลฺลมาเส สเสเ ตมฺหาเน วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุเทกปลฺลมาเส สเสเ ตมฺหาเน อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ

(๑๖๘) อถาปตฺติ มาเสา สเสเส ตมฺหาเนฺติ วิสฺสฺเคสาเปกฺขาโย ปริโยสาเน อนฺตมาเสา สเสเ ตมฺหาเนฺติ เคจฺฉติ อาปตฺติ อุเทกมาเสา สเสเ ตมฺหาเนฺติ วิสฺสฺเคสาเปกฺขาโย ปริโยสาเน อุเทกปลฺลมาเสา สเสเ ตมฺหาเนฺติ เคจฺฉติ อาปตฺติ ปริโยสาเน

กปฺปสมาสาเทฺว ปกฺขา ปริโยสาเน ปุริมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปุริมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปุริมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ ปจฺฉิมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปจฺฉิมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปจฺฉิมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ

(๑๖๘) *อถาปตฺติมาเสา สเสเ ตมฺหาเนฺติ วิสฺสฺเคสาเปกฺขาโย ปริโยสาเน ปุริมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปุริมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปุริมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ ปจฺฉิมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปจฺฉิมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปจฺฉิมปกฺขสฺส ปาฏิปททิวเส อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ*

อุเทกปลฺลมาเส สเสเ ตมฺหาเน อนาเทกสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุเทกปลฺลมาเส สเสเ ตมฺหาเน วิมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุเทกปลฺลมาเส สเสเ ตมฺหาเน อุเทกสญฺี อาปตฺติ ฯ

ឥស្សរិកសាដិកាយ វស្សំ ទុក្កដំ ឥស្សរិយតិ ឯវញ្ហាយ វស្សំ ឥស្សរិកសាដិកាយ វស្សំ ទុក្កដំ ឥស្សរិយតិ ឱហីយតិ ឯកច្ចិយា តិត្ថិយសមយេ ឯកសេនតិ អច្ឆិន្នចីវរស្ស វស្សំ ឧដ្ឋចីវរស្ស វស្សំ អាបជ្ជតិ ទុដ្ឋុល្លកស្ស វស្សំ អាឯកច្ចិកស្ស វស្សំ ។

ចក្កន្តរិកាចតុ តិដ្ឋិតំ ។

ជលសិតំកុវជលវស្សនវស្សំកសាដិកចីវរបច្ចនស្រែចរហើយ (ស្រែចរបាត់ជនិងថា ខាតស្រែចរយថា) នេះលើកវៃមួយជាខាងដើមនៃវស្សានរដូវ (ឆ្នាំមានវៃអធិកមាស) ជលសិតំកុវជលវស្សិកវស្សិកសាដិកនេះរហើយ (ទើបជនិងថា) នេះលើកវៃមួយជាខាងដើមនៃវស្សានរដូវ ជលសិតំកុវជលលាងវស្សិកសាដិករហើយជម្ពុលទុក ជលសិតំកុវជលស្រែច្រែចរបាត់វស្សិកសាដិកកុងគាលជិតួ ជលសិតំកុមានចីវរ[1]ដែលរាចរជវណ្ណមយគរ ជលសិតំកុមានចីវរបាត់[2] ជលសិតំកុវជលមានសេចក្តីអន្តរាយ[3] ជលសិតំកុឆន ជលសិតំកុជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ។

សិក្ខាបទទី ៤ បឋម ។

---

១ ភាសាជា ចីវរក្នុងទីនេះសំដៅយកវស្សិកសាដិកចីវរ បើបោរជាវណ្ណមយកសម្តត់រចស់ក៏ពុំនោះទៅ ហើយក៏ពុំនោះឯងតទឹកហ្មឹងដោយខ្លួនឯង ទើតែ្រវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះស្រែតនិងឯងតទឹកហ្មឹង ។ ២ បើក៏ពុំមានចីវរនិងទេ ។ ព្រោះតែវស្សិកសាដិកចំវរវៃលបាត់ទៅនោះ នឹងស្លៀកក្តី នឹងស្ងែរពាក្តី ក្នុវសម្តត់វស្សិកសាដិក ក្នុងសម័យព្រោះតែពុទ្ធានុញ្ញាត ទើតែ្រវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ បើក៏ពុំមានវស្សិកសាដិកចីវរបាត់វិញ ហើយស្រែតឯងតទឹក ទើតែ្រវអាបត្តិទុក្កដទៀត ។ ៣ បើក៏ពុំវស្សិកសម្តត់វស្សិកសាដិកមានជនិម្មៀនឯងតទឹក ហើយមានលោងអាចនិងលក់មយាកៅ តំពុំស្រែតឯងតទឹក ទើតែ្រវអាបត្តិទុក្កដទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកបោរលួចយកសម្តត់ឯងទេ ព្រោះតែវស្សិកសាដិកចំវរវៃលក៏ពុំទាន់បានស្លៀកហើយ បើក៏ពុំស្លៀកសម្តត់វស្សិកសាដិក ក្នុងសម័យព្រោះតែពុទ្ធានុញ្ញាត ទើតែ្រវតំស្បត្តិយបាចិត្តិយទេ ។

(១៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ភាតុនោ សន្តិកា តីហាការេហិ កិត្តិំ បត្តនេ ឯហាវុសោ ឧបនន្ទាតិ បញ្ចមិស្សាយ ។ ជាយាំ ភគ្គេ តមិស្សាមិ ឧត្តរិ ចីវរកម្មំ ។ ឯហាវុសោ អហន្តេ ចីវរំ ឧស្សាមីតិ តស្ស ចីវរំ អទាសិ ។ អស្សោសិ ខោ សោ កិត្តិ ភគវា តិរោ ជនបទេ តិរោ បញ្ចមិស្សតីតិ ។ អថខោ តស្ស កិត្តិនោ ឯតទហោសិ ឧបាសាយាំ អាយស្មតា ឧបនន្ទេន សក្យបុត្តេន សទ្ធិំ ជនបទចារិកំ បញ្ចមិស្សាមិ ភគវតា សទ្ធិំ ជនបទចារិកំ បញ្ចមិស្សាមីតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តំ កិត្តិំ ឯតទវោច ឯហាវុសោ អាវុសោ ជនបទចារិកំ បញ្ចមិស្សាមាតិ ។ ជាយាំ ភគ្គេ តយា សទ្ធិំ

(១៦៩) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះគង្គា គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកមហាសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឧបនន្ទសក្យបុត្រជាម្ចាស់អាយុ បានឱយការស្បែនេះនឹងកិត្តិវាសថា សូមអ្នកចូរមកយើងនឹងនាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងជនបទ ។ កិត្តិនោះទូលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចំរើន ខ្ញុំកុណាទៅមិនបានទេ (ដ្បិត) ខ្ញុំកុណាមានចីវរសង្កៃតែគ្រប់ហើយ ។ ឧបនន្ទកិត្តិនិយាយថា មកចុះអាវុសោ ខ្ញុំនឹងឲ្យចីវរលោក ហើយបានឲ្យចីវរទៅកិត្តិនោះ ។ កិត្តិនោះបានឮថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានបន្ទូលថា នឹងធ្វើតុដ្ឋិរៀបចាកកិត្តិជនបទ ។ ទើបកិត្តិនោះគិតរិះយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ អញមិនចូលទៅកាន់ចារិកក្នុងជនបទ ជាមួយនឹងឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុទេ អញមុខជានឹងទៅកាន់ចារិកក្នុងជនបទជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគវិញ ។ លំដាប់នោះ ឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុនិយាយការស្បែនេះនឹងកិត្តិនោះថា ឥឡូវនេះ អាវុសោលោកចូរមកយើងនឹងនាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងជនបទ ។ កិត្តិនោះទូលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចំរើន ខ្ញុំកុណាមិនទៅកាន់ចារិកក្នុងជនបទជាមួយនឹងលោកទេ

ជនបទចារិកំ បក្កមិស្សាមិ កតវតា សទ្ធិំ ជនបទចារិកំ បក្កមិស្សាមីតិ ។ យំ ខោ ភគវា អវោច ឧបាសិ មយា សទ្ធិំ ជនបទចារិកំ បក្កមិស្សតីតិ តុម្ហេ ខោ អនត្តមនោ ឯវំ អច្ចិត្ថ ។ អថខោ សោ កិត្តិ កិត្តិំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យេ តេ កិត្តិ អម្ហាកំ ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ តថំ ហិ នាម អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ កិត្តិស្ស សាមំ ឯវំ ឧត្វា តុម្ហេ អនត្តមនោ អច្ចិត្ថ ។ អថខោ តេ កិត្តិ តតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ ឧបនន្ទ កិត្តិស្ស សាមំ ឯវំ ឧត្វា តុម្ហេ អនត្តមនោ អច្ចិត្ថ សីតិ(ខ) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធា ភគវន្តោ ហំ ហិ នាម តុម្ហេ មោឃបុរិសា កិត្តិស្ស សាមំ ឯវំ ឧត្វា តុម្ហេ អនត្តមនោ អច្ចិត្ថ សេយ្យថាបិ នាម មោឃបុរិសា អប្បស្សាទំ កិ បសាទាយ បស្សាទំ វា កិលេសាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន តុម្ហេ ឥមំ

ខ ម. ន. អច្ចិត្ថាតិ ។

ទុំកុលា មុខុជាតិនិវេសកានំ ចារិកក្ខត្តិនជនបទ ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឮ ។ ចនន្ទនិងនន់ចក្តេហើយគេលាថា អាវុសោ ខ្ញុំបានឮថាលោកផល លោក (ព្រៃ) លោកជាន់ទាបនៅកាន់ជាមួយនឹងខ្ញុំ (ជាមួយគ្នាហើយ) កំពុងក្តីមយកចីវរមកវិញ ។ ត្រង់នោះ តិក្តុនោះប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់តិក្តុ ទាំងឡាយ ។ តួកតិក្តុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ទើបតិក្តុទាំងនោះគោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា មិនចំនង់សោះ ។ ចនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុឲ្យចីវរកើតដល់តិក្តុដោយខ្លួនឯងហើយ ត្រឡប់ជាខឹងនន់ចក្តេ ជវណ្តីមយកមកវិញ ។ លំដាប់នោះ តិក្តុទាំងនោះនាំសេចក្តីនុ៎ះក្រាបទូលចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលចនន្ទ ឮថាអ្នកឯងបានឲ្យចីវរកើតដល់តិក្តុដោយខ្លួនឯងហើយ ត្រឡប់ត្រាចនន់ចក្តេជវណ្តីមយកពីគេមកវិញមែនឬ ។ ចនន្ទសក្យបុត្រក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ការគេពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ទ្រង់យសជាម្ចាស់ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស មិនសមប៉ើអ្នកឯងនឹងបានឲ្យចីវរកើតដល់តិក្តុដោយខ្លួនឯងហើយ ត្រឡប់ត្រាចនន់ចក្តេជវណ្តីមយកចីវរកាតមកវិញវិញនោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកធ្វើនេះ មិនមែនធ្វើឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនពាំនឹងឲ្យដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬទាំងឲ្យជនពាំនឹងឲ្យដែលជ្រះថ្លារហើយឲ្យកាន់តែជ្រះថ្លាឡើងវិញទេ ។ បេ ។ ម្នាលតិក្តុទាំងឡាយ

สิกขาปทัง อุทฺทิสิสฺสนฺติ ยาว ปาติโมกฺขา ปาติโมกฺขนฺติ สามญฺญเมว ปาติโมกฺขนฺติ วุจฺจติ อยมิธ อาคตา ปาติโมกฺขนฺติ อธิปฺเปตา ๆ เป ๆ ปาติโมกฺขนฺติ ๆ

(๑๘๐) โย ปนาติ โย ยาทิโส ๆ เป ๆ ภิกฺขูติ ๆ เป ๆ อยญฺหิ สมสฺมึ อตฺเถ อาลิงฺคิตฺวา ภิกฺขูติ ๆ ภิกฺขุสฺสาติ อญฺญสฺส ภิกฺขุสฺส ๆ สามญฺจ สยญฺจ อตฺถา ๆ ปาทา ปาทา ฉฏฺฐี ปาทสทฺทา อญฺญตฺถ ปาทา ปาทสมฺพนฺธนปทา ปฏิกฺขิตฺตา อาคนฺตุกปาทา ปาทสทฺทา อาคนฺตุกปาทา ปาทสทฺทา อาคนฺตุกปาทา ปาทสทฺท

កិត្តុស្ស សាមំ ឧត្វា អដ្ឋិន្នំ ឯសុត្តិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស ឯសុត្តាមីតិ ។បេ។ ឯឧយ្យាតិ ។បេ។ ឯឧយ្យុន្តិ ។បេ។ អាយស្មតោ ឧត្តិ ។

(១៨៧) ឧបសម្បន្នេ ឧបសម្បន្នសញ្ញី សាមំ ចីវរំ ឧត្វា កុបិតោ អនត្តមនោ អដ្ឋិន្នតិ ក អដ្ឋិន្ទាបេតិ ក ឯសុត្តិយំ ទាឯត្តិយំ ។ ឧបសម្បន្នេ វេមតិកោ សាមំ ចីវរំ ឧត្វា កុបិតោ អនត្តមនោ អដ្ឋិន្នតិ ក អដ្ឋិន្ទាបេតិ ក ឯសុត្តិយំ ទាឯត្តិយំ ។ ឧបសម្បន្នេ អនុបសម្បន្នសញ្ញី សាមំ ចីវរំ ឧត្វា កុបិតោ អនត្តមនោ អដ្ឋិន្នតិ ក អដ្ឋិន្ទាបេតិ ក ឯសុត្តិយំ ទាឯត្តិយំ ។ អញ្ញំ បរិក្ខារំ ឧត្វា កុបិតោ អនត្តមនោ អដ្ឋិន្នតិ ក អដ្ឋិន្ទាបេតិ ក រោមត្តិ ឧប្បាដេស្ស ។ អនុបសម្បន្នស្ស ចីវរំ ក អញ្ញំ ក បរិក្ខារំ ឧត្វា កុបិតោ អនត្តមនោ អដ្ឋិន្នតិ ក អដ្ឋិន្ទាបេតិ ក អាបត្តិ ឧប្បាដេស្ស ។

ដោយខ្លួនឯងហើយ ទុំត្រែឲ្យប៉ដណ្តើមយកមកវិញ ជាឯសុត្តិយ ទុំសូមលះបង់ចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ ពាក្យនន់ពីនេះរហូតទាន់សេចក្តីប្បញ្ញត្តិនីមួយៗ ក្នុងចីវរវគ្គ ។

(១៨១) កិត្តុសំគាល់បុគ្គលដែលជាឧបសម្បន្ន[1]ជាឧបសម្បន្នពិតមែន ហើយឲ្យចីវរទៅដោយខ្លួនឯង កំត្រែឲ្យប៉ត្រឹមតែទាន់ដឹងខ្លួន ដណ្តើមយកវិញក្តី ប្រែឲ្យអ្នកដទៃដណ្តើមយកមកវិញក្តី ត្រូវគាបក្តីឯសុត្តិយ ចុះចិត្តិយ ។ កិត្តុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងបុគ្គលដែលជាឧបសម្បន្ន ហើយឲ្យចីវរទៅដោយខ្លួនឯង កំត្រែឲ្យប៉ជាត្រឹមតែទាន់ដឹងខ្លួន ដណ្តើមយកមកខ្លួនឯងវិញក្តី ប្រែឲ្យអ្នកដទៃដណ្តើមយកមកវិញក្តី ត្រូវគាបក្តីឯសុត្តិយចុះចិត្តិយ ។ កិត្តុសំគាល់បុគ្គលដែលជាឧបសម្បន្នថាអនុបសម្បន្ន[2]ទៅវិញហើយឲ្យចីវរទៅដោយខ្លួនឯង កំត្រែឲ្យប៉ត្រឹមតែទាន់ដឹងខ្លួន ដណ្តើមយកមកខ្លួនឯងវិញក្តី ប្រែឲ្យអ្នកដទៃដណ្តើមយកមកវិញក្តី ត្រូវគាបក្តីឯសុត្តិយចុះចិត្តិយ ។ កិត្តុឲ្យបរិក្ខារដទៃហើយ ត្រែឲ្យប៉ត្រឹមតែទាន់ដឹងខ្លួន ដណ្តើមយកមកខ្លួនឯងវិញក្តី ប្រែឲ្យអ្នកដទៃដណ្តើមយកមកវិញក្តី ត្រូវគាបក្តីទុក្កដ ។ កិត្តុឲ្យចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី ទៅអនុបសម្បន្ន ហើយត្រែឲ្យប៉ត្រឹមតែទាន់ដឹងខ្លួន ដណ្តើមយកមកខ្លួនឯងវិញក្តី ប្រែឲ្យអ្នកដទៃដណ្តើមយកមកវិញក្តី ត្រូវគាបក្តីទុក្កដ ។

---

[1] អ្នកដែលបានឧបសម្បទាដោយកិច្ចការដែលធ្វើមិនត្រឹមត្រូវហើយ ហៅថា ឧបសម្បន្ន ។ [2] បានដល់បុគ្គលក្រៅពីភិក្ខុ ដាច់សាមណេរដាច់ដើម ។

อนุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
อนุปสมฺปนฺเน เวมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุ-
ปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๑๙๒] อนาปตฺติ สเจ ปกฺขิตฺตโก โหติ ปริสฺสา-
วนฺเต ภณฺฑกานิ ฐปฺปนฺตสฺส อาณิกฏฺฐปกสฺสาติ ฯ

ปฐมปาราชิกสิกฺขาปทํ นิฏฺฐิตํ ฯ

កំពុងសំគាល់អនុបសម្បន្នថាជាឧបសម្បន្នវិញ (ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ) ។
កំពុងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងបុគ្គលដែលជាអនុបសម្បន្ន (ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ) ។
កំពុងសំគាល់អនុបសម្បន្នថា អនុបសម្បន្នពិតមែន (ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ) ។

[๑๙๒] *អាបត្តិមិនមានដល់តិក្ខុដែលកំពុងអុកទូលបាវរោះរនឲ្យ*
ស្ងួតមកវិញ ឬតិក្ខុដែលមានសេចក្តីស្ញែងខ្លាចនឹងតិក្ខុអុកទូលបាវ
នោះហើយកាន់យកមកវិញ ដល់តិក្ខុដែលទូលបង់ចោល ដល់តិក្ខុដែលជាខាងើ
មើមបញ្ជាតិ ។

ปฐมปาราชิกสิกฺขาปทวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

ឆឝ្ឆសិក្ខាបទំ

[១៩៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ វេឡុវនេ កលន្ទកនិវាបេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ចីវរកាលសមយេ ពហុំ សុត្តំ វិញ្ញាបេន្តិ ។ តេសម្បិ ចីវរេ ពហុ សុត្តំ អវសិដ្ឋំ ហោតិ ។ អថខោ ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឯតទហោសិ ហន្ទ មយំ អាវុសោ អញ្ញំបិ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ តាយាបេមាតិ ។ អថខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អញ្ញំបិ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ តាយាបេន្តិ ។ រាគេបិ ចីវរេ ពហុ សុត្តំ អវសិដ្ឋំ ហោតិ ទុតិយម្បិ ខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អញ្ញំបិ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ តាយាបេន្តិ ។ រាគេបិ ចីវរេ ពហុ សុត្តំ អវសិដ្ឋំ ហោតិ ។ តតិយម្បិ ខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អញ្ញំបិ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ តាយាបេន្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា

សិក្ខាបទទី ៦

[១៩៣] សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ប្រពន្ធីយស កាលគង់ក្នុងវិហារ វេឡុវនជាតសួនក្នុងកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទីក្បែរក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបានសូមអម្បោះមកជាច្រើន ក្នុងសម័យធ្វើចីវរកម្ម ។ លុះធ្វើចីវរសម្រេចហើយ ទាន់អម្បោះសល់ជាច្រើន ។ ទើបពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបានដំណឹងគ្នាថ្វាយថា ម្នាលអាវុសោ បើដូច្នេះ មានតែពួកយើងនឹងនាំសូមអម្បោះជាថែម មកថែមទៀត ហើយឲ្យពួកជាងវាយក្បាញ់ចីវរ ។ លំដាប់នោះ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទៅសូមអម្បោះឯទៀតមក ហើយគិតឲ្យជាងវាយក្បាញ់ចីវរ ។ កាលក្បាញ់ចីវរចប់ហើយ អម្បោះនៅសេសសល់ជាច្រើន ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុក៏ទៅសូមអម្បោះជាថែម ។ បានថែមទៀត ហើយឲ្យពួកជាងវាយក្បាញ់ចីវរដោយតំលៃជាច្រើន ។ កាលគេក្បាញ់រួចហើយ អម្បោះនៅសេសសល់ជាច្រើន ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទៅសូមអម្បោះជាថែម ។ មកថែមទៀត ហើយឲ្យពួកជាងវាយក្បាញ់ចីវរជាតំលៃជាច្រើន ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទោរថា ពួកសមណៈពួកក្មេងៗតែក្នុងជាសក្យបុត្តិយ មិនសមទើបទៅសូមអម្បោះមកដោយខ្លួនឯង

ចេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយសូមអង្ករមកដោយខ្លួនឯង ។ ភិក្ខុពាំនេះ
ឲ្យពួកជាងជម្បាញស្មាញឲ្យ ។ ភិក្ខុពាំនោះ ឲ្យពួកជាងជម្បាញស្មាញ
ឲ្យ ។ ភិក្ខុពាំនោះ ឲ្យពួកជាងជម្បាញស្មាញឲ្យ ។ ភិក្ខុពាំនោ

(១៧៤) យោ បជានតិ យោ យាចិសោ ។បេ។ កិកុតិ ។បេ។ អយំ អត្ថុប្បត្តិ អាត្ថ អធិប្បេតោ កិកុ-តិ ។ សាមន្តា សយំ វិញ្ញាបេត្វា ។ សុត្តំ នាម ឧ សុត្តានុលោមំ ខោមំ តាវត្ថសំកំ កោសេយ្យំ កម្ពលំ សាណំ ភង្គំ ។ ឆទ្ធកំយេវាតិ បេសការកោបិ ឯវមា-បេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ។ បដិលាភេន ឯស្សត្តិយំ បោតិ ឯស្សន្តិមេវ សង្ខ្យស្ស ឯ កលាភស្ស ឯ ប្បុគ្គ-លស្ស ឯ ។ ឯវំ បន ឯកទ្ធវេ ឯស្សន្តិមេវ ។បេ។ ឥមំ មេ ភន្តេ ដីវំ សាមំ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា ឆទ្ធកំយេវាតិ ឯយោបិតំ ឯស្សត្តិយំ ឥទ្ធាមិ សង្ខ្យស្ស ឯស្សន្តិមេតិ ។បេ។ ឧនេយ្យាតិ ។បេ។ ឧនេយ្យុន្តិ ។បេ។ អាយស្មតោ ឧន្និតិ ។

(១៧៥) ឯយាចិតេ ឯយាចិតសញ្ញី ឯស្សត្តិយំ ឆាឯស្តិយំ ។ ឯយាចិតេ ឯមនិតោ ឯស្សត្តិយំ

(១៧៤) ត្រង់ពាក្យថា កិកុណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទ ខ្ញុំ ១ នៃចាតុទ្ទសកណ្ឌកៈ ។ ពាក្យថា ដោយខ្លួនឯង គឺសូមមកខ្លួនឯង ។ ដែលហៅថា អម្បោះ បានដល់អម្បោះ ៦យ៉ាង គឺ អម្បោះដែលកើតពីសម្បកឈើ ១ អម្បោះដែលកើតពីកប្បាស ១ សូត្រ ១ អម្បោះដែលកើតពីរោមសត្វ ១ អម្បោះដែលកើតពីឆ្នុ ១ អម្បោះកើតពីកន្ទូ (គឺយកបន្ទះខាងដើមចាំងំ ៥ មកធ្វើជាអម្បោះ) ១ ។ ពាក្យថា ឲ្យតួកជាងដម្បាញឲ្យ គឺប្រែតួកជាងដម្បាញឲ្យដម្បាញ ត្រូវតាមតួកខ្លួនដោយតម្រែយោគ ។ ចីវរនោះ ជាឯស្សត្តិយក្នុងទីណានោះដែលបានមកកំកុតប្លែលរចនាដែលសង្ឃតិបាន តណៈតំបាន ឧបុគ្គលកំបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិកុតប្លែលរចនាយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ចីវរបន្ទះនេះ ខ្ញុំបានសូមអម្បោះមកដោយខ្លួនឯង ហើយឲ្យតួកជាងដម្បាញឲ្យ ចីវរនេះជាឯស្សត្តិយ ខ្ញុំសូមលះបង់ចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ ពាក្យតទៅនេះមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទ ខ្ញុំ ១ នៃចីវរវគ្គ ។

(១៧៥) កិកុសំគាល់ចីវរដែលឲ្យនេតញ្ញាបួនហើយថា ឲ្យនេ ឧបាញ្ញាបួនហើយតាមមែន ត្រូវគោបកិកុឯស្សត្តិយចាឯត្តិយ ។ កិកុមាន សេចក្តីសង្ស័យក្នុងចីវរដែលឲ្យនេតញ្ញាបួនហើយ ត្រូវគោបកិកុឯស្សត្តិយ

ชาติสัณฐิยัง ฯ ภิกขาปิเตน อภิกขาปิตสญฺญี ติสฺสวิธิยัง ชาติสัณฐิยัง ฯ อภิกขาปิเตน ภิกขาปิตสญฺญี อนาปตฺติ ปกฺกมนฺตสฺส ฯ อภิกขาปิเตน วิมตินฺโท อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภิกขาปิเตน อภิกขาปิตสญฺญี อาปตฺติ ฯ

[๑๘๖] อาปาทนตฺถิ ปกติ สิกฺขาปทานิ อาโยเคน ภาชนาทีนิ ปริกฺขารานิ ปริกฺขารตฺถาย ปริกฺขารานิ ปริกฺขารกรณตฺถาย ปริกฺขารานิ ปริกฺขารกรณตฺถาย อญฺญานิปิ ตาทิสานิ อนฺตมโส ทนฺตโปนมฺปิ อนฺตมโส นขจฺเฉทนมฺปิ ฯ

ฉฏฐสิกขาปทำ นิฏฐิตำ ฯ

ปุจฉิตัพพัย ฯ สัพพัตถ ปกติยา ปริกขารตถายาติ ปริกขารกรณตถายาติ ปริกขารกรณตถายาติ ปริกขารตถายาติ ปริกขารตถายาติ ปริกขาร

សត្តមសិក្ខាបទំ

(១៩៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេ ភិក្ខុ សតិសំ ភគ្គន្តោ បជាបតឹ ឯតទវោច សុត្តំ ជាយំ វា អមុកស្ស តន្តវាយស្ស ឥតោ វា ឥតោ វា ទេហិ ចីវរំ វាយាបេត្វា ឥត្ថន្នាមំ(១) អាគតោ អយ្យំ ឧបនន្ទំ ចីវរេន អច្ឆាទេស្សាមីតិ ។ អស្សោសិ ខោ អញ្ញតរោ បិណ្ឌចារិកោ ភិក្ខុ តស្ស ភិក្ខុនោ តំ កថំ តស្ស ភិក្ខុនោ សតិសំ ភគ្គន្តោ អនុបសង្កមិត្វា ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សាក្យបុត្តំ ឯតទវោច សុត្តំ ជាយំ វា អមុកស្ស តន្តវាយស្ស ឥតោ វា ឥតោ វា ទេហិ ចីវរំ វាយាបេត្វា ឥត្ថន្នាមំ អាគតោ អយ្យំ ឧបនន្ទំ ចីវរេន អច្ឆាទេស្សាមីតិ ។ អថ ខ្វាយំ

(១) ម. ឥត្ថន្នាមំ ។

សិក្ខាបទទី ៧

(១៩៧) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងជេតវនារាម ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុមួយរូបស្គាល់នឹកសស្ថាន បានពោលយ៉ាងនេះនឹងប្រពន្ធថា ចូរនាងប្តឹងអម្ចាស់យកសំពត់ឲ្យជាងវាយមកឲ្យយើងណោះ ហើយប្រាប់ឲ្យគេស្គាល់ថាយើងទុកទៅ ចាំអញត្រឡប់មកវិញនឹងប្រគេនចីវរ (នោះ) ចូរព្រះឧបនន្ទជាម្ចាស់ត្រង់ ។ កិច្ចមួយរូបជាអ្នកតាមបំណងរបស់ភិក្ខុ បានឮពាក្យស្ត្រីជលបុរសនោះនិយាយហើយ ។ លុះដល់ភិក្ខុនោះចូលទៅរក ឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុ លុះដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹង ឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុថា ម្នាលអាវុសោ ឧបនន្ទ លោកជាអ្នកមានបុណ្យធំ ព្រោះបុរសម្នាក់ទៅនឹងណោះ កាលគាត់នៅចេញទៅតាមនឹកសស្ថាន បាននិយាយនឹងប្រពន្ធគាត់ថា ចូរនាងប្តឹងអម្ចាស់(សម្រាប់ត្បាញចីវរ) ហើយយកទៅឲ្យជាងវាយមកឲ្យយើងណោះ ឲ្យគេស្គាល់ចីវរទុកឲ្យ (អញ) ចាំអញត្រឡប់មកវិញនឹងប្រគេនចីវរឲ្យព្រះឧបនន្ទជាម្ចាស់ត្រង់ ។ ឧបនន្ទដ៏មានអាយុឮថ្លែងថា ម្នាលអាវុសោ

ការនោះតិចវែងហើយ ព្រោះហេតុនោះជាភ្លោមទេបង្គាគរបស់ខ្ញុំ ។ ឯជាតិជម្លាញនោះជាភ្លោមទេបង្គាគរបស់ទេបន្ទុសក្សត្រិយ៍ចុងក្រែជាតិខាងម្តាយ ខាងឪពុកមិនច្បាស់ ។ លំដាប់នោះ ទេបន្ទុសក្សត្រិយ៍ចុងក្រែជាតិខាងម្តាយ ចូលទៅរកជាតិជម្លាញនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយនឹងជាតិជម្លាញនោះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចាតិខាងម្តាយ ចំណែនតែក្បាលក្បាច់ភោះអាត្មាអ្នកចូរធ្វើឲ្យវែង ឲ្យចូលឈាន ក្បាលឲ្យស្មើល្អ រឹតជាបាញឲ្យតឹង កូនឲ្យល្អ ស៊ីនឲ្យស្អាត ។ ជាតិជម្លាញនោះឮយ៉ាថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន គេថ្លឹងអម្បោះតាំងពីនេះមកឲ្យខ្ញុំកុណាថា អ្នកឯងចូរក្បាញចីវរដោយអម្បោះនេះ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាមិនអាចធ្វើឲ្យវែង ឲ្យចូលឈានបានទេ បពិត្រលោកម្ចាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំកុណាអាចក្បាញឲ្យស្មើល្អ រឹតជាបាញឲ្យតឹង កូនឲ្យល្អ ស៊ីនឲ្យស្អាតបាន ។ ទេបន្ទុដ៏ចាតិខាងម្តាយពោលថា ណម្ល៉ើយចុះ ម្នាលអ្នកដ៏ចាតិខាងម្តាយ អ្នកចូរធ្វើឲ្យវែង ឲ្យចូលឈាន ល្អចុះ អម្បោះនោះមិនខ្លះទេ ។ លំដាប់នោះ ជាតិជម្លាញនោះយកលអម្បោះដែលបានមកតាំងប៉ុន្មានទៅកន្តឹងជម្លាញមួយរំហើយ ទើបចូលទៅកន្លែងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយនឹងជាតិនោះថា នែនាងដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះត្រូវការអម្បោះ (ថែមទៀត) ។ ទាំងនោះត្រូវបំណងថា នែនាង

មិ សោ ទុបដ្ឋាកោតិ ។ សោបិ ខោ ឥត្ថកំយោ អាយស្មតោ ទុបនន្ទស្ស សក្យបុត្តស្ស ទុបដ្ឋាកោ ហោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ទុបនន្ទោ សក្យបុត្តោ យេន សោ ឥត្ថកំយោ តេនុបសង្កមិ ទុបសង្កមិត្វា តំ ឥត្ថកំយំ ឯតទវោច ឥមំ ខោ អាវុសោ ចីវរំ បំ ទុន្តិស្ស វិយតិ អាយតញ្ច ករោហិ វិត្ថតញ្ច អប្បិតញ្ច សុវីតញ្ច សុបលិកយិតញ្ច សុវិលេខិតញ្ច សុវិតច្ឆិតញ្ច កាវោតិ ។ ឯវេ ខោ ឥមេ ភន្តេ សុត្តំ ជាវយិត្វា អនំសុ ឥតិបិ សុន្តេន ចីវរំ វិញាហីតិ ន ភន្តេ សន្តា អាយតំ ឯ វិត្ថតំ ឯ អប្បិតំ ឯ សោភំ សន្តា ច ខោ ភន្តេ សុវីតញ្ច សុបលិកយិតញ្ច សុវិលេខិតញ្ច សុវិតច្ឆិតញ្ច ភវិស្សតីតិ ។ ឥត្ថ ខ្វ អាវុសោ អាយតញ្ច ភរោហិ វិត្ថតញ្ច អប្បិតញ្ច ច នេន សុន្តេន បដិភទ្ទំ ភវិស្សតីតិ ។ អថខោ សោ ឥត្ថកំយោ យថាភតំ សុត្តំ ភន្តេ ទុបនន្ទស្ស យេន សោ ឥត្ថី តេនុបសង្កមិ ទុបសង្កមិត្វា តំ ឥត្ថិំ ឯតទវោច សុន្តេន អយ្យេ អត្ថោតិ ។ ឧតុ ខ្វ

អយ្យ[1] បយោ វុត្តោ ឥទំ ភាសិតំ ។ សាធ្វាហំ អយ្យេ តយោ វុត្តោ ឥមិនា សុន្ទរេន ឥទំ ភាសិតេន អមិច ម៑ អយ្យោ ឧបនន្ទោ បាទានំ ឥច្ឆតិ ទ្វំ អាវុសោ អាយស្មន្តំ តវោបិ វិត្តសញ្ញុ អបរិត្តញ្ញុ ច ឆេទ សុន្ទរេន បដិនន្ទិំ ភវិស្សតីតិ ។ អថខោ សោ ឥមិនំ យេវ្ហកញ្ញោ សុន្ទរំ បឋមំ អនាសិ តត្ថមំ បច្ឆា អនាសិ ។ អវេស្សសិ ខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ សោ តំ ប្បុរិសោ បរាសនោ អាគតោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ យេន ទស្សុ ប្បុរិសស្ស ឯវមាសនំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ សោ ប្បុរិសោ យេនាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ សោ ប្បុរិសោ បដិពាហតំ ឯតទវោច ភាយេមិតំ[2] ឥមិនា ។ អាម អយ្យ ភាយាមិតំ[3] ឥមិនា ។ អាហរ អយ្យ ឧបនន្ទំ

---

๑ ម.ពាយ្យ ។ ๒-๓ ម.ពាមិ ។

ទ្វំ បាទេ ច្ឆាបេម្អកហើយថា អ្នកចូរត្បាញចីវរដោយអម្បោះប៉ុណ្ណេះឲ្យគ្រែនៗ ។ ជាងដម្បាញទ្វើយថា ម្នែនាងដ៏ចំរើន នាងបានច្រើនដង្ហើមថា អ្នកចូរត្បាញចីវរដោយអម្បោះប៉ុណ្ណេះគំពីរតែមួយហើយ តែព្រះឧបនន្ទថាម្ចាស់លោកនិយាយយ៉ាងនេះនឹងទ្វំថា ល្អើយចុះ ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ អ្នកចូរធ្វើឲ្យវែងឲ្យធំលាយ ឲ្យវែងឲ្យល្អ អម្បោះនោះមិនខ្លះទេ ។ ស្រែចោះគំរឿអម្បោះទៅជាងដម្បាញក្នុងជាន់ក្រោយនេះ ច្រើហាលអម្បោះដែលបានឲ្យជាន់មុនដែរ ។ ឯឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុបានដំណឹងថា បុរសនោះត្រឡប់មកពីទីកន្លែងហើយ ។ ឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុចូលទៅរកទីលំនៅរបស់បុរសនោះ លុះចូលទៅហើយក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេបាត់ចែងទុកស្រាប់ ។ ឯបុរសនោះក៏ចូលទៅរកឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅជិតហើយថ្វាយបង្គំឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះបុរសនោះអង្គុយស្រួលបួលហើយ ក៏និយាយតាក្សនេះនឹងប្រតន្ទថា នាងដ៏ចំរើនឲ្យជាងដម្បាញត្បាញចីវរបួចហើយឬ ។ ប្រតន្ទទ្វើយថា ចំរើន អ្នកជាម្ចាស់ ទ្វំបានឲ្យគេត្បាញចីវរបួចហើយ ។ ប្តីពោរពេញថា ចូរនាងយកមក កញ្ចឹងនឹងប្រគេនចីវរឲ្យព្រះឧបនន្ទ

ជាម្ចាស់គ្រែផង ។ លំដាប់នោះ ស្រែនោះបានទាំយកចីវរនោះទៅវត្តស្ងាម
ហើយគាំច្រាប់សេចក្តីខ្មុំនឲ្យដឹង ។ លើបុរសនោះក្រែងនូចីវរនោះដល់
ចបនខ្មុសក្សប្តូន្រែដ៏មានអាយុ ហើយគាំពោលពាស តំរេដ្បិល បន្ទុះ
បង្អាប់ថា - ភ្លួកសមណៈជាអ្នកចៅព្រៃតុខ្លួជាសក្សប្តូន្រែទាំងនេះ ជាអ្នក
ច្រាំថ្នាក្រែង មិនសន្តោស យើងមិនជាយទឹងឲ្យសមណៈពួកនេះស្លៀក
ដណ្តប់ចីវរបានទេ អញមិនបានបាំរណាព្រះចបនខ្មុជាម្ចាស់មកពីមុនទេ
មិនសមប៉ើនឹងហ៊ានចូលទៅរកជាងដម្បាញ ហើយដល់ខ្លួរាំរយៈកំណាត់
ក្នុងចីវរ (តំរេតន់ចង់ដឹងបានហួសហេតុ) ។ តំក្នុងវាំងក្បាយបានឮបុរសនោះ
ពោលពាស តំរេដ្បិល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ឮក្នុងតំក្នុណាមាន
សេចក្តីច្រាំថ្នាតិច ។ បេ ។ តំក្នុងាំងនោះកំពោលពាស តំរេដ្បិល
បន្ទុះបង្អាប់ថា ចបនខ្មុសក្សប្តូន្រែដ៏មានអាយុ គេមិនបានបាំរណាមក
ព័ម្ចុនសោះ មិនសមប៉ើនឹងហ៊ានចូលទៅរកភ្លួកជាងដម្បាញរបស់តហបតិ
ហើយដល់ខ្លួរាំរយៈកំណាត់ក្នុងចីវរ (តំរេតន់ចង់ដឹងបានហួសហេតុ) ។
លំដាប់នោះ តំក្នុងាំងនោះឮាំសេចក្តីខ្មុំក្រែងចូលចំពោះព្រៃដ៏មានព្រៃភគ
ជាម្ចាស់ ។ ព្រៃអង្គក្រែងាស់ថា ចបនខ្មុ គេជាអ្នកឯងដ៏ ជនជាម្ចាស់ចីវរគេ
មិនបានបាំរណាមកព័ម្ចុនសោះ ហ៊ានចូលទៅរកភ្លួកជាងដម្បាញរបស់
តហបតិ ហើយដល់ខ្លួរាំរយៈកំណាត់ក្នុងចីវរ (តំរេតន់ចង់ដឹងបានហួសហេតុ)

ចីវរគេ អញាតេសញ្ញាមីតិ ។ អដ្ឋខោ សោ ឥត្ថី តំ
ចីវរំ ឱលោកេត្វា សាបិតាសញ្ញ ឧត្វា ឯតទវោច អាកោចេសិ ។
អដ្ឋខោ សោ បុរិសោ អាយស្មន្តោ ចបនន្តស្ស
សក្យបុត្តស្ស តំ ចីវរំ ឧត្វា ទដ្ឋាយតិ ទិយតិ
វិចារេតិ មញ្ញិត្ថ ឥមេ សមណា សក្យបុត្តិយា
អសន្តុដ្ឋា ឧយ្យោមេ សុត្តកេ ចីវរេ អញាតេកំ តាវ
ពហំ ជាម អយ្យោ ចបនន្តោ មយា បុត្តេ អប្បភិតេ
តន្តវាយេ[1] ចបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជិត្ថាតិ ។
អសេ្សសុំ ខោ តន្តវាយា តស្ស បុរិសស្ស ទដ្ឋាយន្តស្ស
ទិយន្តស្ស វិចារេន្តស្ស ។ យេ តេ តន្តវាយា អប្បិច្ឆា
។ បេ ។ តេ ទដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ តាវ ពហំ ជាម
អាយស្មា ចបនន្តោ សក្យបុត្តោ បុត្តេ អប្បភិតោ
តហបតិតាសញ្ញ តន្តវាយេ ចបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ
អាបជ្ជិត្ថាតិ ។ អដ្ឋខោ តេ តន្តវាយា តស្សវាតា ឯតទវោច
អាកោចេសុំ ។ សាធុ តស្សវ ទុំ ចបនន្ត បុត្តេ អប្បភិតោ
តហបតិតាសញ្ញ តន្តវាយេ ចបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ

(1) ម. ជហបតិតាសញ្ញ តន្តវាយេ ។

អាបត្តិសង្ឃាទិសេសស្ស[1] ។ សង្ឃំ អភូតេន ។ ឧបសម្បន្នំ ។ ឧបសម្បន្នសញ្ញី ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតាយបិ ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតាយ ។ មោឃបុរិស អន្តមតនស្ស ឧ ជាឧរាតិ បដិក្ខិបំ ។ អន្តរាយិកំ ។ សន្តំ ។ អនន្តំ ។ ឧបសម្បន្នំ ។ តញ្ច ខោ បដិក្ខិបំ មោឃបុរិស មុខេ អន្តមតនស្ស តថាបដិបត្តិស្ស តន្តិកាយ ឧបសម្បន្នំមិត្វា ចីវរេ វិមតិយា អាបត្តិ សេនំ មោឃបុរិស អន្តរាយិកំ ។ បរិក្ខារេ ។ បេ ។ ឧបច្ឆិន្ទិកាយ ។ សិក្ខាយ បច្ចក្ខាយ ។ អនន្តរាយិកេ ។ ឧម្មត្តកេ ។ ខិត្តចិត្តេ ។ វេទនាដ្ដេ ។ អាទិកម្មិកេ ។ ភិក្ខុនិយា ។ សិក្ខមានាយ ។ សាមណេរេ ។ សាមណេរិយា ។ សិក្ខាបច្ចក្ខាយកេ ។ អន្តិមវត្ថុំ អជ្ឈាបន្នកេ ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតាយបិ ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតាយ ។ មោឃបុរិស អន្តមតនស្ស ឧ ជាឧរាតិ បដិក្ខិបំ ។ អន្តរាយិកំ ។ សន្តំ ។ អនន្តំ ។ ឧបសម្បន្នំ ។ តញ្ច ខោ បដិក្ខិបំ មោឃបុរិស មុខេ អន្តមតនស្ស តថាបដិបត្តិស្ស តន្តិកាយ ឧបសម្បន្នំមិត្វា ចីវរេ វិមតិយា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧបាហនេ ។ ឆត្តេ ។ ចិត្តកម្មេ ។ តូលិយា ។ វិកតិយា ។ ឧទ្ទលោមិយា ។ ឯឡកលោមិយា ។ ទីឃទសិយា ។ បដិលោមេ ។ តិរច្ឆានវិគ្គហេ ។ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ ។ ភូតារោចនេ ។ អញ្ញវាទកេ ។ វិហេសកេ ។ អនាបត្តិ ។ ឧម្មត្តកស្ស ។ ខិត្តចិត្តស្ស ។ វេទនាដ្ដស្ស ។ អាទិកម្មិកស្ស ។ ភិក្ខុនិយា ។ សិក្ខមានាយ ។ សាមណេរស្ស ។ សាមណេរិយា ។ សិក្ខាបច្ចក្ខាយកស្ស ។ អន្តិមវត្ថុំ អជ្ឈាបន្នកស្ស ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតស្ស ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតាយ ។ មោឃបុរិស អន្តមតនស្ស ឧ ជាឧរាតិ បដិក្ខិបំ ។ អន្តរាយិកំ ។ សន្តំ ។ អនន្តំ ។ ឧបសម្បន្នំ ។ តញ្ច ខោ បដិក្ខិបំ មោឃបុរិស មុខេ អន្តមតនស្ស តថាបដិបត្តិស្ស តន្តិកាយ ឧបសម្បន្នំមិត្វា ចីវរេ វិមតិយា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧបាហនេ ។ ឆត្តេ ។ ចិត្តកម្មេ ។ តូលិយា ។ វិកតិយា ។ ឧទ្ទលោមិយា ។ ឯឡកលោមិយា ។ ទីឃទសិយា ។ បដិលោមេ ។ តិរច្ឆានវិគ្គហេ ។ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ ។ ភូតារោចនេ ។ អញ្ញវាទកេ ។ វិហេសកេ ។ អនាបត្តិ ។ ឧម្មត្តកស្ស ។ ខិត្តចិត្តស្ស ។ វេទនាដ្ដស្ស ។ អាទិកម្មិកស្ស ។ ភិក្ខុនិយា ។ សិក្ខមានាយ ។ សាមណេរស្ស ។ សាមណេរិយា ។ សិក្ខាបច្ចក្ខាយកស្ស ។ អន្តិមវត្ថុំ អជ្ឈាបន្នកស្ស ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតស្ស ។ អន្តមសោ តិរច្ឆានគតាយ ។ មោឃបុរិស អន្តមតនស្ស ឧ ជាឧរាតិ បដិក្ខិបំ ។ អន្តរាយិកំ ។ សន្តំ ។ អនន្តំ ។ ឧបសម្បន្នំ ។ តញ្ច ខោ បដិក្ខិបំ មោឃបុរិស មុខេ អន្តមតនស្ស តថាបដិបត្តិស្ស តន្តិកាយ ឧបសម្បន្នំមិត្វា ចីវរេ វិមតិយា អាបត្តិ

1 ម. ម. អាបត្តិំ ។

ជំតវិបន្ន ។ ឧបនន្ទំ គ្រហបតិវាទេ ។ សូមខ្ញុំនិព្រះមេត្តារម្ភាស តារោះរាត់តវិមន ។ ព្រះអង្គគ្រាស់សួរថា នែឧបនន្ទ បុរសនោះជាញាតិរបស់ឯងណ ឬមិនមែនជាញាតិទេ ។ ឧបនន្ទគ្រហបតិវាទថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ បុរសនោះមិនមែនជាញាតិទេ ។ ម្នាលមោឃបុរស បុគ្គលមិនមែនជាញាតិកែងមិនទុលជានូវការសមគួរនឹងមិនសមគួរ ការល្អនិងល្អ នឹងមិនល្អនិងល្អ បើសិនបុគ្គលដែលមិនមែនជាញាតិទេ នែមោឃបុរស ក្នុងព្រឿងចីវរនោះ (បើ) ម្ចាស់ចីវរគេមិនបានបវារណាមកពីដើមទេ អ្នកឯងមិនសមរម្យនឹងហ៊ានចូលទៅកាន់ផ្ទះជាមួយនឹងបុរសមិនមែនជាញាតិ ហើយដល់នូវការយាកំណត់ក្នុងចីវរ (តិរះតន់ចង់ប្រាថ្នាឲ្យបានសម្លៀកបំពាក់ក្នុងរដូវខ្នះខ្នែង) នែមោឃបុរស តំណើរដែលអ្នកឯងធ្វើមកនេះ មិនមែនតាំងឲ្យដែលជាទីតាំងនៃការមិនបានជ្រែកថ្ម ទីដែលមិនមែនតាំងឲ្យដែលជ្រែកថ្មស្រាប់ហើយ ឲ្យរំលឹងនៃជ្រែកថ្មឡើងទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងនៃការ អ្នកតាំងនៃការយកឲ្យនូវសំដែងឲ្យនឹងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា តថាបតំ (តើបុរសជាម្ចាស់ផ្ទះក្តី តថាបតានីតើស្រីជាម្ចាស់ផ្ទះក្តី ដែលមិនមែនជាញាតិ ឲ្យនាងជាមាតុគ្រាមនឹងបួសជាភិក្ខុណាមួយ ។ បើតិកុនោះ ដែលអ្នកម្ចាស់ចីវរគេមិនបានបវារណាមកតាំងពីមុនក្នុងព្រឿងចីវរនោះ ក៏ឧបាហនៈទៅរកជាដើមជាមាតុគ្រាម

ឥទំ ខោ អាវុសោ ឱរិមំ បំ ទុដ្ឋុល្លំ វីយតិ អាយតញ្ច តនោតិ វិត្ថតញ្ច អលញ្ចតញ្ច សុវិតតញ្ច សុបញ្ញាយិតញ្ច សុវិលេខិតញ្ច សុវិនិច្ឆិតញ្ច តនោតិ អលេ្លាបាតមយម្បិ អាយស្មន្តានំ អាវិញ្ជនត្ថំ អនុបទធម្មវ្យញ្ជនតំ ។ ឯវញ្ច សោ រាត្តិ វិត្ថា តាវិញ្ជនត្ថំ អនុបទធម្មវ្យញ្ជនតំ អន្តមសោ បិណ្ឌបាតមត្តម្បិ និស្សក្កិយំ ទាតព្ពន្តិយំ ទាតព្ពន្តិ ។

[១៩៨] តំកុំ បនេវំ ទុដ្ឋុល្លស្ស តំកុំ សញ្ញាយ តំកុំ អាបត្តិយា តំកុំ អជ្ឈាចារេ តំកុំ អញ្ញាតកោ ជាម ហោតិ កោ ឯ មិត្តោ ឯ យាវ សន្ថុតោ មិត្តសន្ថុតោ អលេ្លាបេន្តោ ។ តថាបរមិ ជាម យោ តោ តោ អលេ្លាបេតិ ។ តថាបតាយ ជាម យា តា តា អលេ្លាបេតិ ។ តន្តិភាយោភាតិ មេ្លសតោ ។ ឱរិមំ ជាម ជង្ឃំ ឱរិមាយ ជង្ឃាយ ឱរិមំ កែសមេ្លាមំ បច្ឆិមំ ។ ភយភេរវប្បត្តំ វិនាសេតិ ។

---

១ អនុប្បទធម្មវ្យញ្ជនតំ ឃ្លាតិ ។

ហើយផលំខ្លួនវិញ្ញាយកំណាត់ក្នុងចីវរ (តិរេកតិចជាងបីបានលួចឲ្យហួសហេតុ) តិរោកលថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ចីវរនេះអនុញ្ញាតឲ្យគ្រាន់បានតែប្រមាណខ្លួយចង្អូរឲ្យវែង ឲ្យទូលាយ ឲ្យមានសាច់ល្អក ឲ្យស្មើល្អ តែឲ្យតិចល្អ ចូរត្រែងកូនហើយសិនឲ្យល្អ សិមអាត្មាវែមរត្តើមទំនឲ្យត្រូវតែបន្តិចបន្តួច ។ កិត្តុនោះលុះនិយាយយ៉ាងនេះរហើយ តែវែមរត្តើមបន្តិចបន្តួចឲ្យដោយហោចទៅ ពុំតែជាត្រែងវែតប្រាថ្នាបំណុលបាន (១ ម្រាត) ក៏ត្រូវអាបត្តិទុដ្ឋុល្លទុក្កដំណុះ ។

(១៩៨) ត្រែងភាក្យថា បំពោះកិច្ចណាមួយ គឺដើម្បីដាស្រែយោជន៍ដល់កិច្ចកុ តែធ្វើកិច្ចកុឲ្យជាការម្នាក់ ហើយចង់ឲ្យកិច្ចកុស្រឡាំងជណ្តើបចីវរ ។ តថាបតាំដែលមិនជាបង់តាក់ (ជាសាច់ញាតិ) តែបើពីរាកអាងមិនជាសាច់ញាតិ បើភាក្តី រឿងកល់ផលំខ្លួនដ៏ដូចដែរតាក់ ។ ហៅថា មិនមែនជាញាតិ ។ បុគ្គលណាមួយដែលត្រែងតែរាស្ងាច បុគ្គលនេះរហៅថា តថាបតិ ។ ស្រែណាមួយដែលត្រែងតែរាស្ងាច ស្រែនោះហៅថា តថាបតានី ។ ភាក្យថា ជាងដល្បាញ ចាងដល់ពួកអ្នកជ្រើងារក្បាញ ។ បណ្តាចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរយ៉ាងណាមួយយ៉ាងតូចបំផុតល្មមសម្រែចតិច្ចវិកប្បបាន រហៅថា ចីវរ ។ ភាក្យថា ឲ្យក្បាញ គឺជាឲ្យចាត់អារម្មណ៍ឲ្យបួចត្រែងជ្រើសបន្តិច ។

ពាក្យថា ដើម្បីកុនោះ សេចក្តីថា ម្នាលចីវរឲ្យក្សាញចីវរចំពោះភិក្ខុអង្គណា សំដៅយកភិក្ខុនោះ ។ ពាក្យថា រមែងបានហាវណាមកពីមុន គឺមិនបានន័យថាខ្ចីមកពីមុនថា ឥឡូវត្រលោកម្ចាស់ លោកត្រូវការចីវរយ៉ាងណា ខ្ញុំកុំសូវានឹងឲ្យជាដរាបដូច្នេះ ។ ពាក្យថា ចូលទៅរកជាដរាបញ្ញាញ គឺទៅជួបជាដរាបញ្ញាញ ឬចូលទៅរកតែក្នុងវេលាណាមួយ ។ ពាក្យថា ដល់ទ្វារកំរាលតំណាក់ក្នុងជិតវិនិច្ឆយថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ចីវរនេះត្រូវក្សាញចំពោះលុះតែបានហើយ ក្នុងវេលាណាមួយ ចូរឲ្យមកវិញ ឲ្យមិនខាន ។ ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាយ៉ាងនេះហើយ គឺវៃមកផ្ទាល់ខ្លួនក្តី ដោយហាបន្ទាប់ពីភិក្ខុ ឬក្តី ដោយហាបន្ទាប់ពីភិក្ខុនោះ ដោយហាបន្ទាប់ពីភិក្ខុនោះ ដោយហាបន្ទាប់ពីភិក្ខុនោះ

ปฐมาเกน ติสฺสฏฺฐิยา เหตฺวา ติสฺสฏฺฐิตฺวา สงฺฆสฺส ก กณาสฺส ก ปุคฺคลสฺส ก ฯ เวทนา ยน ติสฺสฏฺฐิตฺวา ติสฺสฏฺฐิตฺวา ฯ เป ฯ ฯนฺ เป กนฺเต จีวรํ ปุเพฺว อปฺปวาริเตน อญฺญาตกสฺส คหปติสฺส วา คหปตานิยา วา ตนฺตวายเยน ปฏิ- สนฺถตฺวา จีวเร วิกปฺเป อาปชฺชิ ติสฺสฏฺฐิยา ฯเปฯ สงฺฆสฺส ติสฺสฏฺฐาทีนิ ฯ เป ฯ ฉนฺเนยฺยาติ ฯ เป ฯ ฉนฺเนยฺยุนฺติ ฯ เป ฯ อายสฺมาโต ฉนฺทนฺติ ฯ

[๑๙๗] อญฺญาตเกน อญฺญาตกสญฺญี ปุเพฺว อปฺป- วาริเตน คหปติสฺส วา คหปตานิยา วา ปฏิสนฺถตฺวา จีวเร วิกปฺเป อาปชฺชติ ติสฺสฏฺฐิยา ถาจิตฺติยา ฯ อญฺญาตเกน วิมตินฺติ ปุเพฺว อปฺปวาริเตน คหปติสฺส วา ปฏิสนฺถตฺวา จีวเร วิกปฺเป อาปชฺชติ ติสฺสฏฺฐิยา ถา- จิตฺติยา ฯ อญฺญาตเกน ญาตกสญฺญี ปุเพฺว อปฺปวาริเตน

จีวรเตน ติสฺสฏฺฐิยา ภิกฺขุนิยา สนฺตกานิ ปริกฺขารานิ ปริกฺขารจีวรานิ ฯ ปริกฺขารจีวรานิ ปน ปริกฺขารจีวร

ភគវាបតិសារស្ស តត្ថភវយ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ កង្ខាយ
អាបជ្ជតិ ឆេទនកំ បាចិត្តិយំ ។ ញាតស្សេ
អញ្ញាតកស្ស សញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតស្សេ
វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញាតស្សេ ញាតក-
សញ្ញី អនាបត្តិ ។

(๑๖๐) អនាបត្តិ ញាតកានំ បវារិតានំ អញ្ញស្ស-
ត្ថាយ អត្តនោ ជានន្ត មហគ្ឃំ កយវិក្កយំ សម្ម-
ន្តានស្ស អប្បគ្ឃំ ភណ្ឌគ្ឃនកំ ឧទ្ធន្តស្ស អាឆេទកំ ឆិន្ទន្តស្ស ។

សត្តមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

ចូលទៅកាន់ពួកជាតិដែលមិនស្គាល់គ្នាជាបរស់នៃភគវាបតិ ហើយដល់នូវកិរិយាកំណាត់ក្នុងចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កាលសង្ស័យក្នុងភាពនៃបុគ្គលមិនស្គាល់ថាជាញាតិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងភាពនៃបុគ្គលដែលជាញាតិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលសង្ស័យក្នុងភាពនៃបុគ្គលដែលជាញាតិថាជាញាតិពិតមែន មិនត្រូវអាបត្តិក្តីឡើយ ។

(๑๖๐) ភគវាបតិមិនមានដល់តិក្ខុដែលកំណាត់ចីវរ ក្នុងសំណាក់នៃពួកនាបតិដែលជាញាតិ ដល់តិក្ខុដែលកំណាត់ចីវរ ក្នុងសំណាក់នៃពួកនាបតិដែលចាត់ចែងការ ដល់តិក្ខុដែលកំណាត់ចីវរដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់តិក្ខុឯទៀត ដល់តិក្ខុដែលឆ្លើចីវរដោយខ្លួនឯង ដល់តិក្ខុដែលម្ចាស់ចីវរនៅឆ្ងាយឆ្ងាយ ដែលតិក្ខុឲ្យនៅក្បាញចីវរមានដៃឲ្យតែបាញ ដល់តិក្ខុដែលខ្លួនចង ដល់តិក្ខុដែលជាទាសរដើមបញ្ញត្តិ ។

សិក្ខាបទំ ទី ចប់ ។

[១៦៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ មហាមត្តោ បភូតំ ភត្តច្ឆេទំ តំទិវសំ សន្ថតំ ហោតិ ទ្វត្តិ ភាជនសតានិ ភុញ្ជន្តានំ វស្សភវសិកានំ ឧស្សវទិវសេ ។ តំទិវសំ វស្សំ វុត្ថានំ ភគវតោ វស្សភវសិកានំ អនុញ្ញាតត្តា ភុញ្ជន្តានំ យន្តា ឆាគមំសានិ ។ អថខោ សោ មហាមត្តោ ទុដ្ឋុល្លានិ ខីរានិ វិញ្ញាបេតិ តាទិ ហិ ជាតិ ភន្តេ មយា បមាតោ ទ្វាតេ ជាតិស្សន្តិ អហំ ហិ សេនាយ ភត្តាទិ ទុដ្ឋោ ជីវិតំ ទុដ្ឋោ មរណន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ តំទិវសំ ភិក្ខូ មហាមត្តស្ស ទុដ្ឋុល្លានិ ខីរានិ វិញ្ញាបេន្តស្ស វិញ្ញាបេន្តស្ស ។ អថខោ តេ តំទិវសំ ភគវតោ បឋមតរំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា បឋមតរំ ឯកាភេ បឋមតរំ បភាតាយ រត្តិយា ឧដ្ឋាយ តតោ តំទិវសំ អាទាយ

សិក្ខាបទទី ៨

[១៦៧] សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ព្រះនាម ឈ្មោះអនាថបិណ្ឌិក ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកមហាសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រោះហេតុនោះ មហាឧបាសកនោះ ក៏ចាត់ចែងភត្តាហារដ៏ច្រើន ប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃ ប្រមាណ ២ រយអង្គ ដែលចូលមកកាន់ផ្ទះ ក្នុងថ្ងៃបុណ្យ ដែលមានរៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងកាលនៃវស្សា ។ ឯភត្តាហារដ៏ច្រើនប្រមាណ ២ រយអង្គនោះ ត្រូវបានគេរៀបចំ ក្នុងថ្ងៃបុណ្យ ដែលមានរៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងកាលនៃវស្សា ។ លុះដល់ថ្ងៃបុណ្យ ដែលមានរៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងកាលនៃវស្សា ។ ក្នុងទីនោះ មហាឧបាសកនោះ ក៏ឲ្យគេយកនូវទឹកដោះគោ ដែលមានសម្បុរដូចជាទឹកដោះគោ ដែលគេច្របាច់ចេញពីដោះគោ ដែលនៅស្រស់ ។ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

អនុជាជាមិ តំក្នុវេ អនេកតាចីវរំ បដិក្កេហោត្វា ឯកង្គិ-
បិតុត្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន តំក្នុ អតរតា
អនុញ្ញាតំ អនេកតាចីវរំ បដិក្កេហោត្វា ឯកង្គិបិតុត្តិ
អនេកតាចីវរំ[1] បដិក្កេហោត្វា ចីវរកាលសមយំ អតិក្កា-
មេត្តិ ។ តាតិ ចីវរានិ ចីវរវំសេ កណ្ដិកាពន្ធានិ តិដ្ឋន្តិ ។
អន្តេសា ខោ អាយស្មា អានន្ទោ សេនាសនចារិកំ
អាហិណ្ឌន្តោ តានិ ចីវរានិ ចីវរវំសេ កណ្ដិកាពន្ធានិ
បិតានិ[2] និស្សាយ តិក្ខ្ម អាបត្តិសំ[3] តស្សុម្ហាតិ
អាវុសោ ចីវរានិ ចីវរវំសេ កណ្ដិកាពន្ធានិ តិដ្ឋន្តីតិ ។
អន្ធាតំ អាវុសោ អនេកតាចីវរានីតិ ។ ចីវរំ ចំ ចាវុសោ
ឯមានិ ចីវរានិ និក្ខិត្តានីតិ ។ អថខោ តេ តិក្ខ្ម
អាយស្មតោ អានន្ទស្ស ឃដ្ដាតិក្ខិត្តុំ អាវេទេសុំ ។
អាយស្មា អានន្ទោ ទុដ្ឋុល្លាយតិ ខិយតិ វិតាវេតិ តាតិ
ចាតិ ចាមេ តិក្ខ្ម អនេកតាចីវរានិ បដិក្កេហោត្វា ចីវរកាលស-
មយំ អតិក្កាមេស្សន្តីតិ ។ អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ
តតាវតោ ឯតមត្ថំ អាវេទេសិ ។ សច្ចំ តិរ តំក្នុវេ

---

[1] ម. អនេកតាចីវរានិ ។ [2] ម. តិដ្ឋន្តិ ។ [3] សព្វត្ថ ឯតទវោចាយាតិ ទិស្សតិ ។

តថាតរអនុញ្ញាតស្សតិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយតិខុលតអនេកតចីវរំខុតជាតំបាន ។ សមីយ
តំនោះឯង តិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយតិ ដែរ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាត
ឲ្យតិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយតិខុលតអនេកតចីវរំខុតជាតំបាន ហើយកំណត់ខុលអនេកតចីវរ
ខុតឲ្យកន្លងបីហួសបីរៃកាលទៅ ។ តិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយតិបានរៀបចំទុកនូវចីវរ
ចំនួនតាន ព្យាខុតនីនីវាស្សារ៉ាត ។ តាតន្តុន្តេរដ៏មានអាយុដើរទៅ
តាន់ចារិកនៃសេនាសនៈ ក៏បានឃើញចីវរទាំងនោះដែលតិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយតិ
ទំនងនីវាស្សារ៉ាត លុះឃើញហើយទើបហៅតិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយតិមកសួរថា ម្ចាស
អាវុសោទាំងឯកង្គិយ ចីវរទាំងនេះដែលនៅក្នុងខុតនីនីវាស្សារ៉ាត តើជា
របស់អ្នកណា ។ ពួកតិក្ខុដទៃឆ្លើយថា អាវុសោ អនេកតចីវរនេះយើងខ្ញុំ
ទាំងឯកង្គិយ ។ តាតន្តុន្តេរសួរទៀតថា ម្ចាសអាវុសោ ចីវរទាំងនេះលោក
កាលគ្នាបានដាក់ទុកមកយូរអស់កាលប៉ុន្មានហើយ ។ លើសតិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយ
បានប្រាប់កាលវែលខ្លួនបានដាក់ទុកចីវរនោះ ដល់ព្រះតាតន្តុន្តេរដ៏មាន
អាយុ ។ តាតន្តុន្តេរដ៏មានអាយុកំណត់ព្រោលពាល តិះដៀល បន្ទុះបន្តាប់ថា
ពួកតិក្ខុមិនសមរបើនឹងខ្លួនអនេកតចីវរ ហើយខុតឲ្យកន្លងបីហួសបីរៃកាល
ទៅ ។ លំដាប់នោះ តាតន្តុន្តេរដ៏មានអាយុក្រាបទូលរបស់តិក្ខុត្តាំនោះ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គក៏ត្រាស់សួរថា ម្ចាសតិក្ខុត្តាំ ឯកង្គិយ

ភិក្ខុ អច្ចេកចីវរំ បដិក្កហេត្វា ជីវកាសសមយំ អតិ-
ក្កាមេន្តិ ។ សព្ពំ តតិយំ ។ តែនេវ តុន្នោ តតិយំ
តេន ខោ បន សមយេន ភិក្ខូ អច្ចេកចីវរំ
បដិក្កហេត្វា ជីវកាសសមយំ អតិក្កាមេន្តិ ដេនំ
ភិក្ខូវេ អព្យាសញ្ចំ ឯ បសាធាយ បសុញ្ចំ ឯ
តិរោរក្ខាវាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខូវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសេយ្យាថ ឧសាមាយាតេតំ តេវិជ្ជេតេមាសិរុណ្ណោមំ
ភិក្ខុតោ បវេវេ អច្ចេកចីវរំ ឧប្បជ្ជេយ្យ អច្ចេកំ មញ្ញា-
មានេន ភិក្ខុនា បដិក្កហេតព្ពំ បដិក្កហេត្វា យាវចីវរកា-
លសមយំ ឯតុំ ចិតុំ តតោ ដេ ឧត្តរិ ឯតុំ ចេ ឧត្តរិ
ឯតុំ ចិតុំ តតិយំ ទាតិ ឯតុំ ។

*ភ្លាមៗ ពួកភិក្ខុខ្លះអច្ចេកចីវរ ហើយបណ្ដោយឲ្យកន្លងហួសចីវរកាលទៅ
តែម្តង ។ ពួកភិក្ខុគ្រាបទូលថាសូមព្រះដ៏មានព្រះភាគសេចក្តីនេះ ។
ព្រះដ្ឋដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមគប្បី
បើភិក្ខុអាចយកបុរសនោះ ខ្លះ ទូលអច្ចេកចីវរ ហើយបណ្ដោយឲ្យកន្លងហួស
ចីវរកាលទៅវិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើដែលភិក្ខុទាំងឡាយធ្វើនេះ
មិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាផង មិនទាំងឲ្យ
ពួកដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យប្រែប្រួលជាច្រើនផង ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយគប្បីសំដែងទៀតនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ថ្ងៃ
ចេញចូលវស្សាទីមួយ(1)ដែលជាខែ ៧ នៃវស្សាទទួលនៅខ្នុះ ១០ ថ្ងៃ(2)
ទៀតទើបនឹងផុត (នឹងថ្ងៃ ៨ កើតខែអស្សុជ) បើអច្ចេកចីវរកើតទៀតដល់
ភិក្ខុ ។ សំគាល់ថាជាអច្ចេកចីវរនេះគប្បីទទួលចុះ លុះទទួលហើយគប្បីទុក
ជាប់រហូតអស់សម័យចីវរកាល បើភិក្ខុចង់យកទៅឲ្យហួសកំណត់ទោះទៅ
ក្រៃរាយក្តីមិនសមគួរយ៉ាងណាមិញ ។*

---

១ ថ្ងៃចេញចូលវស្សាទីមួយដែលជាខែ ៧ កើតនៃវស្សាទ ។ ២ គិតព្រឹកថ្ងៃ ៨ កើត
ទៅដល់ថ្ងៃ ១៨ កើតនៃវស្សាទ ។ បើភិក្ខុមិនដាក់ឲ្យលាសចាប់តែទេ ត្រូវចុងអច្ចេកចីវរបានត្រឹម
ថ្ងៃ ១១ ថ្ងៃ បើដាក់ឲ្យលាសចាប់ ត្រូវចុងបាន ៨ ឬ ១១ ថ្ងៃ ចុងឲ្យហួសអំពីកំណត់នោះទៅ
ល្មមត្រឹមតែ ១ ថ្ងៃក៏ពុំបានដែរ (អដ្ឋកថា) ។

(១៦៤) ជនោ មាតាជាតកត្តំ ជនោ មាតាជាតកត្តាយ
ឯកំសលាភោ ។ ភគ្គំ ភគ្គោតិ ខោ សម្ពុល្លាមន្តំ បភិវណ្ណ
ភគ្គំ ភគ្គោ វុច្ចតិ ។ អច្ចេតិ ចីវរំ ជាម សេនាយ ឯ
តត្ថ ពហោ ហោតិ ពហុ សេនាយ ឯ តត្ថ ពហុតរោ ហោតិ
តិណោ ឯ ហោតិ តត្ថិដ្ឋ ឯ ហោតិ អសម្បត្តសម្ប
ឯ សត្ថា ចម្បត្តា ហោតិ អច្ចសន្តសម្ប ឯ បសាទោ
ចម្បត្តា ហោតិ ។ សោ ខេ តិក្ខត្តុំ សត្ថុគោ ទ្វត
បមាំលោយ្យ អាគច្ឆតិ តត្ថត្តា វស្សឧតុសិ ចាំ ឧស្សា-
ចំ ។ ឯតំ អច្ចេតិ ចីវរំ ជាម ។ អច្ចេតិ ឧញ្ញាតោ ឯ
តិត្តោ ឯ បដិក្ខេបោតព្ទំ បដិក្ខេបោត្តា យាវចីវរកាល-
សមយំ ឯ តិត្តុំ ឯ តត្ថ ឯ សញ្ញាលំ តត្តា ឯ តិត្តុំ ឯ តត្ថ
ឥតំ អច្ចេតិ ចីវរន្តិ ។ ចីវរកាលសមយោ ជាម
អនត្តតោ តាមិ ឯ វស្សឧស្សូ បច្ចុរោ ជាសោ អត្តតោ

(១៦៤) ត្រង់ពាក្យថា ទ្វេ១០ថ្ងៃទៀត គឺតាំងទ្វេ១០ថ្ងៃទៀត
រួចនូវថ្ងៃចាំវស្សាណា ១ ថ្ងៃបវារណាក្នុងវេទត្តិក ឈ្មោះថា
ថ្ងៃពេញចួលចាំបីខែទទួលផ្តាំទី១ ថ្ងៃចាំវស្សានូវ ។ ពាក្យថា
អច្ចេតិចីវរកាលោ គឺសម្គត់ថ្ងៃបុគ្គលណាមួយត្រែកាលចំនីចេញទៅក្នុង
កឋិនភ្លឺ ត្រែកាលចំនីចេញទៅកាន់និកាយក្នុងភ្លឺ មនុស្សហេតុជាម្ចាស់ភ្លឺ ត្រែ
បានឧភតិភ្លឺ បុគ្គលឥតសទ្ធាត្រែឲ្យប់ហេតុសទ្ធាកូរកើតខ្សោយភ្លឺ ចុះបុគ្គលគ្មាន
សេចក្តីផ្តែផ្តាំត្រែឲ្យប់ជាមានសេចក្តីផ្តែផ្តាំកើតខ្សោយភ្លឺ ។ បើបុគ្គលនោះ
ប្រែបម្រែទៅកាន់សំណាក់តំកូនាំនិកាយ (ចំពោះចីវរណា) ដោយពាក្យ
ថាលោកម្ចាស់ចាំនិកាយសូមនិមន្តមក ទុំត្រែកន្លះណានិងប្រែនេសម្គត់
វស្សាកាលិក (សម្គត់ចំណាំវស្សា) ។ ចីវរនេះឈ្មោះថា អច្ចេតិចីវរ (គឺចីវរ
ដែលបុគ្គលរួចដោយរួសកន់) ។ ពាក្យថា តិក្ខត្តុំសាលាថាអច្ចេតិចីវរ
នប្បវិទ្ធលុក លុះមួលរួចហើយនប្បវិទ្ធុកជាបន្តាប់សមើយចីវរកាល
សេចក្តីថា តិក្ខត្តុំត្រែរួចសេចក្តីសំគាល់ថានេះជាអច្ចេតិចីវរហើយទុកដាក់
ចុះ ។ ដែលហៅថា សមើយចីវរកាលនោះ គឺថា បើតិក្ខត្តុំមិនបាន
គ្រាលគឺនេះ នោះត្រែកំណត់យកវេទាឯកឋិនុ(១) នៃវស្សានូវ ១ នៃ

---

១ ឃើញក្នុងមិនបានប្រាសចាកបីនេះ ចីវរកាលមានតែ ១ ខែ គឺតាំងតាំងពីថ្ងៃ ១ ដល់ខែវស្សា
ទៅដល់ថ្ងៃ ១៥ កើតខែកត្តិក ឃើញមានប្រាសចាកបី ចីវរកាលមាន ៥ ខែ គឺតាំងតាំងពីថ្ងៃ ១ ដល់
ខែអស្សុជ ទៅដល់ថ្ងៃ ១៥ កើតខែផល្គុន នេះហៅថា ចីវរកាលសមើយ ។

ភាវេតេ ។ញ្ច ឆាសា ។ តតោ ខេ ឧត្តរំ ឯកង្គេយ្យាតិ
ន្តុទេ ភាវេតេ វេសារជ្ជសូត្រ បច្ចិម ឯវមំ អតិត្ថាមេតិ
ឯស្សត្តិយំ ហោតិ[1] ។ អន្តុទេ ភាវេតេ ភាវិតត្តោ ឯវមំ
អតិត្ថាមេតិ ឯស្សត្តិយំ ហោតិ ឯស្សត្តិតព្ពំ សង្ឃស្ស
ឯ តណាសស្ស ឯ ឃុក្កលស្ស ឯ ។ ឃវាសូ ឃេ តិក្ខត្តុំ
ឯស្សត្តិនតុំ ។ ខេ ។ ឆំ ខេ ភាវេតេ អច្ចេភាតិ ចីវរ-
ភាលសមយំ ឆតិត្ថាមេតិ ឯស្សត្តិយំ ឆាតិ ។ ឆ
ឯ ឃ្ញត្តិតិ ។ ខេ ។ ឆនេយ្យាតិ ។ ខេ ។ ឆនេយ្យុត្តិ
។ ខេ ។ អាយស្មតោ ឆច្ចិតិ ។

(១៦៣) អច្ចេភាតិ អច្ចេភាតិ ចីវរភាលសមយំ អតិត្ថាមេតិ ឯស្សត្តិយំ ឆាតិ ។ អច្ចេភាតិ ចីវរំ វេមតិកោ ចីវរភាលសមយំ អតិត្ថាមេតិ ឯ ឃ្ញត្តិយំ ឆាតិ ។ អច្ចេភាតិ ចីវរំ អនច្ចេភាតិ ចីវរភាលសមយំ អតិត្ថាមេតិ ឯស្សត្តិយំ ឆាតិ ។ អនឯំដ្ឋនេ អនឯំដ្ឋសញ្ញី... អវិតប្បនេ វិតប្បវិតសញ្ញី...

---

១ សព្វត្ថ ឯស្សត្តិយំ ឆាតិ ឯស្សត្តិ ។

ប៉ះបានត្រែសភវិនត្រែវអំណាត់យកឥ ។ ពាក្យថា ថាប៉ះតិក្ខុកដាត់ ឲ្យហួសអំណាត់នោះទៅ តំថាប៉ះមិនបានត្រែសភប៉ិន តិក្ខុបណ្តាយឲ្យ អាច្ចេភាតិវរកន្លងវិថ្ងាងឥតុវិនវស្សាន្តរថ្ងៃ តិវិថ្ងៃពញ្ចុណាមិតិ្ថនតុំតរៅ អាច្ចេភាតិវរនោះជាឯស្សត្តិយ ។ ប៉ះតិក្ខុត្រែសភប៉ិនរួចហើយ បណ្តាយឲ្យ អាច្ចេភាតិវរកន្លងវិហួសវិថ្ងៃវិសតិក្ខុងកប៉ិនទៅ អាច្ចេភាតិវរនោះជាឯស្សត្តិយ ដែរ តិក្ខុត្រែវសប៉ងិជាលំសង្ឃតិក្ខុន តណាកតិបាន ឃុក្កលតិបាន ។ ម្ចាលតិក្ខុពាំនឯ្ងាយ តិក្ខុនឃ្ញត្តិសប៉ងិយាំងនេះថា ។ ខេ ។ ឆតិត្រែនេះ លង្ឃដ៏ចំរើន អាច្ចេភាតិវរឃលំទ្វាំនេះ ទ្វាំក្តុងឲ្យកន្លងវិសម័យចីវរកាលទៅ ហើយ ចីវរនេះជាឯស្សត្តិយ ទ្វាំតុណាសូមសប៉ងិអាច្ចេភាតិវរនេះ ជាលំសង្ឃ ។ សេចក្តីតអំពីនេះទៅមានសេចក្តីជួបគ្នាវិនិសិក្ខាបទ ១ នៃចីវរវគ្គនាងដើមរហើយ ។

(១៦៣) អាច្ចេភាតិវរតិតវមេន តិក្ខុតិសំគាល់ថាជាអាច្ចេភាតិវរ ប៉ើតិក្ខុក ឲ្យកន្លងវិសម័យចីវរកាលទៅ ត្រែវនឯស្សត្តិយជាប៉ិត្តិយ ។ តិក្ខុមានសេចក្តី សង្ស័យតវិអាច្ចេភាតិវរ ហើយទុកឲ្យកន្លងវិសម័យចីវរកាលទៅ ត្រែវនឯស្ស-ត្តិយជាប៉ិត្តិយ ។ អាច្ចេភាតិវរមេន តិក្ខុសំគាល់ថាមិនវមេនជាអាច្ចេភាតិវរ ទុក ឲ្យកន្លងហួសសម័យចីវរកាលទៅ ត្រែវនឯស្សត្តិយជាប៉ិត្តិយ ។ តិក្ខុសំគាល់ អាច្ចេភាតិវរវិវលមិនបានតវិដ្ឋាន ថាបានអវិដ្ឋានហើយក្តី សំគាល់អាច្ចេភាតិវរ

ปจฺจยสมูหตฺถวเสน ปจฺจยสมูหวิสยตฺตา ปจฺจยสมูหสฺส

[១៦៩] នេះ សមយោនេ តុន្នោ កតកំ ហោតុំយេ វិហារតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ នេះ ខោ បន សមយោនេ តិក្ខ្វ វុត្តាវាសុ អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ វិហារន្តិ ។ តត្តិតោរោកា តិក្ខ្វ លទ្ធលាភតិ បរិញាតេន្តិ ។ តតវោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ តតវោ ឯតស្មិ ឯញាណេ ឯតស្មិ បតារណេ ឯតម្មុំ តិក្ខ្វ អមមន្តេសិ អទ្ធុជាតាម តិក្ខ្វវ អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ វិហារន្តេន តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ អន្តរាយេ តិក្ខ្វិបាតុំ ។ នេះ ខោ បន សមយោនេ តិក្ខ្វ តតវោ អន្តរាតំ អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ វិហារន្តេន តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ អន្តរាយេ តិក្ខ្វិបាតុំ ។ នេ[1] តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ អន្តរាយេ តិក្ខ្វិបាតុ អតិរេកចីវរតុំ វិញ្ញាសុំ ។ តានិ ចីវរានិ ឧស្សុទ្ធិបិ

1 អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ វិហារន្តេ តិណ្ណន្តុ ចន្តុបិ ចោន្តុវេ ទំសុនំ ។

[១៦៩] *សមយោនេ ព្រះពុទ្ធដំហានព្រះភាគអាសនន់នៅក្នុង វត្តជេតវន លេសរអនាថបិណ្ឌិកមហាសេដ្ឋី ឯតក្រែងសាវត្ថី ។ ព្រោះនេះ ឯន តិក្ខ្វិតិ៍ភ្ញាយនៅចាំវស្សារហើយ ទៅនៅក្នុងសេនាសនៈផែល បឹតនៅក្នុងវ៉ាំព្រៃ ។ ពួកចោរកែងតិក(1) តិនភ្ញាថា ភ្ញួកតិក្ខុបានលាភ(ច្រើន) ហើយកំពាំភ្ញាមកហៀនហៀន ។ តិក្ខុតិ៍ឯភ្ញាយក្រែបទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដំហានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រែងនេះតានេះ ជំរាលីរនេះ ទើម ព្រះដំហានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់សំរែងនឹងភិក្ខុតាថា ព្រែងហៅតិក្ខុតិ៍ឯភ្ញាយ មកហើយទ្រង់ព្រែនិ៍ព្រែងថា ម្នាលតិក្ខុតិ៍ឯភ្ញាយ តិក្ខុដែលតស្រែយ ទៅសេនាសនៈក្នុងវ៉ាំព្រៃ តថាតតតន្តញ្ញាតឲ្យតុក បណ្តាចីវរតាំង ៣ ចីវរណាមួយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះបាន ។ សមយោនេឯង តិក្ខុតិ៍ឯភ្ញាយ ដឹងថា ព្រះដំហានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យតិក្ខុដែលតស្រែយទៅ សេនាសនៈក្នុងវ៉ាំព្រៃតុកដាក់ បណ្តាចីវរតាំង ៣ ចីវរណាមួយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ បាន ។ ភ្ញួកតិក្ខុនោះតិបានតុកដាក់ បណ្តាចីវរតាំង ៣ ចីវរណាមួយក្នុង ចន្លោះផ្ទះហើយទៅប្រាសចាកភូមិ ៦ កន្លែ ។ ចីវរតាំងនោះបាត់ទៅវិញ*

1 តន្តញ្ញាតា ប្រែថា ភ្ញួកចោរដែលធ្វើលោតឆ្លងទៅកន្លែង ។

វិនស្សន្តំបិ ឧច្ឆិន្ទន្តំបិ ឧច្ឆេទាហំ ឯវំ ។ កិំ ភន្តេ
ឧបាសិកា ភោគេ ឆ្ឌេ ស្វាទវីតរាគ ។ កិំ ភន្តេ ឯវមាហំសុ
តាំ ស្ស ឧបាសិកា អារុំសោ ឧបាសិកា ស្វាទវីតរាគតិ ។ អថខោ
តេ កិំ ភន្តេ កិំភន្តេ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ យេ តេ
កិំ ភន្តេ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តំ ទិយន្តំ វិតាតេន្តំ
តាទិំ ឥមិ ឯតេ កិំ ភន្តេ តំស្មាំ ចីវរាទិំ អញ្ញតរំ ចីវរំ
អន្តរាយេ ឯតុំ បិតុ អតិវេតាជារត្តំ វិប្បវាសំ សម្មតិំ ។
អថខោ តេ កិំ ភន្តេ តតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
សច្ចំ តិរ កិំ ភន្តេ កិំ ភន្តេ តំស្មាំ ចីវរាទិំ អញ្ញតរំ
ចីវរំ អន្តរាយេ ឯតុំ បិតុ អតិវេតាជារត្តំ វិប្បវាសំ ។
សច្ចំ តតវាតិ ។ តំតាហំ ឧបាសិកា តតវា តាទិំ ឥមិ
ឯតេ កិំ ភន្តេ តេ កិំ ភន្តេ តំស្មាំ តំស្មាំ ចីវរាទិំ អញ្ញតរំ
ចីវរំ អន្តរាយេ ឯតុំ បិតុ អតិវេតាជារត្តំ វិប្បវាសំ
ឯតំ កិំ ភន្តេ តេ កិំ ភន្តេ អប្បសន្នាតំ ភ បសាទាយ បសន្នាតំ
ភ អិយ្យាការាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ហេ បន តេ កិំ ភន្តេ

ខ្លួចភតវៅខ្លះ ភក្ខិនីនេះខ្លះ តណ្ហាភាគ់ខ្លះ ។ កិំភន្តេ ឧបាសិកា ភោគេ ឆ្ឌេ ស្វាទវីតរាគ ។ ភ្លូកតំកុំ (ឯរេឡិក) សួរយ៉ាងនេះថា នែគាំរុសា
ហេតុម្តេចបានជាអ្នកចំនីឡយមានសម្ផត់ភក្រែតមានចីវរសៅហ្មង ។ តំកុំ
ចំនីរនោះអ៊ែជ្រាប៉ារសេចក្តីខ្ទុះជាលំតំកុំចំនីឡយ ។ ភ្លូកតំកុំណាមានសេចក្តី
ជ្រាថ្នាក់ខ្ច ។ បេ ។ ភ្លូកតំកុំនោះតំរាតលហោស តំរះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា
ខុះហេតុអ្វីបានជាតំកុំចំនីឡយខុស ចណ្តាចីវរចំនិ ៣ ចីវរណាមួយក្នុង
បន្ទោះផ្លុះ (តំក្នុងតូមិផ្លុក្នុងស្រុក) ហើយទៅជ្រាសចាក(ក្រៃចីវរ)នោះហួស
៦ភ្លឺ ។ ឯណះនោះ តំកុំចំនីរនោះគ្រាបឲ្យលាសេចក្តីខ្ទុះចំនោះព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលតំកុំចំនីឡយ ឮថាភ្លូក
តំកុំខុសចណ្តាចីវរចំនិ ៣ ចីវរណាមួយក្នុងបន្ទោះផ្លុះ ហើយទៅជ្រាសចាក
ហួស៦ភ្លឺ តិតមែនឬ ។ តំកុំចំនីរនោះគ្រាបឲ្យថា សូមព្រះដ៏ព្រះមេត្តា
ជ្រាស តាវនោះតិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានយសជាម្ចាស់ទ្រង់ហាមឲ្យថា
ម្នាលតំកុំចំនីឡយ ចុះហេតុអ្វី ឮថាភ្លូកនោយប្រុសចំនីរនោះខុសចណ្តា
ចីវរចំនិ ៣ ចីវរណាមួយក្នុងបន្ទោះផ្លុះ ហើយទៅជ្រាសចាកហួស៦ភ្លឺ
ទៅ នែតំកុំចំនីឡយ អំពើដែលអ្នកចំនីឡយធ្វើនេះ មិនមែនធ្វើឲ្យជ្រះ
ថ្លាដល់ជនចំនីឡយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាផង មិនមែនធ្វើភ្លូកជនដែលជ្រះ
ថ្លាហើយឲ្យកើតក្តៅក្រហែងថ្លាខ្លីនឹងទៀតផង ។ បេ ។ ម្នាលតំកុំចំនីឡយ

ส์ม์ สีลกฺขนฺธาทโย ธมฺมสมูหา ยถาวุตฺตา ปาติโมกฺขสีลาทโย จ ตสฺส กิจฺจสาธนโต ปติฏฺฐาติ ปาติโมกฺขสีลาทิธมฺมสมูหสงฺขาตา ปติฏฺฐา เอตสฺสาติ ปติฏฺฐาวา ปติฏฺฐาวนฺตุ ปติฏฺฐาวนฺตานิ ปติฏฺฐาวนฺตานิ ปติฏฺฐาวนฺตานิ

សប្បដិភយំ ជាន អាភថេ អាភមុខជាយ ដោយហេតុ
បច្ចុស្សា ហតា ដំស្សន្តិ វិលុត្តា ដំស្សន្តិ អាគោដិតា
ដំស្សន្តិ ។ តថារូបេសុ កិច្ចេសុ សេចនសនេសុ វិហារន្តិតំ
ឯវរូបេសុ កិច្ចេសុ សេចនសនេសុ វិហារន្តោ ។ អាភាជ្ជមា-
ចោតិ ឥច្ចមានោ ។ តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរន្តិ
សន្ថរិតំ វា ឧទ្ធរិតំ វា អន្តរវាសកំ វា ។ អន្តរាយេ
ដិក្ខិតេ បយោគតោ តោ ជានាមេ ដិក្ខិតេ យេវ្យ។ សិយា
ច តស្ស កិច្ចេសោ តោ ដិនេ បច្ចយោ នេន ចីវរេន
វិប្បវាសាយាតិ សិយា បច្ចយោ សិយា នោ ណាយំ ។
ឆារត្តបរមន្តេន កិច្ចេសោ នេន ចីវរេន វិប្បវសិតព្ពន្តិ
ជារត្តបរមតា វិប្បវសិតព្ពំ ។ អញ្ញត្រ កិច្ចេសន្តិយាតិ
បវេត្វា កិច្ចេសន្តិ ។ តតោ ចេ ឧត្តរិ វិប្បវសេយ្យាតិ
សត្តមេ អរុណុគ្គមនេ ដំស្សត្តិយំ ហោតិ ដំស្សន្តិតព្ពំ
សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា បុគ្គលស្ស វា ។ ឯវញ្ច-
បន កិច្ចេសេ ដំស្សន្តិតព្ពំ ។ ចេ ។ អនំ នេ កន្តេ ចីវរំ

ឯវរេចាតិ ខីមានតិយចំតោរមុនេនេ តិក្ខត្តិតាតមុ ។បច។រតិនតាតម
ច្រោតឥចាតានតួតចោរសម្ភាម៉ម្ភុស្សចាំនច្ចាយ ច្រោតឥចាតានតួតចោរ
ម្ភុន ច្រោតឥចាតានតួតុរចោរកាយដំ ។ តាក្យចា តាលតិក្ខុនេវតិនរសេនាសនេ;
ចាំនច្ចាយមានសតាតដូច្នេះ តិចាតាលតិក្ខុនេវតិក្ខុនិសេនាសនេះចាំនច្ចាយ
មានសតានយ៉ាំនេះ ។ តាក្យចា បើមានចំណង់ តិតាលច្រោច្ចំ
(ននិងុកចីវរ) ។ តាក្យចា បណ្តាចីវរចាំន ៣ ចីវរណាមួយ តិតិក្ខុ
ពុកសង្ឃដំ ឬទុក្ខកសង្គ្គ (ចីវរ) ឬអន្តរវាសក (សង្ឃ) ។ តាក្យចា
តប្បច្ចុកតិក្ខុចំចន្លោះនេះ តិតប្បច្ចុកតិក្ខុនិស្រុកតរចាំនោចរដោយជើរិញបាន ។
តាក្យចា តែបើតិក្ខុនោះមានហេតុអ្វីមួយល្មមឲ្យនៅច្រោលចាតចីវរនោះ
បានតិ មានហេតុមានតិក្ខុវិវលច្រែរវិញ ។ តាក្យចា តិក្ខុនោះតប្បច្នៅច្រោល
ចាតចីវរនោះយ៉ាំនិយ្យរច្រែម ៦ រតិ តិតិក្ខុតប្បច្នៅច្រោលចាតច្រែម ៦
រតិចាយ៉ាំនិយ្យរ ។ តាក្យចា ឥរ៉ាវលនិវតែតិក្ខុវិវលបានសេចក្តីសម្គតិ
តិតិសង្ឃ តិតលើតទុកតែតិក្ខុវិវលបានសេចក្តីសម្គតិតិតិសង្ឃ ។ តាក្យចា
ចើរៅច្រោលចាតឲ្យហួសពីតំណាត់នោះរៅ មានអធិប្បាយចា តាល
អរុណរះឡើនក្នុងនិថ្ងៃ ៧ ចីវរនោះជានិសន្តិយ តិក្ខុម្ចាស់ចីវរច្រែវលេចនិ
ដល់សង្ឃតិបាន តណៈតិបាន បុគ្គលតិបាន ។ ម្ចាលតិក្ខុចាំនច្ចាយ
តិក្ខុម្ចាស់ចីវរច្រែវលេចនិយ៉ាំនេះ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន

อตฺตโนปิ ฉาทนตฺถํ วิญฺญตฺติ อญฺญาติกาย ปวาริตาย อนาปตฺติ ๑ ญาติสมฺมตาย ๑ ปวารณาย ๑ ปกติยา ๑ ฯ

(๑๒๗) อตฺถโรปนสิกฺขาปทวณฺณนา

อตฺถโรปนสิกฺขาปเท อตฺถโรปนนฺติ ปาวุรณกฏสารกาทีสุ ยงฺกิญฺจิ อตฺถโรปนํ ฯ ปาวุรณนฺติ ปาวุรณกมฺพลาทีสุ ยงฺกิญฺจิ ปาวุรณนฺติ ฯ ปจฺจตฺถรณนฺติ ปจฺจตฺถรณกมฺพลาทีสุ ยงฺกิญฺจิ ปจฺจตฺถรณนฺติ ฯ ปาวุรณปจฺจตฺถรณนฺติ ปาวุรณปจฺจตฺถรณกมฺพลาทีสุ ยงฺกิญฺจิ ปาวุรณปจฺจตฺถรณนฺติ ฯ ปาวุรณปจฺจตฺถรณนฺติ วา ปาฐสฺส ปาวุ

អនិស្សជ្ជិត្វា បរិក្ខញ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧភតោជានន្តេ អនតិរិត្តេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧភតោជានន្តេ បមតិ្តកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧភតោជានន្តេ ឧភតោសញ្ញី អាបត្តិ ។

(១៦៨) អុទាវត្តិ ជានុំ វិប្បវាសតិ ឧភតោជានុំ វិប្បវាសតិ ជានុំ វិប្បវាសិត្វា បុព្ពេ គាមសីមំ ឱក្កមិត្វា វាសិត្វា បច្ឆា គាមសីមំ ឱក្កមតិ អព្ភោជានុំ បច្ចុទ្ធរតិ វិប្បវុដ្ឋតិ ឧបវុដ្ឋតិ វិនិវុដ្ឋតិ ឧយ្យាតិ អច្ឆិន្ទិត្វា កណ្ណាតិ(១) វិសុទ្ធសំ កណ្ណាតិ(២) កិត្តិសទ្ទតិយា ធម្មគ្គតស្ស អាឧតា-ម្ហីតិ សច្ចវាចំ ភណតិ ។

ឧភតោសុទ្ធកំ ឆដ្ឋំ ។

๑-๒ ម. ឧ. កណ្ណាតុំ ។

ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនខាន់ឆស់ ៦ កន្រៃ តែគិតុំ សំគាល់ថាលើសហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនខាន់ឆស់ ៦ កន្រៃ តែគិតុំសន្សឹយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនខាន់ឆស់ ៦ កន្រៃ គិតុំសំគាល់ថាមិនខាន់ឆស់ ៦ កន្រៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១៦៨) អាបត្តិមិនខាន់ឆស់គិតុំវស្សានៅត្រាសចាកចីវរក្រៃម ៦ កន្រៃ ឆស់គិតុំវស្សានៅត្រាសចាកខ្វះពី ៦ កន្រៃចុះមក ឆស់គិតុំវស្ស នៅត្រាសចាក ៦ កន្រៃ ហើយត្រឡប់មកគាន់ដៃនឹងស្រុកនោះវិញឈប់ នៅកន្លែងណាមួយ ហើយចៀសចេញទៅ ឆស់គិតុំវស្សចាកអតិជ្ឈាន(ក្តី) សេះបង់(ក្តី) ក្នុង ៦ កន្រៃចុះមក ចីវរបាត់ទៅ(ក្តី) នៃវាសទៅ(ក្តី) ភ្លើងឆេះ(ក្តី) ចោរដណ្តើមយកទៅ(ក្តី) សហធម្មិកគាន់យកទៅដោយ ស្មើខ្លួនស្មាល(ក្តី) ក្នុង ៦ កន្រៃចុះមក ឆស់គិតុំវស្សជាទសមត្ថិ (រំពឹងសង្ឃ) ឆស់គិតុំវស្សតែ ឆស់គិតុំវស្សជើមបញ្ចាត់ ។

ទសមសិក្ខាបទំ

(១៦៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ អញ្ញតរស្ស ឧបាសកស្ស សទ្ធស្ស សគារវស្ស បដិយត្តំ ហោតិ ភោជនំ ទានញ្ច ទាតុំ ឧបាសកានំ ។ អថខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ យេន សោ ឧបាសកោ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា តំ ឧបាសកំ ឯតទវោចុំ ទេថាវុសោ អម្ហាកំ ឥមានិ ចីវរានិ ។ ន មយំ ភគ្គេ ឧបាសកេ អម្ហាកំ សទ្ធស្ស អប្បសន្នេ សគារវេ បញ្ញាតេតិ ។ តហិ អាវុសោ សទ្ធស្ស ឯតាយ តហិ សទ្ធស្ស ភគ្គា មយំ តុម្ហេ ឧស្សាយ តុម្ហេ សម្បស្សន្តា ឥធ វិហារេ តុម្ហេ ឯ ឧស្សាហ អថ ភោជនានិ អម្ហាកំ ឧស្សាតិ ទេថាវុសោ អម្ហាកំ ឥមានិ ចីវរានិ ។ អថខោ សោ ឧបាសកោ ឆព្ពគ្គិយេហិ ភិក្ខូហិ ឯវម្បីឆ្បិយមានោ

សិក្ខាបទទី ១០

(១៦៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានយសជាម្ចាស់ កាលនគរឈ្មោះក្នុងវារុកច្ឆនគរ របស់អនាថបិណ្ឌិកមហាសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងសម័យនោះឯង មានប្រជុំជនមួយពួកក្នុងក្រុងសាវត្ថីតាក់តែងភត្តព្រមទាំងចីវរប្រគេនដល់សង្ឃដោយសេចក្តីគោរពជ្រះថ្លាថា ពួកយើងនឹងនិមន្តឲ្យសង្ឃទាន់ហើយប្រគេនចីវរឲ្យត្រង់ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុឆព្វគ្គិយចូលទៅកាន់ប្រជុំជនពួកនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបានពោលពាក្យនេះនឹងប្រជុំជនពួកនោះថា នែអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ ពួកអ្នកចូរឲ្យប្រគេនចីវរទាំងនេះមកពួកអាត្មាភាពចុះ ។ ជនពួកនោះនិយាយថា លោកម្ចាស់ ពួកខ្ញុំព្រះករុណាមិនបានប្រគេនទេ ឯចង្ហាន់ព្រមទាំងចីវរពួកខ្ញុំព្រះករុណាជាប់ចាត់ចែងនឹងមុខប្រគេនដល់សង្ឃវាតណាស់ផង ។ ពួកឆព្វគ្គិយពោលតបថា នែអាវុសោ ពួកខ្ញុំយកវេលាសង្ឃកំពុងត្រេច ចង្ហាន់វេលាសង្ឃកំពុងត្រេច ពួកយើងនាំស្រេចទាក់ទងនឹងអ្នកទាំងឡាយ ទើបមកដល់ទីនេះបាន បើអ្នកទាំងឡាយមិនឲ្យមកពួកអាត្មា អ្នកណាហ៎ុនឹងឲ្យដល់ពួកអាត្មា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ពួកអ្នកចូរឲ្យចីវរទាំងនេះមកពួកអាត្មាចុះ ។ លំដាប់នោះ ប្រជុំជនពួកនោះ កាលបើពួកឆព្វគ្គិយពោលពាក្យទន្ទឹងត្មៃយ៉ាងនេះ

យជាបដិយត្តំ ចីវរំ ឧទ្ទិស្សភិក្ខុំ កិត្តកំ ឧទ្ធា សង្ឃំ កត្តុ-
ឧ បវារេសិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ ជានន្តិ សង្ឃស្ស សចីវ-
រត្តំ បដិយត្តំ ឧ ឧ ជានន្តិ ឧទ្ទិស្សភិក្ខុំ កិត្តកំ ឱទ្ធរិត្តំ
តេ ឯវមាហំសុ ឥណោធេន អាវុសោ សង្ឃស្ស ចីវរត្តំ ។
ឧត្តំ ភវន្តេ យជាបដិយត្តំ ចីវរំ អយ្យា ឧទ្ទិស្សភិ
អត្តនោ បរិណាមេសុន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា
។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ
ជាម· ឧទ្ទិស្សភិក្ខុំ កិត្តកំ ជានំ សង្ឃិស្សំ លាភំ បរិណាំ
អត្តនោ បរិណាមេស្សន្តីតិ ។ អថោ តេ ភិក្ខូ
កថវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ
ភិក្ខវេ ជានំ សង្ឃិស្សំ លាភំ បរិណាំ អត្តនោ បរិ-
ណាមេថាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ តុម្ហេ
ភគវា កថំ ហិ ជាម តុម្ហេ មោឃបុរិសា ជានំ
សង្ឃិស្សំ លាភំ បរិណាំ អត្តនោ បរិណាមេស្សថ

ទើបប្រែតេនចីវរវស្សកាលតែងតាំងពីបុន្មានទៅភ្លាតទ្ធុន្តិយភិក្ខុ ហើយ
អង្គាសសង្ឃដោយចង្ហាន់ (នៃមង្គាំង) ។ ភ្លាតភិក្ខុណាដឹងថាចង្ហាន់ត្រូម-
តាំងពីចីវរវស្សកាលតែងតាំងទុកសម្រាប់ប្រែតេនសង្ឃ តែមិនដឹងថាចីវរកេ
ប្រែតេនដល់ភ្លាតភិក្ខុតទ្ធុន្តិយទៅហើយ ភិក្ខុទាំងនោះទើបគាសយាងនេះថា
នែអ្នកដ៏ចាតតាយុទាំងឡាយ ភ្លាតអ្នកចូរប្រែតេនចីវរវស្សកាលដល់សង្ឃទៅ ។
ឯប្រែមុំនភ្លាតនោះទើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចីវរវស្សកាល
តែងទុកប្រែតេនសង្ឃគ្មានទេ (ក្រោះ) ភ្លាតភិក្ខុតទ្ធុន្តិយបង្ហានទៅដើម្បីខ្លួន
លោកអស់ហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ណាជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច
។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះតិះគាសលោក តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ភ្លាតភិក្ខុ
តទ្ធុន្តិយដឹងថាលាភតេបង្ហានទៅដើម្បីសង្ឃហើយ ហេតុអ្វីបានជាត្រឡប់
បង្ហានមកដើម្បីខ្លួនវិញ ។ លំដាប់នោះ ភ្លាតភិក្ខុទាំងនោះគ្រាបទូលសេចក្តី
ន៏ះចំនោះព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គទ្រង់តែាសថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឮថាភ្លាតអ្នកឯងដឹងថាលាតេបង្ហានទៅ ដើម្បីសង្ឃហើយ
ត្រឡប់បង្ហានមកដើម្បីខ្លួនវិញ តែងមែនឬ ។ ភ្លាតតទ្ធុន្តិយភិក្ខុគ្រាបទូលថា
សូមត្រង់មែនព្រះគុណ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគជា
ម្ចាស់ត្រង់បន្ទាសថា នែភ្លាតមោឃបុរស ភ្លាតអ្នកឯងដឹងថាលាតេបង្ហាន
ទៅដើម្បីរបស់សង្ឃហើយ ចុះហេតុអ្វីបានជាបង្ហានមក ដើម្បីខ្លួនវិញ

ขេតំ ខោយបុរិសោ អប្បសន្នោ ឯ ឧសាធាយ
ឧសន្នោ ឯ ឯយ្យោគាឯយ ។ បេ ។ ឯវញ្ហិ ខោ
ឯតំ្ហវ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុដ្ឋិសេយ្យាឯ យោ បន ឯតំ្ហ
ជាតំ សង្ឃិតំ លាតំ បរិណតំ អន្តោ បរិណាមេយ្យ
ឯសុក្កំយំ ចាឯតុំយន្តិ ។

[๑๗๐] យោ បនាតិ យោ យាទិសោ ។ បេ ។ ឯតំ្ហតំ
។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ ឯតំ្ហតំ ។
ជាតាតិ ជាម សាម៑ ឯ ជាជាតិ អញ្ញេ ពាសប្ប អាកោចេត្តំ
សោ ឯ អាកោចេតិ ។ សង្ឃិតំ ជាម សង្ឃសប្ប
និដ្ឋំ ហោតំ ម៑ាឯ្ហតំ ។ លាកោ ជាម ម៑ាំរំឯណ្ឌាឯាត-
សេនាសនតំលាឯប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារ អត្តនសោ
ឯុណ្ណាម៑ិណ្ណោម៑ ឧឯ្ហរន្តំម៑ ឧសិរកសុត្តំម៑ ។ បរិណតំ
ជាម ឧសប្បន្ន ឆរិសប្បាមាតំ ភាជា កិច្ចា ហោតិ ។
អន្តោ បរិណាមេតិ បយោគេ ឧុក្កំដ ។ បដិលាភេន
ឯសុក្កំយំ ហោតិ ឯសុក្កដ្ឋិតតំ្ហ សង្ឃសប្ប ភ ពណាសប្ប ភ

នៃតួរនោយបុរស ដំរកាំរនេះមិនគាំទ្យ្រជែរថ្នាដល់ដនចាំនឯ្លាយដែល
មិនចាន់ជែរថ្នា ឬគាំតួរជនដែលជែរថ្នាហើយទ្យ្រាំងីរតែកែជែរថ្នាខ្យ្លីនេ
។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនឯ្លាយ អ្នកចាំនឯ្លាយគប្បីសំដែងនូវ
សិក្ខាបទនេះយ៉ាំងនេះថា ភិក្ខុណាមួយតាលដំនី ហើយបង្អ្ហាននូវលោក
របស់សង្ឃ ដែលតនឹងបង្អ្ហាននៅ (ដើម្បីសង្ឃ) មកដើម្បីខ្លួនវិញ
ភិក្ខុនោះត្រែវនៃសិក្ខាគ្តិយចាំគ្តិយ ។

(๑๗๐) ត្រែងីតាក្យថា ភិក្ខុណាមួយ ចានអធិប្បាយភ្នំង
សិក្ខាបទបឋមចាកដីគ្រួះហើយ ។ ដែលហៅថា ដំនី (ក្នុងសិក្ខាបទនេះ)
គឺដំនីខ្លួនឯងក្តី អ្នកដទៃមកច្រាប់តំភិក្ខុនោះក្តី អ្នកឲ្យសំនានទោះមកច្រាប់
(ដល់តំភិក្ខុនោះ) ក្តី ។ ដែលហៅថារបស់សង្ឃនោះ គឺចាយភណ្ឌទាំង
ប្រនេនបរិក្ខារដល់សង្ឃហើយ ។ ដែលហៅថា លាភនោះ ចានដល់
ចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈនឹងគ្រឿងបរិក្ខារ គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់មនុស្ស
ជម្ង ដោយហោចទៅ ដុំនៃល់អតក្តី ឈើស្តុនក្តី អម្បាលនេះណើនក្តី
ក៏ហៅថាលាភដែរ ។ ដែលហៅថា បង្អ្ហាននោះ គឺខ្លួនបញ្ជូនញ
ពាក្យថា ឯ្លួកយើងនឹងឲ្យ ឯ្លួកយើងនឹងនិរក្តី ។ ភិក្ខុបង្អ្ហាន (លាភ)
មកដើម្បីខ្លួន ត្រែវកេបត្តិទុក្កដតាមប្រែយោគ ។ លាភនោះជានិសគ្គិយ
ភ្នំងណាដែលចានមក ភិក្ខុត្រែវលះបង់ដល់សង្ឃក៏ចាន តណាភិក្ខុ

បុគ្គលស្ស ឯ ។ បាឝ្ច បច ឥត្ថិយា ឯសុទ្ធិកត្ថ
។ បេ ។ ឥមំ មេ ភន្តេ ជាឧំ សង្ឃាឝេ លាភំ បរិណាតំ
អត្តនោ បរិណាមិតំ ឯសុក្កំយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស
ឯសុជ្ជាមីតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យាតិ ។ បេ ។ ឧនេយ្យុន្តិ
។ បេ ។ អាយស្មតោ ឧម្ចាមិ ។ បរិណាតេ បរិណាតសញ្ញី
អត្តនោ បរិណាមេតិ ឯសុក្កំយំ ចាឧំក្កំយំ ។ បរិណាតេ
វេមតិកោ អត្តនោ បរិណាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
បរិណាតេ អបរិណាតសញ្ញី អត្តនោ បរិណាមេតិ អនា-
បត្តិ ។ សង្ឃស្ស បរិណាតំ អញ្ញាសង្ឃស្ស ឯ ចេតិយស្ស
ឯ បរិណាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ចេតិយស្ស
បរិណាតំ អញ្ញាចេតិយស្ស ឯ សង្ឃស្ស ឯ គណស្ស
ឯ បុគ្គលស្ស ឯ បរិណាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
បុគ្គលស្ស បរិណាតំ អញ្ញាបុគ្គលស្ស ឯ សង្ឃស្ស
ឯ គណស្ស ឯ ចេតិយស្ស ឯ បរិណាមេតិ

បុគ្គលកំបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុត្រែវលេះបង់យ៉ាងនេះ ។ បេ ។
បង់ត្រែព្រះសង្ឃម៉ង់ណែន ខ្ញុំជឹងថាលាភនេះតាយតបង្ហើនទៅដើម្បីបេស់
សង្ឃហើយ ខ្ញុំត្រែឲ្យប់បង្ហើនមកដើម្បីខ្លួនវិញ (លាភនេះ) ជាឯសុក្កំយ
ខ្ញុំសូមលះបង់លាភនេះដល់សង្ឃ ។ បេ ។ ពាក្យនេះទៅមានសេចក្តីដូច
ខ្លាចឯសិក្ខាបទទី ១ នៃចីវរវគ្គខាងដើមហើយ ។ កិក្ខុសំគាល់កន្លឹលាភដែល
តាយកបានបង្ហើនហើយ ថាតាយកបានបង្ហើនមកមែន ហើយបង្ហើនមក
ដើម្បីខ្លួនវិញ ត្រែឯសុក្កំយជាឯក្តីយ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងលាភ
ដែលតាយកបានបង្ហើនទៅហើយ ត្រែឲ្យប់បង្ហើនមកដើម្បីខ្លួនវិញ ត្រែ
តេចត្តំខ្លុកដ ។ កិក្ខុសំគាល់កន្លឹលាភដែលតាយកបានបង្ហើនទៅហើយ ថា
មិនតាន់បង្ហើនទៅទេ ត្រែឲ្យប់បង្ហើនមកដើម្បីខ្លួន មិនត្រែអាបត្តិ ។ លាភ
ដែលតាយកបង្ហើនទៅដើម្បីសង្ឃហើយ កិក្ខុបង្ហើនទៅដើម្បីសង្ឃដូចែក្តី
ដើម្បីចេតិយក្តី ត្រែអាបត្តិទុក្កដ ។ លាភដែលតាយកបង្ហើនទៅដើម្បី
ចេតិយហើយ កិក្ខុត្រែឲ្យប់បង្ហើនទៅដើម្បីចេតិយដូចែក្តី សង្ឃក្តី គណៈក្តី
បុគ្គលក្តី ត្រែអាបត្តិទុក្កដ ។ លាភដែលតាយកបង្ហើនទៅដើម្បីបុគ្គល
កិក្ខុត្រែឲ្យប់បង្ហើនទៅដើម្បីបុគ្គលឯទៀតក្តី សង្ឃក្តី គណៈក្តី ចេតិយក្តី

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อปริณาเมติ ปริณามนสญฺญี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อปริณาเมติ เวมติโก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อปริณาเมติ อปริณามสญฺญี อนาปตฺติ ฯ

(๑๗๑) อนาปตฺติ ภาคฺคา เธมาติ ปุพฺเพ ยมาเจยฺย ภุญฺชาติ เธยฺยเธมฺเม ปริโภเค ก สเกยฺเย ปติสงฺขาเร ก สเกยฺเย จีวรฏฺฐิเตโก ก อสฺส ยตฺถ ก ปน ทุพฺภิกฺเข จีวเร ปสีทนฺติ ตตฺถ เธมาติ ตณฺหาเต ทุพฺพลกสฺส อาธิเกมฺมิกสฺส ฯ

สมยสมฺปยุตฺตกถา นิฏฺฐิตา ฯ

ปฐมวคฺโค สตฺตโม ฯ

ปริณามนสญฺญี ทุกฺกฏสฺส ฯ ตตฺถ สามเณรสฺส วา ปริณามนสญฺญี ปริณามนสญฺญิสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ตตฺถ มหลฺลกสฺส ปริณามนสญฺญี ปริณามนสญฺญิสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ตตฺถ

ទុស្សុន្ទរំ

ទ្វេ ច ភង្គានិ ទេសេតុំ វិសុទ្ធិកោ ឆាឧបជ្ឈាយំ
សាមំ ភយេ បភាវេយ្យ សាសង្កំ្កសម្បិ តេកាទ ចាតិ ។

(១៧៤) ទុប្បិដ្ឋោ ខោ អាយស្មា ឥមេ ឯវំ ទ្វិក្ខត្តុំ
ចាចិតុំ ឯវំ ។ អត្ថាយស្មន្តេ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ
បារិសុទ្ធា ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បារិសុទ្ធា តតិយម្បិ
បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បារិសុទ្ធា បារិសុទ្ធេត្ថាយស្មន្តោ តស្មា
តុណ្ហី ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ទិស្សន្តិយភណ្ឌំ តតិយំ ។

ចំនួនសិក្ខាបទក្នុងបត្តវគ្គនោះ គឺ

សិក្ខាបទទី ១ ដល់យាមរំពាត់ក្រែ សិក្ខាបទទី ២ និយាយ
អំពីថ្នាំ សិក្ខាបទទី ៥ និយាយអំពីសម្លក់ដូនពីរភ្លឺនេះ សិក្ខា-
បទទី ៤ និយាយអំពីការឲ្យពីរដង សិក្ខាបទទី ៥ និយាយ
អំពីការសូមអាវក្រនេះមកក្នុងឯង សិក្ខាបទទី ៦ និយាយ
អំពីការប្រើឲ្យគេត្បាញ សិក្ខាបទទី ៧ និយាយអំពីអាបត្ត-
ិពីរ សិក្ខាបទទី ៨ និយាយអំពីទីមានសេចក្តីរង្កៀស
សិក្ខាបទទី ១០ និយាយអំពីការបង្អាន់ណាការបស់សង្ឃ ។

(១៧៦) បពិត្រនោះគឺមានការយុទ្ធាំងខ្លាយ ការចត្តំទិស្សក្តិយ
ក្បាច់ក្តិយាំង ៣០ ខ្ញុំសំរេចនឹរឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកដ៏មាន
ការយុទ្ធាំងខ្លាយក្នុងមាបត្តិទាំងនេះ លោកទាំងខ្លាយ បរិសុទ្ធហើយឬ
ខ្ញុំសួរជាគំរប់ពីរដងដែរ លោកទាំងខ្លាយ បរិសុទ្ធហើយឬ ខ្ញុំសួរជា
គំរប់បីដងដែរ លោកទាំងខ្លាយ បរិសុទ្ធហើយឬ លោកដ៏មានការយុ
ទ្ធាំងខ្លាយ សុទ្ធតែជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងនេះហើយ ហេតុនោះបាន
ជាស្ងៀមនៅ ខ្ញុំចាំកាន់យកការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

៨មេ ទោ បជាយស្មន្តេ ទ្វេ ឧបុតំ ចាចិត្តិយា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

មុសាវាទវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[១៧៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆន្នត្ថេរោ សង្ឃប្បត្តោ ឯតទវោច ។ សោ តិត្តិរយេហិ សន្ទំ សល្លបន្តោ អវិជានន្តំ បដិជានាតិ បដិជានន្តំ អវិជានាតិ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ សម្បជានមុសា ភាសតិ សង្កិត្តំ ភេក្ខា វិសំវាទេតិ ។ តិត្តិយា ខុដ្ឋាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ ភាសំ ហិ ជាយ ឆន្នត្ថេរោ សង្ឃប្បត្តោ អម្ហេហិ សទ្ធិំ សល្លបន្តោ អវិជានន្តំ បដិជានាតិ បដិជានន្តំ អវិជានាតិ សល្លបតិ

បាចិត្តិយាទិអាគតាយុតានិ ឥមស្មិំ បាចិត្តិយេ ៨៦

តានិ ឥមេនេវ ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទិសិតព្ពានិ ។

មុសាវាទវគ្គ បឋមសិក្ខាបទ

[១៧៣] សម័យនោះ ព្រះសង្ឃភត្តទួងជាម្ចាស់ជំមានព្រះភាគ ព្រះអង្គនិងនៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នត្ថភិក្ខុជាសង្ឃប្តិទ្រែជាអ្នកហុចពាក្យសំដី ។ ឆន្នត្ថភិក្ខុនោះចរចាជាមួយទំនិភ្ជួយតាំនិទ្យាយ នេះចែកសំដី[1]ហើយទួលនិងន[2] ទួលដីនិះហើយត្រឡប់នេះចែកសំដីវិញ បិទបាំនិះហេតុជាទៃ ដោយហេតុជាទៃ រោលពាក្យកុហកដោយជំនឿទួន ធ្វើឲ្យរំលេចក្តីគំណាត់ហើយរោលឲ្យទុសតីគំណាត់នោះវិញ ។ តិត្តិយតាំនិទ្យាយរោលរោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ចុះហេតុអ្វីបានជាឆន្នត្ថភិក្ខុ ជាសង្ឃប្តិទ្រែរោលចរចាជាមួយនឹងយើនតាំនិទ្យាយ នេះចែកសំដីហើយទួលនិង ទួលដីនិះហើយ

---

១ តិតាឃ្យណាដែលទួលនិយាយទៅហើយមានន័យថា ជាពាក្យទុសមិនល្អ កំបាំនិះសេច ពាក្យនោះជាមិនមែនជាពាក្យរបស់ទួន ហៅថា នេះចែកសំដី ។ ២ តិតាឃ្យណាដែលទួលនិយាយទៅហើយដូចគ្នាពាក្យល្អព្រឹទ្ធិត្រូវ កំណត់ថាជាពាក្យរបស់ទួន នេះហៅថា ទួលនិង ។ អដ្ឋកថា ។

អញ្ញោ ឧត្តរិ បដិបត្តិ សម្បជានមុសា ភាសិ សម្បតិ
សង្ឃាទិ អាបត្តិ វិសំវាទេ សម្បតិ ។ អាបត្តិ ទ្វេ ទុក្កដស្ស
ទេសនំ ឯកង្គុលបព្ពំ ឧក្ខិត្តាយ ឧក្ខិត្តកេ ។ អនាបត្តិ
អជានន្តោ តេ ភិក្ខូ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិសុ
តេនុបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ សក្យបុត្តិយា
ឯតទវោចុំ សចេ ភន្តេ ភគវា អាកង្ខតិ តំ ភិក្ខុ
សព្ពំ តំ ភិក្ខុ អាបត្តិ ភគវន្តំ តំ ភិក្ខុយេវ
សព្ពំ សព្ពត្ថ តំ ភិក្ខុ អាបត្តិ ភគវន្តំ តំ ភិក្ខុ-
និត្វា អាបជ្ជាសិ អញ្ញោ ឧត្តរិ សម្បជានមុសា
ភាសិ សង្ឃាទិ អាបត្តិ វិសំវាទេ សម្បតិ ។ ឯតេ ទ្វេ
អាបត្តិ តំ ភិក្ខុយា ជាន យេន តេនេវ
ន ទេសំ ជិយោ ជានញ្ញាតំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ ភគវំ ហិ
ជាម ភន្តេ សក្យបុត្តិ តំ ភិក្ខុយេវ សព្ពំ សព្ពត្ថ
អាបជ្ជិត្វា បដិជានិស្សតិ បដិជានិត្វា អាបជ្ជិស្សតិ

តិស្សាបិ កុហនាយ ឥត្ថម្ភូតាយ ។ តេន ខោ បន សមយេន
ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចិតេ
ហោតិ ។ តេ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ
កថញ្ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ
អារោចេស្សន្តិ តុច្ឆា មុសាវាទា ពាហុល្លាយ
អាវត្តន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ ឧជ្ឈាយន្តានំ
ខិយ្យន្តានំ វិតាចេន្តានំ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ យេន
ភគវា តេនុបសង្កមិសុ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ
អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិសុ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នា
ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវន្តំ ឯតទវោចុំ ឥធ ភន្តេ
ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចិតេ
ហោតិ តេ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ
កថញ្ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ
អារោចេស្សន្តិ តុច្ឆា មុសាវាទា ពាហុល្លាយ
អាវត្តន្តិ ។ អថ ខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ
បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ
សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្ស-
ធម្មេ អារោចិតេ ហោតិ តេ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាយន្តិ
ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ កថញ្ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ
ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចេស្សន្តិ តុច្ឆា មុសាវាទា
ពាហុល្លាយ អាវត្តន្តិ ។ អថ ខោ ភគវា ភិក្ខូ
ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេត្វា សមាទបេត្វា
សមុត្តេជេត្វា សម្បហំសេត្វា ឧដ្ឋាយាសនា
ភិក្ខុសង្ឃំ អាមន្តេសិ តេន ហិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ
ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចិតេ
ហោតិ តេ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ
កថញ្ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ
អារោចេស្សន្តិ តុច្ឆា មុសាវាទា ពាហុល្លាយ
អាវត្តន្តិ ។ ន ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចេតព្ពំ
យោ អារោចេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តេន ហិ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្ស-
ធម្មេ អារោចិតេ ហោតិ តេ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាយន្តិ
ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ កថញ្ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ
ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចេស្សន្តិ តុច្ឆា មុសាវាទា
ពាហុល្លាយ អាវត្តន្តិ ។ ន ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ
អារោចេតព្ពំ យោ អារោចេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស
ទ្វេ ភិក្ខវេ ឧក្ខិត្តកេ ភិក្ខុ ឧក្ខិត្តានុវត្តកេ ។
តេន ហិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ
ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចិតេ ហោតិ តេ ភិក្ខូ
ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ កថញ្ហិ នាម
ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចេស្សន្តិ
តុច្ឆា មុសាវាទា ពាហុល្លាយ អាវត្តន្តិ ។ ន ភិក្ខវេ
ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចេតព្ពំ យោ អារោចេយ្យ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទ្វេ ភិក្ខវេ ឧក្ខិត្តកេ ភិក្ខុ
ឧក្ខិត្តានុវត្តកេ ។ តេន ហិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ
ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចិតេ
ហោតិ តេ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិតាចេន្តិ
កថញ្ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ
អារោចេស្សន្តិ តុច្ឆា មុសាវាទា ពាហុល្លាយ
អាវត្តន្តិ ។ ន ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មេ អារោចេតព្ពំ
យោ អារោចេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទ្វេ ភិក្ខវេ
ឧក្ខិត្តកេ ភិក្ខុ ឧក្ខិត្តានុវត្តកេ ។ តេន ហិ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឆព្ពគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តរិមនុស្ស-

អញ្ញេនញ្ញំ បដិច្ចសិទ្ធិតំ សម្បជានមុសា កាសិ សុត្តំ សង្កេតំ កត្វា វិសំវាទេសុទ្ធិតំ ។ អថខោ តេ តំភិក្ខូ កុក្កុច្ចាយន្តា ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភគ្គវកំ សង្ឃបុត្តំ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ត្វំ ភគ្គវ តិត្ថិយេហិ សទ្ធិំ សល្លបន្តោ អវជានិត្វា បដិជានិត្វា បដិជានិត្វា អវជានិត្វា អញ្ញេនញ្ញំ បដិច្ចសិ សម្បជានមុសា កាសិ សុត្តំ សង្កេតំ កត្វា វិសំវាទេសិតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ត្វំ មោឃបុរិស តិត្ថិយេហិ សទ្ធិំ សល្លបន្តោ អវជានិត្វា បដិជានិត្វា អវជានិត្វា បដិជានិត្វា អញ្ញេនញ្ញំ បដិច្ចសិ សម្បជានមុសា កាសិ សុត្តំ សង្កេតំ កត្វា វិសំវាទេសិ ឯតំ មោឃបុរិស អម្ប្រសន្នានំ ឯ បសាទាយ បសន្នានំ ឯ ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ សម្បជានមុសាវាទេ ចាចិត្តិយន្តិ ។

ពីតំណាន់ខោរវិញ ។ ដើមកំពុងតាំងឡាយនោះយកសេចក្តីនុ៎ះគ្រប់ខ្លួន ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះលោកភគ្គវភិក្ខុជាសង្ឃបុត្រក្នុងពេលនោះថា ម្នាលលោកភគ្គវ ឮបានប្រាប់ អ្នកពោលបានជាមួយអន្ធិ ដោយតិរច្ឆានតាំងឡាយ នេចវែកសំដីហើយចូលផឹង ចូលដំណឹងហើយត្រឡប់នេចវែកសំដីវិញ ប៉ិនប៉ាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃ ពោលតាស្ករុហកដោយដំណឹងខ្លួន ធ្វើខ្លួនសេចក្តីកំណត់ហើយពោលឲ្យខុសពីកំណត់នោះវិញ តើពិតមែនឬ ។ ហគ្គភភិក្ខុទ្តើយថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា នែមោឃបុរស ចុះហេតុអ្វី បានជាអ្នកឯងពោលបានជាមួយអន្ធិដោយតិរច្ឆានតាំងឡាយ នេចវែកសំដីហើយចូលផឹង ចូលដំណឹងហើយត្រឡប់នេចវែកសំដីវិញ ប៉ិនប៉ាំងហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ ពោលតាស្ករុហកដោយដំណឹងខ្លួន ធ្វើខ្លួនសេចក្តីកំណត់ហើយពោលឲ្យខុសពីកំណត់នោះវិញ នែមោឃបុរស ការនេះមិនមែនដើម្បីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬជាទីតាំងជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យកើនឡើងតែជ្រះថ្លាកន្លះទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អ្នកតាំងឡាយគប្បីសំដែងឲ្យទីនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុពោលតាស្ករុហកដោយដំណឹងខ្លួន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៧៤) សម្បជានមុសាវាទោ ជាឥ វិសំវាទនបុរេក្ខារស្ស ភិក្ខុ ឥមំ ឥមេហិ បញ្ចហិ អង្គេហិ អធិដ្ឋានំ ភិន្ទតិ អនាបត្តិ អជានន្តស្ស សុបន្តស្ស មេតំ អសុតំ សុបន្តំ មេតំ អមុតំ មុតំ មេតំ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតំ មេតំ ភិន្ទំ អភិន្ទំ មេតិ សុតំ អសុតំ មេតិ មុតំ អមុតំ មេតិ វិញ្ញាតំ អវិញ្ញាតំ មេតិ ។

(១៧៥) អភិន្ទំ ជាន ន ចក្ខុនា ភិន្ទំ ។ អសុតំ ជាន ន សោតេន សុតំ ។ អមុតំ ជាន ន ឃានេន ឃាយិតំ ន ជិវ្ហាយ សាយិតំ ន កាយេន ផុដ្ឋំ ។ អវិញ្ញាតំ ជាន ន មនសា វិញ្ញាតំ ។ ភិន្ទំ ជាន ចក្ខុនា ភិន្ទំ ។ សុតំ ជាន សោតេន សុតំ ។ មុតំ ជាន ឃានេន ឃាយិតំ ជិវ្ហាយ សាយិតំ កាយេន ផុដ្ឋំ ។ វិញ្ញាតំ ជាន មនសា វិញ្ញាតំ ។

(១៧៤) វែលៈហៅថា តាលតាក្យកុហក ដោយដីធ្វើខ្លះនោះ បានដល់ពាក្យដ៏តតួចតាក្យដ៏ទេវ ក្នុងគឺពាក្យដ៏ទេវ ដែលប្តេជ្ញាដ៏តតួច

[๑๗๖] ตีหาคาเรหิ อนิฏฺฐิเต กฐินสฺมิ-นฺติ มูลจฺฉินฺนกสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ปุพฺเพวสฺส โหติ มุสา กถินสฺมินฺติ กฐินสฺส โหติ มุสา กถินมีติ กถินสฺส โหติ มุสา มยา กถินนฺติ ฯ จตูหาคาเรหิ อนิฏฺฐิเต กฐินสฺมิ-นฺติ มูลจฺฉินฺนกสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ปุพฺเพวสฺส โหติ มุสา กถินสฺมินฺติ กฐินสฺส โหติ มุสา กถินมีติ กถินสฺส โหติ มุสา มยา กถินนฺติ วิญฺญาเย ญิฏฺฐิ ฯ ปญฺจหาคาเรหิ อนิฏฺฐิเต กฐินสฺมิ-นฺติ มูลจฺฉินฺนกสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ปุพฺเพวสฺส โหติ มุสา กถินสฺมินฺติ กฐินสฺส โหติ มุสา กถินมีติ กถินสฺส โหติ มุสา มยา กถินนฺติ วิญฺญาเย ญิฏฺฐิ วิญฺญาเย ๑ฏฺฐิ ฯ ฉหาคาเรหิ อนิฏฺฐิเต กฐินสฺมิ-นฺติ มูลจฺฉินฺนกสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ปุพฺเพวสฺส โหติ มุสา กถินสฺมินฺติ กฐินสฺส โหติ มุสา กถินมีติ กถินสฺส โหติ มุสา มยา

[๑๗๖] กิญฺจาปิ อิมสฺมึ ฉกฺกนิปาเต ปาฬิ อาคตา นตฺถิ, อถ โข ปาจิตฺติยาทิวณฺณนาย ปากฏตฺตา ปาฬิยา จ ปากฏตฺตา ปาฬิยา อาคตานิ วิย ปาจิตฺติยาทิวณฺณนา ปากฏา โหตีติ ปาจิตฺติยาทิวณฺณนา

บิดชุ่มอีนอูวาสจกัตตาบ่อจิตฺต ๑ บิดชุ่มอีนอูวาสจกัตตาภญบ่อจิตฺต ๑ ត្រូវភាពជ្ជាចិត្តិយ ។ កំពុងនិយាយកុហកដោយជំនឿខ្លួន ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនឃើញថាឃើញដោយអាការ ៧ យ៉ាងនិងមុខទីនិងពោលនិងថាអញនិងពោលកុហក ១ តំពុងពោលនឹងថាអញពោលកុហក ១ ពោលរួចហើយនឹងថាអញពោលកុហកហើយ ១ បិទជុំនីខ្លួវិដ្ឋិ ១ បិទជុំនីខ្លួវាសចកាត់ចិត្ត ១ បិទជុំនីខ្លួវាសចកាត្តិចូលចិត្ត ១ បិទជុំនីខ្លួវាសចកាត្តិតិតត្រែនី ១ ត្រូវភាពជ្ជាចិត្តិយ ។ កំពុងនិយាយកុហកដោយជំនឿខ្លួន ចំពោះភាគ្យដែលខ្លួនមិនឃើញថា អាត្មាឃើញ ។ បេ ។ វត្ថុដែលមិនបានពាល់ត្រូវថា អាត្មាបានពាល់ត្រូវ ។ បេ ។ កំពុងនិយាយកុហកដោយជំនឿខ្លួន ចំពោះហេតុដែលខ្លួនមិនដឹងច្បាស់ថា អាត្មាដឹងច្បាស់ ដោយអាការ ៧ យ៉ាង គឺ មុខទីនិងពោលនិងថាអញនិងពោលកុហក ១ តំពុងពោលនឹងថាអញពោលកុហក ១ ពោលរួចហើយនឹងថាអញពោលកុហកហើយ ១ ត្រូវភាពជ្ជាចិត្តិយ ។ កំពុងនិយាយកុហកដោយជំនឿខ្លួន ចំពោះហេតុដែលខ្លួនមិនដឹងច្បាស់ថា អាត្មាដឹងច្បាស់ ដោយអាការ ៦ យ៉ាង ។ បេ ។ អាការ ៥ យ៉ាង ។ បេ ។ អាការ ៤ យ៉ាង ។ បេ ។ អាការ ៣ យ៉ាង គឺ មុខទីនិងពោលនិងថា

អាត្មាដឹង ដឹងដ្ឋ វិនិច្ឆយ ដឹងដ្ឋ វិនិច្ឆយ ទុក្ខ ។ សន្តហាតាវេហិ អនិដ្ឋ ដឹងដ្ឋ មេតិ សម្បជានមុសាកថាន្តស្ស អាទត្តិ ទាឋិត្តិយស្ស បុព្វោស្ស ហោតិ មុសា កថាំស្សន្តិ កថាន្តស្ស ហោតិ មុសា កថាមីតិ កថិតស្ស ហោតិ មុសា ឥយា កថាំតន្តិ វិនិច្ឆយ ដឹងដ្ឋ វិនិច្ឆយ ទុក្ខ វិនិច្ឆយ កាវ ។ តីហាតាវេហិ អសុតំ សុតំ មេតិ ។ បេ ។ អមុតំ មុតំ មេតិ ។ បេ ។ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតំ មេតិ សម្បជានមុសាកថាន្តស្ស អាទត្តិ ទាឋិត្តិយស្ស បុព្វោស្ស ហោតិ មុសា កថាំស្សន្តិ កថាន្តស្ស ហោតិ មុសា កថាមីតិ កថិតស្ស ហោតិ មុសា ឥយា កថាំតន្តិ ។ បញ្ចហាតាវេហិ ។ បេ ។ បញ្ចហាតាវេហិ ។ បេ ។ ឆហាតាវេហិ ។ បេ ។ សត្តហាតាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតំ មេតិ

สมฺปชานมุสา กณฺฑสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส
ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ มุสา กณฺฑสฺส ปาจิตฺติ
มุสา กณฺฑสฺส ปาจิตฺติ กณฺฑสฺส ปาจิตฺติ
มุสา ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ มุสา ปจฺฉา
ภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ
มุสา ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ มุสา ปุเรภตฺตาทิสฺส
ปาจิตฺติ มุสา ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ ปจฺฉา-
ภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ มุสา ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ
ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ มุสา ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส
ปาจิตฺติ ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ มุสา
ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ
มุสา ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ ปจฺฉาภตฺตาทิสฺส
ปาจิตฺติ มุสา ปุเรภตฺตาทิสฺส ปาจิตฺติ

ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនឮថា គាត្មាឮផង ពាល់ត្រូវផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះពាក្យដែលខ្លួនមិនឮថា អាត្មាឮផង ជ័ន្ធឮស់ផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនឮថា អាត្មាឮផង ឃើញផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនឮថា អាត្មាឮផង ពាល់ត្រូវផង ជ័ន្ធឮស់ផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនឮថា អាត្មាឮផង ពាល់ត្រូវផង ឃើញផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនឮថា អាត្មាឮផង ពាល់ត្រូវផង ជ័ន្ធឮស់ផង ឃើញផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ តំក្នុងវិនយកុហកវោហារដ៏ទៃ ចំពោះវត្ថុដែលខ្លួនមិនបានពាល់ត្រូវថា អាត្មាបានពាល់ត្រូវផង ជ័ន្ធឮស់ផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ វត្ថុដែលខ្លួនមិនបានពាល់ត្រូវថា អាត្មាពាល់ត្រូវផង ឃើញផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ វត្ថុដែលខ្លួនមិនបានពាល់ត្រូវថា អាត្មាពាល់ត្រូវផង ឮផង ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។ បេ ។ វត្ថុដែលខ្លួនមិនបានពាល់ត្រូវថា

អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អសុតំ សុតន្តិ មេ មុតន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អសុតំ សុតន្តិ មេ វិញ្ញាតន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អសុតំ សុតន្តិ មេ ឆិដ្ឋន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អសុតំ សុតន្តិ មេ មុតន្តិ វិញ្ញាតន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អសុតំ សុតន្តិ មេ មុតន្តិ ឆិដ្ឋន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អសុតំ សុតន្តិ មេ មុតន្តិ វិញ្ញាតន្តិ ឆិដ្ឋន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អមុតំ មុតន្តិ មេ វិញ្ញាតន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អមុតំ មុតន្តិ មេ ឆិដ្ឋន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អមុតំ មុតន្តិ មេ សុតន្តិ ។ បេ ។ តំមហាគោវោហា អមុតំ មុតន្តិ

ទេ វិញ្ញាតញ្ច ឯដ្ឋញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អមុតំ មុតញ្ច ទេ វិញ្ញាតញ្ច សុតញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អមុតំ មុតញ្ច ទេ វិញ្ញាតញ្ច ឯដ្ឋញ្ច សុតញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតញ្ច ទេ ឯដ្ឋញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតញ្ច ទេ សុតញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតញ្ច ទេ មុតញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតញ្ច ទេ ឯដ្ឋញ្ច សុតញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតញ្ច ទេ ឯដ្ឋញ្ច មុតញ្ចតិ ។បេ។ តីហាកាវេហិ អវិញ្ញាតំ វិញ្ញាតញ្ច ទេ ឯដ្ឋញ្ច សុតញ្ច មុតញ្ចតិ សម្បជានមុសា កណ្ឌស្ស អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។បេ។

(១៧៨) តីហាកាវេហិ ឯដ្ឋំ អឯដ្ឋំ ទេតិ សម្បជានមុសា កណ្ឌស្ស អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស បុព្វេស្ស ហោតិ មុសា កណិស្សន្តិ កណ្ឌស្ស ហោតិ មុសា

គាត្តាបានាលំត្រែវេន ដឹងឮស់ផង ឃើញផង ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ វត្ថុវែលក្នុងមិនបានាលំត្រែវា គាត្តាបានាលំត្រែវេន ដឹងឮស់ផង ឮផង ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ វត្ថុវែលក្នុងមិនបានាលំត្រែវា គាត្តាបានាលំត្រែវេន ដឹងឮស់ផង ឃើញផង ឮផង ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ វត្ថុវែលក្នុងមិនដឹងឮស់ថា គាត្តាដឹងឮស់ផង ឃើញផង ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ វត្ថុវែលក្នុងមិនដឹងឮស់ថា គាត្តាដឹងឮស់ផង ឮផង ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ វត្ថុវែលក្នុងមិនដឹងឮស់ថា គាត្តាដឹងឮស់ផង ឃើញផង ឮផង ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ វត្ថុវែលក្នុងមិនដឹងឮស់ថា គាត្តាដឹងឮស់ផង ឃើញផង នាលំត្រែវេន ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ។បេ។ តំក្នុងិយាយកុហកដោយដឹងខ្លួន ចំពោះវត្ថុវែលក្នុងមិនដឹងឮស់ថា គាត្តាដឹងឮស់ផង ឃើញផង ឮផង នាលំត្រែវេន ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ត្រែវគោមក្តីបាចិត្តិយ ។បេ។

(១៧៨) តំក្នុងិយាយកុហកដោយដឹងខ្លួន ចំពោះវត្ថុវែលក្នុងបានឃើញថា គាត្តាមិនឃើញ ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ត ម្នុនឮនិងគោល តែងថាអញ្ញនិងគោលកុហក ១ តំក្នុងិគោលដឹងថាអញ្ញគោលកុហក ១

កណាមីតំ កណិតស្ស ហោតិ មុសា មយា កណិ-
តន្តិ ។ ចតុហាកាវេហិ ។ បេ ។ បញ្ចហាកាវេហិ
។ បេ ។ ឆហាកាវេហិ ។ បេ ។ សត្តហាកាវេហិ ឯដ្ឋ
អដ្ឋហិ ទេតិ សម្បជានមុសា កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាឋិ-
ត្តិយស្ស បុព្វោស្ស ហោតិ មុសា កណិស្សន្តិ កណាទ្ធស្ស
ហោតិ មុសា កណាមីតិ កណិតស្ស ហោតិ មុសា
មយា កណិតន្តិ វិឯ្ឋាយ ឯដ្ឋ វិឯ្ឋាយ ទ្វេ វិឯ្ឋាយ
តីណិ វិឯ្ឋាយ ភវិ ។ តីហាកាវេហិ សុតំ អសុតំ
ទេតិ ។ បេ ។ មុតំ អមុតំ ទេតិ ។ បេ ។ វិញ្ញាតំ
អវិញ្ញាតំ ទេតិ សម្បជានមុសា កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ
ទាឋិត្តិយស្ស បុព្វោស្ស ហោតិ មុសា កណិស្សន្តិ
កណាទ្ធស្ស ហោតិ មុសា កណាមីតិ កណិតស្ស
ហោតិ មុសា មយា កណិតន្តិ ។ ចតុហាកាវេហិ
។ បេ ។ បញ្ចហាកាវេហិ ។ បេ ។ ឆហាកាវេហិ ។ បេ ។

កោសម្ពេហីយតីតិ អញ្ញោ កោសម្ពេ កុហកោហីយ ១ ត្រែវាចត្តិចាចិត្តិយ ។
តំកុទិយេយកុហកោយតីតិ ទុក្ខេ ចំកោះវត្ថុវែលទ្ធុនចាន់យល់ឮថា អត្ថ
មិនយល់ឮ រៀយកាការ ៤ យ៉ាង ។ បេ ។ កាការ ៥ យ៉ាង ។ បេ ។
កាការ ៦ យ៉ាង ។ បេ ។ កាការ ៧ យ៉ាងគឺ មុខទ្វីរកោលតែតថា
អញ្ញទ្វីរកោលកុហក ១ តំកុទ្វីរកោលថ្វីថាអញ្ញកោលកុហក ១ កោល
ប្លែហើយថ្វីថាអញ្ញកោលកុហកហើយ ១ ចិទ្ធ្យាំងទ្វីរទ្វីរ ១ ចិទ្ធ្យាំង
ទ្វីរសេចក្តីតាចិត្ត ១ ចិទ្ធ្យាំងទ្វីរសេចក្តីប្លែលចិត្ត ១ ចិទ្ធ្យាំងទ្វីរសេចក្តី
តិតក្រែង ១ ត្រែវាចត្តិចាចិត្តិយ ។ តំកុទ្វីយេយកុហកោយថ្វីថាទ្ធុន
ចំកោះភាក្យវែលទ្ធុនចាន់ឮថា អត្ថមិនចាន់ឮ រៀយកាការ ៣ យ៉ាង
។ បេ ។ តំកុទ្វីយេយកុហកោយថ្វីថាទ្ធុន ចំកោះវត្ថុវែលទ្ធុនចាន
ការល់ក្រែងថា អត្ថមិនចាន់ការល់ក្រែង ។ បេ ។ តំកុទ្វីយេយកុហកោយ
ថ្វីថាទ្ធុន ចំកោះហេតុវែលទ្ធុនចាន់ថ្វីថាល្អស់ថា អត្ថមិនចាន់ថ្វីថាល្អស់
រៀយកាការ ៣ យ៉ាងគឺ មុខទ្វីរកោលតែតថាអញ្ញទ្វីរកោលកុហក ១
តំកុទ្វីរកោលថ្វីថាអញ្ញកោលកុហក ១ កោលប្លែហើយថ្វីថាអញ្ញកោល
កុហកហើយ ១ ត្រែវាចត្តិចាចិត្តិយ ។ តំកុទ្វីយេយកុហកោយថ្វីថាទ្ធុន
ចំកោះហេតុវែលទ្ធុនថ្វីថាល្អស់ថា អត្ថមិនថ្វីថាល្អស់ រៀយកាការ ៤
យ៉ាង ។ បេ ។ កាការ ៥ យ៉ាង ។ បេ ។ កាការ ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

สตฺตหากาเรหิ วิญฺญาตํ อวิญฺญาตํ เมถุนํ สมฺปฏิจฺจ อนาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ปุเรภตฺตสฺส เมถุนํ ธมฺมํ กณิฏฺฐงฺคุลิปพฺพตฺตาย กณิฏฺฐงฺคุลิยา เมถุนธมฺมปฺปฏิเสวนาย อนาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส เมถุนธมฺมปฺปฏิเสวนาย ปาจิตฺติยสฺส ปเทสปฺปฏิเสวนาย ปาจิตฺติยสฺส ปเทสปฺปฏิเสวนาย ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

(๑๙๔) ตีหากาเรหิ ปฏิสนฺธิ มูลปฏิสนฺธิ เมถุนธมฺมปฺปฏิเสวนาย ปาราชิกสฺส ฯ เอ ฯ

វិញ្ញាតញ្ចាតិ ។ បេ ។ សុតំ ខុតញ្ច មេ ឯដ្ឋញ្ចាតិ ។ បេ ។ សុតំ ខុតញ្ច មេ វិញ្ញាតញ្ច ឯដ្ឋញ្ចាតិ សម្បជានមុសាវាទស្ស អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ បេ ។ តីហាការេហិ មុតំ វិញ្ញាតំ មេតិ ។ បេ ។ មុតំ ឯដ្ឋំ មេតិ ។ បេ ។ មុតំ សុតំ មេតិ ។ បេ ។ តីហាការេហិ មុតំ វិញ្ញាតញ្ច មេ ឯដ្ឋញ្ចាតិ ។ បេ ។ មុតំ វិញ្ញាតញ្ច មេ សុតញ្ចាតិ ។ បេ ។ មុតំ វិញ្ញាតញ្ច មេ ឯដ្ឋញ្ច សុតញ្ចាតិ ។ បេ ។ តីហាការេហិ វិញ្ញាតំ ឯដ្ឋំ មេតិ ។ បេ ។ វិញ្ញាតំ សុតំ មេតិ ។ បេ ។ វិញ្ញាតំ មុតំ មេតិ ។ បេ ។ តីហាការេហិ វិញ្ញាតំ ឯដ្ឋញ្ច មេ សុតញ្ចាតិ ។ បេ ។ វិញ្ញាតំ ឯដ្ឋញ្ច មេ មុតញ្ចាតិ ។ បេ ។ វិញ្ញាតំ ឯដ្ឋញ្ច មេ សុតញ្ច មុតញ្ចាតិ សម្បជានមុសាវាទស្ស អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ បេ ។

ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនឮថា គាត្មាតាល់ត្រូវនេយ្យបុគ្គល ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនឮថា គាត្មាតាល់ត្រូវនេយ្យបុគ្គល ដឹងច្បាស់នេយ្យបុគ្គល ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ បេ ។ តំខុនិយាយកុហក ដោយដឹងខ្លួន ចំពោះភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនតាល់ត្រូវថា គាត្មាដឹងច្បាស់ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនតាល់ត្រូវថា គាត្មាឃើញ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនតាល់ត្រូវថា គាត្មាឮ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនតាល់ត្រូវថា គាត្មាដឹងច្បាស់ផង ឃើញផង ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនតាល់ត្រូវថា គាត្មាដឹងច្បាស់ផង ឮផង ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនតាល់ត្រូវថា គាត្មាដឹងច្បាស់ផង ឃើញផង ឮផង ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនដឹងច្បាស់ថា គាត្មាឃើញ ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនដឹងច្បាស់ថា គាត្មាឮ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនដឹងច្បាស់ថា គាត្មាតាល់ត្រូវឃើញ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនដឹងច្បាស់ថា គាត្មាឃើញផង ឮផង ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ភិក្ខុវិដ្ឋមេ ខ្លួនដឹងច្បាស់ថា គាត្មាតាល់ត្រូវផង ដោយគាថាវញ្ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ បេ ។

(๑๘๐) ตีหาคาเรหิ ติหฺเน เวมตีเกา ติณฺณ โจเกหเยฺยตี ติณฺณ ฉสฺสาตี ติณฺณ ปมุฏฺโ[๑] เหาติ ติณฺณ ติณฺณ สมฺปชาเนมุสา กเณฺณ สฺส อาปชฺชติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ เป ฯ ติณฺณ เม สุตฺตา ติณฺณ มุตฺตา ติณฺณ สมฺปชาเนมุสา กเณฺณ สฺส อาปชฺชติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ เป ฯ สุเต เวมตีเกา สุตํ โจเกหเยฺย-ตี สุตํ ฉสฺสาตี สุตํ ปมุฏฺโ เหาติ ฯ เป ฯ มุเต เวมตีเกา มุตํ โจเกหเยฺยตี มุตํ ฉสฺสาตี มุตํ ปมุฏฺโ เหาติ ฯ เป ฯ ตีหาคาเรหิ ติณฺณเต เวมตีเกา ติณฺณ โจเกหเยฺยตี ติณฺณ ฉสฺสาตี ติณฺณ ปมุฏฺโ เหาติ ติณฺณ เม สุตฺตา ติณฺณ มุตฺตา ติณฺณ สมฺปชาเนมุสา กเณฺณ สฺส อาปชฺชติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ เป ฯ ติณฺณเต สุเต ติณฺณเต มุเต ติณฺณ สมฺปชาเนมุสา กเณฺณ สฺส อาปชฺชติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ เป ฯ

๑ ว. ส. ปมุฏฺโ ฯ

(๑๘๐) ภิกฺขุมฺหาเนสเจตฺตสมฺปฏิจฺฉนฺเนภิกฺขุโนยาจิ (ก๎ก) มิเน เปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ฉนฺนมิเนทาเนปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ภิกฺขุโนปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) เตนยาจเนสมฺภวโตยาจิ ฯ เป ฯ ภิกฺขุมฺหาเนสเจตฺตสมฺปฏิจฺฉนฺเนภิกฺขุโนยาจิตฺวา (ก๎ก) มิเน เปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ฉนฺนมิเนทาเนปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ภิกฺขุโนปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) เตนยาจเนสมฺภวโตยาจิ ฯ เป ฯ ภิกฺขุมฺหาเนสเจตฺตสมฺปฏิจฺฉนฺเนภิกฺขุโนยาจิตฺวา (ก๎ก) มิเน เปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ฉนฺนมิเนทาเนปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ภิกฺขุโนปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) เตนยาจเนสมฺภวโตยาจิ ฯ เป ฯ ภิกฺขุมฺหาเนสเจตฺตสมฺปฏิจฺฉนฺเนภิกฺขุโนยาจิตฺวา (ก๎ก) มิเน เปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ฉนฺนมิเนทาเนปฺปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) ภิกฺขุโนปหิตฺวาโนทาเนยาจิ (ก๎ก) เตนยาจเนสมฺภวโตยาจิ ฯ เป ฯ

វិញ្ញាតញ្ច មេ ឥដ្ឋញ្ច សុតញ្ចាតំ ។ បេ ។ វិញ្ញាតញ្ច មេ ឥដ្ឋញ្ច មុតញ្ចាតំ ។ បេ ។ វិញ្ញាតញ្ច មេ ឥដ្ឋញ្ច សុតញ្ច មុតញ្ចាតំ សម្បជានមុសា កណាឥដ្ឋស្ស អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ពុទ្ធវាស្ស ហោតិ មុសា កណាំសច្ចំ កណាឥដ្ឋស្ស ហោតិ មុសា កណាមិតំ កណាំតស្ស ហោតិ មុសា មយា កណាំតញ្ច ។ ជតូហាកាវេហិ ។ បេ ។ បញ្ចហាកាវេហិ ។ បេ ។ ឆហាកាវេហិ ។ បេ ។ សត្តហាកាវេហិ វិញ្ញាតេ វេមតិកោ វិញ្ញាតេ ញោតេ វិញ្ញាតំ ឧស្សវតិ វិញ្ញាតំ បមុដ្ឋោ ហោតិ វិញ្ញាតញ្ច មេ ឥដ្ឋញ្ច សុតញ្ច មុតញ្ចាតំ សម្បជានមុសា កណាឥដ្ឋស្ស អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ពុទ្ធវាស្ស ហោតិ មុសា កណាំសច្ចំ កណាឥដ្ឋស្ស ហោតិ មុសា កណាមិតំ កណាំតស្ស ហោតិ មុសា មយា កណាំតញ្ច វិឥដ្ឋាយ ឥដ្ឋំ វិឥដ្ឋាយ ឥដ្ឋន្តិ វិឥដ្ឋាយ ពុទ្ធំ វិឥដ្ឋាយ ការំ ។

ឯ បេ ឯ ថាតញ្ញាជំនួសវ៉ាន យើញវ៉ាន ឮវ៉ាន ឯ បេ ឯ ថាតញ្ញាជំនួសវ៉ាន យើញវ៉ាន តាល់ស្រែវ៉ាន ឯ បេ ឯ កំពុងសោសភាក្យកុហក ដោយជំនឿខ្លួនថា តាញ្ញាជំនួសវ៉ាន យើញវ៉ាន ឮវ៉ាន តាល់ស្រែវ៉ាន ដោយតាការ៣ យ៉ាង គឺ មុខនឹងសោសតែងថាអញនឹងសោសកុហក ១ កំពុងសោសជំនឿថាអញសោសកុហក ១ សោសរួចហើយជំនឿថាអញសោសកុហក រហើយ ១ ។ កំពុងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងហេតុផែលខ្លួនជំនឿនួសំ (ក្តី) មិនដឿហេតុផែលខ្លួនជំនឿនួសំ (ក្តី) លើកមិនបានខ្លួនហេតុផែលខ្លួនជំនឿនួសំ (ក្តី) ភ្លេចហេតុផែលខ្លួនជំនឿនួសំ (ក្តី) ហើយសោសតាក្យកុហកដោយជំនឿខ្លួនថា តាញ្ញាជំនួសវ៉ាន យើញវ៉ាន ឮវ៉ាន តាល់ស្រែវ៉ាន ដោយតាការ៤ យ៉ាង ឯ បេ ឯ តាការ៥ យ៉ាង ឯ បេ ឯ តាការ៦ យ៉ាង ឯ បេ ឯ តាការ៧ យ៉ាង គឺ មុខនឹងសោសជំនឿថាអញនឹងសោសកុហក ១ កំពុងសោសជំនឿថាអញសោសកុហក ១ សោសរួចហើយជំនឿថាអញសោសកុហករហើយ ១ ចិត្តចាំនួនជាតិ ១ ចិត្តចាំនួនជាតិ សេចក្តីតាប់ចិត្ត ១ ចិត្តចាំនួនជាតិចួលចិត្ត ១ ចិត្តចាំនួនជាតិពិតស្រែនឹង ១ ស្រែវាបត្តិចាចិត្តិយ ឯ

(๑๘๑) *ภาชนฺตเรน ภาชนมุกฺขโต ปิวนฺตสฺส ภาชนมุขโต ปิวนฺตสฺส

ទុតិយសិក្ខាបទំ

[១៨៦] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភេសលេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធិ អស្ហោន្តា[1] ភេសលេ ភិក្ខូ ឧមសន្តិ ជាតិយាបិ ជាមេនបិ តោត្តេនបិ ភេរេនបិ សិប្បេនបិ អាគាដេនបិ លិង្គេនបិ កម្មលេសេនបិ អាបត្តិយាបិ ហីនេនបិ អក្កោសេន ពុំសេន្តិ[2] ភង្គេន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភេសលេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធិ អស្ហោន្តា ភេសលេ ភិក្ខូ ឧមសិស្សន្តិ ជាតិយាបិ ជាមេនបិ តោត្តេនបិ ភេរេនបិ សិប្បេនបិ អាគាដេនបិ លិង្គេនបិ កម្មលេសេនបិ អាបត្តិយាបិ ហីនេនបិ អក្កោសេន ពុំសេស្សន្តិ[3] ភង្គេស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

---

* ម. ឧ. អស្ហោន្តា ។ ២-៣ ពុំសេន្តិ ។

សិក្ខាបទទី ២

(១៨៦) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឆព្គគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ឈ្លោះទំនឹងពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ គោលពាក់ព័ន្ធនឹងភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ តិះដៀលទាស់ទែងដោយជាតិខ្លះ ឈ្មោះខ្លះ គោត្តខ្លះ ការងារខ្លះ សិល្បសាស្ត្រខ្លះ អាពាធខ្លះ កេរខ្លះ តិះសៀតខ្លះ អាបត្តិខ្លះ ពាក្យដៀលជំទាស់ផ្សេងៗខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល បង្កើតជាឮថា ហេតុដូចម្តេច ភិក្ខុទាំងឡាយ-ភិក្ខុទាំងឡាយ ឈ្លោះទំនឹងភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ គោលពាក់ព័ន្ធនឹងភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ តិះដៀលទាស់ទែងដោយជាតិខ្លះ ឈ្មោះខ្លះ គោត្តខ្លះ ការងារខ្លះ សិល្បសាស្ត្រខ្លះ អាពាធខ្លះ កេរខ្លះ តិះសៀតខ្លះ អាបត្តិខ្លះ ពាក្យដៀលជំទាស់ផ្សេងៗខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។*

ปฏิ ตสฺมา ทุฏฺฐา ภิกฺขเว เภสชฺชเลหา ภิกฺขุนิ ปฏิ ภณฺฑนา เภสชฺเช ภิกฺขุ ทิมสฺส ฆาตยติ ฆาเตยฺย ปิ ฆาเตยฺย ปิ ฉินฺทติ ฉินฺเทยฺย ปิ ภินฺทติ ภินฺเทยฺย ปิ ทหติ ทเหยฺย ปิ วิลุมฺปติ วิลุมฺเปยฺย ปิ ปาเปติ ปาเปยฺย ปิ อนฺตมโส เอกาหมฺปิ นิมนฺตนมฺปิ น สาทิยติ น สาทิยิตพฺพนฺติ ฯ ปฏิ ตสฺมา ทุฏฺฐา ภิกฺขเว เภสชฺชเลหา ภิกฺขุนิ ปฏิ ภณฺฑนา เภสชฺเช ภิกฺขุ ทิมสฺส ฆาตยติ ฆาเตยฺย ปิ ฉินฺทติ ฉินฺเทยฺย ปิ ภินฺทติ ภินฺเทยฺย ปิ ทหติ ทเหยฺย ปิ วิลุมฺปติ วิลุมฺเปยฺย ปิ ปาเปติ ปาเปยฺย ปิ อนฺตมโส เอกาหมฺปิ นิมนฺตนมฺปิ น สาทิยติ น สาทิยิตพฺพนฺติ ฯ ปฏิ ตสฺมา ทุฏฺฐา ภิกฺขเว เภสชฺชเลหา ภิกฺขุนิ ปฏิ ภณฺฑนา เภสชฺเช ภิกฺขุ ทิมสฺส ฆาตยติ ฆาเตยฺย ปิ ฉินฺทติ ฉินฺเทยฺย ปิ ภินฺทติ ภินฺเทยฺย ปิ ทหติ ทเหยฺย ปิ วิลุมฺปติ วิลุมฺเปยฺย ปิ ปาเปติ ปาเปยฺย ปิ อนฺตมโส เอกาหมฺปิ นิมนฺตนมฺปิ น สาทิยติ น สาทิยิตพฺพนฺติ ฯ

(๑๘๓) ภูตปุพฺพนฺติ ภิกฺขเว ภญฺญกสิลายนฺ อญฺญตรสฺส พฺราหฺมณสฺส ธญฺญวิสาเณ ฆาต ตณฺฑุลา

๑-๖ ปาฬิยา ติ ฯ

ตฺรายมตฺถวณฺณนา ภิกฺขุนิ ปฏิ ภณฺฑนา ภิกฺขุนิ ปฏิ ภณฺฑนา ชาต

អហោសិ ។ អថខោ អាកុរ៉ា ឧច្ឆុវិសាលោ តលិតច្ឆោ
តំ ព្រាហ្មណំ ឯតទវោច តុច្ឆ តុំ ព្រាហ្មណ សេដ្ឋិ
សន្តុំ សហស្សេន អត្ថិនំ ភរោមិ មយ្ហំ តលិតច្ឆោ
សតសហស្សំ អតិរេកំ បរិច្ចត្តន្តិ ។ អថខោ អាកុរ៉ា
សោ ព្រាហ្មណោ សេដ្ឋិនោ សន្តុំ សហស្សេន អត្ថិនំ
អកាសិ មយ្ហំ តលិតច្ឆោ សតសហស្សំ អតិរេកំ
បរិច្ចត្តន្តិ ។ អថខោ អាកុរ៉ា សោ ព្រាហ្មណោ
សតសហស្សំ អតិរេកំ ត្វា ឧច្ឆុវិសាលំ តលិតច្ឆុំ យុត្តិំ ត្វា
ឯតទវោច អញ្ច ភោ វសុ ភោជាតិ ។ អថខោ
អាកុរ៉ា ឧច្ឆុវិសាលោ តលិតច្ឆោ តត្ថេវ អដ្ឋាសិ ។
អថខោ អាកុរ៉ា សោ ព្រាហ្មណោ សហស្សេន បក-
ដិនោ បដ្ឋាយិ ។ អថខោ អាកុរ៉ា ឧច្ឆុវិសាលោ
តលិតច្ឆោ តំ ព្រាហ្មណំ ឯតទវោច តិស្ស តុំ ព្រាហ្មណ
បដ្ឋាយសីតិ ។ តថា ហិ បនាហំ ភោ តយា
សហស្សេន បកដិនោតិ ។ តិស្ស ខន ម តុំ
ព្រាហ្មណ អត្ថិ តុដ្ឋភាវេន ទាយេសិ តុច្ឆ តុំ

ម្ចាលភ័ក្តុតាំងពីល្ងាយ ក្នុងកាលនោះ គោឈ្មោះឧច្ឆុវិសាលបានឱយ
ពាក្យនេះនឹងព្រាហ្មណ៍នោះថា បពិត្រព្រាហ្មណ៍ ចូរអ្នកទៅនិយាយក្នុងសំ
ទីនេះសិន្តីជាក់មួយពាន់កហាបណៈថា គោបស់ខ្ញុំនឹងនាំយកទេះមួយយ
ដែលបង្ហាប់ឱ្យពេញបាន ។ ម្ចាលភ័ក្តុតាំងពីល្ងាយ លើបព្រាហ្មណ៍នោះ
បានភ្ញាល់នឹងសន្តិជាក់មួយពាន់កហាបណៈថា គោបស់ខ្ញុំនឹងនាំយកទេះ
ចំនួនមួយយ៉ាងដែលបង្ហាប់ឱ្យពេញបាន ។ ម្ចាលភ័ក្តុតាំងពីល្ងាយ ព្រាហ្មណ៍
នោះបន្ទរទេះមួយយ៉ាងភ្លាប់ឱ្យពេញតែនឹមគោឈ្មោះឧច្ឆុវិសាល រួចហើយនិយាយ
ពាក្យនេះថា នែគោតៀប ឯងនាំយកទៅ នែគោតៀប ឯងនាំយកមកទៅ ។
ម្ចាលភ័ក្តុតាំងពីល្ងាយ កាលនោះ គោឈ្មោះឧច្ឆុវិសាល តំណាក់ខ្ញុំក្នុងនឹង
នោះឯង ។ ម្ចាលភ័ក្តុតាំងពីល្ងាយ ឯព្រាហ្មណ៍នោះតែងភ្ញាល់សេដ្ឋីអស់មួយ
ពាន់កហាបណៈហើយក៏សុបសៅក្នុងកាលនោះឯង ។ ម្ចាលភ័ក្តុតាំងពីល្ងាយ
លុះគោឧច្ឆុវិសាលបានឱយពាក្យនេះនឹងព្រាហ្មណ៍នោះថា បពិត្រ
ព្រាហ្មណ៍ ហេតុអ្វីក៏អ្នកសុបសៅ ។ ព្រាហ្មណ៍ឆ្លើយថា នែគោ
ដ៏ចំរើន បានជាសុបសៅ ព្រោះអ្នកឯងនឹងឱ្យខ្ញុំចាញ់សេដ្ឋីអស់មួយពាន់
កហាបណៈ ។ គោឧច្ឆុវិសាលសួរថា ព្រាហ្មណ៍ ខ្ញុំម៉ិនមែនជាសត្វនៅ
ប៉ុនហតុអ្វី ក៏អ្នកឯងនឹងហៅខ្ញុំថាសត្វនៅ ព្រាហ្មណ៍ចូរអ្នកឯងនាំទៅភ្ញាល់

ព្រាហ្មណោ សេដ្ឋិនោ សន្តិកំ គន្ត្វា ទ្វីហិ សហាយេហិ អត្តនោ គមនាគមនំ ទស្សេត្វា តេសំ ទ្វីសុ ជនេសុ ឯកំ ឧបដ្ឋាកំ កត្វា ឯកំ អាទាយ អគមាសិ ។ អថ នំ សេដ្ឋិ ឃរេ ឋបេត្វា ទ្វីហិ សហាយេហិ សទ្ធិំ អត្តនោ គមនាគមនំ ទស្សេសិ ។ តេ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ ទិស្វា ‘‘ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន ភវិតព្ពំ’’ ន្តិ ញត្វា ‘‘ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា អម្ហេហិ សទ្ធិំ គមនាគមនំ ទស្សេសិ, ន ទានិ តេ ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន កិច្ចំ អត្ថិ, ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា គច្ឆាមា’’ តិ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ អាទាយ អគមំសុ ។ តេ តត្ថ គន្ត្វា ‘‘ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន ភវិតព្ពំ’’ ន្តិ ញត្វា ‘‘ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា អម្ហេហិ សទ្ធិំ គមនាគមនំ ទស្សេសិ, ន ទានិ តេ ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន កិច្ចំ អត្ថិ, ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា គច្ឆាមា’’ តិ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ អាទាយ អគមំសុ ។ តេ តត្ថ គន្ត្វា ‘‘ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន ភវិតព្ពំ’’ ន្តិ ញត្វា ‘‘ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា អម្ហេហិ សទ្ធិំ គមនាគមនំ ទស្សេសិ, ន ទានិ តេ ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន កិច្ចំ អត្ថិ, ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា គច្ឆាមា’’ តិ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ អាទាយ អគមំសុ ។

(๑๘๔) មនាបមេវ កាសេយ្យ ញាតមជ្ឈេ កុដាចនំ
មជ្ឈេ កាសទានស្ស សុភាវំ ទុតិយម្ហិ
ទុតិយញ្ចំ អលង្ការេ តតិយេ ចត្តមនោ អហុតំ ។

ឥតិ សេដ្ឋិនោ សន្តិកំ គន្ត្វា ‘‘ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន ភវិតព្ពំ’’ ន្តិ ញត្វា ‘‘ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា អម្ហេហិ សទ្ធិំ គមនាគមនំ ទស្សេសិ, ន ទានិ តេ ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន កិច្ចំ អត្ថិ, ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា គច្ឆាមា’’ តិ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ អាទាយ អគមំសុ ។ តេ តត្ថ គន្ត្វា ‘‘ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន ភវិតព្ពំ’’ ន្តិ ញត្វា ‘‘ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា អម្ហេហិ សទ្ធិំ គមនាគមនំ ទស្សេសិ, ន ទានិ តេ ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន កិច្ចំ អត្ថិ, ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា គច្ឆាមា’’ តិ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ អាទាយ អគមំសុ ។ តេ តត្ថ គន្ត្វា ‘‘ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន ភវិតព្ពំ’’ ន្តិ ញត្វា ‘‘ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា អម្ហេហិ សទ្ធិំ គមនាគមនំ ទស្សេសិ, ន ទានិ តេ ឥមិនា ឧបដ្ឋាកេន កិច្ចំ អត្ថិ, ឥមំ ឃរេ ឋបេត្វា គច្ឆាមា’’ តិ តស្ស ឧបដ្ឋាកំ អាទាយ អគមំសុ ។

(๑๘๔) មនាបមេវ កាសេយ្យ ញាតមជ្ឈេ កុដាចនំ
មជ្ឈេ កាសទានស្ស សុភាវំ ទុតិយម្ហិ
ទុតិយញ្ចំ អលង្ការេ តតិយេ ចត្តមនោ អហុតំ ។

(១៨៥) ឧជាបិ មេ កិត្តយេ អមនាបា ចុំសជា[១] វត្តព្វា កិមង្គំ បនេសាហំ មជាបា ភវិស្សតិ ចុំសជា[២] វត្តព្វា នេតំ កិត្តយេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ហិ បន កិត្តយេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ខុទ្ទានុខុទ្ទកញ្ច ទុមសភវេ ទាចិត្តិយន្តិ ។

(១៨៦) ទុមសភវោ ជាម ឧសភា អាការេហិ ទុមសតិ ជាតិយាហិ ជាមេនហិ តោត្តេនហិ តន្តេនហិ សិប្បេនហិ អាគារេនហិ លិង្គេនហិ តិត្ថិលេសេនហិ អាបត្តិយាហិ ហីនេនហិ អញ្ញោសេជាតិ ។

(១៨៧) ជាតិ ជាម ទ្វេ ជាតិយោ ហីនា ច ជាតិ ខុត្តិដ្ឋា ច ជាតិ ។ ហីនា ជាម ជាតិ ឧណ្ណាសជាតិ វេសាជាតិ នេសាទជាតិ រថការជាតិ បុក្កុសជាតិ ឯសា ហីនា ជាម ជាតិ ។ ខុត្តិដ្ឋា ជាម ជាតិ ខត្តិយជាតិ ព្រាហ្មណជាតិ ឯសា ខុត្តិដ្ឋា ជាម ជាតិ ។

[១] ចុំសនាយំ ។

(១៨៥) ម្នាលកិត្តយ ពាក្យដ៏ប្រសើរខ្លះ មិនជាទីគាប់ចិត្តដល់ឥតកន្តនីកាលខ្លះ សំដីដ៏ប្រសើរខ្លះ ក្នុងទីណាជាទីគាប់ចិត្តក្នុងកាលខ្លះ ម្នាលកិត្តយ ព្រោះហេតុនេះ ដូចម្តេចបាន ម្នាលកិត្តយ ព្រោះហេតុនេះមិនមែនជាន់ឲ្យជ្រែះថ្លា ដល់អ្នកដែលមិនជាន់ជ្រែះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិត្តយ ឯអ្នកជាន់ឲ្យ ឯអ្នកជាន់ឲ្យនូវសិក្ខាបទតូចតាចនេះយ៉ាងនេះថា កិត្តុពោលតាក្យជាក់ជាក់ ត្រូវអាចក្នុងបាចិត្តិយ ។

(១៨៦) ដែលហៅថា ពាក្យជាក់ជាក់ខ្លះ គឺកិត្តុពោលជាក់ជាក់ ដោយអាការ១០ យ៉ាង គឺ ជាតិ១ ឈ្មោះ១ គោត្ត១ ការងារ១ សិល្បៈ-សាស្ត្រ១ អាពាធ១ ទោស១ តំណែង១ អាបត្តិ១ ពាក្យដែលដឹងថាតទាម១ ។

(១៨៧) ដែលហៅថា ជាតិ គឺ ជាតិមានពីរយ៉ាង គឺ ជាតិទាប[១]១ ខត្តិយជាតិ[២]១ ។ ដែលហៅថា ជាតិទាប គឺជាតិមនុស្ស ចណ្ឌាល[៣] ជាតិជាតិឥស្សាវែងផ្ទៃ[៤] ជាតិអ្នកនេសាទ[៥] ជាតិអ្នក ធ្វើរទេះ ជាតិអ្នកចោលសព[៦] ជាតិទាំងនេះហៅថា ជាតិទាប ។ ដែលហៅថា ខត្តិយជាតិ គឺជាតិក្សត្រ ជាតិព្រាហ្មណ៍ ជាតិទាំងនេះ ហៅថា ខត្តិយជាតិ ។

---

* ជាតិចោរកាម ។ ២ ជាតិខ្ពង់ខ្ពស់ ។ ៣ ជាតិមនុស្សប្រហែលជាងាន ។ ៤ អាចារ្យ ខ្លះពោលថាជាជាងជ័រ ។ ៥ ជាតិព្រានស្រូវដែរ ។

(๑๘๘) ยาหิ ยาย ตาย ยายานิ ยาหิ ยาย ตาย ยายานิ ฯ ยาโย ยาย ยายา ยายานิ ยาหิ ยาย ตาย ยายานิ ฯ ยานิ ยาย ยายา ยายานิ ยาสุ ยาสุ ตาสุ ตาสุ ยาสุ ยาสุ ตาสุ ตาสุ ยาสุ ยาสุ ตาสุ ตาสุ

ជនបទេសុ អាចេញ្ញាតំ អនាញ្ញាតំ អបរិក្ខតំ
ឯតិតកតំ បតំ ទុក្កដំ ជាម តោតំ ។

(១៨០) កម្មំ ជាម ទ្វេ កម្មានិ ហីនញ្ច កម្មំ
ទុក្កដញ្ច កម្មំ ។ ហីនំ ជាម កម្មំ តោដ្ឋកកម្មំ
បុប្ផនដ្ឋកកម្មំ តេសុ តេសុ ឋ ឧប ជនបទេសុ
ទុញ្ញាតំ អវញ្ញាតំ ហីញ្ញតំ បរិក្ខតំ អបិតិកតំ បតំ
ហីនំ ជាម កម្មំ ។ ទុក្កដំ ជាម កម្មំ កេសិ
វណិជ្ជា តោវត្ថា តេសុ តេសុ ឋ ឋប ជនបទេសុ
អាចេញ្ញាតំ អនាញ្ញាតំ អហីញ្ញតំ អបរិក្ខតំ ឯតិតកតំ
បតំ ទុក្កដំ ជាម កម្មំ ។

(១៨១) សិប្បំ ជាម ទ្វេ សិប្បានិ ហីនញ្ច
សិប្បំ ទុក្កដញ្ច សិប្បំ ។ ហីនំ ជាម សិប្បំ
ជណ្ឌការសិប្បំ តុន្នការសិប្បំ វេសិកាសិប្បំ

តោត្តណា ដែលគេមិនមើលងាយ គេមិនបន្ទាបបន្ថោក គេមិនទ្រឹម
គេមិនគេចង្អៀយ គេនោរព មានកិរិយាជនបទនោះ ។ តោត្តចាំនេះ
ហៅថា តុក្កដតោត្ត ។

(១៨០) ដែលហៅថា ការងារ គឺការងារមានពីរយ៉ាង ជាន
ដល់ការងារដ៏ថោកទាប ១ ការងារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ១ ។ ដែលហៅថា ការងារ
ដ៏ថោកទាប គឺការងារបស់អ្នកចាំនឹងឈើ ការងារបស់អ្នកចាលភ្លុក
(ចោលសម្រាម)ពុំនោះសោត ការងារណាដែលគេមើលងាយ គេបន្ទាប
បន្ថោក គេទ្រឹម គេគេចង្អៀយ គេមិននោរព មានកិរិយាជនបទនោះ ។
ការងារចាំនេះហៅថា ការងារដ៏ថោកទាប ។ ដែលហៅថា ការងារ
ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺ ការក្តោះស៊ី ការជួញដូរ ការកសិកម្ម ពុំនោះសោត
ការងារណាដែលគេមិនមើលងាយ គេមិនបន្ទាបបន្ថោក គេមិនទ្រឹម
គេមិនគេចង្អៀយ គេនោរព មានកិរិយាជនបទនោះ ។ ការងារចាំនេះ
ហៅថា ការងារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ។

(១៨១) ដែលហៅថា សិល្បសាស្ត្រ គឺ សិល្បសាស្ត្រ
មានពីរយ៉ាង ជាន់ដល់សិល្បសាស្ត្រដ៏ថោកទាប ១ សិល្បសាស្ត្រដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់ ១ ។ ដែលហៅថា សិល្បសាស្ត្រដ៏ថោកទាប គឺ សិល្បសាស្ត្រ
អ្នកស្មូញដែង សិល្បសាស្ត្រអ្នកធ្វើផ្ទាំង សិល្បសាស្ត្រអ្នកស្មូញសម្ពត់

ฉฬงฺคสมนฺนาคโต ปุคฺคโล ฉฬงฺคสมนฺนาคตา ปุคฺคลา ฯ ฉ ฉกฺกา ฉฉกานิ ฉฉกานิ ฉฉกานิ

(១៨៥) សព្វេបិ តេកិលេសា ហីនា ។

(១៨៩) សព្វេបិ អាបត្តិយោ ហីនា អមិទ្ធ សោ-
តាវធុត្តំ សមាបត្តិំ ទុក្កដ្ឋា ។

(១៨៦) អត្តោសោ ជាម ទ្វេ អត្តោសា ហីនោ
ច អត្តោសោ ទុក្កដ្ឋោ ច អត្តោសោ ។ ហីនោ
ជាម អត្តោសោ ទុដ្ឋោសិ មេលក្ខោសិ តោលោសិ
តន្តិកោសិ តិរច្ឆានគតោសិ ឧបេយ្យកោសិ ឧត្តិ តុយ្ហំ
សុគតិ ទុក្កតិយោ តុយ្ហំ ជាដិកត្តំ យសោ ភ
តកោវេ ភ តោជកោជនំកាយ ភ ឃសោ ហីនោ
ជាម អត្តោសោ ។ ទុក្កដ្ឋោ ជាម អត្តោសោ
បណ្ឌិតោសិ ព្យត្តោសិ មេធាវីសិ ពហុស្សុតោសិ ធម្ម-
កថិកោសិ ឧត្តិ តុយ្ហំ ទុក្កតិ សុគតិយោ តុយ្ហំ
ជាដិកត្តំ ឃសោ ទុក្កដ្ឋោ ជាម អត្តោសោ ។

(១៨៦) ឯតេកិលេសា ហីនា សុទ្ធន្តវេនោយេកតាយ ហីនា ។

(១៨៩) ឯតាបត្តិយោ ហីនា សុទ្ធន្តវេនោយេកតាយ ហីនា ចំ-
ណោកតាវធុត្តិ ឆ្នាំវធុសមាបត្តិ សុទ្ធន្តវេនេ ហីនា ។

(១៨៦) យេសម្បោតិ ភវេ តំ វេរមណីយោតិ ជាតវេសំ
យោតិវេរមណីយេកតាយ ១ វេរយោតិ ទុក្កដ្ឋេ ១ យេសម្បោតិ វេរយោតិវេរមណ
តាយ តំ វេរមណី សោកតាសត្តុវេ សោកតាសត្តុវេ សោកតាសត្តុវេ
សោកតាសត្តុវេ សោកតាសត្តុតិរច្ឆានគតេ សោកតាសត្តុឧបេក[1] សោក
ត្តាទនតិស្សវេ សោកមានវេតនតិអត្តេកតាយ ជេវយោ យអត្តុ[2]ក្តិ
យោយ តអត្តុ[3]ក្តិ យោយទិដ្ឋិតប្បាសនំជនទិដ្ឋិតស្រែក្តិ វេរមណីនេះ ហោតិ
វេរយោតិវេរមណ ។ យេសម្បោតិ វេរយោតិទុក្កដ្ឋេ តិ វេរមណី សោក
ជាបណ្ឌិតេ សោកព្យត្តេវេ សោកជាតុក្ខេជ្ជេ សោកជាតពហុស្សុត[4]
សោកជាធម្មកថិក[5] សោកត្តាទនតិស្សវេ សោកមានវេតនតិស្ស
ម្បាតិ វេរមណីនេះ ហោតិ វេរយោតិទុក្កដ្ឋេ ។

---

* សត្តុកោតុក្ខុងស្តាន្តភ្លាន្តសេចក្តីចំរើន ។ ២-៣ ឃ អត្តុ តំង ក អត្តុវេនេ ជាសេច្ចោះ
មេជុំនេន្ត ។ ៤ ឯកនេះជំនួសមួយនៃយក្រែង ។ ៥ ឯកសំនៃនេនេធម៌ ។

(๑๙๗) ๑ยสมฺปฺนฺนกิฺจุ ปุคฺคลมฺหิ ปุคฺคลปฺปสาโท ปุคฺคลปฺปสาทมตฺตเหตุ ปุคฺคลปฺปสาทการณา ปุคฺคลปฺปสาทนิมิตฺตา ปุคฺคลปฺปสาทาธิกรณา ปุคฺคลปฺปสาทปจฺจยา ปุคฺคลปฺปสาทสมุทยา ปุคฺคลปฺปสาทชาติกา ปุคฺคลปฺปสาทปาตุภาวา ปุคฺคลปฺปสาทสมุปฺปาทา ปุคฺคลปฺปสาทสมุปฺปนฺนา ปุคฺคลปฺปสาทสมุปฺปตฺติ ปุคฺคลปฺปสาทสมุปฺปตฺติยา ปุคฺคลปฺปสาทสมุปฺปตฺติยา ปุคฺคลปฺปสาทสมุปฺปตฺติยา

ฉณฺณาสํ เวฬุ เวฬุสาสนํ วชฺชกาโร ปุณฺณกาโร ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๐) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๑) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา อากฑฺฒนฺตสฺส ปกฑฺฒนฺตสฺส สงฺฆฏฺฏนฺตสฺส ปฆฏฺฏนฺตสฺส สมฺปีฬนฺตสฺส ปมฺปีฬนฺตสฺส สงฺฆฏฺฏปฺปมฺปีฬนฺตสฺส ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๒) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา อากฑฺฒนฺตสฺส ปกฑฺฒนฺตสฺส ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา สงฺฆฏฺฏนฺตสฺส ปฆฏฺฏนฺตสฺส สมฺปีฬนฺตสฺส ปมฺปีฬนฺตสฺส สงฺฆฏฺฏปฺปมฺปีฬนฺตสฺส ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๓) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๔) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ

อุปสมฺปนฺนสฺส ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา อากฑฺฒนฺตสฺส ปกฑฺฒนฺตสฺส ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา สงฺฆฏฺฏนฺตสฺส ปฆฏฺฏนฺตสฺส สมฺปีฬนฺตสฺส ปมฺปีฬนฺตสฺส สงฺฆฏฺฏปฺปมฺปีฬนฺตสฺส ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๕) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา อากฑฺฒนฺตสฺส ปกฑฺฒนฺตสฺส ปาเทหิ ปาทปิฏฺฐิยา สงฺฆฏฺฏนฺตสฺส ปฆฏฺฏนฺตสฺส สมฺปีฬนฺตสฺส ปมฺปีฬนฺตสฺส สงฺฆฏฺฏปฺปมฺปีฬนฺตสฺส ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๖) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๐) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๐) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๐) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๐) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

(๒๐๐) อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนสฺส จุลฺลสุกฺกาหิ มหนฺตสุกฺกาหิ อุณฺหาหิ ทุนฺนิกฺขนฺตาหิ ขตฺติยานีสุ พฺราหฺมณานีสุ ภณนฺตสฺส ภณาย ภณาย ฉาเทตพฺพสฺส ฯ

ตุณฺหกฺกิตํ ฉมฺภากฺกิตํ สงฺฆรกฺกิตํ อาคนฺตฺวาคาเสปิ
ปวิสนฺตฺวาคาเสปิ นิสีทนฺตฺวาคาเสปิ สยนฺตฺวาคาเสปิ กุ-
ลวฑฺฒาคาเสปิตํ กณฺฑตี อาปตฺติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุนิยา
ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๐๓) ๒ยสฺส ภิกฺขุสฺส ๒ยสฺส ภิกฺขุโน ทุกฺกฏาโย
ปฏิคฺคหิตาโย ปฏิคฺคหิตาโย ๒นฺนญฺเญน ปกติ
อาคนฺตฺวาคาตา ปวิสนฺตฺวาคาตา นิสีทนฺตฺวาคาตา สยนฺตฺวา-
คาตา กุลวฑฺฒาตา ทุกฺกฏาโย ทุกฺกฏาโยติ สงฺฆรกฺกิตาโย
อาปตฺติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๐๔) ๒ยสฺส ภิกฺขุสฺส ๒ยสฺส ภิกฺขุโน ทุกฺกฏานิ
ปฏิคฺคหิตานิ ปฏิคฺคหิตานิ ๒นฺนญฺเญน ปกติ
อาคนฺตฺวาคานิ ปวิสนฺตฺวาคานิ นิสีทนฺตฺวาคานิ สยนฺตฺวา-
คานิ กุลวฑฺฒานิ ทุกฺกฏานิ ทุกฺกฏานิติ สงฺฆรกฺกิตานิ
อาปตฺติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๐๕) ๒ยสฺส ภิกฺขุสฺส ๒ยสฺส ภิกฺขุโน ทุกฺกฏานิ
ปฏิคฺคหิตานิ ปฏิคฺคหิตานิ ปาเทน ปกติ

ที่ใดที่หนึ่งก็ตาม ที่ใดที่หนึ่งก็ตาม ที่ใดที่หนึ่งก็ตาม

ឱកាសំយំ ភារទ្វាជំ ឱកាសំយោសិ ភារទ្វាជោសិតំ ភណាតិ អាចរិយំ ឯវាយ ឯវាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

(៤០៦) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាមោ វម្ភេតុកាមោ មញ្ញុកត្តុកាមោ ហីនេន ឧក្កដ្ឋំ វេធតិ ឱកាសំយំ ភារទ្វាជំ ឱកាសំយោសិ ភារទ្វាជោសិតំ ភណាតិ អាចរិយំ ឯវាយ ឯវាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

(៤០៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាមោ វម្ភេតុកាមោ មញ្ញុកត្តុកាមោ ឧក្កដ្ឋេន ហីនំ វេធតិ ឱកាសំយំ ភារទ្វាជំ ឱកាសំយោសិ ភារទ្វាជោសិតំ ភណាតិ អាចរិយំ ឯវាយ ឯវាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

(៤០៨) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាមោ វម្ភេតុកាមោ មញ្ញុកត្តុកាមោ ឧក្កដ្ឋេន ឧក្កដ្ឋំ វេធតិ

ឱកាសំយោតិ ភារទ្វាជោតិ ឱកាសំយោតិ ភារទ្វាជោតិ ដោយពាក្យថា លោកជាឱកាសំយោតិ លោកជាភារទ្វាជោតិ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយមួយ ។

(៤០៦) ឧបសម្បន្នកុំ ប្បាថ្មាជើម្បីវេរ ប្បាថ្មាជើម្បីប្រែទេព ប្បាថ្មាជើម្បីឲ្យវិនាសអន្តរធាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំក្នុងឥតិ្ថ ពោលសំដៅពោតិ្តដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយពាក្យថាពោតិ្តជាដើម ពោតមពោតិ្ត ជាមោតិ្តល្អានពោតិ្ត ជាកញ្ចុយនពោតិ្ត ជាវាសប្ជាពោតិ្ត ដោយពាក្យថា លោកជាឱកាសំយោតិ្ត លោកជាភារទ្វាជពោតិ្ត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយមួយ ។

(៤០៧) ឧបសម្បន្នកុំ ប្បាថ្មាជើម្បីវេរ ប្បាថ្មាជើម្បីប្រែទេព ប្បាថ្មាជើម្បីឲ្យវិនាសអន្តរធាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំក្នុងឥតិ្ថ ពោលសំដៅពោតិ្តដ៏ថោកទាប ដោយពាក្យថាពោតិ្តដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ តើថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នជាឱកាសំយោតិ្ត ជាភារទ្វាជពោតិ្ត ដោយពាក្យថា លោកជាពោតមពោតិ្ត លោកជាមោតិ្តល្អានពោតិ្ត លោកជាកញ្ចុយនពោតិ្ត លោកជាវាសប្ជាពោតិ្ត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយមួយ ។

(៤០៨) ឧបសម្បន្នកុំ ប្បាថ្មាជើម្បីវេរ ប្បាថ្មាជើម្បីប្រែទេព ប្បាថ្មាជើម្បីឲ្យវិនាសអន្តរធាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំក្នុងឥតិ្ថ ពោលសំដៅពោតិ្តដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយពាក្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ តើថាពោលសំដៅឧបសម្បន្ន

ភោគមំ ភោក្តល្ងាន់ ភាក្ខាយន់ ភាសេដ្ឋំ ភោតភោសិ ភោក្តល្ងាភោសិ ភាក្ខាយភោសិ ភាសេដ្ឋោសិតំ ភណាតិ ភាបត្តិ ភាទាយ ភាទាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(๒๐๙) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ ភម្ភេតុកាមោ មត្តិតុកាមោ ហីនេន ហីនំ ភនតិ ភោដ្ឋកំ ប្បច្ចនីកំ ភោដ្ឋភោសិ ប្បច្ចនីកោសិតំ ភណាតិ ភាបត្តិ ភាទាយ ភាទាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(๒๑๐) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ ភម្ភេតុកាមោ មត្តិតុកាមោ ហីនេន ឧក្កដ្ឋំ ភនតិ ឧក្កដ្ឋភោសិ ភាសេដ្ឋំ ភោតភោសិ ភោក្តល្ងាភោសិ ភាក្ខាយភោសិ ភាសេដ្ឋោសិតំ ភណាតិ ភាបត្តិ ភាទាយ ភាទាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(๒๑๑) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ ភម្ភេតុកាមោ មត្តិតុកាមោ ឧក្កដ្ឋេន ហីនំ ភនតិ

ជាភោតមភោតុ ជាភោត្តុល្ងានភោតុ ជាភក្ខាយនភោតុ ជាភាសេដ្ឋភោតុ ដោយភាសុថា លោកជាភោតមភោតុ លោកជាភោត្តុល្ងានភោតុ លោកជាភក្ខាយនភោតុ លោកជាភាសេដ្ឋភោតុ ត្រូវភាបត្តិទុក្កដ៦ តែម ។ ភាទ ។

(๒๐๙) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ច្រូកថ្នាំដើម្បីដេរ ច្រូកថ្នាំដើម្បីប្រៃខោច ច្រូកថ្នាំដើម្បីធ្វើឲ្យអៀនភន ចំពោះឧបសម្បន្នភិក្ខុផងឯង ពោលសំដៅភាវៈដែរថាភគាម ដោយភាសុថាភគាម តែថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នថាអ្នកចាំងឈើ ជាអ្នកចាលសម្រាម ដោយភាសុថា លោកជាជាងចាំងឈើ លោកជាអ្នកចាលសម្រាម ត្រូវភាបត្តិទុក្កដ៦ តែម ។ ភាទ ។

(๒๑๐) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ច្រូកថ្នាំដើម្បីដេរ ច្រូកថ្នាំដើម្បីប្រៃខោច ច្រូកថ្នាំដើម្បីធ្វើឲ្យអៀនភន ចំពោះឧបសម្បន្នភិក្ខុផងឯង ពោលសំដៅភាវៈដែរថាភគាម ដោយភាសុថាភគាម តែថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នថាជាអ្នកចាំងឈើ ជាអ្នកចាលសម្រាម ដោយភាសុថា លោកជាជាងចាំងឈើ លោកជាអ្នកចាលសម្រាម ត្រូវភាបត្តិទុក្កដ៦ តែម ។ ភាទ ។

(๒๑๑) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ច្រូកថ្នាំដើម្បីដេរ ច្រូកថ្នាំដើម្បីប្រៃខោច ច្រូកថ្នាំដើម្បីធ្វើឲ្យអៀនភន ចំពោះឧបសម្បន្នភិក្ខុផងឯង ពោលសំដៅភាវៈដែរថាភគាម ដោយភាសុជាភគាម តែថាពោលសំដៅឧបសម្បន្ន

កោដ្ឋកំ បុប្ផជង្ឃំ តាសនកោសិ ភណ្ឌិកោសិ កោរក្ខោ-
សិតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា ទាឋិត្តិយស្ស ។

(៤១៦) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ
កម្មតុកាមោ មុត្តកតុកាមោ ឧក្កាដ្ឋេន ឧក្កាដ្ឋំ វាឧតិ
តាសកំ ភណ្ឌិដំ កោរក្ខំ តាសនកោសិ ភណ្ឌិកោសិ
កោរក្ខោសិតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា
ទាឋិត្តិយស្ស ។

(៤១៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ
កម្មតុកាមោ មុត្តកតុកាមោ ហីនេន ហីនំ វាឧតិ
ឧឡ្លកាវំ ភុម្ពកាវំ ឧទ្ធកាវំ ឧទ្ធកាវំ ឧទាឋិតំ
ឧឡ្លកាវេសិ ភុម្ពកាវេសិ ឧទ្ធកាវេសិ ឧទ្ធកា-
វេសិ ឧទាឋិតោសិតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា
ទាឋិត្តិយស្ស ។

ជាជាងជាងឈើ ជាអ្នកលាងសម្រែម ដោយភាពថា លោកជាអ្នកភ្ជួរ
រាស់ លោកជាអ្នកជីកប្លុង លោកជាអ្នករក្សាវត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
ក់ពា ។

(៤១៦) ឧបសម្បន្នកំ ទុំ ប្រុសជាដើម្បីវេរ ប្រុសជាដើម្បីប្រែខុស
ប្រុសជាដើម្បីចង្អាប់បង្អើន ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុងដេកលក់ ដោយសំដៅ
ការដើរដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយភាពជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ តិថាដោយសំដៅឧបសម្បន្ន
ជាជាងភ្ជួរកាស់ អ្នកដ៏ខ្ពួញ អ្នករក្សាវត្ត ដោយភាពថា លោកជាអ្នក
ភ្ជួរកាស់ លោកជាអ្នកដ៏ខ្ពួញ លោកជាអ្នករក្សាវត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
ត្រូវកាត់ពា ។

(៤១៧) ឧបសម្បន្នកំ ទុំ ប្រុសជាដើម្បីវេរ ប្រុសជាដើម្បីប្រែខុស
ប្រុសជាដើម្បីចង្អាប់បង្អើន ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុងដេកលក់ ដោយសំដៅ
សិល្បសាស្ត្រដ៏ជាក់ខាង ដោយភាពដ៏ជាក់ខាង តិថាដោយសំដៅ
ឧបសម្បន្នថាជាជាងតម្បាញវែង ជាស្មន្ត្រាំង ជាជាងដម្បាញ ជាជាង
វែស្បែក ជាខ្នាត់ព្រៃរកស ដោយភាពថា លោកជាជាងតម្បាញវែង លោក
ជាស្មន្ត្រាំង លោកជាជាងដម្បាញ លោកជាជាងវែស្បែក លោកជា
ខ្នាត់ព្រៃរកស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដត្រូវកាត់ពា ។

(៦១៦) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ កិញ្ចតុកាមោ មញ្ញិកតុកាមោ ហីនេន ខុំស្ជាតិំ កណ្ហតិំ មុទ្ធិកំ តណ្ហតិំ លេខកំ ឧទ្ធុកាកេសំ កាមុកាកេសំ បេសុកាកេសំ ចុន្នកាកេសំ ឧមាបិតោសីតិ តណ្ហតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦១៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ កិញ្ចតុកាមោ មញ្ញិកតុកាមោ ខុញ្ជេន ហីនំ កណ្ឌតិំ ឧទ្ធុកាវំ កាមុកាវំ បេសុកាវំ ចុន្នកាវំ ឧមាបិតំ មុទ្ធិកោសំ តណ្ហកោសំ លេខកោសីតិ តណ្ហតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦១៨) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ កិញ្ចតុកាមោ មញ្ញិកតុកាមោ ខុញ្ជេន ខុញ្ជំ កណ្ឌតិំ

(៦១៦) ឧបសម្បន្នកំ ឧបសម្បន្នោ ទុំសេតុកាមោ កិញ្ចតុកាមោ មញ្ញិកតុកាមោ ហីនេន ចំ តណ្ហតិំ មុទ្ធិកំ តណ្ហតិំ លេខកំ ឧទ្ធុកាកេសំ កាមុកាកេសំ បេសុកាកេសំ ចុន្នកាកេសំ ឧមាបិតោសីតិ តណ្ហតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦១៧) ឧបសម្បន្នកំ ឧបសម្បន្នោ ទុំសេតុកាមោ កិញ្ចតុកាមោ មញ្ញិកតុកាមោ ខុញ្ជេន ចំ ហីនំ កណ្ឌតិំ ឧទ្ធុកាវំ កាមុកាវំ បេសុកាវំ ចុន្នកាវំ ឧមាបិតំ មុទ្ធិកោសំ តណ្ហកោសំ លេខកោសីតិ តណ្ហតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦១៨) ឧបសម្បន្នកំ ឧបសម្បន្នោ ទុំសេតុកាមោ កិញ្ចតុកាមោ មញ្ញិកតុកាមោ ខុញ្ជេន ខុញ្ជំ តណ្ហតិំ

ទុដ្ឋិកាំ កណាកាំ លេខកាំ ទុដ្ឋិកោសំ កណាកោសំ លេខកោសីតំ កណាតំ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦១៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ វណ្ណេតុកាមោ បក្ខេតុកាមោ ហីនេន ហីនំ វទតិ ឆុទ្ធិកាំ កណ្ហិកាំ កិលាសិកាំ សោសិកាំ អបទាកាំ ឆុទ្ធិកោសំ កណ្ហិកោសំ កិលាសិកោសំ សោសិកោសំ អបទាកីកោសីតំ កណាតំ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦១៨) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ វណ្ណេតុកាមោ បក្ខេតុកាមោ ហីនេន ឧក្កដ្ឋំ វទតិ

សិល្សសាស្ត្រដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយភាក្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ តីថាភោគៈដ៏ច្រើន ឧបសម្បន្ន ជាអ្នកចំដោយដៃទេ អ្នកចំដោយដៃដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ អ្នកសរសេរអក្សរ (នាយស្មៅ) ដោយភាក្យថា លោកជាអ្នកចំដោយដៃទេ លោកជាអ្នកចំដោយដៃដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ លោកជាអ្នកសរសេរអក្សរ (នាយស្មៅ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដាបត្តិយត្រែដរ ។ ។

(៦១៧) ឧបសម្បន្នកុំ ប្រាប់ដើម្បីវេរ ប្រាប់ដើម្បីប្រែទេច ប្រាប់ដើម្បីបង្ហាប់បង្អាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំឲ្យដឹង ពោលសំដៅភាពនយោគាម ដោយភាក្យជាំថាគាម តីថាពោលសំដៅឧបសម្បន្ន ចុន្ទលដៃលកើតឃ្លង់ បូស វែលែន ពេគរ៉ាំងរៃ ក្អួនជ្រូក ដោយភាក្យថា លោកជាមនុស្សឃ្លង់ លោកជាមនុស្សកើតបូស លោកជាមនុស្សសរែមែន លោកជាមនុស្សកើតពេគរ៉ាំងរៃ លើកជាមនុស្សក្អួនជ្រូក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដាបត្តិយត្រែដរ ។ ។

(៦១៧) ឧបសម្បន្នកុំ ប្រាប់ដើម្បីវេរ ប្រាប់ដើម្បីប្រែទេច ប្រាប់ដើម្បីបង្ហាប់បង្អាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំឲ្យដឹង ពោលសំដៅភាពនយោគាម ជីវិនដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ (អាពាធស្រាល) ដោយភាក្យជាំថាគាម តីថាពោលសំដៅ

មជុមេហិតំ កត្តុដ្ឋកោសំ កណ្ឌុកោសំ តំណភរិសំកោសំ
សោសំកោសំ អបទាតកោសិតំ កណាតំ អាមត្តំ ភិន្នាយ
ភិន្នាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦១៩) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ឱសុតកាមោ
ភណ្ដុតកាមោ មណ្ឌកាមកាមោ ឧក្កុដ្ឋេន ហីនំ វត្ថេតិ
កត្តុដ្ឋកំ កណ្ឌុតំ តំណភរិសំកំ សោសំកំ អបទាតំកំ
មជុមេហិកោសិតំ កណាតំ អាមត្តំ ភិន្នាយ ភិន្នាយ
ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦២០) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ឱសុតកាមោ
ភណ្ដុតកាមោ មណ្ឌកាមកាមោ ឧក្កុដ្ឋេន ឧក្កុដ្ឋំ វត្ថេតិ
មជុមេហិតំ មជុមេហិកោសិតំ កណាតំ អាមត្តំ ភិន្នាយ
ភិន្នាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦២១) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ឱសុតកាមោ
ភណ្ដុតកាមោ មណ្ឌកាមកាមោ ហីនេន ហីនំ វត្ថេតិ

ឧបសម្បន្នបុគ្គលដែលមានគាគាធចីវរនោមវ៉ែម (កេតប្រមេរវ៉ែមមាត់)
ដោយពាក្យថា លោកជាមនុស្សឃ្លង់ លោកជាមនុស្សកើតបូស លោក
ជាមនុស្សកើតស្រែង លោកជាមនុស្សកើតរកនរីងរៃ លោកជាមនុស្ស
ក្លែងក្លែក . ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយត្រែប ១ ក៏ថា ។

(៦១៨) ឧបសម្បន្នកំពុ ឱ្យថ្នាវើម្បីវេរ ឱ្យថ្នាវើម្បីប្រែខេច
ឱ្យថ្នាវើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុដដែលគ្នា ពោលសំដៅ
គាគាធចីវរ ដោយពាក្យខ្លះខ្លី តិចជាពោលសំដៅឧបសម្បន្នកំពុ
ដែលជាមនុស្សឃ្លង់ មនុស្សកើតបូស មនុស្សកើតស្រែង មនុស្សកើត
រកនរីងរៃ មនុស្សក្លែងក្លែក ដោយពាក្យថា លោកជាមនុស្សមានគាគាធ
ចីវរនោមវ៉ែម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយត្រែប ១ ក៏ថា ។

(៦១០) ឧបសម្បន្នកំពុ ឱ្យថ្នាវើម្បីវេរ ឱ្យថ្នាវើម្បីប្រែខេច
ឱ្យថ្នាវើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុដដែលគ្នា ពោលសំដៅ
គាគាធខ្លីខ្លី ដោយពាក្យខ្លីខ្លី តិចជាពោលសំដៅឧបសម្បន្ន
បុគ្គលដែលជាអ្នកមានគាគាធចីវរនោមវ៉ែម ដោយពាក្យថា លោក
ជាមនុស្សមានគាគាធចីវរនោមវ៉ែម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយត្រែប ១ ក៏ថា ។

(៦១១) ឧបសម្បន្នកំពុ ឱ្យថ្នាវើម្បីវេរ ឱ្យថ្នាវើម្បីប្រែខេច
ឱ្យថ្នាវើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុដដែលគ្នា ពោលសំដៅ

អត់ឱយ៉ អត់ារស្ស អត់កល្លំ អច្ចោជាត់ អត់ឱយោសិ
អត់ារស្សសិ អត់កល្លាសិ អច្ចោជាសោសីតំ កណាតំ
អាបត្តិំ ភ្ជាយ ភ្ជាយ ជាចិត្តំយស្ស ។

(៦៦៦) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេកុំកាមោ
វិម្ភេតុកាមោ មញ្ញំកត្តុកាមោ ហ៊ានេន ឧក្កដ្ឋំ វិនេតិ
ជាតិឥយ៉ ជាតិារស្ស ជាតិកល្លំ ជាច្ចោជាត់ អត់ឱយោសិ
អត់ារស្សសិ អត់កល្លាសិ អច្ចោជាសោសីតំ កណាតំ
អាបត្តិំ ភ្ជាយ ភ្ជាយ ជាចិត្តំយស្ស ។

(៦៦៣) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេកុំកាមោ
វិម្ភេតុកាមោ មញ្ញំកត្តុកាមោ ឧក្កដ្ឋេន ហ៊ានំ វិនេតិ
អត់ឱយ៉ អត់ារស្ស អត់កល្លំ អច្ចោជាត់ ជាតិឥយោសិ
ជាតិារស្សសិ ជាតិកល្លាសិ ជាច្ចោជាសោសីតំ កណាតំ
អាបត្តិំ ភ្ជាយ ភ្ជាយ ជាចិត្តំយស្ស ។

សេទេហិកភាវេ ដោយតាក្យថាកភាវ គឺថាសោលសំដៅ១បសម្បន្នកំពុង
ដែលខ្ពស់ពេក ភាវពេក ខ្ទៅពេក សពេក ដោយតាក្យថា លោក
ខ្ពស់ពេក លោកភាវពេក លោកខ្ទៅពេក លោកសពេក ត្រូវអាបត្តិ
ចាំចិត្តំយត្រែម៉ាកថា ។

(៦៦៤) ឧបសម្បន្នកំពុង ច្រើនជាងមើម្ល៉ាដេរ ច្រើនជាងមើម្ល៉ាប្រហែល
ច្រើនជាងមើម្ល៉ាបន្តិចបន្តួច ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុងដែរ តែសំដៅ
សេទជំនួនខ្ពស់ ដោយតាក្យថាកភាវ គឺថាសោលសំដៅ១បសម្បន្នកំពុង
ដែលមិនខ្ពស់ពេក មិនភាវពេក មិនខ្ទៅពេក មិនសពេក ដោយ
តាក្យថា លោកខ្ពស់ពេក លោកភាវពេក លោកខ្ទៅពេក លោកសពេក
ត្រូវអាបត្តិចាំចិត្តំយត្រែម៉ាកថា ។

(៦៦៣) ឧបសម្បន្នកំពុង ច្រើនជាងមើម្ល៉ាដេរ ច្រើនជាងមើម្ល៉ាប្រហែល
ច្រើនជាងមើម្ល៉ាបន្តិចបន្តួច ចំពោះឧបសម្បន្នកំពុងដែរ តែសំដៅ
អទេហិកភាវ ដោយតាក្យខ្ពស់ពេក គឺថាសោលសំដៅ១បសម្បន្នកំពុងដែល
ខ្ពស់ពេក ភាវពេក ខ្ទៅពេក សពេក ដោយតាក្យថា លោកមិនខ្ពស់ពេក
លោកមិនភាវពេក លោកមិនខ្ទៅពេក លោកមិនសពេក ត្រូវអាបត្តិ
ចាំចិត្តំយត្រែម៉ាកថា ។

(๖๖๔) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ឱសេតុកាមោ ឱសារេតុកាមោ ឱសារេមិ ឱសារេសិ ឱសារេតិ ឱសារេម ឱសារេថ ឱសារេន្តិ ឱសារេយំ ឱសារេយ្យាសិ ឱសារេយ្យ ឱសារេយ្យាម ឱសារេយ្យាថ ឱសារេយ្យុំ ឱសារេតុ ឱសារេតំ ឱសារេន្តុ ឱសារេហិ ឱសារេថ ឱសារេមិ ឱសារេម ឱសារេតព្ពំ ឱសារេតព្ពោ ឱសារេតព្ពា ឱសារេតព្ពានិ ឱសារេតព្ពំ ឱសារេតព្ពានិ ឱសារេតព្ពេ ឱសារេតព្ពា ឱសារេតព្ពានំ ឱសារេតព្ពស្មិំ ឱសារេតព្ពេសុ ឱសារេតព្ពេ ឱសារេតព្ពា ឱសារេតព្ពានំ ឱសារេតព្ពស្មិំ ឱសារេតព្ពេសុ ឱសារេតព្ពេន ឱសារេតព្ពេហិ ឱសារេតព្ពាយ ឱសារេតព្ពេភិ ឱសារេតព្ពស្មា ឱសារេតព្ពេភិ ឱសារេតព្ពស្ស ឱសារេតព្ពានំ ឱសារេតព្ពស្មិំ ឱសារេតព្ពេសុ ឱសារេតព្ពេន ឱសារេតព្ពេហិ ឱសារេតព្ពាយ ឱសារេតព្ពេភិ ឱសារេតព្ពស្មា ឱសារេតព្ពេភិ ឱសារេតព្ពស្ស ឱសារេតព្ពានំ ឱសារេតព្ពស្មិំ ឱសារេតព្ពេសុ ឱសារេតព្ពេ ឱសារេតព្ពា

វិតក្កតំ វិតក្កោសំ វិតក្កោហំ ភគវាបរិយុដ្ឋិតោសិ ភោសបរិយុដ្ឋិតោសិ ភោហបរិយុដ្ឋិតោសីតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦៦៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាហោ វាឡេតុកាហោ មត្តិកាភុកាហោ ឧក្កាដ្ឋេន ហីនំ ភគវាតំ ភគវាបរិយុដ្ឋិតំ ភោសបរិយុដ្ឋិតំ ភោហបរិយុដ្ឋិតំ វិតក្កោសំ វិតក្កោសោសំ វិតក្កោហោសីតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦៦៨) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាហោ វាឡេតុកាហោ មត្តិកាភុកាហោ ឧក្កាដ្ឋេន ឧក្កាដ្ឋំ ភគវាតំ វិតក្កតំ វិតក្កោសំ វិតក្កោហំ វិតក្កោសោសំ វិតក្កោហោសីតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

ដែលថ្នាសចាកកន: ថ្នាសចាកភោសៈ ថ្នាសចាកភោហៈ ដោយពាក្យថា លោកថ្នាសកន: ត្រូវភោសៈត្រូវបង្ហិនចាយ លោកថ្នាសភោសៈត្រូវបង្ហិនចាយ លោកថ្នាសភោហៈត្រូវបង្ហិនចាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តយ ត្រូវបង្ហិនក្នុង ។

(៦៦៧) ឧបសម្បន្នកិតុ ថ្នាសថ្នាដើម្បីវេរ ថ្នាសថ្នាដើម្បីប្រែទេ ថ្នាសថ្នាដើម្បីបង្ហិចបង្ហិន ចំពោះឧបសម្បន្នកិតុដែលនិយាយ កំពោលសំដៅកំលេសដែលជាធម្មជាតិថោកទាប ដោយពាក្យថាធំនិងស់ តិថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នកិតុ ដែលត្រូវកន: ត្រូវភោសៈត្រូវបង្ហិនចាយ ត្រូវភោហៈត្រូវបង្ហិនចាយ ដោយពាក្យថា លោកថ្នាសកន: លោកថ្នាសភោសៈ លោកថ្នាសភោហៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តយ ត្រូវបង្ហិនក្នុង ។

(៦៦៨) ឧបសម្បន្នកិតុ ថ្នាសថ្នាដើម្បីវេរ ថ្នាសថ្នាដើម្បីប្រែទេ ថ្នាសថ្នាដើម្បីបង្ហិចបង្ហិន ចំពោះឧបសម្បន្នកិតុដែលនិយាយ កំពោលសំដៅដល់ធំនិងស់ ដោយពាក្យធំនិងស់ តិថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នកិតុដែលថ្នាសចាកកន: ថ្នាសចាកភោសៈ ថ្នាសចាកភោហៈ ដោយពាក្យថា លោកថ្នាសចាកកន: លោកថ្នាសចាកភោសៈ លោកថ្នាសចាកភោហៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តយ ត្រូវបង្ហិនក្នុង ។

(๖๖๗) อุปสมฺปชฺชา อุปสมฺปชฺชนฺโต วุจฺจมาโน วตฺตมาโน อุปสมฺปนฺโน ปน ตีหิ วาจาหิ อฏฺฐหิ กมฺมวาจาหิ อุปสมฺปชฺชติ ตีหิ วาจาหิ อฏฺฐหิ กมฺมวาจาหิ อุปสมฺปนฺโน ปน ตีหิ วาจาหิ อฏฺฐหิ กมฺมวาจาหิ อุปสมฺปชฺชา อุปสมฺปชฺชนฺโต วุจฺจมาโน วตฺตมาโน

ចាកដំកំ អជ្ឈាបន្នំ ។បេ។ ពុញ្ញាសិតំ អជ្ឈាបន្នំ សោតាបន្នោស៊ីតំ អរហតំ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

[៦៣២] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាមោ វត្តុកាមោ មញ្ញកត្តុកាមោ ទុក្កដេន ទុក្កដំ វត្តេតំ សោតាបន្នំ សោតាបន្នោស៊ីតំ អរហតំ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

[៦៣៣] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាមោ វត្តុកាមោ មញ្ញកត្តុកាមោ ហីនេន ហីនំ វត្តេតំ ទ្វិដ្ឋំ មេស្មាំ តោសំ តន្ត្រែតំ ឆិន្ទាបនកតំ ខេរយិតំ ទ្វិដ្ឋាសិ មេស្មោសិ តោសោសិ តន្ត្រែតោសិ ឆិ-ន្ទាបនកតោសិ ខេរយិតោសិ ឧត្តិ តុយ្ហំ សុតតំ ពុត្តតំយេវ តុយ្ហំ ចាដិកង្ខាតិ អរហតំ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ចាតិត្តិយស្ស ។

[៦៣៤] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ពុំសេតុកាមោ វត្តុកាមោ មញ្ញកត្តុកាមោ ហីនេន ទុក្កដំ វត្តេតំ

ជាលក្រែវតាបត្តិចាកដំក ។ល។ ក្រែវតាបត្តិទុក្កដំក ដោយភាក្យថា លោកជាសោតាបន្នបុគ្គល តិក្ខុនោះក្រែវតាបត្តិចាបិត្តិយក្រែវ ១ តាត ។

[៦៣៦] ឧបសម្បន្នតិក្ខុ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីវេរ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីចែរទេ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីឥតប្រយោជន៍ ចំពោះឧបសម្បន្នតិក្ខុដទៃ តំពោលសំដៅតិក្ខុជាថ្នាំចំក្រស់ ដោយភាក្យថាចំក្រស់ តីថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នតិក្ខុដែលជាសោតាបន្ន ដោយភាក្យថា លោកជាសោតាបន្នបុគ្គល តិក្ខុនោះក្រែវតាបត្តិចាបិត្តិយក្រែវ ១ តាត ។

[៦៣៧] ឧបសម្បន្នតិក្ខុ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីវេរ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីចែរទេ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីឥតប្រយោជន៍ ចំពោះឧបសម្បន្នតិក្ខុដទៃ តំពោលសំដៅតិក្ខុជាថ្នាំចំពាក់ ដោយភាក្យថាចំពាក់ តីថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នតិក្ខុ ដែលជាសោតាបន្ន ដោយភាក្យថា លោកជាសោតាបន្នបុគ្គល តិក្ខុនោះក្រែវតាបត្តិចាបិត្តិយក្រែវ ១ តាត ។

[៦៣៨] ឧបសម្បន្នតិក្ខុ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីវេរ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីចែរទេ ចិត្តាថ្នាំដើម្បីឥតប្រយោជន៍ ចំពោះឧបសម្បន្នតិក្ខុដទៃ តំពោលសំដៅតិក្ខុជាថ្នាំចំក្រស់ ដោយភាក្យថាចំក្រស់ តីថាពោលសំដៅឧបសម្បន្នតិក្ខុ

ยถาปจฺจยญฺจ ปน ปุคฺคลาปิ วตฺตนฺติ ราชาปิ ราชมหามตฺตาปิ ติตฺถิยาปิ ติตฺถิยสาวกาปิ มาตาปิ ปิตาปิ ภาตาปิ ภคินีปิ ปุตฺตาปิ ธีตาปิ มิตฺตาปิ อมจฺจาปิ ญาตกาปิ สาลกาปิ เยสญฺหิ ตานิ ทาตุกามานิ ทาตุกามานิ ภวนฺติ ปสนฺนานิ ปสนฺนานิ เตสมฺปิ ทาตุ วฏฺฏติ ปริภุญฺชิตุ วฏฺฏติ ปริภุญฺชาเปตุ วฏฺฏติ ตถา ปฏิปชฺชนฺตสฺส อนาปตฺติ ฯ

(๒๓๕) ๑๐ยสฺส ปน ภิกฺขุสฺส อุทฺทิสฺสกตนฺติ ชานาติ ปรมฺมุขา ญตฺวา ปฏิคฺคณฺหาติ ปจฺจกฺขา ญตฺวา ปฏิคฺคณฺหาติ ปจฺจกฺขา ปฏิคฺคณฺหาติ ปรมฺมุขา ญตฺวา ปฏิคฺคณฺหาติ ปจฺจกฺขา ปฏิคฺคณฺหาติ ปจฺจกฺขา ญตฺวา ปฏิคฺคณฺหาติ ปรมฺมุขา ญตฺวา ปฏิคฺคณฺหาติ ปรมฺมุขา ปฏิคฺคณฺหาติ ปจฺจกฺขา ปฏิคฺคณฺหาติ ปรมฺมุ

ฆฺยาสฺสาหนฺติ เมตฺตาสหคตาสฺสาหนฺติ อนฺตมโส ติรจฺฉานคตานมฺปิ สตฺตานนฺติ อตฺถโต ปน ตีสุปิ ปเทสุ สพฺพตฺถ ภวนฺตเร ปฏิสนฺธิคฺคหณโต ปุพฺเพ ปวตฺตาย ปวตฺตาย ภวนฺตเร ปฏิสนฺธิคฺคหณโต จ อนฺตรา อปฺปหีนาย

ទម្មេក្ខិតា សង្ឃក្ខិតា កណាតិ ភាវយិតុំ ភាវាយ ភាវាយ ទុក្ខាជសុ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ តោសិយា ការជ្ជាជាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ តោតមា មោក្ខល្ហាជា ការជ្ជាយនា ភាសេន្តាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ តោដ្ឋកា បុប្ផនន្តិកាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ តាសតា កណិជា តោរក្ខាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ ឧឡ្ឍតាភ តុង្គតាភ ចេសតាភ ចម្មតាភ ឧហាចិនាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ ម្មុន្ទិតា តណាតា លេខតាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ តុង្គតា តណ្ឌិតា តំណា. សិតា សោសិតា អបមារិតាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ មជ្ឈមេហិកាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ អតិដីឃា អតិរស្សា អតិតណ្ហា អព្ពោនាតាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ ជា-តិដីឃា ជាតិរស្សា ជាតិតណ្ហា ជាព្ពោនាតាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តិ ឥដេតរេ ភគបរិយុដ្ឋិតា នោ-ភគបរិយុដ្ឋិតា នោហាបរិយុដ្ឋិតាតិ កណាតិ ។ បេ ។

ទម្មេក្ខិតា សង្ឃក្ខិតា កំក្ខនោះត្រែកាបក្តីក្តួតត្រែជាវកថា ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាតោសិយគោត្ត ជាការជ្ជាជាគោត្ត ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាតោតមគោត្ត ជាខោត្តល្ហាជនគោត្ត ជាកច្ចាយនគោត្ត ជាភាសេន្តគោត្ត ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាជាតិចាំតិ ជាអ្នកបាលល្ងាំ ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាអ្នកឆ្នូរកេស់ ជាឈ្នួញ ជាអ្នកក្បាតគោ ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាជាតិក្សត្រាញ៉ែជប្បូស ជាស្តេចខ្នាំង ជាជាតិជម្លាញ ជាអ្នកថ្នាំសស្ត្រ ជាភ្នាន់ត្រែរកេស ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាអ្នកបាំដៃទេ ជាអ្នកបាំដោយវិជ្ជាភ្នូ ជាអ្នកសរសេរអក្សរ (ទស្ស) ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាមនុស្សតំលង់ ជាមនុស្សកើតបូស ជាមនុស្សសាច្រែង ជាមនុស្សកើតពេនរ៉ាំរ៉ៃ ជាមនុស្សឆ្កែជ្រូក ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ កើតរោគប្រមេះចំកនោមផ្លែម ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ខ្ពស់ពេក ខាបពេក ទៀបពេក សពេក ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ មិនខ្ពស់ពេក មិនខាបពេក មិនទៀបពេក មិនសពេក ។ បេ ។ ថា ក្តីលោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ត្រែរោគត្រែបសង្កឹត ត្រែរោសៈត្រែបសង្កឹត ត្រែរមាបៈត្រែបសង្កឹត ។ បេ ។

ថា កុដិរោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជ្រាសចាកកន្លះ ជ្រាសចាករោលះ ជ្រាសចាកមោហៈ ។ បេ ។ ថា កុដិរោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ស្រែកគោចន្លង់ជាកដែក ។ បេ ។ ស្រែកគោចន្លង់ក្អាសឹក ។ បេ ។ ថា កុដិរោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជារោគាបន្ទប់ខ្ពស់ ។ បេ ។ ថា កុដិរោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាសត្វខ្ចី សត្វពពែ សត្វគោ សត្វលា សត្វតិរច្ឆាន សត្វនរក មនុស្សពាលទោះគ្មានគតិល្អទេ មនុស្សពាលទោះមានកែតតិកកែកម្បាំង ក៏កុរោះត្រូវគោចន្លង់ពុកផ្រែបំពេញ ។

(៦៦០) ឧបសម្បន្នកុំគួ ចន្លុះជេរ ចន្លិបប្រេចខ ចន្លិបង្អាប់បង្អាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំគួផងគ្នា គឺពាលយ៉ាងនេះថា កុដិរោកនេះ មានមនុស្សពួកខ្លះ ជាបណ្ដិត ជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកជ្រាប ជាពហុស្សូត ជាធម្មកថិក ជនពាលទោះគ្មានគតិពេញកែទេ មនុស្សពាលទោះមានកែតតិកល្អម្បាំង ក៏កុរោះត្រូវគោចន្លង់ពុកផ្រែបំពេញ ។ បេ ។

(៦៦១) ឧបសម្បន្នកុំគួ ចន្លុះជេរ ចន្លិបប្រេចខ ចន្លិបង្អាប់បង្អាន ចំពោះឧបសម្បន្នកុំគួផងគ្នា គឺពាលយ៉ាងនេះថា មនុស្សពាលខ្លាយ ណាមួយ ជាបណ្ដាល ជាជាងស្មៅញែងឬស្សី ជាអ្នកនេសាទ ជាជាងធ្វើរថ ជាអ្នកចាលសត្វតាម ក៏កុរោះត្រូវគោចន្លង់ពុកផ្រែបំពេញ ។ បេ ។

សន្តំ វេទេតព្វេ រីតរាគា រីតទោសា រីតមោហាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តំ វេទេតព្វេ ចាតនិកំ អជ្ឈាបន្នាតិ ។ បេ ។ ឧក្កាសិតំ អជ្ឈាបន្នាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តំ វេទេតព្វេ សោតាបន្នាតិ កណាតិ ។ បេ ។ សន្តំ វេទេតព្វេ ឯដ្ឋា មេណ្ឌា តោណា តន្ទិកា ឆព្ភាទេតា ឧរោយំតា ឧន្តំ តេសំ សុកតំ ទុក្កដំ-យេវ តេសំ ទាដិកាជ្ជាតិ កណាតិ អាមន្តិ កថាយ កថាយ ទុក្កដស្ស ។

(៦៦០) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ខុំសេតុកាមោ វត្ថុតុកាមោ អជ្ឈាចារតុកាមោ បរំ វេទេតិ សន្តំ វេទេតព្វេ បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកា ឧន្តំ តេសំ ទុក្កដំ សុកតំយេវ តេសំ ទាដិកាជ្ជាតិ កណាតិ អាមន្តិ កថាយ កថាយ ទុក្កដស្ស ។

(៦៦១) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ខុំសេតុកាមោ វត្ថុតុកាមោ មត្ថុកាតុកាមោ បរំ វេទេតិ យេ ខ្លួន ចណ្ដាលា វេណា រថការា បុក្កុសាតិ កណាតិ អាមន្តិ កថាយ កថាយ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។

ฯเปฯ สมฺปชฺชนฺโต ฯเปฯ สมฺปชฺชิสฺสติ ปุริมปจฺฉิมา ปริสา ปาริปูริยา ฯเปฯ ปจฺจาสีสามิ ฯเปฯ ปจฺจาสีสนฺติ ปุริมปจฺฉิมา ปริสา ปาริปูริยา

ฯ เป ฯ ทีฆเกน อุณฺณฺเน ฯ เป ฯ อุณฺหีเสน ทีฆเกน อุณฺณฺเน ทีฆเกน อุณฺหีเสน ฯ เป ฯ อุณฺหีเสน อุณฺณฺเน ทีฆเกน ปณฺฑิตสฺส ฆนสฺส มหาสฺส

ចណ្ឌាលោ វណ្ណោ ទេសោ រជកោ បុក្កុសោតិ កណាតិ អាយតិំ កថាយ កថាយ ឧក្កដ្ឋស្ស ។បេ។ យេ ទ្វេ បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកាតិ កណាតិ អាយតិំ កថាយ កថាយ ឧក្កដ្ឋស្ស ។ ឧបសម្បន្នោ អនុបសម្បន្នំ ទុំសេតុកាមោ វិប្បដិសារេតុកាមោ មញ្ញតិ ករោតិ ន មយំ ចណ្ឌាលោ វណ្ណោ ទេសោ រជកោ បុក្កុសោតិ កណាតិ ។បេ។ ន មយំ បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកាតិ ឧត្តិំ អម្ហាកំ ឧក្កដំ. សុកតំយេវ អម្ហាកំ ចាដិកតំ្ហាតិ កណាតិ អាយតិំ កថាយ កថាយ ឧក្កដ្ឋស្ស ។

(๖๖๖) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ន ទុំសេតុកាមោ ន វិប្បដិសារេតុកាមោ ន មញ្ញតិ ករោតិ ន វាចាមត្តេនាបិ ហីនំ វា ឯតំ ចណ្ឌាលំ វណ្ណំ ទេសោធំ រជកោរំ បុក្កុសំ

ហីនំ ឯតំ្យាយណាមួយ ជាចណ្ឌាល ជាជាតិនៃវណ្ណៈទីបួន ជាអ្នកទេសោធ ជាជាតិរជក ជាអ្នកចោលសត្វតាម ត្រូវអាបត្តិទុក្កដតែម្តង ។ កថា ។ បេ ។ ថា មនុស្សហីនំ ឯតំ្យាយណាមួយ ជាចណ្ឌាល ជាអ្នកឈ្មោស ជាអ្នកក្រាប់ ជាពហុស្សុត ជាធម្មកថិក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដតែម្តង ។ កថា ។ ឧបសម្បន្នកុំ ក្រែងដើម្បីវេរ ក្រែងដើម្បីប្រទេច ក្រែងដើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះអនុបសម្បន្នបុគ្គល គំរោលយ៉ាងនេះថា យើងហីនំ ឯតំ្យាយមិនមែនជាចណ្ឌាល មិនមែនជាជាតិនៃវណ្ណៈទីបួន មិនមែនជាអ្នកទេសោធ មិនមែនជាជាតិរជក មិនមែនជាអ្នកចោលសត្វតាម ។ បេ ។ ថា យើងហីនំ ឯតំ្យាយមិនមែនជាចណ្ឌាល មិនមែនជាអ្នកឈ្មោស មិនមែនជាអ្នកក្រាប់ មិនមែនជាពហុស្សុត មិនមែនជាធម្មកថិក ដំណើរតែក្រែកមិនមានដល់យើងហីនំ ឯតំ្យាយ ដំណើរល្អតែម្យ៉ាងក្រែកដល់យើងហីនំ ឯតំ្យាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដតែម្តង ។ កថា ។

(๖๖๖) ឧបសម្បន្នកុំ មិនក្រែងដើម្បីវេរ មិនក្រែងដើម្បីប្រទេច មិនក្រែងដើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះឧបសម្បន្នបុគ្គលទេ តែក្រែងនៃឱយលេង គំរោលសំដៅបុគ្គលជាំថាតាយ ដោយតាក្យដំថាតាយ គឺរោលសំដៅបុគ្គលជាមនុស្សចណ្ឌាល ជាជាតិនៃវណ្ណៈទីបួន ជាអ្នកទេសោធ ជាជាតិរជក ជាអ្នកចោលសត្វតាម

ฉณฺฑาโลสํ เวฬาโลสํ เขฬาโลสํ วชฺฌาโลสํ ปุญฺญาโลสีตึ กณาตึ อาจริยา กถายา กถายา ตุจฺฉาสฺ-
สาสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ
ทุสฺสีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิ-
ทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ทฺวตฺตึสาย ฉณฺฑาโลสา เวฬาโลสา
เขฬาโลสา วชฺฌาโลสา ปุญฺญาโลสีตึ กณาตึ อาจริยา
กถายา กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ
ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺสีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย
ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาสึ เวฬา-
เขฬานึ วชฺฌาวึ ปุญฺญาสึ ทิฏฺฐิโยสึ ตีหิปิ กณาตึ
อาจริยา กถายา กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ
อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺ-
สีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิ-

ทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาโลสา เวฬาโลสา เขฬาโลสา
วชฺฌาโลสา ปุญฺญาโลสีตึ กณาตึ อาจริยา กถายา
กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ
ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺสีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย
ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาสึ เวฬา-
เขฬานึ วชฺฌาวึ ปุญฺญาสึ ทิฏฺฐิโยสึ ตีหิปิ กณาตึ
อาจริยา กถายา กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ
อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺ-
สีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิ-

ทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาโลสา เวฬาโลสา เขฬาโลสา
วชฺฌาโลสา ปุญฺญาโลสีตึ กณาตึ อาจริยา กถายา
กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ
ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺสีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย
ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาสึ เวฬา-
เขฬานึ วชฺฌาวึ ปุญฺญาสึ ทิฏฺฐิโยสึ ตีหิปิ กณาตึ
อาจริยา กถายา กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ
อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺ-
สีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิ-

ทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาโลสา เวฬาโลสา เขฬาโลสา
วชฺฌาโลสา ปุญฺญาโลสีตึ กณาตึ อาจริยา กถายา
กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ
ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺสีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย
ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิทุจฺจริตึ ทิฏฺฐึ จาติ ฉณฺฑาสึ เวฬา-
เขฬานึ วชฺฌาวึ ปุญฺญาสึ ทิฏฺฐิโยสึ ตีหิปิ กณาตึ
อาจริยา กถายา กถายา ตุจฺฉาสฺสาสฺส ฯ
อุปสมฺปนฺนา อุปสมฺปนฺนึ ฉ ทุสีลกมฺมาโย ฉ ทุสฺ-
สีลกมฺมาโย ฉ มจฺฉริกตาโย ฉาวาทมฺปนา ทิฏฺฐิ-

อุกฺกฏฺฐ์ วเทติ ขตฺติยํ พฺราหฺมณึ วา ขตฺติยาย วา พฺราหฺมณึ วา-
สิตฺถ กณาติ อามนฺต ภณติ ภณติ อุกฺกาสิตสฺส
วา ฯเปฯ อุปสมฺปชฺชา อุปสมฺปนฺโน จ ทุกฺกเฏน อาปตฺติยา
จ ภณฺฑนกาเมน ภณฺฑนกาเมน ฆฏฺฏนกาเมน ฆฏฺฏนกาเมน
หีนาย วเทติ ฯเปฯ หีนาย อุกฺกฏฺฐ์ วเทติ ฯเปฯ
อุกฺกฏฺเฐน หีนาย วเทติ ฯเปฯ อุกฺกฏฺเฐน อุกฺกฏฺฐ์ วเทติ
ปณฺฑิตาติ ภฏฺฐา เมธาวีติ พหุสฺสุตาติ ธมฺมกถิกาติ ปณฺฑิตาย
ภฏฺฐาย เมธาวิยา พหุสฺสุตาย ธมฺมกถิกาย
อนฺเต ทุฏฺเฐ สุคตีเยว ทุฏฺเฐ ทาฏิกาย วา ทาฏิกาติ กณาติ
อามนฺต ภณติ ภณติ อุกฺกาสิตสฺส ฯ

(๒๖๗) อุปสมฺปชฺชา อุปสมฺปนฺโน จ ทุกฺกเฏน อาปตฺติยา
จ ภณฺฑนกาเมน ภณฺฑนกาเมน ฆฏฺฏนกาเมน ฆฏฺฏนกาเมน ปาราชิเกน
สนฺเต สเทเสตฺวา ปณฺฑิตา เมธาวิโน พหุสฺสุตา ธมฺมกถิกา

ដោយភាវៈជាខ្ពើមរអើម តែមិនបានដល់នូវភាវៈជាក្សត្រ ជា
ព្រាហ្មណ៍ ដោយភាវៈជា លោកជាក្សត្រ លោកជាព្រាហ្មណ៍ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដតែម្យ៉ាង ។ ចប់ ។ ចំពោះភិក្ខុមិនច្បាស់ដើម្បីវេរៈ
មិនច្បាស់ដើម្បីប្រទេច មិនច្បាស់ដើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះចប់សម្ពន្ធ
ភិក្ខុផងគ្នា ច្បាស់តែនិយាយឈ្លើ តំពោលសំដៅបុគ្គលដ៏ទៃជាកាតាប
ដោយភាវៈជាកាតាប ។ ចប់ ។ តំពោលសំដៅបុគ្គលដ៏ទៃដ៏ទៃ ដោយ
ភាវៈជាកាតាប ។ ចប់ ។ តំពោលសំដៅបុគ្គលដ៏ទៃកាតាប ដោយភាវៈ
ដ៏ទៃដ៏ទៃ ។ ចប់ ។ តំពោលសំដៅបុគ្គលដ៏ទៃដ៏ទៃ ដោយភាវៈដ៏ទៃដ៏ទៃ
តែនិយាយសំដៅដោយចប់សម្ពន្ធភិក្ខុដែលជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកច្រើន
ជាពហុស្សូត ជាធម្មកថិក ដោយភាវៈជា លោកជាបណ្ឌិត លោកជា
អ្នកឈ្លាស លោកជាអ្នកច្រើន លោកជាពហុស្សូត លោកជាធម្មកថិក
ជំពាល់រោគគ្រែក់មិនមានដល់រោគទេ ជំពាល់ល្ហែតម្ល៉ាងច្បាស់ជាមានដល់លោក
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដតែម្យ៉ាង ។

(๒๖๗) ចប់សម្ពន្ធភិក្ខុ មិនច្បាស់ដើម្បីវេរៈ មិនច្បាស់ដើម្បីប្រទេច
មិនច្បាស់ដើម្បីបង្អាប់បង្អោន ចំពោះចប់សម្ពន្ធភិក្ខុផងគ្នា ច្បាស់តែ
និយាយឈ្លើ តំពោលយ៉ាងនេះថា គប្បីលោកនេះ មានមនុស្សឆ្កួតខ្លះ
ជាឧច្ចាល ជាជាងត្បាញផែនឬស្សី ជាអ្នកឧទ្ទេស ជាជាងធ្វើរបៀ

បុគ្គលាតិ ភណតិ ។ បេ ។ សត្តំ ឥធេកច្ចេ បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកា តុដ្ឋេ សេសំ បុច្ឆតិ សុភតិយេវ សេសំ ទាដិកត្ថាតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទុក្កដស្សាតិ ។

(๖๖๘) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ន ទុំសេតុកាមោ ន ភេទេតុកាមោ ន មុដ្ឋិកាតុកាមោ ឧរកម្បតា ឯវំ វទតិ យេ ឥធ បណ្ឌិតា វេណា នេសាទា រថការា បុក្កុសាតិ ភណតិ ។ បេ ។ យេ ឥធ បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកាតិ ភណតិ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទុក្កដស្សាតិ ។

(๖๖๙) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នំ ន ទុំសេតុកាមោ ន ភេទេតុកាមោ ន មុដ្ឋិកាតុកាមោ ឧរកម្បតា ឯវំ វទតិ ន មយំ បណ្ឌិតា វេណា នេសាទា រថការា

ជាអ្នកចោលសម្រាម ។ បេ ។ ថា ក្នុងលោកនេះ ខាងមនុស្សពួកខ្លះ ជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាពហុស្សូត ជាធម្មកថិក មនុស្សទាំងនោះគ្មានតតិយភាគតែតទេ មនុស្សទាំងនោះមានតែតតិយភ្លុំទើបត្តែវគេបត្តិទុក្កដតែប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុ ។

(๖๖๘) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ មិនប្រទូសរ៉ាយដើម្បីវេរ មិនប្រទូសរ៉ាយដើម្បីបែរចេញ មិនប្រទូសរ៉ាយដើម្បីបង្អាប់បង្អើន ចំពោះឧបសម្បន្នភិក្ខុដទៃឡើយ ប្រទូសរ៉ាយតែ ខ្ញុំយោយសេចក្តី តំណាលយ៉ាងនេះថា មនុស្សទាំងឡាយណាមួយ ជាបណ្ឌិត ជាជាងឆ្លាសវែងដូស្បៃ ជាអ្នកឧស្សាហ៍ ជាជាងធ្វើរថ ជាអ្នកចោលសម្រាម ។ បេ ។ ថា មនុស្សទាំងឡាយណាមួយ ជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាពហុស្សូត ជាធម្មកថិក ត្តែវគេបត្តិទុក្កដតែប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុ ។

(๖๖๙) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ មិនប្រទូសរ៉ាយដើម្បីវេរ មិនប្រទូសរ៉ាយដើម្បីបែរចេញ មិនប្រទូសរ៉ាយដើម្បីបង្អាប់បង្អើន ចំពោះឧបសម្បន្នភិក្ខុដទៃឡើយ ប្រទូសរ៉ាយតែខ្ញុំយោយសេចក្តី តំណាលយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយមិនមែនជាបណ្ឌិត មិនមែនជាជាងឆ្លាសវែងដូស្បៃ មិនមែនជាអ្នកឧស្សាហ៍ មិនមែនជាជាងធ្វើរថ

มุตฺตกานาติ กณาตณฺ ฯ เป ฯ ณ มยิ ปณฺฑิตา ฌายนฺตา เมตฺตาวิโต ตปสฺสิโน ธมฺมกถิกา ตสฺมิญฺจ อตฺถิกา ตสฺมิญฺจ อตฺถิกา ตุฏฺฐจิตฺตา สุขิตาเยว อตฺถิกา ปาปิกาย กณาติ ภวติ ภายิ ภายิ ตุฏฺฐาสิตสฺส ฯ

(๒๙๐) ยาวสมฺปนฺนา อนุปสมฺปนฺนา ณ จุฬสุตฺตาเปา ณ มชฺฌิมสุตฺตาเปา ณ มหาสุตฺตาเปา ณาเตหิ ปาปิเตหิ ฯ เป ฯ ปาปิเตหิ ยาวตกา ฯ เป ฯ ยาวตกา ตุฏฺฐจิตฺตา ปณฺฑิตา ฌายนฺตา เมตฺตาวิโน ตปสฺสิโน ธมฺมกถิกา ปณฺฑิเตหิ ฌายนฺเตหิ เมตฺตาวีหิ ตปสฺสีหิ ธมฺมกถิเกหิ ตสฺมิญฺจ อตฺถิเกหิ ตสฺมิญฺจ อตฺถิเกหิ ตุฏฺฐจิตฺเตหิ สุขิตาเยว อตฺถิเกหิ ปาปิกาย กณาติ ภวติ ภายิ ภายิ ตุฏฺฐาสิตสฺส ฯ

(๒๙๑) ยาวสมฺปนฺนา อนุปสมฺปนฺนา ณ จุฬสุตฺตาเปา ณ มชฺฌิมสุตฺตาเปา ณ มหาสุตฺตาเปา ณาเตหิ

มิตฺตมิตฺตมาตาปิตาสทิสาน ฯ เป ฯ ปาปิกาย กณาติ ภวติ ภายิ ภายิ ตุฏฺฐาสิตสฺส ฯ

(๒๙๐) ยาวสมฺปนฺนาย มิตฺตมิตฺตมาตาปิตาสทิสาย ปาปิกาย กณาติ ภวติ ภายิ ภายิ ตุฏฺฐาสิตสฺส ฯ

(๒๙๑) ยาวสมฺปนฺนาย มิตฺตมิตฺตมาตาปิตาสทิสาย ปาปิกาย กณาติ ภวติ ภายิ ภายิ ตุฏฺฐาสิตสฺส ฯ

(๒๙๒) ยาวสมฺปนฺนาย มิตฺตมิตฺตมาตาปิตาสทิสาย ปาปิกาย

ឯវំ វេទនំ សន្ធំ អភិសង្ខរោតិ បុញ្ញាភិសង្ខារំ អភិសង្ខរោតិ ។បេ។ សន្ធំ អភិសង្ខរោតិ ឧបបត្តិភវាយ ឆន្ទំ ជនេតិ សទ្ធំ ជនេតិ ។បេ។ ឆន្ទំ ជនេត្វា សទ្ធំ ជនេត្វា ឧបបត្តិភវាយ កម្មំ សមាទិយតិ សមាទបេតិ សមាទបន

มิตฺตโทสกมฺมกิเลสโต ๆ ๒๔ ๆ ปาปโต ปาปกมฺมโต ๆ ๒๕ ๆ ปาปกมฺมนิสฺสนฺทโต ๆ ๒๖ ๆ ปาปกมฺมวิปากโต ๆ ๒๗ ๆ ปาปกมฺมสมุทยโต ๆ ๒๘ ๆ ปาปกมฺมนิโรธโต ๆ ๒๙ ๆ ปาปกมฺมนิโรธคามินิยา ปฏิปทาย ๆ ๓๐ ๆ ปาปกมฺมนิโรธคามินิยา ปฏิปทาย สมาทปนโต ๆ ๓๑ ๆ ปาปกมฺมนิโรธคามินิยา ปฏิปทาย สมาทปนสมาทิตฺตโต ๆ ๓๒ ๆ ปาปกมฺมนิโรธคามินิยา ปฏิปทาย สมาทปนสมาทิตฺตสฺส ๆ

(๒๗๔) อาปตฺติ อนาปตฺติ ยาวตติยกสฺส ๆ

ตชฺชนียกมฺมกถา นิฏฺฐิตา ๆ

---

๑ ก็ภิกษุณีสาธกสองรูปก็ดี ๒ ก็ภิกษุปฏิญญาสองรูปก็ดี ๓ ก็ภิกษุผู้ประโยชน์ด้วยการปฏิญญาเนืองๆ ก็ดี ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๓๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๓๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๓๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๓๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๓๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๓๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๓๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๓๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๓๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๓๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๔๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๔๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๔๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๔๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๔๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๔๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๔๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๔๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๔๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๔๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๕๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๕๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๕๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๕๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๕๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๕๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๕๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๕๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๕๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๕๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๖๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๖๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๖๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๖๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๖๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๖๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๖๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๖๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๖๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๖๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๗๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๗๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๗๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๗๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๗๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๗๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๗๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๗๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๗๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๗๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๘๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๘๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๘๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๘๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๘๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๘๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๘๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๘๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๘๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๘๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๙๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๙๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๙๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๙๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๙๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๙๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๙๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๙๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๙๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๙๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๐๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๐๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๐๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๐๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๐๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๐๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๐๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๐๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๐๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๐๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๑๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๑๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๑๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๑๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๑๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๑๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๑๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๑๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๑๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๑๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๒๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๒๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๒๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๒๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๒๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๒๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๒๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๒๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๒๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๒๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๓๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๓๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๓๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๓๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๓๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๓๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๓๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๓๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๓๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๓๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๔๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๔๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๔๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๔๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๔๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๔๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๔๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๔๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๔๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๔๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๕๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๕๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๕๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๕๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๕๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๕๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๕๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๕๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๕๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๕๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๖๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๖๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๖๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๖๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๖๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๖๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๖๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๖๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๖๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๖๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๗๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๗๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๗๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๗๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๗๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๗๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๗๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๗๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๗๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๗๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๘๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๘๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๘๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๘๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๘๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๘๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๘๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๘๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๘๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๘๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๙๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๙๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๙๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๑๙๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๑๙๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๑๙๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๑๙๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๑๙๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๑๙๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๑๙๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๐๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๐๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๐๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๐๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๐๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๐๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๐๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๐๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๐๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๐๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๑๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๑๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๑๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๑๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๑๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๑๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๑๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๑๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๑๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๑๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๒๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๒๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๒๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๒๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๒๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๒๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๒๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๒๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๒๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๒๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๓๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๓๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๓๒ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๓๓ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๓๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๓๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๓๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๓๗ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๓๘ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๓๙ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๔๐ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๔๑ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๔๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๔๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๔๔ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๔๕ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๔๖ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๔๗ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๔๘ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๔๙ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วก็ดี ๒๕๐ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ก็ดี ๒๕๑ ก็ภิกษุผู้ไม่ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ที่ระงับแล้วโดยธรรมโดยวินัยโดยสัตถุศาสน์ ย่อมเป็นผู้ไม่ควรเพื่อจะให้ระงับอธิกรณ์ ๒๕๒ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในวัตถุก็ดี ๒๕๓ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในบัญญัติก็ดี ๒๕๔ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการแก้ไขอาบัติก็ดี ๒๕๕ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการระงับอธิกรณ์ก็ดี ๒๕๖ ก็ภิกษุผู้ฉลาดในการให้ระงับอธิกรณ์ก็

(៦៩៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនំ កណ្ណ-ជាតកំ តាលជាតកំ វិកតជាតកំ ទេវេ សុញ្ញំ ឧប-សំហរន្តំ ឥមស្ស[1] សុត្វា អមុស្ស[2] អក្ខាយន្តំ ឥមស្ស តេជាយ អមុស្ស សុត្វា ឥមស្ស អក្ខាយន្តំ អមុស្ស តេជាយ តេន អនុម្មត្តកេន ខេឡេ កណ្ណជាតំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ឧប្បន្នា ច កណ្ណជាតំ តិយ្យោភាវាយ វេមុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ភគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនំ កណ្ណជាតំ តាលជាតំ វិកតជា-បញ្ញត្តំ ទេវេ សុញ្ញំ ឧបសំហរិស្សន្តិ ឥមស្ស សុត្វា អមុស្ស អក្ខាយិស្សន្តិ ឥមស្ស តេជាយ អមុស្ស

១-២ កត្តព្ពំ ឃោដកមុខេ ឥមេសំ សុត្វា អមុស្សន្តិ ទិស្សតិ តតោ បរំ អនុសម្ពន្ធវសេន្តិ បទំ ពហុវចនវសេន ឃោដេតព្ពំ ។

(៦៩៩) *សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់* *នៅវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះ* ឯង ពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុពោលតិះដៀលសូត្រច្រៀងរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែល បណ្តុះហត្ថកម្មភិក្ខុបែរជាន់ឈ្លោះដាក់គ្នា ឮពាក្យភិក្ខុទាំងនោះហើយយកទៅ និយាយប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះ ដើម្បីបំបែកភិក្ខុទាំងនោះ ឮពាក្យភិក្ខុទាំង នោះហើយយកមកនិយាយប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះ ដើម្បីបំបែកភិក្ខុទាំង នោះ ព្រោះហេតុនោះ សេចក្តីកហេតុទាំងឡាយដែលមិនមានតែតែ កើតមានឡើងផង សេចក្តីកហេតុទាំងឡាយដែលកើតមានឡើងហើយក៏ឥតឈឺឆ្អាល ចំរើនដោយច្រើនដែលឡើងផង ។ ពួកភិក្ខុណាមួយដែលជាអ្នកមានសេចក្តី ប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះតិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ ថា ហេតុអ្វីបានជាពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុពោលតិះដៀលសូត្រច្រៀងរបស់ភិក្ខុទាំង ឡាយ ដែលបណ្តុះហត្ថកម្មភិក្ខុបែរជាន់ឈ្លោះដាក់គ្នា ឮពាក្យភិក្ខុទាំងនោះ ហើយយកទៅនិយាយប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះ ដើម្បីបំបែកភិក្ខុទាំងនោះ

สุตฺวา ฯมสฺส อกฺกาเยสฺสนฺติ อมุสฺส เกสาย เตน อตฺถปฺปฏิสญฺญุตฺตา เวว กณฺฐาตา ฯปฺปฏิสญฺญุตฺตา ฯ กณฺฐาตา กิเยฺยาคาเย ปฺปุณฺยาย สมฺปฏิจฺฉนฺติ ฯ อชาโต เต กิตฺวา กตฺวาโต ปิตมตฺตา อาเกเตสุ ฯ เป ฯ สงฺโฆ ตสฺมา ตุเยฺย กิตฺวาเต กิตฺวาโต กณฺฐาตาตา กณฺฐาตาตา กิเยฺยาคาเย ปฺปุณฺยาย เตสุญฺญา ฯปสงฺฆา-
๓๘ ฯมสฺส สุตฺวา อมุสฺส อกฺกาย๔ ฯมสฺส เกสาย อมุสฺส สุตฺวา ฯมสฺส อกฺกาย๔ อมุสฺส เกสาย เตน อตฺถปฺปฏิสญฺญุตฺตา เวว กณฺฐาตา ฯปฺปฏิสญฺญุตฺตา ฯ กณฺฐาตา กิเยฺยาคาเย ปฺปุณฺยาย สมฺปฏิจฺฉนฺติ ฯ สงฺโฆ ตสฺมา ตุเยฺย เตน ตสฺมา กิตฺวาโต กณฺฐาตาตา กณฺฐาตาตา กิเยฺยาคาเย ปฺปุณฺยาย เตสุญฺญา ฯปสงฺฆา๔ ฯมสฺส สุตฺวา อมุสฺส

ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทินฺนตฺตา ตสฺส ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทินฺนตฺตา เพราะเหตุนั้น เพราะเหตุนั้น เสขิยวัตรเป็นเหตุให้ถึงความสำรวมกาย วาจา เสขิยวัตรเป็นเหตุให้ถึงความสำรวมกาย วาจา เกิดขึ้นแล้ว เกิดขึ้นแล้ว ภิกษุทั้งหลายจึงสมาทานสิกขาบทในสิกขาบทนี้ ๆ ภิกษุทั้งหลายจึงสมาทานสิกขาบทในสิกขาบทนี้ ๆ ด้วยประการฉะนี้ ด้วยประการฉะนี้ ๆ เป ๆ ภิกษุสงฆ์ ๆ เป ๆ ภิกษุสงฆ์ ได้ยินว่า ได้ยินว่า ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุทั้งหลายผู้ถือสิกขาบทในสิกขาบทนี้ ๆ ภิกษุทั้งหลายผู้ถือสิกขาบทในสิกขาบทนี้ ๆ ย่อมเป็นผู้ถือสิกขาบทในสิกขาบทนี้ ๆ ย่อมเป็นผู้ถือสิกขาบทในสิกขาบทนี้ ๆ ด้วยประการฉะนี้ ด้วยประการฉะนี้ ๆ

អត្ថាយ៑ស្សេ ឥមស្ស កេចាយ អមុស្ស សុត្វា ឥមស្ស អត្ថាយ៑ស្សេ អមុស្ស កេចាយ កេន អនុប្បន្នានំ ខេវ កណ្ហានានំ ទុប្បដ្ឋិត្តំ ទុប្បញ្ញានំ ច កណ្ហានានំ កិរិយ្យាការាយ វេប៉ុល្លាយ សំវត្តិត្តំ នេតំ ខោយ៑ប៉ុនិសា អច្ឆរិយ្យានំ ភ ឧបសាគាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ តិក្ខុបេសុញ្ញេ បាចិត្តិយន្តិ ។

(៦៧៦) បេសុញ្ញំ ជាម ទ្វីហាការេហិ បេសុញ្ញំ ហោតិ បិយកម្យស្ស ភ កេនាធិប្បាយស្ស ភ ។ ឧសមា អាការេហិ បេសុញ្ញំ ទុបសំហរតិ ជាតិនោបិ ជាមនោបិ គោត្តនោបិ កម្មនោបិ សិប្បនោបិ អាពាធ-នោបិ លិង្គនោបិ កិលេសនោបិ អាបត្តិនោបិ អញ្ញោ-សនោបិ ។ ជាតិ ជាម ទ្វេ ជាតិយោ ហីនា ច ជាតិ ទុក្កដ្ឋា ច ជាតិ ។ ហីនា ជាម ជាតិ ជណ្ឌាលជាតិ វេណជាតិ រថការជាតិ

ដើម្បីបំបែកភិក្ខុទាំងនោះ ឮពាក្យភិក្ខុទាំងនោះហើយយកមកនិយាយ ប្រាប់ភិក្ខុទាំងឯណោះ ដើម្បីបំបែកភិក្ខុទាំងឯណោះ ម្ល៉ោះហើយ ទើបភិក្ខុច្រើន ព្រោះមូលហេតុនៃសូត្រមិនមានន័យកើតជាអំពើអាក្រក់ច្រើនផង ទើបភិក្ខុច្រើន ឮហើយមិនព្រមទទួលតាម ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះវិញហើយ ក៏និយាយបង្អាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយពាក្យមិនសមគួរច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយពាក្យមិនសមគួរច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការប្រកបនូវសេចក្តីព្យាយាមច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនព្យាយាមច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីសន្តោសច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនសន្តោសច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីស្ងាត់ច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនស្ងាត់ច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាមច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនប្រារព្ធព្យាយាមច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនលះបង់ច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីលះបង់ច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនប្រាថ្នាច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនសន្តោសច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីសន្តោសច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនស្ងាត់ច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីស្ងាត់ច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តីមិនប្រារព្ធព្យាយាមច្រើនផង ក៏ប្រាប់ភិក្ខុទាំងនោះដោយការសរសើរនូវសេចក្តី

បុញ្ញាសជាតំ វេសា ហរិជា ជាម ជាតំ ។ ទុញ្ញាដ្ឋា ជាម ជាតំ ខត្តិយជាតំ ព្រាហ្មណជាតំ វេសា ទុញ្ញាដ្ឋា ជាម ជាតិ ។ បេ ។ អញ្ញោសោ ជាម ទ្វេ អញ្ញាសា ហរិនោ ច អញ្ញោសោ ទុញ្ញាដ្ឋោ ច អញ្ញោសោ ។ ហរិនោ ជាម អញ្ញោសោ ឧដ្ឋោសំ ខេមណ្ឌោសំ កោ-ណោសំ កន្ថកោសំ តំរច្ឆាឧកកោសំ ខេរយិកោសំ ខត្តំ តុយ្ហំ សុតតំ ទុក្កតំយេវ តុយ្ហំ ចាដិកគ្គាតំ យាកាវេ ឯ ភតាវេ ឯ តាដ៖តាដឯកាយ ឯ វេសា ហរិនោ ជាម អញ្ញោសោ ។ ទុញ្ញាដ្ឋោ ជាម អញ្ញោសោ បល្លិកោសំ ត្យង្គោសំ ខេណាវិសំ តហុស្សុកោសំ ឧម្មកឧដំកោសំ ឯតំ តុយ្ហំ ទុក្កតំ សុតតំយេវ តុយ្ហំ ចាដិកគ្គាតំ វេសា ទុញ្ញាដ្ឋោ ជាម អញ្ញោសោ ។

(៦៨៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ

ជាតិអ្នកចាលសង្ខ្រាម ប៉ុណ្ណេះឈ្មោះថា ជាតិវោហារ ។ ដែលហៅថា ជាតិខ្លួនឯងនោះ គឺ ជាតិកំណែត ជាតិព្រាហ្មណ៍ ប៉ុណ្ណេះឈ្មោះថា ជាតិខ្លួនឯង ។ បេ ។ ដែលហៅថា ពាក្យជេរនោះ គឺ ពាក្យជេរមានតិរយ៉ាង ជាទាំងពាក្យជេរដើមវាក្យ ១ ពាក្យជេរដ៏ខ្លួនឯង ១ ។ ដែលហៅថា ពាក្យជេរដើមវាក្យទាំងនោះ គឺ ជេរថា អ្នកឯងជាសត្វខ្មួញ អ្នកឯងជាតិតែក អ្នកឯងជាគោ អ្នកឯងជាលា អ្នកឯងជាសត្វតិរច្ឆាន អ្នកឯងជាសត្វនរក សូនតិរបស់អ្នកឯងគ្មានទេ ខុន្តតិតែមួយ៉ាងនឹងក្រែងជេរដល់អ្នកឯង ពុំនោះសោត ជេរដោយ យសអ្នក.(*) ឬដោយ កសត្តុះ ឬមួយដោយប៉ុនិមិត្ត នឹងអត្តនិមិត្ត ប៉ុណ្ណេះឈ្មោះថា ពាក្យជេរដើមវាក្យ ។ ដែលហៅថា ពាក្យជេរដ៏ខ្លួនឯងនោះ គឺ ជេរថា អ្នកឯងជាបល្លិកៈ អ្នកឯងជាបទុស្សល្ហាស អ្នកឯងជាអ្នកគ្រាប់ អ្នកឯងជាតហុស្សុក អ្នកឯងជាឧម្មកឋឹក ខុន្តតិរបស់អ្នកឯងគ្មានទេ សូនតិតែមួយ៉ាងនឹងក្រែងជេរដល់អ្នកឯង ប៉ុណ្ណេះឈ្មោះថា ពាក្យជេរដ៏ខ្លួនឯង ។

(៦៨៧) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យបង្ហើរឧបសម្បន្នភិក្ខុហើយ នាំពាក្យទ្វេញទាំងទៅច្រៀបឧបសម្បន្នភិក្ខុថា តិក្ខុណ្ណោះខេនដ៏ទាយ

* ព្រឹង ឃ គម្ពីរ នឹង ក អក្សរ ជាឈ្មោះនៃខ្មែរឆ្នាំ ។

ចំពោះឈ្មោលថា ឈ្មោលជាឈ្មោលដំណាល ជាតិជាធម៌ដែរ ជាតិអ្នកនេសាទ ជាតិជាធម៌រៀ ជាតិអ្នកចាលសត្វក្រមុំ (តិក្ខុអ្នកភ្នាក់ញើនោះ) ត្រូវអាបត្តិ បាចិត្តិយកល់ ។ មាត់ ។

(៦៧៨) ឧបសម្បន្នកិរិយា ពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នកិរិយា នាំពាក្យ ភ្នាក់ញើទៅថ្វាយនូវឧបសម្បន្នកិរិយាថា តិក្ខុឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះឈ្មោល ថា ឈ្មោលជាឈ្មោលដំណាល ជាតិជាធម៌រៀ ជាតិអ្នកនេសាទ ជាតិជាធម៌រៀ ជាតិអ្នកចាលសត្វក្រមុំ (តិក្ខុអ្នកភ្នាក់ញើនោះ) ត្រូវអាបត្តិ បាចិត្តិយកល់ ។ មាត់ ។

(៦៧៨) ឧបសម្បន្នកិរិយា ពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នកិរិយា នាំពាក្យ ភ្នាក់ញើទៅថ្វាយនូវឧបសម្បន្នកិរិយាថា តិក្ខុឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះឈ្មោល ថា ឈ្មោលឈ្មោះអាកណ្ណក[1] ឈ្មោះផាកណ្ណក ឈ្មោះធនិដ្ឋក ឈ្មោះសវិដ្ឋក ឈ្មោះកុលាវឡក (តិក្ខុអ្នកភ្នាក់ញើនោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ កល់ ។ មាត់ ។

(៦៦០) ឧបសម្បន្នកិរិយា ពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នកិរិយា នាំពាក្យ ភ្នាក់ញើទៅថ្វាយនូវឧបសម្បន្នកិរិយាថា តិក្ខុឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះឈ្មោល ថា ឈ្មោលឈ្មោះឧព្វរក្ខិត ធម្មរក្ខិត សង្ឃរក្ខិត (តិក្ខុអ្នកភ្នាក់ញើនោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយកល់ ។ មាត់ ។

---

១ ពាក្យទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់មនុស្សដែលជាទ្រុងម្រាំងៗ ។

តំ ឧស្ភាសោ ឥណ្ណោ ខេសោនោ រថការោ បុក្កុសោតំ កណាតីតំ អាបត្តិ ភាយ ភាយ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៥៨) ឧបសម្បន្នា ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ ឥត្ថន្នាយោ ព្រាហ្មណោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ភាយ ភាយ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៥៨) ឧបសម្បន្នា ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ អវកណ្ណកោ ជាវកណ្ណកោ ឧដ្ឋដ្ឋកោ សវិដ្ឋកោ កុលាវឡកោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ភាយ ភាយ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៦០) ឧបសម្បន្នា ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ ឧទ្ធរក្ខិតោ ធម្មរក្ខិតោ សង្ឃរក្ខិតោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ភាយ ភាយ បាចិត្តិយស្ស ។

[๖๖๑] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ គោសំយោ គារយ្ហោជោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ឯកាយ ឯកាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๖๖๒] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ គោធមោ គោក្កល្យោ ឆាឆ្យាយោ ភាសេឡោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ឯកាយ ឯកាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๖๖๓] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ គោដ្ឋគោ រុប្បឆទ្ទគោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ឯកាយ ឯកាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๖๖๔] ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ ឆវសោកោ ឆណិកោ គោឃាតោតិ កណាតីតិ អាបត្តិ ឯកាយ ឯកាយ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๖๖๑] *ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាគោសំយៈគោព្ភ ការព្ភៈគោព្ភ (អ្នកអ្នកញុះញង់ខោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយកល់ ๑ ខាត់ ។

[๖๖๒] *ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាគោតមគោត្តៈ មោគ្គល្លានគោត្តៈ កច្ចាយនគោត្តៈ ភាសវ្ជ-គោត្តៈ (អ្នកអ្នកញុះញង់ខោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយកល់ ๑ ខាត់ ។

[๖๖๓] *ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាឆដ្ឋគោ ជាអ្នកចាស់ខ្លួនផ្ទាល់ (អ្នកអ្នកញុះញង់ខោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយកល់ ๑ ខាត់ ។

[๖๖๔] *ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់*ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាអ្នកឆ្កួតរកស់ ជាអ្នកជួញ ជាអ្នករក្សាគោ (អ្នកអ្នកញុះញង់ខោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយកល់ ๑ ខាត់ ។

(៦៦៧) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ ឧត្តរិកោ ភុម្ពកោ ភេសកោ ចម្មកោ ឧមាបិតោតិ តំ កណាតីតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦៦៦) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ មុណ្ឌិកោ កណកោ លេខកោតិ តំ កណាតីតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦៦៨) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ ភុម្ពិកោ កណ្ដិកោ កំលាសិកោ សោសិកោ អបមារិកោតិ តំ កណាតីតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦៦៩) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុត្វា ឧបសម្បន្នស្ស ភេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ មជ្ជមេមារិកោតិ តំ កណាតីតិ អាបត្តិ ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយា ចាតិត្តិយស្ស ។

(៦៦៩) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា ភិក្ខុឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាជាតិវែងបុស ជាសុទ្ធាំង ជាជាតិដម្បាញ ជាជាតិស្បែក ជាខ្ចាត់ព្រៃកេស (ភិក្ខុអ្នកញុះញង់នោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដាបត្តិប្រាប់ភ្លាមៗ ពាត់ ។

(៦៧០) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា ភិក្ខុឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាអ្នកពាលវៃដង ជារោរ ជាស្បឹង (ភិក្ខុអ្នកញុះញង់នោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដាបត្តិប្រាប់ភ្លាមៗ ពាត់ ។

(៦៧១) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា ភិក្ខុឈ្មោះនេះពោលចំពោះលោកថា លោកជាមនុស្សប្រមើ ជាមនុស្សជំទៅពាក ជាមនុស្សវៃស្រែន ជាមនុស្សកើតរោគរ៉ាំរ៉ៃ ជាមនុស្សក្តែងផ្តែក (ភិក្ខុអ្នកញុះញង់នោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដាបត្តិប្រាប់ភ្លាមៗ ពាត់ ។

(៦៧២) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យរបស់ឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា ភិក្ខុឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះលោកថា លោកជាមនុស្សកើតរោគប្រមេះប្រមួម (ភិក្ខុអ្នកញុះញង់នោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដាបត្តិប្រាប់ភ្លាមៗ ពាត់ ។

[๖๖๙] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๗๐] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๗๑] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๗๒] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๖๙] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๗๐] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๗๑] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

[๖๗๒] ยสฺส ภิกฺขุสฺส ภณโต อุปสมฺปนฺนสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺตี ปริสา ปฏิพาหิตพฺพา ‘‘มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตุ, มา เอตฺตกา อาคจฺฉนฺตู’’ติ ตสฺส ภิกฺขุสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ปริสาย ปฏิพาหนาธิปฺปายสฺส ปาจิตฺติยนฺติ อตฺโถ.

(៦៧៣) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុទ្ធា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ តាវតិកំ អជ្ឈាបជ្ជោ សដ្ឋិធំសេសំ អជ្ឈាបជ្ជោ ឌុល្លច្ចយំ អជ្ឈាបជ្ជោ ទាចិត្តិយំ អជ្ឈាបជ្ជោ ទាដិទេសនីយំ អជ្ឈាបជ្ជោ ទុក្កដំ អជ្ឈាបជ្ជោ ទុព្ភាសិតំ អជ្ឈាបជ្ជោតំ កណតីតំ អាបត្តិំ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦៧៤) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុទ្ធា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ សោតាបត្តោតំ កណតីតំ អាបត្តិំ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦៧៥) ឧបសម្បន្នោ ឧបសម្បន្នស្ស សុទ្ធា ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ ឥត្ថន្នាមោ តំ ឧភ្ជោ មេណ្ឌោ តោណោ តន្ទិកោ តំរាត្តោតន្ទោ ខោយំ តោ ឧត្តំ តស្ស សុតតំ ឧក្កតិយោ តស្ស ទាដិកត្តាតំ កណតីតំ អាបត្តិំ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៦៧៣) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះឈ្មោះថា លោកត្រូវអាបត្តិធ្ងាក់ជាងហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយៈហើយ ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយៈហើយ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដហើយ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតហើយ (អ្នកឈ្មោះនេះ) ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយាល់ ១ ខាត់ ។

(៦៧៤) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះឈ្មោះថា លោកជាបុគ្គលដល់ហើយនូវសោតាបត្តិផល (អ្នកឈ្មោះនោះ) ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយាល់ ១ ខាត់ ។

(៦៧៥) ឧបសម្បន្នភិក្ខុ ឮពាក្យឧបសម្បន្នភិក្ខុ នាំពាក្យញុះញង់ទៅប្រាប់ឧបសម្បន្នភិក្ខុថា អ្នកឈ្មោះនេះនិយាយចំពោះឈ្មោះថា លោកជាសត្វឧទ្ធ ជាសត្វពពែ ជាសត្វចៀម ជាសត្វលា ជាសត្វតិរច្ឆាន ជាសត្វនរក សុតតិរច្ឆានលោកក្នុងនេះ ទុគ្គតិតែម្យ៉ាងនឹងធ្លាក់ដល់លោក (អ្នកឈ្មោះនោះ) ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយាល់ ១ ខាត់ ។

(๒๗๖) ๑ยสมฺปนฺเน ๒ยสมฺปนฺนสฺส สุตฺวา ๑ยสมฺปนฺนสฺส ปเรสุ ๒ยสมฺปนฺนสฺส ปเรสุ ๓ภิกฺขูสุ ๔ปาติเทสนียสฺส ๕ปาจิตฺติยสฺส ๖ปาติเทสนียสฺส ๗ปาจิตฺติยสฺส ๘ปาติเทสนียสฺส ๙ปาจิตฺติยสฺส ๑๐ปาติเทสนียสฺส ๑๑ปาจิตฺติยสฺส ๑๒ปาติเทสนียสฺส ๑๓ปาจิตฺติยสฺส ๑๔ปาติเทสนียสฺส ๑๕ปาจิตฺติยสฺส ๑๖ปาติเทสนียสฺส ๑๗ปาจิตฺติยสฺส ๑๘ปาติเทสนียสฺส ๑๙ปาจิตฺติยสฺส ๒๐ปาติเทสนียสฺส ๒๑ปาจิตฺติยสฺส ๒๒ปาติเทสนียสฺส ๒๓ปาจิตฺติยสฺส ๒๔ปาติเทสนียสฺส ๒๕ปาจิตฺติยสฺส ๒๖ปาติเทสนียสฺส ๒๗ปาจิตฺติยสฺส ๒๘ปาติเทสนียสฺส ๒๙ปาจิตฺติยสฺส ๓๐ปาติเทสนียสฺส ๓๑ปาจิตฺติยสฺส ๓๒ปาติเทสนียสฺส ๓๓ปาจิตฺติยสฺส ๓๔ปาติเทสนียสฺส ๓๕ปาจิตฺติยสฺส ๓๖ปาติเทสนียสฺส ๓๗ปาจิตฺติยสฺส ๓๘ปาติเทสนียสฺส ๓๙ปาจิตฺติยสฺส ๔๐ปาติเทสนียสฺส ๔๑ปาจิตฺติยสฺส ๔๒ปาติเทสนียสฺส ๔๓ปาจิตฺติยสฺส

(៦៧៩) ឧបសម្បន្នកំពុ ឯតស្សវេសស្ស ឧបសម្បន្នកំពុឥត្ថន្នាមស្ស ភាសស្សញ្ញតរេ ឧបសម្បន្នកំពុឯវំវាទី តិ អំពុះឈ្មោះនេះនិយាយថា ឥត្ថន្នាមនេះ ជនទាំងឡាយក្នុងនេះជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាពហុស្សូត ជាធម្មកថិក តំណាងធម្ម ទុន្តតិវេសវាសាតំ ឥមេសំ សុតតំ វែកម្លាំង និងប្រាកដដល់លោកទាំងនោះ ឯកំពុនោះ (ដែលពោលតាមភាសាជួរចុះ) មិនមែនពោលទៅអ្នកដទៃទេ តែពោលចំពោះលោកជាប្រាកដ (កំពុអ្នកភ្ញុះភ្ញាន់នោះ) ត្រូវតែបង្ហាត់ខ្លួនដោយសិក្ខា ទាំង ៣

(៦៨០) ឧបសម្បន្នកំពុ ឯតស្សវេសស្ស ឧបសម្បន្នកំពុឥត្ថន្នាមស្ស ភាសស្សញ្ញតរេ ឧបសម្បន្នកំពុឯវំវាទី តិ អំពុះឈ្មោះនេះនិយាយថា ជនណាមួយ តែងជាបណ្ឌិត ជាជាងវែង ជាអ្នកទេសាទ ជាជាងរថ ជាអ្នកចោលសម្រាម ឯកំពុនោះ (ដែលពោលតាមភាសាជួរចុះ) មិនមែនពោលទៅអ្នកដទៃទេ តែពោលចំពោះលោកជាប្រាកដ (កំពុអ្នកភ្ញុះភ្ញាន់នោះ) ត្រូវតែបង្ហាត់ខ្លួនដោយសិក្ខា ទាំង ៣ ចេ ។ ឧបសម្បន្នកំពុឥត្ថន្នាមស្ស ភាសស្សញ្ញតរេ ឧបសម្បន្នកំពុឯវំវាទី តិ អំពុះឈ្មោះនេះនិយាយថា ជនណាមួយ តែងជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាពហុស្សូត ជាធម្មកថិក តំណាងធម្ម ទុន្តតិវេសវាសាតំ

(៦៧៩) ឧបសម្បន្នស្ស ឯតស្សវេសស្ស ឧបសម្បន្នស្ស ឥត្ថន្នាមស្ស ភាសស្សញ្ញតរេ ឧបសម្បន្នស្ស វេសុញ្ញំ ឧបសំហារតំ ឥត្ថត្តាមោ យេ ទុន ឥណេកច្ចេ បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកា ឧត្តំ តេសំ ឧក្កដ្ឋំ សុតតំយេវ តេសំ ចាដិកញ្ញាតំ កណាតំ ឧ សោ អញ្ញំ កណាតិ តញ្ញេវ កណាតីតិ អាបត្តិ ឯថាយ ឯថាយ ទុក្កដស្ស ។

(៦៨០) ឧបសម្បន្នស្ស ឯតស្សវេសស្ស ឧបសម្បន្នស្ស ឥត្ថន្នាមស្ស ភាសស្សញ្ញតរេ ឧបសម្បន្នស្ស វេសុញ្ញំ ឧបសំហារតំ ឥត្ថត្តាមោ យេ ទុន ចណ្ឌាលោ វេណោ រថការោ បុក្កុសោតិ កណាតំ ឧ សោ អញ្ញំ កណាតិ តញ្ញេវ កណាតីតិ អាបត្តិ ឯថាយ ឯថាយ ទុក្កដស្ស ។ ចេ ។ ឧបសម្បន្នស្ស ឯតស្សវេសស្ស ឧបសម្បន្នស្ស ឥត្ថន្នាមស្ស ភាសស្សញ្ញតរេ ឧបសម្បន្នស្ស វេសុញ្ញំ ឧបសំហារតំ ឥត្ថត្តាមោ យេ ទុន បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនោ ពហុស្សុតា ធម្មកថិកា ឧត្តំ តេសំ ឧក្កដ្ឋំ

สุตฺตนฺเตเยว เทเสนฺติ ตาสญฺจ ปน กถาย อิมสฺมึ สุตฺเต อิมสฺมึ ฐาเน อิทเมว กถามุขมตฺตกถนตฺถาย อิทเมว ปมาณนฺติ ทสฺเสนฺโต ยสฺมา ปเนตฺถ ฯเปฯ ทสฺสิตนฺติ อาห ฯ

(๒๘๓) อุปสมฺปชฺโช อุปสมฺปนฺนสฺส สุตฺตา อุปสมฺปนฺนสฺส เจสุตฺตา อุปสมฺหารโต ฉฬงฺคุเปกฺขาย ฉฬงฺคุเปกฺขาย วเสน เอเสวตา วเสน ปุคฺคลาธิฏฺฐานาย เทสนาย ปุคฺคลาธิฏฺฐานตฺตา ปุคฺคลสฺส ปุคฺคลาธิฏฺฐานตฺตา ปุคฺคลสฺส จ ปุคฺคลาธิฏฺฐานตฺตา ปุคฺคลาธิฏฺฐานาย เทสนาย

(๒๘๖) อุปสมฺปชฺชา อุปสมฺปนฺนสฺส สุตฺวา อุปสมฺปนฺนสฺส เปสุญฺเ อุปสมฺหาเต อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ถุลฺลจฺจย ทาเปตพฺพสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชา อุปสมฺปนฺนสฺส สุตฺวา อนุปสมฺปนฺนสฺส เปสุญฺเ อุปสมฺหาเต อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชา อนุปสมฺปนฺนสฺส สุตฺวา อุปสมฺปนฺนสฺส เปสุญฺเ อุปสมฺหาเต อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชา อนุปสมฺปนฺนสฺส สุตฺวา อนุปสมฺปนฺนสฺส เปสุญฺเ อุปสมฺหาเต อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๘๗) อถาปตฺเต ปฏิญฺญาตกมฺมสฺส อเปตาปิ ปฏิญฺญายสฺส ปุน กรณกมฺมสฺส อาปตฺติ ฯ

(๒๘๖) อุปสมฺปนฺเนน ภิกฺขุนา อุปสมฺปนฺนภิกฺขุสฺส วิญฺญาปนา ปฏิญฺญาย ปฏิญฺญาตกรณสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเนน ภิกฺขุนา อุปสมฺปนฺนภิกฺขุสฺส วิญฺญาปนา ปฏิญฺญาย อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฏิญฺญาตกรณสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเนน ภิกฺขุนา อนุปสมฺปนฺนสฺส วิญฺญาปนา ปฏิญฺญาย อุปสมฺปนฺนสฺส ปฏิญฺญาตกรณสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเนน ภิกฺขุนา อนุปสมฺปนฺนสฺส วิญฺญาปนา ปฏิญฺญาย อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฏิญฺญาตกรณสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๘๗) อาปตฺตึ อมุจฺจมานสฺส อปฏิกมฺมกรณีเย ปฏิกมฺมกรณสฺส ปฏิกมฺมกรณีเย อปฏิกมฺมกรณสฺส ปาปิกาย ทิฏฺฐิยา อปฺปฏินิสฺสคฺคสฺส ปาปิกาย สีลวิปตฺติยา อปฺปฏินิสฺสคฺคสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

បឋមបារាជិកំ

(៤៨៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភគ្គិយា ភិក្ខូ ឧច្ចាសយនេ មហាសយនេ បដិវសន្តិ ។ ឧច្ចាសយនា ភិក្ខូ អាគន្តុកេសុ ភិក្ខូសុ អាគច្ឆន្តេសុ អាសនេនបិ បដិពាហន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ ភគវតោ ហិ នាម ឆព្ភគ្គិយា ភិក្ខូ ឧច្ចាសយនេ មហាសយនេ[1] បដិវសិស្សន្តិ ឧច្ចាសយនា ភិក្ខូ អាគន្តុកេសុ ភិក្ខូសុ អាគច្ឆន្តេសុ អាសនេនបិ បដិពាហិស្សន្តិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ពុទ្ធោ ភិក្ខវេ ឧច្ចាសយនេ មហាសយនេ បដិវសតិ ឧច្ចាសយនា ភិក្ខូ អាគន្តុកេសុ ភិក្ខូសុ អាគច្ឆន្តេសុ អាសនេនបិ បដិពាហន្តិ ។ សច្ចំ អាគភិតំ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវ ហិ នាម

[1] បដិសេវិស្សន្តិ បដិសេវិ វិសេសនត្តំ យោជេតព្ពំ ។

សិក្ខាបទទី ៤

(៤៨៤) *សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតពនជាវត្តសំអាងដ៏ល្អរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីជាកូនស្រីសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុបង្ហាញនូវដំណាបទចំពោះពួក។ ចាស ។ «ចាសតាំងពីឆ្ងាយក៏ទៅជាមិនមានសេចក្តីគោរព មិនកោតក្រែង ប្រព្រឹត្តមិនសមគួរដល់ភិក្ខុតាំងពីឆ្ងាយ ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីជ្រាបច្បាស់ជ ។ បេ ។ ភិក្ខុតាំងពីនោះក៏គេលះគោសតិរៀល បន្តុះបង្អាប់ថា មិនសម្បើមពួកឆព្ភគ្គិយភិក្ខុបង្ហាញនូវដំណាបទចំពោះ«ចាសតាំងពីឆ្ងាយ ។ ក៏ទៅជាមិនមានសេចក្តីគោរព មិនកោតក្រែង ប្រព្រឹត្តមិនសមគួរដល់ភិក្ខុតាំងពីឆ្ងាយ ។ ព្រោះនោះឯង ពួកភិក្ខុតាំងពីនោះ ក៏ក្រាបទូលរឿងនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុតាំងពីឆ្ងាយ ចុះឮថា អ្នកតាំងពីឆ្ងាយបង្ហាញនូវដំណាបទចំពោះ«ចាសតាំងពីឆ្ងាយ ។ ក៏ទៅជាមិនមានសេចក្តីគោរព មិនកោតក្រែង ប្រព្រឹត្តមិនសមគួរដល់ភិក្ខុតាំងពីឆ្ងាយ (រឿងនេះ) ពិតមែន ។ ភិក្ខុតាំងពីនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលៅយប្រុសតាំងពីឆ្ងាយ*

ภาม ตุเยฺว โหนฺตุ ยาวตติยานุสาวนาย ปฏิญฺญาย ทุกฺกฏานิ ฯ ปฏิญฺญาย ปาจิตฺติยานิ ฯ ปฏิญฺญาย ปาจิตฺติยานิ ฯ ปฏิญฺญาย ปาจิตฺติย

ปฺปโม อถ ทุติโย ตติยาทโย เอวญฺจ อถ ปจฺฉา สเจ อถ ยทิ-ปเท ฯ ยญฺหิ ปน ยญฺหิ อนุปนฺนนฺ ยญฺหิ อทิฏฺฐวิ-ญฺญตฺตินฺ สพฺพเมตนฺ ปนาเยว ชาตฺยา[1] ลิงฺเค ฯ ปนาเยว ลิงฺเค สพฺพเมตนฺ ปนาเยว ชาตฺยา ลิงฺเค ฯ ปนาเยว ลิงฺเค อนฺตุปนฺนนฺ ปนาเยว ลิงฺเค ฯ ปนาเยว ลิงฺเค ปนาเยว ชาตฺยา

[៤ អនាបត្តិ បឋមោ ទុដ្ឋុល្លវាចាយ[1] បឋមោ សង្ឃាទិសេសោ[2] យោ៣យ្យេន បកុលំ គន្ត្វា អលំ វត្តុំ ទុច្ចោទេតិ[3] ទុស្សារេតិ[4] ទុច្ចោទេតិ[5] ទុស្សារេតិ អាធិកម្មំ កាសក្ខតិ ។

បឋមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ បឋមាយ ឯវោ ទុដ្ឋុល្លាយ វាចាយ អនុបសម្បន្នេន សទ្ធិំ ឯកវោ ឧទ្ទេសំ បរិបុច្ឆោ ឯវោ វាចនំ អនាបត្តិ អត្ថេ ។ ល ។ ២ ឯវោ សង្ឃាទិសេសោ ពាហុល្លាយ អនុបសម្បន្នេន សទ្ធិំ ។បស អនាបត្តិ អត្ថេ ។ ល ។ ៣ យោ៣យ្យេន បកុលំ គន្ត្វា វាចេតិ ឯវោ ឧទ្ទេសំ បរិបុច្ឆោ ឯវោ វាចនំ អនាបត្តិ ។ ល ។ ៤ សោ វត្តុំ ។បស ទុច្ចោទេតិ សុត្តំ ទុច្ចោទេតិ បរិសង្គមេ បរិសង្គមេ ឯវ វិវេចេតិ ឆេត សទ្ធិំ ឯកវោ វាចេតិ វាចេត្វា អនាបត្តិ ។

[៤៨៨] អាបត្តិ មិនមានដល់អ្នកសូត្រដោយឱនលើសម្លេង[1] (និងអនុបសម្បន្ន) ដល់អ្នកស្វាធ្យាយជាមួយ[2] (និងអនុបសម្បន្ន) ដល់អ្នកតំណាងសូត្រនៅដល់ស្ពានដោយទ្រនិច[3] ដល់អ្នកថាជាមួយនឹងអនុបសម្បន្នតំណាងសូត្រជាដើម[4] ដល់អ្នកឆ្កួត ដល់អ្នកអ្នកដើមបញ្ញត្តិ ។

សិក្ខាបទទី ៤ ចប់ ។

---

១ ក្នុងអដ្ឋកថាថា ។ កិរ្យាសូត្រដោយឱនលើសម្លេង ជាព្រហ្មចារីមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ល ។ ២ កិរ្យាស្វាធ្យាយជាមួយនឹងអនុបសម្បន្ន សូត្រព្រមគ្នាជាមួយនឹងអនុបសម្បន្នទោះ មិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ល ។ ៣ លើកុងជាជាមួយ (ប្លុងជាទ) អនុបសម្បន្នជាគេចេះស្ទាត់ចំណាត់ហើយ តែមិនទាន់ស្ទាត់តែមួយជាទ អនុបសម្បន្នចេះ ហៅថា មានគន្ថស្ទាត់ហើយដោយប្លែក ។ ល ។ ៤ កាលបើអនុបសម្បន្នតំណាងសូត្រនូវសូត្រ អោកំរើលក្នុងចន្លោះបន្ទាល់ កិរ្យាក្នុងថាថា អ្នកឯងចូរសូត្រយ៉ាងនេះទៅ (បង្គាប់យ៉ាងនេះហើយ) ទុកជាជាព្រហ្មចារីមានអនុបសម្បន្នតែងទៅ ក៏មិនត្រូវអាបត្តិដែរ ។

បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៦៨៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា អាឡវិយំ វិហរតិ អគ្គាឡវេ ចេតិយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទុថាសកោ អាគន្តុកំ អាគន្ត្វា ឧបដ្ឋានសាលាយ ទុថាសកេហិ សទ្ធិ មុន្ទស្សតិំ អសម្បជានំ ឧក្កុដ្ឋិកំ បុច្ឆតិ ។ ទុថាសកា ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិហាយន្តិ កថំ ហិ នាម កន្ទកា មុន្ទស្សតិំ អសម្បជានំ ឧក្កុដ្ឋិកំ បុច្ឆិស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កន្ទកោ តេសំ ទុថាសកានំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ទីយន្តានំ វិហាយន្តានំ ។ យេ តេ កន្ទកោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិហាយន្តិ កថំ ហិ នាម កន្ទកោ អនុបសម្បន្នេន សហ សេយ្យំ កប្បេស្សន្តីតិ ។ អថ ខោ តេ កន្ទកោ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។

សិក្ខាបទទី ៥

(៦៨៧) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគាលនឹងទៅ អគ្គាឡវចេតិយ ជិតក្រុងអាឡវី ។ សម័យនោះឯង ពួកទុថសកតែងមកកាន់អាគមដើម្បីនឹងស្តាប់ធម៌ ។ កាលបើធម្មកថាសំដែងធម៌ចប់ហើយ ពួកភិក្ខុជាថេរៈតែងទៅកាន់ទីដែលខ្លួនទៅ ។ ភិក្ខុប្អូនថ្មីៗនឹងក្រោយ កំរោះសាមណេរមិនដឹងខ្លួន ជាអ្នកអាក្រាតកាយថ្វូរស្រែមុកដេកលក់ជាមួយនឹងទុថសកថ្មីៗនឹងក្រោយក្នុងសាលាសព្រោងធ្វើបុណ្យនោះឯង ។ ទុថសកថ្មីៗនឹងក្រោយ កំរោះសាមណេរ តំរេកលែង បន្ទុះបន្ទាប់ថា លោកម្ចាស់ថ្មីៗនឹងក្រោយមិនគំនឹងជាមនុស្សក្រោមសត្តិ មិនដឹងខ្លួន ជាអ្នកអាក្រាតកាយថ្វូរស្រែមុកលីដេកលក់ទៅវិញ ។ ភិក្ខុថ្មីៗនឹងក្រោយបានឮពាក្យទេវនៃទុថសកថ្មីៗនោះគាលទោស តំរេកលែង បន្ទុះបន្ទាប់ហើយ ។ ពួកភិក្ខុណាដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុថ្មីៗនោះក៏គាលទោស តំរេកលែង បន្ទុះបន្ទាប់ថា មិនសមគួរភិក្ខុថ្មីៗនឹងក្រោយលើនឹងជាមួយនឹងអនុបសម្បន្នទៅវិញ ។ ទណ្ឌៈនោះឯង ភិក្ខុថ្មីៗនោះក៏ក្រាបទូលរឿងនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។

สทฺทํ กตฺวา กิตฺตยโต กิตฺตนฺ อนุปสมฺปนฺนสฺส สมา สเยยฺ กเยฺยฺยนฺติ ฯ สทฺทํ กตฺวาติ ฯ วิกปฺเปติ ตุจฺโฉ กตฺวา กเถติ ปิ ตาม เตฺว กิตฺตยโต เยวายมฺปิ อนุปสมฺปนฺนสฺส สมา สเยยฺ กเยฺยฺยนฺติ เอตฺถ กิตฺตยโต อปฺปสนฺนสฺส ปิ ปสาทาย ฯเปฯ ปิกฺขุ ยถา กิตฺตยโต ตถา สิกฺขาปเท ทฺวิกฺขตฺตุมฺปิ ยาว ตติยา กิตฺตยโต อนุปสมฺปนฺนสฺส สมา สเยยฺ กเยฺยฺยนฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ปิกฺขุนิ ปน สิกฺขาปเท ปญฺญตฺเต โหตีติ ฯ

(๒๔๐) อถโข กตฺวา อาปชฺชิยิ ยถากิตฺตุ วิหารกฺขา ยเถว เถรสฺสาปิ เตน ตาทิเส ปฏิกฺขิตฺเต อนุปฺปเนฺน ตาทิเส ตาทิสาโย เยวาติ เถรสฺสาปิ ตเถวสาโย ฯ ตตฺร สุทนฺ กตฺวา เถรสฺสาปิยิ วิหารเต ตเถวาโย กเตฺวติ[๑] ฯ กิตฺตุ อายสฺมโต ภทฺทาลิ ปกฺขิตฺตุ ปิตฺตเต

๑ วิหารเต ตเถวาโย ติ สฺยา ฯ

ปาฬิยา อตฺถสฺส จ อนุรูปโต ปกาสิตตฺตา ปากฏตฺตา ปาฬิยา ปากฏตฺตา ปาฬิยา ปากฏตฺตา ปาฬิย

ภนฺเตติ ภควนฺตํ คารวชาตา ครุกาตพฺพมญฺญนฺติ อตฺโถ ๆ ภควา เอตทโวจาติ ปาฏิเอกฺกโต นิสินฺนสฺส ตสฺส ภิกฺขุโน ปุคฺคลชฺฌาสยาภาวโต

อนุปสมฺปนฺเน ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธา เสยฺยโส กาเยฺยน ฯ
ปาราชิโก ปจฺจ กิญฺจาปิ ภิกฺขุ ภิกฺขุนิยา สทฺธิญฺเจปิ
ยกฺขี ปจฺจ กิญฺจาปิ อนุปสมฺปนฺนา ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธา
เสยฺยโส กาเยฺยน ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๖๘๑) โย ปเนวนฺติ โย โยคฺเคน ฯเป ฯ
ภิกฺขูติ ฯเป ฯ อยํ ภิกฺขุ อิเธว อาคเต อาคเตยฺยเกา
ภิกฺขูติ ฯ อนุปสมฺปนฺนา นาม ภิกฺขุ ปเรตา อ-
ภิกฺขุสมฺมา อนุปสมฺปนฺนา นาม ฯ ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธาติ
อตฺถเภทโต ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธา ฯ สทฺธาติ ปกฺขเต ฯ เสยฺยา
นาม สพฺพเสยฺยา สพฺพปาเสยฺยา เยกฺยาเยกฺยา เย-
กฺยาเยน ปาเสยฺยา ฯ เสยฺยโส กาเยฺยยฺยาติ ตตฺเถว
ติฏฺฐเส อตฺตโน เต สุกฺกเย อนุปสมฺปนฺเน ตสฺมิญฺเญว กิญฺจิ
ตสฺมิญฺเญว สนฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ กิญฺจิ[1] ตสฺมิญฺเญว
อนุปสมฺปนฺเน อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

๑ กิญฺจิปิ ปาเฐ ภวิตพฺพํ ฯ

สเจปิ ตสฺสา ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธาย อนุปสมฺปนฺนาย สทฺธิญฺเจปิ
กิญฺจาปิ ตสฺมิญฺเญว สนฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ยกฺขี
กิญฺจาปิ อนุปสมฺปนฺนา ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธา เสยฺยโส กาเยฺยน
ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๖๘๑) ตตฺรายนฺติ ยกฺขี กิญฺจาปิ ภิกฺขุนิยา สทฺธิญฺเจปิ
ปาราชิโก ปจฺจ ภิกฺขุ ภิกฺขุนิยา สทฺธิญฺเจปิ ยกฺขี ปจฺจ
กิญฺจาปิ อนุปสมฺปนฺนา ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธา เสยฺยโส กาเยฺยน
ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๖๘๒) โย ปเนวนฺติ โย โยคฺเคน ฯเป ฯ
ภิกฺขูติ ฯเป ฯ อยํ ภิกฺขุ อิเธว อาคเต อาคเตยฺยเกา
ภิกฺขูติ ฯ อนุปสมฺปนฺนา นาม ภิกฺขุ ปเรตา อภิกฺขุสมฺมา
อนุปสมฺปนฺนา นาม ฯ ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธาติ อตฺถเภทโต
ทุฏฺฐุลฺลาย สทฺธา ฯ สทฺธาติ ปกฺขเต ฯ เสยฺยา นาม
สพฺพเสยฺยา สพฺพปาเสยฺยา เยกฺยาเยกฺยา เยกฺยาเยน
ปาเสยฺยา ฯ เสยฺยโส กาเยฺยยฺยาติ ตตฺเถว ติฏฺฐเส
อตฺตโน เต สุกฺกเย อนุปสมฺปนฺเน ตสฺมิญฺเญว กิญฺจิ
ตสฺมิญฺเญว สนฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ กิญฺจิ[1] ตสฺมิญฺเญว
อนุปสมฺปนฺเน อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

๑ กิญฺจิปิ ปาเฐ ภวิตพฺพํ ฯ

ตุ่งสะเอวเป็นต้น เหนือขึ้นไปกว่านั้น ท่านกล่าวว่า ตั้งแต่ที่ต่ำกว่าข้อเท้าลงมา ชื่อว่าเป็นที่ต่ำ ตั้งแต่ที่สูงกว่าข้อเท้าขึ้นไป ชื่อว่าเป็นที่สูง ในที่ต่ำและที่สูงนั้น ที่ต่ำกว่าข้อเท้าลงมา ชื่อว่าเป็นที่ต่ำ

ខែកត្តិកជាដំបូងហើយទើបបវារេនៅជាថ្មីទៀត ដល់កំណត់ថ្ងៃលាវេកនៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃនេះក្រៅពីរបីថ្ងៃទៀត តែគេមិនបានបិទបាំងពីរបីថ្ងៃ ដល់កំណត់ថ្ងៃលាវេកនៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃនេះបិទបាំងពីរបីថ្ងៃ តែគេប្រែក្រមើលពេញ ដល់កំណត់ថ្ងៃលាវេកនៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃនេះមិនបានប្រែក្រដោយរាច្រើន (តែប្រែក្របានបន្តិចបន្តួច) ដល់កំណត់ថ្ងៃលាវេកនៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃនេះមិនបានបិទបាំងដោយរាច្រើន (តែបិទបាំងបន្តិចបន្តួច) ដល់កំណត់ថ្ងៃអកអង្គុយ អនុបសម្បន្នវេក ដល់កំណត់វេកអនុបសម្បន្នអង្គុយ ឬកំណត់ថ្ងៃលអង្គុយពីរោះនឹងអនុបសម្បន្ន ដល់កំណត់ឆ្គងដល់កំណត់អកវេម័មបញ្ញត្តិ ។

សិក្ខាបទទី ៤ ចប់ ។

សព្វច្ចន្តេ សព្វអបរិច្ចន្តេ សព្វមរិច្ចន្តេ សព្វអច្ចន្តេ យេកុយ្យេន អច្ចន្តេ យេកុយ្យេន អបរិច្ចន្តេ អនុបសម្បន្នេ ឯបន្តេ កិត្តុ ឯសីឧតិ តិត្តុ ឯបន្តេ អនុបសម្បន្នោ ឯសីឧតិ ឧភោ ឯ ឯសីឧន្តិ ទុម្មុត្តកស្ស អាឯិកម្មិកស្សាតិ ។

បញ្ចមសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

ឆដ្ឋំសិក្ខាបទំ

(៦៧៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា អនុរុទ្ធោ កោសលេសុ ជនបទេសុ សាវត្ថិំ គច្ឆន្តោ[1] សាយំ អញ្ញតរំ គាមំ ឧបគច្ឆិ ។ តេន ខោ បន សមយេន តស្មិំ គាមេ អញ្ញតរិស្សា ឥត្ថិយា អាវសថាគារំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។ អថខោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ យេន សា ឥត្ថី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ឥត្ថិំ ឯតទវោច សចេ តេ ភគិនិ អគរុ វសេយ្យាមិ បឋមរត្តិំ អាវសថាគារេតិ ។ វសេយ្យាថ ភន្តេតិ ។ អញ្ញេបិ អច្ចិកា យេន សា ឥត្ថី តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា តំ ឥត្ថិំ ឯតទវោចុំ សចេ តេ អយ្យេ អគរុ វសេយ្យាម បឋមរត្តិំ អាវសថាគារេតិ ។ ឯសោ ខោ អយ្យេ សមណោ បឋមំ ឧបគតោ សចេ សោ អនុជាបាតិ

• អាគច្ឆន្តោតិបិ ទិស្សតិ ។

សំឃាបទទី ៦

(៦៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់សព្វនៅវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុទំមន្តនៅក្រុងសាវត្ថី ក្នុងកោសលជនបទ ចូលទៅកាន់ស្រុកមួយក្នុងវេលាល្ងាច ។ សម័យនោះឯង ក្នុងស្រុកនោះ មានផ្ទះសម្រាប់សំណាក់ដែលស្ត្រីម្នាក់ចាត់សង់ទុករួចហើយ ។ គ្រានោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុចូលទៅកាន់ស្រុកនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏នៅគាត្រង់នោះថា ម្នាលប្អូនស្រីប៉ែនាងមិនមានសេចក្តីបារម្ភនឹងខ្ញុំទេ នាងគួរមានវត្តក្នុងផ្ទះសំណាក់ចុងមួយយប់ ។ ស្រីនោះបួលតបថា ទំមន្តនង៎ានៅចុះលោកម្ចាស់ ។ លុះយប់ជ្រៅជនអ្នកដំណើរដទៃទៀតក៏ចូលទៅកាន់ស្រីនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏នៅគាត្រង់នោះថា បពិត្រនាងជាម្ចាស់ ប៉ែនាងមិនមានសេចក្តីបារម្ភនឹងចិត្តទេ យើងទាំងពួកយើងគួរមានវត្តក្នុងផ្ទះសំណាក់ចុងមួយយប់ ។ ស្រីនោះក៏ប្រាប់ថា មានសមណៈជាម្ចាស់ ។ អនុរុទ្ធដ៏មានអាយុចូលទៅមុនហើយ បើសមណៈនោះលោកព្រម

ภาเสยฺยาปาตึ ฯ อถโข เต อฏฺฐกา ยถาปายสฺมา อนุรุทฺโธ เตนุปสงฺกมึสุ อุปสงฺกมิตฺวา อายสฺมนฺตํ อนุรุทฺธํ เอตทโวจุ สเจ เต อายสฺมา อนุรุทฺธ ภาเสยฺยาย ปกฺกนฺโต อาวุสฺโสติ ฯ ภาเสยฺยาย อาวุโสติ ฯ อถโข สา ทาสี อายสฺมโต อนุรุทฺธสฺส สมีเป ฐตฺวา ตาย ๆ ปถวิยา ปติฏฺฐหิตฺวา อาวุโสติ ฯ อถโข สา ทาสี ยถาปายสฺมา อนุรุทฺโธ เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา อายสฺมนฺตํ อนุรุทฺธํ เอตทโวจ อยฺยา กตฺถ ตุเมฺห มยฺหมฺปิ อาจิกฺขถาติ ฯ ตาสุ ตาสุ ทิสาสุ ตาตาติ กตฺวา อยฺยสฺส มยฺหมฺปิ อตฺถาย ปญฺญาเปยฺยาสีติ ฯ อถโข อายสฺมา อนุรุทฺโธ ตุณฺหีภาเวน ฯ อถโข สา ทาสี อายสฺมโต อนุรุทฺธสฺส สามีจิกมฺมมกาสิ อตฺถตฺถาย ปญฺญาเปสิ อถโข อายสฺมา อนุรุทฺโธ ปญฺญตฺตมาสเน นิสีทิ นิสีทิตฺวา ปาทเก ปาทกถลิกาย ปฏิกุชฺชิตฺวา ปาทกถลิกาย ปาทานิ

ฉสฺสุ ฐเยว ชาตาสุ เอกา ธีตา ภวติ อยฺยสฺส ปชาปติ ภริยฺยา ๆ ปฐมวเย ฐิตา ปน ปุตฺตา อายสฺมา อนุรุทฺธตฺเถโร ตุณฺหี อโหสิ ๆ ฉฏฺฐิยมฺปิ เอวเมว ๆ เป ๆ สตฺตมิยมฺปิ เอวเมว สา สตฺต อยฺยสฺสูนิ อนุรุทฺธาทิเก ปญฺจเก เป อยฺยา ภริยฺยา อกฺกฺวาสิ ฉสฺสุ ธีตโร ชาตาสุ ธีตโร อาคจฺฉถาติ อกฺกฺวาสิ ฉสฺสุ ธีตโร ชาตาสุ กาลกตาสุ ภริยฺยา มญฺเญว สมฺปฏิจฺฉติ[1] สพฺพตฺถ ชาตเมวฺยตฺถ ๆ สตฺตมิยมฺปิ เอวเมว อายสฺมา อนุรุทฺธตฺเถโร ตุณฺหี อโหสิ ๆ อฏฺฐเมปิ สา สตฺต ชาเต ฉินฺทิตฺวา อายสฺสเต อนุรุทฺธสฺส ปุรโต ฐตฺวา ปิตาปิ ตาตปิ ฉินฺนตาปิ เสยฺยมฺปิ ปุจฺฉติ ๆ อฏฺฐเมปิ อายสฺมา อนุรุทฺธตฺเถโร ทุติยาปิ ฉินฺทิตฺวา ตเถว ปิตาปิ ตาตปิ เอวเมว ฉินฺนตาปิ อาลปิ ๆ อฏฺฐเมปิ สา สตฺต อตฺตโนปิ วต เม อยฺยสฺส วา เม อนุรุทฺธตฺเถรสฺส วา ปุตฺตา ภวิสฺสนฺตีติ ปุตฺตสิเนหปริยุฏฺฐิตา หุตฺวา ปุตฺตานเมว ปิตาปิ ตาตปิ ปุตฺตานเมว ปิตาปิ ตาตปิ ปุตฺตานเมว ปิตาปิ ตาตปิ

ដោយខ្លួនឯង អំពីរដងក្រែវតាច់តោះខ្លួនអញ ចំពោះតែឯង ដើម្បីឲ្យសម្លាប់ចំពោះតែខ្លួន ដល់តិចណាស់(ជាប្រយោជន៍)ហើយកំរើសក្នុងសម្តីនេះចាំយកគ្រាបចុះដោយស្មុគស្មាញទៀបជាងនៃព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ហើយសួរមានន័យថាដូចម្តេចនៃព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាជាស្រីមានកំហុស ហើយ ព្រោះខ្ញុំព្រះករុណាជាស្រីពាល ជាស្រីល្ងង់ ជាស្រីមិនឈ្លាស ខ្ញុំឯណាដែលបានធ្វើនូវកំហុសមានលក្ខណៈយ៉ាងនេះហើយ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ទទួលខ្លួកំហុសតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីនឹងសង្រួមតទៅទៀត ។ ព្រះអនុរុទ្ធក៏តបថា ម្នាលប្អូនស្រី ល្អហើយបុរាណមានកំហុសហើយ ព្រោះនាងជាស្រីពាល ជាស្រីល្ងង់ ជាស្រីមិនឈ្លាស នាងណាដែលបានធ្វើនូវកំហុស មានលក្ខណៈយ៉ាងនេះហើយ ម្នាលប្អូនស្រី ព្រោះនាងឯងបានឃើញនូវកំហុសដោយកំហុសពិត ហើយសំដែងដោយសមគួរតាមធម៌ យើងនឹងទទួលនូវកំហុសរបស់នាងឯងនោះបាន អ្នកណាមួយបានឃើញនូវកំហុស ដោយកំហុសពិត ហើយសំដែងដោយសមគួរតាមធម៌ ហើយតាំងនៅក្នុងសេចក្តីសង្រួមតទៅ ម្នាលប្អូនស្រី ការនេះជាសេចក្តីចំរើនរបស់អ្នកនោះ ក្នុងវិន័យនេះ ។ ឯស្រីនោះលុះកន្លងកាត្រីនោះទៅក៏ចូលទៅរកព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុឲ្យឆាន់ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ

ឧយ្យា សាមំ យាចិយមានោ ឯ តំខ្លួតំ មាញ្ជូ សម្បដិច្ឆតុ[1] សត្ថុ សាបតេយ្យន្តិ សាធុកំ ឯ-វមេសា អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស ទានេសុ សំវសា ឯវមត្ថា អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ ឯតទវោច អច្ចយោ ម័ំ ភន្តេ អច្ចគមា យថាពាលំ យថាមុឡ្ហំ យថា-អកុសលំ យាហំ ឯវរូបមការិំ តស្សា មេ ភន្តេ អយ្យោ អច្ចយំ អច្ចយតោ បដិគ្គណ្ហាតុ អាយតិ សំវរាយាតិ ។ តំ ភគិនិ អច្ចយោ អច្ចគមា យថាពាលំ យថាមុឡ្ហំ យថាអកុសលំ យា តំ ឯវរូបមការិំ យតោ ខ្វោ តំ ភគិនិ អច្ចយំ អច្ចយតោ ឯស្មា យថាឥទ្ធំ បដិករោសិ តន្តេ មយំ បដិគ្គណ្ហាម វុទ្ធិ ហេសា ភគិនិ អរិយស្ស វិនយេ យោ អច្ចយំ អច្ចយតោ ឯស្មា យថាឥទ្ធំ បដិករោតិ អាយតិំ[2] សំវរំ អាបជ្ជតីតិ ។ អថខ្វោ សា ឥត្ថី តស្សា រត្តិយា អច្ចយេន អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ បណី-តេន ខាទនីយេន ភោជនីយេន សយា ស្វាតនាយ បវារេត្វា

១ ម. ឧ. បដិច្ឆតុ ។ ២ ម. ឧ. អាយតិំ ។

สตฺถุวาจา อายสฺมนฺตํ อนุรุทฺธํ กุลฺลาวี จิรปฏิกา-
ณี ปกฺกมนฺตํ อิสิสิ ฯ ปกฺกมนฺตญฺจ อิสิสิ เอว
มาห อายสฺมา อนุรุทฺโธ ชมฺมิยา กิรชาย
สนฺถเสฺสสิ สมาทเปสิ สมุตฺเตเชสิ สมฺปหำ-
เสสิ ฯ อถเขา สา ภคฺคี อายสฺมตา อนุรุทฺเธน
ชมฺมิยา กิรชาย สนฺถสฺสิตา สมาทปิตา สมุตฺเต-
ชิตา สมฺปหำสิตา อายสฺมนฺตํ อนุรุทฺธํ ปจฺจเวกฺ
ขิตฺวา ปจฺจเวกฺขิตฺวา เนว ปาทา ปฏิวาเปสิ
ปฏิวาเปตฺวา ปจฺฉาปิ ปจฺฉาปิ เนว ปาทา ปฏิวา-
เปสิ ปฏิวาเปตฺวา ปุรโตปิ ปุรโตปิ น ปาทา ปฏิ-
วาเปสิ ปฏิวาเปตฺวา มชฺเฌปิ มชฺเฌปิ น ปาทา
ปฏิวาเปสิ ปฏิวาเปตฺวา อายสฺมนฺตเมว อนุรุทฺธ-
มาลปิ สลปิ สากจฺฉิ สมฺปวงฺกิ ปุริสวาทปฏิหา-
รกตา ตฺวมสิ อายฺเย[1] อายสฺมา อนุรุทฺโธ
อเนกปริยาเยน ชมฺยา ปกาสิโต ฯเปฯ สาวเก
ปาเตตฺวา ปกฺกามิ ธมฺมกฺขานา นิกฺขมิ ตตฺถ
จาสิโต เอกา อายฺยา ชาเตน อจฺฉริยา จาลาเปตุ
สาวเก ปกฺกามิ ฯ อถเขา อายสฺมา อนุรุทฺโธ

๑ สพฺพตฺถ ฉสุปิ ปเทสุ ปฐมาย ปญฺญายมานาย ฯ

ชาตมฺหิ ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ตตฺถ ชาตมฺหิ ภิกฺขุนิยาติ ชาตมฺหิ ภิกฺขุนิยา ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ตตฺถ

សារាត្តំ ភត្តំ តំក្ខត្តុំ ឯតទវោចុំ រាកវេទេសិ ។ យេ តេ តំក្ខត្តុំ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ទុដ្ឋុឡ្ហាយត្តំ ទីឃត្តំ រិចាចេត្តំ តថំ ចាំ ជាម អាយស្មា អនុរុទ្ធោ តាវតុត្តរេន សហ សេយ្យំ តកប្បេសុត្តិតិ ។ អថខោ តេ តំក្ខត្តុំ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សត្ថំ តិរ ភំ អនុរុទ្ធ មាតុត្តរេន សហ សេយ្យ តកប្បេសីតិ ។ សត្ថំ ភគវាតិ ។ រិចាចាំ តុច្ឆោ ភគវា តថំ ចាំ ជាម ភំ អនុរុទ្ធ មាតុត្តរេន សហ សេយ្យំ តកប្បេសុសិ ឆេតំ អនុរុទ្ធ អប្បសន្នាតំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តំក្ខត្តុំ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន តំក្ខុ មាតុត្តរេន សហ សេយ្យំ តកប្បេយ្យ ទាចិត្តំយត្តំ ។

(៦៤៨) យោ បនាតិ យោ យាតិសោ ។បេ។ តំក្ខត្តុំ ។បេ។ អយំ ឥទស្មិំ អត្តេ អដ្ឋិខ្យោ តំក្ខត្តុំ ។ មាតុត្តរោ ជាម អនុសុរ្យិ ឆ យក្ខិំ ឯ ខេតិ ឧ តិរច្ឆានគតា អន្តមសោ តនហុជាតាតិ

និមន្តេត្វា តិស្សាវ្ហាយ បាតរាសំ ភោជេត្វា សេចនកេន ឧទកេន បត្តំ ធោវិត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ តំក្ខត្តុំ តំ ឧបាសិកំ ឯតទវោច ។ កហំ តេ ភគិនិ ភិក្ខុនី ។ ឯសា ភន្តេ ឥត្ថន្នាមំ គាមំ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋា ។ តេន ហិ ភគិនិ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឥទំ ភត្តំ ទេហីតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សា ឧបាសិកា តស្សា ភិក្ខុនិយា តំ ភត្តំ អទាសិ ។ អថ ខោ តំក្ខត្តុំ តស្សា ឧបាសិកាយ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេត្វា សមាទបេត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ ។ អថ ខោ សា ឧបាសិកា តស្សា ភិក្ខុនិយា តំ ភត្តំ ទត្វា តំក្ខត្តុំ ឯតទវោច ។ កហំ តេ ភន្តេ តំក្ខត្តុំ ។ ឯសា ភគិនិ ឥត្ថន្នាមំ គាមំ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋា ។ តេន ហិ ភន្តេ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឥទំ ភត្តំ ទេហីតិ ។ ឯវំ ភគិនីតិ ខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា ឧបាសិកាយ តំ ភត្តំ បដិគ្គហេសិ ។ តំក្ខត្តុំ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឯតទវោច ។ កហំ តេ ភគិនិ តំក្ខត្តុំ ។ ឯសា ភន្តេ ឥត្ថន្នាមំ គាមំ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋា ។ តេន ហិ ភគិនិ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឥទំ ភត្តំ ទេហីតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា ភិក្ខុនិយា តំ ភត្តំ បដិគ្គហេសិ ។ តំក្ខត្តុំ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឯតទវោច ។ កហំ តេ ភន្តេ តំក្ខត្តុំ ។ ឯសា ភគិនិ ឥត្ថន្នាមំ គាមំ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋា ។ តេន ហិ ភន្តេ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឥទំ ភត្តំ ទេហីតិ ។ ឯវំ ភគិនីតិ ខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា ភិក្ខុនិយា តំ ភត្តំ បដិគ្គហេសិ ។ តំក្ខត្តុំ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឯតទវោច ។ កហំ តេ ភគិនិ តំក្ខត្តុំ ។ ឯសា ភន្តេ ឥត្ថន្នាមំ គាមំ បិណ្ឌាយ បវិដ្ឋា ។ តេន ហិ ភគិនិ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឥទំ ភត្តំ ទេហីតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា ភិក្ខុនិយា តំ ភត្តំ បដិគ្គហេសិ ។ តំក្ខត្តុំ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឯតទវោច ។ កហំ តេ ភន្តេ តំក្ខត្តុំ ។ ឯសា ភគិនិ

ชาวิกา ปเหว มหาลตาปี[1] ฯ สมาตา ปิตาเตา ฯ เสยฺยา ตาส สพฺพญฺญา สพฺพทสฺสาวินี ยาวตกฺขายญฺจ ยาวตกฺขายญฺจ ยาวตกฺขายญฺจ ฯ เสยฺยโส ตาหิ ปเหว ปฏิกฺขิตฺตา อนฺตมโส สุนขิยา มาตุคาเม อนฺโตคเต อนฺโตกุจฺฉิคเต[2] อนฺโตปกฺขิตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนฺโตคเต อนฺโตกุจฺฉิคเต อนฺโตปกฺขิตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุภโตพฺยญฺชนกสฺส ปุริสปณฺฑกสฺส อนฺโตคเต อนฺโตกุจฺฉิคเต อนฺโตปกฺขิตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๖๘๖) มาตุคาเม มาตุคามสญฺญี สมาหสเยยฺยา ปฏิกฺขิตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ มาตุคาเม วิมติโก สมาหสเยยฺยา ปฏิกฺขิตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ มาตุคาเม อมาตุคามสญฺญี สมาหสเยยฺยา ปฏิกฺขิตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุปฑฺฒกฺขายิตกสฺส อุปฑฺฒปริภุญฺชิตกสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ยกฺขิยา จ เปติยา จ ปณฺฑเกน จ ตีรจฺฉานคตสฺสาปิ สมาหสเยยฺยา ปฏิกฺขิตฺเต อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อมาตุคาเม มาตุคามสญฺญี

๑ ส. ม. มหาลตาปี ฯ ๒ กุจฺฉิปฺปตฺเต ปาฬิยเมว ทิสฺสติ ฯ

ตีณิปิ จกฺขานิ ปฏิลภติ ฯ ตาวตกฺขายนฺติ ตาวมหนฺเตปิ

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អមាតុគ្គាមេ ឋបេត្វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អមាតុគ្គាមេ អមាតុគ្គាមសញ្ញី អាបត្តិ ។

(៦៨៧) អនាបត្តិ សព្ពន្តេ សព្ពអបរិបុន្នេ សព្ពបរិបុន្នេ សព្ពអបុន្នេ យេភុយ្យេន អបុន្នេ យេភុយ្យេន អបរិបុន្នេ មាតុគ្គាមោ ឯបេន្តេ តិរច្ឆានគតំ តិរច្ឆានគតេ ឯបេន្តេ មាតុគ្គាមេ ឯសិនតំ ឧភោ ក ឯសិនន្តិ ឧទ្ទិដ្ឋកស្ស អាឯកម្មិកស្សាតិ ។

ជន្តុសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនមាតុគ្រាម តែកំពុងមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនមាតុគ្រាម គិតសំគាល់ថាមិនមែនមាតុគ្រាម មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(៦៨៧) (អាបត្តិមិនមានដល់គិតុសម្រេចទឹកដោះជាមួយនឹងមាតុគ្រាម) ក្នុងទីដែលគេប្រែគាំងអស់ តែមិនបានចិចជ្រាំនឹងដុំរំញ៉ ដល់គិតុដែលដេកជាមួយនឹងមាតុគ្រាមក្នុងទីដែលគេចិចជ្រាំនឹងដុំរំញ៉ តែគេមិនបានប្រែគាំងសោះឡើយ ដល់គិតុដែលដេកជាមួយនឹងមាតុគ្រាមក្នុងទីដែលគេមិនបានប្រែគាំងដោយច្រើន តិប្រែគាំងបានបន្តិចបន្តួច គេមិនបានចិចជ្រាំនឹងដោយច្រើន តិបានបន្តិចបន្តួច ដល់គិតុដែលអង្គុយ មាតុគ្រាមដេក ដល់គិតុដេក មាតុគ្រាមអង្គុយ ដល់គិតុដែលអង្គុយ មាតុគ្រាមក៏អង្គុយគាំងពីរខាង ដល់គិតុក្តួត ដល់គិតុជាអាឡឹដើមបញ្ញត្តិ ។

សិក្ខាបទទី ៦ បាចិ ។

សត្តមសិក្ខាបទំ

(៦៨៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយី សាវត្ថិយំ កុសុមភោ ហោតិ តហុកាឧ កុលាឧ ឧបសង្កមតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយី បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន អញ្ញតរំ កុលំ តេនុបសង្កមិ ។ តេន ខោ បន សមយេន យាឝូ និវេសនទ្វារេ និសិន្នា ហោតិ ។ យាសុណ្ហា អាវេសនទ្វារេ និសិន្នា ហោតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយី យេន យាឝូ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា យាឝំ យាចិ ឧបកណ្ណកេ ជន្តុ នេសេសិ ។ អថខោ យាសុណ្ហាយ ឯតទហោសិ កិន្នុ ខោ សោ សមណោ សក្យបុត្តិយោ ជានេ ឧទាហុ នំ កាសតីតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយី យាឝំ យាចិត្វា ឧបកណ្ណកេ ជន្តុ នេសេត្វា យេន យាសុណ្ហា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា

សិក្ខាបទទី ៧

(៦៨៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ កាលណោះឯង ។ តាយិដ៏មានអាយុ ជាអ្នកចូលទៅកាន់គ្រួសក្នុងក្រុងសាវត្ថី ក៏ចូលទៅកាន់គ្រួសពាន់ជាច្រើន ។ លំដាប់នោះ ។ តាយិដ៏មានអាយុ វេលាព្រឹកព្រហាមក៏ស្លៀកស្បង់ហើយប្រដាប់ដាយកាត់ចីវរចូលទៅកាន់គ្រួសមួយ ។ គ្រានោះឯង ស្រែជាមេផ្ទះកន្ទិយដឹងខ្លាផ្ទះ ។ ស្រែជាកូនប្រសាកនៃស្រែមេផ្ទះនោះ កំអង្គុយជិតខ្លាផ្ទះស៊ំណាត់ ។ លំដាប់នោះ ។ តាយិដ៏មានអាយុ ចូលទៅកាន់ស្រែជាមេផ្ទះ លុះចូលទៅហើយក៏សំដែងធម៌ជិតគ្រប់ឱកស្រែជាមេផ្ទះ ។ ទើបស្រែជាកូនប្រសាកនៃស្រែមេផ្ទះនោះ កំមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា សមណៈនោះជាសក្យបុត្តិយ៍ប្លែកយ៉ាងក្មេង ឬធំយ៉ាងចាស់ ។ គ្រានោះ ។ តាយិដ៏មានអាយុ លុះសំដែងធម៌ជិតគ្រប់ឱកស្រែជាមេផ្ទះហើយ ក៏ចូលទៅកាន់ស្រែជាកូនប្រសាកនៃស្រែមេផ្ទះ លុះចូលទៅហើយ

ยาสุณฺหาย ฉุปคจฺฉนฺตาเย ฉฑฺฑิเตสิ ฯ อฏฺเฐว ยาสิเยา ปิตฺตมหาสิ ภิกฺขุ เอว สมณาน ยาสุณฺหาย ชาเย ฉฑฺฑิสฺสตีติ ฯ อฏฺเฐว อายสฺมา ฉนฺนเย ยาสุณฺหาย ฉุปคจฺฉนฺตาเย ฉฑฺฑิเตสฺสาม ปณฺฑามิ ฯ อฏฺเฐว ยาสิเย ยาสุณฺหาย ปิตฺตมหาเย เอว เต ตีณิ เต สเม[1] สมณาน อเวชาติ ฯ ฉฑฺฑิเต เม อยฺยา เตสสิ อยฺยาย ปน ตีณิ อเวชาติ ฯ ตยฺยิเป ฉฑฺฑิเตสิเต ฯ ตา ฉฑฺฑายิสฺสติ จีวรานิ วิกาเลน ทสฺสติ ปิ ตาย อยฺยาย ฉนฺนเย ยาสุณฺหาย ฉุปคจฺฉนฺตาเย ฉฑฺฑิเตสฺสตีติ ฉนฺ ตาย วิสฺสาสนฺน ภิเยน ฉฑฺฑิเตสฺสตีติ ฯ อเสฺสสุ โข ภิกฺขู ตาสิ ภิกฺขูนิ ฉฑฺฑายิสฺสตีติ จีวรานิ วิกาเลน ทสฺสตีติ ฯ เย เต ภิกฺขู อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ เต ฉฑฺฑายิสฺสตีติ จีวรานิ วิกาเลน ทสฺสตีติ ปิ ตาย อายสฺมา ฉนฺนเย ยาสุณฺหาย ฉุปคจฺฉนฺตาเย ฉฑฺฑิเตสฺสตีติ ฯ อฏฺเฐว เต ภิกฺขู

๑. ปิณฺเฑ ฯ

ภิกฺขูนิ ฉฑฺฑายิสฺสตีติ จีวรานิ วิกาเลน ทสฺสตีติ ปิ ตาย อายสฺมา ฉนฺนเย ยาสุณฺหาย ฉุปคจฺฉนฺตาเย ฉฑฺฑิเตสฺสตีติ ฯ อฏฺเฐว เต ภิกฺขู

ภควนฺตนฺติ ปิตาสฺส อาโรเจสุนฺติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร ตฺวํ อายสฺมา อุทายิ มาตุคามสฺส ธมฺมํ เทเสสีติ ฯ สจฺจํ ภควนฺติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ตฺวํ โมฆปุริส มาตุคามสฺส ธมฺมํ เทเสสฺสสิ เยสํ โมฆปุริส อตฺถาย ธมฺโม เทสิโต ตสฺส ตสฺเสว ฯเปฯ ปาฏิ ปน กิตฺตาวตา ตสฺส ปาราชิกา โหติ ยาวตา ปน กิตฺตาวตา มาตุคามสฺส ธมฺมํ เทเสนฺตสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ปาฏิเทสนียา ภควตา กิตฺตาวตา สิกฺขาปทา ปญฺญตฺตา โหนฺตีติ ฯ

[๖๙๙] เตน โข ปน สมเยน อุทายิตฺเถโร กิกฺกุ ปสฺสิโก ปิตฺตวิกาเรน ธมฺมกเถกฺขิโก โหติ ฯ อถ โข อายสฺมา อุทายิ เถรสฺส ภิกฺขุสฺส ปิตฺตวิกาเรน ธมฺมกเถกฺขิกสฺส ธมฺมํ เทเสสิ ฯ อถ โข เถรสฺส ภิกฺขุสฺส ตสฺมึ ปิตฺตวิกาเร ปฏิปฺปสฺสทฺธิ อโหสิ ฯ อถ โข เถโร ภิกฺขุ ตสฺมึ อาพาเธ วูปสนฺเต ภิกฺขู ปุจฺฉิ กหนฺนุ โข อายสฺมา อุทายิ เอตรหิ วิหรตีติ ฯ ภิกฺขู เอตมตฺถมาโรเจสุนฺติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร ตฺวํ อายสฺมา อุทายิ มาตุคามสฺส ธมฺมํ เทเสสีติ ฯ สจฺจํ ภควนฺติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ตฺวํ โมฆปุริส มาตุคามสฺส ธมฺมํ เทเสสฺสสิ เยสํ โมฆปุริส อตฺถาย ธมฺโม เทสิโต ตสฺส ตสฺเสว ฯเปฯ ปาฏิ ปน กิตฺตาวตา ตสฺส ปาราชิกา โหติ ยาวตา ปน กิตฺตาวตา มาตุคามสฺส ธมฺมํ เทเสนฺตสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ปาฏิเทสนียา ภควตา กิตฺตาวตา สิกฺขาปทา ปญฺญตฺตา โหนฺตีติ ฯ

คือตั้งแต่ภิกษุรับคำของหญิงนั้นว่า ดีแล้ว ๆ ฯเปฯ ถึงคำว่า ท่านพระอุทายีได้แสดงธรรมแก่มาตุคามจริงหรือ ? ดังนี้ ก็ปาจิตตีย์ย่อมมีแก่ภิกษุนั้นเพราะแสดงธรรมแก่มาตุคามมากเท่าไร ? ปาฏิเทสนียะที่พระผู้มีพระภาคตรัสไว้ว่า ดังนี้ ๆ ย่อมมีเพราะแสดงธรรมแก่มาตุคามมากเท่านี้ ดังนี้ ก็ปาจิตตีย์ย่อมมีแก่ภิกษุนั้นเพราะแสดงธรรมแก่มาตุคามมากเท่านี้ ดังนี้

ច កតំ តាយ្យតិ មាតុគ្គាមស្ស ធម្មំ ទេសេតុំ
ករុញ្ញាយន្តា ច ទេសេសុំ ។ ឧបាសិកា ឧជ្ឈា-
យន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ ឥតិ ហិ ជាម អយ្យា
អម្ហេហិ យាចិយមានា ធម្មំ ច ទេសេស្សន្តីតិ ។
អាសេ្បសុំ ខោ កិកូ តាសំ ឧបាសិកានំ ឧជ្ឈា-
យន្តីនំ ខិយន្តីនំ វិបាចេន្តីនំ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ
ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា
ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ធម្មិំ កថំ កត្វា
កិក្ខូ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ កិក្ខវេ មាតុគ្គាមស្ស
ឧបឡាឃាតាយ ធម្មំ ទេសេតុំ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន កិក្ខុ
មាតុគ្គាមស្ស ឧត្តរិឧឡាឃាតាយ ធម្មំ ទេសេយ្យ
ទាជិត្តិយស្ស ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា កិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ
បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(៣១១) តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្កិយា
កិក្ខូ ភគវតា អនុញ្ញាតំ មាតុគ្គាមស្ស ឧឡាឃា-
តាយ ធម្មំ ទេសេតុន្តិ ។ តេ អាចិញ្ចុំ បុរិសវិគ្គហា

ភិក្ខុកិក្ខុនិយោយថា ម្ចាលប្អូនស្រី ការសំដែងធម៌ដល់មាតុគ្រាមមិនមែន
ទេ ចាំថ្ងៃក្រោយហើយកំណត់សេចក្តីរឿងសាងទុកដំដែងជាមិញ ។ ភិក្ខុ
ទាំងឡាយតិះដៀលទោស នឹងបន្ទាល បន្តុះបង្អាប់ថា មិនសមគប្បីដើ
ម្បីលោកម្ចាស់ពាំនឹងឮយ ឮតែយើងអង្គុយពាំនឹងម្ល៉ះ ក៏មិនសំដែងធម៌ឲ្យ
ពន្លឹកសោះ ។ កិក្ខុពាំនឹងឮយបានឮពាក្យទាស់ទាំងនោះរោលរោទ
តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ ទើបកិក្ខុពាំនឹងនោះនាំគ្នាចូលសេចក្តី
ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រោះហេតុនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏
មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុពាំនឹងឮយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពិតមែន
ថា ម្នាលភិក្ខុពាំនឹងឮយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុសំដែងធម៌ដល់មាតុគ្រាម
បានតែក្រែមជ្រាមតាំងប្តីជ្រាមួយមាត់ប៉ុណ្ណោះ ម្នាលភិក្ខុពាំនឹងឮយ អ្នកពាំន
ឮយគប្បីសំដែងធ្វើជនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយសំដែង
ធម៌ដល់មាតុគ្រាមលើសពីជ្រាមតាំងប្តីជ្រាមួយមាត់ឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិ
ជាចិត្តិយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទនេះដល់ភិក្ខុពាំន
ឮយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៣១១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុឆព្ភក្កិយភិក្ខុបានដឹងថា ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគបានអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុសំដែងធម៌ដល់មាតុគ្រាមបានតែក្រែមជ្រាមតាំង
ប្តីជ្រាមួយមាត់ហើយ ។ ភិក្ខុឆព្ភក្កិយភិក្ខុពាំនឹងនោះក៏ឲ្យបុរសដែលមិនដឹងក្តី

អត្ថិយដែរ ហើយសំដែងនូវមិនដល់ទាក់ទុត្រមាលើសពីថ្នាំទាក់ប្តូរថ្នាំមួយទាក់ទៅទីវិញ ។ កិត្តិតំនិយាយណាមានសេចក្តីថ្នាំថ្នាំតែង ។បេ។ កិត្តិតំនោះកំពោលពាក្យ តិះដៀល ថាពុះបង្អាប់ថា មិនសម្បើមើលក្នុងភ្នែកនូវបុរសដែលមិនដឹងក្តីអត្ថិយដែរ ហើយសំដែងនូវមិនដល់ទាក់ទុត្រមាលើសពីថ្នាំទាក់ប្តូរថ្នាំមួយទាក់ទៅទីវិញទៅ ។ ឯកិត្តិតំនោះតាំងក្នុងក្រោចទួលសេចក្តីនុ៎ះវិញ ពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្តិតំនិយាយ ចាន់ឮថា អ្នកតំនិយាយនូវបុរសដែលមិនដឹងក្តីអត្ថិយដែរ ហើយសំដែងនូវមិនដល់ទាក់ទុត្រមាលើសពីថ្នាំទាក់ប្តូរថ្នាំមួយទាក់ទៅទីវិញទៅ តិតមែនឬ ។ ពួកឆ្នូត្តិយកិត្តិក្រាបទួលថា សូមទ្រង់ត្រែរមេត្តាព្រះសុគត តិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោយបុរសតំនិយាយ មិនសម្បើមើលអ្នកតំនិយាយនូវបុរសដែលមិនដឹងក្តីអត្ថិយដែរ ហើយសំដែងនូវមិនដល់ទាក់ទុត្រមាលើសពីថ្នាំទាក់ប្តូរថ្នាំមួយទាក់ទៅទីវិញទៅ ម្នាលមោយបុរសតំនិយាយ តំណើរនេះមិនតាំងនូវផ្លែះថ្នាជាដល់ចន្ទាំងនិយាយដែលមិនមានតំនែរថ្នាំទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិត្តិតំនិយាយ អ្នកតំនិយាយតម្លើសដែលទៅទីនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា

ទុបតិសីជាបេក្ខា អាគុក្តាមស្ស ទុត្តរិជម្សញ្ញាតាហិ ជម្មំ ទេសេន្តិ ។ យេ តេ កិក្ខូ អម្ប៉ាច្ចា ។បេ។ តេ ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិតាទេន្តិ កាថ ហិ ជាម ឆព្វត្តិយា កិក្ខូ អាញ្ញំ ឃុរិសវិក្តហិ ទុបតិសីជាបេក្ខា មាតុតាមស្ស ទុត្តរិជម្សញ្ញាតាហិ ជម្មំ ទេសេស្សន្តិតិ ។ អជ្ជទោ តេ.កិក្ខូ កកវតោ បិតមត្តំ អាភេទេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ កិក្ខវេ អាញ្ញំ ឃុរិសវិក្តហិ ទុបតិសីជាបេក្ខា មាតុក្តាមស្ស ទុត្តរិជម្សញ្ញាតាហិ ជម្មំ ទេសេជាតិ ។ សច្ចំ កកវាតិ ។ វិតាហិ តុច្ឆោ កកវា កោដ ហិ ជាម តុម្ហេ មោយឃុរិសា អាញ្ញំ ឃុរិសវិក្តហិ ទុបតិសីជាបេក្ខា មាតុក្តាមស្ស ទុត្តរិជម្សញ្ញាតាហិ ជម្មំ ទេសេស្សថ នេតំ មោយឃុរិសា អម្ប្រសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ ឥមំ

សំក្ខាបទំ ឧទ្ទិស្សេយ្យាថ យោ បន កិញ្ចិ មាត្តដ្ឋកថស្ស ឧត្តរិជប្បត្វាភាហិ ជម្មំ នេវសេយ្យ អញ្ញត្រ វិញ្ញូហិ បុរិសវិគ្គហេន ភាចិត្តិយន្តិ ។

(៣០១) យោ បជានតិ យោ យាតិសោ ។បេ។ កិញ្ចិទេវ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតោ កិញ្ចិទេវ ។ មាត្តដ្ឋាមេ ជាម មនុស្សិត្ថី ឧ យក្ខី ឧ បេតី ឧ តិរច្ឆានគតា វិញ្ញូ បដិពលា សុភាសិតទុព្ភាសិតំ ទុដ្ឋុល្លាទុដ្ឋុល្លំ អាជានិតុំ ។ ឧត្តរិជប្បត្វាភាហិតិ អតិរេកជប្បត្វាភាហំ ។ ជម្មោ ជាម ពុទ្ធភាសិតោ សាវកភាសិតោ ឥសិភាសិតោ នេវតភាសិតោ អត្ថូបសញ្ហិតោ ជម្មូបសញ្ហិតោ ។ នេវសេយ្យាតិ បរេន នេវសេតិ បរេ ឋបេ អាបត្តិ ភាចិត្តិយស្ស ។ អត្ថភាយ នេវសេតិ អត្ថារក្ខាយ អាបត្តិ ភាចិត្តិយស្ស ។ អញ្ញត្រ វិញ្ញូហិ បុរិសវិគ្គហេនាតិ ឋបេត្វា វិញ្ញូ បុរិសវិគ្គហំ ។ វិញ្ញូ ជាម បុរិសវិគ្គហោ បដិពលោ ហោតិ សុភាសិតទុព្ភាសិតំ ទុដ្ឋុល្លាទុដ្ឋុល្លំ អាជានិតុំ ។

កិញ្ចិទេវ មត្តំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតោ កិញ្ចិទេវ ខ្លីនិទេវ កិញ្ចិទេវ តិរច្ឆានគតា វិញ្ញូ បដិពលា ហោតិ (អន្តិយដិត) ។

(៣០១) តត្ថដីកាយំ កិញ្ចិទេវ មត្តំ មាទិសេ ចក្ខាទីនិ សំក្ខាបទំ ១ នៃបាកដិតកណ្ឌ ។ ដែលហៅថា មាត្តដ្ឋាម តឹមតុស្សស្រី ដែលដឹងក្តីនូវពាក្យល្អពាក្យអាក្រក់ ពាក្យត្រង់ពាក្យមិនត្រង់ ឯយក្សស្រី ប្រេតស្រី តិរច្ឆានញ្ញី មិនហៅថាមាត្តដ្ឋាមទេ ។ ពាក្យថា លើសពីថ្ងៃមាត់ឬថ្ងៃមួយមាត់ខ្លីនិទៅ គឺត្រែនជាពីថ្ងៃមាត់ឬថ្ងៃមួយមាត់ ។ ដែលហៅថា ធម៌ គឺតម្រៃដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ត្រែដំរាំដែនិពុទ្ធហើយ សាវកសំដែនិពុទ្ធហើយ ឥសីសំដែនិពុទ្ធហើយ ទេវតាសំដែនិពុទ្ធហើយ ដែលតស្រែយទូរអង្គកថា តស្រែយទូរបាលី ។ ពាក្យថា សំដែនិតិកំពុងសំដែនិថោយយបទ ត្រូវតាមបត្តិបាចិត្តិយ កល់ទបទ ។ កិញ្ចិសំដែនិដោយអក្សរ ត្រូវតាមបត្តិបាចិត្តិយ កល់ទអក្សរ ។ ពាក្យថា រៀវលែនិនៃមានបុរសដែលនិតិក្តី គឺលើកលែនិនៃបុរសដែលនិតិក្តី ។ ដែលហៅថា ស្ថកដឹងក្តី គឺបុរសដែលតាចនិនូវពាក្យល្អពាក្យអាក្រក់ ពាក្យត្រង់ពាក្យមិនត្រង់ ។

(៣០៦) មាតុក្កាមេ មាតុក្កាមសញ្ញី ទុដ្ឋទោសប្បតិ-
ច្ចាហិ ធម្មំ ទេសេតិ អញ្ញត្រ វិញ្ញូនា បុរិសវិគ្គហេន
អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ មាតុក្កាមេ វេមតិកោ
ទុដ្ឋទោសប្បតិច្ចាហិ ធម្មំ ទេសេតិ អញ្ញត្រ វិញ្ញូនា
បុរិសវិគ្គហេន អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ មាតុក្កាមេ
អមាតុគាមសញ្ញី ទុដ្ឋទោសប្បតិច្ចាហិ ធម្មំ ទេសេតិ
អញ្ញត្រ វិញ្ញូនា បុរិសវិគ្គហេន អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។
យក្ខិយា ច បេតិយា ច បណ្ឌកស្ស ច តិរច្ឆានគត-
មនុស្សវិគ្គហិតិត្ថិយា ច ទុដ្ឋទោសប្បតិច្ចាហិ ធម្មំ ទេសេតិ
អញ្ញត្រ វិញ្ញូនា បុរិសវិគ្គហេន អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
អមាតុក្កាមេ មាតុក្កាមសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
អមាតុក្កាមេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
អមាតុក្កាមេ អមាតុក្កាមសញ្ញី អនាបត្តិ ។

[៣០៦] មាតុគ្រាម កំពុងសំគាល់ថាមាតុគ្រាម ហើយសំដែងធម៌
ទ្បើរលើសពីប្រាំមាត់ប្តូរប្រាំមួយមាត់ខ្លីរំលង ដោយសន្ធានបុរសដ៏ឥតភ្លឺ (នៅ
ជិតខាង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ មាតុគ្រាម កំពុងមានសេចក្តីសង្ស័យ
ហើយសំដែងធម៌ទ្បើរលើសពីប្រាំមាត់ប្តូរប្រាំមួយមាត់ខ្លីរំលង ដោយសន្ធាន
បុរសដ៏ឥតភ្លឺ (នៅជិតខាង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ មាតុគ្រាម កំពុងសំគាល់
ថា មិនមែនមាតុគ្រាម ហើយសំដែងធម៌ទ្បើរលើសពីប្រាំមាត់ប្តូរប្រាំមួយមាត់
ខ្លីរំលង ដោយសន្ធានបុរសដ៏ឥតភ្លឺ (នៅជិតខាង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
កំពុងសំដែងធម៌ទ្បើរលើសពីប្រាំមាត់ប្តូរប្រាំមួយមាត់ខ្លីរំលង ដល់យក្សស្រី
ភ្លឺ ប្រេតស្រីភ្លឺ ជនក្បើយភ្លឺ តិរច្ឆានញ៉ាំងភាគឯកាយដូចមនុស្សស្រីភ្លឺ
ដោយសន្ធានបុរសដ៏ឥតភ្លឺ (នៅជិតខាង) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនមាតុ-
គ្រាម កំពុងសំគាល់ថាជាមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនមាតុគ្រាម
កំពុងមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនមាតុគ្រាម កំពុងសំ-
គាល់ថាមិនមែនមាតុគ្រាម មិនត្រូវអាបត្តិភ្លើយ ។

(๓๐๓) อถาหมตฺถ ทิฏฺฐา ปุริสา วิตฺตโหเน ฉปฺปญฺ-
ญาสา ฉสฺสุ เอเสตฺถ ฉนฺนญฺจ ฉปฺปญฺญาสาย ฉสฺสุ
เอเสตฺถ ฉฏฺฐหิตฺวา ปุน ฉสีสิตฺวา ฉสฺสุ เอเสตฺถ
มาตุคามา ฉฏฺฐหิตฺวา ปุน ฉสีสิตฺวา ตสฺมึ เอเสตฺถ
อญฺญสฺส มาตุคามสฺส เอเสตฺถ ปญฺจ ปุตฺตสฺส ปญฺจ
ปุตฺตา เอเตสฺส อญฺญสฺสตฺถาย ภณาฬกฺ มาตุคามา
สุณาตุ ฉฏฺฐสฺส อาฉสีสกสฺส อาฉสีสกสฺสาติ ฯ

ลฺหุตรสิกฺขาปทํ นิฏฺฐิตํ ฯ

(๓๐๓) ก็บทนี้มีอรรถาธิบายว่า ชนเหล่าใดเหล่าหนึ่ง (ชั่วมาตุคาม) ยังปุริสเจตนา (เจตนาชาย) ชั่วกึ่งเดือนหนึ่งก็ดี (เจตนาชาย) ชั่วกึ่งเดือนยิ่งกว่าหนึ่งเดือนก็ดี ชั่วเดือนหนึ่งก็ดี ชั่วเดือนยิ่งกว่าหนึ่งเดือนก็ดี ชั่วเดือนหนึ่งกับกึ่งเดือนก็ดี ชั่วเดือนหนึ่งกับกึ่งเดือนยิ่งกว่าหนึ่งเดือนก็ดี ให้เกิดขึ้นแล้วดับไป ชั่วมาตุคามนั้นเองก็ดี ชั่วมาตุคามอื่นจากมาตุคามนั้นก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นยิ่งกว่าหนึ่งก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นยิ่งกว่าหนึ่งก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกยิ่งกว่าหนึ่งก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นยิ่งกว่าหนึ่งก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกยิ่งกว่าหนึ่งก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นยิ่งกว่าหนึ่งก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกก็ดี ชั่วมาตุคามนั้นกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีกกับมาตุคามอื่นเหล่านั้นกับมาตุคามนั้นอีก

(៣០៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា វេសាលិយំ
វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ តេន ខោ
បន សមយេន សត្តរហុលា សត្តដ្ឋា សត្តត្តា កិត្តិ
វត្តុមត្តាយ ឆឌ្ឌិយា តីរេ វស្សំ ឧបគច្ឆិំសុ ។ តេន
ខោ បន សមយេន វិញ្ញូ ពុត្តិវត្តា ហោតិ ឆ្វីហិតិកា
សេតដ្ឋិកា សលាកាវុត្តា ន សុត្តរា ឧញ្ញេន បត្ត-
ហេន យាបេតុំ ។ អថខោ តេសំ កិត្តិវត្តំ ឯតទហោសិ
ឯតារហិ ខោ វិញ្ញូ ពុត្តិវត្តា ឆ្វីហិតិកា សេតដ្ឋិកា
សលាកាវុត្តា ន សុត្តរា ឧញ្ញេន បត្តហេន យាបេតុំ
តេន ពុទ្ធោ ភគវា ឥចាយេន សមត្តា សន្នោ-
ឧមាថា អារិយមាថា ជាសុកាំ វស្សំ វសេយ្យាថ

(៣០៦) *សម័យនោះ ព្រះភគវន្តសម្តេចជាម្ចាស់កំពុងគង់នៅក្នុងកូដាគារសាលា វៃព្រមហាវន ទៀបក្រុងវេសាលី ។ គ្រានោះឯង ពួនភិក្ខុច្រើនរូបជាមិត្តចាស់ជួបប្រទះគ្នាថ្មីទំនងមិត្រសម្លាញ់ស្គាល់ភ្លាមគ្នា បានទៅចាំវស្សាប្រចាំនៅក្នុងវត្តមួយ ។ លុះនោះឯង វត្តនោះធ្លាក់ភ្លៀងតិចក្នុងរដូវ(អត់ចាយ) មនុស្សទាំងឡាយ ចិញ្ចឹមជីវិតបានដោយលំបាក ត្រូវក្រែពេក កំដល់ខ្លួនសេចក្តីស្លាប់មានឆ្ពឹងស (ដោយសារលើវត្តនោះ) ទំនិញដូរស្រែវត្តនោះ លុះតែមានស្លាកស្លាន់ជាសំនាស់ ទើបទំញ្ញដូរបាន មនុស្សទាំងឡាយក្នុងវត្តនោះ មិនអាចនឹងចិញ្ចឹមជីវិតដោយការលួចយកមកស៊ូទំលាងកាយបាន ។ លុះនោះ ភិក្ខុទាំងនោះនឹងគ្នាថ្លែងថា អាវុសោទាំង វត្តនេះ ភ្លៀងតិចក្នុងរដូវ (អត់ចាយ) មនុស្សទាំងឡាយ ចិញ្ចឹមជីវិតបានដោយកម្រក្រែពេក កំដល់ខ្លួនសេចក្តីស្លាប់មានឆ្ពឹងស (ដោយសារលើវត្តនោះ) ទំនិញដូរស្រែវត្តនោះ លុះតែមានស្លាកស្លាន់ជាសំនាស់ ទើបទំញ្ញដូរបាន មនុស្សទាំងឡាយក្នុងវត្តនេះ មិនអាចនឹងចិញ្ចឹមជីវិតដោយការលួចយកមកស៊ូទំលាងកាយបានឡើយ តើយើងទាំងឡាយនឹងគិតត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះជាយថាដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យបានសាមគ្គីស្មោះសរ កុំឲ្យមានវិវាទគ្នាសោះឡើយ នៅចាំវស្សាឲ្យបានស្រួលវត្ត កុំឲ្យលំបាក*

๘ ๙ បិណ្ឌបាតេ តាលមត្ថកតា ។ បតិរូបេ
វិហារេ វុត្ថ មយំ អាវុសោ តិហិតំ តុម្ហន្តំ
អនុដ្ឋេន វិហរន្តេ អម្ហាកំ ចាតុំ មញ្ញិស្សន្តិ វិហរ មយំ
សមត្តា សម្ភោគមាគា អវិរុទ្ធមាគា ជាសុកំ វស្សំ
វសេយ្យាម ๘ ๙ បិណ្ឌបាតេ តាលមត្ថកតា ។
បតិរូបេ វិហារេ អលំ អាវុសោ តុម្ហំ តិហិតំ
តុម្ហន្តំ អនុដ្ឋេន ហន្ទ មយំ អាវុសោ តិហិតំ
ទូតេយ្យំ ហរាម វិហរន្តេ អម្ហាកំ ចាតុំ មញ្ញិស្សន្តិ
វិហរ មយំ សមត្តា សម្ភោគមាគា អវិរុទ្ធមាគា ជាសុកំ
វស្សំ វសេយ្យាម ๘ ๙ បិណ្ឌបាតេ តាលមត្ថក-
តា ។ បតិរូបេ វិហារេ អលំ អាវុសោ តុម្ហំ
តិហិតំ តុម្ហន្តំ អនុដ្ឋេន តុម្ហំ តិហិតំ ទូតេយ្យំ
ហរេន ហន្ទ មយំ អាវុសោ តិហិតំ អញ្ញមញ្ញស្ស
ទន្តកដ្ឋមុខុទកទានស្ស វណ្ណំ កាសិស្សាម អនុរូបោ តិក្ខុ
បមមនុស្សេ ឈានស្ស លាភី អនុរូបោ តិក្ខុ ទុតិ-
យស្ស ឈានស្ស លាភី អនុរូបោ តិក្ខុ តតិយស្ស

រោយតាហារបិណ្ឌបាតេន ។ តិក្ខុពួកទី២ទៀតថា អាវុសោ យើ
ជួញ្ញោះ យើងត្រូវខ្លួនក៏ជាធំដោយការងារបស់គ្រហស្ថទុក តាលបើយើងធ្វើ
យ៉ាងនេះហើយ គ្រហស្ថទាំងនោះ នឹងនឹងតាឲ្យតាហារដល់យើង
មិនខាន តាលបើបានតាហារយ៉ាងនេះហើយ យើងគឺបានសាមគ្គី
ស្មោះសារ មិនវិវាទតាស់ខែងគ្នា នៅចាំវស្សាគឺស្រួលដែន ហើយ
មិនលំបាកដោយតាហារបិណ្ឌបាតដែន ។ តិក្ខុពួកទី២ទៀតថា អាវុសោ
កុំឡើយ ប្រយោជន៍អ្វី នឹងខ្លួនក៏ជាធំដោយការងារបស់គ្រហស្ថនោះ
អាវុសោ ណ្ហ៎ើយទុក យើងត្រូវធ្វើជាអ្នកបម្រើ នាំដំណឹងដល់ពួក
គ្រហស្ថវិញ តាលបើយើងធ្វើយ៉ាងនេះហើយ គ្រហស្ថទាំងនោះនឹង
នឹងតាឲ្យតាហារបិណ្ឌបាតដល់យើងមិនខាន តាលបើបានតាហារ
យ៉ាងនេះហើយ យើងនឹងត្រមត្រែងស្មោះសារ មិនវិវាទតាស់ខែងគ្នា
នៅចាំវស្សាគឺស្រួលដែន ហើយមិនលំបាក ដោយតាហារបិណ្ឌបាត
ដែន ។ តិក្ខុពួកទី៣ទៀតថា អាវុសោ កុំឡើយ ប្រយោជន៍អ្វីនឹង
ខ្លួនក៏ជាធំដោយការងារបស់គ្រហស្ថ ប្រយោជន៍អ្វីនឹងធ្វើជាអ្នកបម្រើ នាំ
ដំណឹងដល់ពួកគ្រហស្ថ អាវុសោ ណ្ហ៎ើយទុក យើងនឹងគោលសារ-
សើរនូវគុណវិសេសមួយមានដល់ខ្លួនដល់ពួកគ្រហស្ថវិញថា តិក្ខុឯណោះ
ចូលឈានទី១ តិក្ខុឯណោះចូលឈានទី២ តិក្ខុឯណោះចូលឈានទី ៣

ฌานสฺส ลาภี อสฺมาโก กิญฺจิ ธนธญฺญสฺส ฌานสฺส
ลาภี อสฺมาโก กิญฺจิ เสาภาคฺยสฺส อสฺมาโก กิญฺจิ
สพฺพญฺญุตาณสฺส อสฺมาโก กิญฺจิ อญฺญาณสฺส อสฺมาโก
กิญฺจิ อหโห อสฺมาโก กิญฺจิ เสวิโย อสฺมาโก กิญฺจิ
ฉฬภิญฺญาณสฺส ปาปุณ อญฺญาหิ ฌาตุ ยญฺจิสฺส ปิ ปาปุ
ณาย สมฺภว สมฺโภคมาตา อาปิ๎ฉมาตา ฌาสุหิ
วสฺสี วาสยาม ฉ ๘ ปิณฺฑาเจน ฌิสมิสฺสาหาเร
ปาเสาเยว เจา อาตุสา เสยฺยา ยถา อญฺญาหิ
ทิวิธ อญฺญาหญฺญสฺส ธนฺตรีมนุสฺสฺสฺส วณฺณา
ภาสิเตน ฯ ๘๘ เต กิญฺจิ ทิวิธ อญฺญา-
หญฺญสฺส ธนฺตรีมนุสฺสฺสฺส วณฺณา ภาสิสุ อสฺมาโก
กิญฺจิ ปฐมสฺส ฌานสฺส ลาภี ฯ เป ฯ อสฺมาโก
กิญฺจิ ฉฬภิญฺญาณสฺส ฯ ๘๘ เต มนุสฺสา ลาภา
ยส เจา สุลทฺธ ยส เจา ยิเส เจา ปาปุ
กิญฺจิ วสฺสี ฐปฺปตา ฉ ยส เจา ๘เจา ปุจฺ
ปาปุตา กิญฺจิ วสฺสี ฐปฺปตา ยถาปิเม กิญฺจิ สีล-
ปาฏิ ฆลฺยาณธมฺมาติ ฯ เต ฉ ตาทิสาน กาเจ ชาน

กิญฺจิ ฌานสฺส ลาภี ๘ กิญฺจิ ฌานสฺส ๘๘ กิญฺจิ
สพฺพญฺญุตาณสฺส กิญฺจิ อญฺญาณสฺส กิญฺจิ เสวิโย
กิญฺจิ ฉฬภิญฺญาณสฺส ปาปุณ ๓ กิญฺจิ ฌานสฺส ๘ กาลาปิเมสิ๎ ตาสฺส
เนสาปิ ตุ ตุสฺสฺส ตาทิสาน ๘๘ ปาปุณาย สมฺภว
มิจฺจาน ปาปุณาย ๘๘ ปาปุณาย ๘๘ ปาปุณาย
ปาปุณาย ๘๘

អត្ថតា កុញ្ជដ្ឋំ មាតាបិតូនំ ឧដ្ឋំ បុត្តធារស្ស ឧដ្ឋំ ធាសកម្មករបោរិសស្ស ឧដ្ឋំ មិត្តាមច្ចានំ ឧដ្ឋំ ញាតិ-សាលោហិតានំ ឧដ្ឋំ យានិសានំ កិត្តិយំ ឧដ្ឋំ ឯ តានិសានំ ទាឧដ្ឋិយានំ សាយដ្ឋិយានំ ថាថានំ អត្ថតា ចីវដ្ឋំ មាតាបិតូនំ ឧដ្ឋំ បុត្តធារស្ស ឧដ្ឋំ ធាសកម្ម ករបោរិសស្ស ឧដ្ឋំ មិត្តាមច្ចានំ ឧដ្ឋំ ញាតិសា-លោហិតានំ ឧដ្ឋំ យានិសានំ កិត្តិយំ ឧដ្ឋំ ។ អដ្ឋបោ ឧដ្ឋេ កិត្តិយ វណ្ណកិត្តា អហេសុំ បដិដ្ឋិយ ឧសន្ថមុខវណ្ណា វិប្បសន្នមុខវណ្ណា ។

(៣០៩) អាចិណ្ណំ ខោ បនេតំ សម្មាំ វុត្តានំ កិត្តិយានំ ភាគវន្តំ ឧសន្ថាយ ឧបសង្កមិតុំ ។ អដ្ឋបោ ឧដ្ឋេ កិត្តិយ សម្មាំ វុត្តា ឧដ្ឋេមាសន្ថាយេន សេថា-សនេ សំសាមេត្វា បត្តចីវមាទាយ យេន បាសាលី

វត្តនិប្រទេសកោដនាហារ[១]យ៉ាងណាដល់កិត្តិយាំងឯទ្បាយ ភោដនាហារ យ៉ាងនោះមិនហ៊ានបរិភោគខាងក្នុងទេទ្បាយ ហើយមិនបានជូនទៅមាតា បិតា កូនប្រពន្ធ ខ្ញុំកំបរ កម្មការបុរស មិត្ត អាមាត្យ ន័ដ្ឋញាតិ សាលោហិតសោះទ្បាយ (ម្យ៉ាងទៀត) ក្រាប់ប្រទេនខាងនយ[២] ត្រឿង សព្វាប់ភ្លក់[៣] ន័ដ្ឋទឹកបាន[៤] យ៉ាងណា ដល់ពួកកិត្តិយ ខាងនយ ន័ដ្ឋត្រឿងភ្លក់ ទឹកបានយ៉ាងនោះ ក៏មិនហ៊ានបរិភោគផឹកខាងក្នុងឯងដែរទ្បាយ ហើយមិនបានជូនទៅមាតាបិតា កូនប្រពន្ធ ខ្ញុំកំបរ កម្មការបុរស មិត្ត អាមាត្យ ន័ដ្ឋញាតិសាលោហិតសោះទ្បាយ ។ ព្រោះនោះឯង កិត្តិយាំងនោះ (លុះបានភោដនាហារខាងក្នុងហើយ) ក៏មានសម្បុរល្អ មានឥន្ទ្រិយ ពេញលេញ មានសម្បុរមុខស្រស់បស់ សម្បុរស្បែកក៏ផូរផង់ ។

(៣០៩) កិត្តិយាំងទ្បាយកាលចេញវស្សារួចហើយ រែងនាំគ្នាចូលទៅរកលំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាទំនៀមមិនដែលខានទ្បាយ ។ កាលនោះឯង កិត្តិយាំងនោះលុះបានទៅចាំវស្សាត្រង់ ៣ ខែរួចហើយ ក៏រៀបចំទុកដាក់ត្រឿងសេនាសនៈ រួចនាំយកបាត្រចីវរចូលទៅក្រុងវេសាលី ដើរ

---

១ ភោដនាហារ ៥ យ៉ាង គឺ ស្រូវ ១ នំ ១ សត្តុ ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ។ ខាទនីយ បានដល់ ឯទើមឈើ ផ្លែឈើជាដើម ។ ៣ បានដល់ឯថ្នាំសម្រាប់បរិភោគ គឺទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះទាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ ។ ៤ ទឹកបាននោះ បានដល់ទឹកបាន ៨ យ៉ាង មានទឹកបានផ្ញើពីថ្ងៃស្អែក ថ្ងៃខ្រឹងជាដើម ។

ទៅភាមលំដាប់ ចូលទៅតាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគវិលតនន់ទៅឯក្នុងវាសា-
សាលាក្នុងវិត្រមហាវន ទៀបក្រែងវិសាលីលុះចូលទៅដល់ហើយ កំក្រាប
ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ សម័យនោះ
ឯង ពួកភិក្ខុដែលទៅចាំសំភ្លក្នុងទីសម៉ាន់ឲ្យ ស៊ីដ៏មានតាយស្តាំងស្តួម
សៅហ្មង មានសម្បុរគាក្រអាក្រក់ដាពេតលឿងស្រួកស្តាំង មានខ្លួនកេម
ដោយសរសៃ ។ ចំណែកខាងពួកភិក្ខុដែលទៅទៀបត្រែយស្តីងវត្តមុខា
មានសម្បុរល្អមានឥន្ទ្រិយគេញលេញ មានសម្បុរមុខកំស្រស់បស់ សម្បុរ
ស្បែកកំផូរផង់ ។ ឯចំនៀមរបស់ព្រះភគវន្តសម្តួចាំងឲ្យព្រះអង្គវិតង
ស្មោះសរចំពោះដាមួយនឹងដ៏ភាគខ្លួកភិក្ខុដ៏ភិក្ខុដែលទើបនឹងមកដល់ថ្មី ។ គ្រា
នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគដាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់សួរទៅពួកភិក្ខុដែលទៅទៀប
ដ្នោះស្តីងវត្តមុខាថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឲ្យាយ អ្នកហាល់ត្នាល្មមអត់ធន់បានឬទេ
អ្នកហាល់ត្នាល្មមប្រព័ត្តិប្តីបានស្រួលឬទេ អ្នកចាំងឲ្យាយមានវេទនាក្តី
សាមន្តន៍ស្មោះសរចំនៅកំទាស់ទាស់ខែងឬ នៅចាំសង្ឃស្រួលឬមិនលំបាក
ដោយតាហារបិណ្ឌបាតទេឬ ។ ភិក្ខុចាំងនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ យើងខ្ញុំហាល់ត្នាល្មមអត់ធន់បាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ យើងខ្ញុំ
ហាល់ត្នាល្មមប្រព័ត្តិប្តីបាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ យើងខ្ញុំហាល់ត្នាមាន
នៅចាំវេទនាកំស្រួលឬទូល

ពោធុបសន្តិចីសុ អធុបុខ្លេន យេន វេសាលី មហាវ័ន
ក្យាជាការសាលា យេន ភគវា តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្ក-
មិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯតមត្ថំ ឯរីរីសុ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឯសាសុ វេស្សំ វុត្ថា ភិក្ខូ
តិសា ហោន្តិ លូខា ឧទ្ធុល្លោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតា
ឧមនិសន្តតតា ។ ភគ្គមុជាតីយោ បន ភិក្ខុ វណ្ណ-
វន្តោ ហោន្តិ បីនិន្ទ្រិយា បសន្នមុខវណ្ណោ វិប្បស-
ន្នច្ឆវិវណ្ណោ ។ អាគន្តុកំ ខោ បនេតំ តុន្ទាន្ត ភគ-
វន្តំបិ អភគ្គុតោបិ តិក្ខុបិ សន្តិ បដិសម្មោទិតុំ ។
អថខោ ភគវា ភគ្គមុជាតីយេ ភិក្ខូ ឯតទវោច តាវុ
តិក្ខុវេ ខមនីយំ តាវុ យាបនីយំ តាវុ សមត្តា
សម្មោទមានា អវិវទមានា ជាសុកំ វេស្សំ វសិត្ថ
ន ន បិណ្ឌកេន តិលមិត្តាតិ ។ ខមនីយំ
ភគវា យាបនីយំ ភគវា សមត្តា ន មយំ តត្ថ
សម្មោទមានា អវិវទមានា ជាសុកំ វេស្សំ វសិម្ហា

ន ច មិណ្ហាភោជនំ តំ លសមិច្ចាតិ ។ ជានន្តាបិ ឥមាភាគា
បុច្ឆន្តិ ជានន្តាបិ ន បុច្ឆន្តិ ភាសិតំ វិនិត្វា វុច្ឆន្តិ
ភាសិតំ វិនិត្វា ន បុច្ឆន្តិ អត្ថសញ្ជានត្ថំ ឥមាភាគា បុច្ឆន្តិ
នោ អនត្ថសញ្ជានត្ថំ អនត្ថសញ្ជានត្ថំ សេតុឃាតោ ឥមាភា-
គានំ ។ ទ្វីហាការេហិ ពុទ្ធា ភគវន្តោ តំ ភិក្ខុ បដិបុច្ឆន្តិ
ឧម្មុំ វា នេវសេសក្ខធម្ម សារីរិកានំ វា សំវត្តនិយានំ បញ្ញា-
បេស្សាមាតិ ។ អថវោ ភគវា វត្ថុម្ហិ តីរិយេ តំ ភិក្ខុ
ឯតទវោច យថាកថំ បន ភន្តេ តំ ភិក្ខុវេ សមត្តា សម្មោ-
ឧមានា អវីតិក្កមាបា ជាសុកាំ វស្សំ វសិត្ថ ន ច មិណ្ហា-
ភោជនំ តំ លសមិច្ចាតិ ។ អថវោ ភេ តំ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯត-
មត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេ ភិក្ខុ បច ភេ តំ ភិក្ខុវេ ភូតន្តិ ។
ភូតំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តេ ហិ នាម ជាម

មិនលំបាកដោយតាហារមិណ្ហាភោជនន្តិ ។ ព្រះភគវន្តទ្រង់ត្រាស់ថ្កោលទោ
ខ្លួនដោយហេតុមិនគួរតិះដៀល ដោយហេតុមិនគួរតិះដៀល ដោយ
ហេតុមិនគួរបន្ទោសហើយ ដោយហេតុមិនគួរតិះដៀលហើយ
មិនត្រាស់បន្ទោសកំហែង ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុដែល
ចែកចាយដោយបែបយោងន៍ ភិក្ខុដែលមិនចែកចាយដោយបែបយោងន៍
ព្រះអង្គមិនទ្រង់ត្រាស់សួរទេឬ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថ្កោលទោ
ខ្លួនភិក្ខុមិនចែកចាយដោយបែបយោងន៍ដោយតាំយមត្តជ្រះស្រឡះអស់ហើយ ។
ព្រះភគវន្តត្រាស់ហើយ ទ្រង់សួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុដោយហេតុពីរប្រការ
គឺសួរដោយទ្រង់ព្រះវិនិច្ឆ ភគវន្តទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បទដល់ពួកសាវក១ ។ កាលនោះ ព្រះជាម្ចាស់ព្រះភគវន្តទ្រង់ត្រាស់សួរ
ពួកភិក្ខុដែលនៅទៀបឆ្ពោះសុំនិវត្តមុខថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំង
ឡាយបានជាមានសេចក្តីសមគ្គីស្មោះសរ មិនវិវាទគ្នាសំខែងគ្នា នៅចាំ
វស្សាកំស្រួលបួល មិនលំបាកដោយតាហារមិណ្ហាភោជនឬ តើដោយហេតុ
ដូច្នេះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុអម្បាលនោះ, ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏
មានព្រះភាគ (ដោយសព្វគ្រប់) ។ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា នែភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ពាក្យដែលអ្នកទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាប
ទូលថា ស្រួមែនព្រះមហាវីរៈ ពិតមែន ។ ព្រះភគវន្តត្រាស់ថ្កោល

ខ្ញែ ឥមិនាបិ ភិក្ខវេ ឧបាយេន ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ហិ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ ន តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ច ខោ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ តេ ហិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ ។ ឥមិនាបិ ភិក្ខវេ ឧបាយេន ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ហិ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ច ខោ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ តេ ហិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ ។

(៣០៦) យោ បជានតំ យោ យាចិតោ ។ បេ ។ តិក្ខត្តុំ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ តិក្ខត្តុំ ។ អនុបសម្បន្នោ ជានមេ តិក្ខត្តុញ្ច តិក្ខត្តុំ ឋបេត្វា អារោចេសោ អនុបសម្បន្នោ ជានមេ ។

(៣០៧) ឧត្តរិមនុស្សធម្មោ ជានមេ ឈានំ វិមោក្ខោ សមាធិ សមាបត្តិ ញាណទស្សនំ ភក្ខោវាតា ជលសច្ចកិរិយា តិលេសបហានំ វិនីវរណតា ចិត្តស្ស សុញ្ញាគារេ អភិរតិ ។

(៣០៨) ឈានន្តិ បឋមំ ឈានំ ទុតិយំ ឈានំ តតិយំ ឈានំ ចតុត្ថំ ឈានំ ។ វិមោក្ខោតិ សុញ្ញតោ វិមោក្ខោ អនិមិត្តោ វិមោក្ខោ អប្បណិហិតោ

ខ្ញែ ឥមិនាបិ ភិក្ខវេ ឧបាយេន ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ហិ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ ន តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ច ខោ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ តេ ហិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ ។ ឥមិនាបិ ភិក្ខវេ ឧបាយេន ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ហិ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ យេ ច ខោ កេចិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ តេ តេន ភគវតា ឯវមេតំ ធារេថ ។ តេ ហិ ភិក្ខវេ ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស អវណ្ណវាទិនោ ។

(៣០៦) យោ បជានតំ យោ យាចិតោ ។ បេ ។ តិក្ខត្តុំ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ តិក្ខត្តុំ ។ អនុបសម្បន្នោ ជានមេ តិក្ខត្តុញ្ច តិក្ខត្តុំ ឋបេត្វា អារោចេសោ អនុបសម្បន្នោ ជានមេ ។

(៣០៧) ឧត្តរិមនុស្សធម្មោ ជានមេ ឈានំ វិមោក្ខោ សមាធិ សមាបត្តិ ញាណទស្សនំ ភក្ខោវាតា ជលសច្ចកិរិយា តិលេសបហានំ វិនីវរណតា ចិត្តស្ស សុញ្ញាគារេ អភិរតិ ។

(៣០៨) ឈានន្តិ បឋមំ ឈានំ ទុតិយំ ឈានំ តតិយំ ឈានំ ចតុត្ថំ ឈានំ ។ វិមោក្ខោតិ សុញ្ញតោ វិមោក្ខោ អនិមិត្តោ វិមោក្ខោ អប្បណិហិតោ

---

* ពុទ្ធវង្សវិមុនុស្សធម្មនេះ បានអធិប្បាយក្នុងបាចិត្តិយទី ៤ រួចហើយ ។

វិសោទេតុំ ។ សមាធិតំ សុញ្ញតោ សមាធិ អធិមត្តោ សមាធិ អប្បណិហិតោ សមាធិ ។ សមាបត្តិតំ សុញ្ញតា សមាបត្តិ អធិមត្តា សមាបត្តិ អប្បណិហិតា សមាបត្តិ ។ ញាណត្តិ តំសម្បយុត្តា ធម្មា ។ មគ្គង្គាទីនំ ចតុន្នំ ភេ សតិបដ្ឋានេ ចតុន្នំ ភេ សម្មប្បធានេ ចតុន្នំ ភេ ឥទ្ធិបាទេ ចតុន្នំ ភេ ឥន្ទ្រិយេ ចតុន្នំ ភេ អរិយេ អដ្ឋន្នំ ភេ មគ្គេ ។ ផលសច្ចំ តំវិយុត្តំ សោតាបត្តិផលស្ស សច្ចំ តំវិយុត្តំ សកទាគាមិផលស្ស សច្ចំ តំវិយុត្តំ អនាគាមិផលស្ស សច្ចំ តំវិយុត្តំ អរហត្តផលស្ស សច្ចំ តំវិយុត្តំ ។ តំលក្ខណេ សម្បយុត្តេ ភគស្ស បហានំ ទោសស្ស បហានំ មោហស្ស បហានំ ។ វិនីវរណតា ចិត្តស្សាតិ ភគ ចិត្តស្ស វិនីវរណតា ទោសា ចិត្តស្ស វិនីវរណតា មោហា ចិត្តស្ស វិនីវរណតា ។ សុញ្ញាគារេ អភិរតីតិ បឋមេន ឈានេន សុញ្ញាគារេ អភិរតិ ទុតិយេន ឈានេន សុញ្ញាគារេ អភិរតិ តតិយេន ឈានេន សុញ្ញាគារេ អភិរតិ ចតុត្ថេន ឈានេន សុញ្ញាគារេ អភិរតិ ។

អធិមត្តំ វិមោក្ខេ អប្បណិហិតំ វិមោក្ខេ ។ បឋមា សមាធិ តំសំវេវយក សុញ្ញតសមាធិ អធិមត្តសមាធិ អប្បណិហិតសមាធិ ។ បឋមា សមាបត្តិ តំសំវេវយក សុញ្ញតសមាបត្តិ អធិមត្តសមាបត្តិ អប្បណិហិតសមាបត្តិ ។ បឋមា ញាណ តំសំវេវយកវិជ្ជា ៣ ។ បឋមា មគ្គង្គាទី តំសំវេវយក សតិបដ្ឋានេ ៤ សម្មប្បធានេ ៤ ឥទ្ធិបាទេ ៤ ឥន្ទ្រិយេ ៥ ពលេ ៥ ពោជ្ឈង្គេ ៧ មគ្គង្គេ ៨ ជិវិប្បសីរ ។ បឋមា ផលសច្ចំ តំវិយា តំវិយាធ្លើឲ្យជាអំពើសន្ទូរសោតាបត្តិផល តំវិយាធ្លើឲ្យជាអំពើសន្ទូរសកទាគាមិផល តំវិយាធ្លើឲ្យជាអំពើសន្ទូរអនាគាមិផល តំវិយាធ្លើឲ្យជាអំពើសន្ទូរអរហត្តផល ។ បឋមា តំលក្ខណេ សម្បយុត្តេ

(๓๐๙) អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជិត្វា កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជាមីតិ កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជោតិ កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមស្ស ឈានស្ស លាភិំ្ហតិ កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមស្ស ឈានស្ស វសិំ្ហតិ កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមំ ឈានំ សច្ចិកតំ មយាតិ កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(๓๑๐) អាភោគេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស ទុតិយំ ឈានំ តតិយំ ឈានំ ចតុត្ថំ ឈានំ សមាបជ្ជិំ សមាបជ្ជាមិ សមាបជ្ជោ ចតុត្ថស្ស ឈានស្ស លាភិំ្ហ វសិំ្ហ ចតុត្ថំ ឈានំ សច្ចិកតំ មយាតិ កណាទ្ធស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(๓๐๙) ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្ន ថា អាត្មាបានបួលបឋមជ្ឈានរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្នថា អាត្មាកំពុងបួលបឋមជ្ឈាន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្នថា អាត្មាជាអ្នកបួលបឋមជ្ឈានហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្នថា អាត្មាជាអ្នកបានបឋមជ្ឈាន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្នថា អាត្មាជាអ្នកស្វាគ៌តកុងបឋមជ្ឈាន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្នថា បឋមជ្ឈានអាត្មាបានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๑๐) ភាក្យថា ថ្លែង តឹតតុនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្ន ថា អាត្មាបានបួលហើយ តំពូនបួល ជាអ្នកបួល ទុតិយជ្ឈាន តតិយជ្ឈាន ចតុត្ថជ្ឈាន អាត្មាជាអ្នកបានខ្ជាប់ចតុត្ថជ្ឈាន អាត្មាជាអ្នកស្វាគ៌តកុងចតុត្ថជ្ឈាន ចតុត្ថជ្ឈានអាត្មាបានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๑๑) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส สุญฺญาติ วิเวกฏฺเฐ อนิมิตฺเต วิเวกฏฺเฐ อปฺปณิหิเต วิเวกฏฺเฐ สุญฺญาติ สมาธิ อนิมิตฺเต สมาธิ อปฺปณิหิเต สมาธิ สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺโช อปฺปณิหิตสฺส สมาธิสฺส ลาภิมฺหิ วสิมฺหิ อปฺปณิหิโต สมาธิ สจฺฉิกาโตยนฺติ ภณฺฑสฺส อาทตฺโต ชาติยตฺถยสฺส ฯ

(๓๑๒) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส สุญฺญาติ สมาปตฺติ อนิมิตฺเต สมาปตฺติ อปฺปณิหิเต สมาปตฺติ สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺโช อปฺปณิหิตาย สมาปตฺติยา ลาภิมฺหิ วสิมฺหิ อปฺปณิหิตา สมาปตฺติ สจฺฉิกตา ยนฺติ ภณฺฑสฺส อาทตฺโต ชาติยตฺถยสฺส ฯ

(๓๑๓) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ตีสฺเสว วิชฺชา สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺโช ตีสฺสฺวาหํ วิชฺชาย ลาภิมฺหิ วสิมฺหิ ตีสฺเสว วิชฺชา สจฺฉิกตา ยนฺติ ภณฺฑสฺส อาทตฺโต ชาติยตฺถยสฺส ฯ

(๓๑๔) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส จตฺตาโร สติปฏฺฐานาติ จตฺตาโร สมฺมปฺปธานาติ จตฺตาริ

(๓๑๑) ศัพท์ว่า ปฏิบัติ อธิบายว่า ปฏิบัติแล้วซึ่งอนุปสัมบัน ศัพท์ว่า ผู้ปฏิบัติ ชื่อว่าผู้ปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติชอบ ชื่อว่าผู้ปฏิบัติชอบ ผู้ปฏิบัติชอบแล้ว ชื่อว่าผู้ปฏิบัติชอบแล้ว ศัพท์ว่า สุญญตสมาธิ อนิมิตตสมาธิ อัปปณิหิตสมาธิ ศัพท์ว่า สุญญตสมาธิ อนิมิตตสมาธิ อัปปณิหิตสมาธิ ศัพท์ว่า ผู้ได้ ผู้ได้แล้ว ชื่อว่าผู้ได้ ผู้ได้แล้ว ซึ่งสุญญตสมาธิ ศัพท์ว่า ผู้ได้ ผู้ได้แล้ว ชื่อว่าผู้ได้ ผู้ได้แล้ว ซึ่งอนิมิตตสมาธิ ศัพท์ว่า ผู้ได้ ผู้ได้แล้ว ชื่อว่าผู้ได้ ผู้ได้แล้ว ซึ่งอัปปณิหิ

ฉทฺวิกฺขตฺตุ ปหาเรน ทุกฺขาเปติ ทุกฺขาปนาปิ ทุกฺขาปนาปิ ทุกฺขาปนาปิ ฉทฺวิกฺขตฺตุ ปหาเรน ทุกฺขาปิตา

(๓๑๘) อาเวเธยฺยาติ อตฺถปสมฺปนฺนสฺส โสตา-ปตฺติผลสฺส สกทาคามิผลสฺส อนาคามิผลสฺส อรหตฺตผลสฺส[๑] สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺชา อรหตฺตผลสฺส ลาภินฺติ วสินฺติ อรหตฺตผลสฺส ปจฺจเวกฺขณสฺส ปจฺจเวกฺขณสฺส อาทิกมฺมิกสฺส ฯ

(๓๑๙) อาเวเธยฺยาติ อตฺถปสมฺปนฺนสฺส ภเคา เม จกฺขุ โสตา โสเสา เม จกฺขุ เนตฺตา เนตฺโต เม จกฺขุ ปณฺฑา ปณฺฑโร เม จกฺขุ ปมา ปมาโณ อนุกฺกวิโตสฺมิ อนุกฺกวิโตสฺมีติ สมนุกฺกวิโตสฺมีติ ปจฺจเวกฺขณสฺส อาทิกมฺมิกสฺส ฯ

(๓๒๐) อาเวเธยฺยาติ อตฺถปสมฺปนฺนสฺส ภคา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา โสเสา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา เนตฺตา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา ปณฺฑา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา ปมา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา ปจฺจเวกฺขณสฺส อาทิกมฺมิกสฺส ฯ

(๓๒๑) อาเวเธยฺยาติ อตฺถปสมฺปนฺนสฺส สุญฺญา-คาเร ปมโม ฌาเน ทุติยมฺปิ ฌาเน ตติยมฺปิ ฌาเน จตุตฺถมฺปิ ฌาเน สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺชา

๑ ฉ ม. อรหตฺตผลสฺส ฯ ฉ ม ลฏฺฐ ปฺปาตฺถ ฯ

(๓๑๘) ตตฺถาติ ปทภาชนียาทีสุ ยตฺถ ปทภาชนีเย อตฺถปสมฺปนฺนสฺส โสตาปตฺติผลสฺส สกทาคามิผลสฺส อนาคามิผลสฺส อรหตฺตผลสฺส สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺชา อรหตฺตผลสฺส ลาภินฺติ วสินฺติ อรหตฺตผลสฺส ปจฺจเวกฺขณสฺส ปจฺจเวกฺขณสฺส อาทิกมฺมิกสฺส ฯ

(๓๑๙) ตตฺถาติ ปทภาชนียาทีสุ ยตฺถ ปทภาชนีเย อตฺถปสมฺปนฺนสฺส ภคา เม จกฺขุ โสตา โสเสา เม จกฺขุ เนตฺตา เนตฺโต เม จกฺขุ ปณฺฑา ปณฺฑโร เม จกฺขุ ปมา ปมาโณ อนุกฺกวิโตสฺมิ อนุกฺกวิโตสฺมีติ สมนุกฺกวิโตสฺมีติ ปจฺจเวกฺขณสฺส อาทิกมฺมิกสฺส ฯ

(๓๒๐) ตตฺถาติ ปทภาชนียาทีสุ ยตฺถ ปทภาชนีเย อตฺถปสมฺปนฺนสฺส ภคา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา โสเสา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา เนตฺตา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา ปณฺฑา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา ปมา เม จิตฺตสฺส วิมุตฺติยา ปจฺจเวกฺขณสฺส อาทิกมฺมิกสฺส ฯ

(๓๒๑) ตตฺถาติ ปทภาชนียาทีสุ ยตฺถ ปทภาชนีเย อตฺถปสมฺปนฺนสฺส สุญฺญาคาเร ปมโม ฌาเน ทุติยมฺปิ ฌาเน ตติยมฺปิ ฌาเน จตุตฺถมฺปิ ฌาเน สมาปชฺชิ สมาปชฺชามิ สมาปชฺชา

สุญฺญาคาเร จตุกฺกสฺส ฉนฺนสฺส ปาทกสฺส ทุติยสฺส สุญฺญาคาเร จตุกฺกสฺส ฉนฺนสฺส สปฏิกฺขตสฺส มยาติ ปทสฺส อาทิมฺหิ จาติ ปทสฺส ฯ

(๓๖๒) อาภาเคยฺยานีติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฐมมญฺจา ฉนฺนสฺส ทุติยมญฺจา ฉนฺนสฺส สมาทปฺปี สมาทปฺปาเปมิ สมาทปฺปนฺโต ปฐมสฺส จ ฉนฺนสฺส ทุติยสฺส จ ฉนฺนสฺส ปาทกสฺส ทุติยสฺส ปฐมมญฺจา ฉนฺนสฺส ทุติยมญฺจา ฉนฺนสฺส สปฏิกฺขตสฺส มยาติ ปทสฺส อาทิมฺหิ จาติ ปทสฺส ฯ อาภาเคยฺยานีติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฐมมญฺจา ฉนฺนสฺส ตติยมญฺจา ฉนฺนสฺส ฯ เป ฯ ปฐมมญฺจา ฉนฺนสฺส จตุตฺถมญฺจา ฉนฺนสฺส สมาทปฺปี สมาทปฺปาเปมิ สมาทปฺปนฺโต ปฐมสฺส จ ฉนฺนสฺส จตุตฺถสฺส จ ฉนฺนสฺส ปาทกสฺส ปฐมมญฺจา ฉนฺนสฺส จตุตฺถมญฺจา ฉนฺนสฺส สปฏิกฺขตสฺส มยาติ ปทสฺส อาทิมฺหิ จาติ ปทสฺส ฯ

(๓๖๓) อาภาเคยฺยานีติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฐมมญฺจา ฉนฺนสฺส สุญฺญตญฺจา ภิกฺขุสฺส อภินิสีทนญฺจา ภิกฺขุสฺส สุญฺญตญฺจา สมาทิ

ทฺวารปตฺตสฺส อาคนฺตุกสฺส อาคนฺตุกปตฺตสฺส ปกฺกนฺตปตฺตสฺส ปกฺกนฺตสฺส อาคนฺตุกปตฺตสฺส ปกฺกนฺตปตฺตสฺส ปกฺกน

អនន្តំ តត្ថ សមាធិ អប្បណាហិតញ្ច សមាធិ សមាបជ្ជិ សមាបជ្ជាមិ សមាបជ្ជោ បឋមស្ស ឧ ឈានស្ស អប្បណាហិតស្ស ឧ សមាធិស្ស លាភិម្ហិ វសិម្ហិ បឋមញ្ច ឈានំ អប្បណាហិតោ ឧ សមាធិ សច្ចំ កតោ មយាតំ កល្យាណស្ស អាមត្តំ ចាចិត្តិយស្ស ។

(៣៦៦) អាភោគេយ្យាតំ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមញ្ច ឈានំ សុញ្ញតញ្ច សមាបត្តិ អនន្តំ តត្ថ សមាបត្តិ អប្បណាហិតញ្ច សមាបត្តិ សមាបជ្ជិ សមាបជ្ជាមិ សមាបជ្ជោ បឋមស្ស ឧ ឈានស្ស អប្បណាហិតស្ស ឧ សមាបត្តិយា លាភិម្ហិ វសិម្ហិ បឋមញ្ច ឈានំ អប្បណាហិតោ ឧ សមាបត្តិ សច្ចំ កតា មយាតំ កល្យាណស្ស អាមត្តំ ចាចិត្តិយស្ស ។

(៣៦៧) អាភោគេយ្យាតំ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមញ្ច ឈានំ តំសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ សមាបជ្ជិ សមាបជ្ជាមិ សមាបជ្ជោ បឋមស្ស ឧ ឈានស្ស តំសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ លាភិម្ហិ វសិម្ហិ បឋមញ្ច ឈានំ តំសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ សច្ចំ កតា មយាតំ កល្យាណស្ស អាមត្តំ ចាចិត្តិយស្ស ។

អនន្តំ តត្ថ សមាធិ អប្បណាហិតញ្ច សមាធិ អត្ថិ ភាគ្គាជាអ្នកបានទៅបឋមជ្ឈានផង អប្បណាហិតសមាធិផង ភាគ្គាជាអ្នកស្តាត់តែនបឋមជ្ឈានផង អប្បណាហិតសមាធិផង បឋមជ្ឈានផង អប្បណាហិតសមាធិផង ភាគ្គាបានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(៣៦៦) ភាក្យថា ត្រាប់ តឹតក្នុងដោយត្រាប់ចំពោះអនុបសម្បន្នថា ភាគ្គាបានបួលហើយ កំពុងបួល ជាអ្នកបួល បឋមជ្ឈានផង សុញ្ញតសមាបត្តិផង អនន្តំ តត្ថ សមាបត្តិផង អប្បណាហិតសមាបត្តិផង ភាគ្គាជាអ្នកបានទៅបឋមជ្ឈានផង អប្បណាហិតសមាបត្តិផង ភាគ្គាជាអ្នកស្តាត់តែនបឋមជ្ឈានផង អប្បណាហិតសមាបត្តិផង បឋមជ្ឈានផង អប្បណាហិតសមាបត្តិផង ភាគ្គាបានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(៣៦៧) ភាក្យថា ត្រាប់ តឹតក្នុងដោយត្រាប់ចំពោះអនុបសម្បន្នថា ភាគ្គាបានបួលហើយ កំពុងបួល ជាអ្នកបួល បឋមជ្ឈានផង តែតែជ្ឈានផង ភាគ្គាជាអ្នកបានទៅបឋមជ្ឈានផង តែតែជ្ឈានផង ភាគ្គាជាអ្នកស្តាត់តែនបឋមជ្ឈានផង តែតែជ្ឈានផង បឋមជ្ឈានផង តែតែជ្ឈានផង ភាគ្គាបានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(๓๖๖) อาภาเคยฺยานิ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปมมาย ฉาทิตานิ จตฺตาริ ๘ สตานิ ปฏิคฺคณฺหาติ จตฺตาริ ๘ สมฺมุขาปิ จตฺตาริ ๘ ปริโภคาปิ สมาปชฺชติ สมาปชฺชาเปติ สมาปชฺชนฺตสฺส ๘ ฉาทนสฺส จตุกฺกงฺ ฉทฺทิตาคาเร ลาภิมฺหิ วิสฺสชฺชิเต ปมมาย ฉาทิตานิ จตฺตาริ ๘ ฉทฺทิตาคาเร สงฺฆิกาย มยาติ ภณนฺตสฺส อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๖๗) อาภาเคยฺยานิ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปมมาย ฉาทิตานิ ปญฺจ ๕ ทุติยาย ปญฺจ ๕ ตติยาย สมาปชฺชติ สมาปชฺชาเปติ สมาปชฺชนฺตสฺส ๘ ฉาทนสฺส ปญฺจกงฺ ตติยาย ฉาทิตานิ ปญฺจ ๕ ปมมาย ฉาทิตานิ ปญฺจ ๕ สงฺฆิกานิ มยาติ ภณนฺตสฺส อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๖๘) อาภาเคยฺยานิ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปมมาย ฉาทิตานิ สตฺต ๘ เภสชฺชานิ สมาปชฺชติ สมาปชฺชาเปติ สมาปชฺชนฺตสฺส ๘ ฉาทนสฺส สตฺตกงฺ เภสชฺชานิ ฉทฺทิตาคาเร ลาภิมฺหิ วิสฺสชฺชิเต ปมมาย ฉาทิตานิ สตฺต ๘ เภสชฺชานิ สงฺฆิกานิ มยาติ ภณนฺตสฺส อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๖๖) ภาษาว่า ถูกต้อง คือกำหนดด้วยถูกต้องซึ่งคำว่าอนุปสัมบัน ว่าเขาถวายแล้ว กำลังถวาย ผู้รับถวาย ซึ่งปัจจัยมีประการต่างๆ ๘ อย่าง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง เขาเป็นผู้ได้ปัจจัยมีประการต่างๆ ๘ อย่าง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง เขาเป็นผู้ได้ปัจจัยมีประการต่างๆ ๘ อย่าง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง เขาเป็นผู้ได้ปัจจัยมีประการต่างๆ ๘ อย่าง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ซึ่งเขาปกปิดไว้ ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ในที่ที่ลาภเกิดขึ้นแล้วสละแล้ว ปัจจัยมีประการต่างๆ ๘ อย่าง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ที่เขาปกปิดไว้ ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ๘ ครั้ง ในที่ที่ลาภเกิดขึ้นแล้วสละแล้ว ของสงฆ์ ดังนี้ ก็ทำให้เป็นของตน ต้องอาบัติถุลลัจจัย ๓ ครั้ง ๓ ครั้ง ๓ ครั้ง

(๓๖๙) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฐมชฺฌานํ ลภติ สมาปชฺชติ สมาปชฺชิสฺสติ สมาปชฺชิ สมาปชฺชติ สมาปชฺชิสฺสติ ปฐมสฺส ฉ ฌานสฺส อาทิยสฺส ฉ อนฺตรฏฺฐกสฺส ทฺวาทสนฺนญฺจ วสีนญฺจ ปฐมญฺจ ฌานํ อาทิยา ฉ อนฺตรฏฺฐเกหิ มนฺโต สฏฺฐิกาโล ทยาทสฺส กณฺหสฺส อาทิสฺส จาติสนฺธิยสฺส ฯ

(๓๗๐) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฐมญฺจ ฌานํ โสตาปตฺติผลญฺจ สกทาคามิผลญฺจ อนาคามิผลญฺจ อรหตฺตผลญฺจ สมาปชฺชิ สมาปชฺชติ สมาปชฺชิสฺสติ ปฐมสฺส ฉ ฌานสฺส อรหตฺตผลสฺส ฉ ลาภิโน ทฺวาทสนฺนญฺจ วสีนญฺจ ปฐมญฺจ ฌานํ อรหตฺตผลญฺจ สฏฺฐิกาลํ ทยาทสฺส กณฺหสฺส อาทิสฺส จาติสนฺธิยสฺส ฯ

(๓๗๑) อาเวเธยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ปฐมญฺจ ฌานํ สมาปชฺชิ สมาปชฺชติ สมาปชฺชิสฺสติ สมาปชฺโช

(๓๖๙) ตาวเทว ปทสิทฺธิยา ปุพฺพภาคปฺปวตฺตาย ปุพฺพภาคปฺปวตฺติยา ปฐมชฺฌานสมาปชฺชนสมตฺถตาย ปฐมชฺฌานสมาปชฺชนสมตฺถตาย ปฐมชฺฌานสมาปชฺชนสมตฺถตาย

*ภาคฺคา จ เม จตฺตา โมหา จ เม จตฺตา โทสา จ เม จตฺตา โมหา จ เม จตฺตา ปหีนา อปายา อุจฺฉินฺนมูลา ตาลาวตฺถุกตา อนภาวงฺกตา มา อุปฺปชฺชนธมฺมา อายตึ ปฏิสนฺธิวเสน ปุน อภวิสฺสนฺติ ตสฺมา ตาย สญฺญาย ตาย ปฏิลาภาย ตาย ปฏิเวธาย ตาย สจฺฉิกิริยาย ตาย ภาวนาย ตาย พหุลีกมฺมาย ตาย อธิฏฺฐานาย ตาย วิวฏฺฏนาย ตาย สมุจฺเฉทาย ตาย ปฏิปสฺสทฺธิยา ตาย นิสฺสรณาย ตาย วูปสมาย ตาย ปฏิปสฺสทฺธิยา ตาย อมตาย ตาย ปณีตาย ตาย สงฺขตสมุคฺคตาย ตาย สพฺพสงฺขารสมถาย ตาย สพฺพูปธิปฏินิสฺสคฺคาย ตาย ตณฺหาขยาย ตาย วิราคาย ตาย นิโรธาย ตาย นิพฺพานาย ตาย อนุปาทาปรินิพฺพานาย ตาย ปรินิพฺพานาย ตาย ปรินิพฺพานาย ตาย

ភោ ហា ច មេ ចំ ត្តំ វិ ធំ វ ណា ត្តិ កា ណ ត្ត ស្ស អា ប ត្តិ
ទា ចិ ត្តិ យ ស្ស ។ អ ភេ ច យ្យា តំ អ នុ ប ស ម្ប ន្ន ស្ស ទុ តិ-
យ ញ្ច ឈា ឧំ ប ឋ ម ញ្ច ឈា ឧំ ស មា ប ត្តិ ស មា ប ជ្ជ ា មិ
ស មា ច ច្ឆោ ទុ តិ យ ស្ស ច ឈា ច ស្ស ប ឋ ម ស្ស ច
ឈា ច ស្ស លា កិ ត្តិ្ថ វ សិ ត្តិ្ថ ទុ តិ យ ញ្ច ឈា ឧំ ប ឋ ម ញ្ច
ឈា ឧំ ស ច្ច កំ ម យា តំ ក ណ ត្ត ស្ស អា ប ត្តិ ទា ចិ ត្តិ-
យ ស្ស ។ បេ ។ អ ភេ ច យ្យា តំ អ នុ ប ស ម្ប ន្ន ស្ស ភោ ហា
ច មេ ចំ ត្តំ វិ ធំ វ ណំ ប ឋ ម ញ្ច ឈា ឧំ ស មា ប ត្តិ ស មា-
ច ច្ឆា មិ ស មា ច ច្ឆោ ភោ ហា ច មេ ចំ ត្តំ វិ ធំ វ ណំ ប ឋ-
ម ស្ស ច ឈា ច ស្ស លា កិ ត្តិ្ថ វ សិ ត្តិ្ថ ភោ ហា ច មេ ចំ ត្តំ
វិ ធំ វ ណំ ប ឋ ម ញ្ច ឈា ឧំ ស ច្ច កំ ម យា តំ ក ណ ត្ត ស្ស
អា ប ត្តិ ទា ចិ ត្តិ យ ស្ស ។ បេ ។ អ ភេ ច យ្យា តំ អ នុ ប-
ស ម្ប ន្ន ស្ស ភោ ហា ច មេ ចំ ត្តំ វិ ធំ វ ណំ ឆោ សា ច
មេ ចំ ត្តំ វិ ធំ វ ណា ត្តិ ក ណ ត្ត ស្ស អា ប ត្តិ ទា ចិ ត្តិ យ ស្ស ។

(៣៣៤) អ ភេ ច យ្យា តំ អ នុ ប ស ម្ប ន្ន ស្ស ប ឋ-
ម ញ្ច ឈា ឧំ ទុ តិ យ ញ្ច ឈា ឧំ ត តិ យ ញ្ច ឈា ឧំ
ច តុ ត្ថ ញ្ច ឈា ឧំ សុ ញ្ញ ត ញ្ច វិ មោ ក្ខំ អ ធិ ម ត្ត ញ្ច

ជាអ្នកចូលពុំតិយជ្ឈានផង ។ បេ ។ ចំត្តបេរស់គាត្មាច្រាសចាករភាហរផង ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ច្រាប់ តែតក្នុងនិយាយច្រាប់ចំពោះអនុបសម្បន្នថា អ្នកបានចូលហើយ កំពុងចូល ជាអ្នកចូលពុំតិយជ្ឈានផង បឋមជ្ឈានផង ពាក្យជាអ្នកបានខ្លួវពុំតិយជ្ឈានផង បឋមជ្ឈានផង ពាក្យជាអ្នកស្ងាត់ក្នុងពុំតិយជ្ឈានផង បឋមជ្ឈានផង ពុំតិយជ្ឈានផង បឋមជ្ឈានផង ពាក្យបានធ្វើទ្បើយច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ។ បេ ។ ពាក្យថា ច្រាប់ - តែតក្នុងនិយាយច្រាប់ចំពោះអនុបសម្បន្នថា ចំត្តបេរស់គាត្មាច្រាសចាករភាហរផង ពាក្យបានចូលហើយ កំពុងចូលជាអ្នកចូល បឋមជ្ឈានផង ចំត្តបេរស់គាត្មាច្រាសចាករភោហរផង ពាក្យជាអ្នកបានខ្លួវបឋមជ្ឈានផង ពាក្យជាអ្នកស្ងាត់ក្នុងបឋមជ្ឈានផង ចំត្តបេរស់គាត្មាច្រាសចាករភោហរផង បឋមជ្ឈាន ពាក្យបានធ្វើទ្បើយច្បាស់លាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ។ បេ ។ ពាក្យថា ច្រាប់ តែតក្នុងនិយាយច្រាប់ចំពោះអនុបសម្បន្នថា ចំត្តបេរស់គាត្មាច្រាសចាករភាហរផង ចំត្តបេរស់គាត្មាច្រាសចាករភាសរផង ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ។

(ពាក្យ៤) ពាក្យថា ច្រាប់ តែតក្នុងនិយាយច្រាប់ចំពោះអនុបសម្បន្នថា ពាក្យបានដល់ហើយខ្លួវបឋមជ្ឈានផង ពុំតិយជ្ឈានផង តតិយជ្ឈានផង ចតុត្ថជ្ឈានផង សុញ្ញតវិមោក្ខផង អនិមិត្តវិមោក្ខផង

ทิยามสุ์ อปฺปฏิปาทิกญฺ จ ทิยามสุ์ สุญฺญาคารญฺ จ สมาธึ อธิจิตฺตญฺ จ สมาธึ อปฺปฏิปาทิกญฺ จ สมาธึ สุญฺญาคารญฺ จ สมาปตฺตึ อธิจิตฺตญฺ จ สมาปตฺตึ อปฺปฏิปาทิกญฺ จ สมาปตฺตึ ตีสฺสฺวา ๘ วิชฺชา จตฺตาโร ๘ สติปฏฺฐาเน จตฺตาโร ๘ สมฺมปฺปธาเน จตฺตาโร ๘ อิทฺธิปาเท ปญฺจ ๘ อินฺทฺริยานิ ปญฺจ ๘ พลานิ สตฺต ๘ โพชฺฌงฺเค อริยญฺจ อฏฺฐงฺคิกมฺปิ มคฺคญฺ สฺวากฺขาตตฺตาทิสญฺจ สงฺฆคุณคาถาสฺมิมฺปิ อนุสฺสรนฺโต ๆ เปฯ ๆ ภควา ๘ เมติ ภคฺคา โสภาสา ๘ เมติ ภคฺคา โมหาติ ๘ เมติ ภคฺคา วิคฺคา มุคฺคา ปหีโนติ ปหีนกิเลสฺโส ขุทฺทกิเลสฺโส สมุจฺฉินฺนกิเลสฺโส ภคา ๘ เมติ ภคฺคา วิรียวนฺโต โสภสา ๘ เมติ ภคฺคา วิรียวนฺโต โมหาติ ๘ เมติ ภคฺคา วิรียวนฺตตฺตา ภควนฺตสฺส ภาคฺยวนฺตสฺส ๆ

(๓๓๘) ภาเคยฺยานีติ ภควนฺตสฺส ปฐมชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺฐหนฺตสฺส ทุติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ตติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ตติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ทุติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ปฐมชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ปุน ทุติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ตติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺฐหนฺตสฺส ภาคฺยวนฺตสฺส ๆ

อปฺปฏิปาทิกาปิ สมาธิ อนฺตรธายิ สุญฺญาคารสมาธิปิ อนฺตรธายิ อปฺปฏิปาทิกสมาธิปิ อนฺตรธายิ สุญฺญาคารสมาปตฺติปิ อนฺตรธายิ อปฺปฏิปาทิกสมาปตฺติปิ อนฺตรธายิ วิชฺชา ๓ ปิ ๘ ปิ วิมุตฺติ ๖ ปิ สมฺปยุตฺตาน ๔ ปิ สติปฏฺฐาน ๔ ปิ สมฺมปฺปธาน ๔ ปิ อิทฺธิปาท ๔ ปิ อินฺทฺริยานิ ๕ ปิ พลานิ ๕ ปิ โพชฺฌงฺค ๗ ปิ มคฺคปฺปเภทกรธมฺเม อฏฺฐ ๘ ปิ ปริปูเรสีติปิ สาวกปารมีญาณปิ ปจฺเจกโพธิญาณปิ สพฺพญฺญุตญาณปิ อนาวรณญาณปิ ๆ เปฯ ๆ กเณฺหน อาคนฺตฺวา ปหีโนติปิ ๘ เมติ ภคฺคา โทสาติปิ ๘ เมติ ภคฺคา โมหาติปิ ๘ เมติ ภคฺคา ปหีนโทสตฺตา ปหีนโมหตฺตา ปหีนกิเลสตฺตา ขุทฺทกกิเลสตฺตา สมุจฺฉินฺนกิเลสตฺตา ภควา ๘ เมติ ภคฺคา วิรียวนฺโต โสภสา ๘ เมติ ภคฺคา วิรียวนฺโต โมหาติ ๘ เมติ ภคฺคา วิรียวนฺตตฺตา ภควนฺตสฺส ภาคฺยวนฺตสฺส ๆ

(๓๓๙) ภาเคยฺยานีติ ภควนฺตสฺส ปฐมชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺฐหนฺตสฺส ทุติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ตติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ตติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ทุติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ปฐมชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ปุน ทุติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา ตติยชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺฐหนฺตสฺส ภาคฺยวนฺตสฺส ๆ

อนุปสมฺปนฺนสฺส ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ปมสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ทุติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ทุติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย ตติยสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา ตติยสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา จตุตฺถสฺส ฌานสฺส สมาปชฺชิตฺวา วุฏฺหนกาเล จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถยฺย จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ปจฺจนีกภูตา กถา กเถตฺวา

[๓๓๖] អាកង្ខេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស ទុតិយំ ឈានំ សមាបជ្ជិតុំ វដ្ដតីតិ ។ បេ ។ មោហោ មេ ចិត្តំ

ម័យាយ ថ្លែងអនុបសម្បន្នថា គាត្មាបានបួលបឋមឈានហើយ ត្រឡប់ជាគេលាថា គាត្មាបានបួលតតិយឈាន ចតុត្ថឈាន សុញ្ញតវិមោក្ខ អនិមិត្តវិមោក្ខ អប្បណិហិតវិមោក្ខ សុញ្ញតសមាធិ អនិមិត្តសមាធិ អប្បណិហិតសមាធិ សុញ្ញតសមាបត្តិ អនិមិត្តសមាបត្តិ អប្បណិហិតសមាបត្តិ វិតក្កវិចារ សតិបដ្ឋាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពល ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ មគ្គង្គ ៨ ដឹងច្បាស់ រសាតលក្ខណៈ សភាពតាមដឹង អនភិសង្ខារតាមដឹង អរហត្តផល កន្លះ អាត្មាបានលះបង់ហើយ ទោស.អាត្មាបានលះបង់ហើយ មោហៈអាត្មាបានលះបង់ហើយ កន្លះទោសៈនិងមោហៈអាត្មាបានផ្តាច់ចោលហើយ បានឆ្កឹះចោលហើយ បានលះចោលហើយ បានរលាស់ចោលហើយ បានរម្ងាប់ហើយ បានសង្ងប់ហើយ ចិត្តរបស់អាត្មាជ្រុលចេញកន្លះ ចិត្តរបស់អាត្មាជ្រុលចេញទោស ចិត្តរបស់អាត្មាជ្រុលចេញកន្លះនៃមោហៈ បើអនុបសម្បន្នដឹងនូវសេចក្តីប្លាស់ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ៦ តែបើអនុបសម្បន្នមិនដឹងនូវសេចក្តីប្លាស់ទេ ត្រូវតែឲ្យអាបត្តិទុក្កដ ។

[៣៣៦] ពាក្យថា ច្រើន គឺភិក្ខុច្រើនអង្គនិយាយច្រើនដង ដល់អនុបសម្បន្នថា គាត្មាបានបួលទុតិយឈាន ។ បេ ។ តែត្រឡប់ជាគេលាថា ចិត្តរបស់អាត្មាជ្រុលចេញកន្លះទៅវិញ បើអនុបសម្បន្ន

វិនីភណាត្តំ កណាត្តស្ស បដិវាជាត្តស្ស អាបត្តិ ចាតិត្តិ-
យស្ស តប្បដិវាជាត្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាភេ-
ថេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស ទុតិយំ ឈានំ សមាបជ្ជិត្តិ
វត្តុកាមោ បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជិត្តិ កណាត្តស្ស
បដិវាជាត្តស្ស អាបត្តិ ចាតិត្តិយស្ស តប្បដិវាជាត្តស្ស
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អាភេថេយ្យាតិ អនុប-
សម្បន្នស្ស មោហា មេ តិត្តំ វិនីភណាត្តំ វត្តុកាមោ
បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជិត្តិ កណាត្តស្ស បដិវាជាត្តស្ស
អាបត្តិ ចាតិត្តិយស្ស តប្បដិវាជាត្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដ-
ស្ស ។បេ។ អាភេថេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស មោហា
មេ តិត្តំ វិនីភណាត្តំ វត្តុកាមោ ទោសា មេ តិត្តំ
វិនីភណាត្តំ កណាត្តស្ស បដិវាជាត្តស្ស អាបត្តិ ចា-
តិត្តិយស្ស តប្បដិវាជាត្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
អាភេថេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស បឋមញ្ច ឈានំ
ទុតិយញ្ច ឈានំ តតិយញ្ច ឈានំ ចតុត្ថញ្ច
ឈានំ ។បេ។ ទោសា មេ តិត្តំ វិនីភណាត្តំ

វិនីភណាត្តំ សេចក្តីប្បាស់ តិត្តំនោះត្រែវអាបត្តិចាតិត្តិយ ចើអនុបសម្បន្នមិនដឹង
សេចក្តីប្បាស់ ត្រែវត្រែមអាបត្តិទុក្កដ ។ ពាក្យថា ច្រែប់ តិតិត្តំច្រែប្បាញ
តិនិរោលដល់អនុបសម្បន្នថា តាត្តាចានច្លួលបុតិយជ្ឈានហើយ រែតែ-
ច្លប់ជាពោលថា តាត្តាចានច្លួលបឋមជ្ឈានពៅរិញ ចើអនុបសម្បន្នដឹង
សេចក្តីប្បាស់ ត្រែវអាបត្តិចាតិត្តិយ ចើអនុបសម្បន្នមិនដឹងសេចក្តីប្បាស់
ត្រែវត្រែមអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ ពាក្យថា ច្រែប់ តិតិត្តំច្រែប្បាញតិនិរោលដល់
អនុបសម្បន្នថា ចិត្តរបស់តាត្តាច្រែសចាកពោយៈ រែតែច្លប់ជាពោលថា
តាត្តាចានច្លួលបឋមជ្ឈានហើយរៅរិញ ចើអនុបសម្បន្នដឹងសេចក្តីប្បាស់
ត្រែវអាបត្តិចាតិត្តិយ ចើអនុបសម្បន្នមិនដឹងសេចក្តីប្បាស់ទេ ត្រែវត្រែមអាបត្តិ
ទុក្កដ ។បេ។ ពាក្យថា ច្រែប់ តិតិត្តំច្រែប្បាញតិនិរោលដល់អនុបសម្បន្នថា
ចិត្តរបស់តាត្តាច្រែសចាកមោហៈ រែតែច្លប់ជាពោលថា ចិត្តរបស់តាត្តា
ច្រែសចាកពោសៈរៅរិញ ចើអនុបសម្បន្នដឹងសេចក្តីប្បាស់ ត្រែវអាបត្តិ
ចាតិត្តិយ ចើអនុបសម្បន្នមិនដឹងសេចក្តីប្បាស់ទេ ត្រែវត្រែមអាបត្តិទុក្កដ ។
ពាក្យថា ច្រែប់ តិតិត្តំច្រែប្បាញតិនិរោលដល់អនុបសម្បន្នថា តាត្តាចាន
ច្លួលបឋមជ្ឈានផង តុតិយជ្ឈានផង តតិយជ្ឈានផង ចតុត្ថជ្ឈានផង
។ បេ ។ ចិត្តរបស់តាត្តាច្រែសចាកពោសៈ រែតែច្លប់ជាពោលថា

វត្ថុកាមោ មោហោ ទេ ចិត្តំ វិនីវរណន្តិ កលលត្តស្ស ឋបនីយោ ជនេតព្ពស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ឧឡ្ឍនីយោ ជនេតព្ពស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៣៣៧) អារោចេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស ទុតិ-យញ្ច ឈានំ តតិយញ្ច ឈានំ ចតុត្ថញ្ច ឈានំ ។ បេ ។ មោហោ ច ទេ ចិត្តំ វិនីវរណន្តិ វត្ថុកាមោ បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជិត្តំ កលលត្តស្ស ឋបនីយោ ជនេតព្ពស្ស អាបត្តិ ទាចិ-ត្តិយស្ស ឧឡ្ឍនីយោ ជនេតព្ពស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៣៣៨) អារោចេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស យោ តេ វិហារេ វសិ សោ កិត្តុ បឋមំ ឈានំ សមាបជ្ជិ សមាបជ្ជតិ សមាបជ្ជេ សោ កិត្តុ បឋមស្ស ឈានស្ស លាភី វសី តេន កិត្តុនា បឋមំ ឈានំ សច្ចិកតន្តិ កលលត្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អារោចេយ្យាតិ អនុបសម្បន្នស្ស យោ តេ វិហារេ វសិ សោ កិត្តុ ទុតិយំ ឈានំ តតិយំ ឈានំ ចតុត្ថំ ឈានំ សមា-បជ្ជិ សមាបជ្ជតិ សមាបជ្ជេ សោ កិត្តុ ចតុត្ថស្ស ឈានស្ស លាភី វសី តេន កិត្តុនា ចតុត្ថំ ឈានំ

ចិត្តវេវស៌តាតិ ថ្លែងសង្ឃាទិសេសក្តីឲ្យស់ ត្រូវតាមចិត្តបាចិត្តិយ បើអនុបសម្បន្នមិនដឹងសេចក្តីឲ្យស់ ត្រូវតែមអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៣៧) ពាក្យថា ថ្លែងប់ គឺកិរិយាថ្លែងនិងនិយាយថ្លែងដល់អនុបសម្បន្នថា អាត្មាបានឈ្លុះទុតិយជ្ឈានផង តតិយជ្ឈានផង ចតុត្ថ-ជ្ឈានផង ។ បេ ។ ចិត្តវេវស៌តាតិ ថ្លែងសង្ឃាទិសេសក្តីឲ្យស់ នៃត្រង់ថ្លែងប់ នោះយកថា អាត្មាបានឈ្លុះបឋមជ្ឈានហើយទៅវិញ បើអនុបសម្បន្នដឹង សេចក្តីឲ្យស់ ត្រូវតាមចិត្តបាចិត្តិយ បើអនុបសម្បន្នមិនដឹងសេចក្តីឲ្យស់ ត្រូវតែមអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៣៨) ពាក្យថា ថ្លែងប់ គឺកិរិយាថ្លែងប់ដល់អនុបសម្បន្នថា កិត្តុអង្គណាទៅកន្លែងវិហារបស់អ្នក កិត្តុអង្គនោះបានឈ្លុះហើយ កំពុងឈ្លុះ ជាអ្នកឈ្លុះបឋមជ្ឈាន កិត្តុនោះជាអ្នកបានឈ្លុះបឋមជ្ឈាន កិត្តុនោះជាអ្នក ស្ទាត់ក្នុងបឋមជ្ឈាន បឋមជ្ឈាន កិត្តុនោះបានធ្វើឲ្យច្បាស់ឈាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ពាក្យថា ថ្លែងប់ គឺកិរិយាថ្លែងប់ចំពោះអនុប-សម្បន្នថា កិត្តុណាទៅកន្លែងវិហារបស់អ្នក កិត្តុនោះបានឈ្លុះហើយ កំពុងឈ្លុះ ជាអ្នកឈ្លុះទុតិយជ្ឈាន តតិយជ្ឈាន ចតុត្ថជ្ឈាន កិត្តុនោះ ជាអ្នកបានឈ្លុះចតុត្ថជ្ឈាន កិត្តុនោះជាអ្នកស្ទាត់ក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន ចតុត្ថជ្ឈាន

สงฺฆิกาทิกฺขิ์ กณฺฑสฺส ภาเคยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ยาเ เต วิหาเร วสิ เสา กิตฺตุ สุญฺจิตฺ ภิมาตฺ์ อนิมิตฺตฺ ภิมาตฺ์ อปฺปณิหิตาติ ภิมาตฺ์ สุญฺจิตฺ สมาธิ อนิมิตฺตฺ สมาธิ อปฺปณิหิตาติ สมาธิ สมาปตฺติ สมาปชฺชิ สมาปชฺชิตฺ สมาปชฺชา เสา กิตฺตุ อปฺปณิหิตสฺส สมาธิสฺส ลาภี วสี เหาติ กิตฺตุตา อปฺปณิหิตาเ สมาธิ สงฺฆิกาเตติ กณฺฑสฺส ภาเคยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ยาเ เต วิหาเร วสิ เสา กิตฺตุ สุญฺจิตฺ สมาปตฺติ อนิมิตฺตฺ สมาปตฺติ อปฺปณิหิตาติ สมาปตฺติ สิเสฺส วิฏฺา ฉฏฺา เ สตฺตมฺปฺา ฉ ฉฏฺาเ สตฺตมฺปฺาเ ฉฏฺา เ ฉฏฺิตาเ ยถิจฺฉิยาติ ปฏฺ ตฺาติ สตฺต เาเชฺฌ ปฏฺิ อาโย อฏฺฐิกตฺ์ ยตฺถ เสาตาปฏฺิลาติ สกทาคามิผล อนาคามิผลาติ อเหตฺตผลาติ ๒เ ๆ ตสฺส กิตฺตุเ กเา ปฏฺเ เาเสา ปฏฺเ เาเหา ปฏฺเ ปฏฺเ มุฏฺเ ปหีเ ปฏิสงฺขาสฺสาปิ

กิตฺตุเาเ ปฏฺเ ปฏฺิตาเ ยถิจฺฉิยาติ ปฏฺ ตฺาติ ปฏิสงฺขาสฺสาปิ

จุนฺทสฺสาติ สมฺมุขฏฺเ ตสฺส กมฺมาโย ปาตา
ปิตฺตา วิย๋ปาณา โสตา ปิตฺตา วิย๋ปาณา โมหา ปิตฺตา
วิย๋ปาณา กมฺมนฺตสฺส ปาปตฺตา อุปฺปนฺนสฺส ฯ ปาเ-
เยยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ยาเ เต วิภาเ วิสิ
เสา กมฺมุ สุญฺญาคาเ ปมมิ ฌาเ ทุติยิ ฌาเ
ตติยิ ฌาเ จตุตฺถิ ฌาเ สมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺ
สมาปชฺชา เสา กมฺมุ สุญฺญาคาเ จตุตฺถสฺส
ฌานสฺส ลาภี วิสิ เตน กมฺมุตา สุญฺญาคาเ จตุตฺถิ
ฌาเ สตฺถุสาสนฺติ กมฺมนฺตสฺส ปาปตฺตา อุปฺปนฺนสฺส ฯ
ปาเปยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ยาเ เต วิภาเ ปา-
ฏิกงฺขิ ยาเ เต ปิณฺฑปาติกงฺขิ ยาเ เต ปิณฺฑปาติกงฺขิ
ยาเ เต เสนาสนิ ปาฏิกงฺขิ ยาเ เต กิลาทยฺยิ-
ยาเตสชฺชปริกฺขารา ปาฏิกงฺขิ เสา กมฺมุ สุญฺญาคาเ
จตุตฺถิ ฌาเ สมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺ สมาปชฺชา เสา
กมฺมุ สุญฺญาคาเ จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ลาภี วิสิ
เตน กมฺมุตา สุญฺญาคาเ จตุตฺถิ ฌาเ สตฺถุสาสนฺติ
กมฺมนฺตสฺส ปาปตฺตา อุปฺปนฺนสฺส ฯ

ปาตา ปิตฺตา วิย๋ปาณา โสตา ปิตฺตา วิย๋ปาณา โมหา ปิตฺตา
วิย๋ปาณา กมฺมนฺตสฺส ปาปตฺตา อุปฺปนฺนสฺส ฯ ปาเ-
เยยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ยาเ เต วิภาเ วิสิ
เสา กมฺมุ สุญฺญาคาเ ปมมิ ฌาเ ทุติยิ ฌาเ
ตติยิ ฌาเ จตุตฺถิ ฌาเ สมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺ
สมาปชฺชา เสา กมฺมุ สุญฺญาคาเ จตุตฺถสฺส
ฌานสฺส ลาภี วิสิ เตน กมฺมุตา สุญฺญาคาเ จตุตฺถิ
ฌาเ สตฺถุสาสนฺติ กมฺมนฺตสฺส ปาปตฺตา อุปฺปนฺนสฺส ฯ
ปาเปยฺยาติ อนุปสมฺปนฺนสฺส ยาเ เต วิภาเ ปา-
ฏิกงฺขิ ยาเ เต ปิณฺฑปาติกงฺขิ ยาเ เต ปิณฺฑปาติกงฺขิ
ยาเ เต เสนาสนิ ปาฏิกงฺขิ ยาเ เต กิลาทยฺยิ-
ยาเตสชฺชปริกฺขารา ปาฏิกงฺขิ เสา กมฺมุ สุญฺญาคาเ
จตุตฺถิ ฌาเ สมาปตฺติ สมาปชฺชิตฺ สมาปชฺชา เสา
กมฺมุ สุญฺญาคาเ จตุตฺถสฺส ฌานสฺส ลาภี วิสิ
เตน กมฺมุตา สุญฺญาคาเ จตุตฺถิ ฌาเ สตฺถุสาสนฺติ
กมฺมนฺตสฺส ปาปตฺตา อุปฺปนฺนสฺส ฯ

(๓๓๙) สาเวเตยฺยาติ สทฺธิวิหาริกสฺส เยน เตน วิหารเกน ปวาเรติ ตโต ตโต ปวาเรตุ เยน เตน ปิณฺฑาเตน ปวาเรติ ตโต ตโต ปวาเรตุ เยน เตน เสนาสเนน ปวาเรติ ตโต ตโต ปวาเรตุ เยน เตน ตินฺนานญฺญตรเกสชฺชปวาเรติ ตโต ปวาเรตุ สเจ กิสฺมิญฺจิ กิจฺเจ อุปฺปนฺเน สมาปชฺชิ สมาปชฺชติ สมาปชฺชิสฺสติ สเจ กิสฺมิญฺจิ กิจฺเจ อุปฺปนฺเน ฌายติ ฌายิ ฌายิสฺสติ สเจ กิสฺมิญฺจิ กิจฺเจ อุปฺปนฺเน สญฺจิจฺจ อาปตฺติ น กาตพฺพา ปฏิปฺปสฺสทฺธิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๔๐) สาเวเตยฺยาติ สทฺธิวิหาริกสฺส ยาคุ วา ภตฺตํ วา ขชฺชกํ วา ปิณฺฑาปาตํ สเจ กิสฺมิญฺจิ กิจฺเจ อุปฺปนฺเน ปวาเรติ ตโต ปวาเรตุ ๆเปฯๆ สเจ กิสฺมิญฺจิ กิจฺเจ อุปฺปนฺเน สญฺจิจฺจ อาปตฺติ น กาตพฺพา ปฏิปฺปสฺสทฺธิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๔๑) อาปตฺติ อุปสมฺปนฺนสฺส ภูตา สาเวเตฺวติ สาธิฏฺฐาติ ฯ

(๓๓๙) ภาสฺสาติ ปิตกฺขเณ ปิตกฺขเณ ปวาเรตุ ตสฺส หิ วิหารเกน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ปิณฺฑาปาเตน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ เสนาสเนน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ตินฺนานญฺญตรเกสชฺเชน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ตสฺมา ปวาเรตุ ปวารณา ปฏิปฺปสฺสทฺธิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๔๐) ภาสฺสาติ ปิตกฺขเณ ปิตกฺขเณ ปวาเรตุ ตสฺส หิ อาคนฺตฺวา วิหารเกน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ปิณฺฑาปาเตน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ เสนาสเนน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ตินฺนานญฺญตรเกสชฺเชน ปวาเรนฺตสฺส ปวารณา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ตสฺมา ปวาเรตุ ปวารณา ปฏิปฺปสฺสทฺธิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๔๑) อาปตฺติมาปนฺนสฺส ปวารณาปฏิปฺปสฺสทฺธิยา ปวารณาปฏิปฺปสฺสมฺภนสฺส ปวารณาปฏิปฺปสฺสมฺภนสฺส ปวารณาปฏิปฺปสฺสทฺธิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(៣៦៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ឆព្ពគ្គិយេហិ កំកុឝេហិ សទ្ធិ កលហជាតោ ហោតិ ។ សោ សត្ថុនិវេសនំ សុត្តាវសិដ្ឋំ អាបត្តិ(១) អាបជ្ជិត្វា សង្ឃំ តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសំ អទាសិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ អញ្ញតរស្ស ឧភតស្ស សង្ឃភត្តំ ហោតិ ។ សោ បរិវសន្តោ(២) ភត្តគ្គេ អាសនបរិយន្តេ ឯកាសនំ ។ ឆព្ពគ្គិយា កំកុ តេ ឧបាសកេ ឯតទវោចុំ ឯសោ អាវុសោ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ តុម្ហាកំ សម្ភាវេតា ករុណមកា យេ ខោ ហត្ថេន សង្ឃាដេយ្យំ កុញ្ចតិ តេខោ ហត្ថេន ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចេស្សតិ សោ សត្ថុនិវេសនំ

(១) ម. ឧ. សុត្តាវសិដ្ឋំ អាបត្តិំ ។ (២) បរិវសន្តោតិបិ ទិស្សតិ ។

(៣៦៦) សម័យនោះ ព្រះភគវន្តសម្តេច កាលនិងនៅវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រោះនោះឯង ។បន្ទ សក្យបុត្រដ៏មានអាយុបានឈ្លោះនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ (នឹងភិក្ខុមានឈ្មោះ ៦) ។ ។បន្ទនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស (សង្ឃាទិសេស) នឹងថ្កើងភិក្ខុឆព្វគ្គិយ ហើយបានសូមចាំសអំពីព្រះសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិនោះ ។ ព្រះសង្ឃក៏បានឲ្យចាំសដល់។បន្ទនោះ ដើម្បីអាបត្តិនោះ ។ លុះនោះឯង ក្រុមសាវ័កមានជនមួយពួក (នេះបានចាត់ទៅឯនិ) ចត្តជ្ជាយសង្ឃ ។ ៦។បន្ទនោះ កំពុងនៅក្នុងបរិវាសបានអង្គុយបុថនាសនៈក្នុងភត្តគ្គ ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុកំបានឱយាយថ្លែប់។ថាសកចាំនោះថា អាវុសោ ។បន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុនេះជាទីសរសើរ ជាទីគុនរបស់អ្នកចាំនឹងយ កែងចាន់អោនដៃលេតឲ្យ ដោយសព្វ ដោយវិធីណា យកដៃនោះ ឯងល្បាយមាត្តីឲ្យទឹកអសុចិហូរចេញ ។បន្ទនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស

สุกฺกวิสฏฺฐึ อาปตฺติ อาปชฺชติ สญฺจิจฺจ อาปตฺติยา
ปาจิตฺติยสฺส ยาวติ ตสฺส สเจฺจ ตสฺส อาปตฺติยา
ปาจิตฺติยสฺส อนาสิ สเจ ปาจิตฺติยนฺติ(๑) อาปชฺชนปาจิตฺติ-
ยสิกฺขาปทนฺติ ฯ เย เต กิกฺกิ อปฺปฏิกา ฯ เป ฯ เต
ทุชฺชายนฺติ จิรายนฺติ จิรกาเลนฺติ ตถา หิ ตาส
ตฺถวตฺถุยา กิกฺกิ กิกฺกิสฺส ทุฏฺฐลฺลิ อาปตฺติ อนุป-
สมฺปนฺนสฺส อาโรเจสฺสนฺติ ฯ อถโข เต กิกฺกิ
ภิกฺขโว ปาตเมว อาโรเจสุ ฯ เป ฯ สญฺจิ ตฺถา
ตุมฺเห กิกฺกิ กิกฺกิสฺส ทุฏฺฐลฺลิ อาปตฺติ อนุป-
สมฺปนฺนสฺส อาโรเจถาติ ฯ สญฺจิ ภิกฺขวิ ติ ฯ
วิสหิ ตุมฺเห ภิกฺขเว ภิกฺขุ หิ ตาย ตุมฺเห มยา ปุ-
เรา กิกฺกิสฺส ทุฏฺฐลฺลิ อาปตฺติ อนุปสมฺปนฺนสฺส
อาโรเจสฺสถ เตสนฺติ มยา ปุเรา อนุสฺสญฺญาณ ภ
ยสาธนาย ฯ เป ฯ ปาฏิ ปน กิกฺกิ ส ส

๑ ปาจิตฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ปิฏฺฐิ ฯ

ត្រែកវេច្ចិតសុក្កវិស្សគ្គោតរេចញ ហើយបានសួមចរិកសន្តតីជាន់ខ្ទុសឆ្នី ដើម្បី
អាបត្តិនោះ ជាន់ខ្ទុសឆ្នីក៏បានឱ្យចរិកសដល់ខ្លួនខ្លួនោះ ដើម្បីអាបត្តិនោះ
ខ្លួនខ្លួនោះដឡូវតែកុន្តីនៅចរិកស ហើយអង្គុយនៅអង្គតីបីម្តុតអាសនៈ ។
ពួកតិក្ខុណាទាន់សេចក្តីថ្លែងតែង ។ បេ ។ ពួកតិក្ខុនោះក៏តាសារាមាស តែ
រៀល បន្ទុះបន្លឺចង់ថា ពួកនេត្តិយតិក្ខុមិនសមអើតិនិងថាន់ថ្លែងខ្ទុសឆ្នាំងត្តិ
របស់តិក្ខុឥតឆ្នាំងដល់អនុបសម្បន្នបុគ្គលសោះ ។ ត្រែនោះ តិក្ខុពាំងនោះ
ត្រែបន្ទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគទ្រែងត្រែស់សួរថា ម្នាលតិក្ខុពាំងឆ្នាំយ ឯានឆ្នាំថា អ្នកពាំងឆ្នាំយបាន
ថ្លែងខ្ទុសឆ្នាំងត្តិរបស់តិក្ខុឥតឆ្នាំងដល់អនុបសម្បន្នបុគ្គលពិតមែនឬ ។ ពួក
នេត្តិយតិក្ខុត្រែកាបន្ទូលថា សូមទ្រែងព្រះមេត្តាប្រោស ការនោះពិតមែន ។ ព្រះ
ពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រែងត្រែស់រៀលថា ម្នាលមោឃបុរសពាំងឆ្នាំយ
អ្នកពាំងឆ្នាំយមិនសមរើតិនិងថាន់ថ្លែងខ្ទុសឆ្នាំងត្តិរបស់តិក្ខុឥតឆ្នាំងដល់
អនុបសម្បន្នបុគ្គលសោះ ម្នាលមោឃបុរសពាំងឆ្នាំយ អំពើដែលអ្នកធ្វើ
នេះតិនិងបានដឹកនាំពួកមនុស្សដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យបានជ្រះថ្លាឡើង
ក៏ទេដែរ ។ បេ ។ ម្នាលតិក្ខុពាំងឆ្នាំយ អ្នកពាំងឆ្នាំយត្រែរសាំដែងឡើង

สงฺฆาทิเสสา ทุฏฺฐุลฺลวาจสฺส อาปตฺติ อนุปสมฺปนฺนสฺส อาโรเจยฺย อญฺญตฺร ภิกฺขุสมฺมตาย ฯ

(๓๖๓) โย ปนาติ โย ยาทิสาโย ฯ เป ฯ ภิกฺขูติ ฯ เป ฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปโต ภิกฺขูติ ฯ ภิกฺขุสฺสาติ อญฺญสฺส ภิกฺขุสฺส ฯ ทุฏฺฐุลฺลาติ ฯ ทุฏฺฐุลฺลา นาม อาปตฺติ ฉณฺณวุติ ปาราชิกา เตรส สงฺฆาทิเสสา ฯ อนุปสมฺปนฺโน นาม ภิกฺขุญฺจ ภิกฺขุนิญฺจ ปหาย อวเสสา อนุปสมฺปนฺนา นาม ฯ อาโรเจยฺยาติ อาโรเจติ สทฺเธยฺย ฯ ปุริสสฺส ฯ มนุสฺสสฺส ฯ ปณฺฑิตสฺส ฯ อญฺญตฺร ภิกฺขุสมฺมตาย ฯ ภิกฺขุสมฺมตาติ ปหาย ฯ

(๓๖๔) อตฺถิ ภิกฺขุสมฺมตา อาปตฺติปริยนฺตา น กาลปริยนฺตา อตฺถิ ภิกฺขุสมฺมตา กาลปริยนฺตา น อาปตฺติปริยนฺตา อตฺถิ ภิกฺขุสมฺมตา อาปตฺติปริยนฺตา จ กาลปริยนฺตา จ อตฺถิ ภิกฺขุสมฺมตา เนว อาปตฺติปริยนฺตา น กาลปริยนฺตา ฯ อาปตฺติปริยนฺตา นาม

ทุวงฺคิกาทิเภทา อาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ตาวเทว ภิกฺขุสมฺมตา กาลปริยนฺตา น อาปตฺติปริยนฺตา ฯ

(๓๖๕) ยา ปนายสฺมา เอวมาห กตมา ปนาวุโส ทุฏฺฐุลฺลวาจา ยตฺถ ปฐมกฺขรมฺปิ ทุฏฺฐุลฺลวาจาติ ปฐมกฺขรมฺปิ ฯ ปฐมกฺขรมฺปิ นาม ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ นาม ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ฯ ทุติยกฺขรมฺปิ นาม ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ นาม ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ฯ ตติยกฺขรมฺปิ นาม ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ นาม ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ฯ ยตฺถ ปฐมกฺขรมฺปิ ทุฏฺฐุลฺลวาจาติ ปฐมกฺขรมฺปิ ฯ ปฐมกฺขรมฺปิ นาม ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ นาม ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ปฐมกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ฯ ทุติยกฺขรมฺปิ นาม ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ นาม ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ทุติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ฯ ตติยกฺขรมฺปิ นาม ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ นาม ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนสฺส ตติยกฺขรสมฺปิณฺฑนมฺปิ ฯ

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំពីនិទានវាចាថោកទាបនេះយ៉ាងនេះថា កំពុងណាមួយ ជ្រាប់ទុដ្ឋុល្លវាចារបស់កំពុងវង្វាន់ ដល់អនុបសម្បន្នបុគ្គល ក្រៅអាបត្តិជាចិត្តិយ រៀវលែងតែកំពុងដែលសង្ឃសម្មតឲ្យជ្រាប់ ។

(៣៦៣) ត្រង់ពាក្យថា កំពុណាមួយ ទាន់សេចក្តីដូចគ្នាខាងដើមបាកដដែលសំដែងមកហើយ ។ ពាក្យថា កំពុ គឺកំពុដែរ ។ អាបត្តិជាតកណ្ឌក ៤ ខន្ធកៈ ៦ ខន្ធកៈ ១៣ ឈ្មោះថា ទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ។ ដែលហៅថា អនុបសម្បន្នខ្លះ គឺលើកលែងតែកំពុខ្លួនឯង ក្រៅអំពីនោះ ហៅថា អនុបសម្បន្នដ៏សេស ។ ពាក្យថា ជ្រាប់ គឺកំពុជ្រាប់ដល់ស្រីក្តី ដល់ប្រុសក្តី ដល់ត្រដាសក្តី ដល់អ្នកមួយក្តី ។ ពាក្យថា រៀវលែងតែកំពុដែលសង្ឃសម្មតឲ្យជ្រាប់ គឺលើកលែងតែកំពុដែលបានសេចក្តីសម្មតិពីសង្ឃ ។

(៣៦៤) ឯសេចក្តីសម្មតិរបស់កំពុដែលសង្ឃតំណាត់ឲ្យមានដំយ៉ាងគឺសម្មតិតំណាត់តាមបត្តិ មិនតំណាត់ត្រកូល ១ សម្មតិតំណាត់ត្រកូល មិនតំណាត់តាមបត្តិ ១ សម្មតិតំណាត់តាមបត្តិទាំងត្រកូល ១ សម្មតិបំនតំណាត់តាមបត្តិមិនតំណាត់ត្រកូល ១ ។ ដែលហៅថា តំណាត់តាមបត្តិនោះ

สีลาภถต (ปุ๎ฉาถ) ไวฬสสงฺฆาทิเสสาปตฺติโย อาปชฺชิตฺวา ปกฺขสฺส ปาฏิปทโต ปฏฺฐาย ยาว ปกฺขสฺส ปณฺณรสี ตาว ปริวาสมฺปิ สมาทิยิตฺวา มานตฺตมฺปิ จิณฺณา ภิกฺขุนี ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา อพฺภานตฺถาย ภิกฺขุนิสงฺฆํ อุปสงฺกมนฺตี ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ฯ ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ฯ ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๖๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๖๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๒) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๓) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๔) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๕) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๖) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๗) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๗๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๒) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๓) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๔) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๕) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๖) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๗) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๘๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๒) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๓) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๔) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๕) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๖) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๗) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๓๙๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๒) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๓) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๔) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๕) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๖) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๗) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๐๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๒) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๓) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๔) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๕) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๖) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๗) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๑๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๒) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๓) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๔) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๕) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๖) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๗) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๘) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๒๙) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

(๔๓๐) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ

*(๔๓๑) ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา ฯ ตสฺมา ตาย ภิกฺขุนิยา ปกฺขสฺส ปณฺณรสิยา ภิกฺขุนิสงฺฆโต อพฺภานตฺถาย ปกติตฺตาปิ น อพฺภาเนตพฺพา ปเคว อปกติตฺตา

ឋបេត្វា អញ្ញេសុ កុលេសុ អាភោគេតំ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អាបត្តិបរិយន្តេ ៩ កុលបរិយន្តេ ៩ យោ អាបត្តិយោ មរិយ្យាទាយោ ហោន្តិ តា អាបត្តិយោ ឋបេត្វា យានិ កុលានិ មរិយ្យាទានិ ហោន្តិ តានិ កុលានិ ឋបេត្វា អញ្ញានិ អាបត្តិនិ អញ្ញេសុ កុលេសុ អាភោគេតំ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ឥមេ អាបត្តិបរិយន្តេ ៩ កុលបរិយន្តេ អដ្ឋ ។

(៣៤៦) ទុដ្ឋុល្លាយ អាបត្តិយា ទុដ្ឋុល្លាបត្តិសញ្ញី អនុបសម្បន្នស្ស អាភោគេតំ អញ្ញត្រ តំខណុសទ្ធតិយា អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ទុដ្ឋុល្លាយ អាបត្តិយា អទុដ្ឋុល្លេ អនុបសម្បន្នស្ស អាភោគេតំ អញ្ញត្រ តិក្ខុសទ្ធតិយា អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ទុដ្ឋុល្លាយ អាបត្តិយា អទុដ្ឋុល្លាបត្តិសញ្ញី អនុបសម្បន្នស្ស អាភោគេតំ អញ្ញត្រ តិក្ខុសទ្ធតិយា អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

ច្រាប់តួកន្រែកុលនោះ ចេះជាច្រាប់ន្រែកុលដទៃទៀត ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា តំណាត់អាបត្តិទីនិងតំណាត់ន្រែកុល គឺតួកអាបត្តិណាដែលសង្ឃបានតំណាត់ឲ្យក្តី តួកន្រែកុលណាដែលសង្ឃបានតំណាត់ឲ្យក្តី កិក្ខុនោះមិនច្រាប់អាបត្តិទាំងនោះ មិនច្រាប់ន្រែកុលទាំងនោះ ហៅច្រាប់អាបត្តិឯទៀត ន្រែកុលឯទៀតវិញ ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា មិនតំណាត់អាបត្តិ មិនតំណាត់ន្រែកុល (នោះ) គឺកិក្ខុនោះច្រាប់អនុបសម្បន្នដោយអាបត្តិណា ។ ន្រែកុលណា ។ តំណាយ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(៣៤៦) ទុដ្ឋុល្លាបត្តិ កិក្ខុដឹងច្បាស់ថា ទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ហើយច្រាប់ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ព្រៀវលែងតែកិក្ខុដែលសង្ឃសម្មតឲ្យច្រាប់ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ហើយច្រាប់ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ព្រៀវលែងតែកិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតឲ្យច្រាប់ ។ ទុដ្ឋុល្លាបត្តិ កិក្ខុសំគាល់ថាអទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ហើយច្រាប់ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទាចិត្តិយ ព្រៀវលែងតែកិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតឲ្យច្រាប់ ។

(๓๘๗) กิกฺขุ[1] ปวาริตสฺส ปณีตภิกฺขาย อชานนฺตสฺส ปฏิคฺคณฺหาติ ปจฺจยปฏิสญฺญุตฺตสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๘๘) ปวารณา นาม ตีหากาเรหิ ปวารณา – กาลปวารณา ปริวาสปวารณา สามีจิปวารณา ฯ

(๓๘๙) ปวารณาย ปวารณาสมฺมุติยา ปวารณาสมฺมุติยา ปวารณาสมฺมุติยา

ទុសមសិក្ខាបទំ

(៣៦៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា អាឡវិយំ វិហរតិ អគ្គាឡវេ ចេតិយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាឡវិកោ កិក្ខុ ឧភតោឋ្ឋំ កោដ្ឋាសំ ខាទតិ ខណាតិម្បិ ខណាបេតិម្បិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា ឧភតោឋ្ឋំ កោដ្ឋាសំ ខាទិស្សន្តិម្បិ ខណាបេស្សន្តិម្បិ ឯកច្ចិយំ សមណា សក្យបុត្តិយា នីហរិ វិហារេ ឋបេតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិហាចេន្តានំ ។ យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាឡវិកោ កិក្ខុ ឧភតោឋ្ឋំ កោដ្ឋាសំ ខាទិស្សតិម្បិ ខណាបេស្សតិម្បិតិ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ ភិក្ខុវេ ឧភតោឋ្ឋំ កោដ្ឋាសំ ខាទតិ ខណាបេឥម្បីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។

សិក្ខាបទទី ១០

(៣៦៨) សម័យោះ ព្រះកតវន្តសម្ពុទ្ធ កាលនឹងទៅអគ្គាឡវ-ចេតិយ ក្បែរក្រុងអាឡវី ។ គ្រានោះឯង ពួកអាឡវិកភិក្ខុ កាល ឆ្មើនវេកទ្ធ កំដរដោយខ្លួនឯងផង្គរ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យដំកង្គរ ខ្លួនវិញផង ។ មនុស្សទាំងឡាយតិះដៀលបន្ទុះបន្ថ្លាបថា ពួកសមណៈជា កូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រមិនសមរបើនឹងហាន់ដំរដោយខ្លួនឯងផង្គរ ប្រើ អ្នកដទៃឲ្យដំកង្គរ ខ្លួនវិញផងសោះ ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យ-បុត្រហាន់បបៀតបបួនវត្ថុរស់ដែលមានជីវិតឲ្យមួយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឮពាក្យ មនុស្សទាំងនោះតិះដៀល បន្ទុះបន្ថ្លាប់ហើយ ។ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនោះក៏តិះដៀល បន្ទុះបន្ថ្លាប់ថា ពួកអាឡវិកភិក្ខុ មិនគួរបើនឹងហាន់ដំរដោយខ្លួនឯងផង្គរ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យដំកង្គរ ខ្លួនវិញផងសោះ ។ លុះគ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អ្នកទាំងឡាយដំក ដោយខ្លួនឯងផង្គរ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យដំកង្គរ ខ្លួនវិញផងពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំង ទោះក្រាបទូលតបវិញថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាព្រះអង្គ ការទោះពិតមែន ។

ทิสวาหิ ตุณฺโฑ ภคฺคก ภคฺคิ ตหิ ตหิ ตาย ตุณฺฑิ เหยฺยปุริสา ปหาโร ๑ ณหิสฺสุปฺปโล ๑ ณหาปเนสฺสุปฺปโล ๑ ปีวาสุญฺเญ ตหิ ตหิ ตาย เหยฺยปุริสา ตนฺตุสฺมา ปหารา ๑ เหยฺยปุริสา ตนฺตุสฺมา ปหาราย ๑ เหยฺยปุริสา ตนฺตุสฺมา ปหาเรน ๑ สญฺญาณ ก ปหาณาย ปหาสญฺญาณ ก ภาเยน ภาเยน ๑ เหฯ ปาฬิ ปน กิตฺตาว ตาว สพฺพา ปาฬิ ๑ ยาว ปน กิตฺต

យេកុយ្យេន មត្តិកា អនុលិម្បិតព្វំ វុច្ចតិ ជានតា បហាតព្វំ ។ យោចិ ឧសុបុញ្ជោ វា មត្តិកាបុញ្ជោ វា អតិរេកចាតុម្មាសំ ឋិតវុដ្ឋោ អយម្បិ វុច្ចតិ ជានតា បហាតព្វោ ។ អជានតា ឆាទេ បហាតព្វោ សុទ្ធចាសាណា សុទ្ធសក្ខរា សុទ្ធកឋលា សុទ្ធមុគ្គា សុទ្ធតិលកា អប្បមំសុ អប្បមត្តិកា យេកុយ្យេន ចាសាណា យេកុយ្យេន សក្ខរា យេកុយ្យេន កឋលា យេកុយ្យេន មុគ្គា យេកុយ្យេន តិលកា ឧល្លិម្បិតព្វំ វុច្ចតិ អជានតា បហាតព្វោ ។ យោចិ ឧសុបុញ្ជោ វា មត្តិកាបុញ្ជោ វា ទ្វិឧតុកាចាតុម្មាសំ[1] ឋិតវុដ្ឋោ អយម្បិ វុច្ចតិ អជានតា បហាតព្វោ ។

(๓๘๑) ទ្វេណយ្យាតិ សយំ ទ្វេណតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ទ្វេណាបេយ្យាតិ អញ្ញំ ទ្វេណាបេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ សកិំ អាណត្តោ ពហូនិបិ ទ្វេណតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

---

๑ ម. ម. ទ្វេឧតុកាមាសំ ។

มาตฺติกาปิณฺฑ ปฐวีสนฺเตหิเยว วฑฺฒิตฺวา สตฺตหิ วสฺเสหิ ปากติกา โหติ อยมฺปิ วุจฺจติ ชานตา ปหาตพฺพา ฯ มฺยาหิ ทิวเสหิ ตีณิ วสฺสานิ ปฐวีสนฺเตหิเยว วฑฺฒิตฺวา สตฺตหิ วสฺเสหิ ปากติกา โหติ อยมฺปิ วุจฺจติ ชานตา ปหาตพฺพา ฯ ตโต ปรมฺปิ วสฺสสตมฺปิ วสฺสสหสฺสมฺปิ วสฺสสตสหสฺสมฺปิ ปฐวีสนฺเตหิเยว วฑฺฒิตฺวา สตฺตหิ วสฺเสหิ ปากติกา โหติ อยมฺปิ วุจฺจติ ชานตา ปหาตพฺพา ฯ ตโต ปร

(๓๙๒) ยถาหิยา ยถาสีลญฺหิ ขณาติ กิ ขณาเยติ กิ กิตฺตเน กิ เกตนายเยติ กิ ฉทเน กิ ฉทายเยติ กิ อาทตฺเต ฉาทิตฺถิยสฺส ฯ ยถาหิยา เวยฺยตฺติเกา ขณาติ กิ ขณาเยติ กิ กิตฺตเน กิ เกตนายเยติ กิ ฉทเน กิ ฉทายเยติ กิ อาทตฺเต ฉกฺกฺจ ฉสฺส ฯ ยถาหิยา อยถาสีลญฺหิ ขณาติ กิ ขณาเยติ กิ กิตฺตเน กิ เกตนายเยติ กิ ฉทเน กิ ฉทายเยติ กิ อกาทตฺเต ฯ อยถาหิยา ยถาสีลญฺหิ อาทตฺเต ฉกฺกฺจ ฉสฺส ฯ อยถาหิยา เวยฺยตฺติเกา อาทตฺเต ฉกฺกฺจ ฉสฺส ฯ อยถาหิยา อยถาสีลญฺหิ อกาทตฺเต ฯ

(๓๙๓) อกาทตฺเต ลหุ ฉาย ลหุ เฉโท ลหุ อาหาโร ลหุมโน อโลโล ลหุ ตณฺหาย กเกหิเต กณาติ อสญฺจิจฺจ อสติยา อกาเลจฺจสฺส ฉมฺมตฺถรกสฺส อาเทกมฺปิ กสฺสจิ ฯ

(๓๙๒) ที่ชื่อว่าไม่มีเมตตา กำหนดถือเอาที่ชื่อว่าไม่มีเมตตา เพราะอรรถว่าไม่ประกอบด้วยเมตตาจิตนั่นเอง ก็ผู้ใดให้ผู้อื่นตัดด้วยตนเองก็ดี ใช้ให้ผู้อื่นตัดก็ดี ตัดด้วยอาการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี ผู้นั้นต้องอาบัติปาจิตตีย์ ๑ ที่ชื่อว่าไม่มีเมตตา ไม่ประกอบด้วยเมตตาจิตนั่นเอง ก็ผู้ใดให้ผู้อื่นตัดด้วยตนเองก็ดี ใช้ให้ผู้อื่นตัดก็ดี ตัดด้วยอาการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี ผู้นั้นต้องอาบัติทุกกฏ ๑ ที่ชื่อว่าไม่มีเมตตา กำหนดถือเอาที่สำคัญว่าไม่มีเมตตา ตัดเองก็ดี ใช้ให้ผู้อื่นตัดก็ดี ตัดด้วยอาการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี ผู้นั้นต้องอาบัติทุกกฏ ๑ ที่ชื่อว่าไม่มีเมตตา ไม่ประกอบด้วยเมตตาจิตนั่นเอง ก็ผู้ใดให้ผู้อื่นตัดด้วยตนเองก็ดี ใช้ให้ผู้อื่นตัดก็ดี ตัดด้วยอาการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี ผู้นั้นต้องอาบัติทุกกฏ ๑ ที่ชื่อว่าไม่มีเมตตา กำหนดถือเอาที่สำคัญว่าไม่มีเมตตา ตัดเองก็ดี ใช้ให้ผู้อื่นตัดก็ดี ตัดด้วยอาการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี ผู้นั้นไม่ต้องอาบัติ

ตสฺมาทิมสฺมิ ปน สิกฺขาปเท ปาฬิยา จ อฏฺ
กถาย จ วิญฺญาตา ภูตา อุปฺปลฺลาปตฺติ ฯ ณาติ(๑) ฯ

ฉสมุฏฺฐานสิกฺขาปทํ นิฏฺฐิตํ ฯ

อุปาลิปญฺจกวณฺณนา นิฏฺฐิตา(๒) ฯ

๑ ฉณาติ ปาฬิ ฯ ๒ ม. ปาฬิ นิฏฺฐา ฯ

จำนวนสิกขาบทที่มีสมุฏฐานต่าง ๆ กัน

สมุฏฐานเดียว ๑ สองสมุฏฐาน ๑

สามสมุฏฐาน ๑ สี่สมุฏฐาน ๑

ปฐมสหาเสยยะ ๑ ทุติยสหาเสยยะ ๑

ภิกขุโนวาทะ ๑ ภูตารโรจนะ ๑

อุปัสสุติปตติ ๑ ปฐวีขณนะ ๑

สิกขาบทที่ ๑๐ จบ ฯ

อุปาลิปญจกวรรณนา จบ ฯ

(៣៨៤) សម័យនោះ ព្រះភគវន្តសម្តេច កាលគង់នៅអន្តរាវ្ស-
ទេសិយ ទៀបក្រុងតាវ្ស៊ី ។ គ្រានោះឯង ភូតតំកុនៅក្នុងក្រុងអាវ្ស៊ី
កាលវត្តីទៅកម្ម តំនាំដាំដោយខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យកាប់ខ្លះ ខ្លួរដើម
ឈើ ។ ខានតំកុ ១ រួមនៅក្រុងតាវ្ស៊ី កាប់ឈើមួយដើម ។ មាន
ទេវតា១ឥត្តិភស្រ័យនៅលើដើមឈើនោះ បានឱយាយពាក្យនេះទៅ
តំកុនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកចង់ត្រូវទីនៅបស់ខ្លួន មិនត្រូវ
កាប់ទីនៅបស់ទេ ។ តំកុនោះមិនយល់ពី (ទីនឹងពាក្យទេវតានោះ) ក៏ចេះកែ
កាប់ឈើនោះទៅ តំត្រូវដែលជាទីនៅបស់ទេវតានោះ ។ លុះនោះឯង
ទេវតានោះត្រែះរំលឹកដូច្នេះថា ម៉ើម្លេះហ្ន៎ ខ្លួនអញត្រូវសម្លាប់តំកុនេះក្នុងទី
នេះ ។ ខណៈនោះឯង ទេវតានោះត្រែះរំលឹកវិញថា ខ្លួនអញសម្លាប់
តំកុនេះក្នុងទីនេះដោយតំណាល , តំណៅនេះមិនសមគួរដល់ខ្លួនអញសោះ
ទេរ្ច័យ ម៉ើម្លេះហ្ន៎ អញត្រូវគ្រាមលួសេចក្តីខ្មីខ្មាំនោះត្រែះដំណាងព្រះភាគ
សិន ។ គ្រានោះឯង ទេវតានោះក៏លួសទៅតាល់ត្រែះជើងព្រះភាគ

(៣៨៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា អាឡវិយំ
វិហរតិ អគ្គាឡវេ चेतिये ។ តេន ខោ បន សមយេន
អាឡវិកោ កិកុ នវកម្មំ គច្ឆន្តោ រុក្ខំ ឆិន្ទាបេតិ
ឆេទាបេតិ[1] ។ អញ្ញតរោបិ អាឡវិកោ កិកុ រុក្ខំ
ឆិន្ទតិ ។ តស្មិំ រុក្ខេ អធិវត្ថា ទេវតា តំ កិកុំ
ឯតទវោច មា ភន្តេ អត្តនោ ភវនំ ភញ្ញិ មយ្ហំ
ភវនំ ឆិន្ទាតិ[2] ។ សោ កិកុ អជានិយត្តោ
ឆិន្ទិយេវ តស្សា ច ទេវតាយ ញាតកស្ស ពាហុំ
អាសោទេសិ ។ អថខោ តស្សា ទេវតាយ ឯតទ-
ហោសិ យន្នូនាហំ ឥមំ កិកុំ ឥទេវ ជីវិតា វោរោ-
បេយ្យន្តិ ។ អថខោ តស្សា ទេវតាយ ឯតទហោសិ
ន ខោ បនេតំ[3] បតិរូបំ យាហំ ឥមំ កិកុំ ឥទេវ
ជីវិតា វោរោបេយ្យំ យន្នូនាហំ កកវតោ ឯតមត្ថំ
អារោចេយ្យន្តិ ។ អថខោ សា ទេវតា យេន ភគវា

ភន្តេ បោត្តកេ ឆិន្ទាបេត្វាបិ ឆិន្ទតិ ទិស្សតិ ។ ៤ ន. ឆិន្ទិតិ ។ ៣ ម. ន. ឆេតំ ។

ត្រង់ទីដែលត្រូវកន្ត្រឹតនឹងទៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ចូនក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ដោយសព្វគ្រប់) ។ ព្រះសាស្តាជាម្ចាស់ត្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទេវតា ពាក្យដែលអ្នកថាប្រៃពេកណាស់ ម្នាលទេវតា អ្នកឯងនឹមិនបានសម្លាប់កំពុងនោះត្រូវតិតហើយ ម្នាលទេវតា បើអ្នកសម្លាប់កំពុងនោះក្នុងថ្ងៃនេះហើយ ម្នាលទេវតា អ្នកឯងត្រូវចូនទូវបាបជាច្រើន នៃទេវតា អ្នកឯងចូរត្រឡប់ទៅវិញចុះ កុំនឹងឯណោះមានឈើមួយដើមយ៉ាងស្ងាត់ អ្នកឯងចូរទៅនៅគាស្រ័យនូវឈើនោះចុះ ។ មនុស្សទាំងឡាយ កំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រ មិនគួរនឹងហ៊ានសម្លាប់ដោយខ្លួនឯងឡើយ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យសម្លាប់ផង នូវដើមឈើនោះ ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រ រមែងរៀនរៀបនូវអត្ថដែលមានជីវិតមានឥន្ទ្រិយតែ ១ ។ កំពុងទាំងឡាយបានឮពាក្យមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ពួកតិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកតិក្ខុនោះ កំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកតិក្ខុទៅកូនឯក្រែងតាឡូវ៉ៃ មិនគួរនឹងហ៊ានសម្លាប់ដោយខ្លួនឯងឡើយ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យសម្លាប់ផង នូវដើមឈើនោះ ។

តេបុបសន្តិមំ ឧបសន្តិមំវា កតកវោ ឯតទវច ដេសិ ។ សាធុ សាធុ ដេវតេ សាធុ ខោ តំ ដេវតេ តំ តិក្ខុំ ន ជីវិតា វោរោបេសិ សចេ ត្វំ ដេវតេ តំ តិក្ខុំ ជីវិតា វោរោបេយ្យាសិ តយា បុ ន តំ ដេវតេ អបុញ្ញំ បសវេយ្យាសិ ពហុ ត្វំ ដេវតេ អមុកស្មិំ និកាសេ វុក្ខោ អត្ថិ តស្មិំ ទុបតិដ្ឋាតិ ។ មនុស្សា ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា វុក្ខំ ឆិន្ទិស្សន្តិ ភេទាបេស្សន្តិ ឌហិស្សន្តិ[1] ឯតំ ន្តិ យំ សមណា សក្យបុត្តិយា ជីវំ វិហេដ្ឋេន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យេ តេ តិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា តិក្ខុ វុក្ខំ ឆិន្ទិស្សតិ ភេទាបេស្សតិ ឌហិស្សតិ[2] ។

[1-2] ពន្ធនំ ឆេទនត្ថេ ជិនាតិ ឆេទនត្ថំ ឥច្ឆតិ ទិស្សតិ ។

អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ ភិក្ខវេ ទុក្កំ ជីវំ វិកោបេថ ជេនាបេថ បីតិ[1] ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា គរហិ ធម្មោ នាម តុម្ហេ មោឃបុរិសា ទុក្កំ ជីវំ វិកោបេស្សថ ជេនាបេស្សថ បីតិ[2] ដីវសញ្ញិនោ ហិ មោឃបុរិសា មនុស្សា ទុក្កំ្ចិ ឆេទំ មោឃបុរិសា អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ យោ បន ភិក្ខុ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាបិ ភូតគាមបាតព្យតាយ ចាបិ ឥទ្ធិយន្តិ ។

(៣៩៩) ភូតគាមោ នាម បញ្ច ពីជជាតានិ មូលពីជំ ខន្ធពីជំ អគ្គពីជំ ពីជពីជមេវ[3] បញ្ចមំ ។

* ជីវំ វិកោបេថ ចិត្តំ ។ ២ ជីវំ វិកោបេស្សថ បីតិ ។ ៣ ម. ន. ពីជពីជញ្ចេវ ។

ត្រាន់នោះ ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាអ្នកទាំងឡាយកាប់ដោយខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យកាប់ខ្លះ ខ្លាំដើមឈើ តាត់មែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ការនោះតាត់មែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា នែពួកមោឃបុរស អ្នកទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងហ៊ានកាប់ដោយខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើអ្នកដទៃឲ្យកាប់ខ្លះ ខ្លាំដើមឈើទេ នែមោឃបុរស ទាំងឡាយ ព្រោះពួកមនុស្សមានសេចក្តីសំគាល់ថាដើមឈើមានជីវិតនែមោឃបុរសទាំងឡាយ ដំរើផែលអ្នកខ្លះនឹងបានដឹកនាំពួកមនុស្សផែលមិនចាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាច្បើន ឬពួកមនុស្សផែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាច្បើនកំរៃផែរ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយក្រែលំផែងរម្លឹងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុឆ្លើភូតគាម[4] មានឈើនឹងស្មៅជាដើមឲ្យរំខាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៩) ពួជមាន ៥ យ៉ាងគឺ ពួជកើតពីមើមជាពួជ ១ ពួជកើតពីដើម ១ ពួជកើតពីកាំង ១ ពួជកើតពីចុងជាពួជ ១ ពួជកើតពីពួជ (គឺគ្រាប់) ១ ពួជទាំង ៥ នេះហៅថា ភូតគាម ។ ផែលហៅថា

* ឯម្នាងថា សំរាប់ឃាតស្មៅចំណេះឈើស្រែស់ ផែលមានពួជជនុសគោរៀតជាដោយ ។

ម្នុលតិដំ ចាម ហាឡុង្ខ[1] សិង្គវ៍ វដំ វចត្តំ អតិរិសំ
ការុកកេហាំណី ទុសីរំ តន្តមុត្តកំ យាឝំ ភ ប-
ឝញ្ញាឝិបិ អត្តំ ម្នុល ជាយត្តំ ម្នុល សញ្ញាយត្តំ ឯតំ
ម្នុឡតិដំ ចាម ។ ខន្ធតិដំ ចាម អសប្បង្គោ ឝិត្រោគោ
ឝិលង្គោ ឧទុម្ពរេ តាឝួឝោ តាឝិឝាឝោ យាឝំ ភ
បឝញ្ញាឝិបិ អត្តំ ខន្ធេ ជាយត្តំ ខន្ធេ សញ្ញាយត្តំ
ឯតំ ខន្ធតិដំ ចាម ។ ឝង្ឃតិដំ ចាម ឧប្ប វង្ឃ
ឝង្ឃោ យាឝំ ភ បឝញ្ញាឝិបិ អត្តំ បង្ឃេ ជាយត្តំ បង្ឃេ
សញ្ញាយត្តំ ឯតំ ឝង្ឃតិដំ ចាម ។ អក្កតិដំ ចាម
អក្កំកំ ឝណិដ្ឋកំ ម៉ាវ៉ាវ៉ យាឝំ ភ បឝញ្ញាឝិបិ អត្តំ
អក្កេ ជាយត្តំ អក្កេ សញ្ញាយត្តំ ឯតំ អក្កតិដំ ចាម ។

---

[1] ម. ឝ. តលិត្តំ ។

ភូជវកតតិមើមប្តូស (នោះសំវៅយក) រមៀត ទ្វី លំពាន់ ប្រែស
តាន់ត្តែស រែជង សម្បូវភ្លាំង ឆឺនត្រែវញ្ជ្រែក មិនតែប៉ុណ្ណោះ សូម្បីតែ
តាំនឡាយដទៃណាកើតពីមើមប្តូស ជុះពីមើមប្តូស តែប៉ុណ្ណោះឈ្មោះ
ថា ភូជវកតតិមើមប្តូស (ដូចគ្នា) ។ ផែលហៅថា ភូជវកតតិដើម
(នោះសំវៅយក) ដើមតោង ដើមរៃ ដើមលៀម ដើមល្អា ដើមរៃត្រែក
ដើមត្រែសាំង មិនតែប៉ុណ្ណោះ សូម្បីតែតាំនឡាយដទៃណាកើតពីដើម ជុះ
ពីដើម តែប៉ុណ្ណោះហៅថាភូជវកតតិដើម ។ ផែលហៅថា ភូជវកតតិថ្នាំង
(នោះសំវៅយក) អំពៅ ថ្លុល្លី ឆឺនថប្តូស មិនតែប៉ុណ្ណោះ សូម្បីតែ
តាំនឡាយដទៃណាកើតពីថ្នាំង ជុះពីថ្នាំង តែប៉ុណ្ណោះហៅថាភូជវកត
តិថ្នាំង ។ ផែលហៅថា ភូជវកតតិខុនឆ្នុតល់ (នោះសំវៅយក) ដីរ
លីនលាក់ ស្លឹកវៃតែ វល្លិអណ្តាតក្រែកួត ម្យ៉ាន់ទៀតសូម្បីតែតាំនឡាយ
ណាកើតពីខុនឆ្នុតល់ ជុះពីខុនឆ្នុតល់ តែប៉ុណ្ណោះហៅថាភូជវកតតិខុន
ឆ្នុតល់ (ដូចគ្នា) ។ ផែលហៅថា ភូជវកតតិភ្លួង (នោះសំវៅយក)

ติ๘ติ๘ ตาย ปุพฺพณฺหา อปรณฺหา ยาเจ ก ปจฺจาเจ
อตฺถ ติเจ ชายเจ ติเจ สญฺญายเจ ฯลฯ ติ๘ติ๘
ตาย ปญฺหา ฯ

(๓๔๖) ติเจ ติ๘สญฺญี เจ ก เจตาเปติ ก
กิเจ ก เกตาเปติ ก ปจติ ก ปตาเปติ ก อาปตฺติ
ทาเจ ฯ ติเจ ปมตฺโตกา เจ ก เจตาเปติ ก
กิเจ ก เกตาเปติ ก ปจติ ก ปตาเปติ ก อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ติเจ อติ๘สญฺญี เจ ก เจตาเปติ
ก กิเจ ก เกตาเปติ ก ปจติ ก ปตาเปติ ก
อาปตฺติ ฯ อติเจ ติ๘สญฺญี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
อติเจ ปมตฺโตกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อติเจ อติ๘-
สญฺญี อาปตฺติ ฯ

ปุพฺพณฺหาติ ปาเจยฺยาเวปกาเร อาเจริเย ปุเรภตฺตเมว
เกตพฺพาเตติ อปรณฺหาติ ปาเจยฺยาเวปกาเร
ปจฺฉาภตฺตเมว ยาวาหาริกนฺติ ปฏิคฺคหิตทิวเสเยว
ปริภุญฺชิตพฺพนฺติ ปญฺหาติ ปาเจยฺยาเวปกาเร
ปฏิคฺคหิตทิวสโต ปฏฺฐาย ยาว สตฺตาหกาลิกนฺติ
อตฺโถ ฯ

[๓๔๖] ภิกฺขุ ปมตฺโตกา อติ๘สญฺญี หุตฺวา
ติ๘สญฺญิสฺส เตลาเปติ ปจติ ปายติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ปมตฺโตกา อติ๘สญฺญี หุตฺวา
อติ๘สญฺญิสฺส เตลาเปติ ปจติ ปายติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ปมตฺโตกา ติ๘สญฺญี หุตฺวา
ติ๘สญฺญิสฺส เตลาเปติ ปจติ ปายติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ปมตฺโตกา ติ๘สญฺญี หุตฺวา
อติ๘สญฺญิสฺส เตลาเปติ ปจติ ปายติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ปมตฺโตกา อติ๘สญฺญี หุตฺวา
ติ๘สญฺญิสฺส เตลาเปติ ปจติ ปายติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ปมตฺโตกา อติ๘สญฺญี หุตฺวา
อติ๘สญฺญิสฺส เตลาเปติ ปจติ ปายติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๙๗) អថាបត្តិំ ឥមំ ជាតំ ឥមំ នេមិ ឥមំ អាហរ ឥមិនា អង្គេ ឥមំ តាវទ្យិយំ បុរេភេទិតំ អ-ណាតិ អសម្បុច្ច អសង្គិយា អជានន្តស្ស ទុម្មុត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

ឋបេត្វាបញ្ចកំ ឆដ្ឋំ ។

(๓๙๗) តាបត្តិមិនានវត្ថុកំ ឯវមនិយាយថា អ្នកច្បាំនឹងខ្ញុំ កុនេះ អ្នកច្បាំនឹងខ្ញុំកុនេះ អ្នកច្បាំនាំមកនូវកុនេះ តាគ្គូនែ្លការណាយេ កុនេះ អ្នកច្បាំនូវខ្ញុំកុនេះឲ្យសម្លាប់ វត្ថុកំ្មមិនបានកែ្ល វត្ថុកំ្មភ្លាត់ ស្មារតី វត្ថុកំ្មកាលមិនពិត វត្ថុកំ្មខុស វត្ថុកំ្មដើមបញ្ញត្តិ ។

សិក្ខាបទំ ទសមំ ។

ទុតិយសិក្ខាបទំ

[៣៥៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោសម្ពិយំ
វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន
អាយស្មា ឆន្នោ សយំ អជ្ឈាចារំ អាចរិត្វា សង្ឃមជ្ឈេ
អាបត្តិយា អនុយុញ្ជិយមានោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ កោ
អាបន្នោ តាវ អាបន្នោ តិស្សំ អាបន្នោ ភទ្រំ អាបន្នោ
តាវ កស្មា ច តាវ កស្មាចាតិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ ភទ្រំ ហិ នាម
អាយស្មា ឆន្នោ សង្ឃមជ្ឈេ អាបត្តិយា អនុយុញ្ជិយមា-
នោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរិស្សតិ កោ អាបន្នោ តាវ អាបន្នោ
តិស្សំ អាបន្នោ ភទ្រំ អាបន្នោ តាវ កស្មា ច តាវ
កស្មាចាតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា អាយស្មន្តំ ឆន្នំ បដិបុច្ឆិ

សិក្ខាបទទី ២

[៣៥៨] សម័យនោះ ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ជាសាស្តាទ្រង់គង់នៅក្នុងឃោសិតា-
រាម ទៀបក្រុងកោសម្ពី ។ គ្រានោះឯង ជន្តភិក្ខុដ៏មានអាយុប្រព្រឹត្តអ-
នាចារដោយខ្លួនឯង កាលភិក្ខុសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ
តំណាលចំពោះមុខភិក្ខុដទៃដោយពាក្យដទៃ (តំណាលពាក្យមិនខ្ពប់ខ្ពស់)
ទៅវិញដោយពាក្យថា នរណាគ្រូវអាបត្តិ គ្រូវអាបត្តិអ្វី គ្រូវអាបត្តិនុ៎ះ
ក្តីអ្វី គ្រូវអាបត្តិដោយប្រការដូចម្តេច លោកចាំឆ្លើយតបនោះ
ឬទ្ធសណា លោកចាំឆ្លើយតបថាអ្វី ។ ភិក្ខុចាំឆ្លើយណាមាន
សេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុចាំដឹងនោះ តំណាលទោស តិះដៀល
បន្ទះបង្អាប់ថា ជន្តភិក្ខុដ៏មានអាយុ កាលភិក្ខុសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុង
កណ្តាលដំនុំសង្ឃ ទៅវិញមិនសមហេតុនឹងតំណាលចំពោះមុខភិក្ខុដទៃដោយ
ពាក្យដទៃថា នរណាគ្រូវអាបត្តិ គ្រូវអាបត្តិអ្វី គ្រូវអាបត្តិនុ៎ះក្តីអ្វី
គ្រូវអាបត្តិដោយប្រការដូចម្តេច លោកចាំឆ្លើយតបនោះឬទ្ធស
ណា លោកចាំឆ្លើយតបថាអ្វី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុចាំដឹងនោះ
ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ គ្រានោះឯង
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហៅភិក្ខុមកធើនឹងជន្តភិក្ខុដ៏មានអាយុថា ម្នាលជន្ត

សង្ឃំ ភិក្ខុំ វា ឧទ្ទ សង្ឃមជ្ឈេ អាបត្តិយា អនុយុញ្ជិយ-
មានោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ តោ អាបត្តិ ។បេ។
ឥតិ ឥណាថាតិ ។ សង្ឃំ ឥតិភតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
ឥតិ

លើកម្មមានកាលសមនន្តរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវលើកនូវអញ្ញាតកកម្ម
ដល់ខ្លួនភិក្ខុ ។ នេះជាវាចាសម្រាប់ផ្តើមនៃសង្ឃឲ្យវិនិច ។ បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំពាក្យខ្ញុំ (ជាដើម) ខ្លួនភិក្ខុនេះ
កាលភិក្ខុសាកសួរដោយសាមគ្គីភិក្ខុ ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ក៏ពោលប៉ាន
ខ្លួនដោយពាក្យដទៃដោយពាក្យដទៃវិញ ។ ឥឡូវនេះ ព្រះសង្ឃលើក
នូវអញ្ញាតកកម្មដល់ខ្លួនភិក្ខុ ។ ការលើកនូវអញ្ញាតកកម្មដល់ខ្លួន-
ភិក្ខុ ... សមនន្តរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគួរស្ងៀម
(បើ) មិនសមនន្តរដល់លោកម្ចាស់អង្គណាទេ លោកម្ចាស់អង្គនោះ
ត្រូវពោលឡើង ។ អញ្ញាតកកម្ម សង្ឃបានលើកដល់ខ្លួនភិក្ខុហើយ ។
អញ្ញាតកកម្មសមនន្តរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាត្រូវសង្ឃ
ស្ងៀមទៅ ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយកិរិយាស្ងៀមទៅយ៉ាងនេះ ។

(๓๙๙) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហៅភ្នាសន្ទុកភិក្ខុដ៏មាន
អាយុ ដោយអនេកបរិយាយ ។ បេ ។ លើយទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុត្រូវគេចង្អុលបង្ហាញថា ព្រោះពាលនូវពាក្យដទៃ ។ សិក្ខាបទនេះ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានបញ្ញត្តដល់ភិក្ខុទាំងឡាយយ៉ាងនេះហើយ ។

អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ ។ យតិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ
សង្ឃោ ឆន្នស្ស កម្មំ អញ្ញាតកំ ករេយ្យ ។ ឯសា
ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ
សង្ឃមជ្ឈេ អាបត្តិយា អទុយុញ្ជិយមានោ អញ្ញេនញ្ញំ
បដិចរតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស កម្មំ អញ្ញាតកំ ករោ-
តេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស កម្មំ អញ្ញា-
តកស្ស ករណា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស កម្មំ
អញ្ញាតកំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ
ធារយាមីតិ ។

(๓๙๘) អថខោ ភគវា អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អនេក-
បរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភរតាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន
ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ អញ្ញាតកោ
ចាតំ្តយន្តំ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា ភិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ
បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

[๓๖๐] เตน โข ปน สมเยน อายสฺมา ชณฺโณ สงฺฆมชฺเฌ อาปตฺติยา อทสฺสนกมฺเยน อญฺญตรญฺหิ ปกติวตฺถุ อาปชฺชิ อาปตฺติ อาปชฺชิสฺสามีติ ตุณฺหีภูโต สงฺฆา วิหาเรสิ ฯ เตน โข ปน สมเยน อายสฺมา ชณฺโณ สงฺฆมชฺเฌ อาปตฺติยา อทสฺสนกมฺเยน ทุติยมฺปิ ตติยมฺปิ วิหาเรสิ ฯ อถ โข อายสฺมา ชณฺโณ สงฺฆมชฺเฌ อาปตฺติยา อทสฺสนกมฺเยน ตุณฺหีภูโต สงฺฆา

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ដ៏ចម្រើន ទ្រង់ត្រែងភ្នំខ្ញុំវែងម្ដងថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម៉ែម៉ូច្នេះ សង្ឃបួរលើក

ภิกษุทั้ง สองนั้น ถูกสงฆ์ กำหนดโดย ประการใดๆ ๆ ข้อนั้น สงฆ์ พึงสวด ปาฏิโมกข์ ๆ ฝ่ายภิกษุ ผู้ประพฤติ ประการใดๆ ๆ

[๓๖๑] ภิกษุใด ภิกษุ ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของตน ๆ ก็ดี ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของผู้อื่น ๆ ก็ดี ภิกษุนั้น ชื่อว่า ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ๆ

[๓๖๒] ภิกษุใด ภิกษุ ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของตน ๆ ก็ดี ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของผู้อื่น ๆ ก็ดี ภิกษุนั้น ชื่อว่า ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ๆ

ภิกษุทั้ง สองนั้น ถูกสงฆ์ กำหนดโดย ประการใดๆ ๆ ข้อนั้น สงฆ์ พึงสวด ปาฏิโมกข์ ๆ ฝ่ายภิกษุ ผู้ประพฤติ ประการใดๆ ๆ

[๓๖๑] ภิกษุใด ภิกษุ ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของตน ๆ ก็ดี ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของผู้อื่น ๆ ก็ดี ภิกษุนั้น ชื่อว่า ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ๆ

[๓๖๒] ภิกษุใด ภิกษุ ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของตน ๆ ก็ดี ด้วยอำนาจ ประโยชน์ ของผู้อื่น ๆ ก็ดี ภิกษุนั้น ชื่อว่า ผู้ยังสงฆ์ ให้แตกกัน ๆ

(๓๖๓) ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ฯ

(๓๖๔) ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ฯ

(๓๖๓) *ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ฯ*

(๓๖๔) *ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ภิกฺขุสงฺฆาทิเสสาปตฺติยา ตีหิ อาปตฺติกฺขนฺธาหิ ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ปฐมาปตฺติกฺขนฺธา ปฐมาปตฺติยา ทุติยาปตฺติกฺขนฺธา ทุติยาปตฺติยา ตติยาปตฺติกฺขนฺธา ตติยาปตฺติยา ฯ*

(๓๖๗) កាលបើអញ្ញាតកភិក្ខុដែលសង្ឃបានលើកឡើងហើយ
តិក្ខុ(ណាមួយ)ដែលតិក្ខុតិក្ខុនិសាកល្បងនោះវត្តក្តី ចំពោះអាបត្តិក្តី តួន
កណ្តាលដ៏ខ្ទុះសង្ឃ ហើយមិនប្រាប់នូវតួនទីនអាបត្តិនោះ មិន
ប្រាប់នូវតួនទីនបើកឡើងនូវតួនទីនអាបត្តិនោះ តែឲ្យប់ដោលថាបំពេញនូវភាព
ជាខ្លួនដោយភាពស្ងប់ស្ងាត់ថា នរណាត្រូវអាបត្តិ ។ បេ ។ លោកចាំន
ព្រាយដោលដួចម្តេច តិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កាលបើភិក្ខុសង្ឃ
កម្មដែលសង្ឃបានលើកឡើងហើយ តិក្ខុ(ណាមួយ)ដែលតិក្ខុតិក្ខុនិសាក
ល្បងនោះវត្តក្តី ចំពោះអាបត្តិក្តី តួនកណ្តាលដ៏ខ្ទុះសង្ឃ មិនប្រាប់នូវតួន
ដោលនូវតួនទីនអាបត្តិនោះ មិនប្រាប់នូវតួនទីនបន្ទើបនូវតួនទីនអាបត្តិនោះស្រឡាំ
មិនស្តី តាំឲ្យសង្ឃបានសេចក្តីលំបាក តិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๖๖) កម្មប្រកបដោយធម៌ តិក្ខុសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌
តែរោលនូវភាក្យដែ តាំឲ្យសង្ឃបានសេចក្តីលំបាក ត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយ ។ តិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយ
ដោលនូវភាក្យដែ តាំឲ្យសង្ឃបានសេចក្តីលំបាក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
កម្មប្រកបដោយធម៌ តិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌វិញ
ហើយដោលនូវភាក្យដែ តាំឲ្យសង្ឃបានសេចក្តីលំបាក ត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ តិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់ថាកម្ម

(๓๖๗) ភេចិតេ អញ្ញាតកេ សង្ឃមជ្ឈេ វត្ថុស្មិំ
ក អាបត្តិយា ក អធុយុញ្ជិយមានោ តំ ន តាវទេវ-
តាមោ តំ ន ឧត្តរិទេវតុតាមោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ
តោ អាបត្តិយា ។ បេ ។ តាវ ចណាថាតិ អាបត្តិ ចា-
ចិត្តិយស្ស ។ ភេចិតេ វិមោសតោ សង្ឃមជ្ឈេ វត្ថុស្មិំ
ក អាបត្តិយា ក អធុយុញ្ជិយមានោ តំ ន តាវទេ-
វតុតាមោ តំ ន ឧត្តរិទេវតុតាមោ តុណ្ហីភូតោ សង្ឃំ
វិមោសេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(๓๖๖) ធម្មកម្មេ ធម្មកម្មសញ្ញី អញ្ញាតកេ
វិមោសតោ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ធម្មកម្មេ វេមតិតោ
អញ្ញាតកេ វិមោសតោ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។
ធម្មកម្មេ អធម្មកម្មសញ្ញី អញ្ញាតកេ វិមោសតោ
អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អធម្មកម្មេ ធម្មកម្មសញ្ញី

ปโยคปจฺจยาปิ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ กิริยาวิสมภาวปจฺจยาปิ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ กมฺมวิปากปจฺจยาปิ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ กมฺมวิปากปจฺจยาปิ วิปากกฺขณฺเฑ ๗ กมฺมวิปากปจฺจยาปิ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ ฯ

(๓๖๗) *อาปตฺติ นตฺถิ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ วิปากกฺขณฺเฑ ๗ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ วิปากกฺขณฺเฑ ๗ ปโยคกฺขณฺเฑ ๗ ฯ*

สิกฺขาปทานิ ฯ

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญตฺเรตฺถ วิมติโต อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญตฺเรตฺถ อญฺญตฺรฉนฺทา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๖๗) *อาปตฺติ นตฺถิ* ปฏิชานาติ ปฏิชานาติ ตีณิ ฯ ปฏิชานาติ ๓ ปฏิชานาติ ๓ ปฏิชานาติ ๓

(៣៦៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិបតនេ មិគទាយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧត្តរោ មល្លបុត្តោ សត្តាហសេខាសនិកោ បញ្ញាបេតិ កត្តារំ ន ឧត្ថិសតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ ឯវរូបា ខោ ហោន្តិ អប្បបុញ្ញា ន យានិ សត្តាហសេខាសនិកានិ សេខាសនានិ តានិ តេសំ ចាបុណាតិ លាមកានិ ន កត្តារំ ។ តេ អាយស្មន្តំ ឧត្តរំ មល្លបុត្តំ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាបេន្តិ ខិយ្យន្តិ ឧត្តរោ មល្លបុត្តោ សេខាសនំ បញ្ញាបេតិ ខិយ្យតិ ន កត្តារំ ឧត្ថិសតីតិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ តេវ ហិ នាម មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ឧត្តរំ មល្លបុត្តំ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាបេស្សន្តីតិ ។

ស្តាប្បទទី៣

(៣៦៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ព្រះគោត្រ កាលនឹងទៅកាន់ក្រុងពារាណសី ក៏ចូលទៅគង់ក្នុងវត្តឥសិបតនមិគទាយ ជិតក្រុងពារាណសីនោះ ។ ក្នុងសម័យនោះឯង ព្រះខីណាសវៈមល្លបុត្តជាម្ចាស់ឈ្មោះ ឧត្តរៈ ធ្វើសត្តាហសេខាសនៈជាដើម ហើយមិនបានអនុញ្ញាតកុដិ ។ លំដាប់នោះ ពួកភេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុ ទើបនឹងបួសថ្មីៗ ជាមនុស្សមានបុណ្យតិចដែរ អស់ពាក់ព័ន្ធសេនាសនៈណា ដែលជាកថយចេញ ក៏ចូលទៅកាន់សេនាសនៈពាក់ព័ន្ធនោះ ដែរ ហើយបានមកពួកភិក្ខុពាក់ព័ន្ធនោះ មួយទៀត ក៏ពួកភិក្ខុពាក់ព័ន្ធណាដែលជាកថយ ក៏ដែរ ហើយបានមកពួកភិក្ខុពាក់ព័ន្ធនោះដែរ ។ ពួកភេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុនោះ ក៏បង្អាប់ភិក្ខុពាក់ព័ន្ធខ្លាយ ទ្បើរគាល់ពេលត្រង់ព្រះខ្ពមល្លបុត្តជាម្ចាស់ឈ្មោះថា ព្រះខ្ពមល្លបុត្ត គ្រាលុះសេនាសនៈតាមសេចក្តីតាប់ចិត្តរបស់ខ្លួន ម្យ៉ាងទៀត លោកឲ្យតុំសន្ធូវកត្តតាមសេចក្តីតាប់ចិត្តរបស់ខ្លួន ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុពាក់ព័ន្ធនោះក៏គោលពេលតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា មេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុពាក់ព័ន្ធខ្លាយមិនសមប៉ើនឹងបង្អាប់ភិក្ខុពាក់ព័ន្ធខ្លាយទ្បើរគាល់ពេលត្រង់ខ្ពមល្លបុត្តជាម្ចាស់ឈ្មោះនោះ ។

ภิกฺขุ ภิกฺขุสฺส อุปสมฺปทาเปกฺโข ปตฺตจีวรปริเยสนาย ปกฺกมติ ฯ ตสฺส ปกฺกนฺตสฺส ปตฺตจีวรปริเยสนาย

จีយន្តិ ជញ្ញាយ ឧញ្ញោ មលូបុត្តោ សេនាសនំ បញ្ញាបេតិ ជញ្ញាយ ច តត្ថាធិ ឧទ្ទំសតីតិ ។ យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ចីយន្តិ វិហារេន្តិ កេ ចិ ជាម មេត្តិយភុម្មជកា កិក្ខូ អាយស្មន្តំ ឧត្តំ មលូបុត្តំ ចីយិស្សន្តីតិ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ កកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ អថខោ កកវា ។បេ។ មេត្តិយភុម្មជកេ កិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ កិក្ខវេ ឧត្តំ មលូបុត្តំ ចីយថាតិ ។ សច្ចំ កកវាតិ ។ វិគរហិ តុម្ហេ កកវា កថំ ហិ នាម តុម្ហេ មោ-ឃបុរិសា ឧត្តំ មលូបុត្តំ ចីយិស្សថ មោឃបុរិសា អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ ឧជ្ឈាយនកេ ចីយ-នកេ ចាចិត្តិយន្តិ ។

ថា ត្រែងតួមលូបុត្តរៀបចំសេនាសនៈនាមសេចក្តីតាប់ចិត្ត (បេសុញ្ញ) ជាដើម ចាត់ចែងកាត្តនាមសេចក្តីតាប់ចិត្ត (បេសុញ្ញ) ជាដើម ។ កិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុទាំងនោះតំរោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកមេត្តិយភុម្មជកកិក្ខុមិនសមរបើនឹងតិះដៀលត្រែងតួមលូបុត្តដ៏មានអាយុសោះ ។ ត្រានោះ កិក្ខុទាំងឡាយនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះត្រែងដ៏មានព្រះភាគ ។ លំដាប់នោះ ត្រែងដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរចំពោះទីឯពួកមេត្តិយភុម្មជកកិក្ខុថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮបានឮថា អ្នកទាំងឡាយតិះដៀលតួមលូបុត្ត ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ពិតមែន ។ ត្រែងតុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជាន្តួសថា នែនោយបុរសទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ មិនសមរបើនឹងតិះដៀលតួមលូបុត្តទេ នែនោយបុរសទាំងឡាយ ដំណើរដែលអ្នកធ្វើនេះនឹងបានដើរទាក់ទាញជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យបានជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសំដែងធម្មីកថាឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុបង្អាប់កិក្ខុដទៃឲ្យតែ ទោស (កិក្ខុដទៃឮឬ) តិះដៀល (កិក្ខុដទៃឮ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๗๐] ยถาปเนตฺถ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา อนาปตฺติ ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ปาจิตฺติยา ทุกฺกฏา ปาจิตฺติยา ทุพฺภาสิตา ปาจิตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยา ถุลฺลจฺจยา ทุกฺกฏา ถุลฺลจฺจยา ทุพฺภาสิตา ถุลฺลจฺจยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏา ทุกฺกฏา ทุพฺภาสิตา ทุกฺกฏา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตา ทุพฺภาสิตา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๑] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๒] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๓] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๔] ยถาปเนตฺถ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา อนาปตฺติ ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ปาจิตฺติยา ทุกฺกฏา ปาจิตฺติยา ทุพฺภาสิตา ปาจิตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยา ถุลฺลจฺจยา ทุกฺกฏา ถุลฺลจฺจยา ทุพฺภาสิตา ถุลฺลจฺจยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏา ทุกฺกฏา ทุพฺภาสิตา ทุกฺกฏา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตา ทุพฺภาสิตา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๕] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๖] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๗] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๘] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๙] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๐] ยถาปเนตฺถ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา อนาปตฺติ ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ปาจิตฺติยา ทุกฺกฏา ปาจิตฺติยา ทุพฺภาสิตา ปาจิตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยา ถุลฺลจฺจยา ทุกฺกฏา ถุลฺลจฺจยา ทุพฺภาสิตา ถุลฺลจฺจยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏา ทุกฺกฏา ทุพฺภาสิตา ทุกฺกฏา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตา ทุพฺภาสิตา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๑] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๒] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๓] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๔] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๕] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๖] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๗] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๘] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๘๙] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๐] ยถาปเนตฺถ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา อนาปตฺติ ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ปาจิตฺติยา ทุกฺกฏา ปาจิตฺติยา ทุพฺภาสิตา ปาจิตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยา ถุลฺลจฺจยา ทุกฺกฏา ถุลฺลจฺจยา ทุพฺภาสิตา ถุลฺลจฺจยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏา ทุกฺกฏา ทุพฺภาสิตา ทุกฺกฏา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตา ทุพฺภาสิตา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๑] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๒] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๓] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๔] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๕] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ฯ

[๓๙๖] ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ปาจิตฺติยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ถุลฺลจฺจยา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุสมฺปตฺติยา ทุกฺกฏา ภิกฺขุนิยา ทุพฺภาสิตา ภิกฺขุนิยา อนาปตฺติ

[๓๗๖] អនុបសម្បន្នំ ទុដ្ឋុបេតំ ឯ ទ័យតំ ឯ អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។ ឧបសម្បន្នំ សង្ឃេន អ-សម្មុតំ សោធាសនប្បញ្ញាបកំ ឯ កត្តុច្ឆន្ទកំ ឯ យាគុភាជកំ ឯ ផលភាជកំ ឯ ខជ្ជភាជកំ ឯ អប្បមត្តកវិស្សជ្ជកំ ឯ អាវ្ហាំ កាតុកាមោ អយសំ កាតុកាមោ មង្គុកាតុកាមោ ឧបសម្បន្នំ ឯ អនុ-បសម្បន្នំ ឯ ទុដ្ឋុបេតំ ឯ ទ័យតំ ឯ អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នំ សង្ឃេន សម្មុតំ ឯ អសម្មុតំ ឯ សោធាសនប្បញ្ញាបកំ ឯ កត្តុច្ឆន្ទកំ ឯ យាគុភាជកំ ឯ ផលភាជកំ ឯ ខជ្ជភាជកំ ឯ អប្បមត្តកវិស្សជ្ជកំ ឯ អាវ្ហាំ កាតុកាមោ អយសំ កាតុកាមោ មង្គុកាតុកាមោ ឧបសម្បន្នំ ឯ

[๓๗๖] តិកុបត្តិយាទីតិកុដវិទ្យាទីសុ តិរេរត្តិលេយ្យ-ទ្វយទ្វយឯតិត្តិ ទ្វយអនុបសម្បន្នបុគ្គលេ ត្រៃរាបត្តិទុក្កដានិ ។ តិកុមានត្រាជ្ញាទីនំ-តិរេរត្តិទ្វយេសុ តិរេរត្តិលេយ្យេសុ មានត្រាជ្ញាទីនំ-ទ្វយេសុ ទ្វយបត្តិយាបន្នេសុ ទ្វយបត្តិយាបន្នេសុ មានត្រាជ្ញាទីនំ-ទ្វយេសុ ទ្វយបត្តិយាបន្នេសុ ទ្វយបត្តិយាបន្នេសុ ទ្វយបត្តិយាបន្ន

อนุปสมฺปนฺนปุคฺคลสฺส [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ] ។ *กมฺมนิยกเต* [កម្មនិយតៈ] *กมฺมนิยกตสญฺญี* [ដឹងសេចក្តីសំគាល់ថា កម្មនិយតៈ] [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ] ។ *กมฺมนิยกเต* [កម្មនិយតៈ] *กมฺมนิยกตวิมติ* [ក្នុងកម្មនិយតៈ] [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ] ។ *กมฺมนิยกเต* [កម្មនិយតៈ] *กมฺมนิยกตปฏิสญฺญี* [កម្មនិយតៈ] [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ] ។

(๓๗๓) *อนาปตฺติ* [អាបត្តិមិនមានដល់តំកុំវាយលង្គាប់តំកុំជវិទ ឲ្យព្រោះហេតុតំ តំរះជ្រៀលដោយខ្លួនឯងតំកុំ ឲ្យតំកុំវាយលង្គាប់ដោយអ្នកធ្វើការសង្ឃ ដោយធម្មតំ ដោយវិនយតំ ដោយសត្ថុសាសនតំ ជាប្រក្រតី វាយលង្គាប់តំកុំមួយនេះ] ។

ปฐวีขณนสิกฺขาปทํ ตติยํ ។

อนุปสมฺปนฺนสฺสา ภ ทุฏฺฐุลฺลเวติ ภ อิตฺถิยา ภ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ។ *อนนฺตรายิกินิยา* ពេលមានអន្តរាយ *อนนฺตรายิกินิยา* ពេលមានអន្តរាយ *อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส* ។ *อนนฺตรายิกินิยา เวมติกาย* អាបត្តិទុក្កដ *อนนฺตรายิกินิยา อนนฺตรายิกสญฺญิยา* អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๓๗๓) *อนาปตฺติ ปกติยา ชคฺคา โรคาภิโรเคน ภยา ตชฺชนีเยน ทุฏฺฐุลฺลเวติ ภ อิตฺถิยา ภ อุมฺมตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ* ។

ตติยสิกฺขาปทํ นิฏฺฐิตํ ។

(ក៣៤) ឆេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន កិកី ហោតិ ទុគ្គតោ កាសេសុ-
កាសេ សេនាសនំ បញ្ញាបេត្វា កាយំ ទិតាបេត្វា
កាលេ អាហារំតេ តំ បត្តុមត្តា នេវ ទុន្នំសុ ន ទុ-
ភរេសុំ អនាពុជ្ជា បត្តុមីសុ ។ សេនាសនំ ទិវិដ្ឋំ
ហោតិ ។ យេ តេ កិកី អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ
ទុន្នាយន្តិ ទីយន្តិ វិភាជេន្តិ កថំ បរិ ណាម កិកី
អន្នាកាសេ សេនាសនំ បញ្ញាបេត្វា តំ បត្តុមត្តា
នេវ ទុន្នំស្សន្តិ ន ទុន្នកាភេស្សន្តិ អនាពុជ្ជា បត្តុ-
មីស្សន្តិ សេនាសនំ ទិវិដ្ឋន្តិ ។ អថខោ តេ កិកី
ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា
កិកី បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ កិកិវោ តិកិ អន្នាកាសេ

(ក៣៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដីនាគព្រះភាគ កាលនៅ
វត្តព្រះជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទ្រង់ត្រាស់ហៅ
ភិក្ខុទាំងឡាយ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយបានតែងតាំងនូវ
ភិក្ខុ ឲ្យសំដែងនូវសេនាសនៈ ទៅហើយ
ហើយភិក្ខុនោះ ក្នុងកាលជាមុន ក្តី (សម័យដែលនាងទាសីមក)
កាលបើនៅជាប់ក្នុងកាលនឹងមកក្តី ហើយកាលនឹងដើរចេញទៅជាកន
នោះ មិនរើយកមកកុងជាក់ មិនបានប្រើនឲ្យរើយកមកកុងជាក់ នូវសេ-
នាសនៈនោះទេ ហើយឥតតាំងបានថ្វាយ (អ្នកដទៃ) ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ។
ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ទាំងនោះ ក៏តែងតាំងនូវភិក្ខុ ឲ្យសំដែងនូវសេនាសនៈនោះ
ទៀតជាយថាកាលមុន ។ ពួកភិក្ខុណាដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនោះ គិតឃើញថា តើរបៀប
ណាទៅបង្អាប់ថា ភិក្ខុទាំងឡាយមិនសមគួរនឹងតែងតាំងភិក្ខុ ឲ្យសំដែង
នូវសេនាសនៈទៅ ទើបលុះតែនឹងដើរចេញទៅ មិនរើយកមកកុងជាក់ មិនបានប្រើនឲ្យ
រើយកមកកុងជាក់ នូវសេនាសនៈនោះ ហើយឥតតាំងបានថ្វាយ (អ្នកដទៃ)
ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ទើបសមគួរនឹងតែងតាំងភិក្ខុ ឲ្យសំដែងនូវសេនាសនៈ
ទាំងនោះ ភិក្ខុទាំងនោះបានត្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានត្រាស់សួរនូវភិក្ខុទាំងឡាយ

ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុពួកភិក្ខុបានតែងតាំងគ្រឿងសេនាសនៈទៅចំពោះ
ភ័ស កាលទីធំដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកខុសជាក់ មិនបានប្រើគេឲ្យរើយកមកខុសជាក់ ខ្លួនសេនាសនៈនោះ ហើយឥតតាំងបានផ្តែបង់(អ្នកដទៃ)ស្រាប់តែដើរចេញទៅ គ្រឿងសេនាសនៈក៏រោកជាំដោយទឹកសន្សើមៗពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជ្រាបច្បាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជាន់ឧសថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគប្បីនឹងតែងតាំងគ្រឿងសេនាសនៈទៅចំពោះភ័ស ហើយកាលទីធំដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកខុសជាក់ មិនបានប្រើគេឲ្យរើយកមកខុសជាក់ ខ្លួនសេនាសនៈនោះ ហើយឥតតាំងបានផ្តែបង់(អ្នកដទៃ)ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ឯគ្រឿងសេនាសនៈ ក៏រោកជាំដោយទឹកសន្សើម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ័រតែងធំនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យបានជ្រះថ្លាឡើងក៏គង់ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសិក្សាដូច្នេះថា ភិក្ខុណាមួយលាតបង្គន់ខ្លួនឯងក្តី ឲ្យគេលាតក្តី ខ្លួនត្រែក្តី តាំងក្តី ពួកភិក្ខុទៅក្តី ដែលជាចេតិយនៃសង្ឃក្តីនីមួយ ហើយកាលទីធំដើរចេញទៅ មិនបានរើយកគ្រឿងសេនាសនៈ ទាំងត្រែជាដើមនោះ មកខុសជាក់ឯង

សេនាសនំ បញ្ញាបេត្វា តំ បក្កមន្តា នេវ ខន្ធវន្តំ
ន ខន្ធកវន្តំ អនាបុច្ឆា បក្កមន្តំ សេនាសនំ ទិ-
ដ្ឋន្តំ ។ សន្តំ អកតភណ្ឌិ ។ តំកិរមោ តុច្ឆោ អកតភ
ណ្ឌោ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា អាជ្ឈា-
ភារេ សេនាសនំ បញ្ញាបេត្វា តំ បក្កមន្តា នេវ
ខន្ធវន្តំ ន ខន្ធកវេស្សន្តំ អនាបុច្ឆា បក្កមិស្សន្តិ ។
សេនាសនំ ទិដ្ឋំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-
ទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិ-
សេយ្យាថ យោ បន ភិក្ខុ សង្ឃិកំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា
ភិសិំ វា តោរណំ វា អាជ្ឈោការេ សន្ថរិត្វា វា សន្ថ-
រាបេត្វា វា តំ បក្កមន្តោ នេវ ខន្ធវេយ្យ ន ខន្ធកវេយ្យ

អជាបុដ្ឋំ វា អជេឡយ្យ ទាចិត្តំយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ អត្តនាវ
តិក្ខត្តុំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(៣៧៥) តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខា អឡារ-
កាសេ វសិត្វា ភគវន្តំ ទស្សនាយ សោតាសនំ អគច្ឆន្តិ ។
អទ្ទសា ខោ ភគវា តេ តិក្ខេ ភាគលេស្សេ សោតាសនំ
អតិហរន្តេ ។ ឧិស្សាន ឯតស្មឹ ឧិភាវេ ឯតស្មឹ
បច្ចយេ ឧិជ្ជឺ ភគវំ ភគ្គា តិក្ខេ អាសន្នេសិ
អទ្ធជាណមិ តិក្ខេ អជ្ជ មាសេ អាសឡ្ហកាសេ ឡ្ហេ
មណ្ឌលេ ។ ពុទ្ធមួលេ ឯ យត្ត ភគ្គា ឯ ភគ្គលេសា
ឯ ន ឧបាគច្ឆន្តិ ឆន្នេ[1] សោតាសនំ ឧិដ្ឋំ ឧិនិវត្តន្តិ ។

(៣៧៦) យោ បនាតិ យោ យោឧិសោ ។ បេ ។
តិក្ខេតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតោ
តិក្ខេតិ ។ សង្ឃិតិ៍ ជាម សង្ឃស្ស ឧិន្នំ ហោតិ
ឧវិក្ខន្តំ ។ មតោ ជាម ឧត្តាវេ មញ្ញា មសារតោ

• 1. ពុទ្ធ ។

*មិនបានប្រែនន្សរើយកមកពុកជាក់ ហើយឥតបានច្រាប់(អ្នកដទៃ)ស្រាប់
តែនើរចេញទៅ ត្រូវគាបត្តិច្បាប់ចត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បានបញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។*

*(៣៧៥) សម័យនោះ មានភិក្ខុច្រើនរូបទៅកាន់ទីវាល លុះត្រឹក
ទៀងទីគឺនាំគ្នាដណ្តើងយកគ្រឿងសម្ភារៈនៃសាសនៈទៅ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
បានទតឃើញភិក្ខុទាំងនោះ កំពុងតែដណ្តើងយកគ្រឿងសម្ភារៈនៃសាសនៈទៅ
អំពីគ្រឹក ។ លុះទ្រង់បានទតហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើនូវដំណើរថា ព្រោះហេតុ
នេះ ជាហេតុនេះ ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយដោយព្រះពុទ្ធដីកាថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្វក្នុងកប្បី ពួកសត្វក្នុងទីគ្រប់ គ្រងមិនបានយាត្រាចេញ
ទ្វារទីបួនដោយកន្លងទីណា តថាគតមិនញ៉ាតនូវពួកជាក់គ្រឿងសម្ភារៈក្នុង
ទីនោះ នឹងចូលជាមណ្ឌល ឬ រុក្ខមូល (ម្លប់ឈើ) អស់កាល ៧ ថ្ងៃ ឥតឃើញ
យកទៅដណ្តើងឡើយ ។*

*(៣៧៦) ពាក្យថា 'ភិក្ខុណាមួយ' មានសេចក្តីដូចគ្នានឹង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ ។ សាសនៈដែលគេបានប្រែនេះ ឬ
បានលះដល់សង្ឃ ហៅថាសាសនៈរបស់សង្ឃ ។ ដែលហៅថា ត្រែ
បានដល់ត្រែ ៤ យ៉ាង តាំងត្រែដែលគេបញ្ចូលមេទៅក្នុងដំណាប់ដើម ។*

วิเรโส ปน ปาฬิยา ปากโฏเยว ฯ

ตตฺถ ปาณาติปาตาติ ปาณวธา ฯ ปาณาติปาตา เวรมณี ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อาเวรมณี ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อกรณี ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา สญฺญมนา ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อนาจรณา ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อนชฺฌาปตฺติ ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา เวลา ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา มริยาทา ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา เสตุ ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อกาลี ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อกิริยา ปาณาติปาตา ปฏิวิรติ ฯ ปาณาติปาตา อกรณมตฺตเมตนฺติ

តំ បញ្ចមន្តោ នោ ទុន្នញ្ញត្តិ ឧ សយំ ទុច្ចរេយ្យ ។
ឧ ទុន្នភេយ្យាតិ ឧ អញ្ញំ ទុន្នភេយ្យ ។
អនាបុច្ឆំ ឯ ភេច្ចេយ្យាតិ ឯកំ ឯ សាមណេរំ ឯ
អភព្វំ តំ ឯ អនាបុច្ឆា មញ្ជឹមស្ស បុរិសស្ស
លេឌ្ឌុបាតំ អតិក្កាមន្តស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៣៧៧) សង្ឃំ ភេទ សង្ឃំ ភេទាយ អដ្ឋាសិ ភេទ
សន្តវិត្វា ឯ សន្តភេត្វា ឯ តំ បញ្ចមន្តោ ឯវ
ទុច្ចរេយ្យ ឧ ទុន្នភេយ្យ អនាបុច្ឆំ ឯ ភេច្ចេយ្យ
អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ សង្ឃំ ភេទ វេមតិកោ
អដ្ឋាសិ ភេទ សន្តវិត្វា ឯ សន្តភេត្វា ឯ តំ
បញ្ចមន្តោ នេវ ទុច្ចរេយ្យ ឧ ទុន្នភេយ្យ អនាបុច្ឆំ
ឯ ភេច្ចេយ្យ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ សង្ឃំ ភេទ

ពាក្យថា កាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាក់ខ្លួនត្រឹមណ្តើរសេនាសនៈនោះ គឺមិនបានរើយកមកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនបានប្រែនឲ្យរើយកមកពុកជាក់ គឺមិនបានប្រែអ្នកដទៃឲ្យរើយកមកពុកជាក់ ។ ពាក្យថា ឥតបានជ្រាប (អ្នកដទៃ) រហើយដើរចេញទៅ គឺកាលដែលគាត់មិនបានជ្រាបគាត់ក្តី សាមណេរក្តី ភ្លោមវត្តក្តី រហើយដើរកន្លងទៅ លេឌ្ឌុបាត[1]របស់មញ្ជឹមបុរសទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៧៧) របស់សង្ឃ គឺពុំសំគាល់ថារបស់សង្ឃ រហើយដម្កល់ពុកដោយខ្លួនឯង ឬប្រែអ្នកដទៃឲ្យដម្កល់ពុកនៅក្នុងទីកំបុស កាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯង មិនបានប្រែអ្នកដទៃឲ្យរើយកមកពុកជាក់ខ្លួនត្រឹមណ្តើរសេនាសនៈនោះ ឬមិនបានជ្រាប (អ្នកដទៃ) រហើយចេញដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ របស់សង្ឃ ពុំបានដម្កល់ពុកនៅក្នុងទីកំបុស ឬប្រែអ្នកដទៃឲ្យដម្កល់ពុកនៅក្នុងទីកំបុស កាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯង មិនបានប្រែអ្នកដទៃឲ្យរើយកមកពុកជាក់ខ្លួនត្រឹមណ្តើរសេនាសនៈនោះ ឬមិនបានជ្រាប (អ្នកដទៃ) រហើយចេញដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ របស់សង្ឃ

1 បម្រាយមួយចោះខ្នើយ ដែលទាញមកបូរសរចោះចោលទៅ ។

ปุคฺคลิเกสญฺเจ๎ อาปชฺชติ สงฺฆาทิเสสา ๆ สงฺฆ-
เภทา ๆ ลหุกา ๆ ปาจิตฺติยา ๆ ทุพฺภาสิตา ๆ
อสาธุปุญฺญา ๆ กาฬปกฺขา ๆ ทุกฺกฏสฺส ๆ
ฉนฺทิกานํ ๆ ฉนฺทกรณานํ ๆ ฉนฺทาคมนานํ ๆ
ฉนฺทาปหานานํ ๆ ฉนฺทาปหานานญฺเจ๎ อาปชฺชติ
สงฺฆาทิเสสา ๆ สงฺฆเภทา ๆ ลหุกา ๆ ปาจิตฺติยา ๆ
ทุพฺภาสิตา ๆ อสาธุปุญฺญา ๆ กาฬปกฺขา ๆ ทุกฺกฏสฺส ๆ
ปุคฺคลิเกสุ สงฺฆิกานิ ๆ ปุคฺคลิกานิ ๆ อุภโย-
สนฺนิสฺสิตานิ ๆ ปุคฺคลิเกสุ ปุคฺคลิกานิ ๆ
อตฺตุทฺเทสิกานิ ๆ ปรุทฺเทสิกานิ ๆ ตทุภโย-
สนฺนิสฺสิตานิ ๆ ปุคฺคลิเกสุ ปุคฺคลิกานิ ๆ
ปุคฺคลิเกสุ ปุคฺคลิกานิ ๆ

(๓๗๘) អាបត្តិមានដល់តិក្ខុដែលបានរើយករតែ្បនីវសនាសនៈ
បកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯងក៏ហើយ ដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលបានប្រើអ្នក
ដទៃឲ្យរើយករតែ្បនីវសនាសនៈមកពុកជាស់ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុ
ដែលបានច្រែប់(អ្នកដទៃ)ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលហាលតែ្បនី
សេនាសនៈហើយដើរចេញទៅ (ដោយគិតថានឹងតែ្បរបាំមកយកពុកវិញ)
ដល់តិក្ខុដែលមានតែ្បនីវសនាសនៈ ដែលមានបុគ្គលណាមួយមកបៀត
បៀន[១] ដល់តិក្ខុដែលមានសេចក្តីគន្ធកាយ[២] ដល់តិក្ខុនី ដល់តិក្ខុ
ផើមចញ្ញតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ចប់ ។

---

๑ បើមានតិក្ខុចាស់បង្គាប់តិក្ខុនោះឲ្យក្រោកចេញចាកទីសេនាសនៈ ហើយកាន់យកដោយ
ខ្លួនឯងក្តី ឬមានយក្សក្តី ប្រេតក្តី ឯមកអង្គុយនៅលើសេនាសនៈនោះ ឬមានដំណាំណាមួយ
មកដាំលើហើយកាន់យកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះ ឈ្មោះជាមានបុគ្គលណា
ម្នាក់យកមកបៀតបៀន ។ ឯ្លាងទៀត តាលបើមានពួកសត្វ មានរាជសីហ៍ជាដើម ឯមក
ក្នុងប្រទេសហើយ ឃុបតើនតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះឈ្មោះជាមាន
បុគ្គលណាម្នាក់យកមកបៀតបៀនដូច្នោះដែរ ។ ពៃមានបុគ្គលណាមួយនាំបៀតបៀនយ៉ាងនេះ
ហើយ មុតជាតិក្តីមិនបានដើយកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះមកទុកជាវិញ ក៏មិនប្រាសអាបត្តិឡើយ ។
๒ គឺអង្គុលជាដើរ ឬអង្គុលប្រហ្មចរ្យជាដើរ ។

(๓๗๙) អាបត្តិមានដល់តិក្ខុដែលបានរើយករតែ្បនីវសនាសនៈ
បកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯងក៏ហើយ ដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលបានប្រើអ្នក
ដទៃឲ្យរើយករតែ្បនីវសនាសនៈមកពុកជាស់ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុ
ដែលបានច្រែប់(អ្នកដទៃ)ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលហាលតែ្បនី
សេនាសនៈហើយដើរចេញទៅ (ដោយគិតថានឹងតែ្បរបាំមកយកពុកវិញ)
ដល់តិក្ខុដែលមានតែ្បនីវសនាសនៈ ដែលមានបុគ្គលណាមួយមកបៀត
បៀន[១] ដល់តិក្ខុដែលមានសេចក្តីគន្ធកាយ[២] ដល់តិក្ខុនី ដល់តិក្ខុ
ផើមចញ្ញតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ចប់ ។

---

๑ បើមានតិក្ខុចាស់បង្គាប់តិក្ខុនោះឲ្យក្រោកចេញចាកទីសេនាសនៈ ហើយកាន់យកដោយ
ខ្លួនឯងក្តី ឬមានយក្សក្តី ប្រេតក្តី ឯមកអង្គុយនៅលើសេនាសនៈនោះ ឬមានដំណាំណាមួយ
មកដាំលើហើយកាន់យកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះ ឈ្មោះជាមានបុគ្គលណា
ម្នាក់យកមកបៀតបៀន ។ ឯ្លាងទៀត តាលបើមានពួកសត្វ មានរាជសីហ៍ជាដើម ឯមក
ក្នុងប្រទេសហើយ ឃុបតើនតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះឈ្មោះជាមាន
បុគ្គលណាម្នាក់យកមកបៀតបៀនដូច្នោះដែរ ។ ពៃមានបុគ្គលណាមួយនាំបៀតបៀនយ៉ាងនេះ
ហើយ មុតជាតិក្តីមិនបានដើយកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះមកទុកជាវិញ ក៏មិនប្រាសអាបត្តិឡើយ ។
๒ គឺអង្គុលជាដើរ ឬអង្គុលប្រហ្មចរ្យជាដើរ ។

(๓๗๘) អាបត្តិមានដល់តិក្ខុដែលបានរើយករតែ្បនីវសនាសនៈ
បកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯងក៏ហើយ ដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលបានប្រើអ្នក
ដទៃឲ្យរើយករតែ្បនីវសនាសនៈមកពុកជាស់ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុ
ដែលបានច្រែប់(អ្នកដទៃ)ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលហាលតែ្បនី
សេនាសនៈហើយដើរចេញទៅ (ដោយគិតថានឹងតែ្បរបាំមកយកពុកវិញ)
ដល់តិក្ខុដែលមានតែ្បនីវសនាសនៈ ដែលមានបុគ្គលណាមួយមកបៀត
បៀន[១] ដល់តិក្ខុដែលមានសេចក្តីគន្ធកាយ[២] ដល់តិក្ខុនី ដល់តិក្ខុ
ផើមចញ្ញតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ចប់ ។

---

๑ បើមានតិក្ខុចាស់បង្គាប់តិក្ខុនោះឲ្យក្រោកចេញចាកទីសេនាសនៈ ហើយកាន់យកដោយ
ខ្លួនឯងក្តី ឬមានយក្សក្តី ប្រេតក្តី ឯមកអង្គុយនៅលើសេនាសនៈនោះ ឬមានដំណាំណាមួយ
មកដាំលើហើយកាន់យកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះ ឈ្មោះជាមានបុគ្គលណា
ម្នាក់យកមកបៀតបៀន ។ ឯ្លាងទៀត តាលបើមានពួកសត្វ មានរាជសីហ៍ជាដើម ឯមក
ក្នុងប្រទេសហើយ ឃុបតើនតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះឈ្មោះជាមាន
បុគ្គលណាម្នាក់យកមកបៀតបៀនដូច្នោះដែរ ។ ពៃមានបុគ្គលណាមួយនាំបៀតបៀនយ៉ាងនេះ
ហើយ មុតជាតិក្តីមិនបានដើយកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះមកទុកជាវិញ ក៏មិនប្រាសអាបត្តិឡើយ ។
๒ គឺអង្គុលជាដើរ ឬអង្គុលប្រហ្មចរ្យជាដើរ ។

(๓๗๙) អាបត្តិមានដល់តិក្ខុដែលបានរើយករតែ្បនីវសនាសនៈ
បកពុកជាស់ដោយខ្លួនឯងក៏ហើយ ដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលបានប្រើអ្នក
ដទៃឲ្យរើយករតែ្បនីវសនាសនៈមកពុកជាស់ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុ
ដែលបានច្រែប់(អ្នកដទៃ)ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុដែលហាលតែ្បនី
សេនាសនៈហើយដើរចេញទៅ (ដោយគិតថានឹងតែ្បរបាំមកយកពុកវិញ)
ដល់តិក្ខុដែលមានតែ្បនីវសនាសនៈ ដែលមានបុគ្គលណាមួយមកបៀត
បៀន[១] ដល់តិក្ខុដែលមានសេចក្តីគន្ធកាយ[២] ដល់តិក្ខុនី ដល់តិក្ខុ
ផើមចញ្ញតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ចប់ ។

---

๑ បើមានតិក្ខុចាស់បង្គាប់តិក្ខុនោះឲ្យក្រោកចេញចាកទីសេនាសនៈ ហើយកាន់យកដោយ
ខ្លួនឯងក្តី ឬមានយក្សក្តី ប្រេតក្តី ឯមកអង្គុយនៅលើសេនាសនៈនោះ ឬមានដំណាំណាមួយ
មកដាំលើហើយកាន់យកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះ ឈ្មោះជាមានបុគ្គលណា
ម្នាក់យកមកបៀតបៀន ។ ឯ្លាងទៀត តាលបើមានពួកសត្វ មានរាជសីហ៍ជាដើម ឯមក
ក្នុងប្រទេសហើយ ឃុបតើនតែ្បនីវសេនាសនៈនោះ តែ្បនីវសេនាសនៈនោះឈ្មោះជាមាន
បុគ្គលណាម្នាក់យកមកបៀតបៀនដូច្នោះដែរ ។ ពៃមានបុគ្គលណាមួយនាំបៀតបៀនយ៉ាងនេះ
ហើយ មុតជាតិក្តីមិនបានដើយកតែ្បនីវសេនាសនៈនោះមកទុកជាវិញ ក៏មិនប្រាសអាបត្តិឡើយ ។
๒ គឺអង្គុលជាដើរ ឬអង្គុលប្រហ្មចរ្យជាដើរ ។

(៣៧៨) នេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ នេន ខោ បន សមយេន សត្តរសវគ្គិយា កិត្តិ សហាយកា ហោន្តិ ។ តេ វសន្តាបិ វិភជិត្វា វសន្តិ បញ្ចមន្តាបិ វិភជិត្វា បញ្ចមន្តិ ។ តេ អញ្ញត្រ វស្សំ សង្ឃំ តេ វិហារេ សេយ្យំ សន្ថរិត្វា តំ បញ្ចមន្តា នេវ ខន្ធំ ន ខន្ធកេ សុំ អនាបុច្ឆា បញ្ចមិំសុ ។ សេនាសនំ ឧបចិកាហិ ខាយិតំ ហោតិ ។ យេ តេ កិត្តិ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម សត្តរសវគ្គិយា កិត្តិ សង្ឃំ តេ វិហារេ សេយ្យំ សន្ថរិត្វា តំ បញ្ចមន្តា នេវ ខន្ធំ សន្តិ ន ខន្ធកេ សន្តិ អនាបុច្ឆា បញ្ចមិំសន្តិ សេនាសនំ ឧបចិកាហិ ខាយិតន្តិ ។ អថខោ

(៣៧៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក្រុមនោះឯង ក៏ភ្ជុំមានភ្នក ១៧ ជាសំឡាញ់នឹងគ្នា ។ ក៏ភ្ជុំពាំនោះកាលនឹងនៅកំពៅជាមួយគ្នា កាលនឹងដើរកំពើរជាមួយគ្នា ។ ក៏ភ្ជុំពាំនោះឯង បានត្រាស់ប្រឹងកម្រាលសម្រាប់ដេក ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃណាមួយ ហើយកាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាក់ មិនបានប្រើអ្នកដទៃឲ្យរើយកមកពុកជាកវិញ ទូរាត្រាស់ប្រឹងកម្រាលសម្រាប់ដេកវាទោះ ហើយឥតពាំនឹងជ្រាប (អ្នកដទៃ) ឲ្យឃើញ ស្រាប់តែទៀសចេញទៅ ។ ឯពួកសង្ឃភ្នក់ណា្ឌកំពៅកាកាន់ត្រាស់ប្រឹងសេនាសនៈទួចអស់ ។ ក៏ភ្ជុំពាំនោះ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ក៏ភ្ជុំពាំនោះកំពៅលាភសក្ការៈ តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពោតនែងក៏ភ្ជុំពាំន ១៧រូបហ៊ានត្រាស់ប្រឹងកម្រាលសម្រាប់ដេក ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ហើយកាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាក់ មិនបានប្រើគេឲ្យរើយកមកពុកជាក់ ទូរាត្រាស់ប្រឹងកម្រាលសម្រាប់ដេកវាទោះ ហើយឥតពាំនឹងជ្រាប (អ្នកដទៃ) ឲ្យឃើញ ស្រាប់តែទៀសចេញទៅ ឯពួកសង្ឃភ្នក់ណា្ឌកំពៅកាកាន់ត្រាស់ប្រឹងសេនាសនៈទួចអស់ ។ លំដាប់នោះ

เต กิกฺขู ภควนฺตา ปิตมสฺสุ อาโรเจสุ ฯ อถโข ภควา กิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สจฺจำ กิร กิกฺขเว สนฺตา-สาปตฺติยา กิกฺขู สงฺฆาเทเส วิหารเว เสยฺยำ สณฺหาติ อาทิ ยาว ปญฺจมตฺตา เทว ทิวสานิ อนุปขชฺช นิสชฺชาปิ อาปชฺชนฺติ ฯ สจฺจำ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กเถสิ กถญฺหิ นาม เต กิกฺขเว โมฆปุริสา สงฺฆาเทเส วิหารเว เสยฺยำ สณฺหาติ อาทิ ยาว ปญฺจมตฺตา เทว ทิวสานิ อนุปขชฺช นิสชฺชาปิ อาปชฺชนฺติ เสขสมฺมตา ปุคฺคลา อปฺปสนฺนานำ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ เอวญฺจ ปน กิกฺขเว อิมำ สิกฺขาปทำ อุทฺทิเสยฺยาถ อิเธ กิกฺขู

กิกฺขุสงฺฆมฺหา ลเภน ปจฺจาสีสมาโน ลาภาย ปจฺจาสีสมาโน ยสสฺส ปจฺจาสีสมาโน ยสสฺส ปจฺจาสีสมาโน สกฺการสมฺมานสฺส ปจฺจาสีสมาโน อญฺญตรสฺส ปณีตสฺส วิหารสฺส สงฺฆาเทเส วิหารเว เสยฺยำ สณฺหาติ อาทิ ยาว ปญฺจมตฺตา เทว ทิวสานิ อนุปขชฺช นิสชฺชาปิ อาปชฺชนฺติ เสขสมฺมตา ปุคฺคลา อปฺปสนฺนานำ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ เอวญฺจ ปน กิกฺขเว อิมำ สิกฺขาปทำ อุทฺทิเสยฺยาถ อิเธ กิกฺขู

สงฺฆิโก วิหาโร เสยฺยา สนฺถริตฺวา ฯ สนฺถเรยฺย วา ฯ
ฯ ตญฺเจ ภิกฺขุ ปุพฺเพ ปตฺตจีวรมาทาย นิกฺขมติ ปจฺฉา
อญฺโญ ภิกฺขุ อาคจฺฉติ ฯ ตสฺส ภิกฺขุโน เอวมสฺส
อิจฺฉาหมาวุโส อิมสฺมึ วิหาเร วสิตุนฺติ ฯ ตสฺส ภิกฺขุโน
วิหาโร ทาตพฺโพ ฯ ตสฺมึ ภิกฺขุมฺหิ วิหารา นิกฺขมิตฺวา
ปกฺกนฺเต ปุน ปฏิทาตพฺโพ ฯ ตสฺมึ ภิกฺขุมฺหิ ปุน ปฏิ-
ทาตพฺเพ ยถาภุจฺจา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๓๘๐] ยถาภุจฺจาติ ยถาภุจฺจาสา ฯเป ฯ
กิตฺตาวตา ฯเป ฯ อยญฺหิ ภิกฺขุ อญฺญตฺร อาสนฺนา
กิตฺตาวตา ฯ สงฺฆิโก ปน วิหาโร สงฺฆสฺส
ปริณาโม ฯ ปุคฺคลิโก ปุคฺคลสฺส ฯ ตตฺถ ปริณามิโก
ปริณามิกสฺส ฯ ปุคฺคลิโก ปุคฺคลิกสฺส ฯ สนฺถริตฺวาติ
สยญฺจ สนฺถริตฺวา ฯ สนฺถเรยฺย วาติ สยญฺจ สนฺถเรยฺย
ฯ อญฺเญน วา สนฺถาปเรยฺย ฯ อยมาปตฺติ ภิกฺขุ
ฯ อญฺเญน สนฺถาปิเต ฯ

ครั้นจะนำเครื่องลาดของตนไปก็ไม่ได้ ครั้นจะปล่อยเครื่องลาดไว้ในวิหารนั้นก็ไม่ได้ ภิกษุนั้นจึงต้องนำเครื่องลาดออกไปแล้วจึงปล่อยวิหารนั้นไป ฯ

[๓๘๐] คำว่า ตามที่เป็นจริง ความว่า ตามที่เป็นจริงนั่นแหละ ฯ

ភិក្ខុំ ឯ សាមណេរំ ឯ អាគមិស្សំ ឯ អតីតបុគ្គលស្ស បរិក្ខារគ្គហណស្ស អាភោគស្ស បរិភោគំ អតិក្កមន្តស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អបរិក្ខារគ្គហណស្ស អាភោគស្ស ឧបចារំ អតិក្កមន្តស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៣៨១) សង្ឃិកេ សង្ឃិកសញ្ញី សេយ្យំ សន្ថរតិ វា ឯ សន្ថរាបេតិ វា ឯ តំ បក្កមន្តោ នេវ ឧទ្ធរេយ្យ ន ឧទ្ធរាបេយ្យ អនាបុច្ឆំ ឯ កច្ឆេយ្យ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ សង្ឃិកេ វេមតិកោ សេយ្យំ សន្ថរតិ វា ឯ សន្ថរាបេតិ វា ឯ តំ បក្កមន្តោ នេវ ឧទ្ធរេយ្យ ន ឧទ្ធរាបេយ្យ អនាបុច្ឆំ ឯ កច្ឆេយ្យ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ សង្ឃិកេ បុគ្គលិកសញ្ញី សេយ្យំ សន្ថរតិ វា ឯ សន្ថរាបេតិ វា ឯ តំ បក្កមន្តោ នេវ ឧទ្ធរេយ្យ ន ឧទ្ធរាបេយ្យ អនាបុច្ឆំ ឯ កច្ឆេយ្យ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ វិហារស្ស ឧបចារេ ឯ

ភិក្ខុំ ឯ សាមណេរំ ឯ អាគមិស្សំ ឯ អតីតបុគ្គលស្ស បរិក្ខារគ្គហណស្ស អាភោគស្ស បរិភោគំ អតិក្កមន្តស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អបរិក្ខារគ្គហណស្ស អាភោគស្ស ឧបចារំ អតិក្កមន្តស្ស អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(៣៨១) វិហារេបស់សង្ឃ ភិក្ខុសំគាល់ថាជាវេបស់សង្ឃ ហើយក្រាលដោយខ្លួនឯង ឬប្រើគេឲ្យក្រាលនូវគ្រែទាលសម្រាប់ដេក កាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកតុកជាក់ មិនបានប្រើគេឲ្យរើយកមកតុកជាក់ នូវគ្រែទាលសម្រាប់ដេកនោះ ឬវត្តកថាប់(ស្នូកជាង)ឡើយ ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដិយ ។ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងវិហារជាវេបស់សង្ឃ ហើយក្រាលដោយខ្លួនឯង ឬប្រើគេឲ្យក្រាលនូវគ្រែទាលសម្រាប់ដេក កាលដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកតុកជាក់ មិនបានប្រើគេឲ្យរើយកមកតុកជាក់ នូវគ្រែទាលសម្រាប់ដេកនោះ ឬវត្តកថាប់(ស្នូកជាង) ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដិយ ។ វិហារេបស់សង្ឃ ភិក្ខុសំគាល់ថាជាវេបស់បុគ្គលទៅវិញ ហើយក្រាលដោយខ្លួនឯង ឬប្រើគេឲ្យក្រាល នូវគ្រែទាលសម្រាប់ដេក ហើយកាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកតុកជាក់ មិនប្រើគេឲ្យរើយកមកតុកជាក់ នូវគ្រែទាលសម្រាប់ដេកនោះ ឬវត្តកថាប់(ស្នូកជាង) ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដិយ ។ ភិក្ខុក្រាលដោយខ្លួនឯង ឬប្រើគេឲ្យក្រាល

ទូរកម្រាលសម្រាប់ដេក ក្នុងទីបចារៈហាក្តី ក្នុងកេងសម្រាប់ធាន់ក្តី ក្នុងមណ្ឌបក្តី ខៀបតស់ឈើក្តី ហើយកាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាក់ មិនបានច្រាប់គំឲ្យរើយកមកពុកជាក់ទូរកម្រាលសម្រាប់ដេកនោះ ឬឥតបានច្រាប់(អ្នកដទៃ) ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អង្គុ ក្រាលដោយខ្លួនឯងក្តី ប្រើគេឲ្យក្រាលក្តី ទូរកម្រាលដាក់ឥតនឹងកន្លែងក្តី ក្នុងទីបចារៈហាក្តី ក្នុងកេងសម្រាប់ធាន់ក្តី ក្នុងមណ្ឌបក្តី ខៀបតស់ឈើក្តី ហើយកាលនឹងដើរចេញទៅ មិនបានរើយកមកពុកជាក់ មិនបានប្រើគេឲ្យរើយកមកពុកជាក់ ទូរកម្រាលដាក់ឥតនឹងកន្លែងនោះ ឬឥតបានច្រាប់(អ្នកដទៃ) ស្រាប់តែដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ រីឯការបេសប្បុគ្គល អង្គុសំគាល់ថាជាបេសសំបង្ហរទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អង្គុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងរីឯការជាបេសប្បុគ្គល ត្រូវគាបត្តិទុក្កដ ។ រីឯការជាបេសប្បុគ្គល អង្គុជឹងច្បាស់ថាជាបេសប្បុគ្គល តែរីឯការជាបេសប្បុគ្គលនៃអង្គុដទៃ (ដែលមិនមែនជាវិស្សាសៈ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ រីឯការជាបេសប្បុគ្គល(ដែលជាទំស្ញើ ស្នាលគំនិតខ្លួន មិនត្រូវអាបត្តិទេ្បីយ ។

ឧបដ្ឋានសាលាយំ ឯ មណ្ឌបេ ឯ រុក្ខមូលេ ឯ សេយ្យំ សន្ថរិត្វា ឯ សន្ថរាបេត្វា ឯ តំ បក្កមន្តោ. ខោ ឧទ្ធរេយ្យ ឯ ឧទ្ធរាបេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ទញ្ចេ ឯ ភិក្ខំ ឯ វិហារេ ឯ វិហារស្ស ឧបចារេ ឯ ឧបដ្ឋានសាលាយំ ឯ មណ្ឌបេ ឯ រុក្ខមូលេ ឯ សន្ថរិត្វា ឯ សន្ថរាបេត្វា ឯ តំ បក្កមន្តោ ខោ ឧទ្ធរេយ្យ ឯ ឧទ្ធរាបេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុក្កលិកេ សង្ឃិកេសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុក្កលិកេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុក្កលិកេ បុក្កលិកសញ្ញី វេឡាស្ស បុក្កលិកេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អត្តនោ បុក្កលិកេ អនាបត្តិ ។

(๗๘๒) អនាបត្តិ ខុទ្ទកំ តិណ្ណំ តិណ្ណំ ខុទ្ទកេ តិណ្ណំ តិណ្ណំ អាមិសេ តិណ្ណំ តិណ្ណំ ភេសជ្ជេ តិណ្ណំ តិណ្ណំ ភោជនេ សាមណេរស្ស តិណ្ណំ តិណ្ណំ ឥត្ថិយា បឋមេ អាមិសេ តិណ្ណំ តិណ្ណំ ភេសជ្ជេ តិណ្ណំ តិណ្ណំ ភោជនេ អាបទាសុ ទុម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្ស អនាបត្តិ ។

បច្ចេកសិក្ខាបទំ និដ្ឋិតំ ។

---

(๗๘๖) *អាបត្តិមិនមានដល់តិក្ខុវដ្តដែលបានរើកម្រាលយកមកទុកដាស់ដោយខ្លួនឯង ក្តី ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុវដ្តដែលបានប្រែគេឲ្យរើយកមកទុកជាក់ ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុវដ្តដែលបានធ្វើឲ្យប់(អ្នកដទៃ)ក្តី ហើយដើរចេញទៅ ដល់តិក្ខុមានកម្រាលដែលមានបុគ្គលណាមួយចូលទៅប៉ះត្រូវបន្តិចបន្តួច(១) ដល់តិក្ខុវដ្តដែលមានសេចក្តីអាក្រក់អាល័យ(២) បានដើរចេញទៅឈរក្នុងទីនោះប្រហែល (បុគ្គលណាមួយ) ថា តិក្ខុនោះមានសេចក្តីអន្តរាយនឹងមួយមកប៉ះត្រូវបន្តិចបន្តួចហើយ ដល់តិក្ខុមានសេចក្តីអន្តរាយ(៣)តែងតែក្តី ដល់តិក្ខុនី ដល់តិក្ខុសិក្ខមានាទិ ។*

សិក្ខាបទទី ៨ បិទ ។

๑.๒ បានពន្យល់ប្លាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๒ មានដើមរឿងជាស្រែចម ។ ๓ តាមន័យក្នុងគម្ពីរថា ជាកំពុងលះចេញដើរទៅ តែជាអាញ្ញាតញ័តិនៅឡើយ ចាប់ពីទុកជាក់ក្រែលះចេញក្នុងថ្ងៃនេះ លះទៅដល់ទីដែលខ្លួនថ្វាយទៀតនោះ តែមានសេចក្តីអន្តរាយកើតឡើងមិនអាចនឹងត្រឡប់មកវិញបាន ។

ខ្លឹមសារសង្ខេបយ៉ាងសង្ខេប	លេខទំព័រ
ជំពូកទី សិក្ខាបទទី ១	១
និទានកថាស្តីពីកំណើតនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ	៤
សេចក្តីពណ៌នាអំពីបុគ្គលដែលមិនគួរបួសជាដើម	៣
សេចក្តីពណ៌នាអំពីបុគ្គលដែលគួរបួស និងសិក្ខាបទទាំងឡាយ	៤
បទភាជនីយៈ និងវិនិច្ឆ័យនៃសិក្ខាបទដែលត្រូវអាបត្តិ	៥
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៨
សិក្ខាបទទី ២	១០
និទានកថាបុព្វជិតានុរូប	១
សេចក្តីពណ៌នាអំពីបុគ្គលដែលមិនគួរបួសជាដើម	១១
សេចក្តីពណ៌នាអំពីបុគ្គលដែលគួរបួស និងសិក្ខាបទទាំងឡាយ	១៤
បទភាជនីយៈ	១៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤៣
សិក្ខាបទទី ៣	៤៨
និទានកថាបុព្វជិតានុរូប	១
សេចក្តីពណ៌នាអំពីបុគ្គលដែលមិនគួរបួសជាដើម	៤៦
សិក្ខាបទទាំងឡាយ	៤៨
វារៈដែលត្រូវអាបត្តិ	៣១
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៤

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទទី ៨ ៦៦

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ៦៤
សិក្ខាបទវិភង្គ និងបទភាជនីយ ... ៦៥
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៦៧

សិក្ខាបទទី ៩ ៦៨

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ៦៩
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ៧០
វារៈដែលត្រូវអាបត្តិ ... ៧៣
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៧៤

សិក្ខាបទទី ១០ ៧៥

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ៧៧
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ៧៩
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៨៥
ទុក្ខានមែរើរាង ... ៨៦

គោបិយវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៨៧

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៨៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៩០

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទទី ៦ ៣៣

និទានក្រែបុគ្គលទន្ទិញរាក ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ៣៤
សិក្ខាបទវិភង្គ និងបទភាជនីយ ... ៣៦
វារៈដែលត្រូវអាបត្តិ ... ៣៧
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៩

សិក្ខាបទទី ៧ ៤០

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៤៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិនៃអាបត្តិ និងសិក្ខាបទភាជនីយ ... ៤៦
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៤៦

សិក្ខាបទទី ៨ ៤៨

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៤៩
សេចក្តីបញ្ញត្តិនៃអាបត្តិ និងសិក្ខាបទភាជនីយ ... ៥៣
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៥៣

សិក្ខាបទទី ៩ ៥៤

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ៥៥
សេចក្តីបញ្ញត្តិនៃអាបត្តិ និងសិក្ខាបទភាជនីយ ... ៥៦
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៥៦

សិក្ខាបទទី ១០ ៥៧

និទានរបៀនទួសក្បាលឆ្កួ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទភាជនីយ ... ៥៨
បទភាជនីយ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៦១

	លេខទំព័រ
សិក្ខាបទទី ៦	៤១
និទានដើមរឿង	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	៤៦
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	៤៣
សិក្ខាបទទី ៧	៤៤
និទានដើមរឿង	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	៤៤
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	៤៨
សិក្ខាបទទី ៨	៤៨
និទានភិក្ខុច្រើនរូប	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាគំរូង	១០០
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបទភាជ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១០៦
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	១១៤
សិក្ខាបទទី ៩	១០៩
និទានឧបាសិកាឆ្នូតក្តីភ្លុ	ៗ
ប្រែរោងទី ១០ យ៉ាងនៃការបញ្ញត្តិច្រើនវិនិច្ឆ័យ	១១១
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១១៦
វិនិច្ឆ័យត្រូវអាបត្តិ	១១៣
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	១១៤

	លេខទំព័រ
សិក្ខាបទទី ៦	១១៧
និទានភិក្ខុ ១រូប	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិ	១១៦
សិក្ខាបទវិភង្គ	១១៧
បទភាជនីយ	១១៨
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	១១៨
សិក្ខាបទទី ៧	១៦០
និទានដើមរឿង	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៦៤
បទភាជនីយ	១៦៣
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	១៦៤
សិក្ខាបទទី ៨	១៦៦
និទានឧបនន្ទសក្យបុត្ត	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិ	១៦៨
សិក្ខាបទវិភង្គ	១៦៩
បទភាជនីយ	១៣១
វិនិច្ឆ័យមិនត្រូវអាបត្តិ	១៣៤
សិក្ខាបទទី ៩	១៣៣
និទានដើមរឿង	ៗ
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៣៤

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទទី ៧ ១៦៧

និទានមិលន្ទវច្ឆគោត្រ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ១៧៤
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៧៦
វារៈដែលត្រូវអាបត្តិ ... ១៧៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៧៩

សិក្ខាបទទី ៨ ១៧៩

និទានជាភ្នំវត្តិយកុក្កុ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ១៨០
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៨១
បទភាជនីយ ... ១៨៦
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៨៣

សិក្ខាបទទី ៩ ១៨៩

និទានចេតនុសព្យបុត្ត ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៨៤
បទភាជនីយ ... ១៨៤
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៨៧

សិក្ខាបទទី ១០ ១៩០

និទានជាភ្នំវត្តិយកុក្កុ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ១៩០
សិក្ខាបទវិភង្គ និងបទភាជនីយ ... ១៩២
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៩៣

សិក្ខាបទទី ១១ ១៩៤

និទានមិលន្ទវច្ឆគោត្រ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ១៩៤
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៩៦
វារៈដែលត្រូវអាបត្តិ ... ១៩៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៩៩

សិក្ខាបទទី ១២ ២០០

និទានជាភ្នំវត្តិយកុក្កុ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ២០០
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ២០២
បទភាជនីយ ... ២០៤
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ២០៥

សិក្ខាបទទី ១៣ ២០៦

និទានចេតនុសព្យបុត្ត ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ២០៦
បទភាជនីយ ... ២០៧
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ២០៨

សិក្ខាបទទី ១៤ ២០៩

និទានជាភ្នំវត្តិយកុក្កុ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ២០៩
សិក្ខាបទវិភង្គ និងបទភាជនីយ ... ២១០
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ២១២

លេខទំព័រ

បទភាជនីយ ... ១៣៧
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៣៨

សិក្ខាបទទី ១០ ១៣៩

និទានចេតនុសព្យបុត្ត ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៤១
បទភាជនីយ ... ១៤២
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៤៣
ឧទ្ទាននៃពោសិយវគ្គ ... ១៤៤

បឋមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ១៤៩

និទានភ្នំវត្តិយកុក្កុ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាដំបូង ... ១៤៦
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបច្ចាប់ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៤៧
បទភាជនីយ ... ១៤៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៤៩

សិក្ខាបទទី ២ ១៥០

និទានតិក្ខុព្រឹទ្ធបុរ ... ។
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ១៥១
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ១៥៧
ឈ្មោះនៃភិក្ខុទាំងឆ្នាំដែលលះបង់ត្រៃ ... ១៥៧
បទភាជនីយ ... ១៦៤
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ១៦៦

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទទី ៧ ១៧៤

និទានទាចនទូសញ្ញបុច្ច ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ១៧៨
សិក្ខាបទវិភង្គ ១៧៩
បទភាជនីយ ២០១
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២០២

សិក្ខាបទទី ៨ ២០៣

និទានឧបោ អមាឡាម្នាក់ ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២០៤
សិក្ខាបទវិភង្គ ២០៦
បទភាជនីយ ២០៧
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២០៨

សិក្ខាបទទី ៩ ២០៩

និទានភិក្ខុជ្រើនពួក ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២១១
បទភាជនីយ ២១៣
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២១៤

សិក្ខាបទទី ១០ ២១៥

និទានឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២១៥
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២១៧
ឧទ្ទានវែងបណ្តុច ២២០

ចារីត្តំយកស្លា លេខទំព័រ

មុសាវាទវគ្គ-សិក្ខាបទទី ១ ២២១

និទានព្រះឆព្វគ្គភិក្ខុលះឃ្យប្តុ ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២២៣
សិក្ខាបទវិភង្គ ២២៤
បទភាជនីយ ២២៧
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៣៧

សិក្ខាបទទី ២ ២៣៩

និទានជេដ្ឋត្តិយភិក្ខុ ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៤០
បទភាជនីយ ២៤១
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៤១

សិក្ខាបទទី ៣ ២៤៤

និទានជេដ្ឋត្តិយភិក្ខុ ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៤៤
បទភាជនីយ ២៤៥
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៤៦

សិក្ខាបទទី ៤ ២៤៧

និទានជេដ្ឋត្តិយភិក្ខុ ...... ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៤៦
បទភាជនីយ ២៤៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៤៨

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទ ៩ ៦៨៨

និទានរឿងកាកិឡូដ្រើនត្រួច ... ៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៦៨៦
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៦៩៣

សិក្ខាបទ ៦ ៦៩៧

និទានព្រៃអន្សុទ្ធរោះ ... ៣
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣០០
បទភាជនីយ ... ៣០៩
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣០៦

សិក្ខាបទ ៧ ៣០៧

និទានឧទាយីភិក្ខុ ... ៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបឋម ... ៣១៧
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបច្ចាប់ ... ៣១៦
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣១៧
បទភាជនីយ ... ៣១៧
វារៈដែលមិនត្រូវដែរអាបត្តិ ... ៣១០

សិក្ខាបទ ៨ ៣១១

និទានភិក្ខុព្រៃនិត្ថរ ... ៣
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣១៤
បទភាជនីយ ... ៣១៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៣៩

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទ ៤ ៣៣៦

និទានរឿងធនញ្ជយព្រាហ្មណ៍ ... ៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣៣៨
បទភាជនីយ ... ៣៣៩
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៤០

សិក្ខាបទ ១០ ៣៤៦

និទានអាយុវែងរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ... ៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣៤៧
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៤៩
ឧទ្ទាននៃឧទ្ទេសាភរណៈ ... ៣៤៦

ភូតគាមវគ្គ សិក្ខាបទ ១ ៣៥៧

និទានអាយុវែងរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ... ៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣៥៩
បទភាជនីយ ... ៣៥៩
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៥៤

សិក្ខាបទ ២ ៣៥៣

និទានជនគ្គភិក្ខុ ... ៤
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបឋម ... ៣៥៥
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបច្ចាប់ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣៥៩
បទភាជនីយ ... ៣៦៤
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៦១

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទ ៣ ៣៤៥

និទានទុតិយឈុតភ័ក្តុ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិតាមវិធីមួយ ... ៣៦៣
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបន្ទាប់ ... ៣៦៤
សិក្ខាបទវិភង្គ និងបទភាជនីយ ... ៣៦៨
ភិរះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៦៩

សិក្ខាបទ ៤ ៣៧៨

និទានភិក្ខុច្រើនរូប ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ... ៣៧៩
សិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣៨០
បទភាជនីយ ... ៣៨៤
ភិរះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៣៨៤

សិក្ខាបទ ៥ ៣៨៩

និទានឧបាលិសង្គហកភ័ក្តុ ... ៖
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ... ៣៩៥
បទភាជនីយ ... ៣៩៨
ភិរះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ... ៤០០